

Dacă Isus ar fi Primar

Transformarea și Biserica Locală

Bob Moffitt cheamă biserica la acțiune pentru a împlini porunca lui Hristos: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile”. Fiți pregătiți să fiți provocați și schimbați.

Loren Cunningham, Fondator
Youth With A Mission

Bob Moffitt a prins esența a ceea ce este de fapt, lucrarea pentru Dumnezeu. Recomand cu încredere această carte!

Ralph Neighbour, Președinte al
Touch Global Training Center, USA

Domnul Bisericii intenționează pentru Biserica Sa să strălucească, să crească pe măsura grijii cu care a fost răscumpărată, “după slava bogăției în Hristos Isus.” Această convingere a fost captată de Bob Moffitt, ajutându-l să dezvolte un material educațional „terestru” care a fost folosit în întreaga lume pentru binecuvântarea bisericii. A fost folosit și în India și am văzut valoarea acestui material și recomand această lucrare bisericilor, pentru studiu atent și folosirea lui; poate însănătoși biserica în aceste timpuri pline de provocări.

Siga Arles, Decan
Consortium for Indian Missiological Education

Alte lucrări ale lui Bob Moffitt și Harvest:

BAZE Ucenicie Holistică

Cartea 1: Isus, Regele

Cartea 2: Chipul lui Dumnezeu

Cartea 3: Biserica

Training pentru lucrarea holistă

Răspunsul creștin la nevoia umană

Holism biblic

Slujirea

Împărăția lui Dumnezeu

Matematica Împărăției

Biserica, o fereastră

Proiecte sămânță

Aptitudini pentru Dezvoltare Comunitară

Învățarea Participativă

Conducere

Management de proiect

Seria *Modul de viață în Împărăție* (cu Darrow Miller și Scott Allen)
Planul remarcabil al lui Dumnezeu pentru Națiuni
Concepția despre lume și viață a Împărăției lui Dumnezeu
Împărăția lui Dumnezeu ce nu se clatină

Biserica, o fereastră (video)

O viziune pentru Carapita (video)

Precum în ceruri, așa și pe pământ (serii video cu Darrow Miller)

Dacă Isus ar fi Primar

TRANSFORMAREA ȘI BISERICA LOCALĂ

Bob Moffitt

CU KARLA TESCH

Ediție Internațională

Copyright © 2004 de Bob Moffitt.

Publicat de Harvest. Tipărit în India. Prima serie de 3000 bucăți.

ISBN 1-59724-000-1

Toate referințele biblice din această carte, dacă nu au alte specificări, sunt din SFÂNTA SCRIPTURĂ, VERSIUNEA NEW INTERNATIONAL. Copyright © 1973, 1978, 1984 International Bible Society. Folosit cu permisiunea Zondervan Bible Publishers. Pasajele Biblice din această ediție sunt tipărite cu fonturi italice.

Grafica copertii și aparența cărții desenate de Brian Gammill, Harvest, 2004.

Cerințe cu privire la această carte și alte materiale despre lucrarea holistă pot fi trimise la adresa:

Multe din materialele de învățătură ale fundației Harvest sunt disponibile la :
www.harvestfoundation.org

Email: info@harvestfoundation.org

Telefon: +1-602-258-1083

Harvest
PO Box 2670
Phoenix AZ 85002
USA

Acest efort este dedicat gloriei lui Dumnezeu
Și avansării domniei Lui—pe Pământ,
așa cum este în Ceruri .

Oamenii spun că Isus Hristos a venit ca reformator social.
Nonsens!
Noi suntem reformatorii sociali; Isus Hristos a venit să ne schimbe, iar
noi încercăm să micșorăm responsabilitatea noastră prin plasarea lucrării pe umerii Lui.
Isus ne schimbă și ne aduce la starea pe care trebuie să o avem;
Atunci principiile Lui ne fac instantaneu, reformatori sociali.
Ele încep să lucreze, chiar din locul unde trăim . . .
—Oswald Chambers

Cuprins

Cuvânt înainte	ix
Prefață	xi
Mulțumiri	xv
Cum să citești această carte	xvi
Partea Întâi Agenda Primarului	
Capitolul 1 Începe călătoria	3
Capitolul 2 Dacă Isus ar fi Primar	9
Partea a Doua Transformare culturală prin Biserică: Rădăcini Biblice și Istorice	
Preludiu	27
Capitolul 3 Transformare culturală și istoria Bisericii	35
Capitolul 4 Agenda MARE a lui Dumnezeu	51
Capitolul 5 Chipul lui Dumnezeu revelat	75
Capitolul 6 Scopul Bisericii	87
Capitolul 7 Biserica și lumea de azi	99
Capitolul 8 Caracteristicile Bisericii care împlinește scopul lui Dumnezeu	129
Partea a Treia Biserici locale care schimbă cultura	
Preludiu	153
Capitolul 9 Transformarea prin Biserica locală	161
Capitolul 10 Echiparea Bisericii locale pentru o mărturie holistică	187
Capitolul 11 Matematica Împărăției: Multiplicare pentru slujire	219
viii	
Partea a Patra Unelte pentru transformare	
Preludiu	241
Capitolul 12 Disciplina dragostei	xxx
Capitolul 13 Planificarea proiectelor sămânță	xxx
Capitolul 14 Planificarea pentru impact pe termen lung	xxx
Capitolul 15 Măsurarea ascultării	xxx
Epilog	xxx
Anexe	
Anexa A Mai multe istorisiri: Îți veți recunoaște după roadele lor	xxx
Anexa B Biserica locală și para biserica	xxx
Anexa C Unelte: Formate folositoare	xxx

Glosar xxx

Bibliografie xxx

Citate din alte lucrări xxx

Resurse adiționale pentru lucrarea holistă

Despre autori xxx

Cuvânt înainte

Biserica noastră este într-o călătorie. Noi credem că Dumnezeu ne vrea relevanți, practici și eficienți în influențarea comunităților noastre pentru Hristos. Am învățat cum să facem aceasta prin principiile dinamice al lucrării holiste conținute în această carte.

Bob Moffitt și principiile proiectelor sămânță ne-au schimbat viața de-a întregul. Din perspectiva unei biserici bazate pe structuri celulă, profund angajată pentru lucrarea în comunitate și evanghelizare, am fost entuziasmați și încântați să vedem un impact imens al acestor mici demonstrații ale dragostei lui Dumnezeu —atât la nivelul membrilor bisericii cât și la cel al membrilor comunității.

Demonstrarea practică a dragostei lui Hristos prin rezolvarea nevoilor comunității noastre a devenit un mod de viață pentru noi. În ultimii câțiva ani, de când am învățat aceste principii, am putut organiza sute de proiecte de dezvoltare comunitară și de slujire în comunitate, proiecte care au făcut ca biserica noastră să fie văzută cu respect, oameni să fie adăugați Împărăției Lui și slava să fie adusă Domnului Hristos.

Cred că Domnul Isus învață biserica Sa câteva lucruri importante pe care le-am uitat. Faptele noastre sociale, de bunătate și dreptate, contează cu adevărat înaintea Lui. El nu este numai Domnul Bisericii. El este Domn peste toate lucrurile și se îngrijește de fiecare aspect al societății, de toate comunitățile și structura lor. Neglijarea implicării în comunitate și dezvoltarea acestora aduce umbră imaginii lui Hristos și se opune chemării lui Hristos de a atinge cu compasiune și dragoste lumea și nevoile ei, în orice fel —spiritual, social, și economic.

Am învățat că nu putem face nimic pentru Dumnezeu, pentru că El nu are nevoie de nimic. Singurul lucru pe care îl putem face pentru Dumnezeu este tot ceea ce putem face pentru alții. Aceasta a vrut Isus să spună în Matei 25.40: „Adevărat, adevărat vă spun, că ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.”

Vă invit să vă alăturați nouă în această călătorie a credinței prin „digerarea” conținutului acestei cărți și aplicarea ei din toată inima, la viața și biserica voastră. Apoi faceți un pas înapoi și priviți cum Dumnezeu începe să lucreze în voi și în comunitățile voastre, lucruri noi, proaspete și pline de viață.

Gary M. Skinner
Conducător Echipa Pastorală
Biserica Penticostală Kampala
Kampala,

Uganda

Prefață

V-ați gândit vreodată la următorul lucru: Ce ar fi dacă Isus ar fi Primarul comunității dumneavoastră? Eu nu m-am gândit. Am lucrat mulți ani între oameni săraci sau abandonați. Știam că starea lor rupea inima lui Dumnezeu. Dar într-o zi, acum douăzeci de ani, vorbeam cu câțiva pastori descurajați într-o comunitate extrem de săracă în Honduras. Pe când vorbeam, Dumnezeu mi-a deschis dintr-o dată ochii cu o viziune și întrebare care nu-mi dădea pace: „Ce ar face Isus dacă ar fi Primarul comunității tale?” Am mers cu El în gând pe străzile satului. L-am văzut lăcrimând în fața suferinței oamenilor. Am prins o idee din viziunea Lui pentru comunitate. Veți citi singuri aceste povestiri în această carte.

Biserica—Trupul lui Hristos aici pe pământ— are potențial și responsabilități extraordinare. A fost trimisă și echipată de Isus Hristos. În acea zi, în Honduras, m-am gândit: „Trupul lui Hristos ar trebui să slujească comunității așa cum ar fi făcut-o Însuși Hristos!” Am înțeles că Isus este Primarul comunității noastre pe măsură ce lucrează prin agentul Său transformator, Biserica. . . adică noi! Acesta este planul Lui—marea Sa agendă—pentru cei ce-L reprezintă aici, pe pământ.

Mă gândesc că poate unii dintre cititori vor răspunde la titlul acestei cărți, gândind că Isus nu a venit să fie un reformator social! Într-un sens, aceștia ar avea dreptate. Apreciez comentariul lui Oswald Chambers:

Oamenii cred că Isus Hristos a venit ca reformator social. Non sens! Noi suntem reformatorii sociali; Isus Hristos a venit să ne schimbe pe noi, iar noi încercăm să punem lucrarea pe care o avem de făcut, pe umerii Lui. Isus ne schimbă să ne aducă la starea pe care trebuie să o avem; atunci aceste principii ale Lui ne vor face instantaneu, reformatori sociali. Ele încep să lucreze chiar din locul unde trăim. . .¹

Dacă Isus ar fi Primar arată felul de evanghelizare care aduce bărbați și femei la o relație schimbată, susținută, cu Hristos, care apoi, conduce la ucenicia întregii națiuni – prin biserica locală.

Această carte a fost scrisă inițial pentru liderii de biserici din țări, altele decât cele din vest, țări care se mai identifică și ca țări ale lumii a doua sau a treia.² Oricum, acești oameni m-au întrebat: „De ce să fie adresată numai nouă? Pastorii și liderii de biserici nu au nevoie să știe, sau cel puțin să li se aminească, de implicațiile Trupului lui Hristos?” Bineînțeles că au nevoie să știe. Toți trebuie să știm acest lucru! Am început a dedica această carte celor din lumea a treia pentru că am lucrat în aceasta mai mult de un sfert de secol. Mai știu și că sunt cărți despre acest subiect scrise pentru bisericile din Vest, dar strategiile nu sunt ușor transferabile. Sunt și alte cărți scrise despre acest fel de lucrare pentru cititori care nu face parte din Vest, dar acestea sunt cu precădere destinate organizațiilor misionare și agențiilor de dezvoltare, nu pentru biserică.

Da, principiile sunt adevărate oriunde. Dacă provii din Vest sau din orice altă parte, te invit să citești această carte și mă rog să o găsești provocatoare și de folos.

1. Oswald Chambers, în *My Utmost Devotional Bible*, Reading 92. Acest citat este epigraful de la începutul acestei cărți.

² Lumea a doua și a treia: zone geografice, altele decât cele din vest. În mod specific Asia, Africa și America Latină sunt uneori numite lumea a treia (un termen bazat pe indicatori economici și calitatea vieții). Lumea a doua și a treia, arată mai degrabă procentajul populației lumii în aceste zone geografice.

xii

Permiteți-mi să extind această invitație. În această lucrare, fac referire deseori la bisericile conservatoare (evangelice, carismatice, ori Penticostale). Acestea sunt bisericile la care ne raportăm de cele mai multe ori în lucrarea noastră. Invit însă oameni din toate bisericile tradiționale și orice alt fel de biserici, să citească și să exploreze aplicarea acestor mesaje în propriile lor circumstanțe. Una dintre convingerile mele este aceea că biserica este principala instituție pe care o folosește Dumnezeu pentru vindecarea lumii noastre decăzute. O altă convingere este aceea că Dumnezeu vrea să avem unitate între noi, când slujim împreună. Vă rog, deci, să citiți!

Un alt motiv pentru care am scris fraților și surorilor mele din bisericile conservatoare este acela că bisericile conservatoare sunt deseori neechilibrate în lucrare, accentuând cu precădere lucrarea spirituală. Mulți nu au învățat că Dumnezeu poruncește copiilor Săi să demonstreze intenționat și activ compasiunea Lui pentru oameni și nevoile lor fizice și sociale. De cele mai multe ori, aceștia nu au avut nici strategia nici „permisiunea” biblică, nici resursele necesare. Oriunde predau – în mai mult de treizeci de țări, în ultimii douăzeci de ani – văd lideri de biserici care au sesizat acea chemare a lui Dumnezeu să facă cu mult, mult mai mult decât până acum. Această carte a fost scrisă inițial, pentru ei, dar va provoca pe oricine dorește să se aducă pe sine sau congregația lor într-o lucrare de slujire mai profundă.

Agenda lui Dumnezeu începe cu mântuirea spirituală a fiecărui individ, în mod primar prin lucrarea bisericii locale — dar agenda Sa nu este cu nimic mai mică decât ucenicia tuturor națiunilor! Bisericile care se angajează la împlinirea acestei mari agende vor continua să aducă oameni la Hristos - și salutul de pace al lui Dumnezeu pentru comunități. Vom studia Scriptura din perspectiva acestei mari agende a lui Dumnezeu pentru biserica Lui. Unul dintre colegii noștri care a slujit cu o organizație evanghelică, a fost auzit spunând: „Nici nu-ți poți imagina de cât ori am predat acest pasaj dar niciodată nu am văzut implicațiile lui la o astfel de scară. Și totuși, erau scrise chiar acolo!” Sper să aveți acest fel de revelații citind aceste pagini. *Dacă Isus ar fi Primar* mai pune la dispoziție istorisiri de viață reale, despre lucrări transformatoare. Aceste istorisiri sunt intercalate de-a lungul întregii cărți, oferindu-vă posibilitatea să întâlniți persoane și biserici din toată lumea care au răspuns întrebării: „Ce s-ar întâmpla dacă Isus ar fi Primarul nostru?” Vă încurajez să „traduceți” aceste istorisiri în propriul dumneavoastră context. Prindeți spiritul, dedicarea și creativitatea fraților și surorilor noastre!

Mă simt smerit să fiu și eu o voce în această mișcare pe care Dumnezeu o dezvoltă și să pot împărtăși viziunea mea din perspectiva pe care mi-a dat-o Dumnezeu, la momentul acesta al vieții mele. Vă îndemn să comparați ceea ce citiți cu Cuvântul scris și cu călăuzirea Duhului Sfânt. Unul dintre colegii mei din Brazilia mi-a spus că citind manuscrisul acestei cărți i-a făcut impresia că stă de vorbă cu mine. Vă invit și eu, să avem împreună o lungă conversație. Mă bucur că Dumnezeu ne-a dat oportunitatea de a privi împreună la ce înseamnă cu adevărat – literal vorbind - această lume pentru El!

Bob Moffitt

Mulțumiri

Doresc să mulțumesc celor de mai jos pentru ajutorul dat în a face această carte o realitate.

- Angajaților organizației Harvest din întreaga lume, care au lucrat din greu pe teren și din ale căror lecții am învățat și noi – și care m-au ajutat să dezvolt și să revizuiesc aceste lecții.
- Angajaților din SUA care mi-au pus la dispoziție timp și spațiu pentru a scrie.
- Food for the Hungry, International care prin parteneriatul pe care îl avem în lucrare, m-a ajutat să-mi extind viziunea și să o împlinesc.
- Darrow Miller, fratele și colegul meu, a cărui viață s-a intersectat cu a mea încă din timpul studenției.
- Karla Tesch, editorul șef de la Harvest, care a lucrat la manuscrisul cărții, a scris subiecte altele decât cele din curricula normală a materialului nostru de training și a clarificat aspectele confuze.
- Mulți colegi și cititori care au revizuit manuscrisul acestei cărți și au adus sugestii.
- Judy, preaiubita mea parteneră de viață a cărei răbdare la prima citire a manuscrisului a fost pentru mine o mare încurajare.
- Mai mult ca tuturor, mulțumesc Fratelui nostru mai mare, Isus, prin a cărui uimitoare milă și har ne-a oferit acest mare privilegiu de a-L sluji.

Mulțumiri speciale în memoria lui Ruth Concha, o prietenă, colegă, trainer și practicantă a acestor principii în Peru. „Ruthie” nu numai că a citit cu zel primul manuscris al cărții dar a răspuns în timp util cu exemple, aplicații concrete, gânduri și cercetări în domeniu. Multe dintre ele au fost suficient de relevante ca să fie incluse în textul cărții. Ea a primit o copie a manuscrisului modificat cu o lună înainte de a-și pierde viața, la o vârstă tânără, într-un accident rutier în Peru. Mulțumesc pentru că a făcut să fie auzită experiența ei și zelul depus pentru transformarea prin care trece biserica, transformare captată în paginile acestei cărți special pentru dumneavoastră.

Cum să citești această carte....

Această carte definește în întregul ei, lucrarea „holistă” — este o lucrare pentru practicanți. Vă recomand să o citiți din copertă în copertă. Iată câteva specificări:

1. Citește Partea Întâi pentru a prinde viziunea pentru agenda lui Isus Hristos pentru comunitatea și biserica dumneavoastră.
2. Citește Partea a Doua pentru a examina agenda lui Dumnezeu de restaurare a tuturor lucrurilor. Vei putea vedea rolul de slujitor pe care îl joacă biserica în transformarea culturală, prin lentilele Scripturii, a istoriei și a exemplelor din zilele noastre.
3. Citește Partea a Treia pentru a vedea cum pot fi echipate bisericile locale și mobilizate pentru slujire. Vezi cum Dumnezeu multiplică efectele dăruirii și slujirii pline de sacrificiu.
4. Citește Partea a Patra pentru a identifica uneltele necesare indivizilor și bisericilor locale pentru planificarea, execuția și evaluarea lucrării în comunitate. Aceste unelte pot fi de asemenea folosite și de traineri.
5. Citește Lecturile suplimentare pentru a capta idei pentru proiecte, a înțelege motivele și de a te obișnui cu formularele pe care le poți folosi personal și cu biserica ta în vederea slujirii aproapelui tău.

1

PARTEA UNU

Agenda Primarului
... Facă-se voia Ta,
precum în Cer, așa și pe Pământ.
—Matei 6:10

1

Începe călătoria

Călătoria mea.

Dumnezeu mi-a dat o pasiune. Pasiunea mea este ca Trupul lui Hristos—în mod special biserica locală—să vadă și să împlinească marele scop pentru care a fost creată de Dumnezeu. Iată istorisirea modului în care am ajuns să am această pasiune. Este o istorisire a călătoriei mele—literal și figurativ! Am încrederea că această istorisire vă va ajuta să înțelegeți perspectiva din care scriu și motivul pentru ca îndemn pe oameni să se întrebe ce ar face Isus dacă ar fi Primar?

Trebuie să am grijă să nu pun pasiunea pentru biserică mai presus de pasiunea pentru cunoașterea Hristos, Capul ei. Doresc să cunosc pe Hristos mai presus de orice așa cum scria și apostolul Pavel bisericii din Filipi. Aceia care au o pasiune, sunt mereu în pericol de a pune un mai mare accent pe sarcină decât pe Acela care dă sarcinile. Atunci când focalizarea atenției noastre cade pe orice altceva decât pe Hristos, diminuăm impactul lucrării noastre. Puterea pentru recoltă nu vine din lucrarea pe care o facem ci de la Acela care ne-a pus la lucru. Doamne, ajută-ne să Te dorim mai întâi pe Tine!

Eu sunt fiul unui predicator. Din copilărie până la vârsta de 15 ani, tatăl meu a păstorit o biserică baptistă iubitoare, în centrul Los Angeles-ului, la care veneau oameni dintr-o clasă socială muncitoare. Părinții mei au terminat Institutul biblic din Los Angeles, acum numită și Universitatea Biola. Acolo a fost născută în ei, pasiunea pentru evanghelizarea lumii. Ei s-au pregătit să devină misionari în Africa dar în schimb, au primit provocarea de a pregăti pe alții pentru această chemare.

Cuvintele care stau scrise pe baptisterul din acea biserică încă îmi revin în memorie, dându-mi fiori: „Are cineva dreptul să audă Evanghelia de două ori, atâta timp cât fiecare om nu a auzit-o măcar odată?” Familia noastră și biserica noastră, a sprijinit financiar misionari iar aceia care veneau în vizită, au stat deseori la noi acasă. Eu ascultam povestirile lor. Ei erau eroii mei. Doream să devin misionar.

1. Filipeni 3:7-10

Când aveam 15 ani, tatăl meu a devenit secretar general al Convenției Bisericii Baptiste din Arizona. El a avut viziunea să planteze biserici. Mai mult de o sută de biserici au fost plantate în primii 25 de ani de slujire pe acest post. Evanghelistizarea mondială și plantarea de biserici au fost o moștenire extraordinară pentru mine dar experiența anilor mei de atunci m-au făcut să caut cu dificultate răspunsuri la întrebările care mă tulburau.

Doi ani din viață mi i-am petrecut în organizația Corpul Păcii, predând la o școală de gimnaziu în Malawi, Africa. Locul unde am fost trimis era la o școală misionară într-o zonă rurală, felul de școală despre care auzisem de multe ori, când eram copil. Misionarii făcuseră treabă bună! Din punct de vedere academic, acea școală era cea mai bună din țară. Era condusă bine și administrația era eficientă. Misionarii iubeau pe elevi și aceasta era evident în eforturile lor de a aduce Evanghelia în viața lor. Și eu doream să văd pe acești elevi intrând într-o relație personală cu Isus Hristos, prin urmare am intrat într-un grup de rugăciune matinal, cu scopul de a ne ruga pentru elevi.

Unii din elevi, însă, întorceau spatele Evangheliei. Ei au sesizat mesajul că - fie el greșit sau corect - creștinismul misionar trebuie să slujească de model pentru africani, ca ei să devină creștini. Elevii au suspectat aceste eforturi de imperialism cultural și mulți dintre ei au respins cultura și credința misionarilor care îi iubeau cu adevărat pe acești elevi. În aceste circumstanțe, am început să pun sub semnul întrebării evanghelistizarea în contextul cultural — totuși, eu am crezut că am fost chemat pentru misiune.

După anii mei de slujire în cadrul organizației Corpul Păcii, am început ceea ce a însemnat pentru mine doi ani de căutări pentru a înțelege misiunea și rolul pe care îl am eu în aceasta. Am călătorit prin cea mai mare parte a Africii subecuatoriale, cu motocicleta, pentru a întâlni și a petrece timp cu misionarii de pe acolo. În această călătorie am întâlnit doi tineri africani care au devenit frații mei de-o viață. Acum ei sunt lideri creștini în țările lor.

Am făcut autostopul spre Orientul Mijlociu și am terminat un semestru într-o școală din Israel. Apoi, am cumpărat la mâna a doua, un Citroen cu motor în doi timpi, în Belgia, mașină cu care am călătorit în India; la destinație, mașina a încetat să mai funcționeze. În ultima parte a odiseei mele, am zburat în alte nouă țări din Asia de sud și de est. De-a lungul acestei călătorii, am intervievat misionari și creștini locali. Am vrut să știu ce a funcționat și ce nu a funcționat în procesul de răspândire a Evangheliei.

Am concluzionat că evanghelistizarea în contextul cultural este valabilă dar potențialul cel mai mare al acestei abordări se află în misionarii care vin ca frați și slujitori pentru bisericile locale —și aceasta mi-a confirmat chemarea de a sluji în misiune. M-am întors acasă, și imediat m-am înscris la un seminar în Denver, de unde am absolvit cu specialitatea *Misiune*. Fără să știu, mă îndreptam spre o lucrare dificilă în care am primit o doză de realitate care mi-a schimbat radical părerea mea despre biserică.

La seminar am fost încurajați să ne implicăm în lucrări comunitare și am coordonat un program nou care punea la dispoziție mentori pentru tinerii care încălcau legea. Majoritatea dintre ei erau afro-americani sau de origine spaniolă. Chiar dacă reprezentam o organizație creștină, Judecătoriile îndrumau acești tineri către noi. Creștinii maturi se puteau atașa cu prietenie și dragoste acestor tineri în nevoie și puteau mărturisi despre credința în Hristos—o oportunitate perfectă de a combina marea poruncă² cu marea însărcinare³! Președintele seminarului a scris scrisori bisericilor locale și eu personal am vorbit cu sute de creștini. Din anumite motive, răspunsul a fost minim – poate tensiunile rasiale de la acea vreme, au făcut pe oameni să se teamă. Din fericire, colegii de la seminarul meu au fost binevoitori. Zece dintre colegi au început relații de mentorizare unu la unu cu acești tineri. Rezultatele erau bune. Judecătoriile chiar ne solicitau să primim mai mulți tineri pe lângă noi. Am încercat cu disperare să implicăm creștini din bisericile locale, dar cu prea puțin succes. Nevoia era așa de mare că a trebuit să acceptăm să lucreze împreună cu noi, aproape împotriva voinței noastre, tineri necreștini de la universități, care ne implorau să-i implicăm și pe ei. Programul nostru a crescut și a devenit un model național, dar aceasta datorită colegilor necreștini care doreau să devină prieteni cu acești tineri delicvenți. Am devenit profund dezamăgit în relația cu biserica și moștenirea mea creștină. Nu mai voiam să am de-a face cu oameni care vorbeau despre dragoste și în același timp, erau rezervați să ajute tineri cu probleme, tineri care altfel nu ar fi putut experimenta dragostea lui Dumnezeu. Iubeam pe Domnul, dar eram furios – foarte furios – pe biserică. În perioada când eram tulburat de furia și frustrările mele, Dumnezeu mi-a vorbit. Prin Cuvântul Lui și rugăciune, El mi-a spus: „Bob, aceasta este biserica Mea, mireasa Mea. Așa de decăzută pe cât este, Eu tot o iubesc. Mi-am dat viața pentru ea. Până nu o vei iubi așa cum o iubesc Eu, nu te pot folosi ca să o ajuți să devină ce am intenționat să devină.”

Am simțit ca și cum o sabie îmi străpungea sufletul. „Doamne”, am mărturisit atunci, „iartă-mă. Eu nu pot iubi biserica decât dacă mă umpli cu dragostea Ta pentru ea și să am această dorință!” Domnul mi-a răspuns la această rugăciune. Astăzi, iubesc biserica Lui, în ciuda căderilor ei și sunt umplut cu pasiunea de a contribui la vindecarea ei. Am fost chemat în misiune? Da! Misiunea mea este să slujesc biserica, să o ajut să capete moștenirea la care a fost chemată. M-am alăturat organizației Food for the Hungry pentru a iniția și direcționa un proiect de voluntariat. Cu mult înainte de aceasta, Dumnezeu a deschis ușa următoare—către bisericile din lumea a treia.

2 Marea Poruncă: Isus a spus că prima și cea mai mare poruncă este “Iubește pe Domnul Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău și cu toată mintea ta.” A doua este “Iubește pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Împreună, acestea summarizează legea și învățăturile din Vechiul Testament (Matei 22:37-40).

3 Marea însărcinare (trimiteri): Isus a spus ucenicilor să se ducă să facă ucenici din toate neamurile, să îi boteze și să îi învețe să păzească tot ce a poruncit El (Matei 28:19-20)

Călătoria noastră

În 1981, am fondat organizația Harvest. La început, Harvest punea în relații de parteneriat, creștini din lumile a doua sau a treia cu creștini din America de Nord. Am avut multe parteneriate de tip biserică – biserică. Am realizat și parteneriate cu organizații creștine—de exemplu centrul de zi din Republica Dominicană cu o grădiniță americană; un centru dominican pentru nașteri cu un centru de zi din SUA; o cooperativă agricolă din Haiti cu familii de fermieri americani. Aceste parteneriate au avut rolul de a ajuta material pe cei săraci (biserici sau grupuri de oameni) pentru a demonstra în mod tangibil, dragostea lui Hristos în comunitățile respective. Au fost inițiate un număr mare de proiecte. În parteneriatele în care erau biserici, am observat însă că în conducerile bisericilor se crea o concurență pentru controlul asupra resurselor care veneau din bisericile din America de Nord. O biserică din lumea a treia chiar s-a divizat datorită controlului dorit asupra banilor celor din Vest și un pastor a cedat presiunilor corupției. Am mai observat de asemenea că organizațiile creștine locale cu care aveam parteneriate, nu puteau continua proiecte mari fără ajutor financiar continuu din afară—și nu acesta a fost scopul nostru!

În 1986, consiliul de conducere al organizației Harvest a venit pe genunchi înaintea Domnului, cerându-I călăuzire. Scopul nostru a devenit biserica locală—nu alte organizații creștine—și am început să ne îndepărtăm de proiecte finanțate din resurse externe comunității. Am început să ne focalizăm pe training pentru liderii bisericii locale și a congregațiilor locale cu intenția de a crea un imperativ biblic pentru trăirea credinței în cuvânt și faptă—începând cu resurse locale. Eforturile noastre inițiale s-au concentrat în cinci țări din America Latină și Caraibe. Rezultatele au fost încurajatoare! Bisericile au putut vedea pe Dumnezeu multiplicând eforturile lor. Oameni din comunități care mai înainte nu aveau nici un interes pentru credință, au devenit credincioși ai lui Hristos, fiind martori la demonstrarea dragostei lui Dumnezeu. Bisericile au crescut, iar acestea au început să aibă un impact în comunitățile lor, atât spiritual cât și fizic. Cuvântul se răspândea în comunitățile unde se făcea misiunea. Organizația Tineri Pentru Misiune (YWAM) ne-a invitat să îi pregătim pe elevii lor în dezvoltare comunitară. În 1997 Harvest a început o colaborare neoficială cu Food for the Hungry. Colaborarea a deschis uși pentru organizațiile noastre în vederea pregătirii bisericilor și grupurilor misionare în mai mult de 40 de țări, etalând viziunea și strategia pentru lucrarea holistă biblică.⁴ Curricula noastră de training a fost tradusă de grupuri locale în mai mult de 20 de limbi. În 15 țări, au fost formate grupuri locale pentru promovarea și încurajarea acestei abordări a misiunii. Această simplă înțelegere de misiune a transformat biserici și comunități. Dumnezeu a făcut aceasta și este extraordinar să admiri ce a făcut El!

Dezvoltarea Călătoriei noastre

Intenția lui Dumnezeu pentru biserica Lui nu se schimbă, dar înțelegerea mea se schimbă pe măsură ce avansez pe calea pe care m-a așezat Dumnezeu. Colaborarea noastră cu Food for the Hungry nu numai că a lărgit sfera de oportunități de training dar a lărgit și gândirea noastră! Am ajuns să înțelegem că bisericile nu numai că influențează comunitatea ci că face ucenici din întreaga națiune.⁵

⁴ Lucrarea holistă biblică: lucrarea care reflectă preocuparea lui Dumnezeu pentru persoană ca întreg și pentru toată creația, după cum este arătat în Scripturi.

⁵ Dumnezeu a condus ambele organizații să devină parteneri fondatoare a Disciple Nations Alliance (Alianța pentru Ucenicia Națiunilor).

Și am ajuns să vedem că a avea o concepție biblică este esențială dacă dorim să facem ucenici din întreaga națiune și să slujim comunităților ca și când Isus ar fi Primar. O concepție este, simplu, o colecție de premise prin care oamenii văd lumea și înțeleg cum funcționează aceasta. Concepția biblică ne spune că suntem o rasă decăzută. Fără intervenția lui Dumnezeu noi suntem fără speranță—dar, datorită Veștii Bune a lui Dumnezeu, speranța a fost redată întregii lumi! Aceasta este concepția pe care am adoptat-o .

. . . Acum, haideți să facem cunoștință cu Primarul!

2

Dacă Isus ar fi Primar Înțelegând viziunea Agendei lui Dumnezeu

- Două întâlniri de rugăciune care au făcut istorie, au fost ținute recent în Nairobi, Kenia. Una dintre ele a avut loc la Adunarea Generală, unde Președintele a fost oaspete de onoare. Primarul orașului Nairobi, a organizat-o pe cea de-a doua. Aceasta a fost pentru prima oară când consilierii orașului Nairobi s-au întâlnit să se roage. Câțiva demnitari politici au făcut cunoscută credința lor în mod public. Un ministru care a luat cuvântul în timpul micului dejun a afirmat provocator: „Dacă ați iubi pe aproapele vostru ca pe voi înșivă, lucrurile noastre ar fi diferite în Nairobi? Cum anume?” Aceste cuvinte vă sunt familiare? „Cum ar fi Nairobi, Kenia, dacă Isus ar fi Primar?” După micul dejun, a fost resimțit un duh nou de unitate. Liderii civici au decis să înceapă o săptămână de părtășie și să facă din acest Mic Dejun de Rugăciune, un eveniment anual.¹

- Un coleg din India, a făcut o vizită într-un sat indian, unde echipa sa avea o lucrare de mai bine de un an. Ei au întrebat femeile din comunitate cum ar arăta un „sat dezvoltat”? (Cum ar arăta satul dumneavoastră dacă Isus ar fi fost Primar?) Umrai, una dintre cele ce au răspuns, a descris satul în termeni de unitate și solidaritate. Ea știa că Isus nu era onorat de modul în care satul ei era împărțit. Fiecare familie trăia doar pentru sine. Datorită răspunsului ei, grupul a format un comitet pentru sănătate și un grup pentru auto-ajutorare. Acest grup de auto-ajutorare a început să se întâlnească regulat și cu mult entuziasm. Grupul a început să colecteze sume mici de bani de la oameni și i-a depozitat într-un cont – cu ajutorul acestuia au început să rezolve împreună probleme din comunitate. Umrai a devenit președintele grupului și a folosit darurile sale spirituale de conducere pentru a planifica și a mobiliza satul pentru a face lucrurile pe care Isus le-ar fi făcut dacă ar fi fost primar.

¹ Sursele pentru aceste istorisiri sunt listate la finalul acestei cărți, la Bibliografie.

„Dacă Isus ar fi Primar, cum s-ar schimba comunitatea ta?”² Deseori pun această întrebare pastorilor și conducătorilor de biserică, în timpul conferințelor pe care le organizăm în diferite zone ale lumii. Răspunsul lor îi ajută să înțeleagă viziunea necesară pentru a implica bisericile lor în comunități.

Biblia exprimă cu claritate: „Unde nu este viziune, oamenii pier.”³ Dacă cei tineri nu au o viziune pentru viitor, nu vor ști cum să petreacă timpul. Nu sunt siguri pe direcția pe care o au de urmat și vor realiza foarte puțin. Tinerii care au o viziune pentru viitorul lor, în schimb, nu vor avea nici o problemă folosindu-și timpul bine și luând decizii bune. Viețile lor sunt organizate în jurul acestei viziuni specifice pentru viitorul lor. În același fel, o biserică fără viziune va face cu puțin mai mult decât să-și mențină starea de fapt. Va avea puține șanse de izbândă să aibă un impact pentru Împărăția lui Dumnezeu în propria lor comunitate. Dar o biserică cu viziune are o oportunitate pentru a face diferența aici pe pământ și în veșnicie.

Dacă Isus ar fi Primar, cum s-ar schimba comunitatea ta?

Nu vrem doar o viziune, oricare ar fi ea—ci viziunea lui Dumnezeu pentru oamenii și lumea pe care El a creat-o și pe care o iubește. Isus a împlinit voia Tatălui Său.⁴

Știind acest lucru, haideți să ne imaginăm: Ce ar fi făcut Isus dacă ar fi fost Primar?

- Ce ar fi făcut în legătură cu copiii și cu cei fără locuințe?
- Ce ar fi făcut în legătură cu alcoolul, cu drogurile și cu alte dependențe?
- Cum ar fi făcut ca familiile să fie mai puternice?
- Cum ar fi promovat consumarea apei potabile, beneficierea de case și hrană adecvate, servicii de sănătate, sisteme de înlăturarea deșeurilor și a apelor infestate din canalizare precum și de drumuri decente?
- Ce ar fi făcut ca oamenii să aibă salarii cinstite și servicii adecvate?
- Ce ar fi făcut în legătură cu copiii nedorți și cum s-ar fi îngrijit de cei bolnavi și bătrâni?
- Ce ar fi făcut ca totul să fie frumos—străzi curate, pomi, flori, parcuri publice?
- Ce schimbări ar fi făcut în educarea copiilor și adulților?
- Ce decizii și politici publice ar fi instituit?
- Cum ar fi ajutat pe oameni să evalueze problemele și să ia decizii corecte?
- Ce ar fi făcut ca guvernele locale să funcționeze corespunzător?

² Primar: Liderul principal într-o comunitate. (Pe măsură ce citești, te rog să înlocuești termenul folosit pentru liderul principal din comunitate. Cum ar arăta comunitatea ta dacă Isus ar fi fost pus în acel rol?)

³ Proverbe 29:18 (din versiunea KJV)

⁴ Ioan 15:10; Ioan 5:19

- Ar fi fost învățăturile Lui, televizate? Ar fi organizat „întâlniri de interes general” unde principiile și agenda Lui ar fi fost urmărite?
- Ce ar fi făcut în legătură cu crimele și tulburările sociale? Ce principii călăuzitoare ar institui pentru relațiile comunitare și politice?
- Ce schimbări ar face în judecătorii? Dar în sistemele de detenție?
- Ce ar fi făcut în legătură cu separarea dintre cei săraci și cei bogați?
- Cum vor fi fost tratați „cei neînsemnați” în comunitate? Cum s-ar simți cei „puternici” în legătură cu El?
- Ce ar fi făcut El în legătură cu corupția și darea de mită?
- Ce reguli ar fi stabilit în afaceri?
- Ce ar fi făcut El în legătură cu depresia, singurătatea și bolile mintale?
- Cum ar fi acționat în legătură cu pornografia, imoralitatea sexuală și prostituția?
- Ce ar fi făcut El în legătură cu abuzul infantil și marital?
- Cum ar fi îmbunătățit relațiile sociale între cetățeni?
- Ce ar fi făcut El în legătură cu recrearea și distracția?
- Ce rol ar fi jucat biserica în comunitate?
- Cum ar fi încurajat El unitatea între biserici?
- Ce ar fi făcut în legătură cu celelalte religii?
- Oare învățăturile și acțiunile Sale i-ar fi pus viața în primejdie?
- Cum ar fi fost schimbată o comunitate ca să reflecte prioritățile Sale administrative?

Acum lucrăm în sfera imaginației noastre și trebuie să fim precauți. Înainte ca speculațiile să ne conducă într-o direcție nedorită, ar trebui să explic ce vreau să spun cu aceste idei și ce anume nu vreau să înțelegem. Haideți să folosim aceste idei ca reguli de bază în imaginarea guvernării lui Hristos, compatibile cu realitatea lumii prezente și a lui Isus:

- Acțiunile lui Isus în calitate de Primar ar fi făcute astfel încât să corespundă caracterului lui Dumnezeu, revelat în Scripturi. El ar împlini voia lui Dumnezeu.
- Isus nu s-ar întoarce în trup, ca Primar, într-o comunitate.⁵ În schimb, să ne imaginăm ce ar însemna dacă valorile, legile, învățăturile și caracterul Domnului Isus ar fi la baza guvernării comunității noastre.
- Isus nu ar stabili o teocrație sau o guvernare condusă de biserică.
- Indivizii ar avea libertatea de a alege.
- Isus nu ar crea un sistem de asigurări sociale. De exemplu guvernarea Lui nu ar face ca toți cei fără locuință să aibă dintr-o dată, o casă. El nu ar face totul perfect, în mod miraclos și instantaneu pentru toți cetățenii. Așa cum a fost arătat în Scripturi, El ar implica cetățenii în procesul de vindecare al lucrurilor ce îi înconjoară.

⁵ Ideea de a vedea pe Isus în rolul de Primar are scopul doar de a ne ajuta să gândim cum ar arăta lucrurile dacă voia Sa ar fi împlinită în comunitatea și societatea noastră. Recunoaștem faptul că El nu a stabilit o guvernare politică a Împărăției pe Pământ.

Nu putem știi exact ce ar face Hristos în calitate de Primar dar putem studia Scripturile și să cerem Duhului Sfânt să ne reveleze ce ar însemna aceasta pentru comunitatea noastră. Trebuie să cunoaștem caracterul lui Dumnezeu, Cuvântul Lui și să putem distinge vocea Lui. Lucrurile pe care le-ar face Isus în calitate de Primar ar trebui să reflecte voia Tatălui pentru comunitate. Isus ne-a învățat să ne rugăm Tatălui: ...”Vie Împărăția Ta, făcă-se voia Ta, precum în Cer, așa și pe Pământ”⁶ Dumnezeu vrea ca voia Lui să se facă pe pământ, acum, așa cum este făcută în ceruri. El dorește lucrul acesta pentru că ne iubește, pe noi și lumea pe care a creat-o. El vrea tot ce este mai bun pentru noi. Așa cum vom învăța, El dorește să restaureze toate lucrurile față de Sine.

Putem să mai învățăm și de la alții, după cum veți vedea în acest capitol și de-a lungul lecturii acestei cărți, pentru a vedea cum aceștia au răspuns deja la întrebarea „Ce ar face Isus dacă ar fi Primar?”, în contextul localității lor.

Să mai dăm încă odată frâu liber imaginației. Imaginați-vă cum ar fi dacă voia lui Dumnezeu ar fi împlinită aici pe Pământ, așa cum este în Ceruri. Un alt mod a a aborda acest gând este prin a vă întreba pe voi înșivă: „Ce s-ar întâmpla, dacă luni dimineață, începând cu ora 9.00, toată lumea din comunitate ar începe să trăiască așa cum intenționează Dumnezeu?”

- Ce ni s-ar întâmpla nouă, personal, dacă am asculta pe deplin voia lui Dumnezeu în relațiile noastre, în îngrijirea trupurilor noastre, în umblarea noastră cu Dumnezeu?
- Ce s-ar întâmpla în familiile noastre dacă toți membrii ar asculta pe deplin voia lui Dumnezeu în relațiile lor, unii față de alții?
- Ce s-ar întâmpla în bisericile noastre și alte biserici din comunitate dacă toți liderii și membrii s-ar iubi unii pe alții, cu adevărat, s-ar sluji unii pe alții, ar pleda pentru cauza săracului și ar trăi în unitate?
- Ce s-ar întâmpla în comunitate dacă liderii ar lucra împreună pentru binele comun, cu onestitate și integritate?
- Ce s-ar întâmpla dacă înșelăciunea, necinstea sau corupția nu ar mai fi folosite niciodată în afaceri, în comunitățile noastre?
- Ce s-ar întâmpla dacă copiii ar respecta părinții și ar învăța de la ei?
- Ce s-ar întâmpla dacă nu ar fi corupție în națiunea noastră—ci justiție adevărată?

Odată, cu mult timp în urmă, mă rugam și vorbeam cu pastorii dintr-o comunitate foarte săracă din Honduras. Dintr-o dată, Dumnezeu mi-a pus pe inimă un scenariu pe care l-am împărtășit cu ei. După ce am terminat de spus povestioara, am explorat împreună viziunea lui Dumnezeu pentru transformarea culturii ca întreg. A fost o călătorie pe care am parcurs-o împreună și pe care nu o voi uita niciodată. Alătură-te și tu și ascultă „Povestea lui Ioan” (NT. Povestea a fost adaptată contextului românesc)

⁶ Matei 6:10

Povestea lui Ioan

Ioan a sesizat chemarea lui Dumnezeu de a se muta într-un cartier din orașul său, care se extindea foarte repede, într-o zonă unde nu era nici o biserică, pentru a planta una. De fapt, de fiecare dată când mergea cu autobuzul, de la serviciu spre casă, trecea pe lângă o comunitate mizerabilă numită *La Palat*. Ioan a simțit o atracție ciudată pentru oamenii care locuiau acolo. El nu avea prea multă pregătire—doar câteva clase de Școală biblică, făcute la fără frecvență. Dar ce avea, era pasiunea ca oamenii să-L vadă pe Isus.

Ioan a discutat aceste lucruri cu soția lui și au decis să se mute în acest cartier mărginaș, *La Palat*, împreună cu cele două fetițe ale lor. Au închiriat o mică baracă din lemn, care avea doar o singură cameră. Comunitatea *La Palat* nu avea nici apă curentă, nici curent electric, nici școală, nici clinică. Drumul de acces era neasfaltat. Oamenii erau săraci. Ei locuiau în căsuțe sau barăci mici, construite din lemn, acoperite cu plastic, tablă, cu ferestre din cauciucuri de mașină sau orice alt fel de materiale care le găseau pe la gunoi. Traiul lor era dificil dar Ioan și soția lui au crezut că Dumnezeu i-a chemat să locuiască și să lucreze în acea comunitate.

Ioan lucra în timpul zilei dar serile, se ducea în vizită pe la vecini și-i invita la ei acasă, pentru un studiu biblic. Se angajase înaintea lui Dumnezeu ca la sfârșitul fiecărei săptămâni, să fie pentru oameni ca un păstor. În câteva luni, un mic grup de femei și copii se strângea în fiecare duminică, în camera închiriată de Ioan pentru familia lui. În alte câteva luni, au reușit să închirieze o altă încăpere care le servea ca loc de întâlnire. Ioan avea de pe acum în congregația lui vreo douăzeci de femei și mulți copii, dar nici un bărbat. Bărbații din comunitate îl plăceau pe Ioan, dar credeau că religia era ceva doar pentru femei și copii.

Ioan era un pastor credincios și plin de dragoste. Se scula dimineața devreme să se roage pentru oamenii săi și pentru studierea Scripturii. După primul an, avea o adunare bună, dar care nu prea mai creștea. Ioan și soția lui au descoperit că condițiile de trai îi slăbeau fizic pe zi ce trece. Fetițele lor se îmbolnăveau adesea. El nu avea un salariu prea bun, oricum insuficient pentru asigurări medicale corespunzătoare. Ioan era descurajat.

Într-o dimineață devreme, pe la 4.00, Ioan s-a sculat din pat cu multă precauție. Ca de obicei, nu dorea să trezească fetițele sau pe soția lui. El a agățat o perdea de plastic undeva pe la mijlocul camerei, ca să facă un separeu. Noaptea, aceasta separa sufrageria de dormitor. Sufrageria era mobilată cu o masă și patru scaune. Ioan se așeză la masă și aprinse o lumânare, făcută dintr-o cană de lapte în care pusese ceva parafină. A deschis Biblia și a început să citească. În această dimineață, citea de la Isaia 58. Citea despre grija pe care Dumnezeu spunea că o are pentru cei care sufereau de foame, pentru cei fără îmbrăcăminte, pentru cei fără casă sau cei asupriți. În inima lui, Ioan a început să strige la Dumnezeu: „Doamne Tu îi vezi pe cei săraci din Biblie. De ce nu-i vezi pe aceștia de aici, din *La Palat*?” Ioan era adânc mișcat de nevoile oamenilor care locuiau în jurul lui și o lacrimă i se scurse de pe obraz. Pe când medita la diferența dintre experiența lui și ceea ce citea în Scripturi, a auzit o bătaie ușoară în ușă. Imediat, Ioan se duse la ușă dar nu o deschise. Era periculos să deschidă ușa pentru cineva necunoscut, care aștepta în întunericul de afară.

- Cine este? întrebă Ioan încetșor...

O voce răspunse din partea cealaltă, la fel de încet precum întrebase el:

- Eu sunt, Ioane!

- Dar cine ești tu ? a întrebat Ioan.

Vocea a răspuns:

- Eu sunt, Isus.

Vocea era așa de caldă încât Ioan aproape că a crezut că era chiar Domnul Isus. Fără să facă zgomot, Ioan a deschis ușa puțin, doar cât să poată vedea cine este afară. Putea vedea o siluetă a unui bărbat care nu părea deloc amenințător. Ioan a deschis ușa larg și a spus:

- Intră !

Dar Isus a răspuns:

- Nu Ioane, te-am auzit plângând în această dimineață. Am venit să-mi arăți lucrurile care te frământă atât de mult, aici în *La Palat*.

Ioan a ieșit repede afară, puțin surprins de reacția lui la această invitație. A închis ușa după el. Ioan a spus:

- Bine Doamne, dar să stai aproape de mine. A plouat pe afară și eu știu pe unde să calc, să evităm gropile cu apă.”

- Bine, Ioane, a răspuns Isus, te voi urma.

Au început să meargă în jos, pe potecă. Pe măsură ce înaintau, Ioan se întorcea către Isus și vorbea cu El:

- Isuse, uite, aici în această baracă este o mamă singură. Își vinde trupul—în casa ei și chiar în fața copiilor ei—pentru a face bani de mâncare. Apoi mergeau mai departe, continuând: Și în baraca asta stă o familie. Bărbatul este alcoolic. De multe ori vine acasă beat și își bate soția și copiii. Toată lumea aude strigătele lui. Doamne, nu mai suport să aud țipetele lor iar eu nu pot face nimic! Au mers mai departe și Ioan a continuat: Ține-te de nas în zona asta. Aici toată lumea aruncă gunoaiile și folosește locul ca și latrină.

Puteau chiar auzi șobolanii scurmând prin gunoaie. Apoi, Ioan a arătat cu mâna spre un alt adăpost. Acesta era mai mare ca toate celelalte. Ioan a spus:

- Aici, Doamne, locuiește *președintele* comunității *La palat*. El colectează bani de la oameni și le spune că le aduce apă curentă și curent electric. Dar toată lumea știe că îi cheltuiește pe femei și lichioruri. Apoi, Ioan a schimbat direcția și s-a îndreptat în josul comunității, cu intenția de a se întoarce acasă, pe un alt drum.
- Doamne Isuse, a spus el, acesta este lucrul care mă întristează cel mai mult în *La Palat*. Femeia care locuiește acolo a fost abandonată de soțul ei, tată a trei copii mici. De câte ori plouă, apa murdară se scurge în mica ei baracă. Toți dorm pe jos, pe pământ și când vine apa, ea le ține capetele micuților, mai sus, ca să nu se înec!

Ioan a auzit în spatele său un oftat ușor. Se uită în urma lui și văzu silueta din spatele său tremurând, ca și cum Domnul ar fi plâns. Ioan văzu că aceleași lucruri care îi rupeau lui inima, aveau același efect și asupra Domnului Isus! Cu tremur în voce, Isus i-a răspuns:

- Ioane, vreau să-ți arăt cum văd Eu că ar trebui să arate acest cartier, *La Palat*.”

Ioan nu știa cum s-a întâmplat, dar dintr-o dată el și Isus se uitau cumva, de sus, la cartierul *La Palat*. Ioan putea vedea întreaga comunitate. Isus a început să vorbească despre locuințe adecvate. Și dintr-o dată, acele barăci se transformau în locuințe de mărimi mici, dar decente. Nu erau luxoase dar arătau bine. Isus vorbea despre slujbe și Ioan a început să vadă oamenii ducându-se la serviciu. Nu erau slujbe foarte bine plătite, dar venitul era suficient ca să acopere nevoile familiilor din *La Palat*. Isus vorbea despre apă. Dintr-o dată pompe de apă erau presărate din loc în loc, prin comunitate și toată lumea avea acces la apă curată. Isus vorbea de sănătate și educație. Chiar în momentul acela, sub privirea lui, Ioan a văzut

apărând o școală și o clinică. Isus vorbea de frumusețe iar Ioan vedea cum grămada de gunoi dispărea. În locul ei, copiii se jucau într-un loc acum amenajat cu pomi și flori! Isus vorbea despre sănătatea familiilor, unde bărbații, femeile și copiii se respectau și se iubeau unii pe alții. Apoi Isus a vorbit despre vindecare spirituală. Ioan a văzut micuța sa bisericuță, plină de familii, inclusiv bărbați. Era așa de bucurios! Ioan gândea în sinea lui: „Așa comunitate mi-ar place să fie!”

Bineînțeles, Isus citea gândurile sale și a spus:

- Ioane, acestea sunt intențiile Mele pentru *La Palat*. Vreau să spui la oameni despre planurile Mele și începe a-i conduce către ceea ce ai văzut.
- Dar Doamne Isuse, a protestat Ioan, nu pot face asta! Cum ar putea mica mea adunare de femei și copii să facă ceva? Abia se luptă să supraviețuiască!
- Ioane, ascultă la Mine. Vreau ca tu să împărtășești planurile Mele cu oamenii de aici și apoi vreau să instruiști biserica ta să înceapă să slujească pe vecinii lor. Vizitează pe cei bolnavi. Vizitează pe mamele care au rămas singure. Învață-i să împartă cu aproapele lor. Pot aduce o cană de orez, puțin săpun, puțin zahăr sau sare, câteva legume sau câteva haine, duminica dimineața la biserică. Colectează-le în coșuri și du-le la aceia care au nevoie cel mai mult de astfel de lucruri. Să facă aceasta în fiecare săptămână. Apoi, du-te și dezvoltă relații bune cu autoritățile orașului. Interesează-te și află ce este nevoie ca să fie adusă apă curentă în comunitate și curent electric...
- Isuse, a spus Ioan, hai să fim realiști. Aceste lucruri mărunte nu vor face niciodată ca situația să se schimbe. Eu . . .
- Ioane, cine a creat lumea?
- Tu, Doamne, dar . . .
- Ioane, cine a împărțit Marea Roșie pentru copiii lui Israel, să treacă prin ea?
- Tu, Doamne, dar . . .
- Ioane, cine a dat mâncare la cinci mii de oameni, cu cinci pâini și doi pești?
- Tu, Doamne, dar . . .
- Ioane, Eu sunt același ieri, azi și pentru totdeauna. Tu, fă partea ta iar Eu o să fac restul. Unele lucruri nu vor fi împlinite până Mă voi întoarce dar vreau ca acest proces să îl începi de acum. Tu și mica ta turmă sunteți ambasadorii Mei, reprezentanții Mei. Voi să ascultați și Eu voi începe să vindec comunitatea *La Palat*.

Ioan se gândea la ceea ce a spus Isus. Dintr-o dată a auzit un cocoș cântând. A auzit-o și pe soția lui mișcându-se, dincolo de perdeaua care separa camera în două. Se uită în jur... ședea pe scaun, la masă. Lampa își pierdea din luminozitate. Afară, se făcea lumină..

Ioan se uită să-L vadă pe Isus dar nu era nimeni lângă el. „Ce s-a întâmplat?” gândi Ioan. „Am avut o viziune, un vis?” Ioan nu știa. Dar a înțeles că Isus l-a întâlnit—și că acum avea o nouă viziune pentru biserica și comunitatea din *La Palat*.

Eu cred că aceasta este ceea ce vrea Domnul Isus de la comunitatea lui Ioan și orice altă comunitate. De fapt, am împărtășit această parabolă cu lideri de biserici locale din multe țări pentru a-i încuraja să aibă o viziune și speranță.

Până în acest punct al cărții, am pus întrebări, am adus înaintea dumneavoastră chestiuni ce trebuiesc abordate și am spus o parabolă. Sper ca cei ce citesc această carte să fi început deja să răspundă la întrebarea : „*Dacă Isus ar fi Primar, cum s-ar schimba comunitatea mea?*”. Aș dori acum să spun ceea ce gândesc eu. Dacă Isus ar fi Primar, îmi imaginez că ar face următoarele lucruri:

- El ar fi demonstrat un stil de viață care să arate ce înseamnă ca voia Tatălui să fie împlinită.
- El ar ajuta pe oamenii din biserică să înțeleagă rolul lor, să urmeze exemplul Lui, să trăiască în conformitate cu instrucțiunile Tatălui Lui și să promoveze în mod intenționat voia Tatălui oriunde se vor fi dus sau orice ar fi făcut în comunitate.
- El s-ar fi asigurat că cei din comunitate știu care este voia Tatălui cu privire la toate aspectele de viață ale comunității—afacerile, educația, sănătatea, poliția, locuințele și orice alt domeniu.
- El ar prezenta cu compasiune beneficiile ascultării—și pericolele neascultării— de planul Tatălui Său. El ar da fiecărui cetățean șansa de a accepta sau nu acest plan.

A afla și a duce la împlinire voia Tatălui este o sarcină mare! Isus nu este primarul nostru din punct de vedere fizic. El nu a bătut la ușă, așa cum s-ar fi întâmplat cu Ioan când în mod supranatural, i-a dat o viziune și i-a arătat mila Lui. Știind acest lucru, una dintre colegile mele, care accepta cu greu ideea ca Isus Hristos să fie unul dintre reprezentanții oficiali ai vreunei comunități, a reformulat această întrebare. Ea a întrebat: „*Dacă eu aș fi Primar și aș putea pune în aplicare intențiile lui Isus, prin puterea Duhului Sfânt, cum ar arăta comunitatea mea?*”

Aceasta este o întrebare foarte bună—și merită să vă gândiți la ea. Oricum am pune problema, sarcina aceasta este prea mare pentru o singură persoană! Dacă ar fi o organizație—un grup de oameni—care ar putea fi echipați pentru aceasta . . . un grup care să existe în fiecare sector sau domeniu din comunitate ... un grup care are un cod moral veritabil... o organizație care reprezintă orice grup de vârstă sau orice aspect al creației lui Dumnezeu—indivizi, familii, vecini, afaceri locale, guvernarea locală, educația, sănătatea și mediul inconjurător, atunci am putea înțelege că un astfel de scenariu este posibil.

De fapt, un astfel de grup există—numele lui este Biserica! Datorită varietății de membri, biserica este în unica postură de a împlini voia lui Dumnezeu în fiecare sector de viață.

Lăsați-mă să vă împărtășesc ce au spus alții care au auzit acest mesaj despre ce ar face Isus Hristos în comunitățile lor. Nu numai că au spus ce ar face El—ci ei înșiși au făcut aceste lucruri! Am folosit aici exemple care au de a face cu slujirea în comunitate, pentru că deseori, la aceasta se așteaptă oamenii de la un primar. Este un loc bun de la care să începem. Oricum, trebuie să înțelegem că lista cu lucrurile pe care le-ar fi făcut Isus în calitate de Primar ar fi foarte mare. Mai presus de toate însă, Dumnezeu se ocupă de fiecare aspect de viață în parte!

- Un prim exemplu este al unei mici biserici localizată într-un sat aflat între lanuri de orez, într-o țară asiatică. Zona este populată predominant cu budiști. Pastorul acestei biserici a participat la o conferință de-a noastră, s-a întors la biserica lui și i-a învățat pe oameni. Cei treizeci de membri au decis mai apoi să demonstreze dragostea lui Dumnezeu printre vecinii lor. În timpul sezonului ploios, apa inundă satul. Drumurile nu mai pot fi folosite. Nivelul apei crește de obicei suficient de mult ca să inunde casele oamenilor. Țânțarii aduc febra Dengue alături de alte boli. Chiar și lacurile unde se cresc peștii—sursa de venit a comunității—sunt inundate și pierdute. Clădirea și terenul bisericii se află chiar între zonele inundate și lanurile de orez. Membrii bisericii au săpat manual un șanț care leagă zona inundată atât de des, de lanurile de orez, șanț care trece chiar pe proprietatea bisericii. Apoi, au montat bucată cu bucată, țevi din ciment astfel ca apa să fie drenată iar familiile să nu mai sufere din pricina inundațiilor! A fost mult de muncă, dar a avut un efect profund asupra comunității. Biserica a continuat și a dezvoltat relații cu acei vecini care mai înainte erau budiști antagoniști. Mulți dintre ei au ajutat membrii bisericii să curețe buruienile și au dat o

mână de ajutor la montarea țevii de drenaj. Biserica nu este mare (treizeci de membri), nu este veche (numai de șapte ani) și nu este bogată (mulți dintre membri sunt simpli fermieri analfabeți). Dar ei au demonstrat grija pe care o are Hristos pentru comunitatea lor. Ei au făcut ceva ce Hristos ar dori să fie făcut dacă ar fi fost Primar..

- Wanderlei și Dalva au vrut să slujească într-o comunitate din Brazilia. Au făcut câteva mici proiecte dar știau că multe altele se mai puteau face. Ei au fondat o asociație pe care au numit-o „Emanuel” sau „Dumnezeu este cu noi”. Au planificat cinsprezece proiecte sociale diferite pentru o comunitate anume. Au strâns fonduri pentru un centru de zi care putea opera în beneficiul a patruzeci de copii; au mobilizat o biserică mare, pastori și departamente guvernamentale. Zelul lor au reflectat intențiile, dragostea și Duhul lui Dumnezeu. Trainerii lor au făcut un comentariu: „Entuziasmul lor a fost contagios!” Isus a fost la lucru.

- Femeile dintr-un grup de studiu biblic dintr-o zonă rurală în Uganda, au decis să slujească în comunitate. Cu mare atenție, au planificat primul lor proiect—curățirea gunoiului în jurul unui bar din localitate. (De obicei, femeile care intră într-un bar în acea zonă, sunt considerate prostituate.) Au cerut permisiunea să facă curățenie la acel gunoi. Proprietarii, foarte surprinși, au râs, dar au fost de acord. Femeile au mobilizat întreaga comunitate—chiar și directorul unei școli cu prestigiu s-a oferit voluntar. Grupul acesta a săpat două gropi—una pentru gunoi biodegradabil și cealaltă pentru materiale care nu sunt biodegradabile. Când patronii barului au văzut și pe alții că se ocupă de gunoiul lor, au început și ei să ajute. Spre mulțumirea comunității, proprietarii barului au continuat să mențină curățenia în acea zonă. Încurajate, femeile au decis să construiască nouă sobe eficiente, pe combustibil lichid, pentru câteva familii și să aducă în comunitate containere pentru depozitarea apei, pentru câțiva din cei nevoiași. Apoi, grupul de studiu biblic a hotărât să înceapă un proiect mai mare—o piață în comunitate. (Femeile din sat mergeau pe jos distanțe de câteva ore, cărând legumele și alimentele cumpărate de la piață; o piață disponibilă în apropiere le putea ajuta să genereze venit prin faptul că stăteau mai mult timp cu familia în comunitate și lucrând în grădini.) Pământul a fost donat dar panta era prea abruptă să se construiască piața așa cum era. Femeile din grupul de studiu biblic s-au rugat—și o echipă de lucrători de la compania de întreținere a drumului, care reparau o porțiune de șosea în apropiere, au consimțit să ajute gratuit, cu un buldozer, ca să îndrepte terenul. Cu ajutorul lui Dumnezeu, micul grup de femei creștine din sat, au căutat și descoperit resurse financiare, au strâns bani, au rezolvat dilema, au construit o piață și cu multă încredere au depus mărturie a acestui proces, la o conferință la care au participat și înalți demnitari. Viața lor spirituală a crescut pe măsura slujirii celor din comunitate, în numele lui Hristos.

- O biserică nouă a fost plantată în Asia, într-o localitate rurală foarte săracă, cu numai 100 de case. Membrii bisericii au vrut să răspundă la nevoile comunității. Acolo nu aveau curent electric așa că au decis să cumpere un generator de curent și să instaleze stâlpi și conductori electrici care să ajungă la fiecare casă, astfel ca fiecare să beneficieze de lumina unui bec. Copiii ar fi putut citi și studia și noaptea iar adulții ar fi putut continua lucrul și mai târziu, după ce se întuneca. Pastorul și liderii denominației au discutat această idee la o ceainărie. Au fost de acord să inițieze acest proiect dar mai întâi trebuia să găsească un generator. Un om a auzit conversația lor. El a spus: „Sunt credincios de curând și am auzit ce vorbeți cu privire la planurile voastre. Eu am un generator nou și vi-l voi da!” Fiecare casă are acum curent electric. Fiecare familie plătește o sumă mică pentru acoperirea costului benzinei și lucrărilor de întreținere. Mulți dintre membrii comunității au mulțumit bisericii pentru interesul pe care l-au arătat pentru comunitate. Liderul denominației a avut ocazia să descopere puterea „iubirii de aproape” iar agenda Domnului Isus a fost împlinită.

- Pentru a aduce apă la Fonfrede, Haiti, oamenii mergeau pe jos aproape trei kilometri, ca să ajungă la un râu poluat, care uneori mai și seca. Într-o zi, un grup de străini au ajuns acolo cu mașini de forat și au anunțat că vor săpa un puț. Mulți s-au bucurat! Dar zona aceea era acoperită cu pietre mari, prea multe pentru echipamentul cu care trebuia forat, așa că această lucrare a încetat. Dezamăgirea era evidentă. Liderii bisericii locale au hotărât să se întâlnească pentru a discuta despre ce era de făcut pentru a rezolva această problemă comunitară. Au făcut o vizită la o organizație de dezvoltare care avea echipamentul necesar pentru a săpa puțuri, dar manual. La început, ideea nu a fost prea bine primită. „Dacă săparea la mână era posibilă, de ce nu au săpat oamenii mai înainte, aceste puțuri?” – își ziceau ei! Oricum, biserica a decis să închirieze acest echipament și să îl folosească în Fonfrede, începând săparea unui puț chiar pe proprietatea bisericii. Apa a țâșnit când au atins adâncimea de 15 m. Sărbătoarea a fost bine marcată! Cei care nu erau membri ai bisericii, nu erau prea mulțumiți. Credeau că membri bisericii vor monopoliza sursa de apă. Dimpotrivă, biserica a invitat membrii comunității să se bucure de această binecuvântare dumnezeiască. Curând, membrii comunității din cealaltă parte, au cerut bisericii ajutorul pentru a săpa puțuri. În mai puțin de un an, au fost săpate 15 puțuri, manual. Dacă mașinăria aceea ar fi funcționat, poate că în Fonfrede ar fi fost numai un puț și în ziua de azi! Biserica a făcut ceea ce ar fi făcut Isus dacă ar fi fost Primar, demonstrând dragostea lui Dumnezeu în mod practic pentru aproapele lor.

Am început acest capitol prin a întreba ce ar fi făcut Isus dacă ar fi fost Primar. Poate că trebuie să punem această întrebare în alt mod. „Ce ar fi făcut Isus dacă ar fi slujit aici, prin oamenii Săi, Biserica?” Dumnezeu deja a dat sarcini și a echipat biserica să administreze voia Sa în orice sector din comunitate unde oamenii Săi locuiesc și lucrează. Noi, biserica, slujim voii lui Dumnezeu, pe Pământ așa cum se face în Cer.

Un prieten a auzit recent de titlul acestei cărți și s-a întrebat: „De ce Primar? De ce nu Președinte? Prim ministru? Guvernator?” S-a gândit o clipă apoi a dat singur răspuns la întrebările lui: „Aceasta este lucrarea pe care Dumnezeu vrea să o facă prin biserica locală, deci trebuie să gândim ce ar fi vrut Isus să se facă dacă era conducător local—liderul teritoriului pe care biserica locală îl ocupă din partea Lui!”

Trebuie să ne întrebăm ce ar fi făcut Isus dacă era lider local al satului nostru, al orașului sau municipiului nostru. Și dacă ne punem o astfel de întrebare, vom vedea interferența Bisericii creștine în istorie. Din timpul bisericii primare, oamenii lui Dumnezeu au avut grijă de alții și au influențat societatea în care se aflau, ca și cum Isus ar fi fost Primar.

Mai jos sunt două exemple provocatoare din Nepal și Peru, scrise de oameni care și-au pus timp deoparte ca să afle răspunsul la întrebarea „ce ar fi făcut Isus dacă era președintele satului nostru? Ce ar fi făcut Isus dacă era primarul orașului meu?”

Ce ar fi făcut Isus dacă era președintele satului meu? (Nepal)*

Lucrez în Nepal la un program de training. Predau plantatorilor de biserică și celor ce lucrează în sistemul sanitar. Când am participat la conferința din India, aceasta mi-a schimbat modul de gândire față de Evanghelie și metoda mea de predare. Acum, lucrez cu elevii în grupuri mici. Dau fiecărui grup o bucată mare de hârtie pe care ei să deseneze imaginea unui sat în care nu este nici o biserică sau nici o mărturie creștină. Le pun două întrebări: „Dacă ar fi să trebuiască să locuiți în sat pentru cinci ani, cum ați prezenta Evanghelia?” și „Ce ați vrea să se întâmple după cinci ani?” Pe măsură ce ei desenează aceste imagini, văd deja cum înțeleg ei Evanghelia. Unii vor să clădească relații și apoi să evanghelizeze de la persoană la persoană, sau să facă evanghelizări în masă și să planteze biserici. Ei au o focalizare spirituală. Când toate grupurile arată imaginile lor, aproape toți spun că după cinci ani vor să vadă creștini în acele sate și biserici plantate. Imediat cum termină de explicat imaginile desenate, eu le pun întrebarea: „Ce ar fi făcut Isus dacă era președintele aceluia sat?” Această întrebare parcă îi zguduie. Încep să vorbească între ei și eu îi las. Ce ar face El? Ar construi o toaletă pentru cei din sat? O școală? Ar aduce apă potabilă? Ar construi o clinică? În felul acesta, elevii încep să vadă o imagine mai largă asupra Evangheliei. Acum, ei se întorc înapoi în satul lor cu această întrebare: „Ce ar fi făcut Isus dacă era președintele aceluia sat?”

Mulțumesc Nar B. L.

* Scrisă pentru Bob Moffitt, Aprilie 2004

Dacă Isus ar fi primarul orașului meu. (Peru)

În Peru, primarii au cea mai mare autoritate din oraș. Când oamenii se gândesc la primar, au deja o imagine formată în mintea lor. Poate că văd un primar progresist—sau un primar corupt—sau cineva avid de putere. Ar fi incorect să îl vedem pe Isus în acest fel—și totuși greșim pentru că noi nu suntem obișnuiți să îl vedem pe Isus înconjurat de oameni! Titlul acestei cărți ne ajută să interacționăm cu propriile noastre realități. Dacă Isus ar fi fost primarul Limei sau al orașului Arequipa, orașul meu, cred că El ar fi:

- condus oamenii prin modelul Lui de slujire,
- făcut prioritară rezolvarea problemelor comunității,
- fost concentrat pe îmbunătățirea condițiilor în comunitate, adică nu ar fi reparat un drum doar că se apropie alegerile,
- realizat un plan de lucru bazat pe rădăcinile care generează problemele și nu pe simptomele acestora,
- confruntat corupția și păcatul,
- fost vizionar,
- fost concentrat nu numai pe nevoile fizice (electricitate, apă, canal),
- făcut o școală pentru părinți și o școală de pregătire pentru dezvoltarea aptitudinilor de conducători pentru copii, ambele bazate pe principii biblice — în vederea formării noii generații,
- tratat copiii și tinerii ca viitori lideri — ar fi văzut în ei potențialul ca agent de schimbare,
- educat oamenii cu privire la valorile lor folosind multe activități comunitare—campanii medicale, concursuri de desen, expoziții de artă,
- pus valoare pe cultura locală prin opoziția împotriva minciunilor, prin afirmarea adevărului și celebrarea a ceea ce merită celebrat

* Ruth Concha, cu ocazia revizuirii materialului (Peru: Octombrie 2003).

PARTEA A DOUA

Transformarea Culturală Prin Biserică

Rădăcini Biblice și Istorice

*Pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, **prin Biserică**,
înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu.*

— Efeseni 3:10
(accentuarea adăugată)

Preludiu

Transformarea Culturală prin biserică. Rădăcini istorice și biblice

“Ce ar fi făcut Isus dacă ar fi fost Primar?” Aceasta este întrebarea centrală a acestei cărți, fie că urmărim să vedem o mică faptă generată de bunătate față de aproapele—fie că vorbim de abolirea sclaviei în Imperiul Britanic. Vom mai examina și alte întrebări. Care este rolul pe care îl are Dumnezeu pentru biserică? Care este contribuția bisericii în schimbarea societății în care a pus-o Dumnezeu? Este în principiu aducerea celor pierduți la Hristos? Este despre instruirea și încurajarea credincioșilor în ucenicia spirituală? Este de a fi un apărător al celor defavorizați și vulnerabili din societate, de a sluji în câmpul celor suferinzi sau de a adresa problemele legate de nedreptate socială, față de care Dumnezeu îndeamnă cu tărie lupta împotriva acestora? Sau nu cumva biserica are un scop mai cuprinzător care începe cu mântuirea spirituală dar continuă cu transformarea culturii? De-a lungul următoarelor capitole, vom examina rădăcinile biblice și istorice ale agentului de schimbare din această lume. Vom descoperi principii biblice și le vom urmări aplicabilitatea prin istorie. Ele constituie bazele pe care s-a construit mesajul acestei cărți, echipând bisericile locale pentru sarcina pe care o

Neglijat

Păstorul meu a fost student în teologie la Cambridge. Într-o zi, a fost întrebat dacă se poate întâlni la gară, cu John Stott, un binecunoscut teolog britanic, pentru a-l aduce pe acesta la clasa unde avea să țină o lecție. Entuziasmat de acest privilegiu, păstorul meu a pregătit o listă cu întrebări pe care să i le pună Dr. John Stott, pe drumul de întoarcere de la gară la seminar. Prima lui întrebare era „Dr. Stott, care credeți că este cea mai neglijată parte a teologiei în biserica zilelor noastre?” Răspunsul Dr. Stott’s a venit imediat: „Eclesiologia—studiul bisericii!”

are Biserica lui Isus Hristos, de a fi agentul principal al lui Dumnezeu pentru a reprezenta intențiile Lui în această lume! Dacă am crede lucrul acesta, ar trebui să vedem transformări vizibile în societățile și culturile noastre, oriunde este o biserică. Cu siguranță, biserica istorică a determinat cultura acesteia! Astăzi, însă, este o altă poveste. Biserica creștină a experimentat creșteri rapide pe întreg pământul dar multiplicarea ei nu a realizat un impact observabil în societate. Chiar și în societățile unde aproape jumătate din populație se consideră creștină, guvernele și afacerile sunt corupte, oamenii trăiesc fără respectul datorat Creatorului lor sau respectul unii față de ceilalți și națiuni sau triburi se luptă unul împotriva celuilalt. În mod tragic, au fost chiar și genocide, în țări în care majoritatea populației a susținut a fi creștină.

De ce nu a transformat biserica, lumea din jurul ei? La nivel mondial, poate că motivul principal este neînțelegerea intențiilor lui Dumnezeu pentru Biserica Lui. Fără o înțelegere biblică a rolului ei, biserica lui Isus Hristos nu poate împlini și nici nu poate avea pasiune pentru intențiile lui Dumnezeu.

Multe biserici din această generație ar putea spune că principala lor sarcină este să îndeplinească Marea Trimitere; de a „face ucenici din toate neamurile, de a le boteza în Numele Tatălui, al Fiului și al Duhului Sfânt, și de a-i învăța să păzească tot ce v-am

poruncit.”¹ Cu toate acestea, deseori, aceste biserici, fie ele liberale sau conservatoare în teologie, nu au prins în întregime semnificația Marii Trimiteri.

Ramura conservatoare a bisericii protestante știe că Marea Trimitere se referă la evanghelizare și plantare de biserici, dar de puține ori recunoaște că mai semnifică și ucenicia nașunilor pentru a trăi sub Domnia lui Isus Hristos, Domnul! (termenul “conservator” se referă la bisericile evanghelice, carismatice, pentecostale și de alte credințe tradiționale și în care, alături de alte mici diferențieri, credința de bază este că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu revelat iar mântuirea spirituală individuală este esențială).

Ramura liberală a bisericii cunoaște că biserica trebuie să aibă un impact social puternic dar diminuează importanța regenerării spirituale, individuale. (termenul „liberal” face referire la denomițiile principale precum și alte biserici și organizații care au la bază Scriptura dar o interpretează într-un mod mai puțin autoritativ decât bisericile conservatoare. Un element cheie este că bisericile au o responsabilitate socială foarte mare, de a susține și lucra pentru membrii vulnerabili din societate.)

Nici una dintre aceste ramuri ale bisericii nu a captat în întregime semnificația Marii Trimiteri! Scriptura este clară cu privire la scopul lui Dumnezeu pentru că biserica înseamnă mai mult decât evanghelizare. Este mai inclusivă decât plantarea de biserici. Este mai adâncă decât ucenicie spirituală. Este mai mult decât adresarea nevoilor și nedreptăților sociale. Este mai mult decât hrănirea celor fără hrană.

“Predică Evanghelia totdeauna și dacă este nevoie, folosește și cuvinte.”

Strategia lui Dumnezeu este atât de proclamare cât și demonstrare a Veștii Bune. În această carte, scriu în primul rând referindu-mă la demonstrare dar amândouă aspectele au un rol cheie în comunicarea Evangheliei. St. Francis a spus acest lucru foarte bine, astfel: “Predică Evanghelia totdeauna și dacă este nevoie, folosește și cuvinte.”² Din ce în ce mai multe biserici și lideri de biserici încep să înțeleagă acest lucru. Când oameni din diferite medii creștine, care cred în autoritatea Scripturii, atunci când aud idei despre care cred că sunt reflectate clar în Cuvântul lui Dumnezeu, le acceptă și le implementează. Ei sunt dispuși să învețe cum să fie oameni și biserici conform intențiilor lui Dumnezeu. Am mari speranțe față de această realitate. Hristos continuă să-și conducă biserica!

În Partea a Doua

- Vom examina ilustrații din istorie, din timpul bisericii primare până prin anii 1850. De ce a influențat biserica transformările sociale din Imperiul Roman când numai estimativ 10,5 % din populație îl urma pe Hristos?
- Vom vedea că agenda lui Dumnezeu este mai mare decât mântuirea spirituală. Cum este reflectată agenda lui Dumnezeu în creație? În legământele Sale? În grija Sa afișată pentru neamuri? În sângele vărsat de Hristos? În planul lui Dumnezeu de a răscumpăra „toate lucrurile”?
- Agenda aceasta mare a lui Dumnezeu a fost umbrită de păcat. La fel s-a întâmplat și cu imaginea omului, mai ales când ne referim la caracteristicile pentru slujire. Vom examina cum Dumnezeu a revelat încă odată imaginea Sa de slujitor, pentru om, în Hristos și prin biserică. Ce înseamnă aceasta pentru noi, oamenii din biserică?

1 Matei 28:19-20a

2 Sfântul Francis de Assisi, a trăit între anii 1182 și 1226

- Din scrisoarea lui Pavel către Efeseni, vom învăța că această distrugere provocată de păcat în mod extensiv, trebuie îndepărtată prin Hristos. Care este rolul bisericii? Cum va sluji aceasta ca agenția lui Dumnezeu prin care El va duce la împlinire taina Sa? Are biserica un rol atât de important în împlinirea scopului lui Dumnezeu, mai important ca orice altă entitate, chiar și decât instituții prezidențiale și împărați?
- Vom explora motivele pentru care biserica din ziua de azi nu a adus transformare în societate, chiar și atunci când jumătate de populație pretinde că este creștină. Vom privi la înțelegerea „împărțită” care predomină în biserică. Vom vedea cum biserica evanghelică din mijlocul secolului XIX a intrat într-o etapă de trezire în raport cu lucrarea spirituală, fizică și socială pe care a avut-o în trecut. Cum pot bisericile de azi să readucă în actualitate acea trezire și să mai aducă încă odată mesajul vindecător al lui Dumnezeu, înaintea oamenilor și societăților afectate de păcat?
- În ultimul rând, înainte de a examina cum anume poate sluji biserica locală în comunitate, vom studia patru caracteristici necesare bisericii pentru a fi de ajutor comunității: smerenia, dragostea, faptele slujirii și unitatea. Cum aceste caracteristici vor conduce biserica spre maturitate, pentru a expune plinătatea lui Hristos?
- Am accentuat prin întreaga carte, practicalitatea „imaginii ca întreg”, a temei pe care o explorăm. Vom relata istorisiri din arhivele și corespondența noastră din partea angajaților, a colegilor și cei ce au pus în practică lucrarea holistă și au implementat ceea ce au învățat. Aceste istorisiri sunt instrumente de lucru puternice!

Presupuneri pentru Partea a Doua

O presupunere este un principiu fundamental, o bază pentru argumentarea și acțiunea noastră. Presupunerile formează modul nostru de gândire și acțiune. În acest caz, ele formează modul nostru de gândire cu privire la lume, la Dumnezeu, Sfintele Scripturi și biserică. Datorită presupunerilor noastre, acționăm și facem ceea ce facem. Aici, ele ne îndrumă cum să ajutăm biserica să ducă la îndeplinire sarcina pe care o are.

Presupunerea 1 : Lumea este decăzută în mod serios. Înțelepciunea umană și resursele materiale nu o pot vindeca.

Națiunea Haiti este un exemplu care ilustrează decent decăderea care nu a fost ameliorată prin înțelepciunea omului sau prin resurse materiale. Haiti este poate cea mai săracă națiune din emisfera vestică. Am făcut o primă vizită în Haiti în anul 1980 și de atunci, am tot revenit în această țară. Din 1980, au fost realizate aici mii de programe internaționale, guvernamentale sau neguvernamentale. Miliarde de dolari au fost direcționați pentru reabilitarea situației politice, economice, sociale și spirituale a celor opt milioane de locuitori ai acestei țări. ³ Crizele politice din anii 90 au făcut ca aceste investiții internaționale să scadă dramatic dar după 2004, donori internaționali au planificat donații de miliarde de dolari pentru a „reclădi națiunea Haiti”. ⁴

În ciuda eforturilor și resurselor investite de către experți, Haiti astăzi este la fel de săracă sau mai săracă decât era în 1980. Cetățenii haitieni suferă. Speranța este o iluzie. 80% din populație trăiește în sărăcie crasă. Fabricile și afacerile sunt închise iar șomajul este de 70%. Peste 10% din copii nu trăiesc mai mult de patru ani. Cartierele marginase ale orașelor sunt suprapopulate, pline de barăci iar străzile pline de gunoi. Crima este în creștere.

³ U.S. Department of State, notițe explicative: Haiti, Internet.

⁴ “1 miliard promis pentru reconstrucția Haiti,” Scottsdale Tribune, A-20.

Tulburările politice și demonstrațiile civile continuă. Drumurile sunt stricate iar apa potabilă este limitată. Zonele rurale sunt frumoase dar ce folos! După ani și ani de defrișare și eroziune a solului, multe sate nu mai au nici un sistem de apărare împotriva furtunilor tropicale.⁵

Chiar și cu investiții masive în tehnologie și inginerii sociale, evidența transformării pozitive la scară largă este insesizabilă în Haiti. Resursele economice nu au vindecat țara. Nici metodele de dezvoltare seculară dintre cele mai bune, pe care le poate oferi lumea, nu au ajutat. Colegul meu din Haiti spunea: „Nenorocirea abătută asupra lumii nu poate fi eradicată doar de înțelepciunea, tehnologia sau resursele materiale ale omului. Este nevoie și de altceva.”

Presupunerea 2: Vindecarea unei națiuni sau a unei societăți vine de la Dumnezeu când El intervine în mod supranatural în istorie și oamenii Săi răspund în ascultare și trăiesc conform instrucțiunilor Lui..

Oamenii care dețin o perspectivă seculară ar putea spune că este un non sens să gândim că vindecarea, mai ales vindecarea unei națiuni sau a unei societăți, va veni prin ascultarea de Dumnezeu. Pentru aceștia, doar lumea fizică este lumea reală. Vindecarea va trebui să vină din mintea omului. Vor aplica deci înțelepciunea omului, cunoașterea, banii și tehnologia la nevoia stringentă a omenirii. Bolile, seceta, sărăcia, subdezvoltarea economică și inegalitatea socială pot fi rezolvate prin eforturile umane.

Pe de altă parte, oamenii care au o perspectivă animistă asupra lumii, vor găsi că această a doua presupunere este greu de crezut. Pentru ei, doar lumea spirituală este lumea reală. Lumea fizică este animată de spirite sau zei iar necazurile și distrugerile experimentate de oameni sunt rezultatele intervențiilor capricioase ale acestor spirite. Vindecarea socială, prin urmare, poate veni prin încercarea de a trăi în armonie cu zeii, de a aduce ofrande spiritelor și de a evada din suferință într-o viață ulterioară.⁶

Prin comparație, o perspectivă biblică asupra lumii arată faptul că o națiune sau o societate nu poate fi reabilitată de către om prin înțelepciunea sau creativitatea lui sau prin ofrandele aduse spiritelor—ci prin intervenția lui Dumnezeu și ascultarea omului. Dumnezeu a revelat acest lucru lui Solomon: „*Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu se va smeri, se va ruga și va cânta Fața Mea și se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-I voi tămădui țara.*”⁷

Dumnezeu este Acela care vindecă lumea. El lucrează prin oameni. El ne-a creat după chipul și asemănarea Lui și a pus în noi Duhul Său. Cu toate acestea, fără lucrarea pe care o face Dumnezeu în noi și prin noi, nu poate fi vorba de vindecare în adevăratul sens al cuvântului. Așa cum ne reamintește Scriptura, lumea poate fi reabilitată atunci când Dumnezeu intervine în mod supranatural în viața, în societatea și istoria omenirii și acțiunile Sale vin ca răspuns la ascultarea oamenilor Săi, ascultare marcată de smerenie.

Presupunerea 3: Biblia este revelarea lui Dumnezeu pentru vindecarea noastră.

Unele produse au un manual de instrucțiuni: ele sunt scrise de către producătorul sau proiectantul produsului cumpărat. Aceștia știu cum trebuie să funcționeze produsul lor și cum folosirea lui să aducă rezultate maxime. Dumnezeu este Creatorul nostru: El ne-a făcut.

⁵ Ellen Lord, “Sărăcia prevalează în Haiti,” The Cincinnati Post, Internet.

⁶ Darrow L. Miller, Ucenicia Națiunilor, 57.

⁷ 2 Cronici 7:14

Revelația Sa scrisă, Biblia, este ca un „manual de instrucțiuni” pentru noi. Nu numai că El ne-a creat, pe noi și tot ce se vede, dar El ne-a spus cum suntem făcuți să operăm sau să trăim în fiecare segment de viață.

În Biblie mai găsim instrucțiuni, principii și înțelepciune, necesare pentru vindecarea noastră. Dumnezeu a revelat în acest manual cum pot fi vindecate viața oamenilor și a comunităților atunci când acestea sunt afectate și cum putem prospera.

*Presupunerea 4 : Biserica este entitatea principală pe care Dumnezeu o folosește pentru împlinirea scopului Său de reabilitare a tot ce este decăzut, de la Cădere încoace.*⁸

Dumnezeu folosește indivizi, conducători, state și orice altceva dorește să folosească pentru a împlini scopul Său în istorie. Cu toate acestea, El a dat bisericii rolul principal de administrator al agendei Sale pentru vindecarea acestei lumi decăzute. Planul Lui nu va fi pe deplin realizat până la întoarcerea lui Hristos. Până atunci, biserica trebuie să reprezinte și să realizeze scopul lui Dumnezeu în istorie : „să împace totul cu Sine”⁹

Biserica, fie cea universală sau locală, este expresia Trupului lui Hristos și care devine, deci, expresia de bază a scopului lui Dumnezeu în comunitatea unde aceasta există. Biserica, în special cea locală, este agentul de bază al lui Dumnezeu pentru a împlini marea Sa agendă în lume.

Fie ca aceste gânduri să vă încurajeze și să vă provoace astfel ca în mod personal și împreună cu biserica voastră să înțelegeți viziunea de a împlini agenda extinsă a lui Dumnezeu, ca și cum Isus ar fi Primar.

Care este diferența?

Cultura: Toate aspectele de viață care definesc cine suntem ca indivizi și societate. Cultura include comportamente, modele, credințe, gânduri, instituții, valori, obiceiuri, tradiții, practici și caracteristici care sunt transmise generației următoare. *Societatea:* Un grup distinct de oameni deosebiți prin instituțiile lor, relațiile și cultura lor. Cultura definește cum o societate gândește și operează. Dacă dorim să transformăm o societate, o transformăm prin cultură.

Transformare: o schimbare substanțială în natură și caracter. Transformarea biblică aduce oamenii pe aceeași linie cu intențiile lui Dumnezeu.

⁸ Căderea: răzvrătirea omului împotriva lui Dumnezeu și consecințele acestei răzvrățiri (Geneza 3).

⁹ Coloseni 1:20a

3

Transformarea culturală și biserica istoriei

Aceasta nu este numai „istoria” rolului bisericii în societate. Este istoria Lui, istoria lui Dumnezeu la lucru în lumea Lui, răscumpărând-o față de Sine. În acest capitol vom vedea mâna lui Dumnezeu la lucru în istoria Lui (NT. Joc de cuvinte, *history* – *His story* în engleză, însemnând povestirea sau istoria Lui)— de la simpla slujire și generozitate evidențiată de biserica primară până la influențarea culturii prin treziri spirituale și misiunile de la sfârșitul secolului XIX. Vom vedea oamenii bisericii demonstrând faptele dragostei creștine, abilitând schimbările sociale și afectând tiparul de gândire al societății, credințele și acțiunile acesteia. Vom mai vedea, după secole, cum oamenii bisericii demonstrează schimbări care ar avea loc doar dacă Isus ar Primar.

Istoria Bisericii???

Când am studiat la seminar, mă interesa foarte puțin istoria bisericii. Oriunde aș fi privit în istoria ei, vedeam accentuarea nevoilor sociale. Cumva, istoria bisericii mi s-a părut irelevantă. Dar greșeam! Biserica din zilele noastre are de învățat și de profitat în urma bisericii din trecut. Liderii bisericii de azi trebuie să vadă cum a folosit Dumnezeu biserica Lui pentru scopul Lui în istorie. Avem multe de învățat.

De-a lungul istoriei, biserica a înțeles aproape întotdeauna transformările culturale și sociale ca o parte esențială a sarcinii ei. Poate că bisericile de acum, din jurul tău, nu mai înțeleg sau cred acest lucru. Și poate că și voi veți fi de acord cu ele. Dacă este așa, vă voi provoca să vedeți cum biserica multor generații a avut un impact în lumea care o înconjură. Scriptura ne arată că Domnul Isus nu numai că a învățat pe alții ci a și făcut ceea ce a predicat. De atunci, evanghelizarea și preocuparea socială au fost legate una de alta. Această istorie a Lui nu numai că ne informează dar ne și ajută să înțelegem potențialul bisericii zilelor noastre. Acestea sunt istorisirii ale celor care îl iubesc pe Dumnezeu și pe aproapele lor și care au devenit sarea și lumina necesare lumii lor. Aceasta este moștenirea noastră. Aceștia sunt purtătorii străbuni ai credinței. Aceasta este biserica noastră! ¹

Biserica Primară.

Ucenicii lui Isus din biserica primară așteptau întoarcerea iminentă a lui Hristos. Plini de credință, zel și dragoste, ei au împărtășit unii cu alții posesiunile lor. Generozitatea lor a avut un impact profund. Nu numai că cei ce nu erau credincioși au avut de beneficiat dar răspândirea Evangheliei a fost fundamentată de dăruirea plină de sacrificiu și slujirea acestor credincioși umili. În secolul al doilea și al treilea, biserica s-a răspândit în Africa de Nord, Arabia și India, atingând până la finele celui de-al cincilea secol, întreaga lume greco-romană. Biserica primară a fost caracterizată de generozitate și sacrificiu. Ascultați la sfatul unuia dintre liderii bisericii din secolul al doilea, Commodianus: Dumnezeu Însuși strigă: Împarte-ți pâinea cu cel sărac. Nu este de nici un folos să vizitezi aducând doar cuvinte, ci beneficii. . . Nu încerca să îl saturezi cu cuvinte. El are nevoie de mâncare și apă. ²

Biserica primară a mai fost caracterizată și de persecuții și execuții suferite de mii de credincioși. Totuși, biserica a crescut. De fapt, biserica și modul în care aceasta înțelegea omenirea, a schimbat Roma antică!

Cum a schimbat biserica Roma antică

Cu trei secole mai devreme, Isus a însărcinat o mână de ucenici să transmită mesajul Său în lume. Ei au făcut acest lucru și Dumnezeu a folosit acest mesaj, purtat de acest mic, persecutat, opresat, respins și alungat grup de 120 de oameni, pentru schimbarea Imperiului Roman. De fapt, această schimbare a fost numită cea mai mare transformare socială din cultura vestică din ultimii două mii de ani! Isus a mai poruncit micului grup de credincioși să aștepte în Ierusalim ca să fie umpluți cu Duhul Sfânt, să primească putere, să fie echipați, încurajați și apoi trimiși. Așa au făcut și biserica a fost lansată. Dumnezeu Însuși a lucrat prin oamenii Săi. Acesta este cel mai important motiv pentru care biserica a afectat lumea, atunci și acum. Totuși, ne este de ajutor să analizăm și elementul uman, pentru a învăța ceea ce au crezut creștinii, ce au gândit și au făcut pentru a influența societatea din jurul lor. Sociologul Rodney Stark⁴ a examinat legătura dintre transformarea socială și biserica primară. El a aflat că acest mic grup de creștini au introdus în cultura romană o nouă perspectivă a omenirii. Sunt șapte credințe și practici ale bisericii primare care au influențat societatea romană, și eventual, întreaga lume. Stark a descoperit aceste șapte credințe și practici, această nouă perspectivă asupra omenirii, prin cercetările făcute folosind datele și documentele istorice ale vremii respective. Totuși, acestea sunt principii biblice:

1. *Creștinii au un Dumnezeu care iubește pe cei ce-L iubesc.* Pentru prima oară în lumea păgână, oamenii au auzit de un Dumnezeu care iubește pe cei ce-L iubesc. Acest Dumnezeu era radical diferit de zeitățile romane. Zeii păgâni aveau propriile lor agende. Foloseau timpul cu precădere în luptele unii cu alții concurând pentru obținerea dominației. Aceștia erau prea puțin interesați de oamenii care li se închinau și aveau nevoie de mitele sau favorurile obținute prin sacrificii și ceremonii. Diferit de aceștia, Dumnezeul creștinilor chiar îi iubea pe cei ce îl iubeau pe El.
2. *Dumnezeul creștinilor poruncește celor care Îl iubeau să iubească pe aproapele—oricare ar fi fost ei.* Dumnezeu creștinilor iubea pe toți oamenii. El a demonstrat această dragoste a Sa prin sacrificiul propriu. Mai mult, El a poruncit aceluia care Îl iubesc să iubească și să slujească altora. Aceasta a fost un lucru revoluționar! Romanii păgâni iubeau doar pe aceia din familiile sau din clasa lor socială – sau cei față de care credeau că pot avea avantaje politice sau economice și merită să și-i facă prieteni. În contrast, acest “nou” Dumnezeu spunea ucenicilor Săi un lucru de esență: “Pentru că Eu vă iubesc pe voi, vreau ca voi să iubiți pe ceilalți, așa cum vă iubesc Eu – indiferent de relații de sânge, clasă, alianțe politice sau relații economice. Vreau să-I iubiți pe cei săraci și suferinzi. Vreau să iubiți mai ales pe cei ce sunt în poziții sociale umiltoare.

1 Sunt conștient că ceea ce prezint își are rădăcinile în perspectiva vestică a istoriei. Totuși, această perspectivă este necesară pentru a înțelege originile bisericii protestante din lumea de azi. Mai sunt conștient și de faptul că atenția mea îndreptată cu precădere pe biserica protestantă nu spune întreaga povestire a lucrării lui Dumnezeu în lumea creată de El.

2 Oden, “Două mii de ani de îngrijire a săracilor,” *Stewardship Journal*. 50.

3 Stark, *Ridicarea creștinismului*, 161-162.

4 Rodney Stark este un sociolog recunoscut internațional care a studiat implicațiile sociale ale mișcărilor religioase, aplicând metode sociologice la datele istorice.

3. *Creștinismul are o cultură unde etnia și poziția socială nu mai erau luate în considerare.* Creștinii nu erau separați între ei în baza etniei sau a poziției sociale. Aceasta era

foarte diferit în cultura romană! Romanii se mirau cum un nobil roman permitea unui sclav să i se adreseze cu apelativul “frate”. Biserica crease un model de relații umane care nu au existat mai înainte de Roma creștină.

4. *Dumnezeul creștinilor era un Dumnezeu milos care cerea oamenilor să aibă și ei milă.* Creștinii credeau într-un Dumnezeu milos. Acesta cerea celor care erau ucenicii Lui să practice mila față de alții. Mila nu era o componentă de viață în sistemul civic roman. Roma era cunoscută prin cruditatea intenționată. Un împărat a celebrat a paisprezecea zi de naștere a fiului său printr-o luptă de gladiatori, în Coliseum, unde se omorau unii pe alții. El dorea ca fiul lui să facă tranziția spre maturitate care includea această experiență „bărbătească” a vărsării de sânge care ducea la moarte. Scriitorii romani ridiculizau pe creștini pentru că aveau milă, mai ales de cei săraci. Nu puteau înțelege de ce mila și grija față de săraci erau centrul credinței și practicii creștinilor.
5. *În creștinism, bărbații trebuia să iubească soțiile lor ca pe ei înșiși.* Romanii râdeau de această înțelegere a bărbaților creștini care își iubeau soțiile și copiii lor. Bărbații romani erau proprietarii soțiilor și copiilor lor. Pentru că ei erau proprietatea lor, puteau face tot ce doreau cu această proprietate. Puteau să-și omoare copiii fără consecințe legale. În noua religie creștină, bărbații trebuia să iubească pe soțiile lor așa cum se iubeau pe ei înșiși: un concept radical și o practică pe măsură.
6. *Creștinii respingeau practica romană a avorturilor și omorârea copiilor.* Creștinii respingeau avortul și omorârea copiilor mici, practici standard la romani. Un soldat roman scrie soției sale însărcinate, din locul unde se afla, chiar înainte de o bătălie: „Dacă vei naște (înainte să vin acasă), dacă este băiat, păstrează-l dar dacă este fată, scapă de ea.”⁵ Zeci de schelete de copii au fost găsite cu prilejul excavațiilor dintr-o canalizare romană, probabil fetițele nedorite. În această nouă religie creștină, tot ce era viu, cei handicapați, cei nenăscuți, fie băiat fie fată, sclav sau nobil, era sacru.
7. *Creștinii iubeau pe alții - chiar dacă își riscau viața.* Creștinii trebuiau să iubească pe alții, chiar și pe aceia care nu credeau ca și ei. Nu era ușor. Viața din Roma de atunci era dificilă. Cei săraci locuiau în cartiere marginase, sărace și insalubre. Casele lor dărăpănate adăposteau atât de mulți că majoritatea se duceau acasă doar ca să doarmă. Condițiile sanitare erau minime. Nu era apă curentă și nici toalete. Resturile menajere și umane erau aruncate prin ferestre, în mijlocul drumurilor. Atunci când se abătea o molimă asupra acestor cartiere mizerabile și aglomerate, aceasta se răspândea cu repeziciune. Epidemiile au secerat multe vieți. Creștinii, cu dragostea și grija lor față de aproapele, ca datorii centrale ale credinței lor, au arătat milă și caritate în timpuri când epidemiile făceau ravagii.⁶

Creștinilor nu le era frică de moarte. Ei știau că moartea nu era sfârșitul. Romanii păgâni nu aveau nici un motiv să ajute pe cei bolnavi. Chiar și doctorii fugeau din zonele infectate, dacă puteau. Celor ce stăteau, le era frică de contaminare. De multe ori, cei sănătoși luau pe cei bolnavi și-i puneau în stradă, să moară. Șansele de supraviețuire a celor bolnavi se îmbunătățeau foarte mult dacă primeau un minim de îngrijire, mâncare sau apă și asta era ceea ce făceau creștinii.

5 Stark, 97-98.

6 Stark, 82-87, 97-99, 151-156, 212.

7 Stark, 88-93.

8 Stark, 214.

Folosind o informație istorică, acest sociolog, Rodney Stark a elaborat un scenariu ipotetic (vezi textul delimitat din pagină), care arată creșterea potențială a creștinismului în timpul epidemiilor, prin grija plină de dragoste a creștinilor arătată față de cei bolnavi.⁷

În concluzie, religia creștină a demonstrat o nouă perspectivă convingătoare asupra omenirii care a atras pe mulți la credință.⁸ Această nouă perspectivă asupra omenirii a fost observabilă nu în programele organizate de biserică ci în viețile credincioșilor ei. Influența creștinismului a fost mai mare decât indică cifrele. Pe la anul 40 D.H. poate că erau doar 1000 de creștini—numai 0.0017% din populația romană, estimată la 60 milioane. Pe la anul 300 D.H., Stark a apreciat acest grup la 6.3 milioane, adică numai 10.5% din populație.⁹ În ciuda procentajului mic, această influență a fost așa de mare că Împăratul Constantin a declarat creștinismul legal și a eliberat biserica de persecuții și împotriviri sociale în anul 313. El și succesorii lui au continuat politicile care favorizau biserica. Astfel, la 381, creștinismul a fost declarat religie de stat. Roma păgână a devenit acum oficial, o Romă “creștină”.

Studiu de caz ipotetic.

Cum s-ar fi putut dezvolta creștinismul în timpul molimelor. (observați schimbarea raportului, în italice)

SCENA: O EPIDEMIE ÎN ROMA

· 5 cunoștințe romane (*4 păgâni, 1 creștin*) · 1 păgân a fugit din oraș (*3 păgâni, 1 creștin*)
 · 4 s-au îmbolnăvit (*3 păgâni, 1 creștin*) · 3 păgâni bolnavi au fost lăsați să moară, creștinii au îngrijit pe cei trei păgâni și pe creștinul bolnav (*3 păgâni, 1 creștin*)

REZULTATE · 2 păgâni au murit (în ciuda îngrijirii primite)* · 1 păgân a supraviețuit · 1 creștin a supraviețuit (*1 păgân în viață, 1 creștin*) · 1 păgân supraviețuitor probabil că s-a convertit la creștinism, după ce a fost îngrijit de creștini (*0 păgâni, 2 creștini*) ANALIZA SCHIMBĂRII · De la *4 păgâni și 1 creștin* · La *0 păgâni, 2 creștini*

* Cei 2 păgâni care au murit este posibil să fi murit creștini. ⁹

Imperiul Roman a ajutat ca guvern, creștinismul, începând cu 392. Cooperarea crescândă între biserică și stat, cu dorința de a transforma lumea sub umbrela Imperiului Roman, a făcut ca schimbări radicale să aibe loc în biserica primară, caracterizată inițial de umilință și slujire. ¹⁰ Schimbările nu au fost întotdeauna divine. Totuși, Dumnezeu a continuat să folosească biserica în perioada următoare a Istoriei Lui. El face întotdeauna așa.

O biserică în schimbare, societate în schimbare – Evul Mediu

În biserica primară, caritatea era rezultatul convertirii spirituale. Faptele bune erau roadele normale și intenționate ale vieții celui ce credea în Hristos. În perioada cunoscută ca Evul Mediu, motivația carității creștine a suferit schimbări. Evanghelizarea și responsabilitatea socială în această perioadă poate fi înțeleasă numai în contextul bisericii instituționale de la acea vreme, biserică ce învăța pe oameni că singura cale de a primi har este prin biserică, condusă de Papă. Doctrina cheie cu privire la câștigarea mântuirii era ascetismul și faptele bune.

9. Stark, 7.

10 Ro, “Perspective ale istoriei bisericii,” În Cuvânt și Faptă, 17.

Și biserica și statul erau privite ca instrumente ale lui Dumnezeu folosite pentru a atinge scopul lui Dumnezeu pentru om.

Faptele caritabile ale bisericii ajutau șomerii, orfanii, văduvele, pe cei răniți, pe cei bolnavi, călătorii, victimele dezastrelor și săracii din comunitate. Preocuparea pentru săraci a fost un subiect consistent de care se ocupau cunoscutele personalități care au trăit în Evul Mediu, ca Sfântul Tomas, Ignatiu Loyola, Sfântul Patrick, și Sfântul Francis de Assisi.¹¹

Slujirea practică și credința s-a extins către alte națiuni prin călugării secolelor IV – VIII. Nestorienii s-au mutat din Asia Mică spre Arabia, India, Asia Centrală și China. Ortodocșii s-au mutat spre nord, în Balcani și Rusia. Celții au plecat din Irlanda, spre Scoția, Anglia și Europa centrală. Benedictinii au format biserica vestică. În călătoriile lor, au fondat mănăstiri care erau organizate pentru rugăciune zilnică și muncă. Incidental, disciplina călugărilor în legătură cu munca era radicală. Munca a fost considerată în mod normal, o activitate numai pentru sclavi.¹²

Imperiul Roman a fost cucerit de barbari în secolul al V-lea. Bibliotecile din întreaga Europă au fost vandalizate și arse iar Europa a fost în pericolul de a pierde mii de capodopere clasice. Irlandezii secolului al V-lea, recent convertiți și învățați să citească, au salvat aceste manuscrise din Europa și le-au prezervat prin copiere manuală. Ei au continuat să clădească biserici și să facă misiune în vederea găsirii a mai multor cărți în latină, greacă, ebraică și coptică. Pe vremea când bibliotecile europene erau distruse și închise, bibliotecile din bisericile irlandeze erau neprețuite. Europa a decăzut înspre neo-barbarism. Mai târziu, călugării au readus capodoperele pe continent. Noii conducători au cerut călugărilor să educe pe copiii lor. Ei au fondat mănăstiri și școli în întreaga Europă. Eventual, au adus pe bătrânul continent atât credința lor cât și literatura antică. Odată, un comentator a afirmat că reintroducerea gândirii intelectuale ar putea fi motivul pentru care Europa nu s-a orientat în perioada Evului Mediu către religia islamică.¹³

Un alt observator descria mănăstirile ca „dospeala creștină într-o societate rea, pentru implantarea și păstrarea culturii creștine ca o grădină cultivată în mijlocul pustiului dezordinii.”¹⁴

Biserica a fost folosită pentru a transforma Europa.

Mai târziu, în Evul Mediu, Sfântul Francis de Assisi a oferit demnitate celor săraci— și a reformat sistemul social. Iobagii săraci au început să intre în ordin, cu sutele de mii, distrugând sistemul feudal.¹⁵ Un comentator a scris:

Săracul de Assisi a cucerit lumea prin acea putere ciudată numită dragoste și a dat la o parte întreaga teorie politică pe care se baza toată Europa și puterea statală a țărilor ei. Feudalismul a colapsat, democrația a început și societatea, în loc să se dezintegreze în bucățele, a devenit mai pură, mai puternică și mai liberă decât era înainte.¹⁶

La sfârșitul Evului Mediu, biserica și societatea erau gata pentru schimbare. În ciuda experiențelor negative ale Evului Mediu, Dumnezeu lucra în Istoria Lui.

¹¹ Ro, 20

¹² Pierson, “Misiune și dezvoltare comunitară,” în *Dezvoltare și ajutorare creștină*, 9.

¹³ Cahill, *Cum au salvat irlandezi civilizația*, 4,181-184,193-196,207.

¹⁴ Hannah, *Monasticism*, 86. Pierson, “Misiune și dezvoltare comunitară,” în *Dezvoltare și ajutorare creștină*,13.

¹⁵ Serv: o persoană în condiții de servitute, i se cere să-i pună la dispoziție serviciile, proprietarului. Sistem feudal: Sistemul organizării politice și funciare, în Europa, în Evul mediu, în care renters deveneau sclavii proprietarilor de pământ.

¹⁶ Newton, “Mântuitorii sociali,” în *Union Life*, 21.

Impactul bisericii și practica ei din timpul Reformei

Dumnezeu a folosit Biserica și Reforma protestantă pentru a transforma societățile din țări ca Elveția, Germania și Olanda. Reforma a început la 1517, când Martin Luther a expus cele 95 de teze pe ușa castelului din Wittenberg. El se opunea în principiu vânzării de indulgențe¹⁷ pentru finanțarea și mărirea trezoreriei bisericii. Se pare că corupția în biserică era pe atunci în floare și Luther a îndemnat-o să se întoarcă la puritatea bisericii primare. Diferențele de opinie ale lui Luther în relație cu biserica romană au apărut odată cu studiul scrisorilor către Romani și Galateni. Doctrinile *sola gratia*, *sola fide*, *sola scriptura*, și *soli Deo Gloria*¹⁸ au provocat pe clericii și practicile bisericii romane de atunci.

Deși Luther a crezut că faptele bune nu sunt pentru iertarea păcatelor, aceasta însă nu a luminat creștinii să fie mai responsabili și să se îngrijească de săraci sau să influențeze lumea. Luther învăța că sunt două Împărății: Împărăția lui Dumnezeu și Împărăția acestei lumi. Creștinii trebuiau să se implice în amândouă. El a mai stabilit și practica fondului comunitar în fiecare biserică. Pastorii trebuiau să predice despre slujirea celor săraci; membrii bisericii trebuiau să dăruiască; diaconii trebuiau să administreze fondurile folosind bunul simț pentru ajutorarea eficientă a celor în nevoie.¹⁹

În acest timp, reformatorul elvețian John Calvin vedea biserica organizată în mici societăți ca parte a unei societăți mai mari, un embrion al unei ordini mondiale în totalitate noi.²⁰ Calvin a predicat deseori despre responsabilitatea creștinilor față de cei săraci și a și acționat în acest sens. Când 60,000 de refugiați francezi au ajuns în Geneva, la începutul anului 1550, Calvin a fondat o lucrare privată, ca extensie a bisericii, model care a fost preluat în întreaga Europă. Lucrarea avea ca obiectiv rezolvarea unui spectru larg de nevoi, slujind celor bolnavi, orfanilor, celor bătrâni, celor ce nu se puteau ajuta singuri, călătorilor sau celor cu dizabilități sau cei bolnavi în faze terminale. Ajutorarea celor nevoiași era strâns legată de o etică a muncii. Diaconii erau învățați să găsească soluții pe termen lung la problema sărăciei: training și reorientarea pentru alte slujbe, locuințe temporare, unelte pentru a iniția o afacere de meșteșugari și să poată deosebi cine era cu adevărat sărac și cine nu.²¹

Dumnezeu a folosit mulți lideri creștini într-o mișcare care a atins toată Europa. În căutarea lor de a reforma biserica și societățile din întreaga Europă, au conceput și astfel de lucrări bine administrate, de ajutorare a celor în nevoie.

Biserica influențează societățile prin treziri spirituale

Trezirile spirituale au pus în mișcare societățile secolelor XVII și XVIII. Mișcările de trezire spirituală nu numai că au adus păcătoși la Hristos ci au inclus accente pe fapte bune care au afectat în profunzime societățile de pe ambele maluri ale Atlanticului. Mișcările au reînviat bisericile, au adus convertire spirituală pentru mii de oameni, au pornit reforme sociale și au lansat mișcarea de misionariat protestantă.

Trezirea spirituală provocată și condusă de John Wesley, a fost una dintre cele mai importante mișcări. A adus transformare majoră în Anglia. Înainte de aceasta, Anglia avea una dintre cele mai corupte și imorale societăți din lumea occidentală.

17 Indulgențe: Remisiuni ale păatelor, de obicei rezolvate prin penitențe.

18 Mântuirea este obținută doar prin har și credință. Numai Scriptura are autoritate deplină. Numai Dumnezeu trebuie slăvit.

19 Hall (ed), "Paradigme inițiale ale reformei sociale și materiale," în *Welfare Reformed*, 156.

20 Ro, 24.

21 Hall, 158.

Femeile și copiii erau folosiți ca forță de muncă. Imoralitatea era crescândă. Lăcomia conducea Imperiul Britanic și alimenta pe britanici să beneficieze de comerțul cu sclavi, cel mai profitabil și răspândit comerț de viață umană din lume, cunoscut până atunci. Când perspectiva biblică asupra lumii și vieții a fost adusă în Anglia prin trezirea spirituală wesleyană, cultura a experimentat o transformare remarcabilă.²²

John Wesley a fost un evanghelist și un predicator iar Evanghelia pe care o predica el a inspirat pe mulți să susțină cauzele sociale în Numele lui Hristos. După cum afirmă unii istorici, mișcarea de trezire spirituală a realizat mai multe în transformarea caracterului moral al populației decât orice altă mișcare din istoria britanică și probabil că a salvat Anglia de la ororile revoluției politice de care a suferit Franța în perioada 1789-1795.²³

Un mic grup de prieteni, inclusiv Wesley, a format Holy Club pe când erau la Oxford în 1729. Ca și politicieni creștini, ei au continuat să se întâlnească de-a lungul anilor, mai ales ca să înfrunte nedreptățile sociale din societatea lor. Ei delegau sarcini membrilor grupului, în funcție de ce puteau face fiecare cel mai bine. Au implementat o serie de proiecte spirituale și sociale, inclusiv proiectul de abolire a sclaviei în Imperiul Britanic, al lui William Wilberforce.²⁴ Alte grupuri au abordat o serie variată de preocupări: închisoarea și reforma parlamentară, educația, obligativitățile Angliei în relație cu coloniile sale, (în special India), alfabetizarea, munca la negru a copiilor, legislația pentru fabrici, legislația pentru dueluri, jocuri de noroc și consumul de alcool, imoralitatea, sporturile pline de cruzime cu animale, înțelegerea circumstanțelor celor săraci în contextul social, a copiilor muncitorilor, acțiuni de curățare a coșurilor, sindicatele, educația săracilor, femeilor și copiilor din mine, copiii din cartierele sărace, condițiile de lucru în fabrici și școlile din cartierele săracilor. Rezultatele acestor preocupări au inclus fondarea Școlilor duminicale, organizațiile YMCA, YWCA, Armata Salvării, Societatea biblică și Societatea Misionară a Bisericii.²⁵ Credința era practică și puternică!

Motto-ul lui John Wesley a slujit atât lui cât și colegilor lui: „Fă tot binele pe care îl poți face, prin toate mijloacele pe care le ai, în orice fel poți, oriunde te afli, în tot timpul, pentru toți oamenii, atâta timp cât poți face.”²⁶

Dumnezeu a folosit pe acest om de stat britanic, William Wilberforce pentru a legaliza abolirea sclaviei în Anglia. Wilberforce s-a opus sclaviei datorită credinței sale și a lui John Wesley, pe care îl considera părintele lui spiritual. În primul an când Wilberforce a introdus proiectul de lege pentru abolirea sclaviei, în Parlamentul britanic, a fost practic singurul susținător al legii. El a continuat să propună Parlamentului această lege pentru mai bine de 30 de ani. În fiecare an, din ce în ce mai mulți parlamentari au votat pentru această lege. În timpul aceleiași perioade, trezirea spirituală wesleyană se răspândea în toată Anglia; ulterior, această lege a fost aprobată. Deși Wilberforce a jucat un rol specific, ca parlamentar, creșterea Trupului lui Hristos și modul de viață al membrilor bisericii și gândirea lor a influențat această schimbare în perspectivă despre lume și viață a britanicilor în cultura lor. Această schimbare a permis pasiunii pentru libertate a lui Wilberforce, să devină o realitate.

În ultimul rând, mișcarea misionară evanghelică a trecut Atlanticul și a erupt ca prima și a doua mare trezire în Statele Unite.

22 John R. Stott, *Implicare*, 21.

23 Ro, 27.

24 Pierson, 14.

25 Stott, 22.

26 Warren, *Viața condusă de un scop*, 259.

27 Ro, 28,29.

După cea de-a doua mare trezire spirituală, aproape toate denomițiile protestante s-au angajat în slujirea socială unde dezbăteau chestiuni ca drepturile femeii, sclavia, alcoolismul, reforma din închisori, educația publică și pacea mondială. Asocierea dintre evanghelizare și preocupările sociale a permis unui nou val de misionari de femei și bărbați ai bisericii care au predicat și au fost pionieri în evangheliere și reformă socială bazată în Scripturi, nu numai pe continentele lor ci și în Africa, Asia, și America Latină²⁷

Impactul cultural și mișcarea de misiune protestantă

Misionarii care au călătorit în secolul XIX au cărat cu ei medicamente și semințe, alături de Bibliile lor. Au adus cafea și cacao în Ghana. Au eliminat varicela, malaria, și lepra în Tailanda. Au pus problema forței de muncă în Congo. În China au avut de-a face cu opiumul și au luptat împotriva practicilor de legare a picioarelor sau omorârea fetițelor prin expunere la soare. În India, au luptat împotriva arderii văduvelor, împotriva infaticidului, prostituției la temple și a sistemului de caste. Au construit școli și au săpat fântâni. Virtual, mișcarea de misiune a fost implicată în ceea ce numim azi, „dezvoltare comunitară”. Ca parte componentă a procesului de răspândire a Evangheliei, ei au lucrat în educație, în domeniul sănătății, în agricultură și îmbunătățirea condițiilor sociale pentru cei neglijați și asupriți.²⁸

Un om din Marea Britanie, numit William Carey a știut că Dumnezeu a transformat Anglia, Germania, Elveția și Olanda prin eforturile creștinilor reformatori. Carey a argumentat că ceea ce a făcut Dumnezeu pentru aceste națiuni, putea să facă pentru orice altă națiune. India a devenit a doua casă a lui Carey, unde a început un proces de restaurare a acestei națiuni, pornind de la o abordare deosebit de largă. El a fost misionar, botanist, industrialist, economist, asistent medical, pionier în tipărire și editare de ziare, agronom, translator și editor al Bibliei în 40 de dialecte indiene, educator, astronom, pionier în fondarea de biblioteci, ecologist al pădurilor, războinic în lupta pentru drepturile femeilor, slujitor public, reformator moral și om care a contribuit la reforma culturală. El a fost „un evanghelist care a folosit orice mediu disponibil pentru iluminarea cu lumina adevărului a fiecărei fațete întunecate a vieții indiene.”²⁹

Pentru 2000 de ani, liderii Hindu și Budiști au stabilit o perspectivă fatalistă asupra lumii și vieții. Viața era despre suferință iar sufletele erau trimise pe pământ datorită greșelilor anterioare. Dar William Carey a învățat pe oameni în India că Creatorul a intenționat ca viața să fie bună! Transformarea era atât posibilă cât și de dorit!³⁰

Alți misionari ai secolului XIX, în timp ce erau concentrați asupra convertirii spirituale, mai erau preocupați și de problemele fizice, sociale și culturale acolo unde au slujit:

- Misionarii din Hawaii au evanghelizat și au protejat locuitorii insulelor de exploatarea economică și sexuală din partea comercianților, marinarilor și a oamenilor de afaceri.
- David Livingstone a dorit să evanghelizeze Africa și a demonstrat o preocupare deosebită pentru dezvoltarea comunitară și economică a satelor izolate.
- Locuitoarele Coreei și ale Chinei au fost cunoscute ca “femeile Bibliei” având un impact puternic asupra creșterii bisericii și a statutului femeii în societățile lor.

28 Pierson, 18.

29 Mangalwadi, Moștenirea lui William Carey, 17-25.

30 Mangalwadi, “William Carey și modernizarea Indiei,” în William Carey: Tributul unei femei indiene, 43-49.

- Un antropolog a comparat două sate braziliene izolate. Unul beneficiase de evanghelizarea unui misionar și a conducerii sale în dezvoltare comunitară; celălalt sat continuase să se dezvolte conform tradițiilor religioase populare. Primul sat înflorea aproape în fiecare domeniu; al doilea era decăzut aproape în fiecare domeniu.³¹
- Cea mai importantă caracteristică a Keralei secolului XIX (India) a fost „trezirea în educație care a transformat societatea de la medievalism la modernism”. Societatea Misionară Londoneză a fost pionieră în crearea de școli pentru fete, cu intenția nu numai de a educa ci de a ridica femeile din statutul lor decăzut în societate la un statut decent.³²

Cât de potrivit pentru un Dumnezeu rațional: Creatorul care nu a creat un univers al suferinței fără de sfârșit, să folosească oamenii Săi pentru a aduce dragostea Lui și să demonstreze Evanghelia pe care o răspândeau!

In Concluzie

Biserica nu poate fi mândră de tot ce s-a făcut în numele creștinismului: Cruciadele, Inchiziția sau războaiele dintre protestanți și catolici. Biserica a avut motive să se pocăiască de nenumărate ori. Chiar și așa, a avut un rol important în a etala Istoria Lui. Biserica a crezut dintotdeauna că Evanghelia poate transforma indivizi și comunități. Dr Michael Green a scris:

Nu este oare adevărat că marea înaintare a mișcării bisericii a fost prin proclamarea Evangheliei? Petru, Pavel, Origen, Savonarola, Luther, Wesley, Whitfield, J. Edwards, William Temple, Martin Luther King au mișcat inimile oamenilor spunându-le despre Isus. *Dar în fiecare caz a fost o implicare socială de netăgăduit în proclamarea lor. . . Meritul de a avea Evanghelia este înrădăcinat într-o relație de responsabilitate cu Dumnezeu cel viu și a cărui roadă necesară și pecete autentică este o pasionată preocupare față de nevoile oamenilor (accentul este adăugat).*³³

Poate că te întrebi de ce acest capitol se încheie la mijlocul secolului XIX sau de ce nu auzi despre rolul bisericii în transformarea culturală de azi. Ceva s-a întâmplat, după cum vom vedea mai târziu iar biserica s-a divizat. Ramura conservativă a pierdut o parte din legăturile sale istorice cu biserica ce a transformat societatea iar nou formată biserică liberală a pierdut ceva din zelul convertirii spirituale.

Dumnezeu are o agendă extinsă și a poruncit bisericii să o aducă la împlinire: să vindece decadența lumii, să transforme indivizi și societăți, să abiliteze schimbările care ar trebui să aibă loc dacă Isus ar fi fost Primar. Biserica creștină a Istoriei Lui a jucat un rol mare în transformarea societăților și culturilor în întregimea lor. Astăzi, se remarcă o mișcare crescândă în mijlocul bisericilor din întreaga lume. Biserica acestei generații revine la înțelegerea rolului spiritual și de transformare culturală. În capitolele care urmează vom citi Istoria Lui din perspectiva a multor „reformatori” ai secolului XXI.

31 Pierson, 17.

32 Hepzi Joy, Istoria și dezvoltarea educației femeilor din Kerala, 20,58,61,63.

33 Michael Green, Evanghelizarea în biserica primară, citat în Ro, 39.

Marea agendă a lui Dumnezeu

4

Ca un bun Primar, îmi imaginez cum Domnul Isus ar avea o agendă extinsă și un plan pe termen lung. Dumnezeu are un plan mareț. Acest plan afectează și include biserica de pretutindeni din fiecare generație. Care este această agendă extinsă a lui Dumnezeu în lume? Care este misiunea Lui? Depinde pe cine întrebăm sau ce observăm. În acest capitol, vom examina Scriptura, analizând rădăcinile biblice ale mării agende a lui Dumnezeu.

“Agenda”

Dragă frate Bob:

Doar o întrebare: Înțeleg foarte bine ideea de „Agenda lui Dumnezeu”, dar dacă ai alege un alt cuvânt pentru „agendă”, care ar fi acesta, în limba engleză?

În slujba Lui, Pastor T.P. (Brazilia)

Dragă frate: Aș putea folosi la fel de bine „Scop”. Un alt cuvânt ar putea fi „Plan”. Sub aceleași aripi,
Bob Moffitt

Biserica așa cum este ea în istorie pare să fi crezut că Dumnezeu a avut o misiune cuprinzătoare în lume. Astăzi însă, vedem multe biserici care lucrează cu râvnă pentru răscumpărarea spirituală a omului: evanghelizând și plantând biserici peste tot pe globul pământesc. În același timp, vedem alte biserici investind toată energia lor în abordarea nevoilor omului, fie ele suferința, sărăcia, foamea sau nedreptatea. Nu putem spune că vedem în zilele noastre, agenda lui Dumnezeu în biserica Sa, în ansamblul ei.

Ce va luat atâta timp?

- Cu câțiva ani în urmă, predam împreună cu un coleg, liderilor de biserici într-o cultură predominant islamică, din insula Mindanao, Filipine. În ultima zi de conferință, 10 oameni îmbrăcați cu haine specific musulmane, au intrat în biserica unde ne întâlneam. Au ocupat loc. O tăcere s-a așternut peste audiență. Tocmai au avut loc câteva ciocniri între rebelii musulmani și forțele guvernamentale. Tensiunea dintre musulmani și non musulmani era ridicată. Am descoperit că aceștia erau noi creștini convertiți. Ei au fost întârziți patru zile la o trecere de frontieră, de către militari, în drumul lor spre conferință. Ei au întrebat dacă vor putea să mărturisească cum s-au întors la Domnul.

De mulți ani, creștinii veniseră la ei în sat, predicând și distribuind tractate. Oamenii din sat au respins aceste mesaje. Recent, un grup de oameni au venit în satul lor, simplu, pentru a se îngriji de nevoile oamenilor, într-o manieră plină de dragoste. Doar mai târziu au descoperit sătenii că acești oameni erau creștini. Impactul acestei lucrări a fost atât de puternic că un număr de săteni au venit la Hristos. Ultima dintre mărturii, m-a atins în mod deosebit. O tânără a spus povestea ei. Creștinii au venit la ea în sat de mulți ani, cu evanghelizări tradiționale; poate că mai înainte de a se fi născut ea. Totuși, doar atunci când Evanghelia a fost împăturită în dragoste și fapte bune, s-a putut vorbi de recoltă. Ea a tras concluzia cu o întrebare de neuitat: „Ce v-a luat atâta timp?”¹

¹ Surse ale acestor povestiri sunt puse la dispoziție în capitolul de la sfârșitul cărții, intitulat Bibliografie.

Ca și biserică, astăzi, haideți să învățăm dintr-o întrebare! Să înțelegem adâncimea și mărimea agendei lui Dumnezeu. Scriptura ne spune că agenda lui Dumnezeu este cu mult mai mare decât ne putem noi imagina. Să începem cu începutul, cu creația.

Agenda lui Dumnezeu revelată în creație

Biblia începe cu un detaliu care explică creația. În fiecare zi, cu excepția zilei a doua, Dumnezeu a evaluat ceea ce a făcut. „Erau bune”... declara Dumnezeu (și dacă Dumnezeu declara despre ele că erau bune, trebuie să fi fost cu adevărat bune!)

Dumnezeu este magnific și omul nu-l poate descrie. El este slăvit! El este bun! El este minunat! Tot ceea ce face, reflectă bunătatea Lui și intenția Lui a fost ca tot ce a creat să reflecte bunătatea și gloria Lui. Psalmistul a proclamat: „Cerurile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mâinilor Lui.”²

Când creația reflectă bunătate, reflectă pe Dumnezeu. Când creația nu reflectă bunătatea lui Dumnezeu, aceasta îl dezonoarează și promovează minciuna cum că El nu este bun. Oamenii sunt atrași spre un Dumnezeu care i-a creat cu dragoste dar sunt îndepărtați de minciuna că intențiile Sale nu sunt bune. Acesta este un lucru important de reținut! Explică preocuparea arzătoare pe care o are Dumnezeu pentru bunătatea Lui, gloria Lui și agenda Lui.

Creația arată o imagine uimitoare a gloriei lui Dumnezeu. Dumnezeu perfect, sfânt și iubitor a creat o lume de o varietate mare de mărimi, culori și forme. Creația Lui este complexă. Se interconectează și funcționează! Oamenii nu o pot înțelege în totalitate nici nu o pot descrie corespunzător. Cosmosul: pământul, cerul, vegetația, animalele, omenirea, funcționează împreună așa de bine că Dumnezeu a evaluat în totalitate creația Sa ca „foarte bună.” Dumnezeu a apreciat lucrarea mâinilor Sale. Aceasta reflectă nu numai gloria Sa ci și agenda Sa.

Iată un sumar al creației și evaluarea lui Dumnezeu cu privire la aceasta:

	Ce a fost creat?	Geneza 1	Evaluarea
Ziua 1	Lumina: Ziua și noaptea	versetele 3-5	Bună
Zilele 2 & 3	Cerul, pământul, marea și vegetația	versetele 9-8	Bună
Ziua 4	Soarele, Luna și stelele	versetele 14-19	Bună
Ziua 5	Animalele	versetele 20-25	Bună
Ziua 6	Omul, tot ce a creat El	versetele 26-31	Foarte Bună

Omul a fost ultimul pas, coroana creației, cel mai înalt punct al creației, al muncii extraordinare a lui Dumnezeu. După ce a fost creat omul, Dumnezeu a evaluat creația ca „foarte bună”. Dumnezeu nu numai că l-a creat pe om ci „l-a creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu”.³ Apoi, El ne-a dat nouă rolul de vice-regenți, pentru a acționa ca din partea Lui pentru a umple, a supune și a conduce Pământul.⁴

Înțelegerea biblică a verbului „a stăpâni” este foarte diferită de stăpânirea egoistă pe care o observăm la omul decăzut. Când privim la Isus, vedem cum a intenționat Dumnezeu ca omenirea să stăpânească Pământul. Vedem pe Acela care a venit din slava cerescă pe Pământ, ca să slujească, chiar jertfindu-și viața pentru cei pe care i-a creat.

² Psalmul 19:1

³ Ca să fiu consistent cu Geneza 1:27, folosesc “omul” și “omenirea” în sens generic, bărbat și femeie, de-a lungul lucrării Sale.

⁴ Geneza 1:26-28

Conducerea așa cum reiese din Scripturi nu este motivată de propriul interes ci de slujire și sacrificiu. Acest fel de stăpânire reflectă caracterul și gloria lui Dumnezeu.

Biblia ne spune că, din nefericire, strămoșii noștri nu au stăpânit așa cum a intenționat Dumnezeu. În schimb, Adam a ales să slujească propriului lui interes. Prin neascultarea lui Adam, cunoscută și prin termenul „Cădere”, relația lui cu Dumnezeu a fost sever afectată—ca și relația dintre Dumnezeu și restul oamenilor care se vor fi născut. Rebeliunea, tensiunea, conflictul, distrugerea, dezintegrarea și moartea au fost aduse în creația pe care Dumnezeu a făcut-o cu atâta grijă și dragoste în scopul reflectării gloriei Sale.

Păcatul din grădină a afectat nu numai pe Adam și pe Eva ci întreaga creație. Oamenii încă mai sunt răzvrățiți față de scopul lui Dumnezeu. Viețile noastre individuale, familia, societatea și chiar și mediul înconjurător s-au dezvoltat sub acoperișul consecințelor răzvrătirii omului. Apostolul Pavel explica „*fîrea a fost supusă deșertăciunii*”⁵ Scriptura ne spune: „*I-a părut rău Domnului că a făcut pe om pe pământ și s-a mâhnit în inima Lui*”⁶. Nu e de mirare că răspunsul la neascultarea lui Adam a fost așa de drastic: Dumnezeu a protejat agenda Lui de egoismul lui Adam!

Agenda lui Dumnezeu revelată într-un legământ

Dumnezeu a continuat să-și protejeze agenda Sa de stăpânirea egoistă a descendenților lui Adam atunci când a trimis potopul pe pământ. După potop, Dumnezeu a făcut un Legământ extraordinar.

Legământul lui Dumnezeu cu toată suflarea

Geneza 9:8-17

Verset 9—Noe și fiii lui

10—Fiecare viețuitoare

11—orice făptură

11—Pământul

12—toate viețuitoarele

12—Pământul

15—toate viețuitoarele

15—orice făptură

16—toate viețuitoarele

17—orice făptură de pe Pământ

Deși atunci Dumnezeu vorbea cu Noe, Dumnezeu a fost foarte clar în privința legământului; nu a încheiat acest legământ doar cu descendenții lui Noe ci cu toată suflarea și cu întreg Pământul. Noe, fiii lui și descendenții lor sunt enumerați de nouă ori în acest legământ. Alte forme de creație vie: păsări, animale, animale sălbatice, orice creatură și toată suflarea—sunt enumerate de 10 ori iar Pământul este menționat de două ori.⁷ Prin acest legământ, Dumnezeu a reflectat preocuparea Lui pentru toată creația. Această preocupare se referă la toată creația și a exprimat clar acest lucru prin Noe. Agenda Sa largită revelează preocuparea pe care o are pentru toate neamurile.

⁵ Romani 8:20

⁶ Geneza 6:6

⁷ Geneza 9:8-17 Numărarea după versiunea în lb. Engleză a Bibliei, NIV. Alte traduceri vor fi similare.

Agenda lui Dumnezeu și neamurile

Dumnezeu a spus lui Avraam că „toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine”⁸

Mai târziu, El a confirmat acest legământ, promițând că „în el vor fi binecuvântate toate neamurile pământului”⁹ Agenda lui Dumnezeu pentru neamuri este principala temă a Bibliei—de la Geneza la Apocalipsa.

În ultimul capitol al Bibliei îngerul îi spune Apostolului Ioan că frunzele din pomul vieții sunt pentru „vindecarea Neamurilor”¹⁰ Cuvântul „neamuri” este enumerat de mai mult de 2000 de ori în Scriptură.¹¹ Preocuparea lui Dumnezeu pentru neamuri nu este un concept abstract! El exprimă preocupări specifice pentru bunăstarea economică și socială a societăților care formează o națiune.

În 2 Cronici 6 și 7, vedem fascinantul dialog dintre Regele Solomon și Dumnezeu. După cum s-a rugat Solomon la ceremonia de dedicare a Templului el a recunoscut că oamenii au păcătuit.

El era conștient de consecințele păcatului care au făcut ca națiunea să sufere tragedii economice și sociale felurite, așa cum le-a descris:

- Judecată individuală asupra celor ce au făcut fărădelegi
- Înfrânți de inamic
- Secetă
- Foamete, boli în culturile agricole, infecții la animale
- Atacați de inamic, au fost și în exil
- Dezastre naturale, molimi

Solomon a implorat de la Dumnezeu milă pentru oameni, dacă aceștia ar întoarce spatele neascultării și ar începe să umble cu Dumnezeu.¹² Dumnezeu l-a asigurat pe Solomon că a auzit rugăciunea lui, inclusiv cererea de a ierta păcatul poporului, datorită pocăinței și ascultării lor. Apoi, El a făcut ceva care este în acord cu agenda pe care deja o exprimase înaintea lui Noe și a lui Avraam. El a promis lui Solomon că va vindeca țara!

*Dacă poporul Meu, peste care este chemat Numele Meu, se va smeri și se va ruga și va căuta fața Mea și se va abate de la căile lui rele, îl voi asculta din ceruri, îi voi ierta păcatul și-i voi tămădui țara.*¹³

Această vindecare a țării va include problemele economice și sociale pe care Solomon le-a menționat în rugăciunea sa—lucruri care pot susține o societate sănătoasă. Tămăduirea țării va depinde de modul în care oamenii vor împlini voia lui Dumnezeu.

Dumnezeu a vrut ca pământul și oamenii să fie vindecați! Dumnezeu a făcut pe toți oamenii ca aceștia să prospere. El ne-a făcut după chipul și asemănarea Sa. Când noi prosperăm, reflectăm ceea ce este El și gloria Lui.

În natura noastră decăzută, noi nu putem să prosperăm. Noi nu alegem intuitiv ca să trăim în lumină, corect.

Dumnezeu a trebuit să ne reveleze cum ne-a făcut El pe noi și cum trebuie să trăim și să avem o relație cu El, cu ceilalți oameni și cu creația.

8 Geneza 12:3

9 Geneza 18:18b

10 Apocalipsa 22:2

11 În Vechiul Testament, „neamurile” (*mishpachah*, în ebraică) înseamnă grup familial, trib sau clan. Noul Testament folosește termenul grecesc *ethnos*, indicând rasa, oamenii sau grupuri etnice. Aici, referințele biblice ale „neamurilor” sunt grupuri de oameni (nu țări). În capitolele ulterioare, vom analiza impactul asupra „neamurilor” și se vor aplica ambele semnificații: putem influența atât cultura cât și guvernele noastre.

12 2 Cronici 6:22-3

13 2 Cronici 7:14

Dumnezeu a invitat pe Israel să fie un model de națiune, modelul Lui, să trăiască așa cum i-a chemat Dumnezeu să trăiască și să facă ucenici din toate națiunile prin exemplul lor.¹⁴

Națiunile prospere arată gloria lui Dumnezeu.

Dumnezeu a intenționat ca Israel să arate altor națiuni că viața este superioară atunci când ascultă de poruncile lui Dumnezeu:

Să le păziți și să le împliniți [legile și decretul] căci aceasta va fi înțelepciunea și priceperea voastră înaintea popoarelor care vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi și vor zice: „Acest neam mare este un popor cu totul înțelept și priceput.”¹⁵

Ca și rezultat al ascultării poporului Israel de Dumnezeu, celelalte națiuni vor fi fost atrase spre splendoarea și gloria lui Dumnezeu. Dumnezeu a vorbit lui Israel prin profetul Isaia:

Întrădeavăr, vei chema neamuri pe care nu le cunoaști, și popoare care nu te cunosc vor alerga la tine pentru Domnul, Dumnezeul tău, pentru Sfântul lui Israel care te proslăvește.”¹⁶

Prin Vechiul Testament, Israelul a demonstrat intențiile lui Dumnezeu și consecințele ascultării sau neascultării, ca de pe o scenă publică.¹⁷ Israel trebuia să fie o națiune model, un mesager, preot, cu rolul de a îndrepta celelalte națiuni către Dumnezeu.

În unele moduri, Israelul chiar a influențat cultura. Sau mai bine spus, modul în care Dumnezeu a lucrat cu Israel a influențat multe culturi, până în zilele noastre. Înainte de Avraam, oamenii înțelegeau viața ca pe un ciclu nesfârșit: naștere, viață, moarte, naștere, viață, moarte, plantează, cultivă, recoltează, plantează, cultivă, recoltează... Apoi Dumnezeu a chemat pe Avraam afară din acest cerc fără semnificație. L-a chemat să lase modul vechi de viață și să înceapă unul nou. El i-a dat o promisiune și speranță. Poate fi folosită doar o singură persoană pentru schimbarea cursului istoriei? Ce concept! Prin Avraam, Dumnezeu a arătat lumii că viața are însemnătate și scop. Viața are o direcție! Cele Zece porunci constituie o altă binecuvântare pentru neamuri, prin evrei. Acestea au fost date evreilor dar astăzi ele procură o bază pentru societăți drepte și morale în întreaga lume.¹⁸

Totuși, se poate spune că Israel nu a arătat spre Dumnezeu prin ascultarea lor. Națiunea care trebuia să fie un exemplu pentru alte națiuni, a devenit o piedică iar Dumnezeu și-a protejat încă odată gloria Sa. Profetul Ezechiel scoate în evidență dezamăgirea lui Dumnezeu:

Dumnezeu a intenționat ca Israel să arate celorlalte națiuni pe Dumnezeu.

¹⁴ Israel trebuia să fie un exemplu pentru alte națiuni, prin împlinirea legilor morale și sociale, așa cum sunt enumerate în cele 10 porunci.

Prin aceasta nu spun că și alte națiuni sunt chemate să se supună legilor levitice.

¹⁵ Deuteronom 4:6

¹⁶ Isaia 55:5

¹⁷ Christopher Wright, Deuteronom, 47.

¹⁸ Miller et al, Planul remarcabil al lui Dumnezeu pentru neamuri, 30, și Cahill, Darul iudeilor, 240-241.

Dar Casa lui Israel s-a răzvrătit împotriva Mea în pustie. N-au urmat legile Mele ci au lepădat poruncile Mele, pe care trebuia să le împlinescă omul, ca să trăiască prin ele și Mi-au pângărit peste măsură de mult Sabatele Mele. Atunci am avut de gând să-Mi vărs mânia peste ei în pustie și să-i nimicesc. Dar am avut în vedere Numele Meu ca să nu fie pângărit în ochii neamurilor în fața cărora îi scosesem din Egipt.”¹⁹

Dumnezeu a continuat, nu tocmai plăcut:

De aceea, spune casei lui Israel: „așa vorbește Domnul Dumnezeu: Nu din pricina voastră fac aceste lucruri, casa lui Israel, ci din pricina numelui Meu celui Sfânt pe care l-ați pângărit printre neamurile la care ați mers.”²⁰

Israel a reprezentat greșit gloria lui Dumnezeu iar El i-a trimis în captivitate. Aici și prin întreg Vechiul Testament, vedem pe Dumnezeu protejându-i agenda..

Ultima poruncă a lui Isus: Luați Evanghelia și duceți-o la toate neamurile, făcând ucenici.

Noul Testament continuă să ne arate preocuparea lui Dumnezeu pentru națiuni. Ultima mare poruncă a lui Isus pentru ucenicii Săi a fost să ia Evanghelia și să o ducă tuturor neamurilor, ca „să se propovăduiască tuturor Neamurilor în Numele Lui pocăința și iertarea păcatelor.”²¹ Din aceste neamuri, a zis Isus, trebuie să faceți ucenici ca să înțelegeți și să observați modelul de viață dat de Dumnezeu: „Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile... și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit.”²²

Împărtășind Evanghelia, Vestea ce Bună, include proclamarea lui Isus nu numai ca Mântuitor ci și ca Domn. Când domnia lui Hristos este recunoscută, atunci noi ne vom “supune întru totul” poruncilor lui Hristos. Fără Domnia lui Hristos, putem fi salvați dar nu putem fi vindecați, ridicați din decadența noastră. Domnia lui Hristos pentru fiecare aspect al vieții noastre este esențială. Fără aceasta, Evanghelia este incompletă iar biserica este imatură. O biserică imatură care nu este învățată corespunzător, este incapabilă să împlinescă sarcina de a face ucenici din toate neamurile.

În ultimul rând, urmărind modelul preocupării lui Dumnezeu pentru neamuri, din Vechiul și Noul Testament, vedem chiar și neamurile reprezentate la întoarcerea lui Hristos. Acesta este un adevăr uimitor!! În Împărăția viitoare, neamurile vor vedea, vor fii atrase și se vor bucura de binecuvântările gloriei lui Dumnezeu. Apostolul Ioan a scris: „neamurile vor umbla în lumina ei și împărăția Pământului își vor aduce slava și cinstea lor în ea.”²³

Agenda lui Dumnezeu marchează cu claritate vindecarea oamenilor și națiunilor: în trecut, în prezent și în viitor.

Agenda lui Dumnezeu și Isus

De multe ori întreb pe seminariștii din colegiile biblice:

- De ce și-a vărsat Domnul Isus sângele la cruce? Unul după altul, ei răspund,
- El și-a vărsat sângele ca să ne mântuiască
- Da, răspund eu, este corect. Dar de ce și-a mai vărsat El sângele acolo?

¹⁹ Ezechiel 20:13-14 (NLT)

²⁰ Ezechiel 36:22 (NLT)

²¹ Luca 24:47

²² Matei 28:19,20a

²³ Apocalipsa 21:24

- El și-a dat sângele ca să fim răscumpărați și când vom muri, să putem merge în cer și să avem viață veșnică.
- Da, răspund eu, din nou, este corect, dar pentru ce altceva și-a mai vărsat El sânge?

Ei sunt focalizați pe aspectul spiritual al scopului răscumpărător al lui Dumnezeu. De multe ori, nici nu mai au ce să răspundă, mai departe. Apoi citim pasajul de la Coloseni 1. De fiecare dată, constat o mare surpriză pe fețele lor, văzând răspunsul dat în Scripturi. Procedând ca și cu acești seminariști, să aruncăm o privire la textul de la Coloseni 1.15-20, numărând de câte ori apare cuvântul „toate” în această extraordinară narațiune:

El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, cel întâi născut din toată zidirea. Pentru că prin El au fost făcute toate lucrurile care sunt în ceruri și pe pământ, cele văzute și cele nevăzute: fie scaune de domnii, fie dregătorii, fie domnii, fie stăpâniri. Toate au fost făcute prin El și pentru El. El este mai înainte de toate lucrurile și toate se țin prin El. El este Capul trupului, al Bisericii. El este începutul, cel întâi născut dintre cei morți, pentru ca în toate lucrurile să aibă întâietatea. Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El, și să împace totul cu Sine, prin El, atât ce este pe pământ cât și ce este în ceruri, făcând pace, prin sângele crucii Lui. ” (sublinierea adăugată).²⁴

În Noua versiune Internațională, „toate” apare de 6 ori și „orice” apare o singură dată. (NT. în versiunea Cornilescu, „toate” apare de nouă ori)

De șapte ori (NT. nouă ori), acest pasaj ne aduce aminte că agenda lui Dumnezeu este la fel de mare pe cât este de mare creația! Pavel a vrut să spună ceva! Sângele lui Isus a curs pentru restaurarea tuturor lucrurilor. De ce? Toate lucrurile au fost afectate la Cădere. Dumnezeu iubește creația Lui și vrea ca toate lucrurile să fie împăcate cu Sine!

Isus are aceeași agendă ca și Tatăl Său. Aceasta nu ar trebui să ne surprindă. Biblia spune că Isus este „chipul Dumnezeului celui nevăzut”²⁵ și „întipărirea ființei Lui”.²⁶ Dacă ne uităm la Hristos, vedem pe Dumnezeu în formă umană.²⁷ Mai mult!! Scriptura ne spune că „Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El”²⁸ Pentru că El este întipărirea Ființei lui Dumnezeu și toată plinătatea dumnezeirii locuiește în El, agenda Domnului Isus este aceeași cu a Tatălui. Include regenerarea spirituală a omenirii dar și restaurarea tuturor lucrurilor.

Domnul Isus și-a vărsat sângele pentru restaurarea tuturor lucrurilor!

Se întâmplă lucruri extraordinare când biserica împlinște întreaga agendă a lui Dumnezeu! Totuși, prea puține biserici își echipează membrii lor pentru restaurarea tuturor lucrurilor. Unele se concentrează asupra mântuirii spirituale, de unde începe procesul de restaurare. Altele se concentrează asupra reformelor sociale și fizice, neglijând regenerarea spirituală. Dar biserica trebuie să echipeze oamenii săi pentru a reprezenta întreaga agendă a lui Dumnezeu pentru a aduce toată creația sub domnia lui Isus Hristos.

Poate că aceasta pare o sarcină mare, dar Dumnezeu a pus credincioșii săi în domenii unde pot avea o influență: în căsătorie, familie, case, vecini, școli, serviciu, birou, ferme, piețe, relații de prietenie, grupuri de interes comun, societăți, guverne și medii înconjurătoare.

²⁴ Coloseni 1:15-20, (sublinierea adăugată).

²⁵ Coloseni 1:15

²⁶ Evrei 1:3a

²⁷ Acest adevăr mai este afirmat și în Ioan 1:1 și Coloseni 2:9.

²⁸ Coloseni 1:19

Biserica trebuie să echipeze oamenii și să-i încurajeze pentru a avea impact în propriile lor sfere de influență și să coopereze cu Dumnezeu în împlinirea scopului Lui în lume: restaurarea tuturor lucrurilor. Atunci când biserica învață pe credincioși să aibă o înțelegere a „tuturor lucrurilor”, prin aceasta credincioșii aduc toate lucrurile din sfera lor de influență sub domnia lui Hristos. O istorisire din Haiti arată ce se întâmplă atunci când o persoană prinde această înțelegere cuprinzătoare a agendei lui Dumnezeu și o demonstrează în sfera ei de influență:

- Dougé este un sat izolat, populat de familii sărace, fermieri cu venit sub nivelul de subzistență. Existența este mizeră iar fermierii depind în totalitate de vreme și terenurile agricole. Viața este grea în Dougé. Dar aici în Dougé este o biserică ce ia în considerare aceste greutăți. Liderii bisericii au invitat un coleg de la Harvest, în Haiti, pentru a-i pregăti pe liderii și membrii a 11 biserici din zonă. Deși pentru a ajunge în Dougé înseamnă o călătorie cu aventuri, colegul nostru a fost bucuros că poate fi de ajutor. Sesiunea de training a început așa cum am început și noi acest capitol, cu perspectiva lui Dumnezeu asupra creației și responsabilitatea omului în creație. În prima sesiune de training, a participat un membru al bisericii care de profesie este tehnician agricol. Vocația lui deja îi insuflase pasiunea de a se ocupa de pământ dar ceva mult mai adânc a fost sădit în mintea lui când și-a dat seama că Dumnezeu i-a poruncit lui să se ocupe și să stăpânească pământul și să se îngrijească de creație.²⁹ El și-a dat seama că nu numai că a fost pregătit pentru această slujbă ci a fost chemat și împuternicit de Dumnezeu pentru ea!

Era sezonul ploios și tehnicianul a ajutat membrii bisericii să planteze o grădină de legume pentru comunitate. Sezonul ploios a luat sfârșit înainte de a se putea recolta. Era un râu din care comunitatea se alimenta cu apă dar pentru grădină, acesta era prea departe pentru a iriga grădina prin solul pietros. „Cum vor mai crește plantele?” au început să se întrebe liderii bisericii. Biserica Dougé găzduiește o școală cu o sală de clasă pentru 100 de copii. Tehnicianul și liderii bisericii au cerut copiilor ca fiecare, atunci când vin la școală, să aducă trei litri de apă, în fiecare dimineață, pentru a se uda grădina, până la următoarele ploi. Au avut succes. După prima recoltă, biserica a distribuit mai mult de 20.000 de răsaduri de roșii în comunitate. Răsadurile, ca și semințele, sunt bunuri de valoare. Răsadurile, gata pentru a fi plantate, au constituit un dar minunat. Oamenii din zonă, biserica și școala au cooperat pentru a pune la dispoziție comunității, aceste răsaduri și aceasta pentru că un tehnician agricol a înțeles ce înseamnă cu adevărat să „stăpânești” pământul. Noi nu putem știi efectele pe termen lung ce se pot naște în viața oamenilor prin lucrarea bisericii în comunitate, lucrare ce atinge nevoile fizice. Imaginați-vă doar ce se poate întâmpla când mii de biserici locale și milioane de creștini, individual, cooperează cu Dumnezeu pentru a restaura toate lucrurile, pentru a împlini marea agendă a lui Dumnezeu! Mai este o altă lecție importantă de învățat de aici. Tehnicianul agricol locuiește într-o națiune săracă și mică dar nu și-a diminuat importanța sau abilitatea sa înaintea lui Dumnezeu. El a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. El reflectă creativitatea, inteligența, spiritul de slujire și abilitățile Creatorului. El reprezintă pe Acela a cărui imagine o poartă. El poate face ceva ce ar fi făcut și Isus dacă ar fi fost Primar!

²⁹ Geneza 1:28; 2:15-17

Agenda MARE a lui Dumnezeu

Agenda cea mare a lui Dumnezeu revelează bunătatea și gloria Lui în tot ceea ce a creat. Include vindecarea și restaurarea a tot ce a fost afectat la Cădere.

- Include domeniul fizic, creația.
- Include domeniul social, bolile sociale ale țării noastre.
- Include domeniul spiritual, răscumpărarea personală a sufletului nostru.

Pe scurt, include restaurarea a tot ceea ce este!

Este totuși o prioritate?

Ca și credincioși ai lui Isus Hristos, este prioritatea noastră numărul unu de a lucra pentru mântuirea spirituală a oamenilor? Sunt cel puțin trei răspunsuri compatibile la această întrebare:

1. *Mântuirea spirituală este mai importantă ca orice alt aspect al restaurării.* Nu este nimic în această lume care să se poată compara cu aceasta. Fără mântuirea prin Hristos, am fi total separați de Dumnezeu. Isus a spus:

Și ce folosește unui om să câștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său? Pentru că oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar și păcătos, se va rușina și Fiul omului, când va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.³⁰

Riscul constă în modul în care își vor petrece oamenii eternitatea și viața lor prezentă. Cu Hristos, „*darul lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru.*”³¹ Fără El, „*plata păcatului este moartea*”³². Cu Hristos, avem și viața deplină și abundentă.³³ Crezând în El, „*nu pierim ci avem viața veșnică.*”³⁴ Fără El, „*am și fost judecați.*”³⁵ Aceste contraste sunt atât de puternice pe cât pot fi.

Viața vine prin Isus. El a spus ucenicilor Săi: „*Eu sunt calea, adevărul și viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine.*”³⁶ El a definit mai târziu viața veșnică, în rugăciunea Sa către Tatăl, „*Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat și pe Isus Hristos, pe care L-ai trimis Tu.*”³⁷ Viața veșnică înseamnă a-L cunoaște pe Isus Hristos și pe Tatăl Său. Ce privilegiu extraordinar!

Mântuirea spirituală este mai mult decât un bilet spre cer. Chiar și prioritatea mântuirii spirituale ne arată scopul cuprinzător al lui Dumnezeu:

Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni. Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.³⁸

30 Marcu 8:36-38

31 Romani 6:23b

32 Romani 6:23a

33 Ioan 10:10

34 Ioan 3:16b

35 Ioan 3:18

36 Ioan 14:6

37 Ioan 17:3

38 Efeseni 2:8-10

2. *Isus a lucrat în funcție de fiecare context, sensibil la voia Tatălui. Uneori, Domnul Isus a lucrat mai întâi la rezolvarea nevoilor spirituale, ca în cazul celui paralizat.*³⁹ El a fost întotdeauna preocupat de nevoile spirituale ale oamenilor, dar nu întotdeauna s-a ocupat de ele mai întâi. Uneori El a ajutat pe oameni chiar și fără să abordeze nevoia spirituală. De exemplu, atunci când a vindecat pe cei zece leproși, nu îl vedem pe Domnul ocupându-se de nevoile spirituale ale celor nouă care nu s-au întors să-i mulțumească ci numai de a celui care s-a întors și a căzut la picioarele Lui.⁴⁰ Isus știa ce este în inima oamenilor. Poate că ne așteptam ca El să vindece doar pe acela care știa că se va întoarce sau că ar fi vorbit cu toți cei zece despre nevoia lor spirituală, înainte de a-i vindeca. Nu a făcut nici una nici alta. Cred că Isus reflecta compasiunea lui Dumnezeu pentru lepra atât fizică cât și spirituală a celor zece, chiar și atunci când nouă dintre ei nu au răspuns spiritual. Aceasta nu este o strategie de misiune. Mai degrabă este chiar caracterul lui Dumnezeu Tatăl, care „*face să răsară soarele Său peste cei răi și peste cei buni și dă ploaie peste cei dreapți și peste cei nedreapți.*”⁴¹

Sunt mai multe contexte în care Domnul Isus a lucrat în domeniul nevoii fizice sau sociale înainte de a aborda latura nevoii spirituale. Iată câteva exemple:

- El a înviat pe fiul unei văduve (Luca 7:11-17).
- El a liniștit o furtună (Luca 8:22-25).
- A hrănit 5,000 de bărbați (Luca 9:10-17).
- A vindecat un invalid la scăldătoarea Betesdei (Ioan 5:1-15).
- A schimbat apa în vin (Ioan 2:1-11).

3. *Slujirea este deseori privită ca cel mai potrivit mijloc de a lucra în vederea rezolvării nevoii spirituale. Oamenii care sunt insensibili la cuvântul vorbit, se deschid deseori atunci când văd expresia dragostei lui Dumnezeu în fapt. Domnul Isus, desigur, știa acest principiu și a lucrat mai întâi abordând nevoia despre care Tatăl Său știa că va deschide inima oamenilor.*

Permiteți-mi să împărtășesc câteva gânduri de la un coleg care lucrează cu copiii foarte săraci și pregătește pastori într-un seminar din America de Sud: „*Majoritatea creștinilor sunt de acord că restaurarea spirituală trebuie să fie prima. Dar când văd cum sunt învățați copiii să-și spele mâinile înainte de a mânca sau cum să-și spele dinții bine, tot așa văd preocuparea supranaturală a lui Dumnezeu pentru creația Sa și pentru binele omului.*”

Unul dintre elevii ei de la seminar, auzind un astfel de comentariu, a obiectat:

- Nu, aceasta este greșit. Putem cădea în extrema abordării doar a domeniului social al dezvoltării. Ea a răspuns:
- Dar în același fel putem cădea în extrema abordării doar a domeniului spiritual neglijându-le pe celelalte. A cădea în extreme nu este bine, fie concentrându-te pe extrema spirituală, fie pe cea socială. Trebuie să fie un echilibru, altfel vom fi ca un pendul care se mișcă dintr-o extremă în alta dar nu se deplasează în nici o direcție.⁴²

Este o prioritate a misiunii? În termenii veșniciei, da: lucrarea spirituală are prioritate. În termeni practici, cum vom lucra, depinde de contextul în care ne va trimite Dumnezeu și de călăuzirea sensibilă a Duhului Sfânt. Întotdeauna este important să reținem că Dumnezeuul nostru are o agendă mare de împlinit. Nu vrem să fim ca un pendul, mișcându-se dintr-o parte în alta dar fără să ajungem niciunde!

39 Matei 9:1-8

40 Luca 17:11-19

41 Matei 5:45

42 Ruth Concha, revizuirea manuscrisului(Peru: 2003).

Dragostea atotcuprinzătoare a lui Dumnezeu

Scriptura ne ajută să înțelegem o fărâșă din marea agendă a lui Dumnezeu. Această agendă include vindecarea și restaurarea tuturor lucrurilor care au fost afectate la Cădere. Include pe cele fizice, răscumpărarea întregii creații. Include pe cele sociale, vindecarea bolilor sociale și a națiunilor noastre. Include pe cele spirituale, răscumpărarea fiecărui suflet. Pe scurt, include răscumpărarea tuturor lucrurilor. Efectele Căderii sunt comprehensive; tot așa este și planul lui Dumnezeu de a răscumpăra tot ce a fost distrus.

Biblia este clară cu privire la faptul că Dumnezeu nu iubește numai pe oamenii pe care i-a creat ci agenda Lui include tot ce a creat. Creația distrusă, așa cum este acum, va fi într-o zi eliberată de robia ei iar această eliberare se va face odată cu „*slobozenia slavei copiilor lui Dumnezeu*.”⁴³

Dumnezeu atât de mult a iubit lumea* . . .

Putem vedea intențiile extinse ale lui Dumnezeu în întreaga Scriptură, citind pasaje familiare în lumina acestei agende mari a lui Dumnezeu. Doresc să dau un exemplu. Chiar și cel mai drag pasaj poate oferi o nouă lumină:

*Pentru că atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe singurul Lui Fiu, ca oricine crede în El, să nu piară ci să aibă viață veșnică.*⁴⁴

În acest pasaj, cosmos este cuvântul grecesc folosit pentru „lume”. Uneori în Scriptură, „cosmos” înseamnă „pământ” sau „lumea creată”.⁴⁵ Alteori, înseamnă „oameni.”⁴⁶ Interpretarea noastră a textului de la Ioan 3.16, este „Dumnezeu a iubit atât de mult oamenii din lume”, că a trimis pe Domnul Isus ca cei ce cred în El, să nu piară ci să aibă viață veșnică. Se înțelege că doar oamenii pot crede în Isus Hristos. De aceea, Dumnezeu iubește lumea, oamenii din lume, că a dat un Mântuitor iar aceia care vin la El, devin copii ai lui Dumnezeu.

Cred că acest pasaj ne mai poate spune că Dumnezeu a iubit atât de mult lumea, toată creația, că a dat pe Isus Hristos, Fiul Său, pentru a face pace cu toate lucrurile prin jertfa Sa la cruce.⁴⁷

Oamenii sunt o parte semnificativă a creației Sale. Datorită dragostei Sale, a dat lumii (copiilor Săi preaiubiți) un rol în restaurarea lumii (creația Sa iubită). Pentru că am fost iubiți și împăcați cu El, avem un rol în eliberarea creației din decadența în care se află. Apostolul Pavel a spus același lucru. El scria că „*fîrea* (NT. în unele traduceri, *creația*) *așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu*”.⁴⁸ Creația așteaptă cu nerăbdare să devenim maturi în Hristos ca să putem administra creația Lui așa cum a intenționat Dumnezeu.

Dumnezeu știe cum trebuie să ne trăim viața. El vrea ca intențiile Lui, voia Lui și legile Lui să fie împlinite pe Pământ, la toate nivelele, acum, așa cum sunt împlinite în Ceruri. De ce?

43 Romani 8:19-20

44 Ioan 3:16

45 Pământ/lumea creată: Matei 13:35; Ioan 21:25; Fapte 17:24; Romani 1:20; Evrei 4:3; Evrei 9:26.

46 Kosmos: Matei 5:14; Ioan 1:9,10,29; Ioan 4:42; și în multe pasaje din Romani, 1 Corinteni, 1 Ioan. Este interesant de observat că Ioan ar fi putut scrie că atât de mult a iubit Dumnezeu *antropos* (oamenii) dar nu a scris așa.

47 Coloseni 1:20

48 Romani 8:19

* NT – lumea... cosmosul

Ne iubește și iubește creația Sa. El știe că noi și creația vom înflori în măsura în care voia Lui, intențiile Sale și scopurile Lui sunt împlinite. Noi, copiii Săi iubiți, putem din nou să ne exercităm rolurile ca vice-regenți ai întregii Sale creații. Avem încă odată posibilitatea de a administra creația astfel ca aceasta să reflecte bunătatea și gloria lui Dumnezeu.

Lucrarea holistă*

Agenda lui Dumnezeu de a restaura toate lucrurile se mai poate defini și printr-un termen cunoscut : „lucrarea holistă”. Doresc să definesc și să ilustrez această lucrare:

- Lucrarea holistă se bazează pe întreaga Evanghelie pentru întreaga noastră viață. Abordează nevoia întregii persoane și a întregii creații, bazate pe întreaga Mare trimitere, conform cu agenda lui Dumnezeu cuprinzătoare.⁴⁹ Reflectă dorința lui Dumnezeu de integritate, întregire care se opune distrugerii și decăderii creației. Pentru aceste motive, noi folosim termenul care începe cu litera W în limba engleză (vezi textul din chenar de mai jos și Nota Traducătorului)
- Lucrarea holistă direcționează atenția către Dumnezeu și aplicarea adevărului biblic pentru transformarea vieților, a bisericilor, comunităților și a națiunilor.
- Lucrarea holistă reflectă grija arătată de Dumnezeu pentru persoana omului ca întreg.
- Lucrarea abordează nevoile spirituale, fizice, sociale și de înțelepciune.
- Lucrarea holistă reprezintă un mod de viață caracterizat de ascultare și dragoste, bazată pe Marea Poruncă a lui Isus Hristos de a iubi pe Dumnezeu și pe aproapele nostru.
- Este responsabilitatea fiecărei biserici locale și a fiecărui credincios
- Nu depinde de resurse financiare externe, mari ci de Dumnezeu.

“Wholistic” sau “Holistic”? · Amândouă cuvintele sunt acceptate în limba engleză. · Amândouă sunt regăsite în Dicționarul Oxford English. · Unele agenții de dezvoltare folosesc termenul “holistic.” · “Wholistic” este mai potrivit cu lucrarea creștină. · “Wholistic” este consistent cu „întreaga” Evanghelie, pentru persoana ca „întreg” și pentru lumea „întregă”. · “Wholistic” se distinge de mișcarea care folosește termenul “holistic” în moduri care nu sunt consistente cu Scriptura.

În timp ce lucram la această secțiune, o povestire minunată a sosit din Peru și se numește „O comoară învelită în lavetă”. Este o istorioară care reflectă lucrarea holistă:

• Dumnezeu a dat Francescăi o inimă pentru copiii străzii din Peru. Copiii mai sunt cunoscuți și sub numele de „pirana”, după numele unor pești periculoși. Ei supraviețuiesc prin asaltarea și prădarea altor oameni. Violența și drogurile sunt experiențe zilnice. Chemată fiind de Dumnezeu, Francesca a deschis un centru de zi. Ea știa că oricât fără de speranță sunt acești copii, ei au fost creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu și au fost înzestrați cu potențial din partea Lui. În loc să-i numească „pirana”, cei de la centru îi numesc „comori învelite în lavetă”. Înainte ca Francesca să deschidă centrul, ea a împărtășit viziunea ei cu păstorul bisericii ei. Acesta era un creștin bine intenționat dar cu o perspectivă îngustă cu privire la misiunea bisericii.

49 Disciple Nations Alliance, Recaptarea wholismului biblic,” în cursul despre „Lucrarea Holistă”, Internet.

* (NT. – în original, termenul este cu “w” care definește mai bine termenul de “întreg”. În limba română, termenul adoptat oficial este cu “h” – holist. În ciuda explicațiilor autorului și preferința pentru alegerea termenului în original, care reflectă mai bine conceptul biblic, „holist” este termenul cu care vom lucra în traducerea noastră)

El i-a spus: „Tu te îngrijezi de lucruri sociale. Nu la asta este chemată biserica. Dacă nu evanghelizăm pe cei pierduți, nu facem nimic!” Întristată, ea a plecat de la biserică să facă ceea ce Dumnezeu a convins-o să facă. (Păstorul și-a cerut iertare pentru ce a spus iar acum o sprijină în eforturile și viziunea ei.) Francesca a deschis centrul de zi în 1999 cu doar câteva resurse. Într-o zi, ea a vorbit în biserică despre proclamarea Evangheliei din perspectiva holistă și cineva i-a oferit materiale despre conferința noastră. Ea a spus: „Aceste materiale educaționale a confirmat planul lui Dumnezeu. Trebuie să influențăm fiecare segment de viață.” Exact acest lucru se face la centru. Este o școală care pregătește adulții să lucreze cu copiii străzii. Adulții se întâlnesc cu copiii în mod regulat și consiliază spiritual și încurajează pe copii să părăsească viața aceasta de stradă. Câțiva copii, se pot întoarce la familiile lor, dacă este posibil, dar mulți dintre ei nu pot face acest lucru. O casă a fost construită pentru acești copii, pe un teren donat de guvernul peruvian. Găzduiește pe copii și acolo li se dă și o educație, consiliere spirituală și emoțională precum și educație în valorile biblice. Centrul a construit deja o clinică medicală în scopul îngrijirii medicale a copiilor și pentru public, servicii comunitare și pentru a aduce un venit. Copiii mai ajută și la administrarea unei ferme de pui și a unei brutării, situate pe proprietatea organizației, în scopul învățării eticii muncii și crearea unei surse de finanțare pentru lucrare. Dumnezeu a binecuvântat acest centru de lucrare holistă preocupat de aceste „comori învelite în lavete.”

Împărăția lui Dumnezeu

Este un alt mod de a descrie agenda lui Dumnezeu:

Agenda de bază a lui Dumnezeu este de a avansa Împărăția Sa.

Isus a învățat pe ucenicii Săi să se roage: „*Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în Cer, așa și pe Pământ*”⁵⁰ În Cer, voia lui Dumnezeu, legile și poruncile Lui sunt împlinite complet de către cei ce locuiesc acolo. Pe Pământ, voia lui Dumnezeu nu este complet împlinită, dar Împărăția Lui avansează aici, pe Pământ în măsura în care voia Lui este împlinită. Împărăția lui Dumnezeu este tema de bază a învățăturilor Domnului Isus. Este cu mult mai cuprinzătoare decât putem noi înțelege dar mai jos sunt câteva lucruri pe care le cunoaștem despre Împărăția Lui:

- Reflectă intențiile originale ale lui Dumnezeu cu privire la pământ și tot ce îl populează.
- Este metafora biblică principală⁵¹ a lucrării de răscumpărare a lui Dumnezeu în istorie
- Păcatul a întrerupt revelarea acestor intenții dar Dumnezeu planifică să le restaureze .
- Este o realitate prezentă. Oferă nădejde de pe acum pentru restaurare și vindecare substanțială, totuși, plinătatea ei este un act în viitor.
- Dumnezeu cheamă oamenii Săi să devină o expresie prezentă a domniei viitoare a lui Hristos. Noi suntem adoptați în familia Lui și am intrat, prin urmare, în Împărăția Lui.
- Împărăția lui Dumnezeu avansează în măsura în care voia lui Dumnezeu este împlinită, ducând o viață individuală așa cum intenționează El și pe măsură ce învățăm pe alții, inclusiv națiuni, să trăiască la fel.
- Biserica locală este agentul vizibil cheie pentru agenda Lui pe Pământ.
- Când Împăratul domnește în noi, avem privilegiul de a aduce această vindecare și la alții.
- Împărăția lui Dumnezeu avansează oriunde voia Lui este împlinită pe pământ, așa cum s-a întâmplat și în tribul de indieni Pokomchi. Acest trib era cel mai sărac trib din Guatemala. Misionarii din generația trecută plantaseră biserici și mulți indieni acceptaseră

50. Matei 6:10

51 Metaforă: O implicată asemănare a două lucruri diferite

pe Hristos, dar comunitățile lor au rămas la fel de disperate și sărace. Apoi, au venit organizații de dezvoltare. Au realizat proiecte în care au cheltuit sume importante de bani, din exterior. Rezultatul? Indienii Pokomchi aveau latrine și școli pe care nu le foloseau! Cu siguranță că transformarea dorită nu avusese loc.

Arturo, un tânăr pastor peruvian, a început să lucreze între acești indieni Pokomchi. El știa că acești oameni aveau nevoie de cunoașterea perspectivei lui Dumnezeu cu privire la lume și doar o lucrare holistă va putea reabilita tribul din decadența la care era martor. El a început să învețe păstorii analfabeți și pe oamenii de acolo, lucruri care au fost descrise în acest capitol. De exemplu, dacă oamenii recoltau o recoltă bogată de porumb, dar șobolanii o mâncau pentru că era depozitată necorespunzător, Arturo întreba:

- Cine este mai deștept, voi sau șobolanii? Ei râdeau și spuneau:
- Șobolanii! Arturo întreba:
- Voi aveți stăpânire peste șobolani sau șobolanii stăpânesc peste voi?

Înțelegeau astfel că șobolanii erau aceia care le guverna viața. Arturo le arăta atunci că Dumnezeu deja i-a binecuvântat ca ei să stăpânească peste creație. Dumnezeu deja le-a dat creativitate pentru că i-a făcut după chipul și asemănarea Lui. Arturo îi încuraja cu aceste adevăruri. Încet, încet, ei au început să gândească diferit, adică biblic. Pe măsură ce gândirea lor era schimbată, și bisericile lor revelau această schimbare. Și prin biserică, întreaga comunitate a început să fie transformată. Copiii au început să meargă la școală, femeile au învățat să citească, bărbații au început să folosească tehnici agricole de cultivare mai bune și femeile au creat depozite astfel încât șobolanii să nu mai aibă acces la grâne. Ei au învățat că Dumnezeu i-a creat ca să trăiască mai bine. Un profesor de la un seminar din Statele Unite a venit în vizită. El a observat viețile oamenilor transformate și trăirea lor arăta o grijă mai mare pentru împlinirea agendei mai cuprinzătoare a lui Dumnezeu. Atins profund de ce a văzut, acest profesor a afirmat: „Aceasta este venirea Împărăției lui Dumnezeu în tribul Pokomchi!”

În Concluzie

Cu siguranță că agenda lui Dumnezeu este mare! Psalmistul a scris: „*Domnul este bun față de toți, și îndurările Lui se întind peste toate lucrările Lui*”⁵² Da, Dumnezeu este preocupat de toată creația. Include, se înțelege, mântuirea spirituală a celor ce erau morți în păcat. Totuși, atunci când creștinii și bisericile locale extind preocuparea lor dincolo de aspectul spiritual, ei reflectă Vestea Bună a intențiilor lui Dumnezeu de răscumpărare a tuturor lucrurilor ce au fost afectate la Cădere. Agenda lui Dumnezeu nu va fi complet împlinită până la a doua venire a lui Hristos. El „*este primit de Cer, până la vremurile așezării din nou a tuturor lucrurilor...*”⁵³ În timpul acesta, însă, biserica trebuie să înțeleagă, să adopte și să reprezinte întreaga agendă a lui Dumnezeu.

Nimic nu este lăsat în afara scopului agendei lui Dumnezeu. Restaurarea tuturor lucrurilor reprezintă o transformare totală, globală. Întreaga lume trebuie purificată de rău. Lumea trebuie să fie plină de gloria lui Dumnezeu. Scopul lucrării de răscumpărare a lui Dumnezeu cuprinde întreaga creație, inclusiv omenirea, toate relațiile și administrarea întregii creații. Dacă Isus ar fost Primar, El ar fi avut o agendă MARE!

52 Psalm 145:9

53 Faptele Apostolilor 3:21a

Chipul lui Dumnezeu revelat

Natura slujitoare a bisericii

5

Chipul lui Dumnezeu, distorsionat . . . agenda Sa, pătată.

Marea agendă a lui Dumnezeu este ca să răscumpere „*toate lucrurile*” pentru Sine, inclusiv pe noi. În a șasea zi, citim în Biblie, Dumnezeu a creat pe om, bărbat și femeie, după chipul și asemănarea Sa. (NT. în engleză, „*imagine*”)¹ După chipul și asemănarea Sa; nu-i de mirare că vrea să fim împăcați cu El! Biblia spune apoi cu simplitate că Dumnezeu a văzut tot ceea ce făcuse și erau foarte bune. Dacă este să-mi imaginez acel moment, aș vedea pe Dumnezeu zâmbind și murmurând cu satisfacție, pe când se uita cu atenție la fiecare parte a creației Sale. Iată lumina. Este bună. Iată pomii. Sunt buni. Iată luna. Este bună. Iată fluturii. Sunt bune. El era satisfăcut de toată creația. Cu privirea, se oprește într-un final asupra capodoperei creației Sale, care a fost modelată după propriu-I chip. „Foarte bună!” exclamă El! Aceștia sunt purtătorii chipului Meu. Ei Mă reflectă pe Mine!” Omul era o creație distinctă. Dumnezeu Însuși a fost modelul. Deși și cealaltă parte a creației reflecta gloria Lui, Dumnezeu plasase numai în om o mai bogată reflectare a Lui Însuși. Eu spun deseori că purtătorii chipului lui Dumnezeu sunt „coroana” creației Lui. O coroană este vârful, cel mai înalt punct a ceva mare.

„Chip, Imagine”

- o „imagine” este o copie, asemănare, chip sau reflectare a ceva
- „imaginea lui Dumnezeu” în om se referă la caracteristicile noastre, nu la aparența fizică
- Numai Dumnezeu este atotputernic, omniprezent și omniscient. Oamenii nu pot fi așa.
- Chipul, „ imaginea lui Dumnezeu” nu poate fi ca imaginile pe care și le fac oamenii, sau ca falșii dumnezei.

Geneza revelează faptul că ființa umană era cea mai importantă creație a lui Dumnezeu. O coroană mai este și simbolul supremației, a autorității. Dacă o națiune încoronează pe cineva ca rege sau ca regină, acele persoane sunt desemnate ca și conducătorii supremi ai acelei națiuni. Într-adevăr, Dumnezeu a dat omului conducerea creației Sale: de a „*supune*”, de a „*stăpâni peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ*” și de a administra creația în întregimea ei.² Creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, oamenilor li s-au dat atributele chipului Său pe care nu le-a împărțit cu cealaltă parte a creației, printre care sunt incluse:

- Creativitatea: abilitatea de a face ceva nou³
- Limbajul: abilitatea de a comunica idei și abstracții prin cuvinte
- Relații: abilitatea de a forma interacțiuni planificate și cu scop, cu oameni, cu natura și munca
- Alegere morală: abilitatea de a face deosebirea dintre alternativele constructive și distructive și abilitatea de a distinge frumusețea

¹ Geneza 1:27

² Geneza 1:28-30. Dumnezeu a dat omului nu numai administrarea fizică asupra creației ci și conducerea în sferile societății: știința, arta, sportul, filosofia, guvernarea, legislativul, etc.

³ Numai Dumnezeu a creat ceva din nimic. Noi descoperim și creăm ceva „nou” din substanța deja creată de Dumnezeu.

- Slujirea—abilitatea de a acționa cu dragoste, compasiune și lipsă de egoism pentru ajutorarea celorlalți.

Aceste reflecții ale chipului lui Dumnezeu sunt deseori găsite și în altă părți ale creației, dar este o diferență profundă între modul cum sunt reflectate acestea în om față de cum sunt reflectate în regnul animal. Maimuțele pot fi creative, dar nu pot construi o bicicletă, un automobil sau o stație spațială. Lupii pot comunica unii cu alții dar nu pot lăsa în urmă istorii scrise pentru generațiile viitoare.

Nu am pus în lista de mai sus *dragostea* ca atribut al chipului lui Dumnezeu. Scriptura ne spune că „*Dumnezeu este dragoste.*”⁴ Dragostea lui Dumnezeu permează fiecare din aceste caracteristici. De fapt, tot ce se poate spune despre Dumnezeu, este dragoste. În mod special dragostea descrie tipul de slujire care reflectă chipul lui Dumnezeu. Apostolul Ioan întreabă cum poate să fie dragostea lui Dumnezeu în cineva care spune că iubește dar nu slujește pe fratele lui în nevoie.⁵ Slujirea jertfitoare și plină de compasiune este cea mai importantă caracteristică a chipului lui Dumnezeu în om. Fără o astfel de slujire, toate celelalte atribute pot fi corupte sau distorsionate:

- Creativitatea poate produce o bombă atomică.
- Abilitatea lingvistică poate produce pornografie.
- Relațiile pot duce la tiranie.
- Capacitatea de alegere morală poate justifica purificarea etnică sau avorturile.

Compașiunea și jertfirea sunt calificative distincte pentru tipul de slujire care reflectă chipul lui Dumnezeu în om. Și alte părți din regnul animal jertfesc unul pentru altul. O găină, de exemplu, își sacrifică instinctiv viața în foc pentru a-și proteja puii. Dumnezeu a ales să Se sacrifice în mod conștient. El a ales să Se identifice cu distrugerea noastră ca să aducă vindecare stării noastre decăzute. Identificarea Sa conștientă și decizia de a intra în lumea noastră plătind singur costul eliberării noastre definește slujirea plină de compasiune. În cazul animalelor, sacrificiul este un act instinctiv. În cazul lui Dumnezeu, sacrificiul este o alegere plină de compasiune și El a pus această caracteristică distinctă a slujirii în fiecare dintre noi.

Distorsionarea chipului lui Dumnezeu în om a început aproape imediat după actul creației. În mod ironic, dorința omului de a deveni ca Dumnezeu a făcut ca imaginea lui Dumnezeu în om să se distorsioneze! De-a lungul Vechiului Testament, omul nu a putut să vadă ce înseamnă să poarte chipul lui Dumnezeu, mai ales atributele dragostei și slujirii jertfitoare. Dumnezeu a intenționat ca omul să folosească aceste atribute ale chipului Său pentru a slui pe oameni și în creație. În schimb, omul a acționat cu egoism. A făcut ce a vrut el să facă. A folosit aceste atribute divine cu egoism, în avantajul lui. El a distorsionat chipul lui Dumnezeu iar această distorsiune a continuat de-a lungul întregii istorii a omului. Apostolul Pavel a confirmat aceasta cu mulți ani mai târziu. Omul se închină lui însuși și creației și nu Creatorului, scria Pavel, iar aceasta a cauzat un mare dezastru:

- Impuritate sexuală
- Minci depravate, pline de rău și lăcomie
- Invidie, ucidere, ceartă, înșelăciune, porniri răutăcioase, șoptitori, bârfitori
- urători de Dumnezeu, obraznici, trufași, laudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți
- trăind în moduri fără pricepere, fără dragoste, fără sens, fără milă, fără credință, fără cuvânt
- găsesc de buni pe cei ce fac aceste lucruri⁶

4 1 Ioan 4:16

5 1 Ioan 3:17

6 Romani 1:24-32

Chipul lui Dumnezeu este acum distorsionat. Agenda lui Dumnezeu a devenit obscură. Totuși, Dumnezeu și-a iubit creația atât de mult că nu a lăsat această imagine distrusă să-I distrugă agenda! În Vechiul Testament, se vorbește despre Potop, despre Babel, Legea și captivitatea evreilor; în toate acestea vedem pe Dumnezeu protejându-și agenda de alegerile egoiste ale omului.

Și în Noul Testament vedem din nou agenda lui Dumnezeu desfășurată: în venirea lui Isus Hristos și fondarea bisericii.

În Isus vedem intențiile lui Dumnezeu pentru Adam.

Chipul lui Dumnezeu revelat în Slujirea lui Isus

După ce Hristos a venit pe pământ, oamenii se puteau uita la cineva și puteau vedea cum este Dumnezeu. Isus este imaginea completă și perfectă a lui Dumnezeu, dar în formă umană. El este întipărirea ființei lui Dumnezeu.⁷ Nu numai că vedem divinitatea lui Isus ci și *umanitatea Lui, așa cum a intenționat Dumnezeu*. Isus a modelat în chip perfect ce înseamnă să fii creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Când privim la Isus, vedem chipul lui Dumnezeu, coroana creației Lui.

Când privim la Isus, mai vedem și cele mai importante atribute ale chipului lui Dumnezeu, cea mai strălucitoare piatră nestemată din coroana creației. Această strălucitoare nestemată nu este aparența fizică sau puterea tâmplarului. Nu este nici înțelepciunea lui Isus, acea înțelepciune care a întrecut pe cea a Fariseilor. Nu este nici spiritualitatea sa perfectă și nici aptitudinile Sale relaționale care L-au evidențiat în umilirea și tăcerea celor mândri. Nu este nici combinația acestora, împreună. Nestemata din această coroană este slujirea lui Isus.

Isus a confirmat atitudinea Lui de slujire atunci când a răspuns mamei lui Ioan și a lui Iacov. Ea ceruse Domnului ca cei doi fii ai ei să fie așezați la stânga și la dreapta tronului Lui. Isus i-a răspuns: „*Fiul Omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-și dea viața ca răscumpărare pentru mulți.*”⁸ Pavel a confirmat slujirea lui Hristos în scrisoarea sa către Romani: „*Hristos a fost, în adevăr, un slujitor al tăcerii împrejur, ca să dovedească credincioșia lui Dumnezeu. . .*”⁹

Dumnezeu este slujitor!

În ultimul rând, să luăm în considerare cea mai bună descriere a slujirii lui Hristos, făcută de Pavel.

*[Isus], măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu, ci s-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat chip de rob, făcându-se asemenea oamenilor. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte și încă moarte de cruce.*¹⁰

Pasajul continuă și urmărim răspunsul lui Dumnezeu la slujirea lui Hristos:

*De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume, pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ și orice limbă să mărturisească, spre slava lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul.*¹¹

⁷ Evrei 1:1-3b

⁸ Matei 20:28

⁹ Romani 15:8-9

¹⁰ Filipeni 2:6-8

¹¹ Filipeni 2:9-11

Deoarece Isus a luat chip de rob în mod voluntar și jertfitor, Dumnezeu l-a înălțat. El a dat lui Isus cea mai înaltă poziție care se poate da, un nume care întrece orice alt nume. Fiecare limbă va mărturisi că acest Slujitor este Domnul. El este înălțat mai presus de orice altă făptură. Dumnezeu L-a onorat pe Isus în acest fel pentru că Isus a reflectat ceea ce a intenționat Dumnezeu când l-a creat pe om. Isus a exprimat deplin cel mai înalt exemplu al chipului lui Dumnezeu: slujire voluntară și jertfitoare. Dumnezeu este slujitor iar Isus a modelat această slujire!

Pavel începe descrierea slujirii lui Isus prin a spune cititorilor săi: „*să aveți în voi gândul acesta, care era și în Hristos Isus.*”¹² Omul, a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu pentru a sluji și el, jertfitor. Când slujim așa cum a slujit și Isus Hristos, atunci purtăm chipul lui Dumnezeu în modul cel mai deplin.

Omenirea este coroana creației iar slujirea este „piatra nestemată” din această coroană. Când Isus a fost cinstit de Dumnezeu pentru slujirea Lui, Dumnezeu a primit gloria. În același fel, Dumnezeu este glorificat atunci când copiii Lui reflectă imaginea Lui în actele de slujire pe care le fac. Isus a spus ucenicilor Săi: „*Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.*”¹³

Dumnezeu este glorificat atunci când slujim.

Biblia descrie chemarea de a sluji:

- Dumnezeu a spus că lui îi plac slujirea celor săraci și asupriți.¹⁴
- Isus a spus ucenicilor Lui că slujirea este caracteristica distinctivă a celor din Împărăție: ei dau de mâncare celor flămânzi, îmbracă pe cei lipsiți, vizitează pe cei bolnavi și din închisori.¹⁵
- Religia curată și neântinată include cercetarea orfanilor și a văduvelor în necazurile lor—a celor ce au nevoie de protecție.¹⁶
- Isus a accentuat prioritatea de a iubi și sluji pe aproapele.¹⁷

Dumnezeu intenționează ca oamenii Săi să se conformeze chipului Fiului Său.¹⁸ Acesta este un proces pe măsură ce „*suntem schimbați în același chip cu al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.*”¹⁹ Noi ne conformăm cu chipul lui Hristos deoarece Duhul lui Dumnezeu locuiește în noi și ne face asemenea Lui și pe măsură ce noi modelăm viața noastră în asemănarea noastră cu slujirea lui Hristos.

Imaginea lui Dumnezeu revelată în slujirea bisericii

După ce Dumnezeu și-a revelat chipul Său în Hristos, Dumnezeu își revelează chipul Său în biserica Sa. Una din sarcinile bisericii este de a naște ucenici și de a-i învăța să poarte imaginea lui Dumnezeu, în mod deosebit, imaginea slujirii Sale.

¹² Filipeni 2:5

¹³ Matei 5:16

¹⁴ Isaia 58:6-7

¹⁵ Matei 25:35

¹⁶ Iacov 1:27

¹⁷ Marcu 12:31

¹⁸ Romani 8:29

¹⁹ 2 Corinteni 3:18b

După cum vom vedea, intenția lui Dumnezeu este de a folosi această comunitate de credincioși pentru a demonstra și administra agenda Sa.

Biserica locală face acest lucru prin facilitarea nașterii de noi credincioși, echiparea lor și trimiterea în lume ca slujitori-ambasadori.

Dumnezeu nu poruncește slujirea jertfitoare și plină de compasiune de dragul Lui. El poruncește aceasta pentru că din ea rezultă demonstrarea celui mai deosebit atribut al caracterului Său: dragostea. Isus ne-a spus să iubim pe Dumnezeu și pe aproapele nostru ca pe noi înșine. Noi demonstrăm dragostea noastră pentru Dumnezeu iubind pe aproapele nostru așa cum am vrea noi să fim iubiți. În mod similar, dragostea lui Dumnezeu a fost demonstrată față de lume prin slujirea plină de jertfă a lui Hrsistos. Slujirea jertfitoare este modul în care caracterul lui Dumnezeu în întregimea lui, poate fi exprimată astăzi, în lume. Atunci când dragostea lui Dumnezeu este exprimată prin oamenii Săi, aceasta se exprimă nu numai prin cuvinte ci și prin slujire plină de sacrificiu. Dragostea dumnezeiască are ca rezultat slujire plină de sacrificiu și compasiune. Această dragoste elimină distrugerea. Restaurează, răscumpără creația. Aceasta este agenda lui Dumnezeu. Atunci când este împlinită, El este glorificat.

DRAGOSTEA DIVINĂ

SLUJIREA PLINĂ DE COMPASIUNE ȘI SACRIFICIU

- Acesta a fost un caz din Addis Abeba, capitala Etiopiei, în anul 1999.²⁰ Cu trei luni mai devreme de aceste evenimente ce vor fi împărtășite, am fost prezentat lui Gizachew, la o conferință pe care am organizat-o acolo. Acest bărbat era tânăr, pe la 20 de ani. Gizachew era unul din cei zece copii, dintr-o familie foarte săracă. El și alți voluntari, tot din familii sărace, se identificau cu sute de tineri băieți care locuiau pe străzi. Din când în când, se duceau pe un munte din apropiere pentru a căuta ajutorul lui Dumnezeu în rugăciune, în dorința de a înțelege ce pot face pentru acești tineri. Au mai început să lucreze și cu băieți de 20 – 22 de ani, tot de pe străzi, studiind cu ei Biblia, dându-le de mâncare, oferindu-le îmbrăcăminte și să facă baie.

După conferință, Gizachew și prietenii săi erau bucuroși să împărtășească cu ceilalți voluntari ce au învățat. Au studiat în mod sistematic aceste învățături și le-au pus în practică.²¹ Apoi grupul a planificat o acțiune de curățenie pe lângă un pod foarte aglomerat din centrul capitalei, pe o arteră de circulație de lângă cea mai mare piață. Au invitat copiii străzii să li se alăture. La orele 6.00 dimineața, grupul s-a întâlnit. S-au împărțit în două grupuri. Un grup a început să adune gunoiul de pe stradă, în ciuda mirosului urât al gunoiului. Celălalt grup a început să se roage, să ofere primul ajutor imediat celor ce aveau nevoie și să discute cu oamenii care întrebau ce se întâmplă? La orele 9.00 dimineața, primii saci de gunoaie au început să fie cărați la tomberoane. Acești saci erau aruncați în aceste cutii mari de metal, când unul dintre ei a privit înăuntru și a văzut ceva ca un picior de om! Au dat gunoiul la o parte și au descoperit un tânăr. Tomberonul era căsuța lui. Au încercat să vadă dacă mai răsufla și dacă îi mai bătea inima. Buzele acestui tânăr abia se mai mișcau. Nici mental părea să nu fie în ordine. Cu mare grijă l-au scos din tomberon și au îndepărtat gunoiul de pe zdrențele cu care era îmbrăcat. Hainele erau lipite de trup datorită umezelii și murdăriei de pe el.

²⁰ Sursa acestor istorisiri este evidențiată în capitolul de la finalul cărții, intitulat Bibliografie.

²¹ Cele două învățături care au influențat în mod particular pe acești tineri sunt Matematica Împărăției și Proiectele sămânță. Ambele lecții sunt incluse în această carte: Matematica Împărăției, în capitolul 11 și Proiecte Sămânță în capitolul 13. A doua parte a istorisirii lui Gizachew este folosită ca introducere a capitolului 11.

Acestea nu au fost date jos ani de zile iar trupul parcă mirosea a putreziciune. Părți din îmbrăcăminte erau topite pe trup, datorită cărbunilor încinși care fuseseră aruncați pe el, în tomberon, în timp ce dormea. Credincioșii au tăiat hainele de pe el, i-au făcut baie și i-au tuns părul. Apoi, l-au tuns zero când au văzut că are păduchi. În tot acest timp, au încercat să vorbească cu el dar nu au primit nici un răspuns.

Mai târziu, a început să umble singur, dar tot nu putea comunica, cuvintele fiind ca ale unui bebeluș. Ascultând cu atenție, au putut să înțeleagă ceva. Numele lui era Jamal. Se născuse la vreo 200 de km de oraș. Părinții erau musulmani. Cu mai mulți ani în urmă, el a venit în capitală căutând condiții mai bune de trai. El a crezut că în capitală poate avea ce are nevoie. Dar nu a găsit nici de mâncare, nici îmbrăcăminte nici unde să doarmă, doar compania a cinci câini care fuseseră abandonati de stăpânii lor. După mai mulți ani de umblat încolo și înapoi, a decis să locuiască în tomberon. Spunea că această cutie metalică îi dădea speranțe, că era pentru el ca un cămin. Mânca din gunoi. Nimeni nu l-a întrebat cine este și ce face acolo. Prefera să petreacă zilele cu câinii și niciodată nu se asocia cu oamenii. Nu mai vorbise cu nimeni, până în acea zi când voluntarii i-au slujit cu milă și dragoste. Curând, au avut ocazia să-i vorbească despre dragostea lui Isus.

El a întrebat:

- Este un Dumnezeu căruia îi pasă de mine și mă iubește?
- Da! l-au asigurat ei. Nu a ezitat nici o clipă: l-a acceptat pe Hristos ca Domn și Mântuitor. O femeie care a privit tot acest timp la voluntari, i-a întrebat:
- De ce sluiți în așa umilință? Creștinii au răspuns:
- Facem asta ca să arătăm oamenilor că Isus îi iubește.

Jamal a fost dus la spital pentru analize și tratament. După câteva luni, sănătatea sa era îmbunătățită iar doctorii se așteptau ca el să se refacă complet. Se spăla singur și își spăla hainele de unul singur, mânca și stătea de vorbă cu oamenii și mergea la biserică regulat. La doi ani după conferință, m-am întors la Addis Ababa pentru a preda din nou. Am avut privilegiul să-l întâlnesc pe tânărul care a fost găsit în tomberon. Era „îmbrăcat și în toate mințile”²² așa cum a fost și un alt bărbat care îl întâlnise pe Isus cu foarte mulți ani în urmă!

Imaginea lui Hristos era evident afișată în acești creștini și în slujirea lor. Cred că ei au văzut pe Jamal cu ochii lui Dumnezeu și au înțeles că el era creat după chipul și asemănarea Lui, cu capacitatea de a crea, de a vorbi, de a avea relații, de a face alegeri morale și de a sluji. Când l-au întâlnit prima dată, viața lui era lipsită de creativitate, limbaj sau relații cu alți oameni. Alegerile morale și slujirea erau niște necunoscute. Dragostea nu avea nici o semnificație pentru el. De atunci însă, chipul lui Dumnezeu a devenit vizibil în Jamal, puțin câte puțin.

Atunci când Domnul Isus a înviat din morți pe Lazăr, El a spus prietenilor mortului să-l dezlege de legăturile cu care a fost îngropat.²³ Dumnezeu l-a ținut în viață pe Jamal, fizic și spiritual, dar Gizachew și prietenii lui, literalmente, l-au dezbrăcat de hainele cu care fusese îngropat.

²² Luca 8:35

²³ Ioan 11:44

O chemare la o perspectivă biblică a slujirii

Mulți creștini, mai ales cei care au fost martori la abuzuri economice sau politice pe o perioadă îndelungată, sunt ofențați de conceptul de slujire. Pentru ei, slujirea înseamnă muncă patriotică sau slugărnice. Prin urmare, slujirea este considerată degradantă.

Servitutea involuntară îmbracă multe forme. Poate fi sclavie pur și simplu. Poate fi o slugărnice degradantă, impusă de realitățile economice. Poate să fie impusă de aceia care mental, social sau politic sunt mai puternici.

Unii creștini pot fi ofențați de slujire.

Nici una din aceste forme nu se referă la slujirea descrisă în Biblie. Biserica lui Dumnezeu trebuie să învețe pe oamenii ei semnificația biblică a slujirii. Dacă nu suntem slujitori în sensul biblic, atunci trebuie să ne schimbăm. Imaginați-vă viața creștină ca pe o călătorie pe un drum lung. Atunci când păcătuiți, călătorim pe un drum într-o direcție greșită. Îl auzim pe Isus spunând: „*du-te și nu mai păcătu!*”. Ne întoarcem cu fața spre direcția opusă. Întorcându-ne, rămânem în același loc, fără să ne mișcăm? Nu, începem să umblăm în această nouă direcție, spre neprihănirea pe care a intenționat-o Dumnezeu. Apostolul Pavel încurajează pe credincioși să se îmbrace cu omul dinlăuntru și să devină ca Dumnezeu. Mincinoșii devin credincioși adevărului, hoții devin oameni care dăruiesc, cei ce vorbesc urât devin oameni care învață pe alții iar cei ce aveau amărăciune în inimă, devin oameni iertători.²⁴ După ce am slujit propriului nostru interes, acum ne întoarcem și umblăm în direcția opusă, înspre împlinirea agendei lui Dumnezeu, slujind interesele altora.

Chipul lui Dumnezeu este motivator! Ascultați la aceste cuvinte:*

Neprihănirea [lui Dumnezeu] este o expresie esențială a dragostei Lui. El iubește dreptatea și urăște asuprirea. El luptă pentru cauza săracului, a străinului, a văduvei și a orfanului. El dă mâncare celui flămând, îmbracă pe cel lipsit, vindecă pe bolnav și găsește pe cel pierdut. El vrea ca toți să fie mântuiți și să vină să cunoască adevărul în Isus Hristos, Fiul Său. Acum, această viziune biblică a lui Dumnezeu, afectează profund atitudinea noastră față de societate, deoarece preocuparea lui Dumnezeu devine în mod inevitabil, preocuparea oamenilor Săi. Și noi vom respecta bărbatul și femeia, creați după chipul și asemănarea Lui, vom căuta dreptatea, vom urî nedreptatea, vom avea grijă de cei în nevoie, vom proteja demnitatea muncii, vom recunoaște nevoia de odihnă, vom menține sfințenia căsătoriei, vom fi zeloși pentru cinstirea lui Isus Hristos și vom dori din inimă ca fiecare genunchi să îngenuncheze înaintea Lui și fiecare limbă să mărturisească Numele Lui. De ce? Pentru că de acestea se îngrijește Dumnezeu!

* Stott, Involvement, 80.86

Slujirea biblică nu este posibilă fără locuirea lui Hristos în noi, dar este posibilă prin puterea Duhului Sfânt. Pavel aduce aminte cititorilor scrisorilor sale că Dumnezeu și oamenii lucrează împreună în vederea împlinirii scopurilor lui Dumnezeu: „*duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cutremur ... căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința și înfăptuirea.*”²⁵

²⁴ Efeseni 4:30-32

²⁵ Filipeni 2:12b-13

În capitolul 9 din Faptele Apostolilor, Enea paralticul, a fost vindecat iar Dorca a fost înviată din morți. Dramatic! La fel de dramatic este și faptul că instrumentul vindecării n-a fost Hristos, ci Petru. Dumnezeu încă mai vindecă și astăzi și când face acest lucru, este o mărturie dramatică a realității Dumnezeului celui viu. Totuși, dacă oamenii ar vedea numai pe Dumnezeu în aceste minuni, de fapt ar înțelege greșit realitatea Lui! Dumnezeu mai vrea ca să se arate pe Sine prin Chipul Său, în copiii Săi. Atunci când exprimăm dragostea Lui, suntem instrumentele principale prin care exprimăm puterea de viață transformatoare a lui Dumnezeu. Reflectăm și comunicăm marele miracol al vieții, cum că fiind odată vandalizați de păcat, acum suntem restaurați conform chipului Său. Cine ar fi visat că Domnul universului, „Primarul” nostru, ar dori să Se reveleze pe Sine, dragostea Lui, slujirea Lui, imaginea Lui, prin „cetățenii” Lui?

Dumnezeu vrea să împace *toate lucrurile* cu Sine. Chiar și astăzi, faptul că în mod unic purtăm chipul Lui, are o importantă implicație în restaurarea *tuturor lucrurilor* alături de participarea bisericii la împlinirea agendei cuprinzătoare a lui Dumnezeu. Este planul Lui ca imaginea Lui să fie reflectată în biserică și în oamenii Săi. Ce moștenire și ce provocare!

Scopul bisericii

Misterul Revelat

6

Adam a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Apoi el a fost pus de Dumnezeu în funcția de vice-regent pentru a stăpâni Pământul.¹ În loc să reflecte chipul lui Dumnezeu și să conducă în așa fel ca să demonstreze caracterul lui Dumnezeu, Adam s-a răzvrătit împotriva lui Dumnezeu și a inițiat o istorie caracterizată de alegeri egoiste. Biblia revelează faptul că din acel moment, totul a devenit corupt. De atunci, de-a lungul istoriei, Dumnezeu a început răscumpărarea creației, corectând efectele distrugerii lumii care a început cu Adam. El a încheiat legământ, a ales o națiune model. A trimis pe Fiul Său. Pas cu pas, El a făcut cunoscut secretul Său divin, misterul Lui, dezvăluind cum are să rezolve problema Căderii și să restaureze *toate lucrurile* față de Sine.

Prezentarea Misterului

În scrisoarea sa către Efeseni, Apostolul Pavel face prezentarea misterului intențiilor lui Dumnezeu, planul Lui de a răscumpăra lumea vandalizată de păcat.

“Mister”

Mâine voi zbura către Jamaica pentru a preda. Voi intra în avion, mă voi așeza pe scaun, voi pune centura . . . și voi adormi! De mii de ani, alți oameni nu au fost atât de norocoși. Ei au încercat să zboare. S-au îmbrăcat cu haine la care au atașat aripi, s-au aruncat de pe marginea prăpăstiilor, au dat din „aripi” și au căzut (auu!). Nu cunoșteau taina zborului. An după an, au încercat și au căzut. Secretul era înțeles numai de Dumnezeu. Mai târziu, secretul a fost dezvăluit, prin oameni care au ajuns la cunoașterea lui; iar astăzi, putem zbura. În Biblie, un „mister” este un secret divin care nu poate fi făcut cunoscut prin rațiunea umană ci revelat numai de Dumnezeu. Este o taină extraordinară care a fost păstrată, ascunsă de-a lungul secolelor. La timpul potrivit, Pavel a fost ales ca s-o dezvăluie efesenilor—și nouă . . .

Dumnezeu a revelat această taină lui Pavel. Pavel trebuia să spună și altora. Nu mai era un secret divin! Pavel a scris: „*căci a binevoit să ne descopere taina voii Sale, după planul pe care-l alcătuișe în Sine Însuși.*”²

Cuvântul „mister,” în concluzie, reprezintă aceasta: Tot ce a fost distrus de rebeliunea lui Adam, va fi răscumpărat, în unitate și în pace. Dumnezeu a intenționat înainte de creație, ca Hristos să vină și să răscumpere toate lucrurile față de Sine. (NT, „să împace toate lucrurile cu Sine”). Aceasta se va întâmpla în măsura în care creația supune toate intențiile, voia și domnia, Aceluia care le-a creat, prin Hristos.

Dar să auzim aceste lucruri, chiar în cuvintele lui Pavel. Scopul tainei, spune Pavel, este de a „*uni iarăși, într-unul, în Hristos, toate lucrurile: cele din ceruri și cele de pe pământ.*”³

¹ Vice-regent: o persoană care acționează în locul unui conducător, guvernator sau suveran

² Efeseni 1:9

³ Efeseni 1:10b

Toate lucrurile sub Hristos? Imaginați-vă impactul revelației acestui lucru, în primul secol! Un comentator a spus despre deosebita importanță a acestui adevăr:

Cât de departe de adevăr era înțelegerea că El era Mesia doar pentru națiunea Israel - cum se așteptau evreii! Chiar și „mântuitorul lumii” este un termen insuficient pentru El: El este Mântuitorul universului.⁴

Înainte să dezvăluie această taină, Pavel indică în mod clar cititorilor că această taină urmează să ne includă și pe ei și pe noi:

*În El am fost făcuți moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte, după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale.*⁵

Avem un rol în acest mister! Pe când se pregătea să dezvăluie acest mister, Pavel se ruga ca ochii cititorilor să fie deschiși, ca să priceapă în profunzime care este slava moștenirii și puterea învierii pentru aceia care duc la capăt scopul Său cel mare.⁶

Revelarea Misterului

Taina, scire Pavel, este de a „*uni iarăși, într-unul în Hristos, toate lucrurile: cele din Ceruri și cele de pe Pământ*”⁷ Apoi el începe să dezvăluie detaliile, bisericii din Efes. Haideți să arătăm, frază cu frază, pasajul următor, pentru a descoperi câteva fațete ale acestei taine. Ele sunt importante! Sunt la fel de adevărate astăzi, pe cât erau de adevărate atunci când scribul lui Pavel le-a scris pentru prima dată.:

*El i-a pus totul sub picioare și L-a dat căpetenie peste toate lucrurile, Bisericii, care este trupul Lui, plinătatea Celui ce plinește totul în toți.*⁸

Avem o parte glorioasă în această taină.

1. „*El (Dumnezeu) i-a pus totul sub picioare.*” Pavel confirmă că agenda lui Dumnezeu este de a răscumpăra *toate lucrurile* prin Hristos. „*Toate lucrurile*” sunt puse la picioarele Lui Hristos.
2. Dumnezeu „*l-a dat să fie Căpetenie peste toate lucrurile, bisericii.*” Hristos este Capul a toate lucrurile — „*pentru Biserică*”. Putem înțelege de ce a pus Dumnezeu toate lucrurile sub Hristos și de ce l-a dat căpetenie peste toate lucrurile. Dar de ce a făcut aceasta „*pentru biserică (N.T.: bisericii)*”? Ce plan fascinant avea El pentru biserica Lui? Pavel explică în scrisoarea lui, la Efeseni 3.
3. Pavel scrie despre „*bisericii, care este trupul Lui.*” Biserica este Trupul lui Hristos. Un trup împlinește voia capului lui. Este clar deci, că agenda lui Hristos (capul) este și agenda trupului Său (biserica). Aceasta este important. Biserica are aceeași agendă ca a lui Hristos, care are aceeași agendă cu a Tatălui Său!
4. Pavel explică apoi că biserica, trupul lui Hristos, este „*plinătatea Celui ce plinește totul în toți.*” Biblia spune că biserica *este* plinătatea lui Hristos

4 Davidson et al (eds), În New Bible Commentary, 1018.

5 Efeseni 1:11

6 Efeseni 1:18-20

7 Efeseni 1:10b

8 Efeseni 1:22-23

Totuși, multe biserici astăzi sunt mai degrabă ilustrații bune ale decăderii lumii noastre și nu a plinătății lui Hristos! Biserica este plinătatea lui Hristos, dar nu a atins încă acest potențial pe care îl are. Nu trăiește la înălțimea identității pe care o are ca plinătate a lui Hristos. Pe când o va avea, biserica (asemenea lui Hristos), va „*plini totul în toți*.”

5. Pavel descrie această taină, mai târziu, efesenilor: „*Că adică Neamurile sunt împreună moștenitoare cu noi, alcătuiesc un singur trup cu noi și iau parte cu noi la aceeași făgăduință în Hristos Isus, prin Evanghelia aceea.*”⁹ În trupul lui Hristos, explică Pavel, Neamurile sunt acum membre. Oamenii care mai înainte erau vrășmași unii altora, acum sunt uniți într-o singură familie. Hristos aduce pace omenirii divizate și obosite, prin Trupul Lui, biserica (Chiar și astăzi, cei ce erau dușmani mai înainte, sunt uniți în trupul lui Hristos. Vezi căsuța de mai jos.)

Kigali, Rwanda, Aprilie, 1997

Dragă Frate Bob:

Această lună este o lună a plângerii pentru victimele din genocidul din 1994. Ieri, 10.000 de creștini au marșăluit pe străzile din Kigali, cântând, laudându-l pe Dumnezeu, rugându-se pentru pace, siguranță și pocăință, așa cum este scris în 2 Cronici 7.14. Am încheiat marșul la Stadionul Național, unde s-a întâmplat un lucru extraordinar. Helen M., care era o membră a bisericii noastre, a stat în fața mulțimii lângă un om, E____. Acest om, E____, a ucis pe soțul lui Helen. Ea a suferit această pierdere cu greutate și durere. Așa cum stăteau în fața mulțimii, împreună, E____ a spus mulțimii: „Nu mai vreau să susțin că sunt un Hutu, pentru că un Hutu sau un Tutsi care nu sunt mântuiți, sunt totuna. Eu am fost acela care a ucis pe soțul ei și m-am asigurat că era mort și asta pentru simplul fapt că eram un Hutu. Când am ajuns să-l cunosc pe Isus Hristos, nu am avut pace în inimă până nu am mărturisit Helenei că eu am fost acela care i-a ucis soțul. I-am scris în limba burundi și apoi, m-am dus și i-am cerut iertare.” Helen a iertat pe E____. Ea a spus: „Dacă Dumnezeu te-a iertat, cine sunt eu să nu te iert?” Ei s-au îmbrățișat în timp ce toți cei de față plângeau!!!

Colegul tău, Simon

6. Pavel relatează apoi că i s-a dat harul „*să pună în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine.*”¹⁰ El dezvăluie cum această taină va fi administrată. „Administrarea” este un termen care vine de la koinonia, termen grecesc pentru „participare.” Taina este Hristos, al cărui sânge face împăcarea „*tuturor lucrurilor*” din această lume decăzută, cu Dumnezeu. De aceea, împăcarea „*tuturor lucrurilor*” cu Dumnezeu este administrată prin participarea bisericii! Pavel a spus bisericii de rolul său deosebit de mare în administrarea tainei.

7. Pavel a continuat: „*pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască astăzi, prin biserică, înțelepciunea nepus de felurită a lui Dumnezeu.*”¹¹ Dumnezeu vrea în planul lui să răscumpere toate lucrurile și înțelepciunea Lui să fie dezvăluită. Nu este unidimensională ci multidimensională. Este expansionistă. Agenda Lui nu este numai spirituală ci include restaurarea a tot ce a fost afectat de păcat, la Cădere. Pe măsură ce biserica ascultă de scopul lui Hristos, administrează taina și face cunoscută agenda acum expusă a lui Dumnezeu. Vreau să adaug un comentariu la acest pasaj: „Implicațiile eclesiastice ale unui astfel de pasaj, sunt cu adevărat uluitoare.”¹²

⁹ Efeseni 3:6

¹⁰ Efeseni 3:9a

¹¹ Efeseni 3:10a

¹² Graelein, Comentariul biblice Expositor, Volumul 11, 47. “Eclesiologia” este studiul bisericii.

Cupa Eternității

Un stadion este plin de oameni. Un meci este în desfășurare pe teren. Pe teren sunt două echipe: a Împărăției Întunericului și a Împărăției Luminii, biserica. De dragul discuției, haideți să presupunem că spectatorii sunt fani ai ambelor echipe, așa cum este cazul la cele mai multe evenimente sportive. Fiecare echipă are un antrenor. Isus Hristos este antrenorul bisericii. Satan este antrenorul echipei Împărăției Întunericului. Isus, Fiul lui Dumnezeu, are un plan strategic pentru acest meci. Planul Lui este briliant și cu multe fațete. Pe măsura ce biserica urmează instrucțiunile de joc ale Antrenorului, ea câștigă Cupa Eternității, o cupă mai mare decât Cupa Mondială! Biserica învinge în această competiție pe Pământ și pentru toată veșnicia!

Toate analogiile, pot avea o vină la un moment dat. Totuși, ele sunt instructive, așa că le vom folosi. La fel de adevărat este și în aceasta, de mai sus. Isus și Satan nu pot fi puși în paralel! Isus este Fiul Dumnezeului celui Atotputernic, parte din Trinitate. Satan este un înger căzut iar puterea lui este limitată.

Da, implicațiile acestui pasaj sunt uluitoare! Și, mai este ceva....

8. Pasajul concluzionează: *pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască astăzi, prin biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, după planul veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.*¹³ Planul cel mare și multidimensional, despre care Pavel spune că a fost ascuns din veșnicii în Dumnezeu, va fi făcut cunoscut, nu numai oamenilor de pe Pământ dar și autorităților și stăpânirilor din lumea spirituală. Acestea pot fi puterile întunericului, forțele spirituale ale celui rău. Pot fi și îngerii sfinți și forțele spirituale ale Împărăției lui Dumnezeu. Prin biserică, Dumnezeu va demonstra lui Satan și armatei sale, precum și întregii lumi spirituale, că El, Dumnezeu, va restaura toate lucrurile prin Hristos. Stăpânirile și autoritățile cerești se vor uita în jos, la scena Pământului. Ei vor vedea înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, planul Său uimitor de a aduce pace, de a elimina diviziunile, de a vindeca ce a fost distrus și restaurarea tuturor lucrurilor. Toate acestea vor fi administrate prin biserică!

**Administrarea scopului
Răscumpărător al lui Dumnezeu—
Înțelepciunea Lui nespus de felurită**

**PRIN
BISERICĂ**

¹³ Efeseni 3:10-11

Rezolvarea Misterului

Efeseni 1 a ridicat întrebări care lasă pe oricine perplex. Acum însă, avem răspunsuri:

Întrebare: De ce ar pune toate lucrurile la picioarele lui Hristos și l-a dat căpetenie peste toate lucrurile, bisericii? ¹⁴

Răspuns: Dumnezeu a făcut aceasta pentru biserică, pentru că a ales biserica să fie instrumentul prin care El împlinește scopurile Sale. Nici nu pot să-mi imaginez scop mai mare sau privilegiu ca acela de a avea o sarcină centrală în răscumpărarea tuturor lucrurilor! Acesta este privilegiul nostru.

Întrebare: Care sunt implicațiile pentru biserică pe măsură ce Hristos „*plinește totul în toți*”? ¹⁵

Răspuns: Trupul Său—biserica—trebuie să facă la fel. Hristos umple fiecare aspect la vieții unei societăți. Biserica, deci, trebuie să se infiltreze cu creativitate în fiecare aspect al societății cu agenda lui Hristos pentru vindecarea a tot ce a fost distrus. Oamenii din biserică ar trebui să influențeze viața altora ca indivizi, ca familii și comunități. Trupul lui Hristos trebuie să demonstreze intențiile lui Dumnezeu și abilitatea de a răscumpăra toate lucrurile pentru Sine. Biserica nu proclamă o nădejde bazată pe inițiativa umană ci pe însăși taina lui Dumnezeu—„*Hristos în voi, nădejdea slavei*” ¹⁶

De aceea . . .

Dumnezeu vrea să împlinească scopul Său răscumpărător, agenda Sa cea mare, prin biserică, nu prin viața de credință a indivizilor, fiecare în parte, ci prin biserica locală și prin cea globală. Scopul Său va fi împlinit în comunități și națiuni atunci când biserica își duce la îndeplinire misiunea.

De aceea... biserica este cu mult mai importantă pentru transformarea unei societăți decât este președintele națiunii, sistemul legislativ sau oamenii de afaceri. Instituția strategică și cea mai importantă pusă de Dumnezeu pentru a împlini agenda Sa nu se găsește în sferile politice sau economice: este biserica! Noi slujim Capului bisericii. Noi lucrăm pentru Primar iar agenda lui este răscumpărarea totală!

Exprimând taina local

Fiecare generație a fiecărei biserici locale are de făcut o alegere, aceea de a fi administratora agendei lui Dumnezeu pentru comunitate sau nu. Bisericile laolaltă, într-o națiune au aceeași alegere de făcut. Generația lui Israel pe care a condus-o Moise afară din Egipt a avut de ales. Dumnezeu le-a spus că agenda Lui pentru ei este ca să se mute în Țara Promisă. Lor le-a fost teamă și au stat în tabără! Pentru că nu au avut credință, ei nu au văzut credincioșia și scopul lui Dumnezeu. Acea generație nu a ajuns în Țara Promisă. Dumnezeu a îndepărtat binecuvântarea Lui din acea generație și a dat-o generației următoare.

Biserica este mai importantă decât președintele națiunii.

Dumnezeu a ales biserica locală pentru un scop măreț și a echipat-o cu puteri unice:

- Biserica locală este microcosmosul comunității. Atunci când se supune intențiilor lui Dumnezeu, devine modelul agendei lui Dumnezeu pentru societate.
- Pe măsură ce se supune intențiilor lui Dumnezeu, reflectă în mod crescând chipul și caracterul Său. Se află în poziția de a sluji ca vice-regenți ai lui Dumnezeu în partea de creație unde fost așezată de Dumnezeu.

¹⁴ Efeseni 1:22

¹⁵ Efeseni 1:23

¹⁶ Coloseni 1:27

• Dumnezeu a pregătit și a dat lideri bisericii. Acești lideri echipează oamenii din biserică pentru scopul lui Dumnezeu. Aceasta este fișa postului, general vorbind, pentru toți liderii de biserică: de a echipa pe oameni să împlinescă lucrarea Lui și să extindă stăpânirea Lui prin slujire.¹⁷

• Biserica locală lucrează în mod corporativ. Echipează și trimite indivizi pentru a slui în propria lor sferă de influență.

• Biserica locală are mandatul de a reprezenta pe Dumnezeu și întreaga Lui agendă. Alte instituții creștine au mandate limitate.

La Harvest, avem colectate sute de istorisiri care verifică faptul că slujirea agendei lui Dumnezeu are un impact semnificativ în viața oamenilor, a bisericilor, comunităților și chiar a națiunilor. În aceste pagini, am inclus istorisiri ale multor oameni ai lui Dumnezeu care deja administrează această taină. Acesta îmi pare cel mai bun capitol în care să le introduc..

În acest capitol însă, am să vă rog să faceți ceva deosebit. Vă cer să vă opriți și să vă gândiți. Gândiți-vă la domenii specifice unde Căderea a afectat comunitatea voastră. Apoi, imaginați-vă biserica voastră ca pe un agent al împăcării și vindecării. Imaginați-vă creștinii din biserică, în mod individual, umplând viața societății cu plinătatea lui Hristos. Ce vedeți? Care este viziunea voastră? Ce schimbări s-ar face dacă Primarul comunității voastre ar fi Isus?

Concluzionând misterul

Când Pavel a scris credincioșilor din Efes, el a desfășurat misterul înaintea lor. Scrisoarea sa include revelația lui Dumnezeu cu privire la biserică, la scopul ei și strategia ei. El a comunicat această taină, atât lor, cât și nouă:

Marele scop al lui Dumnezeu va fi dus la îndeplinire prin biserică!

- Toate lucrurile sunt puse la picioarele lui Hristos.
- Hristos este Capul tuturor lucrurilor, bisericii (NT, din traducere, „pentru biserică”).
- Biserica este trupul lui Hristos.
- Biserica este plinătatea lui Hristos.
- Vrașmașii de mai înainte, sunt acum uniți.
- Biserica trebuie să administreze această taină.
- Biserica trebuie reveleze înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu.
- Biserica trebuie să facă cunoscut puterilor și stăpânilor, planul lui Dumnezeu.
- Fișa postului tuturor liderilor de biserică este să echipeze și să învețe pe credincioși să slujească.

Biserica este în mod dinamic legată de agenda cea mare a lui Dumnezeu!

- Scopul cuprinzător al lui Dumnezeu este de a răscumpăra toate lucrurile pentru Sine, în Hristos.
- Sarcina bisericii este de a împlini marea agendă a lui Dumnezeu.
- Biserica este trupul lui Hristos și plinătatea lui Hristos.
- Planul lui Dumnezeu de a plasa toate lucrurile sub Hristos este „pentru biserică”
- Noi, ucenicii lui Hristos, suntem biserica.
- Noi jucăm un rol în scopul Lui, un rol care este numit și „moștenire.”
- Hristos a vărsat sângele Lui pentru a împăca toate lucrurile cu Sine, întâi prin restaurarea separării dintre Dumnezeu și omenire.

¹⁷ Efeseni 4:11-12

- Lucrarea de restaurare începe prin aducerea oamenilor „de departe”, înapoi în relație cu Dumnezeu, prin Hristos.¹⁸
- Pe măsură ce cei împăcați cu Dumnezeu, iau chipul lui Hristos, ei reflectă preocuparea Lui în fiecare dimensiune a creației, în special în sferele lor de influență. Pe măsură ce fac acest lucru, marea agendă a lui Dumnezeu, transformarea și restaurarea creației se desăvârșește.
- Restaurarea deplină va avea loc ulterior întoarcerii lui Hristos. Acum oamenii lui Dumnezeu sunt încărcăți cu responsabilitatea de a extinde stăpânirea Lui și de „ocupa” teritoriul până la întoarcerea Lui.¹⁹
- Oamenilor lui Dumnezeu li s-a dat încă odată privilegiul de a fi vice-regenții Lui.

Proclamarea Misterului

Pentru a vedea o altă afirmare a grandorii acestei taine, să mai citim odată pasajul de la Efeseni 1, într-o formă parafrazată, contemporană, realizată de *Mesajul*. Are putere!

El se ocupă de toate, are ultimul cuvânt în toate. În centrul tuturor acestor lucruri, Hristos conduce biserica. Vedeți, nu biserica este la periferia lumii ci lumea este la periferia bisericii. Biserica este trupul lui Hristos în care El vorbește și acționează, prin care umple totul prin prezența Sa.²⁰

Cât de privilegiați suntem că Dumnezeu ne-a revelat taina Sa, nouă! Plinătatea lui Hristos locuiește în biserică și El ne-a echipat astfel ca să o reflectăm. Ca biserică, în zilele noastre, mai suntem încă însărcinați să proclamăm taina lumii în care slujim.

Efeseni

Efeseni prezintă cea mai completă viziune a Scripturii pentru biserică și scopul ei. În Efes a revelat Pavel taina ascunsă din veșnicii: relația dintre marea agendă a lui Dumnezeu și planul Său de a o împlini prin biserică. Biserica din Efes a fost pregătită pentru o astfel de revelație. Posibil să fi fost fondată de Apolo. Priscila și Aquila, colegi de multă vreme cu Pavel, au slujit ca lideri. Pavel a trimis pe Timotei ca pastor, acolo. Tradiția spune că până și apostolul Ioan și mama Domnului Isus au fost parte din acea biserică. Timpul petrecut de Pavel în acea biserică a fost mai mult decât a petrecut Pavel în orice altă biserică. În timpul primelor trei luni de stat în Efes, Pavel le-a vorbit despre Împărăția lui Dumnezeu, în sinagoga de acolo. După ce a înfruntat opoziție, s-a mutat în școala lui Tiran, unde a predat doi ani. După ce a plecat, după cum îi era obiceiul, el a scris o scrisoare bisericii care a devenit Epistola lui Pavel către Efeseni. Ca orice alte scrisori, aceasta a circulat și în alte biserici, dar era adresată credincioșilor din Efes. Biserica din Efes era pregătită să treacă dincolo de bazele credinței și să înțeleagă teologii mai adânci revelate lui Pavel, pentru biserică. Pavel și Duhul Sfânt au vrut ca acești creștini maturi să treacă dincolo de învățătura mântuirii personale. El le-a revelat această taină lor, marele scop al lui Dumnezeu pentru biserică Lui.*

* Scott Hahn, Splendoarea Bisericii, St. Joseph Communications, Inc., videocasete.

¹⁸ Efeseni 2:13

¹⁹ Luca 19:13 (Versiunea King James)

²⁰ Efeseni 1:22-23 (Mesajul)

Biserica și Lumea de azi Schimbarea schimbării

7

Am văzut că biserica, de-a lungul istoriei, a adus transformări sociale importante. Aici, din Kosovo, avem un exemplu al zilelor noastre, așa cum mi-a împărtășit un prieten misionar:

- Secretarul General (al unui important oraș din Kosovo) a invitat echipa noastră de lideri în biroul lui, pentru a mulțumi pentru ceea ce făceau. El a spus:

Aveți sprijinul meu necalificat. Nu mai este nimeni ca voi, aici. Chiar și frații noștri musulmani din afară vin și cheltuiesc milioane de dolari dar ei nu ajută oamenii. Ei cheltuiesc construind moschei de la un capăt al țării la altul; dar ei nu ne dau de mâncare, nu ne dau îmbrăcăminte, nu ne ajută să refacem casele noastre, așa cum faceți voi. Voi sunteți singurii cărora le pasă de noi.

Înainte ca întâlnirea noastră să ia sfârșit, acest Secretar General și un număr din oamenii săi, au cerut Biblii și alte cărți de literatură creștină. Secretarul General a spus echipei noastre de lideri: „Voi, duceți-vă și ajutați-mi poporul. Puteți face tot ce doriți să faceți. Aveți sprijinul meu necalificat. Nu trebuie să-mi cereți aprobarea mai dinainte, așa de mare încredere am în voi.”¹

Cu siguranță că toate comunitățile ar fi diferite dacă Isus ar fi fost Primar și sunt multe alte exemple ca acestea, din Kosovo. Este felul de transformare pozitivă pe care biserica o poate induce în toată lumea? În ultimii 150 de ani a fost o creștere explozivă de noi biserici și noi credincioși, în întreaga lume. Atunci când avem de-a face cu un procent ridicat și în creștere de creștini într-o națiune, ar trebui să vedem domnia lui Hristos reflectată în mod mai pregnant în constituția unei societăți. Să ne aducem aminte, numai 10,5% din populație a influențat Imperiul Roman! Din nefericire, astăzi auzim chiar opusul. În multe societăți, în timp ce biserica crește numeric, starea societății decade. Biserica nu face un impact puternic, vizibil în cultură. Recent am fost în compania unui frate creștin din Africa; și el împărtășește aceeași pasiune pentru biserică. În timpul anilor 1990, el a condus o coaliție la care aderaseră multe organizații de plantare de biserici în partea de sud a Africii într-o țară cu 11.000.000 de oameni. Această coaliție a anunțat că au plantat 10.000 de noi biserici în acea perioadă. El credea că această creștere numerică de biserici va avea un impact vizibil în transformarea societății. Contrar așteptărilor, țara experimenta deteriorări serioase aproape la fiecare nivel social. Politic, țara se îndrepta de la democrație către dictatură. Corupția era în ascendență. Erau semne ale declinului la nivel economic, în sistemul de educație și de sănătate. Și totuși, erau 10.000 de biserici noi! 70% din cetățeni se considerau creștini!² Era o așa lipsă de conexiune între creșterea bisericii și transformarea societății încât prietenul meu a decis că nu mai poate ocupa acea funcție și să rămână un om integru, în același timp.

¹ Sursele istorioarelor sunt disponibile în capitolul de la sfârșitul cărții, intitulat Bibliografie.

² 33% erau credincioși evanghelici, carismatici sau pentecostali. Numai 20% erau creștini activi în biserică.

Bebeluși care nasc bebeluși

Prietenul meu, un gutatemalez din tribul indian Quiche, pregătește pastori din același trib să slujească în mijlocul poporului său. Pasiunea lui este să zidească biserica lui Dumnezeu să împlinescă marea Lui agendă. El mi-a spus următoarele: Bob, să fiu sincer, noi nu mai avem nevoie de biserici noi, ca acelea pe care le avem în mijlocul tribului meu. Sunt biserici la fiecare colț de drum, în fiecare sat. O biserică predică împotriva altei biserici O altă biserică spune „dacă te duci la biserica „aceea”, vei deveni un eretic. Noi suntem adevărata biserică și singura care are puterea Duhului Sfânt.” Problema nu este evanghelizarea ci imaturitatea credincioșilor și slaba pregătire a bisericilor. Avem bebeluși care dau naștere la bebeluși! Noile biserici cred că responsabilitatea lor este să planteze noi biserici. Dar nici credincioșii nici bisericile lor nu sunt mature spiritual. Ei nu pot da hrană noilor credincioși nici noilor biserici.*

Cât de adevărat! ...m-am gândit eu... În cultura mea noi gândim că este o tragedie când tinerii au copiii, așa de curând, înainte chiar să știe ce au de făcut ca să-i crească. Și totuși, celebră acest lucru la nivelul spiritual—când bebeluși spirituali dau naștere la bebeluși!

* Interviu cu Isaias C., circa 1995.

Această națiune africană nu este unică. 40% din populația Guatemalei afirmă că este creștin evanghelică. Totuși, țara suferă de corupție, sărăcie și diviziuni etnice. Un raport al Națiunilor Unite, din 2004 concluzionează că guvernul guatemalez a eșuat în rezolvarea misterului a 200.000 de morți și dispăruți din timpul răboiului civil de 36 de ani, încheiat în 1996, iar cei ce au fost implicați în aceste evenimente aducătoare de moarte, rămân nepedepsiți.³

În Ruanda, 80% din populație afirmă că au fost convertiți la creștinism; totuși, Ruanda a suferit de pe urma unui teribil genocid în 1994.

În Statele Unite, 85 % din populație se identifică cu creștinismul iar o treime susțin că sunt „născuți din nou”.⁴ Totuși, America este în declin.

Care sunt factorii care ne împiedică și împiedică biserica de la a influența societatea în transformarea care ar fi trebuit să aibă loc? Iată câțiva factori pe care îi propunem mai jos:

- *Oamenii bisericii sunt mai mult dintre cei ce aud, dar nu împlinesc Cuvântul.* Liderii Reformei și a trezirilor spirituale, au predicat și învățat necesitatea credinței și faptei ca lucrând împreună. Nici nu era de conceput ideea de credință fără fapte sau fapte fără credință. Dar multe din bisericile noastre de azi nu învață pe oameni să slujească.
- *Mărturisind că Isus este Domnul, înseamnă ascultare; nu sunt doar cuvinte!* Credința de una singură este insuficientă. Chiar și demonii cred că Isus este Fiul lui Dumnezeu și Domnul universului, dar nu Îl ascultă și nici nu trăiesc urmând căile Lui. Adevărata credință este un dar supranatural al Duhului Sfânt. Adevărata credință are ca rezultat ascultare în dragoste.
- *Marea Trimitere este deseori interpretată foarte limitat.* Deși majoritatea bisericilor de azi, își bazează filozofia de lucrare pe Marea Trimitere, interpretarea acesteia este limitată: o chemare la evanghelizare și plantare de biserici. Dacă privim cu atenție la pasaj, găsim viziunea care face ca transformarea să dureze, viziune cuprinzătoare și adâncă în semnificații. Națiunile trebuie să fie ucenicizate, botezate și învățate să asculte tot ce a poruncit Isus: *Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit.*⁵

3 “Mii de morți nerezolvate în Guatemala,” Arizona Republic, Briefs.

4 Barna Research Online, “Credințe,” Internet.

5 Matei 28:19-20a

Trimiterea „Grecească”

Multe din bisericile din lume au ascultat de chemarea pe care eu o numesc mai degrabă „grecească” decât „marea” trimitere. (*NT. joc de cuvinte cu sonoritate asemănătoare dar cu semnificație total diferită: greek vs. great*). Nu este nici o trimitere grecească, dar dacă ar fi fost, am fi spus: „Duceți-vă și faceți convertiți spiritual pe fiecare om, învățați-i să evanghelizeze și plantați biserici.”

De ce ar fi „grecească”? Biserica primară a trebuit să lupte cu o erezie grecească numită gnosticism. Gnosticismul învață că tot ceea ce este în lumea spirituală este bun, tot ceea ce există în lumea materială este rău. Aceasta nu este o concepție biblică. Scriptura ne spune că răul există atât în lumea materială cât și în lumea spirituală dar mai afirmă că creația fizică a lui Dumnezeu a fost „foarte bună” și că El vrea să o răscumpere.

Biserica de azi nu a dorit să îmbrățișeze această erezie grecească, se înțelege. Dar acest lucru s-a întâmplat. O misionară numită Amy Carmichael a avut de lucru cu această concepție la sosirea ei în India la începutul secolului XX. A aflat că ritualul de avort și arderea văduvelor încă se mai practica și că tinere fete erau vândute ca roabe pentru templele păgâne, să fie crescute ca prostituate pentru ritualele cultice. Misionara era îngrozită! În ciuda persecuțiilor pornite din partea sectelor Hindu și rezistența opusă de guvernul colonial britanic, ea a început și dezvoltat o lucrare eficientă și plină de compasiune pentru protejarea și adăpostirea tinerelor fete. Este trist să amintim că ea a fost acuzată și de mulți dintre misionarii colegi, care credeau că eforturile ei de a pune la punct un orfelinat și o școală, erau „activități lumești” care o îndepărtau de lucrarea de „mântuire a sufletelor”. Ea însă nu a renunțat ci amintea acuzatorilor ei: „sufletele sunt mai mult sau mai puțin atașate de trupuri.”⁶

Da, sufletele sunt mai mult sau mai puțin atașate de trupuri! De ce acționăm ca și cum nu ar fi așa?

O gândire împărțită și o biserică divizată

„Gândirea împărțită” a bisericii moderne a condus la o separare nebiblică între lucrarea spirituală și lucrarea socială. De asemenea, a divizat biserica protestantă a secolului XIX în două ramuri cu poziții distincte și opuse cu privire la evanghelizare și responsabilitate socială:

- Biserica „conservatoare” s-a concentrat pe evanghelizare și plantare de biserici. Aceste biserici cred că Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu și interpretează lumea din perspectiva spirituală. Include majoritatea bisericilor evanghelice, pentecostale, carismatice, fundamentaliste sau alte biserici conservatoare din punct de vedere teologic, precum și organizații similare.
- Ramura „liberală” se concentrează asupra responsabilității sociale a bisericii în societate. Interpretează lumea prin știință și din perspectiva fizică a realității și nu pe înțelegerea literară a Scripturii. Caută să influențeze chestiuni de interes social, de exemplu dreptatea socială, dar diminuează rolul evanghelizării spirituale. Include în principiu denominații principale și biserici liberale cu orientare teologică liberală, precum și organizații similare.

Cum a reușit biserica să ajungă la această diviziune? Lumea Vestică s-a schimbat. America trecuse printr-un război civil și bisericile din Statele Unite au fost deseori divizate pe chestiuni ca sclavagismul, consumul de alcool și vremea din urmă. În Europa, științele naturale au beneficiat de un momentum și respect și o filosofie de viață numită naturalism, a luat amploare.⁷ Omul „iluminat” a putut acum înțelege mecanismele universului fizic prin știință și argumentarea rațiunii umane. Acestea par să aibă în totalitate o explicație științifică, cu excepția originii universului. Curând, un botanist numit Charles Darwin a oferit soluția.

6 Grant, Mandatul Mica, 241.

Viața a început accidental și a evoluat încet, fără nici un ajutor, spunea el, în formele pe care le vedem azi. Această teorie revoluționară și filosofia naturalistă mai cuprinzătoare s-a răspândit în întreaga lume. În această versiune a „gândirii împărțite”, oamenii puteau descoperi adevăruri despre universul fizic doar prin rațiune și știință, iar lumea spirituală devenea ireală și irelevantă.⁸

Evanghelia socială și biserica liberală

Pe măsură ce naturalismul a devenit filosofia dominantă a Vestului din secolul XIX, biserica s-a văzut într-o poziție delicată: eliminată de știință și rațiune. Filosofii germani au răspuns prin integrarea naturalismului în teologiile lor, interpretând creștinismul dintr-o perspectivă naturalistă. O mișcare teologică numită „critica înaltă” a ieșit din rândul seminariilor europene începând cu anii 1850. A fost adoptată de denominațiile creștine principale și seminarii din Statele Unite și încet, încet, și-a făcut loc la amvoanele bisericilor liberale din întreaga lume. Critica înaltă a produs ceea ce numim acum, „evanghelia socială.”

Accentul nu mai era pus pe Împărăția lui Dumnezeu spirituală și viitoare ci pe o împărăție fizică, prezentă și pământească – o societate îmbunătățită care s-ar fi atins prin acțiuni sociale și programe guvernamentale inteligente, prin efort uman și fapte bune. Aceasta fiindu-le credința, aripa liberală a bisericii a început să se concentreze din greu asupra problemelor sociale. Pe scurt, evanghelia socială spune că Împărăția lui Dumnezeu va veni pe pământ ca rezultat al faptelor bune. Nu mai era necesară convertirea personală, individuală la Hristos.

„Marea Schimbare” și biserica evanghelică

Aceasta era o erezie pentru evanghelici, care afirma cu tărie că fiecare individ trebuie să fie născut din nou. Ca reacție, evanghelicii au devenit preocupați cu apărarea și proclamarea Evangheliei. Au început să se concentreze pe aspectul spiritual al preocupării lui Dumnezeu. Aveau din ce în ce mai puțin timp pentru problemele sociale. În majoritatea istoriei creștinilor, a fost o „investiție mare...în proiecte desemnate pentru transformarea socială.”⁹ Acum, respingerea preocupărilor sociale au devenit cunoscute ca „Marea Schimbare.”¹⁰

Deși principalul motiv pentru această schimbare a focalizării bisericii evanghelice a fost concentrarea pe doctrinele biblice tradiționale, au mai fost și alte motive. O mare deziluzie a urmat Primului Război Mondial. După toate aparențele, răul uman învinsese. Programele sociale nu au avut succes. Încercările de reformă au fost fără folos. Omul și societatea, așa se părea, nu mai puteau fi reformate.

Atenția bisericii evanghelice s-a îndreptat spre evanghelizare și plantare de biserici, de multe ori, neglijând celelalte domenii în care Dumnezeu își arăta preocuparea. Evanghelicii au fondat seminarii și colegii biblice unde studenții erau pregătiți pentru evanghelizare și convertire spirituală. Multe din școli și biserici au fost influențate de „dispensaționalism”, o interpretare a istoriei biblice dezvoltată de John Nelson Darby și popularizată de versiunea Bibliei C. I. Scofield's, publicată pentru prima oară în 1909. „Biblia Scofield” a fost

7 Naturalism: un sistem care vede lumea în ultimă instanță, ca fizică și limitată controlată de legi naturale oarbe și imparțiale, de timp și șansă. Mai este cunoscut și ca secularism, umanism secular sau umanism.

8 Disciple Nations Alliance, “Mintea divizată și viața divizată,” în cursul de Lucrare Holistă, Internet.

9 Pierson, 22.

10 Stott, 25. Termenul a fost folosit de istoricul pe teme eclesiologice, Timothy Smith.

folosită în multe școli evanghelice și seminarii din timpul primei jumătăți de secol XX. Notele și comentariile extensive pe care le conținea, influențate de Darby, erau tratate ca autoritative. Pe măsură ce bărbații și femeile care erau pregătiți în aceste instituții din perspectiva dispensaționalistă, plecau din școli și plantau biserici în întreaga lume, ei au transmis mai departe două credințe dispensaționaliste care mai târziu au afectat negativ influența bisericii conservatoare în societate:

- lumea va deveni inevitabil mai rea, până la întoarcerea lui Isus.
- Împărăția lui Dumnezeu este doar în viitor, după momentul întoarcerii lui Hristos.

Lumea va deveni în mod inevitabil mai rea

Motivul este prea mic pentru a implica biserica în vindecarea societății, spuneau evanghelicii acelei perioade. Societatea era destinată declinului până la revenirea lui Hristos. Evanghelicii aveau o perspectivă pesimistă a viitorului lumii dar așteptau viitoarea domnie a lui Hristos. Lumea era destinată iadului. Cea mai mare nevoie era de a mântui suflete pentru Cer.

Declinul inevitabil al lumii a contribuit la apariția „mentalității de barcă salvatoare”, exprimată de evanghelistul Dwight L. Moody. Voi parafraza una dintre cunoscutele sale afirmații: „*Lumea este ca o corabie care se scufundă. Dumnezeu m-a pus în barca salvatoare și mi-a dat sarcina de a salva vieți, spunând: Moody, du-te și salvează ce poți. Nu te îngrijora de corabie. Se va scufunda oricum*“. Deși Moody însuși era implicat în multe acțiuni sociale ale Evangheliei, imaginea aceasta a lumii ca fiind o corabie care se scufundă, este una din moștenirea lăsată de el. Această credință a fost împărtășită de generații de misionari care au „exportat-o” în întreaga lume.

Moody avea cu siguranță dreptate când afirma că este rău în lume. Fiecare generație de creștini s-a luptat cât a fost în lume și nu din lume. Fiecare generație a găsit moduri de a rezista, de a fugi, de a evita și de a se auto proteja și separa de răul din societate. Totuși, credincioșii care s-au izolat pe ei înșiși și pe cei ce-i iubesc, de răul din lume, ignoră dorința lui Dumnezeu de a fi folosiți de El pentru a aduce lumină în această lume, de a aduce istoria plină de speranță și transformatoare a lui Dumnezeu în viețile lor și în societate. În fiecare generație de la Isus încoace, creștinii au crezut că generația lor este generația în care El se va întoarce.

Da, noi trebuie să trăim ca și cum Hristos s-ar întoarce mâine, sau săptămâna viitoare, sau anul viitor. Nici un om nu cunoaște ziua sau ora ci numai Tatăl. Dar Isus ar putea să nu vină nici în zece ani, sau o sută de ani sau o mie de ani. Când vine însă, El se așteaptă ca biserica Lui să fie „ocupată”¹¹, făcând voia Lui, până se întoarce.

Împărăția lui Dumnezeu este doar în viitor

În același timp, biserica evanghelică, influențată de dispensaționalism, a învățat că Împărăția lui Dumnezeu era o realitate spirituală pentru viitor, după întoarcerea lui Hristos.

Isus a spus: „*Împărăția Mea nu este din lumea aceasta.*”¹² Dar a mai spus și că: „*Împărăția lui Dumnezeu este înlăuntrul vostru.*”¹³ Este atât în viitor cât și în prezent. Isus a învățat pe ucenicii Lui să se roage: „*Vie Împărăția Ta, facă-se voia Ta, precum în Cer așa și pe Pământ.*”¹⁴ Rugăciunea nu spunea ca voia lui Dumnezeu să fie făcută pe Pământ după întoarcerea lui Isus ci să fie făcută aici, acum, așa cum este împlinită în Ceruri.

¹¹ Luca 19:13 (KJV)

¹² Ioan 18:36. Isus spunea lui Pilat că autoritatea Sa ca rege nu este de obârșie pământească, Împărăția Lui nu era din lumea aceasta.

¹³ Luca 17:21

¹⁴ Matei 6:9-10

În măsura în care voia lui Dumnezeu este împlinită acum, pe pământ, Împărăția Lui vine pe pământ, acum.

Credința într-o Împărăție care va fi doar în viitor a oprit bisericile de la a fi preocupate cu restaurarea tuturor lucrurilor din prezent. Creștinii care au învățat că Împărăția lui Dumnezeu este doar în viitor, cu siguranță că nu aveau nici o intenție de a lucra pentru ca aceasta să fie exprimată în prezent!

În concluzie, în prima parte a secolului XX, mii de noi pastori evanghelici și misionari, s-au răspândit pe tot cuprinsul pământului pionierând lucrarea de misiune. Pe măsură ce slujeau dincolo de granițele Vestului, au evanghelizat, au plantat biserici, au pregătit pastori locali și au învățat pe alții să facă la fel și astfel, în mod neintenționat, au ajutat la transferul Trimiterii Grecești în America Latină, Asia și Africa. Chiar și astăzi, peste tot în lume, cei ce lucrează în câmpul bisericii și care nu au auzit de diviziunea din cadrul bisericii din secolul XIX, lucrează și acum cu credința și modul de lucrare format de acea diviziune și filosofie de lucrare.

Trezirile spirituale din cadrul mișcărilor Penticostale și Carismatice

Ramura conservatoare a bisericii a fost curând lărgită de o nouă expresie a credinței care a fost devotată în întregime lucrării spirituale: Penticostalismul. Multe decade, mai târziu, mișcarea carismatică a adus o creștere explozivă în cercurile teologice conservatoare.

Penticostalismul a intrat în scenă la începutul secolului XX, alimentat fiind de trezirile din Statele Unite din anii 1901 și 1906. Ca și evanghelicii, penticostalii au accentuat și ei lucrarea spirituală. Penticostalismul se concentra pe mântuirea personală, pe botezul cu Duhul Sfânt și pe darurile spirituale. Deși evanghelicii și penticostalii aveau doctrine care în privința darurilor spirituale, erau în conflict, ambele denominații se opuneau liberalismului teologic al secolului XIX. Dacă evanghelicii răspundeau liberalismului prin teologie corectivă și apologetică biblică, penticostalii răspundeau prin experiențe personale ale puterii lui Dumnezeu.¹⁵ Penticostalii au abordat și nevoile fizice, spunea un observator, dar cu răspunsuri spirituale: „De ce să mântuiești suflete și să nu te rogi pentru cei bolnavi? Aceste acte nu pot fi separate în lucrarea lui Hristos pentru că El a venit să predice, să vindece și să alunge demonii. Cine ne-a dat permisiunea să facem mai puțin?”¹⁶

Penticostalismul nu s-a concentrat în mod intenționat asupra implicațiilor sociale ale Evangheliei. Totuși, Penticostalismul inițial a abordat societatea:

Deși Penticostalii nu s-au implicat direct în politică, acțiunile lor revelează fără echivoc proteste politice și sociale. Penticostalii de la începutul mișcării erau pacifiști și în egală măsură, prohibiționisti. În concordanță cu aceasta, în practicile lor religioase au stat în opoziția atât a rasismului cât și a denigrării femeii.¹⁷

Mișcarea a început ca o mișcare multi etnică și multi rasială. Aderenții originari au aparținut clasei economice inferioare sau de mijloc și au crezut în întoarcerea iminentă a lui Hristos pentru a rezolva problemele societății. În același timp, ei au luptat împotriva problemelor economice, ostracismului social și rasismului, prin credință, prin ajutor supranatural și purtându-și sarcinile unii altora.

15 Spittler, “Copiii secolului al XX-lea,” *Revoluția tăcută*, 79.

16 Farah, “Penticostalismul Americii,” *Christianity Today*, 25.

17 Stephens, “Analiza rădăcinilor Penticostalismului, Internet, 8.

Ei au lucrat împreună în vederea restaurării unor valori ale creștinilor primului secol prin promovarea sfințeniei personale și abținerea de la activitățile „lumești”.¹⁸ Penticostalismul a avut numai o mână de ucenici la începutul secolului XX dar preocuparea acestora față de timpurile din urmă a condus cu putere activitatea misionară în întreaga lume. Motivați de întoarcerea iminentă a lui Hristos, misionarii penticostali au menținut ca scop principal evanghelizarea și plantarea de biserici și au avut multă roadă. Pe la mijlocul secolului XX, Penticostalismul a fost pe marginea unei explozii la scară mondială iar lucrarea spirituală ca activitate primară a continuat multe decenii care au urmat.

În timpul tulburărilor sociale ale anilor 1960, un reprezentant a unei denominații majore penticostale a sumarizat acele timpuri tulburi: „Război, tensiune rasială, corupție: acestea sunt problemele zilelor noastre. Oamenii caută răspunsuri la aceste tulburări culturale, sociale și morale ale zilei.”¹⁹ Denominația a ales lideri care să studieze răspunsurile lor la timpurile tulburi pe care le trăiau. În timp ce bisericile liberale au ales să susțină cu succes, de altfel, cauze sociale, denominațiile au decis să răspundă la bolile sociale prin eforturi înnoite pentru evanghelizare, închinare și zidirea bisericii.²⁰ Prin urmare, în abordarea lucrării, ca multe alte biserici, liberale, evanghelice, sau penticostale, au rămas tot „grecești”.

Mișcarea carismatică a apărut pe scenă în Statele Unite tot prin anii 1960. Darurile carismaticilor nu mai erau doctrina și practica doar a bisericilor penticostale. Interesul pentru acestea, a apărut prin anii 1970 și 1980 și în rândul denominațiilor principale, congregațiile independente și Biserica Catolică. Cu un accent pentru minuni, semne și puteri spirituale, mișcarea carismatică a avut un mesaj spiritual plin de zel, de comunicat națiunilor. În ultima parte a secolului XX, înnoirea spirituală a fost misiunea principală a mișcării carismatice: înnoire spirituală atât la nivel personal cât și la nivel spiritual. Noi biserici locale și noi organizații parabisericești au fost fondate și un nou val a început să fie simțit. Lucrători bine pregătiți au dus mesajul în întreaga lume, în primul rând prin evanghelizare, închinare, treziri spirituale, servicii de vindecare și săvârșirea de miracole, învățătură, literatură, muzică și mass-media.

Mișcările penticostale și carismatice au adus înnoire spirituală unei societăți înfometate spiritual. Dar mai erau și nevoi imense, fizice și sociale în lume, la acea dată! Multe dintre bisericile conservatoare au slujit în aceste domenii pentru rezolvarea nevoilor fizice și sociale, dar doar ca scop *secundar*. În ciuda „Marii Schimbări”, nu toate bisericile au încetat să se mai ocupe de nevoile sociale și fizice. Acasă, ca și în afara țării, aceste biserici au fondat și condus spitale, orfelinate, clinici, școli și lucrarea de ajutorare. Lucrarea lor a fost plină de compasiune. Totuși, se mai spunea uneori, chiar de către aceia care erau angajați în astfel de lucrări, că lucrarea lor în domeniul fizic era văzută doar ca *unealtă* de evanghelizare, un mijloc de atingere a unui scop mai înalt, al evanghelizării și nu o expresie a preocupării lui Dumnezeu pentru plaga reală, existentă în domeniile sociale și fizice.

18 Stephens, 4.

19 Carlson, Adunările lui Dumnezeu în misiune, 10.

20 Carlson, 16.

Lucrarea fizică și socială: De ce? Cum?

Pentru creștinii care se luptă cu aceste chestiuni, sugerez mare atenție, din două motive:

- Primul, nu este nevoie să justificăm acțiunile noastre pline de compasiune. Până la urmă, ni s-a poruncit să iubim pe aproapele nostru.
- Al doilea, actele milei nu cere în schimb, răspuns spiritual pozitiv. Isus a vindecat 10 leproși și doar unul a răspuns la acțiunea Lui.

Noi trebuie să examinăm în permanență actele noastre de slujire, punând întrebări de genul:

- Cum putem acționa astfel încât să nu fim percepuți ca manipulativi de cei pe care îi ajutăm și totuși, să îi evanghelizăm?
- Cum putem să arătăm oamenilor că îi iubim ca oameni, nu ca „suflete”?
- Ce am simți noi, ca și creștinii, dacă am fi tratați într-un spital condus de un musulman sau un hindus și am suspecta că aceștia sunt mai interesați de conversiunea noastră la mahomedanism sau hinduism decât de însănătoșirea noastră?

Ce a făcut Isus?

Zece leproși au venit la Isus ca să fie vindecați. El știa inima acestor oameni și știa că doar unul se va întoarce să-I mulțumească.

- Dacă El îi vindeca doar ca mijloc pentru a-i evangheliza, l-ar fi vindecat doar pe acela care s-a întors, dar El i-a vindecat pe toți zece.
- El a reflectat inima lui Dumnezeu preocupată de boala acelor zece oameni, indiferent de răspunsul lor. Noi suntem creați să-L cunoaștem pe Dumnezeu și să fim ca El. Trebuie să exprimăm dragostea Lui și compasiunea Lui pentru toți oamenii, indiferent de răspunsul lor.

Lucrarea Bisericii în lumea a treia și a doua

Cele două modele vestice diferite: evanghelia socială și mântuirea sufletelor prin evanghelie, au fost copiate în lumea a treia și a doua, la sfârșitul secolului XIX și începutul secolului XX, pe măsură ce misionarii liberali și evanghelici au dus teologiile și practicile lor diferite în țările unde au slujit. Scopul ultim al misionarilor evanghelici era convertirea spirituală, deși lucrările lor includeau uneori și îngrijire medicală, educația și fondarea de orfelinate. Liderii bisericii locale combinau și ei evanghelizarea cu acțiunile sociale. În Japonia, de exemplu, Rev. Toyohiko Kagawa, un foarte cunoscut evanghelist și reformator social a devenit vocea creștinilor pentru acțiunile sociale creștine ce au avut loc în anii respectivi.²¹ În procesul de răspândire a bisericii, dincolo de granițele Vestului, aceasta a reflectat deseori sentimente puternice de naționalism și independență, dar a mai fost influențată puternic și de paternalism și dependență. Să vă împărtășesc ce am descoperit în ultimii 25 de ani despre paternalism și dependență, din experiența de lucru nu numai cu lideri de biserici locale ci și cu agenții de dezvoltare și misiuni din lumea a treia.

Paternalismul neintenționat născut cu ajutorul misionarilor și al agențiilor de ajutorare a descurajat lucrarea holistă a bisericii locale din lumea a treia. Deși această afirmație poate părea dură, aceasta este observația mea. Majoritatea misionarilor vin dintr-o lume affluent-materialistă din Vest, la fel ca și agențiile de dezvoltare. Istoric vorbind, eforturile lor s-au bazat pe prezumția că localnicii nu se pot ajuta singuri fără banii, bunurile și tehnologia venită din afară. Resursele externe au fost folosite pentru a dezvolta și menține proiecte. Localnicii nu au fost ajutați să descopere sau să folosească resursele pe care li le-a dat Dumnezeu.

21. Ro.33

Multe eforturi bine intenționate au creat de fapt dependență și a accentuat mentalitatea de sărăcie.

Dar oamenii din *toate* popoarele trebuie să știe că Dumnezeu le-a dat aceeași inteligență, abilități, creativitate și reflectarea chipului Său ca și celor din națiunile dezvoltate. Ei trebuie să înțeleagă viziunea pe care o are El pentru ei și să fie încurajați să descopere potențialul și resursele pe care li le-a dat Dumnezeu. Oamenii din Ruanda și din Kosovo au același potențial ca cei ale căror țări se bucură de pace și prosperitate. Ei sunt creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Ei au potențialul Lui. Dumnezeu lucrează prin oameni, cu resursele pe care le au pentru a clădi toate națiunile lor.²²

După cum încurajăm pe oameni să caute resurse locale, ni se aduce deseori aminte că Scriptura spune că cei ce au resurse materiale trebuie să ajute pe cei ce au mai puțin.²³ Aceasta este adevărat.

Nu pot să facă nimic fără ajutorul nostru.

Dar dacă bunurile materiale sau resursele sunt puse la dispoziție înainte ca oamenii din biserica locală să caute ajutorul la Dumnezeu și să folosească resursele pe care El deja le-a pus la dispoziția lor, acest ajutor extern poate elimina sau întârzia dorința lui Dumnezeu de a vindeca țara. Aceasta este o lucrare care trebuie combinată. Citiți acest comentariu al unui trainer de păstori din America de Sud:

De multe ori, această tendință a celor din Vest, de a rezolva lucrurile și de a le rezolva repede, a devenit încetățenită și în națiunile din țările în curs de dezvoltare. Și aceasta se întâmplă astfel pentru că localnicii nu văd potențialul pe care îl au la dispoziție, local. Ei cred minciuni, ca și cum ar fi adevărate, cu privire la propria lor sursă de dezvoltare. Sărăcia minții poate fi mai rea decât sărăcia legată de circumstanțe.²⁴

În ciuda diviziunilor teologice înregistrate, a naționalismului și paternalismului, bisericile evanghelice și carismatice/penticostale au crescut și înflorit la sfârșitul secolului XX, în regiuni altele decât Vestul. În timp ce „creștinii” din Vest pierdeau 7600 de credincioși în fiecare zi, biserica din Africa Sub-Sahariană câștiga 16400 în fiecare zi. Șase biserici noi erau plantate zilnic în Coreea de Sud.²⁵ Da, biserica exploda în afara Vestului! Ce fel de biserică va fi? Ce fel de influență va avea în lumea din jurul ei?

Marea pierdere a bisericii

Biserica secolelor XIX și XX a înregistrat o mare pierdere. În ciuda numărului crescând de biserici și a creștinilor care profesau pe Hristos din întreaga lume, biserica a pierdut abilitatea de a influența cultura lumii.

A dezvoltat o distincție nebiblică între sfera spirituală și cea fizică și o distanță nebiblică între „cuvânt” și „faptă”. Biserica liberală a pierdut înțelegerea realității spirituale, autoritatea Scripturii și mântuirea la nivel personal. Biserica conservatoare a pierdut verva lucrării în spiritul preocupării lui Dumnezeu față de întreaga creație..

22 “Resursele” nu se reduc la bani, așa cum se gândește de obicei, ci la orice fel de provizii, inclusiv munca omului și creativitatea sa.

23 2 Corinteni 8:14 says, “În împrejurarea de acum, prisosul vostru să acopere nevoile lor pentru ca și prisosul lor să acopere nevoile voastre, așa ca să fie o potrivire.”

24 Ruth Concha, revizuirea manuscrisului (Peru: 2003).

25 Ro, 35.

Biserica a fost furată! Biserica nu a fost cauza acestei diviziuni! Nici Naturalismul nu a fost cauza. Nici evenimentele istorice nu au condus la aceasta. Mulți factori au contribuit, dar Satan a fost cauza acestei diviziuni. Satan urăște biserica. Lui i-ar place să o distrugă. Satan a „păcălit ambele părți ale bisericii divizate. Biserica trebuie să reocupe teritoriile pierdute. Trebuie să rămânem fideli credinței noastre, dar să ne pocăim de prejudecățile noastre și să căutăm moduri de a sluji împreună. Trebuie să găsim moduri de a fi relevanți pentru cei ce din punct de vedere spiritual sunt pierduți și față de societățile care sunt distruse spiritual, fizic și social. Întreaga biserică trebuie să recapete dreptul asupra întregii sarcini încredințate. Un prieten mi-a adus aminte că fiecare parte a bisericii are ceva de oferit: „Biserica liberală ne arată nevoia; biserica evanghelică ne arată planul; biserica penticostală și carismatică ne aduce aminte că Dumnezeu se află la originea acestui plan!”²⁶ Ce drum a parcurs biserica ta în trecut? Și ce este mai important, care este drumul pe care merge acum? Dar mâine?

„Schimbarea schimbării”: biserica se întoarce la preocuparea pentru problemele sociale

Tendența bisericii evanghelice de a resinge preocupările sociale a fost numită odată „Marea schimbare”; o întoarcere de la mărturia socială istorică a bisericii. Eventual bisericile conservatoare au început să se întoarcă la preocupările sociale, în timp ce se focalizau pe evanghelizare. Nu este o surpriză deci, că această întoarcere a fost numită „schimbarea Schimbării”.²⁷

Sondaj

Una dintre angajatele noastre a auzit despre un sondaj care se efectua pe una din străzile unui oraș american. Mulți oameni erau întrebați: „Dacă vă confrunțați cu o criză majoră în viață, unde te vei duce să ceri ajutorul?” Cei ce răspundeau au dat multe răspunsuri. Dar nimeni nu s-a gândit să menționeze biserica! Oamenii nu mai cunosc biserica așa cum a intenționat Isus Hristos să fie. Pierderea pe care a suferit-o biserica este cu adevărat mare.

Anii 1960, o decadă a protestului în marea parte a lumii, a trezit biserica conservatoare către realitățile sociale pe care le nega. Momentul de curbură a fost marcat de *Congresul Internațional pentru Evanghelizarea Lumii*, ținut la Lausanne, Elveția în 1974. Participanții din mai mult de 150 de națiuni s-au întâlnit și au aprobat Legământul de la Lausanne, care enumeră ca acțiuni cheie atât evanghelizarea cât și responsabilitatea socială creștină.²⁸ Această orientare a cunoscut mai mult accent la întâlnirea din 1982 din care a rezultat *Evanghelizarea și Responsabilitatea Socială: Un Angajament Evanghelic*. Acest angajament definea activitatea socială atât ca o consecință a evanghelizării, cât și ca un pod pentru evanghelizare. Acestea două devin parteneri în lucrare, unite prin Evanghelie: „Pentru că Evanghelia este rădăcina din care atât evanghelizarea cât și responsabilitatea socială rezultă ca fruct.”²⁹

²⁶ Meg Crossman, revizuirea manuscrisului (Arizona: 2003).

²⁷ Stott, 28. Termenul a fost folosit de David O. Moberg.

²⁸ Harvest, organizația pe care o conduc, folosește legământul acesta ca și Mărturisire de credință.

²⁹ Stott, 30, citând Keele, Congresul național evanghelic anglican (Eastbourne U.K.: Falcon, 1967).

Anul următor a avut loc o consultare cunoscută ca Wheaton '83. Frați și surori din întreaga lume evanghelică, s-au întâlnit pentru a descoperi principiile biblice și pentru a crea moduri de a răspunde nevoilor umane. Consultarea s-a dorit a oferi o cale de a integra misiunea holistă, evanghelizarea și plantarea de biserici. Am avut privilegiul de a participa și de a scrie un capitol în cartea care a rezultat după această consultare: *Răspunsul Bisericii la nevoia umană*.³⁰

Această istorie nu a luat sfârșit în 1983! Mai multe voci au început să cheme întreaga biserică să se întoarcă la Evanghelia ca întreg. Câteva decade mai târziu, mai era mult de lucru, dar din ce în ce mai mulți încep să înțeleagă această viziune și să o proclame! Mulți au început să schimbe această Schimbare. Văd această viziune îmbrățișată și proclamată într-o manieră crescândă...bisericele pentecostale din Africa de Est ... în bisericile celule din Asia... în asociațiile de biserici evanghelice din Africa de Nord ... într-o varietate de biserici din Statele Unite ... în câteva denominații majore din America Latină ... în bisericile din apartamentele Europei de Est ... în lucrarea carismatică din Pacific ... în bisericile majore care integrează lucrarea spirituală cu cea socială ... în stilul de viață al ucenicilor lui Isus, din toată lumea:

- În timp ce se scria acest capitol, am primit un email de la un angajat care conducea o conferință de pregătire holistă într-o zonă din Africa, unde se vorbește limba franceză:
Biserica Penticostală Suedeză nu numai că a predicat Vestea Bună la populația de pigmei ci i-a ajutat să devină independenți în veniturile lor, prin lucrări agricole. Fără acest fel de ajutor, pigmeii ar fi fost împinși și mai departe în păduri și ar fi fost din ce în ce mai aproape de extincție, ca rasă. Biserica este chiar în mijlocul procesului de dezvoltare comunitară de aici. Misionarii suedezi care au venit în anii 1930 au avut o abordare bună și echilibrată în vederea rezolvării nevoilor oamenilor.
- Câteva zile mai târziu, la o întâlnire a Consiliului de conducere, un alt angajat ne-a relatat despre efectul transformator al bisericii locale în comunități din Etiopia. El și soția lui au petrecut trei săptămâni intervievând pe conducătorii de biserici locale care au avut parte de o sesiune de training din partea noastră, pentru a vedea dacă acest training este aplicat și dacă societatea dă semne de transformare. El nu a fost dezamăgit!
- Într-unul dintre satele etiopiene, ei au întrebat pe liderii locali ce își mai aduc aminte și ce au aplicat la un an după ce au participat la acest training. Sătenii au spus că au fost cel mai impresionat de sesiunea cu concepția biblică despre lume și viață³¹, cu privire la valorile Reformei: „*Muncește cât de mult poți, economisește cât de mult poți și dăruiește cât de mult poți.*” Conducătorii satului au aplicat acest cuvinte în chiar moto-ul satului și principiile au început să fie aplicate în societate. Un raport ne informează că acea comunitate a suferit transformare vizibilă după numai un an și este observabilă de către membrii unor sate vecine care nu au beneficiat și nu trăiesc după aceste principii. Analiza lor concluziona: *Da, comunitățile arată și acționează diferit după ce bisericile locale au fost pregătite și implementează ceea ce au învățat! Da, bisericile locale pot fi un agent vital de transformare în societate!*

³⁰ Tom Sine (ed), Biserica răspunzând nevoii umane (California:Centru de cercetare și comunicare avansată și misiune, 1983), v.vi.

³¹ Harvest și Food for the Hungry au fondat un parteneriat, Disciple Nations Alliance (DNA). Harvest predă lucrarea holistă prin biserica locală. Food for the Hungry predă concepția biblică despre lume și viață. Mesajele acestea combinate sunt prezentate în Conferințe pentru Viziune. Multe din astfel de conferințe au fost organizate de anagajații locali din Etiopia.

Dumnezeu ghidează deseori pe liderii bisericii locale să descopere principiile din lucrarea holistă, prin citirea Scripturii și rugăciune. Aceasta este o întâmplare uimitoare care a născut o biserică dintr-un sat cu care Harvest a lucrat în anii 1980:

- Un misionar european a urcat pe munții din Mexico, de unul singur. Acesta a ajuns într-un loc cunoscut pentru culturile de marihuana, fărâdelege și proprietari foarte periculoși. El a vorbit oamenilor despre Isus iar un bărbat s-a întors la Domnul. Misionarul s-a întors săptămâna următoare cu intenția de a boteza pe acest om. Noul convertit însă fusese ucis! El luase decizia de a nu mai purta armă: era însă unul din oamenii care aveau conflicte de proprietate cu alte familii din sat. În loc să-l boteze, misionarul i-a organizat funerariile. Înainte însă de a fi ucis, omul a condus pe un altul la Domnul. Acesta din urmă a devenit mai târziu, pastorul bisericii din sat. Misionarul se întorcea mereu să-l ajute să devină un ucenic destoinic mai apoi și alții s-au adăugat la numărul creștinilor. Omul a întregat pe misionar cum să înceapă o biserică. El i-a sfătuit să se ducă în munți pentru câteva zile, să se roage, să postească și să citească din Noul Testament. Ei au mai vrut să afle și implicațiile credinței lor în comunitate. Misionarul i-a asigurat că Dumnezeu le va spune despre ce vor trebui să facă. Și le-a spus!! Ei au citit că Iacov a spus că este important să se îngrijească de văduve. Dumnezeu le-a adus aminte că *„aveți șapte văduve în satul vostru. Primul lucru pe care vreau să-l faceți este să construiți case pentru fiecare din ele”*. Aceste femei erau văduve datorită ciclului acesta nesfârșit de răfuieți și răzbunări pentru pământ. (Și a construi case pentru ele era o acțiune neacceptată de cultura lor. În acea cultură cu precădere masculină ³², bărbații ar fi putut să construiască case pentru ei înșiși, doar erau liderii satului, dar în nici un caz pentru femei văduve!) Comunitatea avea nevoie de atâtea lucruri. Nu era apă curentă, nici clinică, nici o clădire a bisericii, toalete, drumuri bune și nici electricitate. Dar Dumnezeu le-a spus ca prima expresie a Împărăției Sale, să construiască locuințe pentru acele văduve; și le-au construit! A fost un șoc în acea comunitate. De fapt, toate familiile cu excepția uneia, și-a pus credința în Isus Hristos. Dumnezeu a folosit această activitate pentru a începe o trezire în districtul din jurul lor. Biserica a crescut, bărbații se duceau deseori pe munte să se roage și să postească și multă transformare a putut fi observată în sat și în zonele din împrejurimi.

32 Macho: termen spaniol pentru un comportament bărbătesc, agresiv, viril, puternic și masculin. Comportamentul Macho evită arătarea vreunei slăbiciuni sau a milei față de alții.

Nu toate întâmplările cu impact social sunt atât de dramatice, dar sunt la fel de adevărate:

- Membrii unei biserici mici dintr-un oraș brazilian se adunau regulat sâmbăta, pentru a face proiecte mici și multe la număr, pentru a exprima dragostea lui Dumnezeu. Toate aceste proiecte, luate împreună, lasă în urmă o impresie de durată vecinilor lor.
- Câteva biserici din Africa au dat în folosință un teren pentru a se produce legume. Dintr-o recoltă, bisericile au ajutat mai mult de o treime din oamenii săraci, care nu aveau de a face nici cu biserica nici cu comunitatea. Mai mult de 20 din acești oameni au devenit creștini.
- Pentru a-și hrăni familiile lor, oamenii din alt sat african lucrau pe terenurile din proprietatea altora și nu mai aveau timp să planteze în propriile lor terenuri. Ciclul acesta de sărăcie, continua. O biserică locală a strâns hrană, semințe și bani pentru acești lucrători la câmp. Atunci când oamenii au strâns prima recoltă, muncitorii la câmp au avut hrană suficientă din propriile lor terenuri.
- Bărcile erau singurul mijloc de transport pentru un sat izolat din Asia, chiar și pentru a se merge la școală. Copiii din familiile sărace lipseau frecvent de la școală. O biserică locală a cumpărat o barcă și a pus-o în slujba copiilor pentru ca aceștia să se poată duce zilnic la școală. Comunitatea a fost impresionată de dragostea acestei biserici iar copiii au putut continua educația.

Permiteți-mi să mai menționez două exemple evidente ale acestei schimbări:

- Unul din angajații noștri a studiat la întâmplare, pe internet, declarațiile doctrinare a trei denominații. În acest exemplu, denominațiile liberale și penticostale nu aveau integrate în lucrarea lor, lucrarea spirituală cu cea socială, dar cea evanghelică introdusese cu mare atenție credințele tradiționale alături de preocuparea lui Dumnezeu, marea Sa agendă.³³
- Un membru al Consiliului director al Harvest a observat că seminariile de păstori din Statele Unite încep să organizeze ateliere de lucru pentru servicii în comunitate. „În această eră postmodernistă, remarca el, acțiunile vorbesc mai tare decât cuvintele. Pastorii știu că trebuie să arate, nu numai să spună, că creștinismul este o credință relevantă și că biserica este o instituție validă.”³⁴

Profeții zilelor noastre pentru agenda mare a lui Dumnezeu

Se simte o nouă briză bătând printre bisericile de azi, după cum învață să reprezinte ca ambasadori ai lui Dumnezeu, intențiile Sale depline. Această briză are pecetea Duhului Sfânt. Crează o dorință de a demonstra agenda lui Dumnezeu într-o lume decăzută. Sunt indivizi și biserici ale căror pânze prind în ele această briză. Rugăciunea mea este ca Dumnezeu să schimbe această briză într-un vânt puternic. De fapt, Duhul lui Dumnezeu a dat același mesaj bisericii din întreaga lume. Ascultați la ce spun profeții zilelor noastre despre agenda lui Dumnezeu:

Viziunea influenței bisericii în societate este cel mai bine descrisă mai degrabă prin „reformă” decât prin „răscumpărare”. După cum spunea AN. Triton, „Răscumpărarea . . . rezultă în individul restaurat la o relație corectă cu Dumnezeu. Dar aceasta pune bazele unui șoc care transmite unde orizontale în societate.”

—John Stott
teolog, Anglia, 1985³⁵

³³ Biserica baptistă de sud, “Credința și mesajul baptist, Secțiunea XV;” Internet.

³⁴ Dr. Tom Davis, în Consiliul de conducere al organizației Harvest, Martie 2004. “Postmodernismul” pune sub semnul întrebării învățăturile tradiționale bazate pe doctrine sau logică, până în momentul în care realitatea lor este verificată prin experiență.

35 Stott, 48, citing A.N. Triton, *Lumea Cui?* (Leicester U.K.: IVP, 1970), 35-36 (accente adăugate).

Când un om devine creștin, chiar și situațiile din jurul lui se schimbă datorită lui.

—Patrick Byakika
lider biserică locală, Uganda, 2001³⁶

Atunci când se face într-un mod pe deplin biblic, evanghelizarea crează o persoană care se întoarce cu spatele la păcat, trăiește o viață nouă, experimentează o demnitate și merit cum nu a mai avut înainte și în consecință, provoacă structurile de opresiune în Numele Dumnezeului biblic care, o știu acum, trăiește în inima lor și conduce lumea . . . *Misiunea creștină lucrează cel mai bine atunci când evanghelizarea și preocuparea pentru nevoile sociale sunt îmbinate în Numele și prin puterea lui Isus Hristos.*

—Ronald J. Sider
profesor de religie și istorie, U.S.A., 1999³⁷

Întreaga viață a Dr. Chao a fost devotată pentru o viziune în trei părți: evanghelizarea poporului chinez, plasarea Împărăției în biserică chineză și creștinizarea culturii chineze.

—În memoria Dr. Jonathan Chao
China Ministries International, 2004³⁸

O femeie din Uganda a explicat de ce grupul ei lucrează holistic: „*Spiritualul și biblicul integrează toate lucrurile.*” Membrii grupului au afirmat ca un ecou: „*Nu poți separa sufletul de trup.*”

—Rebeca și practicienii din grup
Uganda, 2001³⁹

Nici o biserică nu ar trebui să aibă un grup de rugăciune dacă acel grup nu sprijină și o celulă de acțiune, pentru că rugăciunea și nevoia din lume trebuie să fie coroborată.

— Donald Bloesch
Istoric, U.S.A., 1970⁴⁰

Evanghelia trebuie proclamată și demonstrată. Trebuie să împărtășim Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu astfel ca cei ce beneficiază de ea să vadă un scop relevant pentru viața lor, care trece dincolo de mântuirea sufletelor din iad.

— Ruth Concha,
trainer în lucrarea holistică, Peru, 2003⁴¹

Majoritatea secolului XX a demonstrat o istorie a separării. Era un creștinism *fie așa/ fie astfel*. Dar crucea nu este un pod? Pentru liberali, ar însemna reacceptarea cu durere a ortodoxiei.⁴² Pentru evanghelici, ar însemna rededicarea pentru binele comunității și abordarea nevoilor reale, cu smerenie. . . Este timpul să acceptăm și adevărul și demonstrarea, proclamarea și încarnarea... harul comun pentru cei în nevoie și uimitorul har pentru cei ce-l primesc.

— Robert Lewis
pastor, Statele Unite, 2001⁴³

36 Tom Polsin, raport al unui priect sămânță, 2001

37 Sider, *Creștinismul de o singură parte?* 178,186.

38 China Prayer Watch, Vol 11.

39 Ben Homan, *Food for the Hungry*, scrisoare de informare.

40 Bloesch, *Reforma bisericii*, 169.

41 Ruth Concha, revizuirea manuscrisului (Peru: 2003).

42 Această ortodoxie se referă la aderența la fundamentele biblice ale bisericii creștine.

43 Lewis, Biserica cu o influență irezistibilă, 208,211.

În ultimul rând, să aruncăm o privire la ceea ce a spus un profet din vremurile de demult, descriind mesajul permanent valabil din partea lui Dumnezeu!

O Strigare pentru a ne întoarce de la o închinare incompletă

Acest dezechilibru în lucrare a fost evident și în timpurile Vechiului Testament. În versetul de deschidere al capitolului 58, Dumnezeu îi spune lui Isaia: „*Strigă în gura mare!*” Dumnezeu a vrut să corecteze cu putere înțelegerea oamenilor cu privire la agenda Sa. El nu a spus lui Isaia să le spună oamenilor ci să strige la ei. Mesajul pe care Dumnezeu vroia să îl dea oamenilor, nu era un mesaj de rând. Ei nu îl vor fi auzit, dacă nu era strigat în gura mare. „*Nu te opri!*”, îi spune Dumnezeu. Îmi imaginez pe Dumnezeu poruncindu-i lui Isaia „*ridică-ți glasul ca o trompetă! Oamenii Mei nu vor auzi decât dacă le vei striga cu putere!*” Dumnezeu continuă: „*În toate zilele Mă întrebă și vor să afle căile Mele. Se pare că sunt gata să audă ce vreau eu de la ei, ca și cum deja ar fi făcut ce doresc Eu, dar vreau o „mică ajustare”. Nu... ei și-au întors spatele la poruncile Mele!*” Isaia urma să audă și mai multe: „*Îmi cer hotărâri drepte, doresc să Mă apropii de ei. Postesc și se plâng: La ce ne folosește să postim, dacă Tu nu vezi?!*” Dumnezeu continuă: „*Motivul pentru care nu văd ce faceți se datorează umilirii voastre, sau ce credeți voi că este umilire și deschidere la glasul Meu, dar ce faceți este păcat! Este revoltă. Este revoltă pentru că voi procedați la activități religioase care par a fi pline de smerenie . . . par a fi pline de rugăciune . . . par a fi interes veritabil față de legile și intențiile Mele. De afară, aparența este foarte bună. Dar este rebeliune și păcat. De ce? Ceea ce făceau israeliții credeau că este închinare și nu era: era păcat. Ce considerau ei că erau cereri înaintea lui Dumnezeu, nu erau cereri ci era rebeliune. Ei credeau că se închinau lui Dumnezeu așa cum vroia El. Ei credeau că puteau obține binecuvântarea lui Dumnezeu prin activități religioase cum ar fi postul și negarea personală. Ei au făcut ca Dumnezeu să le acorde atenție, dar nu și aprobarea Lui. Întrebările adresate lui Dumnezeu reflectă motivația lor. Ei nu au văzut nici un semn de binecuvântare din partea lui Dumnezeu și au început să se plângă. Dumnezeu le-a dat un răspuns ferm: „...nu postiți cum cere ziua aceea, ca să vi se audă strigătul sus”.*”⁴⁴

Isaia 58:1

Strigă în gura mare, nu te opri! Înaltă-ți glasul ca o trâmbiță și vestește poporului Meu nelegiuirile lui, casei lui Iacov, păcatele ei!

Dumnezeu nu era impresionat de actele religioase așa numite „umile” ale celor care nu tratau pe ceilalți cu compasiune și dreptate. Ritualul postului a fost observat dar expresia lipsei lor de egoism , slujirea plină de dragoste, era absentă. Multe generații mai târziu, Dumnezeu urma să trimită slujitorul Lui care avea să sufere, în mijlocul lui Israel. Nu toți aceia care îl vor chema Domn, vor intra în Împărăția Lui, explică Domnul Isus. Mai degrabă, îl vor auzi spunând: „*Niciodată nu v-am cunoscut; depărtați-vă de la Mine, voi toți care lucrați fărădelege!*”⁴⁵ De ce i-a caracterizat ca lucrând fărădelege? Ei au auzit poruncile Lui dar nu le-au împlinit! După ce Dumnezeu face clar ceea ce consideră El că este închinarea neacceptată, în Isaia 58, Dumnezeu continuă și explică ce fel de închinare dorește.

44 Isaia 58:4b

45 Matei 7:23b

Isaia 58:2-3a

În toate zilele Mă întrebă și vor să afle căile Mele, ca un neam care ar fi înfăptuit neprihănirea și n-ar fi părăsit legea Dumnezeului său. Îmi cer hotărâri drepte, doresc să se apropie de Dumnezeu. „La ce ne folosește să postim” – zice ei – „dacă Tu nu vezi? La ce să ne chinuim sufletul, dacă Tu nu ții seama de lucru acesta?”

Acestea apar în trei perechi de versete, sau trei cuplete. În fiecare cuplet, Dumnezeu explică activitățile unei închinări acceptate, urmate de binecuvântările unei închinări potrivite:

Isaia 58:3b-5

Pentru că, zice Domnul, în ziua postului vostru, vă lăsați în voia pornirilor voastre și asuprați pe simbriașii voștri. Iată, postiți ca să vă ciorovăiți și vă certați, ca să bateți răutăcios cu pumnul; nu postiți cum cere ziua aceea, ca să vi se audă strigătul sus. Oare acesta este postul plăcut Mie: să-și chinuiescă omul sufletul o zi? Să-și plece capul ca un pipirig și să se culce pe sac și cenușă? Acesta numești tu post și zi plăcută Domnului?

- În primul cuplet, Dumnezeu spune că închinarea adevărată include lucrarea fizică față de cei fără putere și lipsiți. Apoi, El promite să vindece pe Israel de această distrugere, dacă oamenii vor asculta de El.
- În al doilea cuplet, Dumnezeu a spus că adevărata închinare include reconcilierea între oameni și El reafirmă nevoia de a se îngriji de cei săraci și fără putere. Apoi, în una dintre cele mai frumoase imagini zugrăvite în Scriptură, El promite vindecare.
- În al treilea cuplet, Dumnezeu reafirmă practica activităților sabbatice. Activitatea spirituală, se înțelege, nu este acceptată în absența dragostei. Mai specific, cei ce respectă sabbatele, nu trebuie să meargă pe căile lor pentru împlinirea gusturilor lor și nici să vorbească flecării unii față de alții. Atunci, Dumnezeu promite bucurie, restaurare și moștenirea, dacă vor asculta și vor împlini aceste lucruri.

Adevărata Închinare și Vindecarea Noastră, așa cum rezultă din Isaia 58

Versetele:

1-5 Închinare neacceptată

6-7 Închinare acceptată

8-9a Promisiune de vindecare

9b-10a Închinare acceptată

10b-12 Promisiune de vindecare

13 Închinare acceptată

14 Promisiune de vindecare

Isaia 58 ne dă o imagine echilibrată a adevăratei închinări spirituale. Aceasta nu este o expresie exterioară a datoriei și a împlinirii legii ci o atitudine interioară a inimii care rezultă din slujirea lui Dumnezeu și a oamenilor. Isaia 58 „ne strigă în gura mare” cum că este rebeliune, dacă profesăm o religie fără să ascultăm în totul de Dumnezeu. Apostolul Pavel îl atenționează pe Timotei să fie cu grijă față de cei care au „o formă de evlavie” care „învață întotdeauna și nu pot ajunge niciodată la deplina cunoaștere a adevărului.”⁴⁶ Lui Satan îi place foarte mult să ne concentrăm asupra religiozității noastre. Dacă reușește acest lucru, el subminează intențiile lui Dumnezeu.

46 2 Timotei 3:5-7

Oamenii cred astfel că se închină lui Dumnezeu, dar activitatea religioasă fără slujire nu este acceptabilă. Este un păcat neintenționat.

Moise scoate în evidență trei feluri de păcate neintenționate: ale comunității, ale conducerii și individuale. Moise a văzut că păcatele, fie ele neintenționate, cer pocăință și schimbare.⁴⁷

Cred că acest lucru este la fel de adevărat și pentru biserici, astăzi. Aș sugera acest fel de răspuns:

- În primul rând, Duhul Sfânt atrage liderii bisericii și membrii ei la pocăință, la cunoașterea faptului că nu au fost credincioși în închinarea potrivită intenționată de Dumnezeu, fie din ignoranță, fie din apatie sau neascultare.
- În al doilea rând, ei cer Duhului Sfânt revelația proaspătă a intențiilor lui Dumnezeu pentru rolul pe care îl are de jucat biserica, în calitate de ambasadă a lui Dumnezeu într-un teritoriu străin.
- În al treilea rând, ei împlinesc agenda lui Dumnezeu, odată ce au înțeles-o. Individual sau corporativ, răspund cu credincioșie la nevoile fizice, sociale și morale ale comunităților lor.

În Sumar

Isus se așteaptă ca biserica să „ocupe” până va veni El. A „ocupa” înseamnă a „intra în lucrare” (*NT. imaginea unuia care intră în afaceri*). Înseamnă reprezentarea în mod activ a ceea ce ar fi făcut Isus dacă ar fi fost Primar.:

- Biserica „ocupă” prin echiparea indivizilor pentru a se implica în societate: de a arăta prin stilul de viață și dialog că voia lui Dumnezeu este spre binele societății.
- Biserica se organizează ca o entitate corporată: pentru a acționa în comunitate ca și agent al vindecării.

Fiecare biserică locală, fiecare pastor, fiecare membru trebuie să slujească agendei celei mari a lui Dumnezeu, lucrând și împlinind lucrurile pe care Isus le-ar fi împlinit dacă ar fi fost Primar. Biserica din fiecare cultură trebuie să ia în considerare cum contextul în care se găsește afectează lucrarea ei socială și fizică. America Latină are rădăcine puternice în Romano – catolicism și expunere la teologia liberală, ceea ce formează în anume fel, evanghelizarea și preocuparea pentru nevoile sociale. Creștinii africani trebuie să ia în considerare rădăcinile animiste ale culturii lor în slujirea lor pentru întreaga persoană. Asia trebuie să se confrunte cu foametea în masă, oameni neevanghelizați și opoziția guvernamentală.⁴⁸ Americanilor le este atât de drag individualismul că biserica trebuie să accentueze permanent binele comun.

Dar Hristos este Domn al tuturor! Transformarea în sensul biblic nu poate avea loc, nu va avea loc decât dacă biserica proclamă și demonstrează Domnia lui Hristos în toate segmentele de viață individuală și comunitară. Lumea înțelege cu greu compasiunea lui Dumnezeu. Dar o poate înțelege ușor dacă aude și vede demonstrarea dragostei Sale. Credincioșii din biserică ar trebui să fie martori așa de convingători ai dragostei lui Hristos pentru cei în nevoie, fie spiritual, fie fizic sau social, că toți cei ce-i văd, să zică: „Ce Dumnezeu mareț și plin de dragoste au acești oameni!”

⁴⁷ Levitic 4 și 5

⁴⁸ Ro, 36-38.

Mulțumesc!

Mulți dintre păstori, colegi din lumea a treia, slujesc în biserici fondate de misionari evanghelici din generațiile precedente. De multe ori, moștenirea pe care o au nu include lucrarea pentru împlinirea marelui agende a lui Dumnezeu. Când discutăm informațiile din acest capitol, ei exprimau ușurare. Aveau sentimentul că Dumnezeu îi cheamă la o lucrare echilibrată dar nu erau învățați în mod adecvat cum să o facă. Nu intenționez să judec pe misionarii curajoși care au fost în trecut. Îl laud pe Dumnezeu pentru ei! Când slujitorii generației următoare vor reflecta la activitățile noastre, vor vedea lipsuri de care acum noi nu ne dăm seama că ar fi. Sunt mulțumitor pentru slujitorii plini de sacrificiu din generația trecută, care au adus la cunoștința a mii de comunități din întreaga lume, harul mântuitor al lui Dumnezeu.

Tată, îți mulțumesc pentru aceia care au slujit mai înainte. Milioane de oameni le datorează cunoașterea Ta. Ne rugăm și noi alături de dorința Ta, ca biserica din această generație să aibă o viziune clară și convingătoare a agendei Tale depline. Dă-ne și nouă o porție din curajul și zelul părinților noștri. Să fim și noi împuterniciți de Duhul Sfânt pentru a avansa cu curaj în teritoriile ocupate de Satan, ca să fie alungat și să „ocupăm” aceste teritorii până la întoarcerea lui Hristos

În Numele lui Isus. Amin.

Caracteristicile bisericii care împlinește scopul lui Dumnezeu

8

Biserica are un rol mare în agenda lui Dumnezeu de restaurare a tuturor lucrurilor. Și aceasta nu este o sarcină ușoară! Bisericele care împlinesc scopurile lui Dumnezeu au nevoie de puterea și caracterul lui Dumnezeu. Ele trebuie să fie de folos. Ele trebuie să se îngrijească de lucrurile care sunt pe inima lui Hristos și pe agenda Lui, ca Primar. Într-un capitol anterior am văzut cum Apostolul Pavel a dat instrucțiuni efesenilor despre rolul cheie pe care îl are biserica. Acum, pe măsură ce ne alăturăm scrierilor lui din această scrisoare, vom descoperi patru caracteristici necesare de care noi, ca biserică, avem nevoie dacă dorim să fim folosiți cu eficiență în slujba Primarului:

- Smerenie
- Dragoste
- Fapte de slujire
- Unitate

Acestea sunt „caracteristicile implicării.” Cu acestea, biserica este de folos și eficientă în împlinirea agendei lui Dumnezeu. Fără ele, biserica locală sau globală, pierde din vedere esențialul.

Caracteristica smereniei (Efeseni 2:1-9)

În al doilea capitol al scrisorii către biserica din Efes, Pavel ne aduce aminte de originea noastră. Noi, împreună cu toată lumea decăzută, am fost neascultători și meritam mânia lui Dumnezeu. Datorită bunătății lui Dumnezeu, noi am fost salvați. Salvarea noastră nu are nici o legătură cu meritul nostru sau cu faptele noastre. Oricare ar fi rolul pe care ni-l dă Dumnezeu, este ceva ce ar trebui să primim și să împlinim cu smerenie, pentru că nu este nimic din ce să fi făcut, din ce facem sau vom face ca să merităm rolul pe care Dumnezeu îl dă bisericii. Dar încă ne mai poticnim, sau tratăm pe alții în moduri foarte egoiste sau reflectăm destul de fad imaginea lui Dumnezeu. În împlinirea acestei sarcini date de Dumnezeu, biserica trebuie să poarte permanent haina smereniei. Nu am câștigat rolul pe care îl avem, este darul lui Dumnezeu. Nu avem nici un merit să ne lăudăm, scria Pavel:

Prin har ați fost mântuiți, prin credință și aceasta nu vine de la voi, este darul lui Dumnezeu; nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.¹

Smerenia ne ține departe de a vedea statutul nostru de lideri în biserică, o chemare primordială.

¹ Efeseni 2:8-9

Un coleg din America de Sud explică:

Când întreb pe elevii mei despre ce chemare au ei, unii se referă la poziții de conducere în biserică. Pun întrebarea din nou, folosind cuvinte diferite pentru a-i conduce la ceea ce este cu adevărat în inima lor. „Aah!”... spun ei după o clipă. „Inima mea bate pentru familiile dezbinat”, sau „inima mea bate pentru copii”, sau „inima mea bate pentru cei care suferă din cauza drogurilor!”²

Inima care bate pentru alți oameni este un dar de la Dumnezeu. Aceia care au o astfel de chemare nu au nici un motiv de laudă la adresa lor, ci de a sluji lui Dumnezeu cu inima pe care le-a dat-o El! Smerenia mai ajută pe cei din biserică să slujească aproapele cu o dragoste necondiționată:

- În Asia, un doctor creștin și o asistentă au dorit să trateze pacienții dintr-un spital aparținător unei închisori. Ei au avut o întâlnire cu autoritățile spitalului, care cu greutate le-au dat autorizarea să facă acest lucru, cu condiția de a nu vorbi despre creștinism. Ei s-au dus să trateze pe acești prizonieri. Mirosul era inimaginabil. Toaletele erau pline și împuțite. Doctorul și asistenta nu au stat decât o oră, uimiți de condițiile de trai și frustrați că nu au putut proclama Evanghelia. Mai târziu, ei au participat la o conferință pe care am organizat-o și au început să se gândească ce ar fi făcut Hristos în acele circumstanțe. Au luat decizia că la următoarea vizită permisă, nu vor face altceva decât să curețe toaletele și împrejurimile acesteia. Au cerut bisericii lor să îi ajute. Primele două biserici au răspuns negativ dar a treia, o congregație în care erau mulți oameni izbăviți de alcool și droguri, au acceptat provocarea. Autoritățile închisorii au dat permisiunea din nou și le-au cerut să nu vorbească de creștinism. Au început să strângă mânuși de plastic, materiale de curățit, măști și alte materiale necesare. Au început curățenia. La sfârșit, totul era curat, chiar și interiorul toaletelor. Evanghelia nu a fost proclamată în cuvinte. Autoritățile au fost foarte surprinse! Acum, acestea permit voluntarilor să vină și să trateze prizonierii oricând doresc cu permisiunea de a vorbi despre Hristos nelimitat. Această premisă este atât de adevărată, smerenia lor le-a fost de ajutor!³

Caracteristica dragostei (Efeseni 3:17-19)

Biserica, scria Pavel în Efeseni 1, este „plinătatea celui ce plinește totul în toți.”⁴ Poate vă gândiți, „Nu bisericile pe care le știu eu: acestea sunt pline de tulburare! Cum poate fi adevărat?” Pavel face lumină atunci când scrie despre această plinătate, efesenilor, în Efeseni 3:

*Și-L rog ca...așa încât Hristos să locuiască în inimile voastre prin credință; pentru ca , având temelie și rădăcina pusă în dragoste, să puteți pricepe împreună cu toți sfinții, care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea; și să cunoașteți dragostea lui Hristos, care întrece orice cunoștință, ca să ajungeți plini de toată plinătatea lui Dumnezeu.*⁵

Pavel a știut că dragostea este plinătatea lui Dumnezeu. Această dragoste este foarte înaltă, adâncă, largă și lungă. Întrece orice abilitate a noastră de a o înțelege. Pentru că este dragostea lui Dumnezeu, aceasta este enormă. Este piatra din capul unghiului agendei Sale de a restaura toată creația afectată de păcat. De fapt, *Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea că a dat pe singurul Său Fiu.*⁶ Această dragoste este nemăsurabilă. Pavel s-a rugat ca noi, biserica, să fim înrădăcinați în marea dragoste a lui Dumnezeu pentru a exprima dragostea sau plinătatea lui Hristos.

² Ruth Concha, revizuirea manuscrisului (Peru: 2003).

³ Surse ale acestor istorisiri sunt disponibile la sfârșitul cărții, în capitolul intitulat Bibliografie.

⁴ Efeseni 1:23

5 Efeseni 3:17-19

6 Ioan 3:16 (KJV)

Biserica devine în mod progresiv Plinătatea lui Hristos: ascultând de El

Biserica nu reflectă întotdeauna dragostea aceasta mare dar are potențialul acesta prin ascultare. Biserica este mântuită prin credință dar este sfințită prin ascultare. Isus a spus: *Dacă păziți poruncile Mele veți rămâne în dragostea Mea, după cum și Eu am păzit poruncile Tatălui Meu și rămân în dragostea Lui.*⁷ Noi trebuie să ascultăm de Hristos așa cum a ascultat și El de Tatăl. Dacă ascultăm, reflectăm plinătatea și dragostea lui Dumnezeu și a lui Hristos. Această dragoste este aceeași care a fost descoperită în creație. Este aceeași dragoste care a fost turnată peste noi atunci când Hristos ne-a răscumpărat. Atunci când biserica reflectă această dragoste, puterea lui Dumnezeu este nelimitată și la dispoziția misiunii bisericii.

Biserica reflectă dragostea lui Dumnezeu și plinătatea Lui atunci când membrii ei ating pe alții în mod intenționat cu dragostea Lui:

- O coafeză din Asia folosește talentul ei pentru a exprima dragostea lui Hristos. Ea se duce la copiii cu dizabilități mentale unde în mod voluntar tunde și coafează pe acești copii. Ea mai învață să reflecte dragostea lui Hristos în timp ce slujește cu dragoste clienții care vin în frizeria ei.
- Un grup de oameni dintr-o biserică africană a vizitat un om foarte bolnav, o victimă a SIDA. L-au hrănit cu supă și au decis să-l viziteze regulat, pentru a arăta lui și familiei lui că Dumnezeu îi iubește chiar dacă trece prin suferință.
- Casa unei bătrâne a fost dărâmată de un vânt puternic. Un pastor din oraș a mobilizat pe membrii bisericii sale, care au răspuns prin donații de materiale de construcție. Chiar au reconstruit această casă, mai bine decât era înainte. Această bătrână a ajuns acum să-l cunoască pe Domnul impresionată de oamenii care au venit și arătat dragostea Lui pentru ea.
- Membrii unei biserici au fost la cineva acasă și au întrebat dacă are cineva SIDA. Cei ce locuiau în casă au arătat cu degetul către o polată unde țineau niște capre. Un om bolnav era ținut acolo cu caprele și găinile, într-o încăpere întunecată. Creștinii au refăcut această odaie, au pus o fereastră, au mutat animalele și au adus un pat. Rudele au întrebat de ce le pasă de muribund iar ei au răspuns că și acel om a fost creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. După ce a murit, câțiva dintre cei apropiați acelui om au devenit creștini, văzând această dragostea lui Dumnezeu demonstrată..

Caracteristicile faptelor bune (Efeseni 2:10, 4:11-12)

„Proclamarea” și „demonstrarea” sunt necesare în egală măsură pentru a comunica Evanghelia în plinătatea ei. „Proclamarea” adică predicarea sau învățătura, este esențială. Totuși, mesajul este deteriorat dacă nu este și o „demonstrare”. „Demonstrarea” este expresia practică a dragostei lui Dumnezeu. Demonstrează realitatea lui Dumnezeu și validează mesajul. Noi, biserica, am fost făcuți vii în Hristos pentru a face fapte bune pe care Dumnezeu le-a pregătit mai dinainte. Incidental, biserica este zidită pentru a face acele fapte bune pe care Dumnezeu le poruncește, nu acele fapte bune pe care biserica alege să le facă și apoi cere lui Dumnezeu aprobarea și binecuvântarea!

7 John 15:10

Apostolul Pavel a scris:

*Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune, pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.*⁸

Faptele bune sunt o componentă esențială a Evangheliei. Ele sunt moduri practice prin care biserica va fi folosită de Dumnezeu pentru împlinirea agendei Sale de împăcare cu toate lucrurile:

- Sunt descoperite atunci când biserica rămâne într-o relație de comunicare cu capul, Hristos.
- Sunt identificate de biserică atunci când aceasta caută și lucrează la împlinirea agendei lui Dumnezeu.
- Ele nu rezultă din analiza unor nevoi percepute în biserică sau în afara ei. Ele sunt identificate prin revelație din partea lui Hristos care știe diferența dintre nevoia percepută și adevărata nevoie.⁹
- Ele nu sunt fapte bune pe care biserica decide să le facă și apoi cere binecuvântarea lui Dumnezeu pentru ele.
- Lucrările pe care le identifică și le direcționează Dumnezeu și pentru care El dă putere, sunt binecuvântate de El și împlinesc agenda Lui.

Lucrările sunt date prin revelație, și nu alese prin analiză

Pavel a scris de cinci calificări pentru conducere în lucrare în legătură cu conducerea bisericii: apostoli, profeți, evangheliști, pastori și învățători. El a scris însă că toți au o singură descriere a slujbei lor: „pentru desăvârșirea sfinților, în vederea lucrării de slujire”¹⁰. Oricare ar fi darul sau chemarea pentru lucrare, trebuie ca rezultatul să fie echiparea oamenilor lui Dumnezeu pentru faptele pregătite de El. Implicația acestui pasaj este atât clar cât și provocator: Dacă munca liderilor de biserică nu are ca rezultat echiparea membrilor pentru slujire, ei nu și-au dus la îndeplinire sarcina la care au fost chemați.

Evanghelia nu este completă până ce vom reflecta slujirea lui Hristos. Pavel a scris: „Căci noi nu ne propovăduim pe noi înșine ci pe Domnul Hristos Isus. Noi suntem robii voștri pentru Isus.”¹¹ O Evanghelie care nu are în conținutul ei fapte nu este o Evanghelie completă. Poate avea puterea de convertire a indivizilor, dar va fi lipsită de puterea de transformare a societății. Numai o Evanghelia completă are puterea de a le face pe amândouă. Vă încurajez să vă puneți aceste întrebări:

- Biserica ta echipează pe oamenii săi pentru fapte bune?
- Este biserica ta cunoscută pentru ceea ce face?
- Permiteți lui Dumnezeu să ne călăuzească în aceste fapte?

8 Efeseni 2:10

9 Analiza nevoilor este folositoare dar nu ar trebui să fie factorul decisiv în procesul de luare a deciziilor bisericii.

10 Efeseni 4:12a

11 2 Corinteni 4:5

Un evanghelist care nu pregătește oamenii lui Dumnezeu ca să slujească, nu și-a îndeplinit misiunea.

Iată câteva istorisiri ale unor biserici locale care au răspuns „Da” la aceste întrebări.

- Liderii bisericii dintr-o biserică locală din Myanmar au făcut un CAR pentru micro întreprinderi care aveau rolul de a angaja oameni din comunitate care mai înainte se ocupau cu comerțul de droguri. Mulți dintre budiști au devenit ucenici ai lui Hristos când au văzut cum îi tratau creștinii, cu dragoste și onestitate.
- O femeie dintr-o biserică din Brazilia a decis să facă curățenie în jurul a patru case într-un cartier rău famat. Doisprezece oameni au venit s-o ajute. Acest grup a dorit să arate dragostea lui Dumnezeu într-un mod tangibil. S-au mai hotărât să ajute comunitatea și cu o grădină de legume.
- Un pastor și membrii bisericii sale din Ruanda au vizitat un orfelinat din apropierea bisericii. Acești copii erau singuri și mulți dintre ei aveau SIDA sau au fost puternic marcați de războiul civil. Grupul de la biserică a dus în trecut, hrană orfanilor. De data aceasta ei au întrebat dacă acei copii au hrană până la sfârșitul săptămânii. Nu aveau. Pastorul a cerut bisericii să strângă fiecare semințe și alimente care să poată fi benefice pe termen lung: au adus sape, grâu, fasole, porumb. Membrii bisericii s-au întors la orfelinat și au plantat o grădină cu ajutorul copiilor orfani.

Unitate bazată pe slujire

Cu mai multe de 1500 de ani, St. Augustin a spus:

În lucrurile esențiale, unitate.

În lucrurile ne-esențiale, libertate.

În toate lucrurile, dragoste.

Am remarcat recent o mare divergență de opinii cu privire la această afirmație despre unitate! Permiteți-mi să spun ce se întâmplă și ce nu se întâmplă, cu slujirea care aduce unitate . . . În Unitatea care este clădită pe slujire, bisericile slujitoare împărtășesc o viziune comună, o inimă pentru și o înțelegere a intențiilor lui Dumnezeu pentru cei în nevoie. Ei slujesc împreună în ciuda diferențelor doctrinare. Aceasta nu înseamnă că în această unitate bazată pe slujire, bisericile trebuie să facă compromisuri față de adevărurile care sunt clar explicate în Scripturi. Ele țin la aceste adevăruri indiferent cât de mare ar fi costul. Pe măsură ce bisericile lucrează la unitatea ce rezultă din slujire, să mai amintim odată afirmația finală a lui Augustin: „În toate lucrurile, dragoste” Nimic nu poate fi mai biblic ca această afirmație!

Caracteristica unității (Efeseni 4:1-6, 12)

Potențialul de vindecare pe care Dumnezeu l-a pus în biserică Sa are o putere incredibilă să aducă oameni împreună, oameni care mai înainte au fost separați pe motive sau diferențe rasiale, tribale, culturale, religioase economice sau politice. Puterea bisericii de a estompa aceste diviziuni face parte din agenda lui Dumnezeu pentru biserică Sa. Acest scop poate fi

realizat doar dacă biserica însăși trăiește în unitate, ca un singur trup. Pavel a cerut bisericii din Efes să trăiască în unitate:

Vă sfătuiesc dar eu, cel întemnițat pentru Domnul, să vă purtați într-un chip vrednic de chemarea pe care ați primit-o, cu toată smerenia și blândețea, cu îndelungă răbdare; îngăduiți-vă unii pe alții în dragoste și căutați să păstrați unirea Duhului prin legătura păcii. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tată al tuturor, care este mai presus de toți și care este în toți.¹²

El a explicat relația dintre unitate și faptele slujirii. Liderii bisericii, a scris Pavel, au menirea de a „desăvârși sfinții, în vederea lucrării de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toți la unirea credinței...”¹³

Unitatea creștină a fost descrisă atât ca un dar cât și ca o sarcină.¹⁴ Și cât de adevărat este! Personal am dorit atât de mult să văd unitate în Trupul lui Hristos. Pentru ani și ani de zile, am văzut biserici încercând să obțină unitatea prin ținerea de întâlniri în care să se atingă consensul pentru chestiuni doctrinare. Uneori, rezultatul era o și mai mare diviziune! În conferințele noastre, Dumnezeu ne-a arătat că cel mai sigur mod de a obține unitate între oamenii Săi este lucrarea de slujire împreună.

Conferințele noastre de training sunt concepute astfel ca bisericile locale să fie echipate pentru demonstrarea dragostei lui Dumnezeu în comunitățile lor. Liderii bisericilor locale vin la conferințe, dintr-un spectru larg denominațional. Stau la masă împreună și aud comentarii de genul: „Ne știm unii pe alții după reputație dar nu ne-am întâlnit niciodată! Noi suntem Frații de la Plymouth. Pentru că voi sunteți baptiști liberali, nu am avut nici un motiv să ne întâlnim, chiar dacă am slujit în același oraș toată viața noastră”. Și totuși, iată-i împreună, învățând cum poate biserica lor să demonstreze dragostea lui Dumnezeu într-o lume decăzută, în ciuda diferențelor lor teologice.

- Acest lucru a fost cu adevărat deosebit la o conferință organizată în Asia Centrală. Pentru prima oară în istoria acelei națiuni, reprezentanți din toate denominațiile au venit împreună să se roage, să se închine, să facă strategii, să aibă părtașie și să mănânce împreună. În acest timp, bariere denominaționale și răni vechi au fost discutate și iertate. Același lucru se întâmpla și în bucătărie! Pentru că cei ce preparau mâncarea veneau din biserici diferite, ei au avut ocazia să se pocăiască de mândria religioasă. La început, au ezitat să lucreze împreună. După ce Duhul Sfânt a lucrat la inima lor, și-au cerut iertare unii altora și s-au rugat împreună. În ultima zi, au văzut un miracol. Nu mai aveau bani pentru mâncare. S-au rugat și Dumnezeu a făcut să aibă la masă carne și orez din care au pregătit cea mai bună cină din toată săptămâna. La sfârșitul acestui timp, pastori reprezentând cinci grupuri etnice și cinsprezece denominațiuni s-au ținut de mână, s-au rugat și au plâns pentru națiunea lor. Mai târziu, am auzit că acel eveniment a fost văzut ca *cel mai important eveniment în istoria bisericii la nivel național!*

Pentru a fi de folos, biserica trebuie să aibă această caracteristică a unității. Biserica însăși este formată din indivizi care mai înainte au fost separați unii de alții: evreii de neamuri, cetățenii de străini, exclușii de incluși, etc. În Hristos, am fost creați să fim o singură comunitate nouă, membrii din casa lui Dumnezeu, zidiți împreună într-un Templu sfânt, o structură vie în care Dumnezeu însuși locuiește. Pavel ne-a dat o imagine a unității: „din doi a făcut unul,” „un om nou”, „împreună cetățeni”, „zidiți împreună”¹⁵

¹² Efeseni 4:1-6

¹³ Efeseni 4:12-13a

14 Bloesch, Reforma Bisericii, 181.

15 Efeseni 2:11-22, selectate.

El a cerut bisericii să trăiască în unitate. Avem un model al unității în comunitatea de origine, Trinitatea: Dumnezeu Tatăl, Fiul și Sfântul Duh.

Lumea care privește, judecă pe bună dreptate lipsa de unitate a creștinilor ca ipocrizie. Lui Satan îi place foarte mult atunci când cei ce nu fac parte din familia lui Dumnezeu, se folosesc de lipsa de unitate a bisericii ca să nu aibă de a face cu Domnul, cu biserica și lucrările ei. Dacă este putere mică de transformare în afara bisericii, primul loc unde trebuie să ne uităm după răspuns la aceasta este în *interiorul* bisericii. Unitatea biblică trebuie să înceapă în fiecare biserică. O expresie a unității dintr-o biserică va conduce la expresia unității dintre bisericile locale.

Iată un exemplu uimitor de unitate care a făcut ca lucrarea lui Dumnezeu să avanseze în Balcani:

- Populația musulmană albaneză și sârbă a fost mult timp împotrivoare Evangheliei. Dumnezeu creștinilor este Dumnezeu dușmanilor! Chiar și așa, atunci când refugiații musulmani din Kosovo s-au întors din Albania în Serbia după conflictul din 1999, un prieten misionar mi-a relatat că „sute și sute” de musulmani sârbi au devenit creștini. El îmi spunea: „Nimeni nu știe câți au venit la Hristos pentru că s-a întâmplat atât de repede!” Prietenul meu și colegii lui erau uimiți! Ce anume a adus o astfel de schimbare de opinie atât de radicală față de Evanghelie? Curând au descoperit că biserica albaneză, biserica din țara unde s-au refugiat musulmanii refugiați, a demonstrat dragostea lui Dumnezeu musulmanilor care au ajuns în mijlocul lor. Un oficial al Națiunilor Unite a spus că la începutul exodului refugiaților din Kosovo, aproximativ 80% din populația de jumătate de milion de kosovari refugiați au fost ajutați cu alimente, îmbrăcăminte și adăpost, de către comunitatea creștină din Albania. Creștinii erau doar o minoritate albaneză de numai 6000 dintr-o populație de mai mult de trei milioane! Demonstrarea dragostei lui Dumnezeu a încurajat pe musulmani să audă și chiar să accepte Evanghelia. Creștinii nu numai că au demonstrat dragostea lui Dumnezeu ci au făcut-o în unitate. Prietenul meu era uimit de cât de mulți și de diferiți oameni au lucrat împreună în Kosovo. Fundamentalistii au lucrat cu liberalii ca un singur om. Diferențele lor doctrinare nu i-a ținut separați în timpul slujirii lor. Când au văzut nevoia, au răspuns împreună. Care au fost consecințele? Multe. Refugiații au fost ajutați. Dumnezeu a fost slăvit. Biserica a fost zidită. Și, cum spunea prietenul meu: „sute și sute de oameni din cei mai dificil de atinși pentru Hristos, istoric vorbind, au răspuns Evangheliei.”¹⁶

Unitatea este o caracteristică necesară pentru a fi de folos. Ce demonstrație plină de putere a unității bisericii atunci când aceasta ascultă de chemarea lui Hristos de a-L sluji! Potențialul bisericii unite este mai mare decât a oricărei alte entități din această lume!

Cele patru caracteristici legate împreună

Sunt câteva legături cheie între cele patru caracteristici: smerenie, dragoste, slujire și unitate. Împreună au o putere și mai mare! Să vedem care sunt aceste legături.

16 Lucrul acesta mi l-a confirmat unul dintre creștinii care au slujit în Albania.

1. Este mare nevoie de smerenie în biserică. Dumnezeu a oferit bisericii un privilegiu deosebit – acela de a administra agenda Lui. Este un privilegiu nemeritat. Este o alegere a harului lui Dumnezeu. Mândria nu are nici un rost. Această sarcină nu poate fi împlinită prin puterea sau tăria noastră. Domnul accentuează același adevăr în Vechiul Testament: „*Lucrul acesta nu se va face nici prin putere nici prin tărie, ci prin Dubul Meu...*”¹⁷
2. Smerenia conduce la dragoste. Atunci când biserica este conștientă că nu merită această poziție privilegiată, mândria se evaporă. O biserică smerită primește dragostea lui Dumnezeu. Astfel biserica acționează în această lume decăzută cu smerenie și cu dragostea lui Dumnezeu. În mod activ și supus, biserica face faptele pe care Dumnezeu le-a pregătit. Și dragostea vine de la Dumnezeu. Pavel scria că „...*dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Dubul Sfânt care ne-a fost dat.*”¹⁸ El ne dă dragostea Lui: *agape*, care ne ajută să lucrăm în folosul celor nevoiași. Chiar și dragostea pe care o arătăm noi, ne-a fost dată!
3. Smerenia motivează faptele noastre de slujire. Pe măsură ce slujim în lume, noi nu facem aceasta ca să arătăm noi că facem bine sau ca alții să gândească despre noi că suntem buni slujitori. Noi slujim nu pentru că suntem mai buni ca alții ci pentru că Hristos ne-a dat o inimă ca să slujim. Această inimă nu era dreptul nostru să o avem: este un dar. Noi suntem lucrarea lui Dumnezeu iar El a pregătit fapte bune mai dinainte ca noi să umblăm în ele.¹⁹ În limba greacă, Pavel ne descrie ca pe un poem al lui Dumnezeu, o capodoperă. Lumea care privește trebuie să vadă capodopera lui Dumnezeu cum duce la îndeplinire faptele pe care El le-a pregătit pentru noi. Încă odată, este un motiv de smerenie. El este Stăpânul, noi suntem lucrarea mâinilor Lui. Tot ceea ce trebuie să facem, El le-a pregătit mai dinainte! Când le facem, oamenii văd slava lui Dumnezeu. Isus a accentuat: „*Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri*”²⁰
4. *Noi experimentăm unitatea în Hristos atunci când lucrăm împreună pentru a demonstra dragostea lui Dumnezeu.* Dumnezeu este glorificat prin lucrările noastre de slujire. În mod uimitor, mai este ceva ce se întâmplă atunci când bisericile lucrează împreună în fapte ale slujirii dragostei lui Dumnezeu: au unitate. Dumnezeu ne-a arătat că unul dintre cele mai sigure moduri de a avea unitate, este prin faptele de slujire ale copiilor Lui, împreună. Atunci când oameni din diferite biserici vin împreună să slujească, nu se mai văd unii pe alții ca venind din perspectiva „teologiilor divergente”. Mai degrabă, ei se văd unii pe alții ca frați și surori care lucrează împreună spre împlinirea unui scop comun. Iar atunci când lucrează, nu își mai protejează doctrinele și nici nu recrutează noi membrii pentru biserica lor. Concentrarea lor cade pe iubirea de oameni, oameni pe care Dumnezeu îi iubește și îi vrea în familia Lui. Această unitate bazată pe slujire nu necesită uniformitate doctrinară și nici nu ar trebui să cauzeze bisericilor contribuabile, diluarea sau renunțarea la adevărurile biblice pe care le susțin.²¹ Pe de altă parte, o unitate profundă necesită nu numai o funcțiune comună ci și o credință comună și același Domn.

17 Zaharia 4:6

18 Romani 5:5

19 Efeseni 2:10

20 Matei 5:16

21 Datorită acestui fapt, poate că vor fi grupuri cu care colaborarea în slujire nu poate fi posibilă.

Maturitatea este ca puterea unui om tânăr ajuns la apogeul creșterii sale.

Epistola către Efeseni ne spune că *maturitatea* este un alt rezultat al smereniei, slujirii și unității. Această maturitate este mai mult decât „cunoaștere mentală”, intelectualism sau înțelegere doctrinară. Oamenii creștini maturi nu numai că știu adevărul lui Dumnezeu dar sunt adânc înrădăcinați în Hristos și demonstrează mesajul și relevanța Împărăției Sale.

Programele de ucenicie sunt destinate dezvoltării maturității spirituale a creștinilor dar multe din aceste programe se concentrează asupra aspectelor „verticale” ale uceniciei lui Hristos: studiul biblic, rugăciunea, caracterul creștin și trăirea în sfințenie. Faptele bune sunt omise: componentele esențiale „orizontale” despre care scrie Pavel că sunt necesare în această maturizare. Materialele de studiu implică ideea că maturitatea se obține prin cunoaștere spirituală și activitate spirituală, separate de faptele bune. Se poate spune cu certitudine că cei ce scriu aceste programe de ucenicie cunosc importanța faptelor. Cunosc faptul că iubirea de aproapele sumarizează „*Legea și profeții*”²². Totuși, materialele scrise de ei au foarte puține, poate chiar deloc, accente pe demonstrarea practică a dragostei lui Dumnezeu pentru alții: o omitere foarte nefericită!²³ După cum am mai văzut, Biblia ne spune că liderii bisericii trebuie să „*pregătească oamenii lui Dumnezeu pentru fapte de slujire.*” Pregătiți în acest fel, oamenii lui Dumnezeu „*ajung la ...starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos*”²⁴

Cuvântul grecesc pentru maturitate se referă la puterea unui om tânăr care a ajuns la apogeul creșterii sale. Duhul Sfânt, prin apostolul Pavel, a spus bisericii cum să aibă această statură de om mare. Aceasta este un rezultat al lucrărilor pe care Dumnezeu le-a pregătit mai dinainte și care sunt împlinite cu smerenie și dragoste. Rezultatul final este unitatea, maturitatea și plinătatea lui Hristos. Îmi place să concluzionez aceasta într-o ecuație matematică:

$$\begin{aligned}
 &\textbf{Smerenie} \\
 &+ \textbf{Dragoste} \\
 &+ \textbf{Faptele slujirii} \\
 &= \textbf{Unitate} \\
 &+ \textbf{Maturitate} \\
 &+ \textbf{Plinătatea lui Hristos}
 \end{aligned}$$

22 Matei 22:40

23 Am mai găsit între timp materiale care fac referire la „îngrijire holistică”, între membrii de grup mic, unde se îndeamnă la activități de slujire practice între membrii grupului. Aceasta este bine, dar lucrarea are loc doar în cerc restrâns. Trebuie să extindem această slujire în afara cercului de creștini, mai ales în zona noastră de influență.

24 Efeseni 4:12-13

O viață internă consistentă: Smerenie, Dragoste și Slujire

Să continuăm cu concluziile lui Pavel din scrisoarea către efeseni, descriind aplicațiile practice ale dragostei.

Pavel dorea ca cititorii acestei scrisori să demonstreze un stil de viață internă consistentă. Principiile dragostei și slujirii trebuie să opereze atât în interiorul Trupului lui Hristos cât și în afara zidurilor bisericii. Aceste principii trebuie să fie parte integrantă în stilul de viață al oamenilor bisericii. Dacă viața internă a bisericii nu conține demonstrații ale dragostei lui Dumnezeu, va fi foarte puțină putere de transformare asupra tuturor celorlalte lucruri. Odată scrise aceste principii ale dragostei, Pavel a dat aplicații practice ale principiilor, pentru ca cititorii săi să poată crește în unitate, maturitate și să ajungă la plinătatea lui Hristos, pe măsură ce lucrează în smerenie, dragoste și fapte ale slujirii. Iată care sunt instrucțiunile lui către ei și către noi:

- Reflectă sfințenia și neprihănirea lui Dumnezeu. Nu încerca să satisfaci dorințele senzuale ale cărnii.
- Vorbește adevărul. Nu vă mințiți unii pe alții.
- Iertați-vă unii pe alții zilnic. Nu ține mânie.
- Muncește din greu și dăruiește celor în nevoie. Nu lua ce nu este al tău.
- Spune numai ce zidește pe celălalt. Nu spune lucruri care afectează imaginea celorlalți.
- Răspunde șoaptei Duhului Sfânt. Nu întrista pe Duhul Sfânt.
- Iartă-i pe ceilalți. Nu ține mânie pe ei și nici nu căuta să le faci rău.
- Imită pe Dumnezeu care este dragoste și reflectă dragostea jertfitoare a lui Hristos.
- Evită orice tentație de imoralitate sexuală sau lăcomie.
- Să faci ca orice vorbire să fie presărată cu mulțumiri.
- Evită să folosești cuvinte obscene, crude sau glume astfel ca prin acestea să afectezi negativ pe alții.
- Adu-ți aminte că necurăția și lăcomia sunt idolatrie și că aceia care aleg să fie idolatri nu au parte de moștenire în familia lui Dumnezeu.
- Trezește-te! Nu lucra în neascultare. Mai degrabă, lucrează în ascultare.
- Administrează fiecare oportunitate pe care ți-o dă Dumnezeu pentru a căuta să faci voia Lui în fiecare împrejurare.
- Nu abuza de alcool. În schimb, fii plin de Duhul Sfânt.
- Citiți Scriptura unii cu alții. Cântați cântări duhovnicești împreună, din inimă.
- Faceți aceste lucruri cu un duh de mulțumire pentru binecuvântările lui Dumnezeu în fiecare segment al vieții voastre.
- Nu insista în împlinirea planurilor voastre. Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos. În familie, dați exemplu de acest fel. Soților, fiți supuse bărbaților voștri. Soților, fiți modele de sacrificiu așa cum este Hristos, pentru Mireasa Sa, biserica. Copiilor, ascultați de părinții voștri. Părinților, faceți ca așteptările voastre de la copii să fie rezonabile și educați copiii să trăiască precum copiii ai Împărăției lui Hristos.
- Robilor, sluiți pe alții ca și cum ați lucra pentru Hristos Însuși. Răsplata voastră vine de la Hristos. Stăpânilor, fiți ca Dumnezeu. Nu îi tratați pe alții cu favoritism. Dumnezeu vă va judeca în aceeași manieră în care ați judecat și voi.²⁵

La sfârșitul scrisorii sale, Pavel aduce aminte cititorilor scrisorii sale că privilegiul de a fi biserica ce reflectă planul lui Dumnezeu are și provocări. Inamicul știe că biserica este instrumentul unic ales de Dumnezeu să ducă la îndeplinire planul Său măreț. Bătălia se dă crunt între forțele Luminii și forțele Întunericului.

²⁵ Efeseni 4:17- 6:9

Rezultatul acesteia în fiecare generație depinde în mare măsură de biserică și angajamentul acesteia de a duce la îndeplinire cu pasiune intențiile lui Dumnezeu. Orice forță sau mijloace ce sunt lăsate la îndemâna inamicului, acesta le va folosi împotriva bisericii. Satan știe că dacă va reuși să facă diversiuni, să dividă sau să corupă biserica, scopul propus de Dumnezeu va fi temporar amânat.

Pentru a ajuta biserica să fie gata de bătălie, care este inevitabilă, Pavel o pregătește pentru un război atât defensiv cât și ofensiv. El sfătuiește cititorii săi să îmbrace întreaga armură a lui Dumnezeu:

- Armura defensivă—adevărul, neprihănirea, credința și încrederea în mântuirea noastră
- Armura ofensivă—Cuvântul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt și rugăciunea

Motiv de speranță

Biserica generației noastre ar trebui să priceapă bine ultimul mesaj scris bisericii din Efes. Acest mesaj nu a fost scris de Pavel ci este un mesaj care vine din partea lui Hristos Însuși. Este reiterat și în Apocalipsa, ultima carte din Biblie.

Domnul confirmă biserica din Efes, pentru faptele sale, pentru munca ce a depus-o, perseverența ei, intoleranța față de comportamentele nedivine, abilitatea de a discerne între adevăr și falsuri, răbdarea de care a dat dovadă în condiții grele. Hristos mai muștră această biserică din Efes pentru că și-a pierdut dragostea dintâi. Posibil că a pierdut dragostea aceea puternică pentru Hristos care rezultă în încercări obositoare de a place lui Dumnezeu, agenda Lui de restaurare a tuturor lucrurilor. Hristos mai spune chiar că dacă biserica efesenilor nu se întoarce la dragostea dintâi, El va îndepărta de la ei sfeșnicul și nu va mai fi de folos.²⁶

Fie ca Domnul să ajute biserica zilelor noastre să se întoarcă la dragostea dintâi. Fie ca să înnoiască pasiunea pentru a-L iubi și a asculta pe Dumnezeu. Scriptura este clară. Biserica va învinge iar porțile locuinței morților nu o vor birui.²⁷

Totuși, generații de oameni ai lui Dumnezeu care nu răspund la poruncile Lui, vor pierde binecuvântările pe care El a intenționat să le dea. Generația care a fost condusă afară din Egipt, nu a beneficiat de promisiunea dată lui Avraam. Lor le-a fost teamă să se angajeze în luptă împotriva locuitorilor țării și au refuzat să asculte de porunca lui Dumnezeu de a ocupa țara.²⁸ Fiecare generație a bisericii și fiecare biserică locală, este responsabilă ca „să ocupe” ce i s-a dat până când va veni El.²⁹ Trebuie să alegem. Putem sta acolo unde suntem sau putem să mergem înainte în ascultare de El în împlinirea scopului Lui pentru noi.

Poate că sarcina pare imposibil de îndeplinit. Dar pentru că puterea Lui lucrează prin noi, nu este imposibil:

*Iar a Celui ce, prin puterea care lucrează în noi, poate să facă nespus mai mult decât cerem sau gândim noi, a Lui să fie slava în Biserică și în Hristos Isus, din neam în neam, în vecii vecilor, Amin!*³⁰

Aceasta este o expresie elocventă a laudei către Dumnezeu! Ne aduce aminte de puterea incredibilă care lucrează în noi, biserica. Observați că slava din biserică, este aceeași cu slava Fiului lui Dumnezeu!

Ce este slava? Este imaginea lui Dumnezeu, perfect reflectată în Isus. Cum este reflectată?

²⁶ Apocalipsa 2:1-7

²⁷ Matei 16:18

²⁸ Deuteronom 1:21-34

²⁹ Luca 19:13 (KJV)

³⁰ Efeseni 3:20-21

A fost reflectată prin faptul că El a făcut voia Tatălui Său. Slava lui Dumnezeu în biserică este reflectată exact în același fel: prin împlinirea voii lui Dumnezeu.

Slava lui Dumnezeu mai are legătură și cu puterea Lui. Puterea lui Dumnezeu vine împreună cu reflectarea imaginii Sale, când se face voia Lui. Același putere care a ridicat pe Isus dintre cei morți este la dispoziția bisericii astăzi, dar numai atunci când biserica se folosește corespunzător de aceasta, când face voia Lui. Puterea Lui lucrează în noi pentru a împlini scopurile Sale iar rezultatele sunt veșnice. Ele rămân pentru totdeauna. Ce speranță minunată! Avem motive de speranță!

Noi de multe ori ne bazăm motivele noastre de speranță pe lucruri nepotrivite: pe rezultatele vizibile. În Împărăție, roadele sunt darurile harului lui Dumnezeu și nu o consecință naturală a comportamentului productiv al omului. Nădejdea noastră trebuie să se bazeze pe încrederea că Dumnezeu va împlini promisiunile Sale, fie că vom trăi să le vedem cu ochii noștri, fie că nu. Evrei 11 ne amintește că mulți eroi ai credinței au trăit întreaga lor viață fără să fi văzut împlinirea promisiunilor lui Dumnezeu care le-au fost făcute. Trebuie să avem încredere în Dumnezeu că El le va împlini. În Împărăție, acest fel de credință este onorată de Dumnezeu și considerată neprihănire, care va fi, se înțelege, răsplătită.

Dacă ne bazăm nădejdea pe rezultatele vizibile, vom renunța în cele din urmă dacă nu vom vedea roade. Dacă ne bazăm nădejdea în credințioșia lui Dumnezeu cum că El va împlini promisiunile făcute, vom continua să proclamăm și să trăim profund Domnia lui Hristos asupra noastră chiar și în mijlocul furtunilor iscate de dușman în jurul nostru. Acest fel de nădejde ne face să deschidem ochii și să vedem viața acolo unde alții văd moarte. Această abilitate supranaturală de a vedea ce alții nu văd, ne dă curaj și speranță în mijlocul circumstanțelor aparent, fără speranță. Este abilitatea „ochilor care văd floarea cum se strecoară prin crăpătura din caldarâm, a urechilor care aud cuvinte de iertare astupate de ură și ostilitate și a mâinilor care simt o viață nouă sub acoperământul morții și al distrugerii.”³¹

Când cooperăm la împlinirea agendei lui Dumnezeu, El face incomensurabil mai mult decât ne putem noi imagina. El are o agendă mare dar și El este mare! Puterea Lui de a împlini agenda Sa este cu mult dincolo de visele noastre. Dumnezeu intenționează să împlinească această agendă mare, prin unirea trupului Său, aducându-ne la măsura plinătății Sale și prin vindecarea decadentei noastre, chiar și decadența națiunilor noastre! Fie ca Hristos să ne umple cu înțelepciunea Lui, dragostea Lui și puterea Lui, ca să-I putem sluji scopurilor Sale până se va întoarce. Fie ca noi, biserica Sa, să ne vedem rolul nostru în agenda Lui mare. Fie ca noi să ne smerim, să ne pocăim și să slujim. Fie ca Dumnezeu să vindece și să restaureze țara noastră. Fie ca El să continue să ne acorde încredere mărită că El va onora cu credințioșie promisiunile făcute și că va duce la îndeplinire planul de răscumpărare a tuturor lucrurilor. Fie ca noi să tratăm pe alții cu smerenie, dragoste, fapte bune și slujire. Fie ca aceste caracteristici folositoare să aducă biserica lui Isus Hristos la unitate, maturitate și abilitatea de a arăta plinătatea lui Hristos. Fie ca Împărăția lui să vină, pe pământ așa cum este acum în cer!

Am examinat până acum rădăcinile istorice și biblice ale transformării prin biserică și patru caracteristici esențiale. Mai departe, vom învăța moduri de a echipa propriile noastre biserici locale pentru rolul pe care îl au în această cultură schimbătoare. Pe măsură ce vom face acest lucru, fie ca bisericile noastre să învețe să slujească în ascultare și credințioșie și să răspundă nevoilor comunităților din lume, așa cum s-ar fi întâmplat dacă Isus ar fost Primar.

31 Nouwen, citate în *Iov, Un ghid de rugăciune pentru lucrători și alți slujitori*, 68.

O CHEMARE LA FAPTE BUNE—„ȘTIU FAPTELE TALE” *

„Știu **faptele tale**, osteneala ta și răbdarea ta... **Știu faptele tale**, dragostea și credința ta, slujba ta și răbdarea ta și faptele tale de pe urmă că sunt mai multe decât cele dintâi... Voi răsplăti fiecăruia după **faptele lui** ... **Știu faptele tale** ... căci n-am găsit **faptele tale** desăvârșite înaintea Dumnezeului meu... **Știu faptele tale**. Iată că ți-am pus înaintea o ușă deschisă, pe care nimeni n-o poate închide... **Știu faptele tale**, că nu ești nici rece nici în clocot.”

—Isus Hristos lui Ioan, pentru biserici (Apocalipsa, cap.2 și 3, selecții)

„Am propovăduit... să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu și să **facă fapte vrednice de pocăința lor**.”

—Pavel, vorbind regelui Agripa (Faptele Apostolilor 26:20b)

„prin care am primit harul și apostolia ca să aducem, prin Numele Lui, la **ascultarea credinței** pe toate Neamurile”.

—Pavel, urări făcute romanilor (Romani 1:5)

Dumnezeu „**va răsplăti fiecăruia după faptele lui**”. Va da viață veșnică celor ce, prin **stăruința în bine** caută slava, cinstea, nemurirea.

—Pavel, scrie romanilor (Romani 2:6-10)

Căci n-aș îndrăzni să pomenesc nici un lucru, pe care să nu-l **fi făcut Hristos** prin mine, ca să aducă Neamurile la ascultarea de El: fie **prin cuvântul meu**, fie **prin faptele mele**, fie prin puterea semnelor și minunilor, fie prin puterea Duhul Sfânt.

—Pavel, scrie romanilor (Romani 15:18-19a)

... netăierea împrejur nu este nimic ci **păzirea poruncilor lui Dumnezeu** .

—Pavel, scrie corintenilor (1 Corinteni 7:19b)

...nici tăierea împrejur nici netăierea împrejur n-au vreun preț ci **credința care lucrează prin dragoste**.

—Pavel, scrie galatenilor (Galateni 5:6b)

căci ne aducem aminte fără încetare, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, de **lucrarea credinței voastre, de osteneala dragostei voastre** și de tăria nădejzii în Domnul nostru Isus Hristos.

—Pavel, urări făcute tesalonicenilor (1 Tesaloniceni 1:3)

Fiți **împlinatori ai Cuvântului, nu numai ascultători**, înșelându-vă singuri. Căci dacă ascultă cineva Cuvântul și nu-l **împlinește cu fapta...**

—Iacov, scriind iudeilor creștini răspândiți în lume (Iacov 1:22)

Religiunea curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru este să **cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor** ...

—Iacov (Iacov 1:27a)

Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la **fapte bune**.

—Scriitorul epistolei către Evrei (Evrei 10:24)

Să nu obosim în **facerea binelui**; căci la vremea potrivită, vom secera dacă nu vom cădea de oboseală. Așadar, cât avem prilej, să **facem bine la toți** mai ales fraților în credință

—Pavel, galatenilor (Galateni 6:9-10)

Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă **faptele voastre bune** și să slăvească pe Tatăl vostru, care este în ceruri.

—Isus, în Predica de pe Munte (Matei 5:16)

Drept răspuns, Împăratul le va zice: „Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați **făcut aceste lucruri** unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați **făcut**.”

—Isus, învățându-și ucenicii (Matei 25:40)

Trebuie ca ai noștri să se deprindă să fie cei dintâi în **în fapte bune** pentru nevoile grabnice și să **nu stea neroditori**.

—Pavel, lui Tit (Tit 3:14)

Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru **faptele bune** pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele.

—Pavel, efesenilor (Efeseni2:10)

* NOTĂ: Accentul a fost adăugat în fiecare pasaj.

3

PARTEA A TREIA

Biserici locale care schimbă cultura

Împărăția lui Dumnezeu se aseamănă cu un aluat pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsuri de făină de grâu, până s-a dospit toată plămădeala..

—Matei 13:33

Voi sunteți lumina lumii. . .

. . . tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.

—Matei

5:14,16

Preludiu

Biserici locale care schimbă cultura

În Vechiul Testament, lui Ezechiel i se cere să întrebe pe Israel: „*Cum ar trebui să trăim?*”¹ În 1976, Dr. Francis Schaeffer a scris o carte cu același titlu iar Chuck Colson a urmat exemplul scriind în 2001: *Cum ar trebui să trăim acum?* Amândoi autorii scriu despre rolul pe care fiecare creștin îl are în cultura sa. Pe cât de important este acest rol, mai este și o altă nevoie urgentă, și anume aceea de a provoca și de a pregăti biserica locală pentru a-și asuma rolul său în societate, atât prin lucrarea corporativă cât și prin echiparea fiecărui membru pentru a influența sferile societății din care fac parte, acolo unde trăiesc și muncesc. Trebuie să începem cu „agenția” aleasă de Dumnezeu: biserica.

În Partea a Doua am studiat scopul mare al lui Dumnezeu pentru biserică, dar la modul general, așa cum este definit în Scriptură și remarcat de-a lungul istoriei. Am discutat natura, istoria și rolul bisericii. În Partea a Treia ne vom concentra asupra bisericilor locale și cum pot deveni acestea agenți ai schimbării pentru comunitățile și națiunile din care fac parte.

Drojdia este un agent de schimbare. Isus a dat o explicație: „*Împărăția cerurilor se aseamănă cu un aluat, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsurii de făină de grâu, până s-a dospit toată plămădeala.*”²

Îmi imaginez timpul când Isus era un mic băiețel, bucuros de discuțiile pe care le avea cu mama sa pe când aceasta pregătea hrana în bucătărie. Se uita atent cum adaugă drojdia în aluat. Amesteca și frământa apoi compoziția, odată și încă odată, astfel ca aluatul să devină uniform. Isus privea, așa cum făcea de fiecare dată. Știa bine cum se face! Apoi mama lui așeza aluatul deoparte și aștepta. Tare greu era pentru un băiețel să aștepte, mai ales că știa ce bine miroase pâinea proaspăt coaptă, din cuptor! Dar mama lui îi explica de fiecare dată că drojdia trebuia să-și facă mai întâi efectul. Când își făcea efectul, acel aluat devenea ceva nou și diferit, ceva ce curând avea să fie foarte bun și delicios!

Ani mai târziu, Isus vorbea mulțimii, descriind Împărăția lui Dumnezeu în parabole, una după alta. Le spunea că Împărăția este ca sămânța de muștar pusă în pământ: chiar și cea mai mică sămânță pusă în pământ urma să crească într-o plantă mare. Apoi poate că această scenă din copilărie îi revenea în minte și explica: „*Împărăția cerurilor se aseamănă cu un aluat, pe care l-a luat o femeie și l-a pus în trei măsurii de făină de grâu, până s-a dospit toată plămădeala.*” Drojdia schimba aluatul în mod gradat. Întreaga cantitate urma să fie schimbată. Drojdia este un agent de schimbare. În același fel, Împărăția crește atunci când puterea Evangheliei schimbă vieți omenești. Oameni care au fost transformați conform chipului lui Hristos permează și influențează lumea din jurul lor.

1 Ezechiel 33:10 (KJV)

2 Matei 13:33

David Burnett a dat o explicație:

[Isus] a folosit trei metafore referitoare la natura Împărăției lui Dumnezeu: sarea, lumina și aluatul. . . . Fiecare din aceste elemente influențează în mod dinamic ordinea veche. Sarea se dizolvă în mâncare; lumina luminează în întuneric și drojdia fermentează în aluat. Similar, comunitatea Împărăției va influența societatea aducând transformare culturală care va aduce pe oameni la plinătate.³

Biserica locală și membrii ei sunt transformați. Apoi devin agenți activi ai transformării altora. În unitate și prin slujire, oamenii bisericii sunt agenți ai schimbării, permeând și schimbând cultura din care fac parte. Aceasta este creșterea, permearea aluatului Împărăției! Isus ar fi putut descrie drojdia ca pe o biserică mare din capitala Ugandei, care aduce transformare în cultura țării sale.

- Poliția orașului Kampala, Uganda, lucrează în circumstanțe foarte dificile și de multe ori este ridiculizată și criticată de public, care mai departe afectează performanțele polițiștilor și moralitatea lor. Mai mulți membri dintr-o biserică din Kampala au dorit să restaureze valorile comunității și să acorde importanța și recunoașterea potrivită poliției din comunitatea lor. Evitând să scoată în evidență părțile negative ale poliției, ei au decis să încurajeze lucrătorii acestei instituții. Membrii bisericii au decis asupra organizării unui eveniment major, pe durata unei zile, în care ofițerii și lucrătorii de poliție să fie apreciați și recompensați. La sfârșitul evenimentului *Ziua de apreciere a Poliției*, inspectorul general de poliție a afirmat: „*Nici nu vă puteți imagina ce măsură de energie și inspirație ne-ați dat nouă, polițiștilor, prin faptul că în mod public, ați spus: Mulțumim!*” Polițiștii au fost într-adevăr motivați să facă o treabă mult mai bună în mijlocul circumstanțelor dificile ale slujbei lor și o punte de legătură a fost creată între Poliție și membrii bisericii locale. Diferiți polițiști chiar și-au exprimat interesul de a contacta biserica pentru consiliere și colaborare.⁴

Chiar mai îmbucurătoare este oportunitatea permanentă creată pentru a mentoriza poliția folosind principiile biblice! Iată ce s-a întâmplat:

- Cu mult înainte de *Ziua de apreciere a Poliției*, mai multe femei dintr-un grup mic au trecut pe la departamentul de poliție și au spus, „dorim să facem ceva pentru a sluji departamentul de poliție...” Polițiștii au întrebat: „Ce puteți face?” „Putem să predăm valori și principii morale”. Răspunsul a fost: „Puteți începe cu o clasă de cadeți!” Pentru un an de zile, două ore pe săptămână, ele au predat cadeților. Cadeții nici nu au știu că erau învățați de membrii unei biserici! În ziua în care a avut loc festivitatea de absolvire a școlii, un comisar de poliție a spus, „*Acest an este primul an în care nu am avut nici o problemă de disciplină cu cadeții noștri. Vrem să continuăm acest program în fiecare an.*” Imaginați-vă! Biserica a fost invitată să „facă ucenici” dintre cadeții de poliție din capitala unei națiuni tulburate, folosind principiile biblice.⁵

Ce oportunitate extraordinară să influențezi o societate! Ce oportunitate să influențezi o cultură, așa cum drojdia schimbă natura întregului aluat! Ce oportunitate remarcabilă din partea Primarului! Bisericile locale pot aduce transformare culturilor. Ucenicii lui Hristos pot face ucenici din toate națiunile.

3 Burnett, *Vindecarea Națiunilor*, 130

4 Ziua de Apreciere a Poliției a fost un eveniment comunitar a cărui poveste a fost captată pe video, produsă de Harvest și introdusă în seria intitulată „Biserica, o fereastră.” Aceste istorisiri, luate împreună, ilustrează impactul puternic pe care l-au avut câțiva ucenici dedicați ai lui Hristos, în comunitatea lor.

5 Surse ale acestor istorisiri sunt prezentate la sfârșitul cărții în capitolul intitulat Bibliografie.

În Partea a Treia

- Vom vedea cum folosește Dumnezeu bisericile locale pentru a aduce transformare biblică culturilor din care fac parte, pentru a aduce pe oameni într-o stare de libertate, beneficiind de bunele Sale intenții.
- Vom examina semnificația transformării biblice și vom vedea cum evanghelizarea și plantarea de biserici sunt doar primul pas în transformarea culturală. Transformarea este un proces care nu va fi finalizat până la întoarcerea lui Hristos, totuși biserica este chemată să fie un model al viitorului prin demonstrarea intențiilor lui Dumnezeu acum și aici, făcând ce ar fi făcut Isus dacă ar fi fost Primar.
- Vom explora modul cum putem face ca agenda mare a lui Dumnezeu să devină viziunea, practica și ADN-ul bisericii locale. Vom descoperi cum pastorii și liderii bisericii indentifică viziunea, o împărtășesc cu membrii bisericii și o implementează în comunitate, prin oamenii bisericii.
- Vom înțelege că, dacă biserica reprezintă întreaga agendă a lui Dumnezeu în societatea din care face parte, abordarea sa trebuie să fie complexă. Trebuie să pătrundă în fiecare domeniu de viață al bisericii, începând de la predicile de duminică dimineața până la viața personală a fiecărui membru. Transformarea pe care o evidențiază biserica trebuie să fie întâi vizibilă la liderii și membrii ei.
- Vom vedea cum cheamă Dumnezeu pe copiii Săi, fie ei bogați sau săraci, la dăruire plină de sacrificiu, din ceea ce are fiecare. Dăruind, Dumnezeu va folosi aceste daruri pe care I le oferim, pentru a înmulți resursele, mult mai mult decât ne putem noi imagina, pentru a împlini scopurile Sale pe acest pământ.

Premise ale Părții a Treia

Deși îmi place să studiez teologia și istoria, perspectiva mea s-a format în primul rând din studierea Scripturii, lucrând cu biserica și urmărind-o în acțiune. Atât din studiu cât și din observațiile făcute, am putut creiona câteva premise pentru biserică. Am văzut deja câteva dintre ele, dar le voi prezenta încă odată, ca premise pentru Partea a Treia:

Premisa 1 : Isus a fondat biserica pentru a face ucenici din toate neamurile, învățând pe oamenii de oriunde să păzească tot ce a poruncit El. Biserica promovează Împărăția lui Dumnezeu pe pământ prin învățarea ascultării de Hristos în tot ce a poruncit El.

După cum știm, Isus a poruncit ucenicilor Săi să facă ucenici, să-i boteze și să-i învețe să păzească tot ce a poruncit El.⁶ În alte cuvinte, biserica a fost trimisă peste tot să pregătească și să transforme întreaga cultură. Oamenii dintr-o națiune care a fost ucenicizată, nu numai că știu poruncile lui Hristos dar le și trăiesc. Stilul lor de viață ar trebui să fie reflectate în societatea din care fac parte. Națiunile ar fi botezate în Numele Lui și vor fi pe deplin cufundate în voia Lui. Culturi întregi ar fi transformate conform poruncilor Lui. Isus leagă Împărăția de voia lui Dumnezeu care se face pe pământ, aici și acum.⁷ Împărăția lui Dumnezeu se manifestă pe pământ în măsura în care Dumnezeu guvernează și se face voia Lui.

Premisa 2 : Biserica locală este expresia instituțională principală a bisericii pe care Hristos Isus a mandatat-o să împlinească scopurile Sale. Când biserica locală împlinește rolul pe care Dumnezeu i l-a pregătit, Dumnezeu Însuși se implică în restaurare și vindecare.

⁶ Matei 28:19-20a

⁷ Matei 6:10

Biserica, prin activitățile sale comune și acțiunile individuale ale membrilor săi, trebuie să transforme fiecare sector de viață la nivel personal și comunitar. Pentru a accepta și promova agenda deplină a lui Dumnezeu, biserica însăși trebuie și fie transformată.

Trupul lui Hristos este o imagine clară a bisericii, descrisă în Noul Testament. Ca Trup, biserica trebuie să ducă la îndeplinire intențiile capului său, care este Isus Hristos.⁸ Fiecare membru are o funcțiune unică în acest trup.⁹ Membrii vin din toate sectoarele societății iar dragostea lui Dumnezeu nu arată favoritism. Membralitatea în trupul lui Hristos se face pe baza acceptării personale a harului lui Dumnezeu și a iertării păcatelor noastre prin jertfa lui Hristos. Atunci când această acceptare este reală, ea duce la ascultare în dragoste de Hristos ca Domn.¹⁰ Dumnezeu echișează biserica cu lideri, care mai departe, echișează pe oamenii Săi pentru faptele slujirii.¹¹ El a ales să folosească biserica (în mod corporativ) și pe fiecare membru în parte pentru a demonstra dragostea, intențiile și scopurile Sale în lume.

Premisa 3 : Lipsa unor resurse materiale nu scuză pe oamenii lui Dumnezeu de la a slui în lumea în care i-a așezat Dumnezeu.

Ca oameni în biserica locală, fie bogați, fie săraci, ei ascultă de poruncile lui Dumnezeu și slujesc jertfitor altora iar Dumnezeu multiplică eforturile lor, resursele și eficiența lor. Resursele nu sunt numai financiare. Ca oameni ai lui Dumnezeu, ei pun la dispoziția Lui tot ceea ce sunt și ce au iar El multiplică impactul asupra celor către care slujesc creștinii.

Premisa 4 : Biserica pe pământ manifestă o realitate atât vizibilă cât și invizibilă. Are cel puțin trei expresii contemporane.

Biserica este atât vizibilă cât și invizibilă. Biserica vizibilă este compusă din indivizi și instituții care s-au identificat pe sine ca și creștine. Biserica invizibilă este compusă din toți aceia care au fost împăcați cu Dumnezeu prin Hristos, indiferent de afiliația lor denominațională.¹²

Biserica pe pământ are cel puțin trei expresii contemporane:

- Biserica universală include toți creștinii și instituțiile sau părțile lor.
- Biserica locală este părțile creștinilor care se identifică pe ei înșiși ca atare. Poate fi un grup mic sau poate fi o grupare de mii de oameni. Se întâlnesc regulat pentru expresii religioase corporative.¹³ Este condusă de pastori și lideri locali iar membrii ei vin dintr-o zonă geografică comună.
- Parabiserica, o dezvoltare mai recentă, nu este menționată în Scripturi. Prin definiție, organizațiile parabisericești sunt anexe ale bisericii. Acestea oferă o lucrare mai specializată și au o viziune sau un scop mai limitat decât biserica.¹⁴

Premisa 5 : Biserica este cu mult mai mult decât un agent sau o unealtă folosită de Dumnezeu pentru împlinirea scopurilor Sale.

Comunitatea creștină este unică și de o valoare infinită înaintea lui Dumnezeu. Dumnezeu iubește biserica cu o dragoste infinită. Biserica este Mireasa lui Hristos. Pământul și societățile lui au un sfârșit, dar biserica este veșnică.¹⁵ Aceasta nu scuză biserica de rolul pe care îl are în agenda lui Dumnezeu de transformare a societății. Dimpotrivă, relația intimă dintre Hristos și mireasa Sa oferă motivația pentru biserică să îplinească voia Sa.

Fie ca aceste gânduri să vă încurajeze și să vă dea un imbold, ție și bisericii tale pentru a căpăta o viziune și a împlini agenda mare a lui Dumnezeu, ca și când Isus ar fi fost primar.

8 Efeseni 1:22

9 1 Corinteni 12:7-11

10 1 Ioan 2:3-6

11 Efeseni 4:11-12

12 Adevărata biserică—vizibilă sau invizibilă—este cunoscută doar de către Dumnezeu, care cunoaște inima fiecăruia.

13 Expresia închinării bisericii locale include închinarea față de Dumnezeu, pentru adorare, rugăciune, laudă și citirea Scripturii—instrucțiuni de natură doctrinară, încurajare și dare de socoteală în trăirea creștină, dăruirea și dărnicia, celebrarea cinei Domnului, botezul noilor credincioși și lucrarea pentru acoperirea nevoilor din interiorul și din afara părtășiei.

14 Exemple de specializări parabisericești: evanghelizare, ucenicie, plantare de biserici, pregătire pentru conducere în lucrarea creștină sau rugăciune, specializare generală în educație, sănătate, găzduire, ajutorare în caz de dezastre sau activism politic. Vezi Anexa B pentru discuții cu privire la rolurile bisericii și entităților parabisericești.

15 Snyder, Comunitatea Împăratului, 57-58.

9

Transformare prin biserica locală. Pași spre transformarea biblică

Când zeci de mii de oameni au ridicat mâna la o cruciadă evanghelică, declarând prin aceasta că îl vor urma pe Hristos, nu a însemnat că au trăit și o transformare. Aceasta nu este transformare. Atunci când 50% din cetățenii unei națiuni sunt declarați ca fiind „născuți din nou”, aceasta nu rezultă automat în transformare socială sau culturală. În condițiile în care s-a afirmat că 80% din locuitorii Ugandei sunt „creștini”¹ iar țara lor era pe lista Națiunilor Unite ca a doua, cea mai coruptă țară din Africa, înseamnă că transformarea nu a avut loc. Când o biserică se află la fiecare cinci sute de metri una de alta, în fiecare comunitate sau regiune, nu înseamnă că restaurarea sau vindecarea de care vorbește Scriptura a avut loc! Toate acestea sunt bune, într-un sens, dar nu vorbim de transformare.

Pe măsură ce vom discuta de transformare, să comentăm puțin ce s-a întâmplat recent la o Universitate cunoscută în Statele Unite. Universitatea avea o reputație proastă. Era catalogată ca a doua universitate „pentru petreceri” din State iar mulți dintre studenți „se distrau” acolo prin abuz de alcool, droguri și sex. Ulterior însă, s-a organizat un program evanghelic în campusul universitar. Pe o perioadă de trei ani, mii de studenți l-au întâlnit pe Hristos iar acum au avut suficient de multă putere politică pentru a alege lideri creștini. Creștinii au fost aleși în funcții: de președinte al ligii studențești, de conducători ai diferitelor fraternități sau lideri ai organizațiilor universitare. După trei ani, universitatea nu mai ocupa locul de top al celor mai mari „școli de petrecăreți”. Pastorul care a lucrat cu studenții numește această schimbare „transformare radicală”. Cu respect, trebuie să nu fim de acord cu această terminologie folosită, deși raportul lui arată extraordinar. Transformarea nu este identificată de către majoritatea politică și nici nu poate fi identificată cu mântuirea spirituală. Transformarea începe cu mântuirea spirituală dar este cu mult mai mult decât aceasta. Transformarea se produce atunci când oamenii fac voia lui Dumnezeu. Vindecarea și transformarea pe care o produce Dumnezeu, va apare atunci când într-un campus universitar, de exemplu, studenții caută în mod intenționat să facă voia lui Dumnezeu în fiecare aspect de viață personală și universitară. Aceasta va fi vizibilă în măsura în care ei studiază cu seriozitate, au relații cu alți studenți și profesori în mod potrivit, se bucură de activitățile sportive, conduc mașina înspre și dinspre campusul universitar cu respect, se comportă în afara campusului, slujind pe aproapele, iubindu-se în mod intenționat unii pe alții și în mod voit, se conectează la ceea ce Dumnezeu numește *agent de transformare*: biserica locală.

¹ 40% sunt listați ca evanghelici, conform Pastorului Gary Skinner din Uganda. (Categoriile la care se referă includ pe toți creștinii conservatori, Pentocostali și carismatici – biserica pe care o păstrează el.)

Transformarea Biblică

În sensul literar, „transformarea” se produce atunci când ceva este schimbat în mod substanțial, în natura și caracterul lui. Obiceiurile mele de alimentație se pot numi „transformate” atunci când nu voi mai mânca decât vegetale. Aptitudinile mele de a scrie la mașina de scris pot fi numite „transformate” atunci când voi scrie fără greșeală. „Transformarea biblică” se referă la restaurarea a tot ce a fost afectat de păcat atunci când omul s-a răsculat împotriva lui Dumnezeu. Transformarea biblică, o activitate a Împărăției lui Dumnezeu, apare atunci când intențiile lui Dumnezeu sunt împlinite de către indivizi, familii, comunități, societăți, culturi și națiuni.

Despre acest fel de transformare vom discuta în cele ce urmează. Este lucrarea lui Dumnezeu, nu a noastră. Totuși, Dumnezeu a pus o condiție prin care să primim vindecarea și transformarea care vine de la El. Această condiție este mai mult decât venirea la Hristos, primindu-l ca Domn și Mântuitor. Condiția este de face voia lui Dumnezeu! Convertirea spirituală deschide ușile, dar transformarea este un proces pe termen lung, de o viață. Apostolul Pavel spunea despre viața lui că nu a ajuns la transformare completă. El știa că se află într-o călătorie și că era transformat conform chipului lui Hristos. Călătoria nu era completă decât atunci când se va fi aflat în prezența lui Hristos.²

Procesul de transformare

Scriptura folosește cuvântul „transformare” pentru a explica ce se întâmplă în mintea ucenicului,³ în caracterul lui,⁴ și în trupul de înviere.⁵ Atunci când vorbim de „transformarea” unei societăți, a unei culturi sau a unei națiuni, extindem semnificația cuvântului pentru a descrie ce se întâmplă când multitudini de transformări individuale, afectează familii, comunități și societăți. Sistemele sociale și culturale nu experimentează răscumpărare spirituală în același fel în care indivizii sunt „mântuiți” sau sunt „născuți din nou”. Dar indivizii care sunt mântuiți, influențează lumea din jurul lor prin viața nouă în Hristos de care se bucură. Aceștia vorbesc pentru adevăr. Aceștia reformează sisteme sociale. Aceștia reprezintă dreptatea și compasiunea. Aceștia văd chipul lui Dumnezeu în oameni și împlinesc activități care demonstrează mila, activități pe care le-ar fi făcut Isus dacă ar fi fost Primar.

Sunt evidențe biblice puternice care să justifice acest concept. Vechiul Testament este plin de referințe ale transformării în toate aspectele de viață: la nivel individual, familial, comunitar, la nivel de oraș, societate sau națiune.⁶ În Noul Testament, Efeseni 4:17-5:20 se ocupă de caracterul și acțiunile noii creații: credinciosul ca individ. Următorul pasaj, Efeseni 5:21-6:5, descrie transformarea în viața de familie.

Indivizii sunt transformați pe măsură ce diferite aspecte ale vieții lor sunt călăuzite și conduse de Hristos. Pavel a scris: „*Nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți (n.t. – transformați) prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.*”⁷ Ca indivizi, putem cunoaște voia lui Dumnezeu. Dar viața noastră se va conforma voii lui Dumnezeu, atunci când mintea și viața noastră vor fi fost transformate.

2 Filipeni 3:12-13

3 Romani 12:2

4 2 Corinteni 3:18

5 Filipeni 3:21

6 Deuteronom 4:5-8; Deuteronom 11:13-15; 2 Cronici 7:14; Psalmul 2:8; Isaia 55:3-5

7 Romani 12:2

Această transformare este un proces continuu prin care indivizii înțeleg și răspund în ascultare, poruncilor lui Hristos. Astfel suntem conformați chipului Său. Aceasta nu se întâmplă dintr-o dată. Așa cum bebelușii nu devin tineri sau adulți dintr-o dată, nu putem spune că suntem maturi în credință după primul pas făcut. La începutul umblării noastre cu El, ascultarea noastră dă semne de imaturitate și lipsă de practică. Pe măsură ce ascultăm de El, noi creștem în înțelegerea a ceea ce înseamnă să devii ca Hristos. Noi devenim ființe transformate în măsura în care viața noastră este supusă domniei lui Hristos. Transformarea individuală este lucrarea Duhului Sfânt, dar cerința acesteia, sau practicarea ascultării, este lucrarea noastră. Apostolul Pavel a cerut lui Dumnezeu să umple pe credincioșii din Colose cu cunoaștere astfel ca ei să „*vă purtați într-un chip vrednic de Domnul, ca să-I fiți plăcuți în orice lucru aducând roade în tot felul de fapte bune și crescând în cunoașterea lui Dumnezeu: întăriți în toată puterea, potrivit cu tăria slavei Lui...*”⁸

Transformarea începe cu indivizi, se extinde la familii, la comunități și la națiuni. Și acesta este un proces. Atunci când indivizi și familiile împlinesc intențiile lui Dumnezeu într-o măsură crescândă și mai profundă, aceștia influențează comunitatea. În măsura în care acele comunități influențează cultura lor, în acea măsură, națiunea respectivă este transformată.

Individul \rightleftarrows Familia \rightleftarrows Comunitatea \rightleftarrows Națiunea \rightleftarrows

Individual

Biblia spune că în Hristos, noi devenim „o nouă creație”.⁹ Noi suntem „născuți din nou”.¹⁰ Dumnezeu transformă mintea, caracterul și comportamentul. Dumnezeu schimbă pe oamenii! Transformarea este un proces iar povestea fiecăruia este unică.

Permiteți-mi să dau un exemplu uimitor al puterii lui Dumnezeu de a schimba viața unui om. Notați cum viața transformată a acestui om atinge viețile multor alți oameni:

- Un pastor dintr-o țară „închisă”, răspândea tractate pe la moschee. Pentru a restricționa activitatea lui, guvernul i-a retras dreptul de a lucra oficial. Metodele lui de evanghelizare nu erau acceptate. După ce a participat la o conferință de viziune și a învățat despre demonstrarea activă a dragostei lui Dumnezeu, el a conceput un plan nou. A luat cu sine imediat, patru voluntari, a cumpărat pâine și a cerut permisiunea directorului unui spital din localitate ca să viziteze pe pacienți, să dea pâine și să se roage pentru ei. Echipa lui a primit permisiunea dar li s-a trasat o sarcină grea: să facă acest lucru la o secție izolată cu pacienți schizofrenici incurabili. Unul dintre pacienți era un om care nu mai vorbise de ani de zile. În loc să meargă, el se târa. Fața lui era deformată și umflată. Una dintre urechi era cu mult mai mare ca cealaltă. Puțea îngrozitor. Nu se spălase de luni de zile. Vizitatorii au pus mâinile peste el pentru rugăciune și nu au mai vrut să pună mâna pe nimic altceva, până nu s-au spălat pe mâini. Săptămâna ce a urmat, pastorul și acești voluntari s-au întors în spital. Un om înalt și slab îi aștepta de partea cealaltă a recepției salonului de psihiatrie. I-au cerut să îi conducă la salonul cu cei mai mulți pacienți. Bărbatul le-a spus că el era acela pentru care se rugaseră cu o săptămână în urmă și că rugăciunea aceea l-a schimbat atât de mult că dorea ca ei să se mai roage odată. Voluntarii nu l-au recunoscut, i-au spus că nu au prea mult timp la dispoziție și i-au cerut din nou să-i conducă la ceilalți pacienți. El i-a condus iar asistenții spitalului le-a confirmat că el era omul pentru care se rugaseră cu o săptămână înainte. Echipa de voluntari a rămas înmărmurită! Omul fusese vindecat. Umbla și vorbea. Putea chiar să scrie. Diagnosticul său a fost schimbat de la incurabil la curabil.

⁸ Coloseni 1:9-12

⁹ 2 Corinteni 5:17

¹⁰ Ioan 3:3

Cu trecerea timpului, echipa de voluntari continua să vină, să aducă pâine și îmbrăcăminte și să se roage pentru pacienți. Alți pacienți au început să răspundă în același fel. Echipa a fost mai apoi invitată să extindă lucrarea lor la toți cei 800 de pacienți, precum și la angajații spitalului. Dumnezeu a multiplicat resursele pe măsură ce alți oameni au auzit de lucrarea lor. În trei ani de zile, cu binecuvântarea oficialităților locale, o echipă extinsă putea să lucreze săptămânal în beneficiul a 2600 de oameni, din cinci spitale, cinci orfelinate, două închisori și un centru de reabilitare a celor dependenți de alcool și droguri. Au mai început să lucreze și în beneficiul copiilor străzii și a celor fără locuință.¹¹

Familia

Indivizii influențează familiile. Scriptura confirmă acest lucru. Părinții sunt datori să învețe permanent pe copiii lor să trăiască iubind pe Dumnezeu.¹² Femeile mai în vârstă trebuie să învețe pe cele mai tinere să-și iubească familiile lor,¹³ iar diaconii și bătrânii trebuie să-și îngrijească bine familia.¹⁴ Transformarea biblică se produce atunci când indivizi și familii trăiesc conform voii lui Dumnezeu și slujesc unii altora. Permiteți-mi să exemplific prin familia unuia dintre angajații noștri care influențează lumea din jur:

- Unul dintre angajații noștri din Haiti și soția lui, invită în mod frecvent vecini pentru rugăciune, să ia masa împreună și să îi invite la biserică. Copiii lor sunt crescuți astfel ca ei să ia seama la nevoile altora. Mulți dintre vecinii care au fost mai puțin binecuvântați, au devenit acum familia extinsă a lor și sunt în mod formal sau mai puțin formal, pregătiți biblic în fiecare aspect al vieții lor. Aceștia sunt uneori angajați temporar să ajute la treburile din casă, alteori, pentru împlinirea altor responsabilități. Uneori li se dă un loc unde să doarmă și hrană. Familia a organizat întâlniri cu vecinii pentru a discuta despre ce este nevoie în cartierul lor. Grupul a decis să organizeze un proiect de curățenie prin cartier și au făcut acest lucru. Am apreciat în mod deosebit un comentariu al salariatului nostru, pe care l-a făcut într-un plan de lucru anual. Când a scris despre scopurile familiei lui, a comentat: „Continuăm să avem ochii mari, deschiși pentru nevoile din comunitate.”

Comunitatea

Indivizii și familiile transformate știu că Dumnezeu i-a așezat în acea comunitate pentru un scop. Ei au „ochii mari, deschiși” pentru comunitatea lor! Proverbe 31, descrie o femeie care este onorată pentru slujba pe care o face în familia ei și în afara familiei ei. Soțul ei este respectat la porțile cetății unde slujește ca unul din liderii comunității.¹⁵

Comunitățile nu sunt influențate doar de liderii care sunt de altfel, vizibili ci și de mulțimea de lucruri și rețele care își manifestă influența, în „spatele scenei”. Pavel l-a pregătit pe Timotei iar Timotei trebuia să pregătească bărbați care mai departe, aveau sarcina să pregătească pe alții.¹⁶

Slujirea într-o comunitate poate afecta chiar o națiune, mai ales atunci când este oferită cu dragoste, de către aceia care sunt de multă vreme de partea cealaltă a baricadei ostilităților:

11 Surse ale acestor istorisiri sunt disponibile la sfârșitul cărții la anexa intitulată Bibliografie.

12 Deuteronom 6:4-7

13 Tit 2:3-4

14 1 Timotei 3:12; Tit 1:6

15 Proverbe 31:23

16 2 Timotei 2:2

- Pastorul Bonifaciu a influențat comunitatea sa din Africa de Est prin fapte ale slujirii și ale iertării. După un genocid fără nici un sens, mulți oameni au trebuit să plece în exil. Recent, oameni din triburile opozante au început să se întoarcă și să le dărâme casele. Pastorul Bonifaciu se întreba în sinea lui, „*Cum poți demonstra dragostea lui Dumnezeu oamenilor în care nu ai încredere?*” El a mobilizat pe bărbații din biserica sa să repare casele afectate ale unei familii întoarse din exil. Tatăl acelei familii nu putea înțelege cum oameni din tribul opozant face acest lucru pentru familia lui, dar Bonifaciu i-a explicat că doar vroiau să demonstreze dragostea lui Dumnezeu. Un coleg african a scris despre aceasta: „*Oamenii din țara noastră au văzut dragostea lui Dumnezeu demonstrată în multe acțiuni mici realizate de acest om. Oamenii care au fost ajutați, vin acum la biserică și învață despre Omul care determinat pe Pastor Bonifaciu să arate dragoste față de ei.*”

Națiunea

Chiar și prin exemple de acest fel, este greu de imaginat că o națiune poate fi influențată de indivizi sau comunități. Dar Scriptura ne aduce aminte încă odată că transformarea este un proces. Progresia nu este numai geografică dar se produce gradat și în cultură și în sistemul de credințe, așa cum drojdia inflențează aluatul.

Ascultă un pasaj familiar, cu acest mod de a gândi. Este un pasaj în care Isus a spus ucenicilor Lui că vor primi o putere și vor fi martori „*în Ierusalim, în Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului*”¹⁷ Orașul Ierusalim era orașul în care ucenicii se aflau atunci. Era centrul culturii și credinței lor tradiționale iar ucenicii lui Isus erau o minoritate. Iudeea era „provincia” evreiască în care era localizată cetatea Ierusalim. Samaria era provincia situată la nord de Iudeea. Scriptura ne spune că iudeii erau separați de samariteni, un popor disprețuit care nu s-a păstrat curat înaintea lui Dumnezeu. Isus a spus că puterea Lui transformatoare va ajunge și peste inimile și teritoriile inamicilor Lui. Acesta era un concept radical. „Marginile pământului” nu erau doar locuri, ci oameni, națiuni și culturi de neimaginat pentru acea grupare mică de ucenici care l-au auzit pe Isus vorbind în acea zi. Umpluți de Duhul Sfânt, ei urmau să înceapă un proces care într-o zi, va ajunge să transforme și să binecuvinteze națiuni.

Biblia ne dă o imagine a planului lui Dumnezeu pentru națiuni, oamenii de pe pământ. Prin autorul psalmilor, Dumnezeu promite: „*cu El (Numele Lui. n.t.) se vor binecuvînta unii pe alții și toate neamurile îl vor numi fericit.*”¹⁸ În alt psalm, citim: „*Cere-Mi și-Ți voi da neamurile de moștenire și marginile pământului în stăpânire*”¹⁹ Dumnezeu și-a exprimat încă odată voia Lui de a pune toate neamurile sub domnia lui Isus: „*Oprîți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu: Eu stăpînesc peste neamuri, Eu stăpînesc pe pământ.*”²⁰

Grupul de lucru african este o rețea mică de lideri africani asociați cu Harvest și Food for the Hungry. Este îmbucurător să auzi viziunea lor și planurile strategice: nu numai pentru o națiune ci pentru întregul continent. Ei nu văd imposibilități, atunci când vorbesc de devastarea cauzată de SIDA, de sărăcie, de războaie civile sau de secete. Ei colaborează. Lucrează prin biserică. Au un plan și o viziune măreață pentru restaurarea și ucenicia națiunilor și a întregului continent. Deja au făcut pași majori în această direcție. Deja știu cine este Sursa acestei transformări, nădejdea neamurilor.

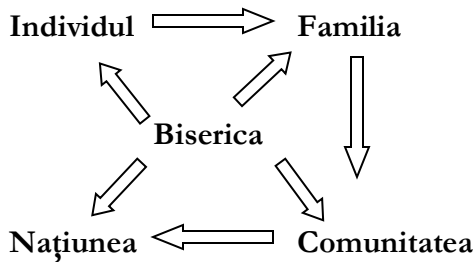
¹⁷ Faptele Apostolilor 1:8

¹⁸ Psalmul 72:17b

¹⁹ Psalmul 2:8

²⁰ Psalmul 46:10

Biserica – în centrul procesului de transformare

Am analizat transformarea ca proces: individual, familie, comunitate, și națiune. Mai este însă un concept cheie și anume Biserica, situată în centrul lor!

Pentru a împlini marea Sa agendă, Dumnezeu a planificat ca biserica să facă ucenici din toate neamurile. Isus a spus ucenicilor Săi să facă ucenici din toate neamurile, să-i boteze și să-i învețe să păzească tot ce a poruncit El. Națiunile nu sunt transformate după primii pași, adică: *duceți-vă, botezați-i și învățați-i*. Transformarea se produce atunci când oamenii ascultă și împlinesc intențiile lui Dumnezeu în fiecare aspect al vieții lor și în fiecare sector al societății. Evanghelizarea și botezul deschid ușa; dar ucenicia, „*învățându-i să păzească*”, este o sarcină permanentă dată bisericii.

În planul lui Dumnezeu, biserica este situată în centrul oricărui proces de transformare. Aceasta are sarcina să administreze întreg procesul.²¹ Este comunicatorul și facilitatorul agendei lui Hristos la fiecare nivel social: individual, familial, comunitar și național.²² Biserica echepează membrii ei ca să pătrundă în fiecare colț al societății și să reprezinte voia lui Dumnezeu și intențiile Sale în fiecare segment de viață.

Cineva a pus o întrebare: „*Dacă biserica ta s-ar închide mâine, cei din orașul tău ar observa? Vor protesta împotriva acestei măsuri?*”²³ Când bisericile își slujesc cu credincioșie comunitatea, răspunsul la aceste întrebări este „DA”. Am văzut cum se întâmplă acest lucru. Transformarea biblică a prins rădăcini în comunitate atunci când bisericile locale au slujit cu perseverență, creativ și jertfitor pe aproapele lor din comunitatea unde erau:

- După ce o biserică și membrii ei au parcurs câțiva ani de lucrare în domeniul social, spiritual, fizic și mental, iată că apar evidențe vizibile în comunitatea Jose Risetto, o comunitate mică, împovărată din Brazilia.
- Același lucru se poate spune și despre Carapita, un cartier urban sărac²⁴ din Caracas, capitala Venezuelei. Biserica a avut un rol tangibil, puternic în acea comunitate pentru mai bine de 10 ani, timp în care a abordat probleme variate apărute în comunitate: seminarii împotriva consumului de droguri, campionate de baschetbal, celebrări ale zilei Mamei, plantări de pomi în fața spitalului și reparații ale trotuarelor din fața școlilor.
- Mai multe „comunități nomade”²⁵ din Republica Dominicană au fost schimbate în mod dramatic datorită a două decade de lucrare holistă ale bisericii locale. Sute de lideri ai bisericilor locale au participat la cursurile de pregătire susținute de Harvest. Acum, dintre aceștia, ei pregătesc pe alții și sunt responsabili unii față de alții în lucrare. Bisericile au organizat în mod intenționat acțiuni de slujire în afara congregațiilor lor, chiar și în vreme de dezastre naționale.

²¹ Efeseni 3:9-10

²² Nu este intenția noastră de a spune că biserica ar trebui să guverneze o națiune.

²³ Episcopul Vaughn McLaughlin, Potter's House Christian Fellowship, www.potters-house.org.

24 Barrio (Spanish): literar, un cartier sărac dintr-un oraș. De multe ori, termenul este folosit pentru definirea unei comunități cu venit mic.
25 Comunități nomade: zone în care oamenii se așează și planifică să locuiască în barăci, pe pământuri care nu le aparțin.

Să aprofundăm un proces de transformare crescând, într-o altă zonă geografică, într-o comunitate săracă din Kenia:

- Kagishu, un cartier mărginaș și sărăcăcos, cu barăci făcute din foi de metal ruginite și lemn prăpădit, avea o biserică de cinsprezece de membri. Această biserică a primit o invitație de participare la una dintre conferințele organizate de noi, pentru pregătire în lucrarea holistă. Membrii ei l-au ales pe Meshack, un tânăr de 21 de ani și l-au trimis la conferință. Meshack s-a întors cu o nouă viziune: „Am învățat că ascultarea de Isus nu este opțională!” Așa că Meshack, Dismus (un bătrân) pastorul și soția lui s-au rugat, cerând lui Dumnezeu un proiect care să demonstreze dragostea lui Dumnezeu față de comunitatea lor. Răspunsul a venit: să înceapă o școală primară pentru copiii, în biserică. Imediat, au început să vorbească cu membrii bisericii care au copii și care nu-și puteau permite să plătească taxele la școala publică. Mai mulți părinți au fost de acord să trimită copiii lor la această „nouă școală”. Fără o pregătire specializată, Meshack, pastorul și soția pastorului, au început să învețe 13 copii, cu vârste cuprinse între 6 și 12 ani, într-o încăpere a bisericii, fără bănci, cărți sau alt echipament. Oamenii din cartier nu au vrut să se asocieze în vreun fel cu această școală și noaptea au venit să fure materiale de construcție. Primul salariu, Meshack l-a avut după șapte luni: echivalentul a unui dolar american, plătit din donațiile părinților. Meshack și Dismus au invitat pe vecinii copiilor; încet școala a progresat. Curând, aveau 45 de elevi cu vârste variabile, într-o singură cameră. Un alt învățător s-a oferit voluntar după șase luni și un altul, după încă două luni. Cu 100 de elevi, învățătorii stăteau spate în spate în centrul camerei, învățând pe copii. Curând, școala a crescut atât de mult că vecinii deranjați, au ales să se mute în alt loc și astfel, au avut acces la mai mult spațiu. După doi ani de existență, școala avea două clădiri, cu mai mult de zece camere care mai erau folosite și de biserică, în ziua de duminică. În al treilea an, biserica a cumpărat o parcelă de pământ lângă Kawangware, a construit o clădire permanentă și s-au mutat acolo. După șase ani de existență, școala avea 17 învățători pe salariu, 5 angajați în administrație și 445 de copii! Atunci când noul guvern ales a decretat clasele primare gratuite pentru toți copiii, înscrierea a scăzut de la 600 la 445. Aproape toate celelalte școli private au falimentat dar aceasta avea copii cu înscrieri nesoluționate din lipsă de spațiu. Acesta este numai începutul povestirii despre comunitate, școală și biserică. Ca rezultat direct al acestui efort, în apropiere s-a deschis și o școală gimnazială, cu 10 angajați și 60 de elevi. O altă biserică din Kagishu a început o școală primară pentru a umple golul lăsat de mutarea școlii lui Meshack. O altă biserică a început un centru de zi pentru 20 de copii ai căror mame erau plecate la muncă. Biserica ce a început prima școală, a crescut la 60 de membri și a plantat o altă biserică ce are acum peste 40 de membri. Fiecare din aceste două biserici, a mai plantat două biserici, în zone diferite. Pastorul s-a mutat în Uganda în urmă cu trei ani unde a început o școală gimnazială de mare succes. Un nou magazin de alimentara s-a deschis în Kagishu pentru a servi elevii, învățătorii și părinții copiilor de la școală. Mici afaceri au început să înflorească în jurul școlii iar constructorii au început să construiască clădiri adevărate. La șase ani după ce o biserică foarte mică s-a pus la dispoziția lui Dumnezeu pentru slujire se observă un efect mare în comunitate și în bisericile din Kagishu și Kawangware. De fapt, transformarea a fost atât de evidentă în Kagishu că membrii

comunității au cerut schimbarea numelui comunității lor: din Kagishu (care înseamnă „cuțitul” sau „înjunghiere”) în Ruita (care înseamnă ”înlăturarea a ceva periculos”). Deși numai Dumnezeu poate cunoaște întreaga dimensiune a acestei transformări în comunitate, am putut identifica evidențe ale impactului asupra comunității:

- 32 de slujbe create
- 5 școli
- Mai mult de 1000 de copii care vin la școală
- 6 noi biserici
- Nenumărați noi credincioși
- Industrie nouă în Kagishu și în Kawangware
- O nouă dezvoltare economică în Kawangware

Transformarea Societății

Deși implicarea în afacerile civice nu reprezintă prioritatea numărul unu a bisericii, este totuși o prioritate a bisericii dacă ea reprezintă agenda lui Dumnezeu în societatea din care face parte. Vedem preocuparea lui Dumnezeu pentru guvernare, în Vechiul Testament, mai ales în cartea Levitic, o carte dedicată vieții și legilor de natură civică. Dumnezeu a fost preocupat de conducerea dreaptă a națiunii alese, Israel. El a așezat în mod supranatural, pe reprezentanții Săi, pe Iosif, Daniel, Neemia, în națiunile păgâne pentru a conduce cu dreptate. Ni se dau foarte multe detalii despre Iosif în Egipt și Daniel și Neemia în Babilon și vedem pe israeliți încurajați să se roage pentru pacea națiunilor păgâne în care au fost exilați: „Urmăriți binele cetății în care v-am dus în robie și rugați-vă Domnului pentru ea, pentru că fericirea voastră atârnă de fericirea ei.”²⁶ Și Isus a fost clar în ceea ce privește obligațiile noastre cetățenești față de Dumnezeu și față de societatea civilă în care trăim.²⁷ În ultimul rând, Pavel, în scrisoarea sa către romani, le aduce aminte că guvernele civice sunt în atenția lui Dumnezeu. Dumnezeu le-a rânduit și ele operează sub autoritatea Lui spre binele societății.²⁸ Va fi greu de imaginat ceva mai mareț ca transformarea unei națiuni! Dar nu este prea greu de imaginat, totuși, dacă ținem cont că națiunile sunt ucenicizate și societățile și culturile transformate atunci când oamenii lui Dumnezeu, cei care sunt chemați cu Numele Lui, vin sub incidența autorității Lui. Cum am mai văzut, Dumnezeu a spus lui Israel că El va vindeca țara și va ierta pe oamenii Săi de păcate dacă ei se vor smeri, se vor ruga, vor căuta fața Sa și se vor întoarce de la căile lor rele.²⁹

Transformarea și dreptatea în societate

Societățile nu sunt transformate prin construcții de case frumoase, programe de alfabetizare, centre pentru crize prenatale sau înstituirea de închisori. Deși pozitive, aceste programe abordează doar problema consecințelor, simptomele unei societăți bolnave. Dacă nu se vor aborda rădăcinile problemelor, se va remarca o nedreptate continuă și crescândă, dezastre sociale și moralitate decadentă.

Isaia 58 ne spune că noi ne închinăm lui Dumnezeu atunci când abordăm rădăcinile cauzelor și simptomelor. În versetul 7 din Isaia 58, Dumnezeu cere tuturor celor ce se închină Lui, să împartă pâine cu cel sărac, să dea adăpost celor fără locuință, să îmbrace pe cel gol și să nu întoarcă spatele semenului lui.

²⁶ Ieremia 29:7

²⁷ Matei 22:21

²⁸ Romani 13:1

²⁹ 2 Cronici 7:14

Dar unii oameni au o anumită poziție socială care le permite să abordeze și mai în profunzime rădăcinile cauzelor nedreptății sociale. Versetul 6 vorbește despre închinarea în aceste moduri: „*dezleagă lanțurile răutății*”, „*deznoadă legăturile robiei*”, „*dă drumul celor asupriți*”, „*rupe orice fel de jug*”. Aceste cuvinte: „*deznoadă*”, „*dezleagă*”, „*dă drumul*”, „*rupe*”, sunt cuvinte autoritare. Credincioșii lui Hristos care au influență și autoritate în guvern, politică sau lumea afacerilor sunt plasați acolo strategic pentru a confrunța rădăcinile cauzelor nedreptății. În acest text și în Isaia 59, Dumnezeu poruncește oamenilor cu autoritate să exercite influența divină. Dacă societățile noastre ignoră rădăcinile cauzelor problemelor, vom continua să avem de-a face cu nedreptate, dezastre sociale și moralitate decadentă.

Biserica ar trebui să încurajeze pe aceia care au poziții de conducere ca să lucreze la schimbările ce vor reflecta agenda lui Dumnezeu și să-i încurajeze pe tineri să se pregătească pentru poziții de influență în vederea reprezentării intențiilor lui Dumnezeu în generația care urmează. Iată ce face un lider creștin dintr-un domeniu civic:

- O femeie care conduce o rețea de agenții comunitare, a spus despre slujba ei de conducere: „*Aceasta este o încredere sacră*”. Ea ține unul dintre scaune gol, la fiecare întâlnire pe care o prezidează, pentru a-și aduce aminte că Isus este prezent. Isus „vine” la planificările comunității și la întâlnirile agenției, ca și atunci când ar fi fost Primar.

Charles Colson, un comentator de radio creștin, autor și fondator al organizației Prison Fellowship, a abuzat personal de puterea politică pe care o avea și a făcut închisoare pentru acest lucru. La programele sale de radio, comentează despre faptul că dacă creștinii vor să aibă un impact în lume, trebuie să aibă poziții de răspundere ca să folosească în mod corect puterea de care se bucură, în afaceri, în cultură și în domeniile politic și public. Folosirea puterii, spune Colson, nu este în contradicție cu Sfintele Scripturi. Biblia ne spune să slujim iar pozițiile de putere sunt oportunități mari de a influența semnificativ pentru Hristos, aceste slujbe. Dacă puterea are ca scop slujirea sinelui, atunci aceasta devine periculoasă. Colson cere creștinilor care sunt în slujbe publice să aibă rădăcini puternice în biserica lor și înconjurați de prieteni față de care să dea socoteală vis a vis de slujba lor.³⁰

În mod general vorbind, biserica poate aborda eficient rădăcinile cauzelor nedreptății atunci când oamenii ei au poziții de influență și putere în aceste domenii. La nivelul unei guvernări locale, membrii consiliului local și primarul au acea autoritate care le permite să combată aceste rădăcini ce conduc la nedreptate socială. Biserica ar trebui să încurajeze pe membrii ei care au o chemare de la Dumnezeu pentru treburile comunității, să își asume responsabilități politice. Apoi, acești membri nu trebuie abandonati. Trebuie înconjurați cu dragoste, cu rugăciune, trebuie încurajați și să li se ceară socoteală.

Atunci când abordăm atât cauzele cât și suferința umană, vedem pe Dumnezeu promițând vindecare, în Isaia 58:

*Atunci lumina ta va răsări ca zorile și vindecarea ta va încolți repede; neprihănirea ta va îți va merge înainte și slava Domnului te va însoți. Atunci tu vei chema și Domnul va răspunde, vei striga și El va zice: „Iată-Mă!”.*³¹

30 Colson, BreakPoint.

31 Isaia 58:8-9

În rezolvarea problemelor din domeniul dreptății sociale, trebuie să ne amintim:

- Dacă Dumnezeu permite oamenilor să aibă putere, atunci aceștia trebuie să promoveze intențiile Lui, nu pe ale lor. Toți oamenii, chiar și aceia care vin la putere pentru motive corecte, toți sunt păcătoși. Lord Acton avertiza în mod foarte potrivit: „*Puterea tinde să corupă iar puterea absolută, corupe în mod absolut.*”³² Creștini care dețin poziții de influență trebuie să practice supunere față de Împăratul lor, cu rugăciune, smerenie și grijă.
- Creștinii aflați la putere au nevoie ca liderii și membrii bisericilor lor să-i sprijine și să îi tragă la răspundere.
- Toți creștinii pot lucra în beneficiul victimelor suferinde de simptomele nedreptății înfăptuite. În timp ce unii dintre ei au poziții cheie care pot influența rădăcinile cauzelor acestor nedreptăți, fiecare dintre noi putem avea ceva de făcut pentru schimbarea civică pozitivă: prin votul nostru, prin discursuri și dezbateri publice, scrisori și informații adresate ziarelor, rugăciune și demonstrații practice ale dragostei lui Dumnezeu și trăirea principiilor biblice în viața de zi cu zi și în ocupațiile noastre.

Să mai adaug un gând... ne place să accentuăm faptul că bisericile sărace nu sunt „prea sărace” pentru a sluji comunităților lor. În același fel, bisericile locale și creștinii nu sunt „prea fără putere” pentru a face ceva pentru dreptatea socială, fie că la putere se află creștini sau nu. Ca ambasada a lui Dumnezeu, Biserica are puterea Lui și autoritatea Lui pentru sarcinile la care a chemat-o El. Ca ambasadori ai Lui, noi lucrăm reprezentându-l pe El, în numele Lui.

Transformare culturală în moralitate, etică, concepția despre lume și viață și credință

Am analizat procesul politic, dar acesta nu este nici singurul nici cel mai important aspect al transformării culturale. Comunitățile noastre și națiunea noastră se vor schimba atunci când oamenii lui Dumnezeu vor examina cu seriozitate întrebarea: „*Ce Isus dacă ar fi fost Primar?*” Oamenii Săi, împuterniciți de El, reprezentându-L oriunde ar fi aceștia, vor aduce cu smerenie transformarea pe care o intenționează Dumnezeu.

Este clar că societățile și culturile noastre trebuie transformate. Toate lucrurile, spune Pavel, trebuie împăcate cu Hristos, iar noi suntem agenții Lui. Oamenii din societățile noastre au nevoie de regenerare spirituală. Culturile noastre au nevoie de transformare biblică pentru a putea opera în baza valorilor, moralității și a eticii care reflectă intențiile lui Dumnezeu și principiile biblice. Pe măsură ce Împărăția lui Dumnezeu permează viața noastră și bisericile noastre, în ascultare de poruncile Lui, națiunea noastră și cultura din care facem parte vor fi ucenicizate: în justiție, moralitate, etică, concepțiile despre lume și viață și credință.

Nu ne va lua mult timp ca să facem o listă cu domeniile îmbolnăvite ale oricărei societăți. Mă pot gândi la cultura mea. Valorile familiei tradiționale, au decăzut. Este din ce în ce mai puțin respect pentru autoritate. Consumerismul este rampant. Media minimizează pe creștini. Populația susține că este spirituală dar acțiunile și concepția despre lume demonstrează absența lui Dumnezeu. Imoralitatea sexuală este enormă. Deciziile guvernamentale și în afaceri nu se bazează pe standardele biblice. Violența, crima, drogurile și animozitățile etnice sunt prezente aproape în fiecare comunitate. Respectul pentru viață, pentru cei nenăscuți, cei bolnavi, cei bătrâni, s-a micșorat. Industria filmului promovează promiscuitatea. Etica muncii suferă. Oamenii preferă drepturile lor și dreptul de alegere în defavoarea intereselor lui Dumnezeu și ale altora.

³² Lord Acton a fost un istoric britanic la sfârșitul secolului XIX, începutul secolului XX.

Nu este prin urmare surprinzător faptul că dintre creștinii născuți din nou din Statele Unite, doar 4% au o concepție biblică.

Cercetătorii au descoperit că cei ce dețin o astfel de concepție biblică, cu greu vor accepta sau se vor antrena în relații extramaritale, beție, homosexualitate, profanare, adulter, pornografie sau jocuri de noroc. Acești cercetători au comentat:

Dacă Isus Hristos a venit pe această planetă ca model, să ne arate cum să trăim, atunci scopul nostru ar fi să trăim cum a trăit El. Din nefericire, foarte puțini oameni mai demonstrează dragostea, ascultarea și prioritățile lui Isus. Motivul principal pentru care oamenii nu mai acționează cum a acționat Isus este că ei nu gândesc ca Isus. . . . Majoritatea americanilor nu au nici cea mai mică idee cum să integreze principiile biblice astfel ca să dețină un răspuns unit și semnificativ la provocările și oportunitățile vieții.

33

Și tu, probabil că poți face o listă a modurilor în care societatea ta a deviat de la intențiile lui Dumnezeu. Poate că și tu observi despre concepția predominantă în cultura ta că este mai puțin decât biblică. Am încrederea că vei fi încurajat să afli că biserici dintr-o capitală a unei țări africane au decis să comunice cu Dumnezeu cu privire la ce să facă în legătură cu una dintre bolile sociale naționale:

- Organizatorii din mai multe denominații, au planificat o demonstrație majoră împotriva pornografiei și obscenității. Într-o duminică dimineața, toți creștinii din tot orașul au semnat o petiție. Au mai încurajat oamenii să participe la o demonstrație publică împotriva viciilor prezente în acea societate. În ziua demonstrației, 1.000 de oameni din toate domeniile au venit în piața orașului. Liderii bisericii au participat și și-au acordat sprijinul cum au putut. Participanții la demonstrație au mărșăluit liniștiți până la Clădirea Parlamentului unde așteptau demnitarii. Traficul din centrul orașului a fost complet paralizat. La Clădirea Parlamentului, demonstranții au trimis 6 reprezentanți care să prezinte petiția lor reprezentantului guvernului, Președintelui Parlamentului care era însoțit de alți 10 parlamentari. Camera unde au fost invitați era plină de jurnaliști. Arhiepiscopul a înmănat listele cu mai mult de 12.000 de semnături. Mai mulți demnitari au luat cuvântul, promițând că vor analiza doleanțele lor. A fost pentru prima oară când bisericile din țară au hotărât să vorbească în unitate despre aceste probleme care au afectat atât de mult națiunea. Atunci a fost resimțit faptul că istoria era scrisă în acea zi.

Colegul nostru a comentat:

„Organizatorii erau uimiți cum au putut bisericile să mobilizeze atâția oameni pentru o anumită problemă. Creștinii au comentat că a venit timpul ca biserica dintr-o națiune, când ia poziție despre un lucru, să nu mai poate fi ignorată.”

Noi, biserica, trebuie să fim astăzi, sarea și lumina lumii.³⁴ Avem responsabilitatea și oportunitatea de a aduce mireasma și lumina Primarului în societatea și cultura noastră. Cum va trebui să trăim acum?

Transformarea Socială: este de durată?

De ce oare, societățile care au experimentat în trecut transformare biblică, nu continuă să se bucure de rezultatele acesteia? Un articol al lui Rabbi Daniel Lapin intitulat „Aceleași cutremure cu rezultate diferite” aruncă o lumină asupra răspunsului acestei întrebări. Rabbi Lapin citează diferența dintre numărul de oameni omorâți în dezastrele naturale de aceeași magnitudine și circumstanțe din țări care dețin o concepție biblică și din alte țări care nu dețin aceeași concepție biblică.

33 Barna Research Institute, “O concepție biblică are un efect radical asupra vieții unei persoane” Internet.

Țările care dețin o concepție biblică despre lume și viață au cu mult mai puține victime în dezastre similare. El a concluzionat:

Societățile vestice, formate inițial în baza valorilor iudeo creștine, se bucură de un mare avantaj în acest domeniu. Cu deosebire de alte religii ale lumii, dintre care multe accentuează fatalismul și nu credința, atât iudaismul cât și creștinismul, fiecare cu distinctivile lor teologice specifice, formează un cadru al credinței în care aderenții lor sunt educați. Alte culturi cred că plac dumnezeului lor prin acceptarea dorințelor acestuia. Dar societățile ridicate pe ideile biblice au credința că *mâine* există, că poate fi îmbunătățită și că are meritul moral ca să se promoveze aceste îmbunătățiri.³⁵

Rabbi Lapin a arătat că atunci când culturile se separă de concepția biblică, fac acest lucru cu un risc enorm pe care trebuie să și-l asume. Atunci când națiunea Israel din vremea lui Solomon s-a îndepărtat de instrucțiunile lui Dumnezeu, a devenit, din cea mai influentă națiune, o națiune captivă. La fel s-a întâmplat cu toate națiunile reformate din Europa și America de Nord care au deviat de la rădăcinile lor biblice. Fiecare generație a unei națiuni fie se angajează, fie se sustrage de la angajamentul de a cunoaște, de a iubi și de asculta de Creatorul Universului. Fiecare decizie și acțiune întreprinsă de fiecare generație, cu privire la instrucțiunile despre viață ale lui Dumnezeu, au un impact pentru generațiile care urmează. Întoarcerea la Dumnezeu și la planul Lui conduce o generație și pe urmașii acesteia, înspre dezvoltare. Întoarcerea de la căile și planurile Lui, conduce o generație la angajarea pe o spirală descendentă.

Da, transformarea socială poate dura, dar fiecare generație poartă responsabilitatea activităților care conduc la viață sau la moarte. Biserica, pentru că aceasta transcende generațiile, este unealta cea mai potrivită pentru interferarea culturii, oprirea transferului principiilor nebiblice de la o generație la alta, conducând în schimb comunitatea și națiunea către viață.

Patru motive pentru care Biserica locală influențează societatea

Cum indica și acel rabin, creștinii au abilitatea de a gândi și înțelege gândurile lui Dumnezeu și să trăiască conform planului Lui. Aceasta dă bisericii locale o poziție strategică unică ce îi permite să influențeze societatea! Cea mai mare tărie a noastră este că Hristos este Capul bisericii. În plus, sunt patru motive logistice care explică de ce biserica locală influențează societatea în care slujește:

1. *Biserica locală are un mandat holistic.* Dacă biserica locală susține marea agendă a lui Dumnezeu, atunci se implică în orice domeniu de viață individual și comunitar. Susține o viziune pentru comunitatea din care face parte și pentru fiecare om din acea comunitate, pentru nevoile lor fizice, spirituale, sociale și mentale. Nu se limitează pe sine la una sau două domenii ale interesului lui Dumnezeu. Dacă biserica este influențată de marea agendă a lui Dumnezeu, atunci în mod intenționat administrează această agendă în fiecare segment de viață.
2. *Biserica locală își echipază continuu membri ei.* Congregațiile se adună în mod regulat și voluntar pentru a fi instruite, încurajate și echipate prin predicare, studii biblice,

34 Matei 5:13-16

35 Lapin, "Cutremure de aceeași magnitudine cu rezultate diferite," Internet. Emisiune radio găzduită de Rabbi Daniel Lapin, președinte al Toward Tradition, un radio cu seiful în Seattle pentru americani care apără valorile iudeo creștine.

Școala duminicală, grupuri mici și multe altele. Aceste întâlniri ajută pe membri ei să învețe să trăiască așa cum a intenționat Dumnezeu oriunde s-ar afla: acasă la ei, în comunitate, la lucru sau la școală. Apostolul Pavel a spus că liderii bisericii își pregătesc oamenii pentru fapte ale slujirii. „Echiparea” lor reprezintă mai mult decât cunoașterea teoretică și implică pregătirea și experiența practică. Dezvoltă în oameni atitudini, abilități, înțelegeri, daruri spirituale, credința și credincioșia.

3. *Biserica locală reprezintă un spectru larg din societate.* Biserica locală într-o comunitate reprezintă toate clasele socio-economice, grupurile etnice, de orice nivel de educație și vocații. Membrii bisericii locuiesc în cartiere sărace sau în case mai mult decât decente. Provin din medii educative, medii de afaceri, media sau arte, din lumea sporturilor sau cea medicală, din sectoare de servicii sociale, agricultură, vânzări, fabrici, avocatură sau guvern. Unde în altă parte poți găsi o așa diversitate de oameni cu slujbele lor, decât în biserică!?

Întregul spectru comunitar nu poate fi găsit doar într-o singură biserică locală. Dar pentru că bisericile au reprezentare în toate sectoarele sociale, biserica lui Isus Hristos este prezentă în întreaga societate. Împreună, bisericile locale au oportunitatea de a reprezenta intențiile lui Dumnezeu în multe sectoare, acolo unde locuiesc membrii bisericii, acolo unde lucrează, unde se întâlnesc sau unde fac cumpărăturile, acolo unde studiază sau unde se recrează. Impactul cumulat al bisericii este cel mai vizibil atunci când biserica este parte componentă în întreaga societate. Este mai puțin vizibilă atunci când este marginalizată. Chiar marginalizată fiind, biserica poate influența cultura din care face parte, așa cum o lumină schimbă întunericul.

4. *Biserica este concepută astfel ca să se implice în viața membrilor ei, pe tot parcursul vieții lor.* Sunt puține alte instituții în care oamenii vin de bună voie, în mod regulat, de-a lungul vieții lor, pentru instruire, ca să știe cum să-și trăiască viața. Biserica locală are mandatul de a echipa pe credincioși de toate vârstele, pentru slujire permanentă: copiii, tineri, adulți și oameni în vârstă. Foarte puține instituții au un astfel de privilegiu! Instituțiile educaționale au un impact în viața studenților dar doar pe perioada cât aceștia sunt elevi sau studenți. Lumea afacerilor influențează viața celor anagați sau angajatorilor, dar doar pe perioada cât aceștia au acest statut. Politicienii au o influență asupra cetățenilor, dar doar atât cât își exercită mandatul.

Nici organizațiile parabisericești nu au astfel de avantaje. Chiar și cea mai mică biserică locală are un mandat mai cuprinzător decât o organizație parabisericească mare, cu lucrare la nivel global și cu bugete impresionante. Organizația *Navigators*, care a început lucrarea în mijlocul forțelor armate și în campusurile universitare, se implică acum în evanghelizare și ucenicie în multe contexte din întreaga lume. Chiar și așa, scopul lor este mai limitat decât cel al unei biserici locale. Organizația *Business Men's Fellowship*, din India (BMFI) are ca scop „să atingă oameni de afaceri de pretutindeni, cu Evanghelia, prin mărturisiri personale.”³⁶ Această organizație care acționează în orașele indiene, este o parte dintr-o rețea mai mare din afara Indiei, care are lucrări similare cu tineri și femei. Totuși, mandatul lor este cu mult mai limitat decât cel al unei biserici locale. Instituțiile parabisericești au o influență temporară în viața oamenilor. Contactul lor cu membrii lor durează atât cât aceștia se potrivesc scopurilor specializate ale acelei instituții. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru multe organizații parabisericești, dar trebuie spus că acestea nu pot niciodată să atingă potențialul pe care îl are biserica locală în influențarea vieții oamenilor.³⁷

³⁶ Alex Branco, “Business Men's Fellowship – India,” Internet.

³⁷ Vezi anexa B pentru discuții cu privire la biserica locală și organizațiile parabisericești.

Biserica locală este locul unde membrii pot forma relații pe termen lung, unde pot primi ajutor și pot da ajutor, unde membrii se maturizează și sunt echipați pentru a lucra în afara zidurilor ei. Biserica locală este o entitate uimitoare! Dumnezeu ne umple cu plinătatea Lui cu puterea Lui care lucrează în noi iar gloria Lui rezidă în biserică, în toate generațiile!³⁸

O adnotare despre creșterea bisericii

În zilele noastre circulă în multe biserici o presupunere falsă și anume că societatea se va schimba automat dacă mai mulți oameni sunt evanghelizați și bisericile cresc numeric. Dar scopul prim al bisericilor nu este de a crește numeric! Uneori, această creștere se poate înregistra fără nici un cost, inclusiv prin diluarea mesajului pentru a nu ofensa sau a nu provoca anumite aspecte culturale nepotrivite. Apostolul Pavel a spus că noi ne aflăm în mijlocul unui război.³⁹ Iar acest război este unul cu o miză importantă, nu este un război vicios. Trebuie să ne apărăm poziția și să provocăm oponenții noștri. Nu trebuie să convingem oamenii să ni se alăture prin diluarea mesajului. Unul dintre colegii mei mi-a descris odată o comparație a bisericilor: biserici *lac* și biserici *râu*. Iar acestea nu sunt locații descrise fizic ci termenii folosiți descriu filosofii de lucrare. Un lac, chiar dacă poate avea o suprafață mare, este limitat în ceea ce poate face: poate crește sau poate scădea. Poate deveni stagnant. Râurile pe de altă parte, se duc oriunde. Acestea au un momentum, pot schimba cursul, pot duce la creșterea Împărăției oriunde se duc!

Acest subiect îmi aduce aminte de o declarație stânjenitoare pe care am făcut-o cu mulți ani în urmă la o conferință națională despre ajutorarea internațională și dezvoltarea de lideri. Vorbeam atunci despre rolul bisericii locale în ajutorare și dezvoltare. Mi-am vărsat inima în acest mesaj și am făcut acest lucru cu o pasiune considerabilă. Aproape de sfârșitul prezentării mele, am spus ceva ce nu planificasem să spun: „Suntem familiarizați cu accentul pe creșterea bisericii în eforturile AD 2000, dar cred că aceasta vine direct din iad!” Spunând aceasta, tocmai am legat eforturile pline de sacrificiu ale bisericilor de a planta biserici, de lucrarea lui Satan! Vă puteți imagina tăcerea și ochii îndreptați spre mine ...și pe bună dreptate. Imediat, am știut că am trecut o frontieră sensibilă. Nu am spus ceea ce am vrut să comunic și cu siguranță audiența a avut ocazia să exercite față de mine iertarea creștină. Ce doream să spun, de fapt, este ceea ce cred cu pasiune: creșterea bisericii nu este același lucru cu creșterea Împărăției!

O biserică „*lac*” este locul unde se colectează din ce în ce mai mulți oameni iar succesul se măsoară raportat mai degrabă la mărimea „*lacului*” decât la creșterea oamenilor în caracter și slujire. Bisericile „*râu*” influențează oamenii prin însăși natura lor, pentru că ele se revarsă dincolo de maluri. Întrebarea ce se pune în cazul bisericilor „*lac*” este: „Câți oameni au fost la biserică?” Întrebarea care se pune în cazul bisericilor „*râu*” este: „Ce s-a mai întâmplat celor ce au venit?”. „Câți au participat la program?” este gândul întâlnit la bisericile „*lac*”. „Programul a influențat pe oameni?” este gândul specific bisericilor „*râu*”.⁴⁰

³⁸ Efeseni 3:19-21

³⁹ Efeseni 6:12

⁴⁰ Brown, Cealaltă parte a lucrării pastorale, 21.

Când bisericile cresc conform principiilor Împărăției, membrii lor își supun viețile lor domniei Mântuitorului lor, pentru a reprezenta această domnie în orice segment de viață, la nivel personal, familial și comunitar. Atunci când bisericile cresc în acest fel, societatea va fi transformată. Împărăția lui Dumnezeu devine vizibilă atunci când voia Sa este împlinită pe pământ așa cum este împlinită în ceruri. Nu este o chestiune de numere ci una de ascultare. Atunci când voia Lui este împlinită, Dumnezeu folosește bisericile pentru a transforma cultura.

Puterea și potențialul bisericilor locale

Biserica locală are potențialul cel mai mare de a forma o cultură, mai mult decât orice altă instituție, oriunde ar fi aceasta. Atunci când începem să ne dăm seama de potențialul ei, ne ajută să înțelegem mai bine de ce a ales Dumnezeu biserica, în mod specific biserica *locală*, ca administrator al marelui Sale agendă. Biserica proclamă și avansează Împărăția. Ajută la împlinirea voii Sale pe Pământ așa cum este împlinită în Cer. Multe biserici locale nu au încă o astfel de influență, iar motivul principal al acestei realități este că nu au înțeles încă sarcina pe care o au și nu cunosc potențialul pe care li l-a dat Dumnezeu. Ele au și potențial și un mandat și puterea necesară pentru a împlini acest mandat!

Se spune că guvernele de tip totalitar se tem de potențialul bisericii. După căderea lui Saddam Hussein, un pastor irakian a comentat: „[Saddam] a făcut să dispară pe oricine considera că reprezintă o amenințare. Am devenit până la urmă o turmă de comunități împrăștiate, prea speriate ca să mai evanghelizăm.” Această afirmație nu pare să arate că acel dictator se temea de potențialul bisericii creștine! Dar luați în considerare un comentariu al unui alt păstor irakian: „Am învățat să supraviețuim sub guvernul lui Saddam. El a reușit să minimalizeze orice ambiții sau îndrăzneală. Era interzis să visezi sub conducerea lui.”⁴¹ Saddam poate că nu s-a temut de biserică, dar s-a temut de potențialul ei. El a știut să o țină divizată, slabă, fără putere, speriată și fără viziune! Biserica are putere în mod inerent. Potențialul ei este enorm. Isus a spus că nici porțile locuinței morților nu o vor putea opri. Sunt mii de biserici locale în zona metropolitană unde locuiesc eu, o zonă cu mai mult de 3.5 milioane de locuitori. De una singură, biserica mea are o influență mică. Este greu de imaginat că fiecare biserică locală, de una singură, va putea transforma un sistem social nedrept sau o cultură ce se îndepărtează de moralitate sau etică. Totuși, Dumnezeu folosește eforturile combinate ale bisericilor din comunitate pentru a începe un proces de transformare a societății care să reflecte voia Sa. Bisericile din comunitatea mea, unite sub o viziune comună și cu o determinare de a căuta dreptatea lui Dumnezeu și voia Sa, pot atinge orașul nostru și lumea din care facem parte!

Atunci când bisericile se unesc în lucrările de slujire pentru a face ucenici din națiunea lor, potențialul pe care îl au devine foarte puternic. Unitatea a fost de mare însemnătate înaintea lui Isus, care s-a rugat pentru ucenicii Săi și pentru oricare dintre noi care îl vom fi urmat pe El din generațiile care vor fi: „...pentru ca ei să fie în chip desăvârșit una, ca să cunoască lumea că Tu M-ai trimis, și că i-ai iubit, cum M-ai iubit pe Mine.”⁴² Lumea va înțelege pe Hristos și dragostea Lui atunci când vor vedea unitate între noi, biserica Sa.

Dumnezeu cheamă biserici și indivizi pentru a-L reprezenta în societățile noastre, pentru a ajuta pe cei ce sunt în suferință și de a marca public virtuțile morale, etice și sociale. Bisericile trebuie să acționeze, dar cu puterea lui Dumnezeu și nu de unele singure. Dumnezeu este puternic. El poate transforma totul și fără noi dar El a ales să ne folosească. El nu ne poruncește să facem imposibilul și să ne abandoneze. El ne echează, ne dă putere, ne dă

⁴¹ Boyd-MacMillan, “Strigătul bisericii irakiene,” Internet.

⁴² Ioan 17:23

oamenii cu darurile potrivite, de care avem nevoie și ne conduce în sarcina pe care o avem de îndeplinit. Biserica este unealta Lui, agentul Său de reconciliere. Pentru motive prea mari pentru a le înțelege pe deplin, Domnul universului a ales oamenii Săi să ducă la îndeplinire planul Său, de a fi mâinile Sale, brațele, picioarele și gura Sa în această lume plină de suferință.

Unde mai putem găsi un astfel de potențial decât în biserică? Unde în altă parte decât în biserică, poate un tânăr să înceapă o viață nouă cu Hristos, să crească în biserică, să slujească lui Hristos cu credincioșie toată viața lui și să aibă un impact în lume? Unde în altă parte decât în biserică, un astfel de om poate să-și părăsească credințele, să se întoarcă la El, să fie iertat și restaurat pentru a fi folosit în Împărăție? Unde în altă parte decât în biserică, un bătrân poate intra în Împărăție pentru prima oară și să fie primit pe deplin așa cum este primit un copil sau un adult care se pocăiește?

Dumnezeu a intenționat ca biserica locală și oamenii Săi să slujească, să influențeze să aducă transformare biblică asupra oamenilor, familiilor, comunităților și națiunilor. În capitoul următor vom vedea cum lucrarea holistă devine parte a ADN-ului fiecărei biserici locale. Vom analiza moduri diferite de a identifica viziunea lui Dumnezeu pentru comunitate, cum aceasta poate fi împărtășită și implementată în comunitate de către biserica locală, care echipează și mobilizează oamenii ca să slujească, ca și cum Isus ar fi fost Primar.

10

Echiparea bisericii locale pentru mărturia holistă

Pentru mai mult de douăzeci de ani am urmărit cum Dumnezeu a eliberat biserici din lumea a doua și a treia, conducându-le de la o perspectivă îngustă a lucrării spirituale la o perspectivă mai cuprinzătoare, a agendei Dumnezeului Scripturii. Un scop limitat pune în umbră întreaga preocupare a lui Dumnezeu pentru o lume distrusă. Stă în calea bisericii de a deveni ambasada intențiilor depline ale lui Dumnezeu. Dar atunci când biserica își mobilizează membrii pentru a face acele lucruri care aduc transformare, ca și cum Isus ar fi fost Primar, rezultatele sunt dinamice și incitante!

Permiteți-mi să accentuez faptul că focalizarea pe o lucrare holistă nu minimalizează în nici un fel nevoia de a proclama Evanghelia; aceasta este exprimarea dragostei lui Dumnezeu și arată răscumpărarea, în comunicarea scrisă sau verbală. Proclamarea este un partener egal în împlinirea intențiilor lui Dumnezeu pentru biserica Lui, dar noi ne concentrăm acum asupra celuilalt partener: demonstrarea dragostei lui Dumnezeu. Examinăm cum lucrarea holistă devine o caracteristică încetățenită a stilului de viață a bisericii locale și a membrilor ei.

Într-o denominație africană, fiecare biserică locală a stabilit o temă anuală de genul „Jubiți-vă unii pe alții”. Aceasta este bine! Totuși, trebuie să fim atenți ca să nu spunem niciodată „O, asta a fost tematica de *anul trecut*!” Atunci când lucrarea holistă este ADN-ul bisericii noastre, iubirea de aproapele este tematica fiecărui an, pentru totdeauna.

Plantarea ADN-ului

La o conferință pentru biserici celulă, mi s-a pus o întrebare de bază. Unul dintre liderii mișcării de biserici celulă la nivel global insista să îi răspund:

- Bob, așa cum analizezi multe din bisericile locale din întreaga lume, ce au diferit acele biserici care au făcut lucrarea holistă ca parte integrantă din viața lor, din ceea ce sunt ele? Care sunt elementele care au determinat aceste biserici să „apuce” această învățătură și să o trăiască? Am avut o conferință la biserica noastră. Biserica noastră celulă a realizat câteva Proiecte Sămânță. Dar doresc ca aceasta să devină cu mult mai mult decât atât pentru bisericile noastre! Doresc ca să devină o parte din ceea ce suntem noi! Care sunt elementele care fac ca lucrarea holistă să devină parte din ADN-ul unei biserici locale?

Ce întrebare provocatoare! Știința îmi spune că ADN-ul meu poartă un cod unic al meu. ADN-ul meu mă descrie pe mine, aparența mea, abilitățile mele și caracteristicile mele, acele lucruri unice pe care le transmit mai departe la copiii mei și la nepoții mei. ADN-ul unei

biserici locale va descrie identitatea, calitățile și valorile ei, caracteristicile unice și definițiile care sunt transmise la membrii ei.

Prietenul meu dorea să învețe cum poate o biserică locală să fie atât de influențată de lucrarea holistă ca aceasta să devină parte fundamentală din identitatea ei. Mult timp am stat întins în pat, gândindu-mă care ar fi răspunsul corect. Dimineața, am avut cinci caracteristici pe care mai apoi le-am discutat cu un pastor al unei biserici mari din Uganda. Biserica lui are ADN-ul holist și doream să aflu care era părerea lui. Atunci când oamenii vor să facă parte din biserică pe care o conduce, el le spune de la început: „Noi suntem holiști și iată despre ce este vorba. Dacă vrei să faci parte din biserică noastră, pregătește-te pentru aceasta. Vei sluji în mod holist dacă vei fi alături de noi.” Când devin membri ai bisericii, ei deja cunosc care este ADN-ul ei. Cunosc ce se așteaptă de la ei, că vor face parte dintr-un grup mic, că vor sluji în comunitate și că vor da socoteală de ce fac. Înțeleg personalitatea corporativă a bisericii. Pastorul din Uganda a fost de acord cu acele cinci elemente. De atunci, colegii mei mi-au mai arătat alte două elemente: un total de șapte.¹

Elemente ale ADN-ului Bisericii Locale

1. ***Convingere:** Conducerea bisericii este absolut convinsă că demonstrarea dragostei lui Hristos nu este negociabilă. Dacă liderii nu sunt convinși, atunci lucrarea holistă nu va face parte din ADN-ul bisericii, chiar dacă biserica poate avea ocazional proiecte cu caracter holist. Liderii bisericii trebuie să fie convinși că Dumnezeu este Acela care produce roadă atunci când ei iubesc pe aproapele. Ei nu trebuie să vadă această roadă; poate că va apărea în generația următoare.*
2. ***Pocăință:** O biserică holistă se pocăiește de neascultarea din trecut, se întoarce de la calea inițială și umblă din toată inima cu Dumnezeu, pe această cale nouă. În majoritatea locurilor unde predăm acest mesaj, Duhul Sfânt deja deschide ochii bisericii către agenda mare a lui Dumnezeu. Dumnezeu deja a creat în pastori și lideri, foame reală după răspunsurile pe care le are Împărăția pentru distrugerea societății din care fac parte. Ei văd distanța dintre lucrarea lor și intențiile lui Dumnezeu pentru societatea lor. Ei recunosc că biserica s-a depărtat de intențiile depline ale lui Dumnezeu. Și făcând așa, recunosc că au păcătuit, chiar dacă a fost în mod neintenționat. Pocăința este răspunsul, dar dați-mi voie să explic. A „ne pocăi” înseamnă a ne întoarce din drumul nostru și a schimba direcția. Înseamnă a ne întoarce și a lăsa pe Dumnezeu să ne schimbe, după cum călăuzește Duhul Sfânt. Biblia ne spune despre ceremonii care comemorează sau accentuează evenimente de mare însemnătate. O biserică poate că dorește să aibă un serviciu special sau într-un anumit fel, să comemoreze pocăința acestora de orbirea de care a suferit în trecut și să se angajeze să meargă pe această nouă direcție.*
3. ***Angajament:** Pastorii și liderii sunt angajați să ia măsurile ce trebuie luate pentru a conduce congregația lor în lucrarea holistă. Ei lucrează având la bază o viziune pentru biserică și sunt personal angajați cu întreaga lor viață pentru slujirea plină de dragoste. Angajamentul lor cere sacrificiu, risc, timp și efort. Poate că aceasta cere o reorganizare. Poate că trebuie să renunțe la unele dintre activitățile bisericii.*

Elementele ADN 1. Convingere 2. Pocăință 3. Angajament 4. Aplicare 5. Proces continuu de învățare 6. Responsabilitate 7. Apreciere

¹ Fiecare biserică este unică. Uneori nu există un anumit timp de pocăință sau responsabilizarea bisericii este mai puțin formal structurată. Totuși, fiecare biserică influențată profund de aceste elemente, le experimentează la un nivel sau altul.

Poate că vor pierde dintre membri. Poate că vor pierde din fonduri sau poate că vor avea nevoie de mai multe fonduri pentru lucrare. Denominația sau colegii lor pot pune sub semnul întrebării loialitatea lor. Dar, liderii bisericii sunt pe deplin angajați să facă din lucrarea holistă, un stil de viață natural al bisericii lor.

4. Aplicarea : *Liderii bisericii locale pun accent pe aplicarea lucrării holiste în învățătura pe care o dau și în viața lor personală.* Sunt evidente expresii ale lucrării holiste în activitatea bisericii. Liderii bisericii nu numai că gândesc și vorbesc despre lucrarea holistă ci o și exprimă în viața lor. Ei folosesc metodele pe care le vom descrie în capitolele ulterioare: Disciplina Dragostei și Proiectele Sămânță. Cu mici excepții, predicile și studiile biblice au o dimensiune holistă, care este exprimată, practică și aplicată.
5. Procesul continuu de învățare : *Membrilor bisericii trebuie să li se aducă aminte de mandatul faptelor bune.* Lucrarea holistă poate fi prezentată printr-o conferință dar nu trebuie abandonată după aceea. Este ca și cum ai aduce pe cineva la Hristos cu bazele Evangheliei; nu le mai aduci aminte niciodată despre acestea, dar te aștepti din partea lor să cuoască, să înțeleagă și să trăiască Evanghelia. Lucrarea holistă este coaptă în cuptorul învățăturilor regulate ale bisericii: în predici, studii biblice, liturghie, grupuri mici și mentorizare. Lucrarea holistă este una dintre cele mai repetate tematici în biserică. De fapt, fiecare tematică biblică are implicații holiste. Congregația este expusă predicării, educării și mentorizării în lucrarea holistă.
6. Responsabilitatea : *Atunci când o biserică are ADN-ul holist, responsabilitatea pentru slujirea plină de dragoste și credincioșie, individual, unii față de alții și corporativ, este veritabilă.* Liderii bisericii devin responsabili unii față de alții și față de membri și membrii unii față de alții, pentru actele de slujire pe care le fac. Oamenii se așteaptă să fie întrebați cum și ce au făcut. Liderii de grup mic fac o dare de seamă membrilor grupului de activitățile grupului lor. Fiecare om este responsabilizat; biserica însăși este responsabilizată înaintea membrilor ei. Așa cum se face un raport cu date financiare, de participare la programe, de membralitate și botezuri, tot așa se face și un raport al lucrării holiste.
7. Aprecierea : *Când o lucrare holistă este parte din ADN-ul bisericii locale, biserica celebrează actele slujirii pe care ea sau membrii ei le fac.* Aceasta nu înseamnă să celebrezi bunătatea manifestată a oamenilor ci faptul că Dumnezeu a dat putere oamenilor Săi, prin Duhul Sfânt, să devină ambasadorii pe care îi dorește El. Sunt câteva moduri de a face acest lucru:
 - În programul de închinare: Biserica permite mărturii săptămânale. Se are în vedere nu înălțarea omului ci glorificarea lui Dumnezeu prin ceea ce a făcut El. Matei 5.16 spune: „*Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.*”
 - În grupuri mici: În Școala duminicală, studiul biblic sau grupuri celule, este de așteptat ca o parte a întâlnirii, să fie destinată împărtășirii modurilor în care Dumnezeu a folosit ascultarea lui sau a ei în slujire, de la ultima întâlnire pe care au avut-o.
 - Prin diferite metode de comunicare: Biserica poate folosi fotografii, istorii scrise pe buletinul informativ sau pe o tablă cu anunțuri sau în editorialul periodic al bisericii. Când suntem născuți din nou, primim ADN-ul lui Hristos adică abilitatea de a ne conforma chipului Său. Este deja acolo dar trebuie să fie evidențiat.

2 Surse ale acestor istorisiri sunt disponibile la sfârșitul acestei cărți, la anexa intitulată Bibliografie.

La fel și cu mesajul holistic: este deja în Scripturi. Ca lideri ai bisericii locale, trebuie să îl folosim și să devină parte din ADN-ul bisericii noastre. Exemplele care urmează ilustrează cum convingerea și pocăința au ajutat la formarea ADN-ului bisericii locale.

Exemple de convingere și pocăință

1. Vechiul Testament conține o lecție importantă. Cartea Legii a fost pierdută pentru mulți ani. Într-un final, a fost găsită în Templu. Regele Iosia a auzit ce scria în ea și a plâns când și-a dat seama de diferența dintre ce așteaptă Dumnezeu de la oameni și ceea ce trăia el și poporul său. Ei s-au pocăit și s-au întors de la calea lor.*
2. În 1986, conducerea organizației internaționale Harvest a avut o conferință pentru evaluarea lucrării și a strategiei. După multe discuții, am decis să lucrăm numai cu bisericile locale și nu cu centre de zi, cu orfelinate sau societăți medicale creștine. În luna ce a urmat, am avut o conferință regională cu angajații, în Port-au-Prince, Haiti. În timpul unei perioade mai lungi de timp de rugăciune, Duhul Sfânt ne-a convins pe fiecare în parte că lucrarea noastră a ignorat complet Mireasa lui Hristos, biserica. A fost un moment divin, un timp pivotant în istoria organizației Harvest. De atunci, am afirmat întodeauna că pocăința noastră din Port-au-Prince a schimbat complet scopul nostru. Recent am scris istoria organizației și am revăzut comunicări din acea perioadă. Spre surprinderea noastră, am văzut că decizia de a schimba direcția și de a anunța acest lucru în scris, data cu o lună mai devreme. Dar punctul de întoarcere nu fusese imprimat în inima noastră până în momentul în care Duhul Sfânt ne-a convins și ne-am pocăit.
3. De mai mult de douăzeci de ani, pastorul Thomas, un om foarte timid cu numai patru clase de școală, avea treizeci de membri în biserica sa din Nicaragua. O mână de oameni se aduna în fiecare seară pentru program iar biserica avea o atitudine plină de judecată la adresa comunității. Apoi, Dumnezeu a început să deschidă ochii și inimile membrilor bisericii. Ei au anunțat o întâlnire a comunității și în mod public au recunoscut atitudinea lor și s-au pocăit de lipsa de compasiune de care au dat dovadă față de comunitate. Pastorul Thomas și-a schimbat stilul de conducere și a început să lucreze cu grupuri mici. În intervalul a opt luni, biserica a crescut la mai mult de 200 de membri. 700 de copii participau la cluburile biblice ținute în case. Biserica a început un program de învățare a alfabetului pentru adulți, un program de împrumuturi pentru afaceri mici, trei grădinițe pentru copiii din comunitate și recent au cumpărat un teren pentru o școală. Pastorul Thomas dă credit acestei schimbări uimitoare în comunitate, schimbării înțelegerii sale despre rolul bisericii și relațiile acesteia cu comunitatea.
4. Imediat după ce a condus un studiu biblic în biserica sa, despre „Răspunsul creștinilor la nevoia umană”, un pastor din Republica Dominicană a chemat biserica la pocăință. Membrii și-au dat seama că ei nu răspundeau la nevoile fizice ale celor săraci din comunitate. Mulți dintre membrii bisericii s-au propus voluntari, câte două ore pe săptămână, pentru a fi folosiți în funcție de aptitudinile lor. Biserica a coordonat și planificat pe acești oameni în concordanță cu nevoile comunității, în fiecare săptămână. Dacă ce știau membrii să facă, nu era de trebuință, membrii au decis să contribuie financiar, cu ceea ce realizau ei în cele două ore de muncă, iar acești bani să fie folosiți pentru nevoile comunității.

* Levitic 4:13 și 2 Cronici

Identificarea viziunii lui Dumnezeu pentru biserica locală

Pe măsură ce bisericile locale fac tranziția către o viziune de lucru holistă și echipează membrii ei pentru o astfel de lucrare, primul pași pe care trebuie să-i facă este să identifice o viziune holistă, să o explice oamenilor și să o implementeze în comunitate. Echiparea înseamnă mai mult decât învățarea. Înseamnă modelarea, pregătirea, punerea la dispoziție a mijloacelor necesare, formarea unui caracter și atitudini, accentuarea viziunii, punerea la dispoziție a cunoștințelor și experienței necesare, mentorizare și ucenicie. Este o pregătire la scară largă. Pentru a ajuta liderii de biserici să capete o viziune holistă, noi le punem o întrebare: „Dacă Isus ar fi fost Primar, cum s-ar fi schimbat comunitatea ta?” Viziunea este cheia! Biblia spune că „acolo unde nu este viziune, oamenii pier.”³ O biserică fără viziune face atât cât este nevoie ca să-și mențină statutul de biserică. Are slabe șanse, dacă are vreuna, să aibă un impact pentru Împărăția lui Dumnezeu în comunitatea lor. O biserică cu viziune, în schimb, are un mare potențial atât pentru acum cât și pentru eternitate.

Viziunea lui Dumnezeu pentru biserică se răspândește de obicei, de la păstor la turmă. Apoi este comunicată și promovată oriunde se manifestă viața bisericii: declarația de misiune, de la amvon, în studiile biblice, în școala duminicală, în grupurile mici și proiecte de slujire. Pastorii sunt cei mai eficienți în comunicarea viziunii, în biserică, atunci când ei comunică mai întâi liderilor bisericii: pastori, bătrâni, învățători și ceilalți angajați, dacă sunt. Pastorii și liderii trebuie să prindă și să implementeze aceeași viziune și împreună, să conducă pe oameni spre împlinirea intențiilor lui Dumnezeu. Apoi, predicarea devine și mai eficientă atunci când același mesaj este integrat în întreaga biserică. Congregația aude viziunea lui Dumnezeu în timpul de predicare, apoi același accent se pune și în școala duminicală, studiile biblice, în timpul de părtășie de acasă, în grupuri de ucenicie și închinare, în lucrarea cu tinerii, lucrarea de consiliere și echipele de evanghelizare.

Puterea viziunii

La începutul lucrării mele, am condus o școală alternativă pentru tinerii delicvenți. Ei erau văzuți la capătul inferior al structurii societății iar ei se simțeau neglijați și respinși. Nu cunoșteau faptul că Dumnezeu îi crease și că aveau valoare. Ei se răzvrăteau împotriva autorității și dădeau de necaz. Erau cunoscuți pentru tot felul de fapte antisociale. Unul dintre angajații școlii a aranjat pentru acești tineri să ajute voluntar într-o instituție cu oameni dezavantajați mental. Colegul le-a spus tinerilor că vor primi insigne cu numele lor și un document oficial de voluntar în acea instituție. Sarcina lor era să vorbească cu pacienții, să-i împingă cu căruciorul, să îi ștergă la gură cu batista, să fie companioni acestor oameni care de altfel, aveau foarte puține ocazii să interacționeze cu alții. În ziua în care au început această activitate, s-a petrecut o minune! Tinerii se îmbrăcau de obicei neglijent dar atunci au venit toți îmbrăcați frumos la școală. Ce a contribuit la această diferență? Ei au prins o scîlpire a viziunii lui Dumnezeu pentru ei! Dumnezeu le-a confirmat că au valoare, asemănarea lor cu El și cu Fiul Său, în slujirea lor pentru alții.

³ Proverbe 29:18 (KJV)

Este vital ca lucrarea holistă să fie parte integrantă din declarația de misiune și viziune a bisericii și merită efortul de a le dezvolta așa. Un conducător de biserică binecunoscut descria *declarația de misiune* ca pe un rezumat clar al lucrării bisericii, o explicație cuprinzătoare a motivului pentru care există biserica, de exemplu, o combinație între Marea Trinitate⁵ și Marea Poruncă.⁶ O *declarație de viziune*, apoi, va defini chemarea unică a bisericii respective, area geografică, oamenii care sunt sluiți, metodele folosite sau scopurile principale.⁷ Personal, mă gândesc la „*viziune*” ca la ceva mare și la „*misiune*” ca la ceva unic! Oricum am pune aceste lucruri în frază, este important să fim holistici în mod intenționat, atât cu privire la chemarea generală cât și cu privire la chemarea specifică a bisericii. Este important ca declarația de misiune și viziune a bisericii să reflecte întreaga agendă a lui Dumnezeu, în domeniile spiritual, fizic și social. Ele pot enunța concepte pe care în mod intenționat le-am integrat mai jos:

- Predicarea lui Hristos ca Domn și slujirea altora de dragul Lui (2 Corinteni 4:5)
- Trimiterea în lume, ucenicia națiunilor, învățarea căilor lui Dumnezeu (Matei 28:19)
- Împlinirea voii lui Dumnezeu, extinderea Împărăției lui Dumnezeu (Matei 6:9-10)
- Restaurarea tuturor lucrurilor (Coloseni 1:20)
- Învățarea, părtășia, cina și rugăciunea (F.A 2:42)
- A fi sare, lumină și drojdie (Matei 5:13-16; 13:33)
- A face dreptate, a iubi mila și a umbla smeriți cu Dumnezeu (Mica 6:8)
- Închinarea, inclusiv prin muzică și laudă (Coloseni 3:16)
- Echiparea sfinților pentru fapte de slujire (Efeseni 4:11-12)
- A face (...) „pentru cei mai neînsemnați dintre aceștia” ca pentru Hristos (Matei 25:40)
- Încurajarea unii pe alții în dragoste și fapte bune (Evrei 10:24-25)
- Purtarea sarcinilor unii altora (Romani 12:13)
- Iubirea de Dumnezeu mai presus de orice și iubirea aproapelui (Matei 22:37-39)

Organizația noastră, Harvest, are o declarație de misiune și viziune. Le revizuiți în fiecare an în timpul conferinței noastre anuale pentru a ne aminti de scopul la care ne-a chemat Dumnezeu și pentru a putea evita faptele bune care nu sunt parte din chemarea noastră. Dacă nu există o declarație de misiune și viziune, acestea ar trebui să fie dezvoltate de către pastor și liderii dedicați ai bisericii. Factorii de răspundere din denominație ar trebui să adopte aceste declarații de misiune și să clarifice chemarea holistă a bisericii locale în declarația sa de misiune.

4 Harvest are studii biblice interactive și dezvoltă schițe de predici care pot fi folosite în bisericile locale în acest scop. Contactați-ne la adresa dată la începutul cărții sau la www.harvestfoundation.org.

5 Matei 28:19-20a

6 Matei 22:37-39

7 Barna, Un pește fără apă, 70. Această carte ajută bisericile să identifice chemarea lor specifică și generală.

Împărtășirea și implementarea viziunii

După ce viziunea holistă a fost înțeleasă de către pastor și lideri, aceasta trebuie mai departe împărtășită și implementată indivizilor, familiilor și grupurilor mici din biserică. Undeva la acest moment, pastorii sau liderii de biserici ar putea să gândească: „Stați puțin! Biserica noastră este mică!! Noi nu avem bani. Oamenii noștri nu ar putea face asta!” Dar noi nu vorbim despre proiecte la scară largă, care necesită investiții mari de timp și bani. Este vorba mai degrabă despre o viziune mare ce poate fi împlinită prin proiecte mici, cu timp și bani puțini investiți ca un sacrificiu din partea membrilor, folosind aptitudini, talent și alte resurse! Aceste aplicații mici pot părea fără nici o însemnătate în contextul acestui plan mare al avansării Împărăției lui Dumnezeu, dar distanțele lungi se parcurg făcând pași mici, unul după altul. Voia lui Dumnezeu se împlinește cu fiecare faptă făcută, una după alta. Mie îmi place să spun: „Care este cel mai bun mod de a mânca un elefant? Bucățică cu bucățică!” Și vă rog să nu credeți că mănânc elefanți! Dar atunci când vorbim de sarcini mari, această zicală mă ajută să îmi aduc aminte că acțiunile mici, una câte una, vor ajunge să împlinescă viziunea aceasta măreață.

La una dintre conferințele noastre susținute în Myanmar, am împărțit participanții, sute de pastori și lideri de biserici, în grupuri mici. Am cerut fiecărui grup să planifice un proiect mic pentru comunitate și să fie pregătiți să-l împărtășească tuturor participanților. O doctoriță era și ea prezentă la conferință. Ea știa foarte bine cât de mare era nevoia în comunitățile din țara ei și se gândea că proiectul acela mic la care lucra grupul ei nu avea nici o importanță. Dar ulterior, toate cele treizeci de grupuri au terminat de planificat și prezentat proiectele lor. Când le-a văzut pe toate împreună, doctorița a rămas înmărmurită de puterea eforturilor combinate și mărturia ce se putea da!

Iată câteva moduri de a mobiliza biserica pentru a implementa viziunea prin forumuri de învățare, tradiționale sau mai puțin tradiționale, organizate în biserică, „bucățică cu bucățică”.

Oriunde se află!

Primul loc unde Dumnezeu cheamă pe oamenii Săi să reprezinte agenda Sa este locul, oricare ar fi, unde se află ei! Bisericile locale neglijează de multe ori să echipeze pe membrii ei pentru acțiunile care aduc cea mai mare transformare: mărturia vieții lor personale! Echiparea și mobilizarea sfinților pentru slujire este descrierea fișei de post a fiecărui lider de biserică „desăvârșirea sfinților în vederea lucrării de slujire.”⁸ Ca ucenici ai lui Hristos, trebuie să ascultăm de Dumnezeu în arena slujirii, acolo unde petrecem cel mai mult timp din timpul nostru, nu timp suplimentar, donat unor astfel de lucruri. Aceasta ar putea să însemne acasă, la fabrică, la tipografie, la birou, la clinică sau în Parlament. Toți creștinii sunt ambasadori ai Împărăției, reprezentând scopurile lui Dumnezeu; în orice domeniu putem avea cel mai bun impact.

Evrei 10 afirmă același mesaj: „Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei ci să ne îndemnăm unii pe alții.”⁹ Aceste versete sunt legate între ele. Oamenii bisericii trebuie să se adune unii cu alții pentru a fi încurajați pentru slujire plină de compasiune, apoi să se împărtășească și să aplice ce au învățat. Eu cred că Dumnezeu a știut că avem nevoie de încurajare, instruire și responsabilitate pentru a-L sluji bine.

⁸ Efeseni 4:12

⁹ Evrei 10:24-25

Să privim puțin asupra unor oameni care nu numai că au fost încurajați de către bisericile lor ci au fost echipați să slujească, oriunde s-au aflat:

- Într-o sâmbătă, două asistente medicale din Africa erau în vizită la niște rude într-un oraș din apropiere. S-au hotărât să aibe o întâlnire cu femeile care alăptau și cele ce erau gravide, pentru o discuție despre sănătate în astfel de circumstanțe, despre naștere, îngrijirea copiilor, obiceiuri de alimentație, planificare familială și elemente de bază de igienă personală. Mai mult de o sută de mame au avut ocazia să cunoască mai bine astfel de lucruri!
- Un inginer pensionar, creștin, din Asia, a organizat comunitatea pentru a repara un drum pe care locuia el și vecinii săi. Cartierul era budist și includea chiar și o moschee, o școală publică de patru clase, un templu budist, un orfelinat și o biserică baptistă. Fiecare dintre acești vecini au contribuit financiar, iar acest pensionar creștin s-a ocupat cu organizarea reparațiilor. Omul nostru a văzut pe Dumnezeu la lucru și continuă să slujească vecinilor săi.
- Mai multe asistente creștine din Coreea au decis să oprească tendința de a cere bani pentru eliberarea de prescripții medicale, metodă folosită să suplimenteze salariul deja mic al asistentelor. În schimb, aceste asistente creștine au început un fond pentru a fi folosit pentru obținerea de medicamente pentru cei ce erau foarte săraci.

Aplicații personale la predici și studii

Mobilizarea întregii biserici pentru slujirea holistă poate fi la fel de simplă ca a găsi o cale pentru cei ce aud predica și participă la lecții biblice, să se ducă și să le aplice, oriunde se află! La sfârșitul fiecărei lecții, la întâlnirile de grup mic, sau la sfârșitul predicii, cei ce sunt în conducere ar putea:

- Încuraja aplicații care sunt realiste, specifice și imediate.
- Să provoace ascultătorii să aleagă o aplicație.
- Să îi îndemne să se roage unii pentru alții pentru a duce la îndeplinire aplicația aleasă.
- Să le ceară să împărtășească experiența aplicației la următoarea întâlnire.

1. Încurajează aplicații care sunt realiste, specifice și imediate.

(Vezi exemplele din textul încadrat, de mai jos.) Vorbitorii sugerează de obicei aplicații generale pe care ascultătorii le uită, în cele mai multe cazuri, sau le consideră irelevante sau nu doresc să le încerce. Ei ar trebui însă să încurajeze ascultătorii să se gândească la aplicații care sunt realiste, specifice și imediate. Este de mare ajutor când pastorii și liderii împărtășesc cum ei înșiși au aplicat lecția într-un mod realist, imediat după ce aceasta a fost predată.

- Aplicația trebuie să fie realistă în relație cu alte obligații pe care le au.
- Trebuie să fie specifică: „Ce vom face?” „Când?” „Cu cine?”
- Este cel mai bine dacă se realizează imediat, completat înainte de următoarea întâlnire sau serviciu de biserică.
- Aplicațiile poate vor duce la anumite costuri pentru persoana care face această aplicație; poate pierde o masă, sau un timp de relaxare propus sau câteva ore de somn. Aplicația însă nu trebuie să afecteze alte priorități, cum ar fi față de familie, muncă sau biserică.

Aplicațiile trebuie să fie realiste, specifice și imediate

Chiar acum ai învățat că trebuie să ierți pe cei ce te-au ofensat . Trebuie să planifici cum să faci acest lucru. Care dintre aplicații credeți că vor fi realizate?

Opțiunea A: „Voi fi atent la o oportunitate de a ierta pe toți cei ce m-au ofensat în trecut“

Opțiunea B: „Luni ce vine, voi invita pe colegii mei de muncă la o cafea. Le voi spune că doresc să îmbunătățesc relațiile dintre noi și le voi cere iertare. Le voi sugera să lăsăm neînțelegerile deoparte și să avem un nou început în prietenia noastră“

Opțiunea A este prea generală. Nu este realist să spui că ierți pe toată lumea. Nu este nici specifică. Nu a fost identificată nici o persoană. Nu este imediată. Nu a fost stabilită nici o dată anume. Este greu de aflat dacă această aplicație a fost realizată.

Opțiunea B demonstrează toate criteriile cerute. O întâlnire la o cafea cu colegii pare să fie realistă. Este și specifică. Au fost identificate relațiile care schiopătează și a fost stabilit un plan de acțiune. Este imediat. Într-un interval de o săptămână, aplicația va fi realizată.

2. *Provoacă ascultătorii să aleagă o aplicație.* Pastorii și liderii de grup, după fiecare predică sau lecție predată, trebuie să provoace ascultătorii să aleagă o aplicație personală. Amintește-le să renunțe la obiceiul de a ști ceva și a nu face nimic. Încurajează-i să ceară lui Dumnezeu călăuzire, în rugăciune. Este de ajutor să se gândească la mai multe lucruri pe care le-ar putea face apoi să ceară lui Dumnezeu călăuzire în a alege ce dorește El.

3. *Îndeamnă participanții să se roage unii pentru alții ca să ducă la finalizare aplicația aleasă.* Spre sfârșitul întâlnirii, pastorii și liderii de grup ar trebui să sugereze participanților să împărtășească unei persoane deciziile luate cu privire la o aplicație și să se roage unii pentru alții. Aceasta poate fi ușor împlinită în grupuri mici, dar poate fi realizată și la sfârșitul unei predici, printr-o invitație specială a celor ce doresc să aplice lecția, în față. Comunicarea ajută pe participanți să clarifice aplicațiile la care se gândesc. Mai dă și motivare pentru a pune în practică ce au învățat, știind că o altă persoană cunoaște ce are de gând să facă și se roagă pentru ei.

4. *Cere ascultătorilor să împărtășească experiența aplicației la următoarea întâlnire sau serviciu de închinare.* Pastorii și liderii dau prin aceasta, posibilitatea de responsabilizare a membrilor prin acest raport. În grup, fiecare poate spune relativ repede ce s-a întâmplat, chiar la începutul întâlnirii. Într-un serviciu public de biserică, poate fi o mărturie personală a unui membru, sau congregația se poate împărți în grupuri mici iar acolo pot fi mai multe astfel de mărturii. Această acțiune confirmă dacă aplicația a fost realizată sau nu. Accentuează necesitatea de a pune în practică ce au învățat și permite oamenilor să se încurajeze și să se roage unii pentru alții.

O clădire nu poate fi mărită sau extinsă în siguranță dacă nu are o fundație solidă. În același fel, ucenicii lui Hristos trebuie să aibă o bază solidă dacă vor ca domnia lui Hristos să se extindă la nivelul întregii societăți. Această bază este mai mult decât o teologie corectă, este caracterul lui Dumnezeu demonstrat în viața fiecărui membru. Pe măsură ce fiecare individ este învățat de către biserică să influențeze comunitatea lor, viața lor trebuie să reflecte caracterul lui Hristos. Apostolul Pavel ne-a spus că trebuie să avem o viață sfântă, pură, liniștită și productivă¹⁰ și că trebuie să nu fim destrăbălați ci plini de Duh, cântând și fiind mulțumitori.¹¹ Dacă nu expunem progresiv caracterul lui Dumnezeu în viața

10 1 Tesaloniceni 4:3-12

11 Efeseni 5:17-20

noastră, vom avea puține de spus altora despre agenda lui Dumnezeu. Demonstrațiile dragostei lui Dumnezeu, liniștite, pline de sacrificiu, realizate de fiecare individ, în sfințenie, au o mai mare putere în a influența pentru Împărăția lui Dumnezeu, decât activitățile corporative ale bisericii. Exemplele de mai jos ilustrează acest adevăr:

- Să vă spun povestea pantofarului! Materialele noastre de training holiste au fost predate în Brazilia, într-o biserică. Jose, un pantofar, a participat la toate sesiunile. Atunci când unul dintre personalul organizației noastre l-a vizitat pe Jose în magazinul său, au fost surprinși să vadă pe proprietar că mentoriza pe Maikon, un tânăr dintr-o familie săracă. Îl mentoriza atât în afacere cât și în credință. Jose avea deja dorința de a ajuta pe oameni dar studiile la care participase și aplicațiile ce le putea face, i-au deschis ochii. El este un creștin plin de entuziasm, lucrând și împărtășind credința lui cu acest tânăr care ar fi fost altfel, „mentorizat” de viața de stradă pe care o avea.

Familiiile ar trebui încurajate să pună împreună în practică aplicații ale lucrării lui Dumnezeu. Au contacte naturale cu multe instituții comunitare sau oameni cum ar fi școli, lucrătorii primăriei, oamenii de la ferme, vecinii de apartament sau cu cei de la serviciile sociale. Dumnezeu dorește ca voia Sa să se facă în fiecare din aceste locuri! Familiile au nevoie să fie învățate și pregătite pentru a deschide ochii, de a vedea și de a ajuta la rezolvarea nevoilor celor din jur iar bisericile locale trebuie să mobilizeze familiile să slujească lui Dumnezeu împreună. Atunci când bisericile mobilizează familiile, nu numai că nevoile curente sunt rezolvate ci generația care urmează este echipată pentru aceasta. Copiii care sunt crescuți cu atitudinea de a sluji, cel mai probabil vor deveni adulți cu viziune, scop și cu o inimă de slujitor.

Predica

Dacă această viziune a lui Dumnezeu îl consumă pe pastor și este reflectată în ceea ce predă întregii congregații, atunci această viziune va deveni contagioasă. Predica este un mijloc evident și important pentru a împărtăși viziunea întregii agende a lui Dumnezeu. De fiecare dată când este explicată Scriptura, pastorii ar trebuie să se întrebe pe ei înșiși: „Cum pot să fac legătura dintre acest pasaj și lucrarea holistă?” Pe măsură ce pastorii se pregătesc și studiază pentru predică, pasaje foarte cunoscute, îi încurajez să ceară lui Dumnezeu, în

Dacă pastorul este consumat de viziunea lui Dumnezeu, atunci viziunea devine contagioasă.

smerenie, să le deschidă ochii pentru a vedea intențiile lui Dumnezeu pentru biserică. Comunicarea viziunii ar trebui să fie adânc înrădăcinată în Scripturi, astfel ca membrii bisericii să înțeleagă că este mai mult decât o idee nouă și bună. Ei trebuie să audă prin Cuvântul lui Dumnezeu care sunt intențiile Lui pentru biserică, pentru biserica lor. Predicile ajută congregația să vadă că Dumnezeu a folosit biserica din toată lumea, de-a lungul istoriei, precum și în generația prezentă, pentru a transforma societăți. Predicile trebuie ilustrate de viața acelor care predică și cum trăiesc ei predica. Sunt pastorii implicați în comunitate, în viața vecinilor, în oraș sau în națiune? Membrii bisericii știu acest lucru? Când Isus a spălat

picioarele ucenicilor Săi, El le-a dat un exemplu. Când predau, folosesc exemple din trecut și din alte părți ale lumii, dar oamenii răspund mult mai bine atunci când exemplific ce a făcut Dumnezeu prin mine, săptămâna trecută, sau ieri. De multe ori provoc pastorii să realizeze un sondaj, să ceară membrilor bisericii să scrie tema ultimei predici auzite, sau în urmă cu două săptămâni, sau cu trei sau patru săptămâni în urmă. Le mai spun să se pregătească de o dezamăgire mare, atunci când vor afla cât de repede uită oamenii pe măsură ce trece timpul. Dar predicile pot fi reamintite și aplicate! Iată câteva sugestii:

Predicile pot schimba oamenii?

Predicatorii presupun că Cuvântul lui Dumnezeu și Duhul vor produce convingere și schimbare. Dar nu în mod automat! Am vizitat recent o biserică împreună cu soția mea. Predica a fost despre cinstirea lui Dumnezeu și administrarea creației Sale. Mesajul a fost bine încheiat iar pastorul a sugerat câteva aplicații, dar a lipsit un element critic. Nu a fost timp pentru răspunsuri. Nu a fost lăsat timp pentru ca fiecare să se gândească, să se roage și să ia în considerare o aplicație specifică și personală... Și nu a fost nici o invitație pentru a se realiza o acțiune specifică. . . . Și puțini dintre noi vor fi dintre aceia care vor administra bine creația!

- Predicile ar trebui concepute pentru a fi trăite, nu doar auzite.
- La sfârșitul predicii, fiecare persoană ar trebui provocată să se angajeze la o acțiune specifică, realistă și imediată. Dacă aplicația predicii nu este specifică, oamenii pot pleca cu ideea plăcută că da, pot trăi într-un mod mai bun, dar în general vorbind, aceasta va fi în viitor. Iar acest sentiment plăcut se evaporă în săptămâna care urmează sau chiar la sfârșitul predicii, când încep conversațiile înainte de plecare.
- Dacă Duhul Sfânt nu vorbește prin acel mesaj, nu se va face nimic din ce contează pentru eternitate. Trebuie să fim atenți la călăuzirea Lui atunci când ne pregătim să predicăm.

Grupul Mic

Grupurile mici sunt probabil cel mai bun mediu în care aplicațiile pot fi încurajate și pot deveni specifice, realiste și imediate. Iată câteva principii cheie pentru echiparea și mobilizarea grupului mic cu o viziune holistă:

- Bisericile pot folosi grupurile mici deja existente pentru a echipa membrii lor pentru o lucrare holistă. Acest scop poate fi ușor încorporat în clasele de școală duminicală, în întâlnirile de rugăciune, în momentele de părtășie din case și din grupuri celule.
- Liderii de grup mic trebuie echipați pentru a vedea implicațiile holiste în tot ceea ce predau. Ei ar trebui să fie pregătiți pentru a facilita întâlnirile în așa fel ca membrii grupului să descopere și să aplice principiile lecțiilor în propria lor viață.
- Grupurile mici accentuează aplicațiile personale. La încheierea fiecărei întâlniri, membrii grupului spun unii altora despre cum vor pune în practică lecția în săptămâna următoare și se vor ruga unii pentru alții. La începutul lecției următoare, trebuie planificate câteva minute pentru revizuirea aplicațiilor. Ei ar putea folosi metoda de la Disciplina dragostei de la Partea a Patra.
- Pe măsură ce grupurile mici învață despre potențialul și responsabilitatea lor de a influența comunitatea și cultura din care fac parte, pot fi mobilizați să caute și să planifice moduri de a demonstra dragostea lui Dumnezeu lumii din jurul lor. Pot folosi Ghidul de planificare a Proiectelor Sămânță din Partea a Patra.

- Grupurile mici pot apoi duce la îndeplinire proiecte la scară mică, împreună. Este mai ușor să echipezi și să mobilizezi un grup mic sau un grup celulă decât să angajezi o biserică întreagă, dintr-o dată, într-un proiect de slujire comunitar. Grupurile mici sunt un bun context pentru slujirea de grup.

- Două modele de grup mic sunt grupul familial și grupul format de afinitatea membrilor unul pentru altul. Grupurile familiale se întâlnesc regulat, se încurajează reciproc pentru aplicații individuale, se roagă și laudă pe Dumnezeu și planifică împreună cum să slujească. Grupurile formate în funcție de afinități, consistă în oameni care au un punct comun, fie profesia, că sunt oameni de afaceri, profesori, asistenți medicali, sau mame cu copii, sau oameni cărora le plac fotografiile. Ei dau mărturie de preocuparea lui Dumnezeu în sfera de influență în care sunt specializați. Un grup al oamenilor de afaceri, de exemplu, poate lua poziție împotriva fraudelor economice, a mitei pentru obținerea de slujbe sau pot lucra împreună la ajutorarea celor ce au nevoie de un capital pentru a susține familia.

Iată câteva exemple de grupuri mici dintr-o biserică coreană:

- O biserică coreană are 25 de grupuri celulă. Fiecare grup a realizat un proiect mic în comunitate, pe cheltuiala grupurilor, din ce s-a strâns în timpul săptămânii. Câteva grupuri celulă au mers la serviciul de asistență socială la primărie pentru a afla cine are nevoie de asistență. Un grup a făcut mâncare pentru un cuplu mai în vârstă; grupul a observat cât de multă dezordine era în casa lor și s-au hotărât să revină să-i ajute. Un alt grup a vizitat doi oameni care suferă de dezabilități, unul dintre ei erau la pat de 37 de ani și au apreciat ajutorul dat ca să facă baie; celălalt era creștin și au avut un timp minunat de laudă și părtășie. Un alt grup a ajutat la celebrarea zilei de naștere a unui băiat cu handicap. I-au cumpărat cadouri și o felicitare. Părinții băiatului nu erau creștini dar au fost mișcați de bunătatea arătată față de copilul lor.

O biserică sau un grup mic se poate orienta asupra cartierului lor, să dea atenție celor în vârstă care nu pot să mai îngrijească corespunzător de casa lor, să ajute la spălarea rufelor, să le gătească sau să-i ajute să se facă bine, dacă este cazul. Poate că cea mai mare suferință pe care o au astfel de oameni este singurătatea. Poate că nu mai au pe nimeni din familie sau prieteni dar biserica sau un grup mic poate să-i „adopte” și să se îngrijească de nevoile lor. Dumnezeu a folosit aceste două biserici pentru a sluji văduvelor în vârstă:

- Într-o biserică mică din Republica Dominicană, membrii bisericii au identificat 7 văduve cu venituri foarte mici care locuiau în cartierul lor. Aceste văduve nu mai aveau pe nimeni din familie care să le ajute. Biserica le-a „adoptat” și a început să se ocupe de nevoile lor, ca și cum ar fi făcut parte din familia bisericii. Văduvele au primit ajutor practic din partea mai multor familii din biserică și mult mai mult. Au avut ocazia să experimenteze în mod personal bunătatea intențiilor lui Dumnezeu și dragostea Lui. Deși biserica a decis să le ajute pe aceste văduve indiferent dacă ele erau sau nu creștine, toate cele 7 femei și-au pus credința în Hristos ca rezultat al compasiunii pe care au văzut-o în cei ce le-au ajutat.

Membrii unei biserici care aveau o lucrare holistă, în Coreea, au fost desemnați să demonstreze dragostea lui Hristos celor necredincioși din comunitatea lor. Membrii bisericii au decis să lucreze ca grup mic. Ei au vizitat autoritățile locale pentru a lua pe o listă, numele celor mai săraci din comunitate. Au fost îndrumați spre o femeie în vârstă despre care au descoperit curând că era o veche *saman* adică un medium spiritist. Ea locuia de una singură înconjurată de idoli săi și picturile religioase. Casa ei era un dezastru. Oamenii au vorbit cu ea pentru un timp apoi au ajutat la curățenie. Promițând

să se întoarcă, ei au început o relație pe care Dumnezeu a onorat-o și binecuvântat-o. Luna următoare, membrii bisericii au recrutat alte două grupuri mici ca să-i ajute să renoveze casa acestei bătrâne. Donațiile obținute au ajutat la reparații semnificative la casă. Câteva luni mai târziu, acești membri au avut un alt proiect desemnat: să împărtășească ceea ce au învățat cu un alt om, care avea nevoie să audă astfel de lucruri. Un pastor asistent a ales să vorbească cu această femeie *șaman*, discuție care a ajuns să fie aproape în întregime despre credința în Hristos. Ea s-a întors la Dumnezeu. Imediat membrii grupului au căutat prin casă statuete și obiecte șamane și le-au distrus. În duminica următoare, ea a participat la serviciul de duminică dimineața și a început să spună celor ce o ascultau că și ei au nevoie să-și predea viața în mâinile lui Hristos Isus.

Congregația

O congregație locală poate fi transformată atunci când vede problemele comunității prin ochii lui Dumnezeu:

- Pastorul asistent al unei biserici etiopiene a participat la o conferință de-a noastră. Congregația sa se confrunta cu decizia ce să facă într-o anumită problemă mare: copiii străzii care locuiau pe proprietatea bisericii. După conferință, copiii nu mai erau o „problemă” ci o oportunitate. Pastorul s-a dus înapoi la biserică lui și a spus bisericii despre noile sale convingeri. Biserica a format un comitet de vreo 12 oameni a căror inimă a fost mișcată de ce au auzit de la păstor. Au început coordonarea unei lucrări cu copiii. Au strâns bani și au ajutat copiii cu mâncare și îmbrăcăminte. I-au ajutat să strângă ei înșiși bani prin spălarea de mașini, lustruirea pantofilor sau făcând anumite servicii mărunte. Majoritatea copiilor au fost adăugați la familiile lor naturale iar mulți dintre ei, încă mai au o mică afacere. Părinții s-au implicat în această lucrare ca și garanți, responsabili pentru venitul strâns de copii din activitățile lor.

Sunt multe moduri de a mobiliza o biserică locală în implicarea ei pentru rezolvarea nevoilor comunității. Modurile expuse în Partea a Patra pot fi folosite de biserici pentru a descoperi intențiile lui Dumnezeu și pentru a demonstra dragostea Sa aproapelui nostru. Congregația ar trebui să fie încurajată să participe nu numai la servicii comunitare ci și în activități civice din domeniul justiției, dreptății și intențiile lui Dumnezeu, așa cum sunt înțelese din Scripturi. Biserica însăși ar trebui să abordeze aceste domenii, într-un mod în care Dumnezeu să fie onorat. Profetul Mica ne dă un standard demn de urmat: „...Și ce alta cere Domnul de la tine, decât să faci dreptate, să iubești mila și să umbli smerit cu Dumnezeul tău?”¹² Iată câteva sugestii pentru implicarea congregației în activități civice:

- Atunci când apar probleme politice sau civice pe care biserica trebuie să le abordeze, vorbește despre ele de la amvon și cere creștinilor să formeze grupuri de discuții. Participă la întâlniri ca să exprimi care este poziția bisericii față de problema respectivă.
- Alătură-te grupurilor comunitare sau altor biserici care sunt implicate în abordarea problemelor civice. Descoperă și colaborează cu structurile respective, dacă este posibil.
- Formează un obicei de a te ruga ca biserică pentru chestiuni civice; anunță-le în buletinul bisericii sau în grupurile mici, pentru rugăciune.
- Încurajează membrii bisericii să fie informați de chestiunile civice. Cere membrilor să analizeze aceste lucruri și să cerceteze Scripturile în acest sens. Încurajează-i să vadă că este o perspectivă divină asupra lor. Ajută-i să poată explica ceea ce înțeleg și să poată asculta și pe alții. Pregătește-i intenționat pentru a reprezenta principiile Împărăției în chestiuni civice.

¹² Mica 6:8b

- Oferă un grup de responsabilizare pentru membrii care sunt activi în conducerea civică. Rugați-vă pentru ei și ajutați să dea socoteală de deciziile și acțiunile lor.
- Încurajează pe tineri ca să fie interesați de guvernare ca și concept și să se pregătească pentru o astfel de vocație, să fie reprezentanți ai Împărăției în arena civică și politică.

Eforturi la „firul ierbii” și implicare civică

Uneori, un individ sau o biserică prinde această viziune specifică pentru lucrarea holistă sau implicarea civică și începe să se implice, poate la început în mod particular iar apoi promovând acțiunea și altora, în biserică. Mai mulți oameni devin implicați. Eventual, această preocupare devine o lucrare pe care biserica o adoptă inclusiv la nivelul conducerii. Inițiatorul „de la firul ierbii” și conducerea bisericii locale are nevoie de o comunicare foarte bună și respect mutual.

Bisericile ar trebui să încurajeze membrii ei să fie angajați în activități civice. Sugestii pentru implicare civică personală pot fi după cum urmează:

- Participă la ședințele consiliului local, ale școlii sau ale comunității .
- Participă la dialoguri publice asupra unor chestiuni importante. Acolo unde este posibil, scrie scrisori editorilor de ziare sau aleșilor oficiali.
- Vizitează pe liderii locali. Mulțumește-le pentru serviciile lor. Întrebă-i cum poate biserica ta să dea o mână de ajutor. Cere-le o listă cu problemele majore ale comunității ca să te rogi pentru rezolvarea lor. Roagă-te chiar acolo dacă doresc. Spune mai departe bisericii ce ai aflat și cere membrilor, asistență în rugăciune și chiar implicare.
- Votează la alegerile locale și naționale.
- Candidează pentru poziții locale sau oferă-te voluntar pentru anumite responsabilități din comunitate.
- Vorbește despre anumite lucruri specifice care au influențat propria lor viață, într-un mod unic.

Pregătirea pentru ucenicie

Ucenicii lui Hristos nu sunt pregătiți în mod automat să fie reprezentanții scopurilor lui Dumnezeu în lume. Atunci când Pavel vorbea creștinilor despre faptul că reprezentau cu scop agenda lui Dumnezeu, el le spunea că sunt „ambasadori”.¹³ Membrii bisericii trebuie să fie echipați ca să fie ambasadori eficienți ai intențiilor lui Dumnezeu. Pregătirea lor pentru ucenicie trebuie să conțină bazele credinței lor. Mai trebuie să fie încurajați să acționeze, punând în practică ce au învățat, să asculte de poruncile lui Hristos și să expună zilnic scopurile lui Dumnezeu în domeniul sferei lor de influență.

Acest fel de pregătire pentru ucenicie este cel mai bine comunicat și practicat în grupurile mici sau în mod individual. Programul de pregătire ar trebui să fie un program intenționat al bisericii. Biserica alege creștini care sunt mai maturi în înțelegerea agendei mari a lui Dumnezeu și care pot învăța pe alții. Ucenicii învață apoi de la cei mai maturi, sunt mai experimentați și cunosc mai mult. Întâlnirile de pregătire ar trebui să se concentreze pe un subiect, pe un text din Scriptură, rugăciune, aplicare, creștere spirituală, rezolvarea problemelor, încurajare și slujirea împreună. Programul de pregătire care formează amabasadori ai Împărăției ar trebui să transfere trei caracteristici cheie:

¹³ 2 Corinteni 5:20a

- O viziune acceptată cu pasiune.
- Intenții strategice
- Contextualizare

1. *Prima sarcină în a „face pe ucenic un ambasador” este să îi împărtășești cu pasiune o viziune a intențiilor lui Dumnezeu pentru restaurarea „tuturor lucrurilor”*¹⁴ Aceasta include următoarele:

- Măreția scopurilor lui Dumnezeu, mai ales cu privire la ucenicia națiunilor.
- Legătura dintre ascultarea individuală în acțiunile lui și ucenicia națiunii, în același sens.
- Marele privilegiu de a pune viața ta la dispoziția scopurilor universale ale lui Dumnezeu, înaintea oricărui alt scop.
- O pasiune pentru a duce la împlinire o astfel de viziune.

2. *A doua sarcină este aceea de a pregăti pe ucenic să fie strategic, în mod intenționat ca și ambasador al intențiilor lui Dumnezeu. Ucenicul trebuie să fie echipat atât intenționat cât și strategic.*

- Ambasadorii sunt mai mult decât cetățeni: ei acționează în mod intenționat pentru împlinirea agendei guvernului pe care îl reprezintă. În același fel, creștinii trebuie să fie intenționați cu privire la sarcina pe care o au, ca mergând, să predice, să facă ucenici și să îi învețe să asculte poruncile Lui.¹⁵

- Trebuie să fim nu numai intenționați. Trebuie să fim și strategici. Sunt multe oportunități de a face voia lui Dumnezeu în fiecare zi, mai multe decât putem noi face. Oportunitățile trebuie selectate în mod strategic. Poate că unele produc roade, dar doar oportunitățile strategice aduc multă roadă. Trebuie să căutăm și să fim atenți la oportunitățile care au cel mai mare potențial de a avansa agenda lui Dumnezeu.

3. *A treia sarcină este de a învăța ucenicii să fie contextuali.* Ucenicii au nevoie să știe cum să reprezinte agenda lui Dumnezeu într-un mod care oferă cele mai mari șanse să fie înțeleasă și primită, așa cum este vestea cea bună a Evangheliei. Contextualizarea este un proces de adaptare, reformare sau potrivire pentru o anumită situație. De exemplu, Dumnezeu, care este Duh, a contextualizat mesajul dragostei Sale pentru rasa umană prin trimiterea lui Isus în formă umană. Iar Isus a contextualizat mesajul Împărăției spunând parabole cu subiect agricol, oamenilor care trăiau într-o societate agrariană.

Două scenarii de ucenicie

Scenariul 1 : O profesionistă, o asistentă socială, a devenit credincioasă. Ea a început un astfel de program de ucenicie la biserica ei. Cum ar trebui ea pregătită??

- *Viziune acceptată cu pasiune.* În procesul de învățare al bazelor credinței creștine, ea trebuie să experimenteze mai mult decât informații la rece. Biblia, care este caietul ei de studiu și ucenicie, este narațiunea glorioasă a mântuirii lui Dumnezeu oferită în dar pentru toți oamenii care sunt distruși de păcat. Aceasta trebuie comunicată într-un mod în care ea să prindă o viziune și să dezvolte o pasiune pentru împlinirea Scripturii, planul superb și profund al lui Dumnezeu. În mod specific, asistenta socială ar trebui să fie încurajată să proiecteze cum ar arăta viața clienților ei, dacă Isus ar fi managerul și fondatorul serviciilor sociale de care beneficiază ei. Ea ar trebui să fie îndemnată să dezvolte o pasiune pentru o astfel de viziune și să se roage pentru realizarea ei. Ea trebuie pregătită să ceară lui Dumnezeu curaj, putere și tenacitate pentru a duce la îndeplinire rolul pe care îl are în ajutorarea clienților ei pentru a-i îndrepta către intențiile lui Dumnezeu. Aceasta este viziunea pentru care ar trebui să muncească această asistentă socială. Și să muncească cu pasiune!

¹⁴ Coloseni 1:20

¹⁵ Matei 28:19-20a

- *Intenționalitate Strategică:* Ucenicii ar trebuie să fie învățați să fie în mod continuu și intenționat, atenți la rolul pe care îl au ca ambasadori. Ca atare, această ucenică trebuie ajutată să vadă oportunități pentru avansarea Împărăției lui Dumnezeu: în fiecare zi, în fiecare oră, atât în evenimentele majore ale vieții ei cât și în cele minore. *Intenționalitatea* ei nu trebuie să fie mecanică. (un vânător nu repetă la nesfârșit „trebuie să văd o antilopă, trebuie să văd o antilopă...”, dar el este atent la mediul în care se află și cum calcă pentru a nu face zgomot.) Această ucenică trebuie încurajată să fie un „vânător” *cu intenție*, adică să „vâneze” orice oportunitate pentru a împlini intențiile lui Dumnezeu.

Ucenicii trebuie pregătiți să fie nu numai intenționați ci și strategici. Asistenta noastră socială poate avea multe oportunități în timpul unei zile de muncă pentru a împlini agenda lui Dumnezeu. Poate spune unui client despre pacea și nădejdea pe care o dă Dumnezeu. Poate ajuta un client foarte sărac să beneficieze de anumite servicii. Poate vorbi unde trebuie despre dreptatea situației respective în întâlnirile angajaților firmei unde lucrează. Poate trece pe lângă cerșetorii de pe stradă. Poate primi un telefon urgent de la o prietenă. De obicei sunt mai multe oportunități de a împlini scopurile lui Dumnezeu decât putem noi face într-o zi. Ea trebuie pregătită să se roage pentru înțelepciune ca să discearnă care dintre oportunități sunt cele mai strategice.

Să spunem că cea mai strategică oportunitate pe care o are asistenta noastră este ședința cu ceilalți angajați. Problema ce se discută este distribuția de contraceptive la familiile client. Asistenta socială știe că această chestiune este delicată din punct de vedere emoțional și că agenția pentru care lucrează înclină să ajute clienții să aibă relații sexuale protejate. Întâlnirea și discuția ia din timpul pe care ea îl petrece cu clienții. Dar datorită pregătirii sale de a fi un ucenic al lui Hristos, ea decide că această întâlnire este mai strategică pentru activitatea ei.

- *Contextualizare:* Asistenta socială trebuie pregătită să vadă cum poate fi expusă agenda lui Dumnezeu în fiecare situație în care se află. Pentru a fi un ambasador eficient la această ședință a angajaților, de exemplu, ea ar trebui să fie pregătită să vadă cum se potrivește agenda lui Dumnezeu acestui context, adaptată, formată, potrivită și comunicată celorlalți colegi de muncă într-un mod în care să poată fi înțeleasă și luată în considerare ca alternativă. Pregătirea ei în ucenicie ar trebui să o echipeze, ca să știe cum să asculte părerea celorlalți colegi, despre un anumit subiect, și cum să selecteze, în rugăciune, abordarea pe care să o folosească pentru a-i ajuta pe colegi să adopte soluția biblică.

O abordare la această întâlnire exemplu este ca ea să spună: “Eu sunt creștină. Biblia ne spune că a face sex în afara relației maritale este păcat. Îmi pare rău, dar eu nu promovez păcatul printre clienții mei!”

Această abordare poate reprezenta agenda lui Dumnezeu într-un mod direct și brutal și cel mai probabil poate conduce la separarea colegilor necreștini de părerea ei, conducând la excluderea din calcul, a adoptării alternativei divine. Aceasta nu ar fi fost o contextualizare potrivită a intențiilor lui Dumnezeu. O abordare mai contextuală ar fi recomandarea unei broșuri care promovează înțelegerea biblică asupra sexului și cererea față de grup să se gândească asupra acestei alternative și să o ia în discuție la întâlnirea următoare. Mai sunt și alt fel de abordări, se înțelege, care ar putea promova mult mai bine poziția biblică, decât a spune simplu, „Biblia spune că...”

Scenariul 2: Un tânăr șomer, cu doar 8 clase, s-a întors de curând la Dumnezeu. Cum ar putea fi el pregătit să fie un ucenic al lui Hristos?

• *Viziune plină de pasiune:* Acest nou ucenic are nevoie să fie instruit în bazele credinței creștine și ajutat să pună în practică ceea ce a învățat. Ce fel de viziune specifică ar putea fi împărtășită cu acest tânăr? Ucenicia sa ar trebui să-l inspire și să-l provoace vis a vis de frumusețea posibilității de a munci. El ar trebui să înțeleagă că a fost creat să muncească, să facă fapte bune, cu sau fără plată. Ce ar fi făcut Isus dacă ar fi fost șomer? Cred că și-ar devota timpul căutându-și de lucru dar în același timp, și-ar fi ținut ochii și inima deschisă să vadă cum să ajute pe ceilalți din comunitatea Sa. Tânărul ar trebui încurajat să facă ceea ce ar exprima o inimă slujitoare față de Dumnezeu. Ar putea organiza sporturi pentru alți tineri, și ei șomeri, să se împrietenească cu un tânăr ce are SIDA sau să ajute pe părinții săi, îngrijind de ceilalți frați de acasă.

Slujire . . . Acum

Pe măsură ce noii ucenici învață adevăruri de bază despre credința lor, ei trebuie să fie încurajați în mod intenționat să le pună în practică, în viața lor și slujind altora. O slăbiciune des întâlnită a programelor de ucenicie este aceea că demonstrarea dragostei lui Dumnezeu față de alții este omisă sau amânată pentru un nivel mai avansat de pregătire. Mulți creștini cred că nu sunt pregătiți încă pentru așa ceva. Ei așteaptă să se pregătească mai mult și ajung să nu mai înceapă să slujească niciodată. Dar Pavel ne-a spus că noi am fost mântuiți ca să slujim. Slujirea nu este o responsabilitate a creștinilor maturi. Este un mandat pentru toți credincioșii, de la pruncii în Hristos până la cei mai maturi sfinți. Noi facem ucenici astfel ca noii credincioși să slujească... acum.

În aceste pasaje se află povestea unui tânăr aflat într-o situație similară.¹⁶ Meshack a avut o viziune specifică Împărăției, pentru copiii care nu se puteau duce la școală. El dorea mult să-i vadă învățând să citească. Pentru șapte luni, acest tânăr șomer și prietenii săi au predat voluntar copiilor dintr-un cartier sărac. În fiecare zi se întrebau unii pe alții „ai mâncat astăzi?” și dacă vreunul dintre ei nu mâncase, împărțeau împreună ce aveau. Viziunea acestui tânăr era împărtășită cu atâta pasiune, pentru că el văzuse intențiile mărețe ale lui Dumnezeu pentru copiii fără educație din comunitatea lui și a știut că el era un ambasador pentru scopurile lui Dumnezeu.

În pasajele următoare este povestea unui tânăr asemenea lui Meshack. Numele lui este Gizachew.¹⁷ El este unul din 10 frați dintr-o familie. Viziunea lui din partea lui Dumnezeu privea pe copiii străzii din orașul său. Începând cu resurse foarte puține, el și prietenii lui împărțeau alimente, puneau la dispoziție un loc pentru baie și țineau studii biblice cu copiii străzii. Dumnezeu a binecuvântat ascultarea lor plină de credincioșie. Astăzi, ei conduc o lucrare bine dezvoltată pentru copiii străzii.

Șomajul poate fi o capcană. Dar poate fi și un dar. Dacă este o situație involuntară, trebuie văzută ca un dar temporar din partea lui Dumnezeu pentru a fi creativ și productiv în vederea extinderii Împărăției Sale. Ucenicia pentru un astfel de tânăr trebuie să îi poată da o viziune ce demonstrează ce poate face Dumnezeu în situația prezentă și dificilă. Să spunem, de exemplu, că acest tânăr șomer capătă o viziune asemenea celor doi tineri a căror poveste am descris-o mai sus (Meshack și Gizachew). (Imaginează-ți ce diferență ar face o armată de tineri șomeri care au o viziune de a sluji Împărăția lui Dumnezeu în acest fel.)

¹⁶ Citește despre Meshack în Capitolul 9.

¹⁷ Citește despre Gizachew în Capitolul 5 și Capitolul 11 (text în chenar).

- *Intenționabilitate Strategică:* Am văzut mulți tineri șomeri, pe oriunde am fost în lume, stând pur și simplu, jucând cărți, vorbind cu prieteni, ajungând să aibă tot felul de probleme sociale. Dar un creștin “șomer” nu poate fi neproductiv sau fără ocupație. Creștinii, cu slujbă sau fără slujbă, sunt ambasadorii Domnului Domnilor. Ei au o slujbă foarte importantă de împlinit. Acest tânăr ucenic nu poate face excepție. El trebuie pregătit să fie atât intenționat cât și strategic în ceea ce alege să facă cu timpul liber pe care îl are. El trebuie să fie ocupat făcând bine, fiind atent la cele mai strategice moduri de a împlini scopurile lui Dumnezeu. Și când face acest lucru, așa cum au făcut Meshack și Gizachew, ar putea foarte bine să descopere ceea ce trebuie să facă cu viața sa: să muncească împlinind chemarea pe care i-a dat-o Dumnezeu.
- *Contextualizare:* În acest exemplu, să spunem ca acest tânăr șomer a dezvoltat o pasiune și are intenții strategice pentru lucrarea cu alți tineri șomeri din orașul său. Am observat că nimeni nu poate fi atât de bun la contextualizarea mesajului compasiunii lui Dumnezeu pentru tinerii cu aceste nevoi decât un tânăr șomer, ucenic al lui Isus care are o astfel de viziune din partea lui Dumnezeu. Cei pe care i-am amintit sunt plini de energie și creativi. Ei au învățat să se încreadă în Dumnezeu. Sunt cu mult mai bine pregătiți decât profesorii lor, în comunicarea cu cei ce îndură aceleași greutăți ca ei înșiși. Datorită aceluiaș fel de trecut, să zicem, tânărul nostru din exemplul folosit, nu are nevoie să mai fie pregătit în contextualizarea mesajului către tineri dar are nevoie de pastorul lui și de mentorul lui pentru a-l încuraja, pentru a se ruga pentru el, de a-l ajuta să fie curajos și strategic în deciziile sale. Mai are nevoie să fie pregătit ca să contextualizeze cu înțelepciune mesajul pentru alt fel de situații; poate că este nevoie să acceseze fonduri de la autoritățile locale, să organizeze voluntari, să rezolve probleme sau să înceapă noi programe.

Perseverența și un îndemn bisericilor opresate

Multe din bisericile cu care lucrează Harvest se află în țări necreștine, unde creștinii sunt limitați în participarea lor civică, de către guvernele anticreștine sau de către societățile secularizate. Totuși, bisericile trebuie să reprezinte agenda lui Dumnezeu și în aceste societăți. Un mod de a face acest lucru este prin slujire individuală. Al doilea mod este perseverența colectivă.

Perseverența este modul lui Dumnezeu de a se relaționa cu noi. El nu ne obligă să facem lucrurile corecte. El ne prezintă opțiuni, consecințele acestor opțiuni și lasă luarea deciziei în seama noastră. Iată câteva principii ale perseverenței:

- Vorbește! Nu rămâne tăcut.
- Nu te baza doar pe aserțiuni biblice pentru a convinge că părerea ta e cea mai bună.
- Studiază chestiunea pentru a prezenta o poziție biblică bine documentată.
- Ajută pe necreștinii din comunitate să vadă calea lui Dumnezeu, spre binele lor.
- Asigură-te că modul tău de viață este consistent cu poziția biblică.¹⁸

Biserica trebuie să ajute publicul să vadă că agenda lui Dumnezeu va aduce beneficii mari comunității. Biserica nu poate uceniciza o comunitate sau o națiune decât dacă învață și promovează intențiile lui Dumnezeu pentru tot spectrul vieții, inclusiv cel civic.

Unele guverne nu permit bisericii să se antreneze în activități sociale. Ele doresc ca biserica să se rezume la nevoile „spirituale” și să prevină „cumpărarea” de convertiți. Adevăratul motiv este însă faptul că biserica are o puternică influență atunci când se angajează în

rezolvarea nevoilor fizice și sociale ale oamenilor. Guvernelor anticreștine le este frică de puterea cumulativă pe care o poate dezvolta biserica printr-o astfel de slujire.

Totuși, guvernele civile nu pot interzice creștinilor ca indivizi, să demonstreze dragostea lui Dumnezeu pentru alții. Biblia spune acest lucru cel mai bine: „*Dar roada Dubului este dragostea, bucuria, pacea, răbdarea, bunățatea, facerea de bine, credincioșia, blândețea și înfrânarea poftelor. Împotriva acestor lucruri nu este lege.*”¹⁹

Am observat că demonstrațiile individuale ale dragostei lui Dumnezeu au o mai puternică influență pentru Împărăție decât activitățile colective. Restricțiile guvernelor împotriva evanghelizării colective pot de fapt să elibereze energie și resurse care de altfel, ar fi putut fi irosite pe activități de grup. Nevăzute, pline de sacrificiu, demonstrațiile individuale ale dragostei lui Dumnezeu, în mod special față de aceia cu care membrii bisericii au relații naturale, sunt întotdeauna posibile. Iar aceasta dă putere!

Trimiterea și încredințarea Bisericii

Creștinii vorbesc despre aducerea celor nemântuiți la biserică, sau „îmbisericirea celor nebisericoși.” Și totuși, cel mai eficient mod de a atinge pe cei nemântuiți este prin a ieși din biserică, în lume. Noi trebuie să „desbisericim pe cei bisericoși”! Trebuie să trecem podul care separă biserica de comunitate. Nu este nevoie ca oamenii să aparțină „clubului” numit biserica pentru a afla că Dumnezeu îi iubeste.

Versetul următor a fost folosit în mod tradițional pentru misiune transculturală. Mai trebuie însă înțeles ca o misiune a bisericii care își trimite oamenii în lume ca să „predice” că Isus este Domn, cu cuvintele și mărturia vieții lor:

*Dar cum vor chema pe Acela în care n-au crezut? Și cum vor crede în Acela despre care n-au auzit? Și cum vor auzi despre El fără propovăduitor? Și cum vor propovădui dacă nu sunt trimiși? După cum este scris: Cât de frumoase sunt picioarele celor ce vestesc pacea, ale celor ce vestesc Evanghelia!”*²⁰

Majoritatea pastorilor doresc ca membrii lor să fie “trimiși”. Voi sugera aici că biserica nu numai că predică, dă o viziune, pregătește și mentorizează, încurajând membrii să aplice ce au învățat ci în mod formal, dă sarcini și “trimite” pe membrii pregătiți în lumea din jurul lor. Ne aducem aminte și oferim călătorii ale credinței în biserici. Noi credincioși își mărturisesc credința și sunt botezați. Noi cupluri își fac legământul în căsătorie. Pastorii sunt ordinați. Călătoria care începe dincolo de moarte este marcată prin slujbă funerară. Un eveniment însă este aproape trecut cu vederea, un eveniment care poate fi cel mai important eveniment de care să-și amintească un credincios în călătoria credinței lui

Demonstrațiile individuale ale dragostei sunt mai puternice decât activitățile coporative.

și anume că ei și congregația lor să recunoască faptul că Hristos și biserica Lui i-au trimis în lumea din jurul lor, oriunde s-ar afla ei, ca ambasadori și martori ai Lui. Aceasta este cea mai mare sarcină pe care o poate primi omul! De ce să nu comemorăm această sarcină prin trimitere formală? Așa cum membralitatea la o biserică este marcată de un certificat, tot așa „trimiterea” să fie marcată cu un obiect, un prosop, de exemplu, simbolul slujirii creștine. Sau poate o ceremonie de spălare a picioarelor. Indiferent de modul în care se va marca acest eveniment, încurajez pe pastori sau lideri de biserici să facă ceva în acest sens!

¹⁸ Stott, Implicare, 81-83,89.

¹⁹ Galateni 5:22-23

În Concluzie

În concluzie, încurajez bisericile să nu se „joace” cu lucrarea holistă și să nu trateze o astfel de lucrare ca opțională. Lucrarea holistă are cea mai mare eficiență atunci când este parte integrantă din identitatea fundamentală a bisericii, parte din ADN-ul acesteia. Este o parte esențială a chemării bisericii, din partea lui Dumnezeu, de a arăta pe Hristos în comunitățile noastre și de a sluji acestor comunități ca și cum Hristos ar fi Primar.

O viziune holistă trebuie identificată de către lideri, dată bisericii și implementată în comunitate. Biserica trebuie echipată să lucreze în afara zidurilor ei, prin indivizi, familii, grupuri mici și congregație.

Dumnezeu a dat oportunitatea oamenilor Săi să participe la cel mai mare scop în istorie. El ne permite să fim administratori ai Săi. Acțiunile noastre influențează eternitatea. Nimic din ceea ce facem după voia Lui nu este fără valoare. Văduva care a dat doi bănuți la templu nu și-a imaginat niciodată ce impact va fi avut gestul ei, după 2000 de ani. Și noi, în același fel, biserica lui Hristos, putem avea un impact care va influența mai multe generații viitoare, mult mai multe decât putem noi identifica acum.

Dacă oamenii din biserica noastră ar putea înțelege relația dintre viața lor și intențiile extraordinare pe care le are Dumnezeu pentru omenire, atât pentru prezent cât și pentru viitor, vor vedea că nu este cauză mai mare pentru care să trăiască sau să moară. Oamenii din bisericile noastre au nevoie de claritate crescândă asupra rolului lor în această grandioasă viziune pe care a dat-o Dumnezeu.

În acest capitol, am urmărit cum anume bisericile motivează oamenii ei pentru lucrarea holistă. În capitolul următor vom vedea cum Primarul ne va cere nouă, cetățenii Lui, să-i dăm tot ce avem. Vom analiza uimitoarea multiplicare pe care o poate face El pentru a împlini scopurile Sale.

Multiplicarea în Matematica Împărăției pentru slujire

Învățând pe învățător

Nu voi uita niciodată vizita pe care am făcut-o la un grup de tineri care lucrează pe străzile din Addis Ababa, Etiopia. Am întâlnit doi dintre liderii lucrării, cu doi ani înainte, la o conferință de-a noastră. Atunci, ei aveau dificultăți în relațiile cu câțiva băieți boschetari. În timpul conferinței, ei au auzit că Dumnezeu multiplică bunăvoința plină de sacrificiu a copiilor Lui. Acum, după doi ani, m-am întâlnit cu Gizachew, liderul lucrării. La doi ani de la conferință, lucrarea lor s-a extins foarte mult. Gizachew mi-a arătat o organigramă sofisticată a organizației care reprezenta 40 de angajați și voluntari care își aduceau aportul în beneficiul a sute de copii ai străzii. Programul lor varia de la reabilitarea prostituatelor la ajutarea familiilor pentru prevenirea situațiilor de risc pentru copii. Am rămas uimit. Am întrebat: „Cum s-au întâmplat toate aceste lucruri?” Gizachew s-a uitat la mine contrariat și mi-a răspuns: „De ce mă întrebi pe mine? Tu ne-ai învățat Matematica Împărăției, că Dumnezeu poate multiplica ce îi dăm! Acesta este rezultatul lecției pe care am învățat-o.”

- Gizachew și prietenii lui sunt creștini aproape de la începutul vieții lor.¹ Ei au crescut într-o biserică puternică cu învățatură bună. Chiar și așa, ei trăiau într-o cultură în care se credea cu putere că sărăcia într-o societate poate fi alienată numai cu ajutorul resurselor externe. Bineînțeles că auziseră și despre puterea lui Dumnezeu de a multiplica resursele, dar aceasta nu putea fi aplicată în circumstanțele lor, pentru că se intra în conflict cu ideea că numai resursele externe pot reduce sărăcia. Citește ce s-a întâmplat în textul încadrat în chenar pentru a afla cum a schimbat Dumnezeu credința și practica lor (Mulțumesc că m-ai învățat și pe mine acest lucru, Gizachew.)

În ultimul capitol am învățat despre mobilizarea pentru o bună mărturie. În acest capitol vom analiza multiplicarea pentru slujire. Agentul multiplicării este Dumnezeu Însuși. Acesta este un mesaj simplu dar foarte puternic. Îmi face plăcere să-l predau pentru că știu că Dumnezeu folosește adevărul acestui mesaj pentru a elibera liderii bisericii din întreaga lume, mai ales pe cei care sunt săraci din punct de vedere material, în vederea realizării unor lucruri pe care Isus le-ar fi făcut dacă ar fi fost Primar.

O mentalitate a dependenței face ca majoritatea bisericilor din lumea a doua și a treia să fie neputincioase. Dumnezeu dorește să folosească biserica Lui canalizând puterea transformatoare, de vindecare a tot ce a fost afectat de păcat, dar El nu face aceasta dacă biserica se încrede mai degrabă în resurse decât în El Însuși. Dumnezeu poate folosi resurse externe, se înțelege, dar biserica trebuie să se uite la Dumnezeu ca cea mai importantă resursă. Dacă vom căuta oriunde în altă parte, ne aflăm în pericolul de a ne închina la altceva decât Creatorului iar aceasta este idolatrie neintenționată.

¹ Surse ale acestor istorisiri sunt disponibile la sfârșitul cărții, la anexa intitulată Bibliografie.

Atunci când predau *Matematica Împărăției*, în cadrul conferințelor, examinăm istoriile biblice și le preschimbăm în ecuații matematice. Primul pasaj pe care îl preschimbăm în ecuație matematică este cel de la Isaia 40:29: „*El dă tărie celui obosit și mărește putere celui ce cade în leșin*“. Invit cinci voluntari în fața audienței. Le dau fiecăruia câte o bucată de hârtie pe care sunt scrise cuvinte și simboluri, de regăsit în verset. Apoi cer audienței să aranjeze voluntarii, care țin paginile scrise astfel ca ei să vadă, într-o secvență logică ce poate reprezenta versetul de la Isaia 40.29. Iată cum ar trebui să aranjeze aceste elemente:

Slăbiciunea noastră x Dumnezeu = Putere

Întregul mesaj al *Matematicii Împărăției* este sumarizat în acest pasaj. Ne spune că atunci când dăm slăbiciunea noastră lui Dumnezeu, El multiplică, rezultând putere. Slăbiciunea noastră o transformă în putere.

Restul pasajului mai spune că „*Flăcării obosesc și ostenesc, chiar tinerii se clatină; dar cei ce se încred în Domnul își înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă și nu obosesc, umblă și nu ostenesc.*”² Aceasta nu este o transformare ordinară, nu este ceva ce facem noi înșine și nici nu poate veni de la noi. Este un miracol. Este Dumnezeu. *Matematica Împărăției* nu este o filosofie care spune că „Dacă crezi suficient de mult în tine însuși și în puterea gândirii pozitive, poți schimba circumstanțele.” Începe cu înțelegerea că noi, oamenii, suntem slabi. Chiar tinerii obosesc și tinerii adulți se împiedică! Atunci când suntem gata să admitem slăbiciunea noastră, suntem pregătiți să venim înaintea lui Dumnezeu și să-I oferim această slăbiciune. Numai atunci El face minuni ale *Matematicii Împărăției* și transformă limitările noastre în puterea Lui.

În conferințele noastre îmi place să descriu circumstanțele biblice folosite de exemplu, spunându-le ca un povestitor. Apoi cer audienței să se grupeze în grupuri mici și să formeze ecuația matematică a istorisirii auzite. După ce termină ecuația, facem sumarul adevărului pe care l-am învățat, adevăruri care eliberează pe oameni de dependența de oricine sau orice decât de Dumnezeu.

Ecuatii Biblice

Iată cum îmi place să spun prima povestire:

Odată, demult, era un băiat pe nume Barak. Avea cam zece ani. Auzise prin vecini că în acea dimineață, un învățător renumit avea să treacă pe lângă lac și urma să vorbească oamenilor. Barak s-a dus la mama lui.

- Mamă, mă lași să mă duc și eu la lac, să ascult pe învățător?
- Nu, fiule. Este prea departe. Tatăl tău nu este acasă și îmi este teamă să te las să mergi așa departe. E la cel puțin o oră de mers pe jos!
- Te roog, mamă! Nu o să pățesc nimic. Am zece ani!
- Fiule, este ora prânzului și nu ai mâncat nimic.
- Mami, nu îmi este foame! Te rog să mă lași să mă duc și eu!
- Bine! Dar trebuie să iei cu tine ceva de mâncare.

Așa că mama lui Barak a luat un șervețel de pe masă, a luat un vas de lut și din ea scos una, două, trei, patru, cinci franzele de pâine pe care le făcuse de dimineață și doi peștișori prăjiți pe care îi cumpăraseră de la pescari, din târg. Le-a pus în șervețelul întins pe masă, le-a împachetat și a dat pachetul lui Barak.

² Isaia 40:30-31

Băiatul nu a mai așteptat nici o secundă și s-a repezit pe ușă afară.

Barak a alergat tot drumul până la malul lacului. Când a ajuns acolo, a găsit o mare mulțime de oameni în jurul învățătorului. Nu putea auzi nici un cuvânt. Un adult poate că ar fi rămas liniștit la marginea mulțimii, dar nu un băiețel de zece ani! Barak s-a strecurat prin mulțime până a ajuns în față.

Barak nu înțelegea multe din ce spunea învățătorul, dar părea atras de acest om într-un mod neobișnuit. Ca mulți predicatori, învățătorul acesta a vorbit multă vreme! Era aproape patru după amiaza când Barak a simțit stomacul bolborosind. Îndată și-a adus aminte de prânzul pregătit de mama lui. Dar, se întreba el, cum putea să mănânce în fața atâtor oameni? „Dacă mă mișc cu grijă – gândea el – poate că nu va observa nimeni ce fac!” Așa că Barak s-a aplecat ușor spre pământ, a luat pachetul cu mâncare și l-a deschis cu grijă. Îi era foame și ce vedea, arăta foarte bine! Era aproape gata să apuce o franzelă când a auzit pe unul dintre ucenicii învățătorului spunând ceva acestuia. Sugera ca să trimită oamenii în satele din vecinătate să caute ceva de mâncare, pentru că se făcuse târziu. Apoi a auzit pe învățător spunând „Oamenii nu trebuie să plece. Dați-le voi să mănânce!”

Un ucenic, Filip, a protestat că nici salariul pe opt luni nu va fi suficient ca să se cumpere o bucată de pâine pentru toți cei prezenți. Un alt ucenic, Andrei, se afla chiar lângă Barak și a zărit pachetul cu mâncare deschis. El a spus învățătorului, care, înțelegeți, era Isus,

- Doamne, tot ce avem, nu-s decât. . . Atunci, Andrei s-a uitat în jos și a numărat ce era în șervețel, ...cinci pâini și doi peștișori. Isus a spus:
- Aduceți-i la Mine.

Mă întreb ce îi trecea lui Barak prin minte în momentul acela.”Mi-e foame... asta este tot ce am. Eu ce mai mănânc dacă îi dau învățătorului mâncarea mea? Dar treacă de la mine, că îmi place de el. Poate să-l ia!”

Știm restul povestirii. Barak a dat prânzul lui, tot ce avea la el, lui Andrei, care l-a dat mai departe lui Isus. Isus a mulțumit pentru micul său prânz și a început să frângă pâinile în bucațele mai mici, distribuindu-le mulțimii.

Vă puteți imagina conversația dintre Barak și mama lui, când a ajuns acasă, noaptea târziu:

- Mamă, mamă! Ghici ce s-a întâmplat! Învățătorul mi-a luat mâncarea!
- Ce-a făcut??!
- Da, mamă! Mi-a luat mâncarea, a împărțit-o și a dat de mâncare la toți oamenii aceia. Cred că erau mii și mii de oameni. Și după ce s-au săturat toți, au mai strâns și doisprezece coșuri cu resturi!
- Barak, de câte ori ți-am spus să nu mai exagerezi? ...Dar Barak nu exagera!

Apoi spun participanților la conferință :

Cum te-ai fi simțit dacă erai în locul aceluia băiețel? Dacă tot ce aveai era împachetat într-o plăsuță și Isus ți-ar fi cerut-o? Cu siguranță că Isus ar fi putut hrăni mulțimea și în alt fel! Vindecase pe orbi, calmase o furtună, umblase pe apă! Putea să transforme pietrele în pâini. Și totuși, nu a făcut aceasta. În schimb, a cerut unui băiețel să-i dea Lui tot ce avea la el.³

Apoi discutăm despre cum să transformăm această istorioară într-o ecuație matematică. Fiecărui grup de la conferință i se dă un plic cu cuvinte decupate.

3 Ioan 6:1-14, Matei 14:13-21

Ei trebuie să le aranjeze într-o secvență matematică ce sumarizează acest exemplu biblic. Iată o variantă:

**Băiat + 5 pâini și 2 pești x Isus
= mâncare pentru 5000 de bărbați
+ mâncare pentru femei și copii
+ 12 coșuri**

Să presupunem că erau acolo vreo 1000 de femei și copii iar aceasta înseamnă o multiplicare de 6000 de ori!

Acum ajungem la a doua povestire biblică:

Isus stătea alături de ucenicii Săi, în Templu, observând oamenii care veneau să aducă ofrandele lor. Ne putem imagina cum cei bogați veneau la această cutie de dar din Templu. Stăteau în picioare, cu pieptul scos în afară. Țineau monezile de argint suficient de sus ca atunci când cădeau în cutie, să facă zgomotul necesar să atragă atenția. Vă puteți imagina dezgustul pe care îl simțea Isus?

Mai apoi a intrat acolo și o văduvă. Nu avea statura înaltă... de fapt, când a intrat, nu a observat-o nimeni. Darul ei, două dintre cele mai mici monezi bătute atunci, era mic. Nu conta cât de sus ținea ea monezile pentru că nu făceau nici un zgomot la aruncarea lor în cutie. Dar nu asta este important. Deși darul ei era foarte mic, văduva a dat totul lui Dumnezeu.⁴

Isus știa exact ce se petrecea. Putea să se fi dus la femeie și să-i fi spus:

- Dragă femeie, Dumnezeu apreciază sacrificiul tău. Dar El este proprietarul vitelor pe o mie de dealuri. Nu are nevoie de banii tăi. Și știi că acești doi bănuți este tot ce mai ai. Tu ești scuzată și nu trebuie să dai nimic. Du-te în piață și cumpără cu ei ceva de mâncare. Dumnezeu are grijă de nevoile tale fizice. Mulțumesc, dar, te rog, cu binecuvântarea Tatălui Meu, ia-ți ceva de mâncare.

Și totuși, Isus nu a făcut așa. Dimpotrivă, a lăsat-o să dea tot ce avea. Nici măcar nu i-a spus: „din partea Tatălui Meu, mulțumesc!” Ea a plecat de acolo sperând că nu a văzut-o nimeni. Dar Isus a văzut-o și a spus ceva foarte profund: „*Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decât toți cei ce au aruncat în vistierie*”⁵

Să vedem ce a vrut Isus să spună, cum că a dat mai mult decât toți ceilalți. Desigur, văduva a dat în proporție de 100% pentru că a dat tot ce avea. Bogații au dat din averea lor; văduva a dat din sărăcia ei. Bogații au dat fără sacrificiu; văduva a dat cu sacrificiu. Bogații au avut ce mânca după ce au dăruit; văduva nu mai avea ce mânca.

Toate acestea sunt adevărate dar propun să considerăm faptul că văduva a dat în mod literal, mai mult ca toți ceilalți. Poate că veți spune: „a dat numai doi bănuți fără nici o valoare pe când cei bogați au dat sume ce valorează de sute sau mii de ori mai mult.” Așa am crezut și eu până am aplicat principiul *Matematicii Împărăției* la darul văduvei.

Pe măsură ce grupurile participante la conferință aranjează elementele ecuației, încearcă să determine care este ca mai bună secvență care sumarizează cel mai bine povestea văduvei:

⁴ Marcu 12:41-44

⁵ Marcu 12:43

**Văduva
+ 2 bănuți
x Isus
= 2,000 ani de inspirație**

Mă întreb de câte milioane de ori a fost multiplicat darul văduvei în 2000 de ani? Creștinii din toate generațiile au dat mult, cu mult mai mult, datorită exemplului ei. Aceasta poate fi cel mai mare exemplu de multiplicare din toată Scriptura!

Acum, iată o a treia povestire:

De mult timp era o foamete în Israel. De fapt, dura de aproape trei ani. Ilie ceruse lui Dumnezeu să trimită o secetă ca să pedepsească fărădelegea din Israel. Regele Ahab era supărat și îl căuta pe Ilie. Dumnezeu a trimis pe Ilie să se ascundă într-o vale lângă un pârâu unde a fost hrănit de un corb. Dumnezeu a hrănit pe Ilie cu pâine și carne printr-un corb iar apa o bea din pârâu. Dar seceta era așa de mare că pârâul a secat. Dumnezeu a trimis pe Ilie la neamuri, într-un oraș numit Sarepta, unde Dumnezeu avea să aibă grijă de el. Călătoria a fost de mai bine de 90 de mile, sau 145 de kilometri și Ilie a trebuit să meargă pe jos. Destul de mult, printr-un pământ arid! Când a ajuns la destinație, Ilie era însetat!

Pe când se apropia de porțile cetății, el a văzut o femeie, o văduvă, strângând lemne pentru foc. Ilie era foarte cunoscut pe acolo. După tot ce se întâmplase, toți doreau să-l prindă și să-l omoare. Din felul în care femeia i-a vorbit lui Ilie, putem să tragem concluzia că ea știa cine este acel om. Îmi imaginez că era puțin intimidată de acest profet faimos al lui Dumnezeu, care îi ceruse ajutor, că nu mâncase, datorită secetei pe care el însuși o ceruse de la Dumnezeu! Conversația dintre ei ar putea să fi fost după cum urmează:

- Scuze, doamnă, dar îmi este foarte sete. Îmi poți da un vas cu apă?
- Da domnule, (se putea simți teama din voce). Te rog să aștepti aici.
- Dacă nu te superi, poți aduce și ceva de mâncare?
- Așa cum trăiește Dumnezeul tău (cu o anxietate în voce ușor de înțeles), eu nu mai am decât făină și ulei care să ajungă pentru mine și pentru fiul meu, pentru o singură masă. E tot ce mai avem. După ce vom mânca aceasta, vom muri, pentru că nu mai avem ce mânca.
- Nu te teme. Dumnezeu îți va purta de grijă. Făina pe care o ai și uleiul rămas vor ajunge până la sfârșitul secetei.

În credință, văduva s-a întors acasă. A luat făina și uleiul pe care îl mai avea și a făcut o pâine, a copt-o cu lemnele pe care le-a strâns și s-a dus la poarta orașului. Chiar dacă a folosit tot ce avea, încă mai era ulei în vas și făină. S-a dus la Ilie să-i spună minunea și ce a rămas a fost suficient... De fapt, ea s-a hrănit pe sine, pe fiul ei, familia și probabil pe Ilie, întreaga perioadă de secetă.⁶

Grupurile mici de la conferință lucrează ca să așeze elementele ecuației în ordinea corectă, luând în considerare că văduva, fiul, alți trei membri de familie și Ilie, au mâncat împreună pentru următorii doi ani, din cei trei de secetă. Iată un sumar al acestei lecții:

Dacă aceste presupuneri sunt aproape de realitate, atunci multiplicarea s-ar fi făcut de 6000 de ori, atât cât a fost și în prima istorisire. Lucrul acesta este uimitor. Ce este și mai uimitor este aceea că Dumnezeu a hrănit pe profetul Lui folosind o văduvă care era atât de săracă pe cât poate cineva să fie. Ea și familia ei erau gata să moară de foame din lipsă de mâncare.

⁶ 1 Regi 17:1-16; 18:1

Văduva + 1 pâine x Dumnezeu
= 2 pâini (mese) pe zi
x 6 oameni (văduva, fiul ei, Ilie și alți trei membri de familie)
x 365 zile x 2 ani
= 6,570 pâini (mese)

Nu este aceasta un lucru extraordinar? Este Acesta Dumnezeul pe care îl știm? Dumnezeu are milă de săraci. Îl putea hrăni pe Ilie oricum. Putea să mai hrănească încă 5000 de oameni dar El a ales să lucreze în acest fel. Așa cum a procedat și cu băiatul și prânzul lui, Dumnezeu s-a uitat la o văduvă și a zis „Mai întâi Eu!” Interesant!

Aceste trei povestiri biblice se pot sumariza într-o ecuație a Împărăției după cum este scris mai jos:

Lecțiile ce reies din aceste povestiri sunt consistente cu modul în care a trăit Isus. El a avut puține din ce oferă lumea, pentru Sine. Odată El a afirmat: *Vulpile au vizuini și păsările cerului au cuiburi, dar Fiul Omului nu are pe ce-și pleca capul*⁷ Totuși, El a făcut cel mai mare sacrificiu pe care îl poate face cineva: și-a dat viața.

Mai este o istorisire biblică. Aceasta nu are un final fericit. Este o istorisire pe care o folosește Domnul Isus ca să ilustreze Împărăția lui Dumnezeu:

Un om bogat urma să plece într-o călătorie și și-a chemat slujitorii ca să le dea instrucțiuni, înainte de plecare. Avea trei slujitori. Le-a spus fiecăruia că urma să le încredințeze câte o parte din resursele sale. El dorea ca aceste resurse să fie investite astfel ca să obțină profit până la întorcerea sa. După cum știa el că se vor descurca slujtorii, el a dat unuia cinci talanți, altuia doi talanți și celui de-al treilea, un talant. Apoi, bogatul a plecat.

La întoarcere, el i-a chemat pe slujitori. Conversația ce a avut loc între ei ar putea să fi fost cam așa:

- Bine, Simeon, cum ai făcut cu banii?
- Stăpâne, piața a fost foarte bună! Am cumpărat și am vândut astfel că am dublat talanții pe care mi i-ai dat. Iată zece talanți, din cei cinci pe care i-am primit la plecare.
- Foarte bine, Simeon! Pentru că ai lucrat cu credincioșie, am să te pun peste multe lucruri. De fapt, o să te consider un membru al casei mele!

Apoi, stăpânul a chemat pe cel de-al doilea slujitor, Iosua:

- Iosua, tu ce ai făcut cât am fost plecat?
- Stăpâne, piața a fost foarte bună. Am investit ce mi-ai dat și am dublat suma. Iată patru talanți, din cei doi pe care i-am primit.
- Bine ai făcut, Iosua! Sunt mândru de tine. Ai lucrat bine cu cât ți-am dat. Vreau să te consideri un membru al casei mele.

A fost chemat și al treilea slujitor la stăpân:

- Anania, bine ai venit! Tu cum ai făcut cu talantul pe care ți l-am dat?

⁷ Matei 8:20

Ecuația Împărăției

Toți oamenii (chiar și săracii)
+ Credință în Dumnezeu
+ dăruire plină de sacrificiu
x Dumnezeu

= Multiplicare extraordinară
+ binecuvântarea altora
+ Dumnezeu este laudat
+ binecuvântare personală (uneori)

Puteai deja să-ți dai seama ce avea să răspundă Anania, prin modul în care acesta se uita la stăpân. Era clar jenat de prezența stăpânului și a celorlalți doi slujtori.

- Stăpâne, tu nu mi-ai dat decât un talant, doar unul.

Anania s-a uitat cu gelozie la ceilalți doi colegi. A continuat cu reproș în voce:

- După cum bine știi, stăpâne, ai o reputație a unui om de afaceri dur. Pentru că am știut acest lucru, mi-a fost teamă să risc. Așa că nu am riscat. Am îngropat talantul ca să-l păstrez. L-am protejat și iată-l aici, nu l-am pierdut. Îți dau talantul înapoi, în smerenie.

În timp ce vorbea Anania, fața stăpânului s-a schimbat. El a răspuns lui Anania dar de data aceasta nici nu i-a mai spus pe nume:

- Slujitor rău și leneș! Ai știut că sunt un om de afaceri dur și că mă așteptam să am profit de pe urma talantului meu. De ce nu mi-ai depus talantul la bancă să capăt dobândă de pe urma lui? . . . Paza! Ia talantul de la acest om și dă-l lui Simeon. Aruncă apoi pe acest om afară, unde este întuneric, durere și regret!⁸

Ce răspuns dur! Este acesta Dumnezeu pe care îl știm? Dumnezeu are milă de săraci iar cel de-al treilea a fost cel mai sărac dintre cei trei. Nu putea Dumnezeu să-i arate ceva milă? Nu numai că slujitorul temător a pierdut ce avea, dar a fost aruncat și din împărăția stăpânului!

Grupurile mici din conferință lucrează cu elementele ecuației. Iată o sugestie a concluziei acestei parabole:

Slujitorul + 1 talant

x 0

= 0

+ Slujitorul aruncat în întuneric

Implicații ale Împărăției

Aceste patru povestiri au importante implicații pentru toți creștinii, mai ales pentru aceia care cred că au resurse doar ca să se îngrijească de ei înșiși. Povestirile și ecuațiile ne învață următoarele:

- Toți oamenii, indiferent de posesiunile lor materiale sau poziția lor socială, sunt chemați de Dumnezeu să-i dea ce au. Nu este nici o excepție, nici măcar pentru săraci.

- Niciodată nu vom putea spune că ceea ce avem este „prea puțin” sau „fără nici o însemnătate”, ca să fie folosit de Dumnezeu.

- Trebuie să dăm lui Dumnezeu atunci când El ne cere, indiferent de circumstanțele în care ne aflăm.

- Credința în Dumnezeu și dragostea pentru Dumnezeu ar trebui să fie motivele dăruirii noastre. Nu ar trebui să ne motiveze ce putem noi căpăta în schimb! Poate vom avea răsplătă sau ceea ce avem nevoie, dar dăruirea noastră nu ar trebui niciodată să se bazeze pe ceva ce am primi în schimb.

- Dăruire plină de sacrificiu conduce la multiplicare. Dumnezeu multiplică întotdeauna ceea ce îi dăm Lui.

- Cu cât mai mare este sacrificiul, cu atât mai mare este multiplicarea.

- Ultima lecție poate că este cea mai grea: Dacă nu investim ce ne-a încredințat Dumnezeu, nu numai că pierdem ce avem, dar riscăm să fim aruncați afară din casa stăpânului.

⁸ Matei 25:14-30

Dacă analizăm aceste povestiri, ne putem întreba cum un Dumnezeu al dragostei ar cere astfel de sacrificii. Totuși, vedem puterea Împărăției lui Dumnezeu revărsată atunci când oamenii acționează în dragoste și ascultare, până la sacrificiu. Dumnezeu vrea să fim ca El și dăruirea plină de sacrificiu reflectă caracterul lui. Cu cât suntem mai mult ca El, cu atât mai mult vom înflori și cu atât mai mult lumea din jurul nostru înflorește. Chemarea la sacrificiu este într-adevăr din partea unui Dumnezeu care ne iubește, a unui Dumnezeu care este Dragoste.

“Ce ai în mâna ta?”

Mulți creștini se uită la ei înșiși și spun: „Nu pot face nimic pentru Împărăție. Nu am carisma, nu sunt un lider, sau nu pot predica sau învăța pe alții. Nu am suficient ca să ajut pe alții.” Ei se simt nepotrivii. Unul dintre primele exemple de acest gen în Scripturi a fost Moise.⁹

Dumnezeu s-a întâlnit cu Moise în tufa care ardea și i-a spus:

- Moise, vreau să te duci la faraon și să conduci poporul Meu afară din Egipt, în țara pe care am promis că o dau părinților voștri. Ne putem imagina ce a fost în mintea lui Moise
- Doamne, Tu nu înțelegi! S-a pus un preț pe capul meu în Egipt. Am ucis un om. Nu am mai fost acolo de 40 de ani. Nu mai știu cultura și nici ce se întâmplă pe acolo. Sunt total nepregătit pentru asta.” Moise a spus mai pe scurt: „Cine, eu?” El a răspuns lui Dumnezeu: „Cine sunt eu ca să mă duc la faraon și să-i cer să elibereze pe sclavi, pe Israel, să-i scot din Egipt?” Dumnezeu i-a răspuns:
- Moise, Eu voi fi cu tine. Moise a venit apoi cu o serie de scuze:
- Doamne, nu vorbesc prea bine. Nu sunt foarte carismatic. Fratele meu este mai bun ca mine.

Apoi Dumnezeu a spus lui Moise (și aproape că pot auzi în glasul lui Dumnezeu, frustrarea):

- Moise, ce ai în mâna ta? Moise a răspuns:
- Doar un băț, Doamne, un toiag.

Dumnezeu a spus lui Moise să îl arunce. Moise l-a aruncat și a devenit un șarpe! Dumnezeu i-a spus să-l ridice. Uimitor, dar Moise l-a ridicat și a devenit la loc, un toiag. Dumnezeu a folosit un băț ca să demonstreze puterea Lui înaintea lui Faraon. El l-a folosit ca să împartă Marea Roșie în două astfel ca Israeliții să treacă marea pe uscat, înaintea armatei egiptene. El a folosit acest toiag pentru a lovi stâncă, dând apă unei națiuni însetate, în mijlocul deșertului. El a folosit toiagul susținând armata lui Israel să răzbească armata inamică. A fost doar un toiag dar Dumnezeu l-a folosit. Moise a crezut că va fi incapabil să facă ce dorea Dumnezeu și zicea că un băț nu are nici o importanță. În gestul acela cerut de Dumnezeu, să arunce toiagul la pământ, Dumnezeu zicea de fapt: „Moise, dă-mi orice ai tu la îndemână, Eu îl voi folosi pentru a-mi extinde Împărăția.”

Trebuie să ne amintim că Dumnezeu vrea să-i dăm ceea ce avem în mâinile noastre, ca să le folosească! Poate părea riscant. Într-o națiune africană a zilelor noastre, Gizachew și colegii lui au riscat. Ei au investit cu sacrificiu în Împărăție pe măsură ce lucrau în beneficiul copiilor străzii și pentru alții care aveau nevoie. Dumnezeu a binecuvântat eforturile lor!

⁹ Exod 3 și 4

Implicații pentru biserica locală

Iată câteva implicații deosebite pentru biserica locală:

- Bisericile locale, chiar și acelea cu puține resurse materiale, nu sunt lipsite de putere. Dumnezeu va folosi ceea ce vor pune la dispoziția Lui, în ascultare de El iar El va multiplica pentru gloria Lui. Când Dumnezeu este glorificat, Împărăția lui se extinde.

- Este periculos pentru bisericile locale să păstreze ceea ce au pentru folosul lor. Bisericile ar trebui să folosească aceste resurse pentru a demonstra compasiunea lui Dumnezeu pentru nevoile altora.

- Atunci când oamenii care nu fac parte din Împărăție, primesc ajutor dat cu sacrificiu, impactul este mai mare decât dacă ar veni din surplusul cuiva.

- Bisericile trebuie să învețe pe oamenii lor să dăruiască. Trebuie să îi învățăm principiile *Matematicii Împărăției*. Dacă nu facem acest lucru, lipsim pe oameni de binecuvântările pe care Dumnezeu este gata să le dea.

- Bisericile locale ar trebui să expună dăruirea plină de sacrificiu a oamenilor lor și nu să folosească resursele numai în cadrul bisericii ci cu bucurie și cu sacrificiu, să le investească în slujire, în afara ei.

- Să nu vă fie teamă. Aveți încredere în Dumnezeu, Acela care multiplică. Diferența dintre slujitorii din ultima parabolă a fost că primii doi știau cum se scrie CREDINȚĂ. Primii doi știau că se scrie ÎNCREDERE sau RISC. Acest risc nu era o încredere oarbă ci încrederea în Dumnezeu. Al treilea slujitor știa că se scrie așa: TEAMĂ, teama de a pierde puținul pe care îl avea.

Dumnezeu nu s-a schimbat! Iată câteva exemple ale „*Matematicii Împărăției*” din bisericile locale din zilele noastre:

- Un grup de tineri profesioniști, cu vârste între 17 și 30 de ani, sunt membri ai unei biserici celulă dintr-un cartier în care trăiesc 80% musulmani. La început, biserica celulă era deranjată de musulmanii din cartier, dar membrii bisericii au început să ajute copiii musulmani la lecții, în fiecare duminică dimineața, predându-le engleza. (Mulți dintre acești copii au fost abandonați de tații lor și erau prea săraci să se ducă la școală.) Grupul a început cu 5 copii. La scurt timp, erau mai mult de 50 de copii! O femeie dintre membrii bisericii a scos afară mobila din cele două camere a apartamentului ei ca să folosească aceste camere drept săli de clasă iar al treilea grup se întâlnea pe terasă. Membrii grupului celulă, au decis ca în loc să folosească banii personali pentru ei înșiși, să cumpere ce era nevoie pentru a trimite o parte din acești copii la școală. Majoritatea musulmanilor din cartier au început să se apropie de acest grup de tineri creștini. Unul dintre colegii mei au întrebat pe acești tineri din grupul celulă: „La care dintre organizațiile din Vest ați fost pentru fonduri și câți bani v-au fost dați până acum pentru acest proiect?” Ei au râs! „Nu cred că înțelegeți. Am făcut acest lucru cu ceea ce am avut. Nimic din afară, doar resursele noastre.” Au pus la picioarele lui Dumnezeu ce au avut în mână și Dumnezeu a înmulțit.

- *La Verdad* este o biserică dintr-un cartier foarte sărac din Guatemala. Clădirea bisericii a fost construită din scânduri de lemn, și acoperită cu tablă subțire iar podeaua era de pământ. Erau aproximativ 80 de membri în biserică, când a fost realizat acest raport. După ce biserica a auzit învățăturile de la Harvest despre slujirea aproapelui prin împărțirea a ceea ce aveau în mâna lor, ei au spus: „Suntem atât de săraci; nu putem face așa ceva.” Păstorul i-a provocat: „Poate că nu aveți multă mâncare, dar puteți împărți cu alții o bucăciță de zahăr, sau un pumn de orez sau o bucată de săpun, sau orice altceva aveți, dându-le celor ce nu au deloc.” Ca răspuns, ei au crezut că aceasta vine de la Dumnezeu și fiecare din membrii bisericii au adus alimente în timpul săptămânii și le-au depozitat într-un soș de nuiele, la biserică. În fiecare săptămână biserica a dat ce se strângea celor foarte săraci, necreștini. În fiecare săptămână, o familie din comunitate a putut vedea expresia dragostei lui Hristos iar Dumnezeu a multiplicat această dăruire plină de sacrificiu a membrilor bisericii.
- Dumnezeu multiplică resurse și pentru copii, ca să se poată juca! O biserică din Arizona a avut o expoziție cu donații de îmbrăcăminte, pentru a ajuta o lucrare locală printre cei săraci. Lucrarea organizează tabere de vară pentru sute de copii săraci. Una dintre activitățile lor favorite este vizita la o piscină din oraș, dar puțini copii au costume de baie, obligatorii la piscină. Nevoia de costume de baie pentru copii a fost anunțată în biserică iar un vizitator din afara orașului a fost mișcat de Domnul și a donat 1000 de dolari pentru cumpărarea de costume de baie! David, un membru al bisericii, a ales magazinul care oferea cel mai bun preț pentru astfel de articole și a luat 150 de bucăți, pe care i-a adus la casierie! Mai mulți oameni din spatele lui care stăteau la coadă, au reacționat cu dezgust, știind că atâtea articole cumpărate o să-i întârzie. O femeie din spatele lui, l-a întrebat dacă familia lui este foarte numeroasă. Râzând, a răspuns: „Nu” și i-a explicat că aceste costume de baie sunt pentru copiii săraci de la tabăra creștină. Casierita a totalizat marfa și suma de 1000 de dolari acoperea doar 125 de costume. David a spus casieritei că celelalte 25 de bucăți va trebui să le pună la loc în raft. Dar femeia din spatele lui a spus că va plăti ea diferența pentru aceste 25 de bucăți. David a rămas surprins de generozitatea acestei femei și de bunătatea lui Dumnezeu. El a fost sigur că acesta era un alt exemplu al *Matematicii Împărăției*.

Apreciem de fiecare dată când auzim de astfel de exemple, de modul în care Dumnezeu lucrează conform *Matematicii Sale*, așa cum am amintit la începutul acestui capitol, în dialogul meu cu Gizachew. Recent am auzit de un alt exemplu. În octombrie 2002 am avut prima conferință organizată în Republica Democrată Congo. Iată ce mi s-a spus de către un trainer în ianuarie 2003, la câteva luni după conferință:

- Vă mulțumim pentru conferința pe care ați ținut-o aici în octombrie 2002. Conferința a început să aducă roade pe măsură ce oamenii au început să se îngrijească de nevoile lor. Deja am plantat un teren de 4 hectare de legume. Am mai construit și o mică curte pentru creșterea rațelor și a găinilor. Am avut ocazia să cumpărăm două aparate de fotografiat folosite acum într-un studio. Toate acestea, ca să dau un exemplu de cum conferința a adus roade. Pe termen lung vrem să deschidem o mică brutărie în cartierul nostru. Proiectul nostru se cheamă „Amukeni” care înseamnă „Trezește-te!” Voi ați venit să ne treziți din ignoranța noastră.

Acum, să avansăm în anul 2004, în februarie. Același trainer a predat la o conferință în altă parte a R.D. Congo. Oamenii care au participat la prima conferință au călătorit o mare

distanță, pe drumuri periculoase, pentru a participa la această a doua conferință. Trainerul nostru ne-a spus:

- Oamenii acești au ajuns din (...) ieri. Laudă Domnului! Ei ne uimesc cu exemple pe care le spun despre cum învață oamenii să se îngrijească de nevoile lor, după război, mulțumită acestor învățături. Munca cu oamenii din afara orașului progresează bine. Oamenilor le era teamă în general să lucreze mai mult, datorită vrăjitoriilor din zonă, așa că plantau numai suprafețe mici de culturi și purtau haine murdare și rupte. Când au aflat că pot fi eliberați de aceste minciuni ale lui Satan, prin adevărul lui Dumnezeu, pot planta acum suprafețe mai mari pentru creșterea legumelor necesare familiei lor. Una din zone, este o tabără de refugiați. Acum că războiul a luat sfârșit, nimeni nu mai acordă nici o asistență celor fără casă așa că grupul nostru de la conferință a învățat să se ajute singuri, fără ajutor din afară. Chiar au reconstruit o clinică medicală și o administrează. Acum caută medicamente. Aceasta mă uimește. Dumnezeu nostru poate face atât de multe cu atât de puțin!

Câteva zile mai târziu, trainerul nostru a trimis un alt email despre Matematica Împărăției din R.D. Congo, ce s-a întâmplat cu adevărat și a fost povestit la acea conferință:

- Oamenii care au venit din R.D. Congo, este un plus pentru noi. Ei au experimentat aceeași situație ca a unui om de aici și au văzut pe Dumnezeu cum a multiplicat enorm de mult resursele lor, în ultimul an și jumătate. Iată două exemple: ei cresc porci. Au cumpărat două scroafe gestante. Purceii acum s-au înmulțit și pot distribui porci celor ce au nevoie de alimente. Nu aveau nici un ban pentru a cumpăra hrană pentru porci, dar resturile aruncate de distileria din vecini, constituie o hrană excelentă pentru porci. O altă povestire este despre cumpărarea unui hectar și jumătate pentru a ajuta un sat din vecini să procure hrană. După ce au primit titlul de proprietate, au descoperit că pământul lor era bogat în cobalt și cupru. Au obținut permisiunea de la guvern ca să sape cu mâna (fără echipament specializat). Se pregătesc de acest fel de muncă. Dacă vor scoate suficienți bani din această activitate, vor avea fonduri pentru alte proiecte mici. De exemplu ei ajută pe oamenii din același sat să construiască prima lor școală primară și îi învață cum să construiască cărămizi. Chiar lemnul de care au nevoie, și-l pot tăia singuri. Mai este necesară tabla pentru acoperiș dar se gândesc că din minerit, pot scoate suficient de mulți bani să acopere și această nevoie.

Doar la câteva zile mai târziu, acești creștini s-au întors acasă, de la conferință. Trainerul nostru a mai primit un email de la ei:

- Cum am ajuns acasă, am început un program maraton. Fiecare sâmbătă, adun creștinii și pe cei ce locuiesc lângă orașul nostru pentru a preda aceste lecții. Oamenii despre care vorbesc stau într-un cartier unde nu este curent electric. În timpul în care îți scriu, ei montează stâlpii necesari pentru aducerea curentului electric la ei în comunitate. Am găsit niște stâlpi nefolosibili pentru căile ferate, dar buni pentru stâlpi de lumină. La sfârșitul a trei luni, cât va dura proiectul, sperăm ca întreg cartierul să aibă lumină!

Nu am mai auzit de la ei sfârșitul acestei povestiri și nici cum a multiplicat în continuare Dumnezeu, ceea ce au investit ei. Ca și copii ai Creatorului, avem bune motive să riscăm în mijlocul lipsurilor, aparente de altfel. Riscul nostru nu este încredere oarbă ci încrederea în Dumnezeu. Este important să ne aducem aminte că ceea ce riscăm pentru Împărăție, nu este riscul nostru. Ce riscăm este „talantul” pe care ni l-a încredințat Dumnezeu. Biblia ne explică: „ *Dumnezeiasca lui putere ne-a dăruit tot ce privește viața și evlavia prin cunoașterea Celui ce ne-a chemat*

*prin slava și puterea Lui*¹⁰ Deja ne-a dat tot ce ne trebuie ca să-i aducem cinste! Este nădejde. Este o certitudine că Dumnezeu onorează credincioșia copiilor Săi. Biserica trebuie să aibă curaj în exprimarea dragostei lui Dumnezeu. Adevăratul sacrificiu cere curaj. Oricum, „o viață incapabilă de sacrificiu este incapabilă și de acțiuni de curaj.”¹¹

10 2 Petru 1:3

11 Holmes, citat în Ruben, Un ghid de rugăciune pentru lucrători și alți slujitori, 204.

În concluzie

În *Matematica Împărăției* am văzut cum Dumnezeu cheamă pe toți copiii Lui, bogați sau săraci, să-I dea cu sacrificiu ce este în mâna lor, pentru extinderea Împărăției lui Dumnezeu. Motivul nu este pentru a primi ceva în schimb ci de a permite lui Dumnezeu să folosească darurile noastre pentru glorificarea Lui. Când răspundem în ascultare plină de dragoste, El folosește sacrificiul nostru dincolo de imaginația noastră, chiar dacă vedem sau nu rezultatele. Dumnezeu ne cheamă să dăm tot ce avem, oriunde suntem. Sarcina este cu adevărat cosmică dar tot așa este și puterea de înmulțire pe care o eliberează Dumnezeu prin biserica Lui, în vederea împlinirii acestei mari sarcini pe care i-a dat-o!!

Multe dintre bisericile sărace se uită mai întâi la resursele externe pentru a lucra în mod holistic. Ei dezvoltă astfel o mentalitate a sărăciei și nu își dau seama că privind mai întâi la aceste resurse decât la Dumnezeu, practică idolatria. Dumnezeu poate aduce și resurse externe din afara comunității, dar încrederea noastră trebuie să fie mai întâi în Dumnezeu. Am văzut istorisiri de curaj ale bărbaților și femeilor din biserică, ucenici ai lui Hristos, care reprezintă și slujesc pe Hristos, Primarul, în segmente variate ale societății. Vom mai întâlni astfel de oameni. Cât de mult putem mulțumi lui Dumnezeu pentru frații și surorile noastre ale căror vieți și acțiuni reflectă adevărul principiilor Cuvântului Său!!

În partea care urmează, vom analiza unelte folositoare care permit bisericilor locale și membrilor bisericii să fie împlinitori ai Cuvântului, să reprezinte pe Hristos în comunitățile lor. Aceste unelte au fost folosite peste tot în lume, pentru mulți ani, ajutând ucenicii lui Hristos să se roage, să facă planuri strategice și să demonstreze dragostea lui Dumnezeu pentru lumea în care i-a așezat Dumnezeu. Mă rog ca și voi să le găsiți la fel de folositoare!

PARTEA A PATRA

Mijloace necesare Transformării

Adevărat, adevărat vă spun că dacă grăuntele de grâu care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă.

—Ioan 12:24

Preludiu

Mijloace necesare transformării

Partea a Patra conține mijloace de planificare și raportare care au fost folosite de către indivizi și biserici locale din întreaga lume pentru a demonstra agenda lui Dumnezeu și dragostea Lui. În primul rând, permiteți-mi să vă prezint patru categorii ale nevoilor umane pe care le vom folosi frecvent în aceste mijloace, în capitolele care urmează.

La începutul anilor 80, fundația Harvest a început să folosească o paradigmă simplă care să ajute bisericile din America latină să gândească despre lucrarea echilibrată din comunitățile sărace în care se aflau. Am folosit o declarație pe care Duhul Sfânt a insuflat-o lui Luca, un doctor grec, ca să o scrie, atunci când descria creșterea Domnului Isus: „*Isus creștea în înțelepciune, în statură, plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.*”¹ Acest pasaj din Luca 2.52 ne dă un mod simplu și ușor de folosit de a ne gândi la dezvoltarea umană și preocuparea lui Dumnezeu pentru aceasta. Oamenilor din Scripturi nu li s-a poruncit niciodată să crească așa cum a crescut Domnul Isus. Totuși, El era Dumnezeu veșnic în formă umană. El era singura persoană care a reflectat pe deplin intențiile lui Dumnezeu pentru om, așa că am decis să folosim de model, descrierea lui Luca despre Domnul Isus. Această listă scurtă, din acest verset, arată patru categorii ale dezvoltării sau creșterii umane:

- Creșterea în „statură” reprezintă dezvoltarea fizică.
- Creșterea „plăcut înaintea lui Dumnezeu” indică dezvoltarea spirituală.
- Creșterea „plăcut înaintea oamenilor” reprezintă dezvoltarea socială.²
- Creșterea în „înțelepciune” reprezintă învățarea despre cum să asculte de căile lui Dumnezeu, intențiile, instrucțiunile și poruncile Lui, pentru fiecare dintre relațiile noastre fizice, spirituale, și sociale.

Am înțeles că Luca 2.52 este un model bun pentru dezvoltarea individuală, familială, dezvoltarea comunității și dezvoltarea socială. Când am început să predăm această paradigmă în cadrul lucrării noastre, am fost acuzați că deveneam simpliști. Da, înțelegem că universități din întreaga lume au dezvoltate departamente întregi pentru studiul cauzelor degradării sau dezvoltării societății umane. Am înțeles că dezvoltarea umană și socială poate fi descrisă în termeni mult mai complecși. Dar noi nu am crezut că necesar să complicăm termenii pentru a ajuta persoana ca întreg, sau pentru a începe un proces de transformare într-o națiune. Metodele academice de studiu al dezvoltării umane și sociale, complexe în natura lor, pot fi de folos în contextul potrivit dar aceste metode erau complicate și abstracte în contextul bisericilor locale în care lucram noi. Noi am crezut că Scriptura, suficient de profundă ca să ofere de multe secole, rezerve de descoperit, pentru teologi avizați, este și simplă, realistă și de folos în mod practic.

¹ Luca 2:52

² observați că “dezvoltarea socială” ține cont de intențiile lui Dumnezeu pentru relațiile interpersonale. Aceasta diferă de “transformare social,” care are de-a face cu schimbarea în profunzime, a unei culturi sau societăți luate ca întreg.

Am mai fost acuzați de scoaterea din context a acestui pasaj, dincolo de intențiile cu care a fost scris. Ni s-a spus că un astfel de abuz textual va da greș, dar primii doi ani de experiență m-a convins că ceea ce a scris Dr. Luca poate face diferența. Primul caz cu care ne-am confruntat a fost dintr-un cartier sărac din Tegucigalpa, Honduras.

Am fost acolo cu un an înainte și am predat lecția din Luca 2.52, într-o întâlnire a comunității. Iată ce s-a întâmplat în decursul aceluiași an, în acel cartier:

- Pe când mergeam pe jos, pe un drum cu noroi, un om pe care nu l-am recunoscut a venit spre mine zâmbind. A spus în spaniolă: „*Isus a crescut în înțelepciune, în statură, și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor*”. L-am întrebat dacă este creștin și el a răspuns „Nu, dar am participat la întâlnirea la care ați predat anul trecut și am învățat că și noi trebuie să creștem așa cum a crescut Isus.” Mi-a părut rău că acest om nu era unul dintre frații mei în credință, dar am fost încurajat că acest model de creștere a rămas în mintea lui pentru un an de zile.

Al doilea caz a fost din Brazilia:

- Am predat Luca 2:52 unui grup de misionari brazilieni de la organizația *Youth With A Mission*. În mod consecvent, aceștia au răspândit mesajul peste tot în Brazilia. Două dintre elevele participante, erau femei care lucrau în beneficiul unui trib de indieni *Sateri*, de-a lungul râului Amazon. Nivelul de alfabetizare era foarte scăzut așa că au predat acest mesaj folosind imagini și povestiri. După ce au făcut acest lucru în mijlocul tribului *Sateri*, misionarele i-au întrebat în care dintre cele patru zone, vor să lucreze. Conducerea tribului a preluat viziunea atât de clar că misionarii au trebuit să organizeze patru dintre bătrânii tribului, pentru ucenicie și asistare, ca aceștia să administreze satul conform categoriilor descrise în Luca 2:52! Iată cum:
 - **Înțelepciune:** Cel însărcinat cu înțelepciunea, a devenit liderul comunității. El însuși a devenit misionar, învățând această perspectivă de lucrare, celorlalți din alte triburi similare, din susul râului. O femeie a fost pregătită să fie învățătoare. Comunitatea a inițiat o grădiniță, o clasă de alfabetizare și câteva clase de lucru cu mașini de cusut.
 - **Fizic:** Omul care a condus această zonă de dezvoltare umană, a organizat un proiect comunitar în fiecare zi de sâmbătă. Acest tip de evenimente, erau deja cu tradiție, dar nu le mai organiza nimeni. El împărțea oamenii în funcție de sarcinile lor, cum ar fi plantarea de orez, pregătirea islazului pentru vite. O altă persoană a devenit un asistent social și medical pentru comunitate. Un altul a fost însărcinat să conducă o cantină a comunității care să procure hrana pregătită pentru cei ce lucrau în zilele de sâmbătă.
 - **Spiritual:** Omul însărcinat cu acest aspect a devenit unul din liderii bisericii. Un altul a devenit un consilier bine pregătit. Altul a devenit diacon iar un alt om a devenit cel însărcinat cu lauda și închinarea.
 - **Social:** Omul care a condus această arie de creștere a organizat pe membrii comunității în echipe pentru activități sportive. El a inclus și pe femei în aceste activități recreative comunitare: un lucru nou în cultura lor. Aceste evenimente au creat ulterior unitate între oameni.

3 Surse ale acestor istorisiri sunt disponibile la sfârșitul cărții, la anexa intitulată Bibliografie.

Bisericile locale au apreciat acest model de lucrare. Luca 2.52 oferă o paradigmă ușor de înțeles, ușor de amintit și de pus în practică. Este folosit de mai bine de 20 de ani, în mii de biserici, în culturi diferite și aproape pe fiecare continent. Acum, aceste mijloace prezentate în Partea a Patra încorporează aceste patru zone de creștere din viața lui Isus pentru a ajuta indivizi și bisericile locale în lucrarea de ajutorare a aproapelui lor. Le-am folosit eu însumi și le-am văzut aplicate, în mii de locuri unde am fost în lume. Le recomand din toată inima!

În Partea a Patra

- Vom examina mijloace de ajutorare a indivizilor și a bisericilor locale cu scopul să ducă la îndeplinire proiecte mici care în mod intenționat să aibă un impact în lumea lor, împlinind agenda și scopurile lui Dumnezeu.
- Vom analiza *Disciplina Dragostei*, un mijloc de a ajuta pe credincioși, ca *indiviși* să dezvolte obiceiul de a sluji și de a acționa din dragoste în folosul familiei lor, al bisericii și al comunității. Exemple adevărate și notițe de jurnal vor fi incluse în această secțiune.
- Vom studia *Planificarea Proiectelor Sămânță*. Acesta este un mijloc de planificare care slujește *bisericii și grupurilor mici*, ca prin demonstrații mici ale harului lui Dumnezeu, să beneficieze cei din afara bisericii. Pe măsură ce biserica realizează astfel de proiecte mici, viziunea ei și capacitatea de împlinire a viziunii crește pentru proiecte mai mari în comunitate. Sunt incluse și exemple și evaluări ale *Proiectelor Sămânță*.
- Vom examina *Planificarea și impactul pe termen lung*. Acest capitol include exemple reale și mijloace care au ajutat biserici locale să planifice și să evalueze slujirea în comunitate pentru o perioadă mai lungă de timp.
- Vom mai examina câteva mijloace care măsoară ascultarea și credințioșia în slujirea individuală și corporativă.

Premise pentru Partea a Patra

Premisa 1 : Semințele au implicații pentru slujire, mai ales dacă ilustrează sacrificiul. Impactul slujirii noastre este de multe ori proporțional cu sacrificiul făcut de noi.

Semințele sunt folosite ca ilustrație de Domnul Isus în Scripturi și au mari implicații pentru slujire. De fapt, noi am ales să implementăm ceea ce numim *Proiecte sămânță* bazați fiind pe lecțiile pe care le învățăm din aceste exemple.

Cea mai importantă lecție despre semințe vine de la predicția lui Isus cu privire la propria Sa moarte: „Adevărat, adevărat vă spun că dacă grăunțele de grâu care a căzut pe pământ, nu moare, rămâne singur; dar dacă moare, aduce multă roadă”⁴

Semințele ilustrează jertfa. Semințele trebuie să moară pentru a aduce ceea ce au fost create să aducă. Dacă nu mor, ele nu pot aduce roadă. Atunci când mor, aduc roadă multiplicată. Moartea este sacrificiul suprem, pentru semnițe, pentru oameni, chiar și pentru Omul care a fost Dumnezeu. Isus a făcut clar ucenicilor Lui care este costul uceniciei: denigrarea sinelui, o moarte care include totul, mai puțin călcarea pe urmele Lui. În economia Împărăției lui Dumnezeu, este sacrificiul suprem care a eliberat puterea vindecării, puterea mântuirii și puterea transformatoare.

4 Ioan 12:24

“Dacă bobul de grâu nu moare . . .”

Una dintre ilustrațiile favorite de jertfire, mi-a provenit din India, unde am avut ocazia să vorbesc cu un grup de pastori:

- Unul dintre pastori venea dintr-o zonă rurală foarte săracă. Congregația sa locuia ca o minoritate opresată. Nu era sigur cum să implementeze ceea ce a auzit la conferință, dar era convins că el și oamenii lui trebuia să demonstreze dragostea lui Dumnezeu oamenilor printre care trăia. După training, pastorul indian a predat aceste mesaje în congreagația sa. Pastorul a sugerat femeilor din biserică să fie atente la nevoile femeilor hindu, nevoi pe care ele le puteau rezolva. Acest lucru l-au și făcut! Au găsit câteva femei hindu care aveau doar un *sari*, rochiile tradiționale pentru femei. Era în timpul verii. Verile sunt umede și călduroase. *Sari* –urile trebuie spălate chiar și după o zi de muncă asiduă. După ce își spălau *sari* –ul, femeile trebuiau să stea în casă, timp în care rochia se usca la soare. Femeile au spus pastorului despre ce au aflat, duminica următoare, la biserică. Pastorul a întrebat care dintre femeile din biserică aveau trei *sari* și care doreau să doneze unul dintre ele. Una câte una, femeile au ridicat mâna. Dimineața următoare, o femeie din biserică s-a dus în vizită pe la aceste indience hindu și le-a dat câte un *sari*. Femeile hindu au fost foarte mișcate de gestul lor. Una dintre ele chiar a cerut creștinelor să se roage Dumnezeului creștinilor pentru cei nenăscuți. Conducătorul denominației mi-a povestit acest exemplu și a afirmat că a avut un impact profund, nu numai asupra comunității hindu ci și asupra bisericii. Creștinii s-au văzut anterior, ca lipsiți de putere, ca o minoritate opresată. După acest exemplu, și-au dat seama că pot face o diferență în comunitate.

De multe ori mă întreb! Oare impactul ar fi diferit dacă un ONG⁵ creștin ar fi venit în comunitate ca să distribuie îmbrăcăminte gratuită la fiecare? Acest fel de gest ar fi fost mult mai mare. Ar fi rezolvat o nevoie fizică într-un grad mult mai mare. Dar mă îndoiesc că ar fi avut impactul experimentat de cele trei femei care au primit *sari* din partea femeilor de la biserică. Acțiunea întreprinsă de ONG ar fi fost apreciată, dar oamenii ar fi gândit: „Aceasta este datoria unui ONG, nu?” Ce a venit din partea femeilor creștine a fost cu adevărat un sacrificiu. Acest sacrificiu a făcut ca impactul să fie mare. Inițiativele mărunte, atunci când sunt fundamentate pe sacrificiu, au o mare influență.

Acest principiu al seminței este adevărat. Atunci când demonstrația dragostei lui Dumnezeu este plină de sacrificiu, când murim față de noi înșine în dragostea noastră pentru alții, impactul va fi cu mult mai mare decât dacă dăruirea noastră ar veni din surplusul nostru. Bobul de grâu trebuie să moară... Trebuie să moară înainte de a avea impactul intenționat.

Mai cred și că impactul slujirii este de cele mai multe ori proporțional cu slujirea. Aș spune acest lucru în felul următor:

- Sacrificiu minim, mai puțin impact pentru Împărăție.
- Sacrificiu mai mare, mai mare impactul pentru Împărăție.
- Impactul este proporțional cu sacrificiul.

5 ONG: o organizație non guvernamentală.

Scriptura sprijină acest principiu. Pavel ne spune că dacă semănăm cu generozitate, vom secera din abundență: „Să știți: cine seamănă puțin, puțin va secera iar cine seamănă mult, mult va secera.”⁶ Generozitatea este un termen relativ. Este definită în funcție de resursele celui ce dă, dar nu putem semăna cu adevărat, mult, dacă nu implică și sacrificiu. Chiar și cea mai mică sămânță, semănată cu sacrificiu, poate produce ceva extraordinar.

Isus ne-a învățat:

Împărăția cerurilor se aseamnă cu un grăunte de muștar, pe care l-a luat un om și l-a semănat în țarina sa. Grăuntele acesta, într-adevăr, este cea mai mică din toate semințele; dar după ce a crescut, este mai mare decât zarzavaturile și se face un copac, așa că păsările cerului vin și își fac cuiburi în ramurile lui!”⁷

Impactul este proporțional cu sacrificiul.

Premisa 2 : Dumnezeu este Cel ce face să crească. Noi trebuie să plantăm sămânța, în ascultare de El. Dumnezeu face ca proiectul nostru să poarte roadă.

Isus aduce aminte ucenicilor că impactul slujirii lor nu era spre meritul lor: „Eu v-am trimis să secerați acolo unde nu voi v-ați ostenit; alții s-au ostenit și voi ați intrat în osteneala lor.”⁸

La fel este și pentru noi. Dumnezeu deja se află la lucru în inima celor pentru care slujim noi, cu mult înainte de a ne începe slujirea. Este o naivitate să primim noi laudele pentru ceea ce a făcut Dumnezeu mai dinainte. Este chiar periculos. Aceasta va fura lui Dumnezeu meritul și gloria ce i se cuvin. (Maleahi pune întrebarea: „Se cade să înșele un om pe Dumnezeu?”)⁹ Dacă vedem un impact pentru Împărăție, datorită ascultării noastre, cui îi dăm noi credit, atât în mintea noastră cât și cu gura noastră? Pavel a confirmat acest lucru: „așa că nici cel ce sădește, nici cel ce udă, nu sunt nimic; ci Dumnezeu care face să crească.”¹⁰

Scopul final al slujirii noastre pline de ascultare este de a extinde domnia lui Hristos. Isus a învățat pe ucenicii Săi să se roage ca Împărăția lui Dumnezeu să vină și voia Lui să fie făcută pe Pământ așa cum este în Ceruri. Scopul nostru este de a face voia Lui și de a sluji Împărăției Sale pe Pământ, nu pentru a ne lăuda cu numere impresionante de oameni care au venit la Hristos, sau pentru studiile biblice pe care le-am predat, cu creșterea bisericii noastre sau cu construcția vreunui spital sau a unei clinici.

Trebuie să ne aducem aminte că Dumnezeu atrage pe oameni la Sine. Atunci când predau în conferințele noastre de viziune, le cer pastorilor din denominațiile carismatice sau Penticostale, să ridice mâna. Apoi cer același lucru celor din alte denominații. Curând, „clasificarea” lor este realizată. După acesta pun întrebarea următoare celor ce au ridicat mâna, ca nefiind carismatici sau Penticostali:

6 2 Corinteni 9:6

7 Matei 13:31-32

8 Ioan 4:38

9 Maleahi 3:8

10 1 Corinteni 3:7

„Să presupunem că sunteți pastorul unei biserici Baptiste. Lucrați din greu, luni de zile, poate chiar ani, în plantarea seminței și lucrarea „pământului” unei comunități. Proclamați și demonstrați Evanghelia cu energie, pasiune și chiar sacrificiu. Apoi, o altă lucrare vine în acea comunitate. Oamenii cu care ai lucrat tu, se alătură bisericii Penticostale. Cum te-ai simți? Ce ai face?”

Obiectivul este extinderea Împărăției, nu creșterea Bisericii noastre.

În aceste conferințe, pastorii râd de multe ori, dar se vede că sunt deranjați de scenariu. De multe ori, mărturisesc că sunt geloși. Și înțeleg ce vreau să spun. Dumnezeu este cel ce atrage oameni spre Împărăția lui Dumnezeu și de aceea trebuie să fim preocupați ca aceștia să vină și să facă parte din Împărăția Lui, nu din a noastră! Același principiu se aplică peste tot. Lucrările noastre de slujire, făcute cu sacrificiu, trebuie făcute cu motivația și obiectivul de a clădi Împărăția lui Hristos și nu de ne mândri cu roadele muncii noastre sau creșterea bisericii noastre.

Un trainer de pastori din America de Sud a spus același lucru, astfel: „*O biserică se concentrează pe creșterea numerică și se transformă într-o biserică activistă, plină de programe și metode dar acesteia îi lipsește scopul central al bisericii lui Hristos.*”¹¹ Ea demonstrează acest adevăr cu o analogie care are legătură cu semințele și creșterea bisericii:

„Nu vă mai îngrijați de creșterea bisericii voastre. Concentrați-vă pe scopurile bisericii. Continuați să „udați, cultivați, fertilizați și să curățați.” Dumnezeu va face ca biserica voastră să crească atât cât dorește El în modul cel mai potrivit pentru situația voastră. Dumnezeu poate permite să lucrați ani de zile fără rezultate vizibile. Nu fiți descurajați! În spatele cortinei se întâmplă lucruri pe care nu le puteți vedea. Rădăcinile cresc, pregătind ceea ce va lua ființă ulterior. Chiar dacă nu vezi înțelepciunea modului de lucru al lui Dumnezeu, ai încredere în El. Învață să trăiești cu ideea că El știe cel mai bine ce trebuie făcut. Dacă zidești o lucrare având în vedere scopul veșnic al lui Dumnezeu, nu vei da greș. Vei reuși! La fel ca în cazul creșterii unui copac de bambus, la vremea potrivită, Dumnezeu poate schimba lucrurile peste noapte. Cel mai important lucru este să rămâneți credincioși scopurilor Sale.”¹²

¹¹ Ruth Concha, revizuirea manuscrisului (Peru: 2003).

¹² Warren, Biserica condusă de scop, 395.

Semințele sunt mici și în acest stadiu, par lipsite de importanță. Ele trec prin „moarte”. Apoi, după porunca Marelui Grădinar, ele produc roade gata de recoltă. Sarcina noastră este de a continua plantarea de semințe și cultivarea lor cu credincioșie, după călăuzirea Grădinarului, de dragul Lui și nu de al nostru.

Premisa 3 : *Indivizii și bisericile locale au nevoie de disciplină pentru a reflecta dragostea lui Hristos, ca stil de viață.*

Pe măsură ce citeam cartea lui Oswald Chambers, **My Utmost for His Highest**, am fost provocat de comentariul autorului la textul de la 2 Petru 1.5-8:

Pentru acest motiv, fă eforturi pentru a adăuga credinței tale, bunătatea; și bunătății, cunoașterea; cunoașterii, auto-controlul; autocontrolului, perseverența; perseverenței, evlavia; evlaviei, dragostea de frați și dragostea de frați, dragostea de oameni. Căci dacă ai aceste calități într-o măsură îndoită, acestea te vor ține departe de ineficiență și neproductivitate în ceea ce privește cunoașterea Domnului nostru Isus Hristos.

Chambers explică:

Noi trebuie să „adăugăm” toate aceste trăsături de caracter, la viața noastră. Nimeni nu este născut cu acest caracter, fie natural fie supranatural; caracterul trebuie dezvoltat. Și nu suntem născuți nici cu obiceiuri; noi trebuie să formăm obiceiuri divine, având la bază viața nouă care ne-a fost dată de Dumnezeu.¹³

Avem nevoie de disciplină pentru a reflecta dragostea lui Hristos ca stil de viață. Aceasta este adevărat și pentru biserici locale și pentru creștini ca indivizi. Petru a scris despre caracter că este dezvoltat prin adăugare iar acest proces se întâmplă foarte rar fără efort intenționat. Chemarea din pasajul lui Petru este de a adăuga felul de disciplină care să conducă la un stil de viață al dragostei și maturității. Așa cum am văzut în secțiunea din Matematica Împărăției, rolul lui Dumnezeu este de a multiplica iar El va face lucrul acesta.

Premisa 4 : *A acțiunile bisericii în afara ei au nevoie atât de expresii individuale ale dragostei lui Dumnezeu cât și de expresii coroborative ale dragostei lui Dumnezeu, din partea bisericii, ca stil de viață.*

Partea a patra include mijloace principale, *Disciplina Dragostei și Planificarea Proiectelor Sămânță*. Cu cât am observat mai mult bisericile care au răspuns la trainingul nostru, cu atât mai mult mi-am dat seama de pericolul concentrării doar asupra proiectelor sămânță, care reprezintă a doua metodă de lucru din această secțiune.

Doresc să accentuez un avertisment. Oamenii sunt atrași de proiectele sămânță. Ele produc rezultate vizibile, imediate și tangibile. Ele vorbesc cu putere, aduc schimbare. Generează entuziasm. Aduc multă animație, sunt chiar dramatice. Și au mult sens! Totuși, am observat că oamenii sunt mai puțin convingși de importanța *Disciplinei Dragostei*. Cumva, disciplina personală nu este așa de convingătoare sau puternică și nu generează atâta entuziasm ca proiectele sămânță. Eu nu pot fi de acord cu acest lucru. Amândouă metodele sunt extraordinare și amândouă sunt critice. Cheia în această abordare este consistența. Dacă biserica acționează prin fapte ale dragostei în favoarea aproapelui dar creștinii ca individ, nu fac nimic, lumea va observa. Dacă creștinii ca individ, vor sluji aproapelui lor iar biserica nu face nimic, lumea va observa.

Permiteți-mi să folosesc o analogie medicală. Sunt două feluri distincte de îngrijire medicală: îngrijire preventivă și îngrijire curativă. Prin prevenire, oamenii sunt ajutați să evite boli care afectează viața iar tratamentul curativ ajută pe oameni să se facă bine după ce au fost îmbolnăviți.

¹³ Chambers, My Utmost for His Highest, Iulie 15.

Atunci când studenții selectează o specialitate, ei sunt de obicei atrași de medicina curativă, de tratarea bolilor și sunt mai puțin atrași de medicina preventivă. Li se pare că tratamentul face o diferență mult mai mare. Chirurgia este un exemplu bun. Personal, mulțumesc mult lui Dumnezeu pentru chirurși; eu nu aș mai fi astăzi în viață fără intervenția lor. Totuși, dacă timpul, energia și resursele folosite în tratare, ar fi fost folosite în prevenirea bolilor, impactul general la nivel de populație, ar fi mult mai mare.

În același fel, proiectele sămânță și *Disciplina Dragostei* sunt două metode distincte de demonstrare a slujirii pline de dragoste. Proiectele sămânță, ca și chirurgia, pot părea mai eficiente, mai dramatice și cu un impact mai mare decât demonstrarea individuală prin *Disciplina Dragostei*. Totuși, ascultarea individuală, răspunsul fiecărui creștin la porunca lui Hristos de a iubi pe aproapele, are cu mult mai multă putere pentru transformare, în general.

Este periculos dacă o biserică abordează lucrarea holistă doar prin proiecte sămânță:

- Proiectele sămânță, prin natura lor, implică un mic procentaj de oameni. Poate că 30% din membrii bisericii sunt implicați într-un proiect sămânță, pe perioada de un an. În acest caz, ceilalți oameni care nu au participat deloc, pot să gândească: „Sunt implicat și eu pentru că fac parte dintr-o biserică cu abordare holistă!” Ei presupun că slujesc în mod activ. În aceste circumstanțe, proiectele sămânță pot inhiba pe oameni pentru a demonstra dragostea față de aproapele.

- Acei membri din biserică implicați în proiecte sămânță pot vedea aceste proiecte ca singurele moduri prin care ei pot arăta dragostea lui Dumnezeu. Pot gândi în felul următor: „Eu am făcut acest proiect, acum sunt gata!” Este ca și cum ar zice: „Sunt creștin, mi-am făcut datoria duminică, pentru restul săptămânii nu mai am nimic de făcut în acest sens!”

Dacă aș avea de ales, aș alege *Disciplina Dragostei*. Voi încuraja pe fiecare creștin și membru în biserică locală să se angajeze într-un stil de viață al slujirii și al dragostei. Atunci când creștinii dintr-o congregație demonstrează cu pasiune dragostea lui Dumnezeu în comunitatea lor, biserică, ca grup, va proceda la fel.

Din fericire, nu avem de ales. Biserica poate folosi ambele metode pentru a reflecta Împărăția lui Dumnezeu. În *Disciplina Dragostei*, individul devine ambasadorul Împărăției. Prin proiecte sămânță, biserică devine ambasada Împărăției. Pe măsură ce biserică planifică să aibă impact în exterior, trebuie incluse ambele expresii ale dragostei lui Dumnezeu: la nivel personal și de biserică.

A folosi ambele metode este mai mult decât a coordona programe paralele. A folosi ambele metode este mai degrabă un mod de viață care influențează ADN-ul bisericii. Se poate spune: „Aceștia suntem. Aceasta facem. Iubim pe aproapele ca pe noi înșine, individual și corporativ, oriunde ne aflăm: acasă, la lucru sau împreună.” Extinde transformarea biblică oriunde oamenii sunt atinși de biserică și de membrii ei.

Slujirea este un stil de viață. Atunci când oamenii, la orice stadiu de maturitate creștină, completează un proiect sau o disciplină, ei nu-și pot permite luxul să zâmbescă cu satisfacție sau să-și pună deoparte ligheanul și prosopul, sau evaluările proiectului sămânță. Pur și simplu ei sunt mai bine pregătiți pentru următoarea demonstrare a dragostei, prin slujire.

Dacă Isus ar fi primarul nostru, sunt convins că ar încuraja pe oamenii Săi, personal și ca biserică, să continue să planteze semințe mici, cu sacrificiu. Acestea ar fi aceleași fel de semințe ale slujirii pline de dragoste pe care le vedem în Scripturi și pe care le putem planta, folosind metodele din această secțiune. Dacă Isus ar fi primarul nostru, El ar binecuvânta și

multiplica eforturile noastre pline de sacrificiu, așa cum a făcut-o și în trecut, în Scripturi și continuă să facă la fel, astăzi.

Transformarea vizibilă, apare de la semințe mici, plantate în credință și în ascultare de cei ce-L iubesc pe Dumnezeu și pe aproapele. Pe măsură ce vom observa mai atent, metodele din următoarele capitole, continuăm să întâlnim pe câțiva din plantatorii semințelor lui Dumnezeu, care îl slujesc pe Primarul lor în toate comunitățile din lumea întreagă.

și să vă ajute să echipați biserica, pe indivizi din congregația voastră, pentru a împlini genda transformatoare a lui Dumnezeu, ca și când *Isur ar fi Primar*.

Disciplina Dragostei pentru creștini, ucenici ai lui Hristos

Biserica este o comunitate de credincioși, un trup compus din multe membre individuale. De aceea, acțiunea ei în afară trebuie să includă expresia dragostei lui Dumnezeu atât la nivel individual cât și la nivel de biserică. *Disciplina Dragostei* a fost concepută pentru a ajuta pe ucenicii lui Hristos de a răspunde mai bine la nevoile altora, cu dragostea lui Dumnezeu. Se pune întrebarea: „Așa cum comunitatea mea s-ar schimba, dacă Isus ar fi Primar, tot așa familia mea, biserica și comunitatea s-ar schimba dacă Isus ar conduce toate relațiile mele?” Permiteți-mi să deschid acest capitol cu o declarație în care cred din toată inima:

Dacă biserica locală va transforma cultura din care face parte, este mult mai important ca fiecare individ din biserică să trăiască un mod de viață consistent, cu o disciplină a dragostei și slujirii, decât ca bisericile să organizeze proiecte holiste!

Să observăm mai de aproape, cuvintele scrise în italice. Știm că biserica trebuie să transforme cultura. La fel ca sarea, lumina sau drojdia, care permează și schimbă mediul în care se află, fiecare individ din biserică influențează cel mai bine cultura în care se află, cu valorile Împărăției. William Wilberforce a prezentat de foarte multe ori un proiect de lege care cerea abolirea sclaviei, dar acesta nu a trecut de parlament până un număr considerabil de oameni a căpătat o înțelegere biblică a vieții și demnității umane.

Mai trebuie să definim cuvântul dragoste. Cultura din care fac parte are multe concepții greșite despre ce este dragostea: dragostea este un sentiment, este spontană, oamenii „se îndrăgostesc”, dragostea cere sentimente „calde”... Dacă cei din cultura mea aveau dreptate cu privire la dragoste, ar fi foarte dificil să concepi o disciplină pentru aceasta. Dar acest exercițiu este mai mult despre slujire în ascultare decât despre sentimente călduțe. Este mai mult despre decizii luate în mod disciplinat decât despre bunătate spontană. Este mai mult despre credincioșia față de poruncile lui Dumnezeu decât împlinirea propriilor noastre dorințe. Deși faptele noastre nu valorează nimic dacă nu sunt realizate cu dragoste, această dragoste nu este un sentiment¹. Este o decizie luată în credință, de a sluji aproapelui. Acest exercițiu ne provoacă să iubim pe Dumnezeu cu toată inima noastră, cu tot sufletul și mintea noastră și să iubim pe aproapele ca pe noi înșine.² Cred că Domnul Isus spunea că noi putem demonstra dragostea noastră pentru Dumnezeu arătând dragoste față de oameni. Iubirea de aproapele are o deosebită importanță înaintea lui Isus, pentru că arată dragostea noastră pentru Dumnezeu.

1 1 Corinteni 13:3

2 Matei 22:37-39

3 1 Timotei 4:8a (LB)

De ce dragostea necesită disciplină? Apostolul Pavel a spus tânărului său protejat, Timotei: „Căci deprinderea trupească este de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privință.”³ Sunt multe discipline spirituale, cum ar fi rugăciunea, citirea Scripturii, meditarea, memorizarea sau postul. Oamenii admit imediat că au nevoie de disciplină pentru acestea.⁴ Ca și cu alte exerciții spirituale, avem nevoie de disciplină și puterea lui Dumnezeu pentru a iubi pe aproapele așa cum ne poruncește El. Prin natura noastră, noi suntem egoiști iar cultura noastră afectată de păcat, ne îndeamnă să ne iubim mai întâi pe noi înșine. A iubi dușmani, de exemplu, nu vine de la sine. Este un principiu al culturii Împărăției. Cere angajament, dragoste pentru Dumnezeu, har din belșug și disciplină.

Transformare Personală

Iată câteva moduri prin care Dumnezeu ne transformă ca indivizi, printr-o disciplină ca aceasta:

- *Un răspuns cuprinzător dar echilibrat la nevoile altora.* Personalitatea și darurile noastre ne pot ajuta să răspundem la anumite nevoie concrete, dar această disciplină a dragostei ne dezvoltă sensibilitatea la aceste nevoi.
- *Înțelegerea dragostei lui Dumnezeu.* Cu cât suntem mai atenți și răspundem la nevoile altora, cu atât mai mult experimentăm și înțelegem inima plină de compasiune a lui Dumnezeu și dragostea Lui.
- *Creativitatea și încrederea în Dumnezeu.* Disciplina ne cere să rezolvăm astfel de nevoi întâlnite, în moduri noi, creative, care ne „forțează” mai mult decât în cazul unei nevoi simple: aceasta ne ajută să ne încredem în Dumnezeu.
- *Abilitatea de a arăta spre Dumnezeu ca sursă a dragostei.* Aceia care beneficiază de slujirea noastră pot vedea că Dumnezeu este sursa dragostei noastre.
- *Har și compasiune în rezolvarea nevoilor altora.* Când realizăm ceva nou, eforturile noastre pot părea neobișnuite. Practica acestei discipline face ca slujirea noastră să fie mai naturală și plină de har.
- *Consistență în ascultare.* Chemarea lui Hristos de a fi canale ale harului Său pentru alții, este o chemare la un stil de viață caracterizată de dragoste și ascultare. Consistența vine împreună cu practica intenționată.
- *Intimitatea cu Dumnezeu.* Atunci când dragostea lui Dumnezeu ne umple, avem o mai mare intimitate în relația cu El. Noi avem pe inimă să iubim pe alții pentru că dragostea Lui curge prin noi. Intimitatea cu Dumnezeu este atât o sursă cât și rezultatul ascultării de El și împlinirea voii Sale.⁵
- *Iubirea vrăjmașului nostru.* Această disciplină a dragostei ne dă oportunitatea de a iubi pe oamenii față de care cu greu am arăta dragoste. Efectele sunt transformatoare: pentru ei, pentru noi și chiar în contextul culturii noastre.

4 Aceste discipline au o accentuare pe verticală și face mai puternică dragostea noastră pentru Domnul. Disciplina dragostei este și o disciplină spirituală, dar are și accente pe orizontală. Într-un fel, le conține pe amândouă, căci dragostea lui Dumnezeu este turnată prin noi prin relația noastră cu Isus Hristos și exprimăm dragostea Lui față de alții.

5 Ioan 14:23, Ioan 15:4

6 Faptele apostolilor 17:26b

Transformarea culturală

Dumnezeu vrea să transforme societățile distruse prin biserică și prin fiecare individ din biserică. El ne-a așezat în mod strategic în societăți specifice: „*El a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur, să locuiască pe toată fața pământului; le-a așezat anumite vremuri și a pus anumite hotare locuinței lor.*”⁶ El ne dă autoritate și responsabilitate. Iată câteva moduri în care disciplina de a iubi pe ceilalți va ajuta pe oameni să transforme cultura:

- *Agenda cea mare.* Dumnezeu ne permite să reprezentăm agenda Sa cea mare de a restaura *toate lucrurile* prin acțiunile noastre zilnice. (Imaginează-ți pe mulți ambasadori care reprezintă în mod conștincios pe Dumnezeu în fiecare domeniu de viață!)
- *Agenda mai mică.* Noi avem oportunitatea de a fi sare și lumină și drojdie. Asemănător acestor elemente, noi putem schimba gradat mediul în care trăim, făcând ceea ce am fost creați să facem.
- *Vișibilitatea Împărăției.* Identificăm și apoi trăim valorile Împărăției în moduri în care oamenii din cultura noastră să le observe și să le înțeleagă. Isus a spus ucenicilor Săi că lumea îi privește și vor observa dragostea lor pentru ceilalți și vor ști că sunt ucenicii Lui.⁷
- *Director al relațiilor noastre.* Transformarea culturală începe cu cinstirea lui Dumnezeu de către fiecare individ, în toate relațiile lui. Transformarea poate fi experimentată de către familie, biserică și de către comunități. Isus este nu numai Primar ci și directorul relațiilor noastre.
- *Un mesaj clar pentru cei sceptici.* Comunicând Vestea Bună prin faptele noastre, noi „vorbit” culturii care abia așteaptă să vadă oameni trăind ceea ce vorbesc.

Exerciții exemplificatoare

Tabelul cu 12 secțiuni din pagina următoare arată exercițiul *Disciplinei Dragostei* pentru o persoană. Acestea sunt doar niște exemple și nu reprezintă un proiect propriu zis. Aceia care vor face acest exercițiu al *Disciplinei Dragostei* trebuie să găsească oportunități de slujire care se potrivesc circumstanțelor și oamenilor pe care le aduce Dumnezeu în viața lor.

Disciplina Dragostei ne ajută să slujim în *patru domenii*, în *trei contexte de slujire*. Instrucțiuni suplimentare sunt date în pagina următoare.

Veți găsi o pagină cu un tabel necompletat, în Anexa C. Vă încurajez să fotocopiați planul respectiv ca să realizați disciplina iubirii lui Dumnezeu prin iubirea aproapelui.

Folosind tabelul cu *Disciplina Dragostei*

Domeniile de slujire

Cele patru domenii sunt cele folosite de Luca pentru a descrie creșterea Domnului Isus: „*Și Isus creștea în înțelepciune, în statură și era tot mai plăcut înaintea lui Dumnezeu și înaintea oamenilor.*”⁸ Cu alte cuvinte, Isus a experimentat dezvoltarea înțelepciunii, dezvoltare fizică, socială și spirituală. Aceste patru domenii reprezintă domeniile sau natura nevoilor umane.⁹

1. *Înțelepciunea* include învățarea instrucțiunilor lui Dumnezeu pentru întreaga viață. Înțelepciunea nu este același lucru cu statura intelectuală, experiența educațională, dezvoltarea mentală sau cunoașterea.

Exemple : Învățarea instrucțiunilor lui Dumnezeu pentru relațiile noastre din domeniile spirituale, sociale, fizice și ale înțelepciunii.

⁷ Ioan 13:35

⁸ Luca 2:52

⁹ Cele patru domenii nu au limite bine stabilite și nici nu reprezintă cu precizie tot spectrul nevoilor umane.

Putem spune că ele sunt moduri foarte folositoare de a gândi la nevoile umane și de a răta cum creșterea lui Isus poate fi un model pentru alții.

Un exemplu de tabel

Metoda: Disciplina Dragostei

Domenii de slujire

Înțelepciune	Fizic	Spiritual	Social	
Familie	1. <i>Discută un proverb cu copiii, în fiecare dimineață</i>	2. <i>Spăl vasele după masa de seară, de trei ori în această săptămână</i>	3. <i>Voi cere fiecărui copil să ne conducă în rugăciune, odată pe zi.</i>	4. <i>Ies la plimbare cu soția, fără copii.</i>
Biserica	5. <i>Îmi concentrez atenția în această săptămână să împlinesc predica de duminică</i>	6. <i>Mă ofer voluntar să ajut la ce se poate în administrarea bisericii</i>	7. <i>Petrec 15 minute rugându-mă pentru bătrânii bisericii</i>	8. <i>Iau la plimbare un copil dintr-o familie distrusă.</i>
Comunitatea locală	9. <i>Audiență la liderii locali pentru a înțelege care sunt nevoile comunității</i>	10. <i>Colectez gunoiul de pe o stradă pe care merg, într-o zi a săptămânii.</i>	11. <i>Invit pe unul din vecini la o masă de seară</i>	12. <i>Joc fotbal cu copiii din cartier</i>

2. *Fizicul* include orice nevoie legată de lumea fizică.

Exemple : Sănătate, aer curat, apă curată, adăpost, îmbrăcăminte, hrană, teren, angajare, igienă, etc.

3. *Spiritualul* include toate nevoile spirituale.

Exemple : nevoia după Dumnezeu, mântuirea spirituală, rugăciunea, închinarea

4. *Socialul* include toate interacțiunile cu alte persoane.

Exemple : Prietenia, activități care induc sensul de comunitate, responsabilitate și confort.

Contextul slujirii

1. *Familia* include soția, soțul, copiii, părinții, frații, surorile, cumnații, familia extinsă și prietenii apropiați.

2. *Biserica* include pastorul, liderii bisericii, membrii bisericii, grupurile din biserică (corul, grupul de tineri, grupurile de casă, echipa de lucrare, etc), inclusiv clădirea bisericii.

3. *Comunitatea locală* include vecinii, colegii, cei cu nevoi speciale (bolnavii, cei nevoiași, cei fără adăpost, prizonierii, analfabeții, săracii), grupuri de acțiune din comunitate, mediul fizic și școala sau mediul de lucru.¹⁰

Povestiri reale și flexibilitate

Următoarele exemple reale de exerciții tip *Disciplina Dragostei*, sunt adunate din mai multe părți ale lumii. Acestea vă pot încuraja și provoca și vă vor ajuta să înțelegeți mai bine cum să folosiți tabelul. Aduceți-vă însă aminte că acest tabel este conceput să fie un sistem de lucru flexibil. Bucurați-vă de rezultatele folosirii lui. Nu este un sistem de clasificare perfect, cu

fiecare dintre categorii foarte bine definite și restrictive. Mai degrabă, tabelul ne ajută să distingem nevoile în contextul observabil și dincolo de acest context și să răspundem prin slujire în moduri noi. Tabelul ne mai ajută să dezvoltăm o disciplină și un obicei în a demonstra dragostea lui Dumnezeu.¹¹

10 Trainerii cu experiență din Brazilia au sugerat să adaug și "Personal" și "Școală/Muncă" la rubrica contextului de slujire. Poate că dumnevoastră ați include școala și munca sub contextul comunității locale. Cleiton și Eleuza Oleivera, revizuirea manuscrisului(Brazil:2003).

11 Toate sursele de exerciții sunt disponibile la sfârșitul acestei cărți la anexa intitulată Bibliografie. În acest capitol, citatele sunt în italice.

Familie

Căsuța 1 : Familie/Înțelepciune : O familie americană studiază BASICS, un material de studiu holist, conceput de Harvest, pentru a învăța moduri noi de a sluji pe alții.

Căsuța 2 : Familie/Fizic : Un învățător din Africa a spus acest exemplu de la un elev la teologie. *Unul dintre elevii mei la teologie avea doar o pereche de pantofi. Erau așa de tociți că elevul a ținut mai mult timp post ca să poate cumpăra cu banii de mâncare, o pereche nouă de pantofi. Atunci când preda la biserică, a observat că bainele matusii sale erau aproape zdrențuite. A simțit provocarea de a iubi pe aproapele ca pe sine însuși. A decis să folosească banii ce-i strângea pentru pantofi, pentru a cumpăra haine pentru matusa lui, încrezându-se în Dumnezeu pentru pantofii săi.*

Căsuța 3 : Familie/Spiritual : O femeie citea o carte despre rugăciunea pentru membrii familiei care nu sunt încă ucenici ai lui Hristos. Ea a propus imediat familiei ei, ucenici, o întâlnire în care să se roage pentru membrii familiei lor, care încă nu erau credincioși.

Căsuța 4: Familie/Social : Soții din mai multe țări au arătat dragostea lor pentru soții, prin acte bine gândite. Unul dintre ei și-a invitat soția la un film – ceea ce era foarte neobișnuit – și ea a fost foarte bucuroasă. Un altul a adus un buchet de flori soției, alături de un bilet lung cu cuvinte de apreciere și de dragoste.

Biserica

Căsuța 5: Biserica/Înțelepciune: Un creștin american a ținut o discuție de grup mic despre evenimentele din lume și islamismul, după atacul terorist din 11 septembrie 2001. Grupul dorea să învețe cum dorește Dumnezeu să se răspundă la așa ceva. (Notă : Ei au colectat bani pentru încălțăminte pentru copiii din Afganistan.)

Căsuța 6: Biserică/Fizic : Observați varietatea din acest raport din America de Sud!

În camera de joacă pentru copiii a bisericii este prea cald. Gabriela a donat unul din cadourile ei de nuntă: un ventilator mare și alb. Mai mult, ea a pregătit o masă folosind noile farfurii pe care le-a adus la biserică. Într-o zi foarte călduroasă, a pregătit o limonadă rece pentru adolescenți și pentru echipa de închinare.

Căsuța 7: Biserică/Spiritual : Un cuplu american a auzit că o femeie în vârstă de la biserică, nu mai vede suficient de bine pentru a citi Biblia. Au găsit casete cu Biblia înregistrată și i le-au dus bătrânei, ascultând împreună Biblia, într-o după amiază foarte frumoasă. Apoi, au găsit o lupă foarte puternică pe care i-au dat-o și care o ajută acum să citească.

Căsuța 8: Biserică/Social : Cineva a decis să facă ceva pentru angajații bisericii. A cumpărat fructe și răcoritoare, le-a pus într-un coșuleț și le-a dus la biserică, lăsându-le acolo, alături de un bilețel:

Dragii noștri angajați ai bisericii:

Este bine să celebrăm relația pe care ne-a dat-o Dumnezeu, unii cu alții. În felul acesta, îl putem cinsti împreună și ne putem încuraja și bucura împreună. Sper că veți folosi aceste fructe și răcoritoare

pentru a facilita o astfel de celebrare, astăzi, în timpul pauzei, sau la masă sau oricând aveți oportunitatea. Fratele vostru în Hristos....

Comunitatea locală

Căsuța 9: Comunitatea locală/Întelepciune. Mai jos este un exemplu de la un coleg african: *Locuiesc împreună cu soția, într-o comunitate rurală. Acolo lipsește orice normă de igienă. Mamele dau voie copiilor să bea apă poluată; copiii suferă de diaree, malarie și holeră. Soția mea este asistentă medicală. Am organizat un seminar cu tematica legată de practicile de bază pentru o igienă sănătoasă, pentru mamele din comunitate. Au venit cincizeci de mame. Am vorbit, accentuând că Dumnezeu ne-a creat după chipul și asemănarea Lui și a dorit ca noi să ne îngrijim de creație și să binecuvîntez copiii noștri. Apoi, soția mea a vorbit despre prevenirea diareei și a malariei și cum să ne menținem sănătatea.*

Căsuța 10 :Comunitatea locală/Fizic : *Nevoile umane fizice:* O femeie din Brazilia a întâlnit un bătrân care vindea obiecte de artizanat în cartierul ei. El ieșise recent dintr-un spital și avea nevoie de bani, pentru a se întoarce acasă, în provincia lui. Femeia a vorbit cu vecinii ei și aceștia au strâns bani pentru un bilet de autobuz, după care l-au însoțit pe bătrân la autogară. *Nevoile fizice din cartier:* un creștin american își tunde gazonul și a tuns și gazonul vecinului. Aparența generală a zonei s-a îmbunătățit iar vecinul a fost mulțumit.

Căsuța 11 : Comunitatea locală/Spiritual : O familie africană a arătat dragostea lui Dumnezeu vecinilor lor și ne-au relatat următoarea întâmplare: *Viața vecinilor noștri este dominată de închinarea la idoli. După Crăciun, familia mea a decis să arate dragostea lui Dumnezeu, vecinilor din această comunitate foarte săracă. Am decis să organizăm o mică petrecere pentru copiii din cartier. Am fost surprinși să avem ca oaspeți acasă, 120 de copiii. În plus, mamele lor au stat și ele. Au mâncat, au băut, au dansat și au învățat cântece creștine. Era pentru prima dată când copiii au avut o asemenea celebrare. Douăzeci dintre ei și-au predat viața lui Hristos.*

Căsuța 12: Comunitatea locală/Social : Un coleg mi-a povestit despre impactul avut când doi dintre tinerii seminariști au fost *baby siter* pentru un copil budist: *O femeie budistă locuia lângă o Școală Biblică, în Asia. Într-o după amiază, ea a trebuit să-și lase copilul singur acasă. Doi dintre studenții de la școală au văzut copilul, au vorbit cu el, au jucat jocuri și au stat cu el până s-a întors mama lui. Mama a fost foarte mulțumită. Prin această demonstrație a dragostei, femeia a venit la Hristos.*

O ghicitoare exercițiu pentru *Disciplina Dragostei*: Clasifică aceste exemple reale!

Să încercăm să clasificăm aceste istorisiri adevărate, împlinite de oamenii ce aparțin „Forței de reacție” a Primarului. Unele dintre istorisiri par să se potrivească în mai multe căsuțe. Răspunsurile sugerate sunt date la sfârșitul acestui capitol.

1. **Hrană pentru un vecin bolnav.** Acesta este o istorisire a unei persoane din Africa, dar aceasta ar fi putut avea loc oriunde:

Vecinul meu s-a îmbolnăvit. Împreună cu soția mea, am pregătit mâncare pentru prânz și am vizitat pe vecinul bolnav, mâncând împreună cu membrii necredincioși ai familiei. A fost o vizită foarte bună și am fost bine primiți.

2. **Parteneri ai rugăciunii.** O persoană a cerut celor din biserică să își scrie numele pe o hârtiuță și să îl pună într-o cutie. Fiecare a luat la întâmplare unul dintre bilețelele cu nume pe el, pentru a se ruga pentru acea persoană.

3. **Planuri pentru „Programul supravegherea comunității”:** Unul dintre cuplurile din biserică a ajutat la organizarea programului de supraveghere din cartier, în care vecinii erau învățați să fie atenți și în alertă cu privire la pericole sau crime ce se pot face în vecinătate. Pentru început, acest cuplu a invitat vecinii la o petrecere astfel ca să se cunoască între ei.

4. **O binecuvântare:** Soțul unei angajate a unei firme a cumpărat un material deosebit de frumos dintr-o piață din America Centrală. Din când în când, soțul folosește acest șal, ca „șalul rugăciunii”. Îl pune pe umerii soției și se roagă pentru binecuvântarea ei.

5. **Un pastor face cumpărăturile mai ușoare pentru soția lui:** Un pastor din Asia s-a rugat cum să slujească mai bine soției lui. Pentru soție, să se ducă să facă cumpărături alături de copiii lor mici, devenea din ce în ce mai dificil. El putea fie să facă cumpărăturile fie să supravegheze copiii, dar dorea o soluție pe termen lung. Domnul i-a pus pe inimă să o învețe să-și facă cumpărăturile folosind internetul, reușind să o învețe în mai puțin de două ore.

6. **Pot să iau și eu o bucățică din tortila ta?** Un coleg din America Centrală mi-a povestit despre o împrejurare:

Vorbeam cu un copil al străzii. Cineva i-a dat o bucată de tortila umplută cu ouă. L-am întrebat dacă pot avea și eu o bucățică de la el. Imediat, mi-a dat și mie. Nu credea că o persoană adultă și mai cu bani, îi cerea lui să îi dea să mănânce. I-am spus că ce mi-a dat el mie, venea din partea lui Dumnezeu. Se întreba cum anume! Am insistat și am explicat că venea de la Dumnezeu pentru că Dumnezeu a fost Acela care întâi i-a dat lui tortila. Apoi am vorbit. Am explicat că Dumnezeu îl iubește și se îngrijește de nevoile lui, chiar și pe străzi. După conversația noastră, l-am invitat să bem împreună un pahar cu suc de portocale. Când sosit timpul să ne luăm la revedere, l-am întrebat: „Cine ți-a dat sucul de portocale?” Imediat, răspunsul lui a fost: „Dumnezeu mi l-a dat!”

7. **Primirea unui nou angajat.** Aceasta s-a întâmplat în Statele Unite. Pentru o tânără foarte timidă, era prima ei zi de serviciu. Un creștin care lucra în același birou, a cumpărat o floare și a scris pe un bilețel: *ne bucurăm că ești aici!* I le-a dat și i-a spus că primele zile de lucru pot fi foarte stresante și că îi urează binecuvântarea lui Dumnezeu.

Sfat și Încurajări biblice

Să privim puțin la încurajarea biblică și sfaturi, pentru a ne ajuta să selectăm exercițiul pe care îl vom face prin *Disciplina Dragostei*.

- **Dumnezeu vrea să comunice cu noi:** „Urechile tale vor auzi glasul care zice: Iată drumul, mergeți pe el.”¹² Isus a spus: „Oile ascultă glasul meu; Eu le cunosc și ele vin după Mine.”¹³
- **Dragostea este standardul nostru de măsură:** „Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmăiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviințios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău... ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul.”¹⁴
- **Dumnezeu lucrează: alătură-te Lui.** „Tatăl Meu lucrează până acum, și Eu de asemenea lucrez... Adevărat adevărat vă spun că Fiul nu poate face nimic de la Sine; El nu face decât ce vede pe Tatăl făcând.”¹⁵ Isus vedea pe Tatăl și făcea apoi ce făcea Tatăl. Trebuie să aflăm ce face Tatăl și apoi să ne alăturăm Lui.¹⁶

12 Isaia 30:21a

13 Ioan 10:27

14 1 Corinteni 13:4-7

15 Ioan 5:17,19a

• **Meditează la Cuvântul lui Dumnezeu:** *Dumnezeu ne călăuzește deseori prin Cuvântul Său. Versetele de genul „unul altuia”, de exemplu, ne dau imediat idei de slujire.¹⁷ Dacă medităm asupra lor, sau asupra oricărui alt pasaj biblic, Dumnezeu ne poate direcționa faptele de slujire care îi aduc cinste și arată dragostea Lui pentru alții.*

Versetele de tipul “UNUL ALTUIA”

1. **Iubiți-vă** unii pe alții cu o **dragoste frățescă**. (Romani 12:10)
2. **În cinste**, fiecare să dea întâietate altuia. (Romani 12:10)
3. **Iubiți-vă** unii pe alții. (Ioan 13:34-35, Romani 13:8)
4. **Primiți-vă** unii pe alții. (Romani 15:7)
5. **Slujiți-vă** unii altora în dragoste. (Galateni 5:13)
6. **Purtați-vă** sarcinile unii altora. (Galateni 6:2)
7. **Îngăduiți-vă** unii pe alții în dragoste. (Efeseni 4:2)
8. **Îngăduiți-vă** unii pe alții și dacă unul are pricină să se plângă de altul, **iertați-vă** unul pe altul. (Coloseni 3:13)
9. **Mărturisiți-vă** unii altora păcatele. (Iacov 5:16)
10. **Rugați-vă** unii pentru alții. (Iacov 5:16)
11. **Fiți buni** unii cu alții și miloși. (Efeseni 4:32)
12. **Iertați-vă** unul pe altul cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Hristos. (Efeseni 4:32)
13. **Să veghem** unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune. (Evrei 10:24)
14. **Mângâiați-vă și întăriți-vă** unii pe alții. (1 Tesaloniceni 5:11)
15. **Îndemnați-vă** unii pe alții în fiecare zi... să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului. (Evrei 3:13)
16. Cuvânt bun...pentru **zidire**, după cum este nevoie, să dea har celor ce-l aud. (Efeseni 4:29)
17. **Ajutați** pe sfinți, când sunt în nevoie. (Romani 12:13)
18. **Aveți** aceleași simțăminte unii față de alții. (Romani 12:16)
19. **Mângâiați-vă** dar unii pe alții cu aceste cuvinte. (1 Tesaloniceni 4:18)
20. ... ci în smerenie, fiecare să **privească** pe altul mai presus de el însuși... **și să se uite** și la foloasele altora. (Filipeni 2:3-4)
21. **Vorbiți** între voi cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești. (Efeseni 5:19)
22. **Învățați-vă** și **sfătuiți-vă** unii pe alții cu psalmi, cu cântări de laudă și cu cântări duhovnicești, cântând lui Dumnezeu cu mulțumire în inima voastră (Coloseni 3:16)
23. **Sfătuiți-vă** unii pe alții. (Romani 15:14)
24. **Supuneți-vă** unii altora în frica lui Hristos. (Efeseni 5:21)
25. **Spuneți-vă** sănătate unii altora cu o sărutare sfântă. (Romani 16:16)

¹⁷ Această listă de versete care folosesc expresii de genul „unul altuia”, atât din Noul cât și din Vechiul Testament, este parțială. Versetele nu sunt citate în întregime. Vă rugăm să citiți întreg contextul din Scripturi. Accentele au fost adăugate la fiecare verset.

Cinci pași pentru fiecare exercițiu

Mai jos sunt instrucțiunile ce pot fi de ajutor fiecăruia care împlinește un exercițiu din *Disciplina Dragostei*:

1. *Roagă-te.* Pregătește-te spiritual. Cere lui Dumnezeu să te ajute să identifici o nevoie specifică pe care El vrea să o abordezi. Ascultă la gândurile Duhului Sfânt, pe care ți le dă. Aceasta ar putea fi o parte din timpul tău de rugăciune zilnică.
2. *Identifică nevoia.* Aici, nu numai că identifici un exercițiu care ar putea ajuta pe cineva, sau te va ajuta să îți formezi o disciplină sau o intimitate cu Dumnezeu. Tu cauți și să afli care sunt faptele bune pe care le pregătește Dumnezeu mai dinainte ca să umbli în ele.¹⁸ Aceste fapte sunt altele decât cele pe care le faci de obicei.

Roagă-te
Identifică
Acționează
Reflectează
Trage concluzia

3. *Acționează.* Fă un plan ca să abordezi acea nevoie. Exercițiul ar trebui să:
 - arate preocuparea lui Dumnezeu și nu atragerea atenției asupra ta
 - nu impună ceva care nu ar fi binevenit din partea celui ajutat
 - te ducă dincolo de ceea ce ai face de obicei
 - fie un sacrificiu, dar nu o scuză pentru alte priorități pe care le ai
4. *Reflectează și scrie un jurnal.* În următoarele 24 de ore, reflectează și scrie un jurnal. Mai jos este un exemplu. O copie folosibilă o veți găsi în Anexa C. Unei colege îi place să-și scrie singură email cu jurnalul său, pentru a putea reflecta mai mult la ce a făcut. Acest email mai poate fi trimis și la o parteneră față de care ea dă socoteală.

Numărul căsuță: 8 Data: 22 Aprilie Context/Zona: Biserică/Social

1. Care a fost nevoia? Cum ai abordat-o?

Am decis să fac ceva care să accentueze relațiile dintre colegii de lucru de la biserică. Am cumpărat câteva răcoritoare și snack și le-am dus la secretariat, cu un bilețel:

Dragii noștri angajați ai bisericii: Este bine să celebrăm relația pe care ne-a dat-o Dumnezeu, unii cu alții. În felul acesta, îl putem cinsti împreună și ne putem încuraja și bucura împreună. Sper că veți folosi aceste fructe și răcoritoare pentru a facilita o astfel de celebrare, astăzi, în timpul pauzei, sau la masă sau oricând aveți oportunitatea. Fratele vostru în Hristos....

2. Cum te-ai pregătit spiritual pentru acest exercițiu?

Am cerut Domnului să folosească acest gest ca să zidească relațiile dintre angajații bisericii.

3. A ajutat acest exercițiu pe cei vizați să vadă intențiile lui Dumnezeu? Cum?

Dacă angajații vor citi bilețelul, acesta arată către dorința lui Dumnezeu de a se bucura de relația dintre ei. Ceea ce le-am adus ar putea să faciliteze o părtaşie mai mare decât ar fi avut altfel.

4. Te-a ajutat acest exercițiu să te îndrepti către intențiile lui Dumnezeu? Cum?

Cumpărarea, împachetarea și aducerea la biserică, a durat 2 ore. Trebuie să stau mai mult la birou, să rezolv ce aveam de rezolvat. Acest exercițiu m-a ajutat să sacrific puțin din timpul meu pentru alții.

5. Ce ai învățat din acest exercițiu?

Poate că aș fi putut fi mai specific în arătarea scopului slujirii. Aș fi putut pune o bentiță pe coș cu cuvintele „Coșul bucuriei : Bucurați-vă unul de altul!”

¹⁸ Efeseni 2:10

6. *Concluzia exercițiului tău.* Ceea ce urmează este un rezumat de exercițiu. Poți folosi acest format, ca primă pagină în jurnalul tău. O copie este adăugată în Anexa C

Sumar de exercițiu

Disciplina Dragostei

<p>Pașii Exercițiului</p> <ul style="list-style-type: none"> · Roagă-te: Pregătește-te spiritual · Identifică nevoia · Acționează: abordează nevoia · Reflectează și scrie un jurnal · Concluzionează 	<p>Ghid pentru Exercițiu</p> <ul style="list-style-type: none"> · Arată preocuparea lui Dumnezeu; nu atrage atenție asupra ta · Nu impune ceva ce nu ar fi primit de persoana ajutată · Te duce dincolo de ceea ce fac de obicei · Sacrificiu; nu neglija însă alte priorități
---	---

	Înțelepciune	Fizic	Spiritual	Social
Familie	1. Data _____ Descriere:	2. Data _____ Descriere:	3. Data _____ Descriere:	4. Data _____ Descriere:
Biserică	5. Data _____ Descriere:	6. Data _____ Descriere:	7. Data _____ Descriere:	8. Data _____ Descriere:
Comunitate Locală	9. Data _____ Descriere:	10. Data _____ Descriere:	11. Data _____ Descriere:	12. Data _____ Descriere:

Slujirea : Cooperarea cu Dumnezeu

O colegă mi-a împărtășit observațiile ei despre slujire:¹⁹

- Dumnezeu este Acela care ne îndeamnă să ne schimbăm prioritățile: „*Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui și voința și înfăptuirea*”²⁰ Dumnezeu este Acela care ne dă putere și ne echipează pentru „voință și acțiune” în slujirea în credincioșie.
- Dumnezeu este sursa sensibilității și a dragostei noastre: „... *voi scoate din trupul vostru inima de piatră și vă voi da o inimă de carne. Voi pune Dubul meu în voi și vă voi face să urmați poruncile Mele, să păziți și să împliniți poruncile Mele.*”²¹
- Pe măsură ce descoperim planul Lui pentru slujirea noastră, trebuie să articulăm acest plan în moduri practice: „*Noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Isus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca noi să umblăm în ele.*”²²

Imitarea lui Isus, la locul nostru de muncă

Nu este necesar să fim pastori ca să fim „creștini în slujbă *full time*” și nu avem nevoie de pașapoarte ca să fim misionari. Dumnezeu deja ne-a pus pe un teren de slujire. Pe măsură ce realizăm exerciții ale *Disciplinei Dragostei* acolo unde deja ne aflăm, Dumnezeu ne va ajuta să descoperim oportunități de a-L iubi pe El și pe alții, ca imitatori ai lui Hristos.

În *Conspirația Divină*, Dallas Willard a pus o întrebare similară cu cea a Primarului, dar la un nivel personal: „Cum mi-ar călăuzi Isus viața dacă El ar fi fost eu?” Willard sugerează apoi ca noi să începem acolo unde ne petrecem cel mai mult timp: la locul de muncă:

Ia în considerare locul tău de muncă, ceea ce faci ca să-ți câștigi pâinea. Acesta este unul din locurile cele mai clar conturate pentru a te concentra pe imitarea lui Hristos. A fi ucenic al lui Isus înseamnă a învăța de la Isus cum să-ți faci slujba ca și cum Isus ar face-o. Limbajul Noului Testament pentru acest mod de a lucra este „în Numele lui Isus!” . . .

Lucrarea specifică ce trebuie realizată, fie că este vorba de fabricarea unei cozi de topor, fie gătitul unui taco, vânzarea de automobile sau predarea la grădiniță, investiții financiar bancare sau activarea într-un birou politic, evanghelizarea sau organizarea unui program creștin de educare, jucarea unui rol de teatru sau predarea limbii engleze ca limbă opțională, toate acestea sunt centrale interesului lui Dumnezeu. El vrea ca să fie realizate bine. Este o muncă ce trebuie făcută și ar trebui făcută ca și cum Hristos Însuși ar face-o.²³

Imitatorii învață un stil de viață, o meserie și o aptitudine, de la Meșterul cel mare. Pe măsură ce dezvoltăm *Disciplina Dragostei* în comunitățile noastre locale, trebuie să fim atenți față de oamenii pe care Dumnezeu îi aduce înaintea noastră și la locul de muncă. Trăind și crescând ca și imitatori ai lui Hristos, trebuie nu numai să ne împlinim slujba cu excelență ci să slujim și să iubim pe oamenii pe care i-a pus El în viața noastră, așa cum i-ar iubi El!

19 Ruth Concha, revizuirea manuscrisului (Peru, 2003).

20 Filipeni 2:13

21 Ezechiel 36:26b-27

22 Efeseni 2:1

23 Willard, *Conspirația divină*, 285-286. (ed. Engleză)

Să începem!

Mai jos este descrisă o manieră de a realiza *Disciplina Dragostei*, care poate fi de ajutor celor ce doresc să înceapă aceste exerciții:

- La început, recomandăm un *exercițiu în fiecare săptămână*. Sunt doisprezece exerciții, prin urmare va dura aproximativ trei luni pentru a finaliza toate exercițiile.
- *Exercițiile pot dura de la 30 de minute până la câteva ore, sau chiar o zi*. Timpul cerut de realizarea unui exercițiu depinde de natura nevoii și de timpul ce poate fi pus la dispoziție. Noi recomandăm ca să începi cu un exercițiu scurt care să nu-ți ia mai mult de o oră. (Permite timp pentru a scrie în jurnal.)
- *Încercați să realizați exerciții în ordinea numerică*. Primul exercițiu este (1) Familie/Înțelepciune, unde poți ajuta familia ta să înțeleagă înțelepciunea lui Dumnezeu și intențiile Sale pentru orice aspect de viață. (Exemplu: fă un studiu biblic despre economisirea banilor, despre curtuazie, educație, relațiile dintre părinți și copii. Proverbele reprezintă o carte bună cu care să începi. Sau explorează moduri de aplicare a predicii de duminică)

Realizează următoarele exerciții în ordinea numerică:

- Familie: (2) Familie/Fizic (3) Familie/Spiritual
(4) Familie/Social
- Biserică: (5) Biserică/Înțelepciune (6) Biserică/Fizic
(7) Biserică/Spiritual (8) Biserică/Social
- Comunitate: (9) Comunitate/Înțelepciune
(10) Comunitate/Fizic
(11) Comunitate/Spiritual
(12) Comunitate/Social

Această secvență ajută sensibilizarea ta pentru slujire în fiecare din aceste zone și te forțează să vezi și să răspunzi la nevoile pe care de altfel, în mod obișnuit, nu le-ai fi observat.

- *Începe să identifice câteva nevoi, chiar de la începutul săptămânii*. Cere lui Dumnezeu să-ți deschidă ochii pentru a vedea nevoile, chiar din prima zi a săptămânii. Vei avea nevoie de timp să înțelegi nevoia și să o abordezi.
- *Dacă nu poți identifica o nevoie specifică acestei prime categorii, în timpul săptămânii, petrece timp în meditație și rugăciune*. Scrie ceea ce gândești.

Disciplina Dragostei poate fi repetată frecvent pentru că este concepută să ne reformeze stilul de viață. Eu și acum mai folosesc acest exercițiu, dar nu întotdeauna. Ar trebui să îl folosim până demonstrarea dragostei lui Dumnezeu în orice segment de viață devine un obicei spontan.

Responsabilizare

Iată câteva moduri de încurajare a oamenilor pentru a întări *Disciplina Dragostei* cu responsabilitate:

- *Dacă realizezi acest exercițiu într-un grup mic, liderul călăuzește și responsabilizează*.
- *Dacă faci acest exercițiu singur, găsește un partener către care să dai socoteală*. Acest prieten, grup mic sau pastor ar trebui să se întâlnească cu tine odată sau de două ori pe lună pentru reflectare, încurajare, sfătuire și rugăciune.

- După ultimul exercițiu, dă liderului tău sau partenerului responsabil o copie a jurnalului tău, Sumarul exercițiului, și o reflectare scrisă a ceea ce ai învățat. Poate fi de ajutor dacă liderul sau partenerul responsabil va scrie și el un scurt sumar.

Studiu Avansat și Aplicații

Mai jos sunt câteva opțiuni pentru studiu avansat, aplicație și reflecție. Acestea funcționează foarte bine în circumstanțe unde se predă cursul și se aplică *Disciplina Dragostei* de-a lungul cursului.

Slujirea comunității extinse

Adaugă un al patrulea context de slujire, acela al *comunității extinse*, pentru a te ajuta să răspunzi nevoilor la „sfârșitul acestui veac”²⁴ Această comunitate extinsă include oameni care locuiesc în comunități separate de a ta sau în alte țări (de exemplu, *pot fi oameni care sunt victime ale dezastrelor naturale sau ale războiului sau oameni din grupuri etnice izolate.*)

Un ritm avansat

- *Opțiunea 1* (4-6 săptămâni): realizează toate cele patru exerciții într-un singur context de slujire, pe săptămână. Prima săptămână ar trebui dedicată contextului *familiei*. A doua săptămână ar trebui să fie dedicată contextului *bisericii*. Iar a treia săptămână, contextului *comunității*. Nu realiza mai mult de un exercițiu pe zi. Dacă nu reușești să faci un exercițiu într-o zi, mai fă o încercare a aceluiași exercițiu și ziua următoare. Dacă nici a doua oară nu ai succes, treci la următoarea zonă de slujire. Păstrează două săptămâni la sfârșit, pentru a reîncerca exercițiile pe care nu le-ai putut realiza.
- *Opțiunea 2* (4 săptămâni): Încearcă patru exerciții în fiecare săptămână. Realizează-le în ordinea naturală în care ți se ivesc, nu în ordinea numerică. Scrie observațiile exercițiilor în jurnal. Notează care zonă de slujire și în ce context nu ai reușit să îl realizezi și de ce. După

	Înțelepciune	Fizic	Spiritual	Social
Comunitatea extinsă	13	14	15	16

cum vei observa, vei vedea nevoile pentru care ești mai înzestrat să răspunzi și mai sensibil în privința lor și vei observa în care din zone mai trebuie să crești.

Exerciții avansate

Selectează exerciții mai ample și completează câte unul pe fiecare săptămână. Fiecare exercițiu ar trebui să dureze între câteva ore și maxim o jumătate de zi. Realizează-le fără a depinde de o anumită ordine. Ține un jurnal și fii responsabil! Aceste exerciții îți vor da oportunitatea de a avansa mai profund în practicarea acestei discipline.

Adaptări

Adaptează *Disciplina Dragostei* astfel ca să te ajute să dezvolti și să întărești un stil de viață care să reflecte slujirea plină de dragoste.

²⁴ Faptele Apostolilor 1:8

Observații finale

Scrie un sumar al observațiilor și al evaluărilor tale:

1. Care sunt zonele puternice și zonele slabe din slujirea ta?
2. Te-ai apropiat de Domnul prin acest exercițiu? Descrie cum.
3. Relatează care din exerciții crezi că au ajutat cel mai bine pe alți oameni. Explică.
4. Care sunt modurile specifice prin care speri că poți dezvolta mai departe abilitatea de a demonstra dragostea lui Dumnezeu prin modul tău de viață?

În Concluzie

Pe măsură ce facem acest studiu al *Disciplinei Dragostei*, permiteți-mi să adaug un lucru care trebuie ținut minte. Nu creștem doar în această disciplină personală de a realiza fapte bune ci exprimăm dragostea noastră pentru Dumnezeu nostru mare și plin de dragoste prin iubirea pe care o arătăm celor ce Dumnezeu îi aduce în viața noastră. Să ne ajute Dumnezeu să continuăm să slujim familiei, bisericii și comunității noastre ca din partea Lui. Biserica a fost provocată să slujească imaginând scenariul în care Isus ar fi fost Primar. În mod similar noi, ca indivizi din fiecare biserică, am fost provocați să slujim lui Isus ca și cum El ar fi fost Stăpânul relațiilor noastre.

Răspunsuri la Ghicitoarea Disciplinei Dragostei

1. Căsuța 10
2. Căsuța 7
3. Căsuța 12
4. Căsuța 3
5. Căsuța 2
6. Căsuța 9
7. Căsuța 12

Planificarea Proiectelor Sămânță

Să ne imaginăm că Isus este cu adevărat un primar. El a adunat la un loc propriul său grup intitulat „Grupul de inițiativă”. Noi, biserica Sa locală, facem parte din acest grup și vrea ca să împlinim marea Lui agendă. „Cum?”, ne putem întreba! El ne aduce aminte că semințele sunt mici și aduc roadă doar dacă „mor”. Dăm aprobator din cap. El ne întinde înaintea noastră un plan al cărui titlu este „Proiecte Sămânță” iar apoi ne explică despre acest plan că oameni din lumea întreagă îl folosesc pentru a împlini agenda Lui. Cumva, ne dăm repede seama că ne va povesti câteva exemple foarte bune . . .

„Voi știți cu adevărat cărui Dumnezeu îi slujiți!”

- O biserică din Africa de Vest a realizat un proiect sămânță pentru a demonstra dragostea lui Dumnezeu într-un oraș cu cea mai mare densitate demografică din țară: un cartier sărac în care lipsesc toalete și locul de colectare a gunoiului. Printr-o stație de emisie radio din localitate, biserica a invitat pe oameni la un proiect pe care îl inițiază: curățirea cartierului. Membrii bisericii au vizitat zona mai înainte ca să cunoască pe oameni și să arate filmul cu Isus. În ziua în care a fost planificat proiectul, un număr masiv de oameni din comunitate și-a făcut apariția iar biserica și-a adus oamenii săi în două autobuze. Interacțiunea dintre cele două grupuri de oameni a fost unică. Era foarte greu de distins care dintre ei făcea parte din biserică și care nu. Oamenii au cântat împreună, au adunat gunoiul și au smuls buruieni împreună. Într-o oră, o zonă extinsă din cartier era curat!

Un lider musulman din zonă a participat și el în mod activ. Următoarea zi el s-a întâlnit cu pastorul bisericii și a spus: *„Dacă aș cere colegilor mei musulmani de la moscheie, să participe la un astfel de exercițiu, nu ar veni niciunul. Voi creștinii, veniți de departe să lucrați alături de noi, ignorând cu bucurie mirosul atât de neplăcut. Voi chiar știți cărui Dumnezeu slujiți?”*¹

Arând pentru un dușman

- Un pastor din Asia a venit la o conferință de training. După aceea, vizitând o biserică din zonă, a predicat despre proiecte sămânță. El a aflat despre un om, necreștin, care avea 5 copii. Acest om nu putea să-și pregătească terenul pentru cultivarea orezului înainte de sezonul ploios. Era bolnav și avea doar un bou. Pastorul a discutat cu membrii bisericii, care erau dintr-un grup etnic diferit de omul în cauză. În trecut, triburile acestora au luptat unul împotriva celuilalt. În ciuda animozității interetnice, membrii bisericii au dorit să realizeze un proiect sămânță. Au adunat 6 din boii lor și i-au adus pe câmpul acestui om, ajutându-l să pregătească terenul pentru plantarea orezului. Pastorul ne-a spus ulterior că această acțiune care a demonstrat bunătate, mai ales că s-au depășit barierele interetnice, a avut un mare impact în viața omului și

a familiei sale. În timpul unei alte vizite prin acea zonă, pastorul a aflat că fata cea mai mare din familia acestui om a devenit creștină și că s-a botezat. Restul familiei a început să vină la biserică și să audă despre credința creștină. Chiar omul în cauză a manifestat dorința să audă mai mult despre Hristos în propria lui limbă așa că membrii bisericii alături de acest om au construit o mică încăpere unde să se țină serviciile de biserică în limba sa maternă. După cum am înțeles ulterior, a fost creată o unitate între aceste două grupuri etnice în satul acela.

Dragostea lui Dumnezeu pentru pacienți cu dizabilități mentale

- În America de Sud, o biserică locală a planificat un proiect sămânță pentru a sluji celor care locuiau într-un azil pentru oameni cu dizabilități mentale, ca demență, depresie sau anxietate. Membrii bisericii au vizitat două astfel de azile, au petrecut timp cu rezidenții acestora, au vorbit despre Isus și au adus mici cadouri, pregătite de femeile din biserică. Ei au explicat că aceste cadouri erau expresia dragostei lui Dumnezeu. Echipa a invitat pe oameni să accepte pe Hristos ca Domn și Mântuitor. Doi dintre aceștia au răspuns: Roza și Elisaveta. Membrii bisericii au continuat vizitele și au avut impact asupra mai multor oameni din aceste azile.

Resurse pentru femei maltratate

- O clasă de școală duminicală din America a planificat un proiect sămânță și anume sortarea și organizarea materialelor ce urmau să fie donate unui centru de zi pentru femei maltratate. Centrul acesta avea o locație secretă unde femeile și copiii lor puteau sta temporar, după ce scăpaseră din situații ce le puneau viața în pericol. De cele mai multe ori, aduceau cu ele doar puține lucruri personale. Oamenii din comunitate au donat îmbrăcăminte și alte obiecte de uz personal, dar angajații centrului de zi erau prea ocupați să organizeze și sorteze aceste donații. Două camere de deposit erau pline de obiectele donate. O echipă de creștini din biserică locală care au dorit să facă acest proiect sămânță, a venit să sorteze și să aranjeze aceste obiecte, realizând o listă cu tot ce era în aceste depozite. Au găsit obiecte de urgență imediată pentru cei din centrul de zi. În timpul în care organizau aceste obiecte, unii din membrii echipei au vorbit cu câteva femei aflate la centru iar alții cu câțiva dintre copiii. La sfârșitul zilei, membrii echipei au format un cerc și s-au rugat alături de directorul centrului. Ca acțiune ulterioară acestui mic proiect, unul dintre membrii echipei care a găsit biblii donate, le-a dat unora dintre femei ca să le citească și după ce se vor fi întors acasă.

Proiecte sămânță: o definiție simplă

Acestea au fost *Proiecte sămânță*. Proiectele sămânță sunt activități **mici, simple și scurte**. Ele sunt realizate de către **biserica locală**, folosind **resurse locale**, și care demonstrează dragostea lui Dumnezeu celor **din afara bisericii**, fie că vorbim de azile din America de Sud, fie că este vorba de ararea unui camp de orez din Asia, sau curățenia dintr-un cartier sărac cu densitate mare din Africa sau într-un centru de zi din America de Nord. Aceste proiecte sunt realizate cu eforturi mici dar impactul lor combinat au un potențial enorm.

1 Surse ale acestor istorisiri sunt disponibile la sfârșitul cărții în anexa intitulată Bibliografie

Proiecte Sămânță: Scop

Prin proiecte sămânță, biserica locală demonstrează dragostea lui Dumnezeu în comunitatea în care se află. Proiectele sămânță împlinesc trei scopuri principale din cadrul bisericii înseși:

1. *Evanghelizare holistă și stil de viață holist.* Proiectele sămânță sunt componente naturale ale evanghelizării și uceniciei. Ele ajută bisericile să dezvolte un mod holist de abordare a lucrării.

- Evanghelizare și mod de viață holiste
- Libertate și nu dependență
- Experiență și încredere pentru lucrări mai mari, permanente

2. *Libertate și nu dependență.* Proiectele sămânță demonstrează că biserica locală poate avea o lucrare holistă fără să se bazeze pe resurse din afară.
3. *Experiență și încredere pentru lucrări mai mari, permanente.* Proiectele sămânță au ca rezultat experiență în planificare și implementare. Ele măresc încrederea bisericii pentru proiecte de lucrare holistă. De multe ori conduc biserica la demonstrații mai mari a dragostei lui Dumnezeu.

Oameni din diferite comunități: Africa, Asia, America de Sud sau SUA au experimentat dragostea lui Dumnezeu și preocuparea Lui, prin aceste lucrări holiste de evanghelizare. În fiecare dintre exemplele date mai sus, biserica locală a realizat aceste proiecte fără resurse externe. Primele două scopuri au fost atinse. Nu am acordat timp necesar analizării celui de-al treilea scop, în exemplele date: continuarea lucrării pe care Dumnezeu continuă să o realizeze prin aceste biserici. Dar vă garantez că și acest scop este atins. Aceste biserici, ca multe altele din lume, dezvoltă un mod de viață de lucrare holistă și slujire prin care capătă mai multă încredere și experiență în Dumnezeu care le va folosi în moduri și mai mari.

Caracteristicile proiectelor sămânță

Următoarele caracteristici sunt linii călăuzitoare de valoare pentru realizarea de proiecte sămânță. Ele nu sunt reguli rigide ci ar trebui evidențiate pe cât de mult posibil.

1. *Proiectele sămânță ar trebui determinate prin rugăciune.*

- Proiectele sămânță sunt identificate, conduse și împuternicite de Duhul Sfânt, prin rugăciune. Ele sunt realizate ca răspuns conștient la porunca lui Isus, prin puterea Duhului Sfânt. Rugăciunea ar trebui să aibă un rol principal înainte, în timpul și după realizarea proiectului.
- Proiectele de lucrare care nu sunt inițiate și susținute prin rugăciune sunt puțin probabil realizate cu puterea Duhului Sfânt și nici nu vor avea rezultatele amintite la *Matematica Împărăției*
- Dumnezeu a făcut ca Neemia să fie conștient de zidurile distruse ale Ierusalimului și de porțile arse ale acestuia. Din momentul în care el a auzit despre această problemă, el a fost tot timpul în rugăciune... când a obținut permisiunea împăratului, când a construit zidurile, când a înfruntat opoziția și după aceea. Orice a făcut, a fost adus înainte în rugăciune. Noi trebuie să facem la fel.

Dumnezeu încă mai ghidează prin rugăciune! Un angajat de-al nostru a predat această lecție în Mexic. El a împărțit clasa în grupuri mici care să caute călăuzirea lui Dumnezeu pentru planurile pentru proiectele lor. Plimbându-se de la grup la grup,

zâmbea văzând că Dumnezeu a „dat” fiecărui grup, un rol diferit dar în cadrul aceleiași proiect: salubritatea plajei comunității lor.

2. *Proiectele sămânță ar trebui să reflecte compasiunea inimii lui Dumnezeu pentru ceea ce a fost afectat de păcat. Proiectele nu sunt unelte manipulative pentru evanghelizare.*

- Proiectele sămânță ne dă oportunități de a asculta de porunca lui Isus de a iubi pe aproapele, în mod necondiționat. Dacă mântuirea sau creșterea bisericii noastre din punct de vedere numeric, stau la baza slujirii noastre, atunci eforturile noastre devin manipulatorii. Isus nu a manipulat. El a vindecat pe oameni pentru că aceasta era pe inima Tatălui Său. Unii l-au recunoscut ca Domn, alții nu. Și noi ar trebui să slujim pentru că iubim pe aproapele nostru și nu pentru alt motiv.
- De multe ori este și recoltă după realizarea acestor proiecte sămânță, dar poate că nu vedem noi acest lucru. Noi trebuie să ne bucurăm când vedem rezultate demne de Împărăție și chiar și iar atunci când nu vedem roadă.

Caracteristicile Proiectelor Sămânță

1. Determinate și susținute prin rugăciune
2. Pline de compasiune, nu manipulatorii
3. Motivate de intențiile lui Dumnezeu
4. Planificate cu atenție
5. Simple și scurte
6. Realizate cu resurse locale
7. Direcționate înspre cei din afara bisericii
8. Cei care beneficiază, să participe
9. Impact spiritual oriunde este potrivit
10. Evaluate după standardele Împărăției

3. *Proiectele sămânță sunt motivate de intențiile lui Dumnezeu și se realizează prin puterea Lui.*

- Proiectele tradiționale sunt de multe ori începute atunci când nevoia este văzută, simțită sau exprimată de către oamenii din localitate, sau atunci când sunt resurse disponibile din afara localității. Dar aici este o capcană: de a face fapte bune, realizate cu eforturi umane și motivate de mila oamenilor. Lucrarea creștină ar trebui să fie diferită. Ar trebui să reflecte intențiile lui Dumnezeu pentru oameni și nu intențiile noastre.
- Proiectele sămânță ar trebui alese întâi prin aflarea voinței lui Dumnezeu, rugăciune, citirea Scripturii și cunoașterea comunității. Noi ar trebui să punem întrebarea: „Tată, ce dorești să facem?” Noi ar trebui să fim motivați de intențiile lui Dumnezeu, independent de nevoile pe care le observăm în jurul nostru. Dumnezeu ar trebui să dea direcție slujirii noastre și nu „nevoia observată”!² Nevoia observată și direcția dată de Dumnezeu ar putea deseori să fie aceeași, dar trebuie să fim atenți ca nevoia observată să nu fie motivația principală pentru acțiunea noastră.

2 Nevoia observată: Orice nevoie observată la oameni și care este de dorit a fi rezolvată; orice lucru perceput de oameni ca ceva ce au nevoie. Isus a făcut doar ce a dorit Tatăl (Ioan 5:19), chiar și atunci când ajuta pe cei ce erau în nevoie (vizibilă).

4. Proiectele sămânță ar trebui planificate cu atenție.

- Când Isus vorbea despre „calcularea costului” uceniciei, El vorbea și despre planificare, ca necesitate logică pentru un rezultat de succes.³ Planificarea include pregătire, rugăciune, scriere, implementare și evaluare. Mai jos este un plan al unui proiect sămânță, care folosește pașii următori:
 - definește problema sau nevoia
 - definește intențiile lui Dumnezeu cu privire la această nevoie
 - descrie activitatea lucrării sau proiectul care exprimă intențiile lui Dumnezeu
 - definește zona de influență a nevoii rezolvate de acest proiect
 - fă o listă cu pașii, oamenii ce trebuie consultați, resursele necesare și data de completare a fiecărui pas
 - verifică planul pentru a vedea ce zone de impact sunt abordate
 - verifică planul pentru a vedea dacă sunt reflectate caracteristicile proiectului sămânță și de a înțelege de ce nu a fost reflectat vreunul dintre ele, dacă este cazul
- Planificarea nu elimină călăuzirea Duhului Sfânt, după cum s-ar teme unii. Unii pastori ezită să planifice predicile lor în intenția de a nu diminua inspirația Duhului Sfânt atunci când vor predica. În același fel, unele biserici locale cred că trebuie să se implice în anumite nevoi ale comunității, dar nu fac nici un plan în acest sens. Totuși, Scriptura ne învață să ne facem bine socotelile înainte de a începe construcția unui turn, să analizăm mărimea armatei oponente înainte de a începe bătălia și că furnica se pregătește pentru iarnă, adunând mâncare vara sau cum zidurile Ierusalimului au fost reconstruite după un plan bine alcătuit. Planificarea este importantă: o planificare bună cere călăuzirea Duhului Sfânt. Putem ajuta oricând pe omul căzut între tâlhari, ca în exemplul bunului samaritean, dar trebuie să planificăm de câte ori este cazul!

5. Proiectele sămânță trebuie să fie simple și scurte, mici și necomplicate.

- Proiectele sămânță ar trebui să fie simple și scurte. Proiectul în sine nu ar trebui să dureze mai mult de o zi sau două deși planificarea și pregătirea ar putea dura mai mult.

Întâi munții mai mici!

Nepotului meu îi place foarte mult de bunicul său și orice i-aș cere, el ar face. Mie îmi place să urc pe munte. Dacă l-aș întreba „Vrei să urci pe munte cu bunicul?” El ar răspunde „Da!” Dar ar cădea, s-ar juli în palme sau la genunchi și nu i-ar place prea mult. Data viitoare dacă l-aș întreba dacă ar vrea să urce cu mine pe munte, el ar răspunde „Nu, bunicule, este prea greu!” De ce? Pentru că îi cer ceva ce îi depășește experiența și abilitatea. La fel este și cu bisericile. Nu le cereți să urce munți înainte ca ele să învețe să meargă! Întâi trebuie să capete experiență și încredere.

- Sunt multe beneficii ale proiectelor mici. Dumnezeu onorează și aduce rezultate înmulțite lucrărilor mici realizate în credincioșie. El le mărește prin înmulțire și nu prin adunare. Oamenii cresc în credință și abilități pe măsură ce realizează proiecte mici. Proiectele mici permit oamenilor să eșueze fără consecințe dramatice. Dacă oamenii ar eșua în proiecte mari, ei ar fi descurajați și nu ar mai dori să înceapă altele, dar eșecul în proiectele mici pot învăța pe oameni lecții care să îi ajute mai departe. Proiectele mici pregătesc oamenii ca să poată realiza proiecte mai mari. Împreună, mai multe proiecte mici pot avea un impact mai mare în comunitate. Impactul proiectelor mici crește odată cu dezvoltarea în oameni a unui stil de viață de lucrare și slujire.

³ Luca 14:28

6. *Proiectele mici sunt realizate cu resurse locale.*

- Resursele din afară sunt de ajutor dar timpul în care sunt aduse și folosite, este foarte important. Biserica locală trebuie să investească cu sacrificiu propriile resurse înainte de a primi resurse din afară. Dacă resursele vin mai întâi, dependența și lipsa de putere sunt accentuate. Inițiativa locală este subminată. Oamenii învață să se uite la ajutorul omului și nu al lui Dumnezeu, pentru împlinirea nevoilor lor.
- Resursele din afară sunt cel mai bine folosite atunci când: (a) oamenii deja au demonstrat dorința de a folosi în mod jertfitor, propriile lor resurse; (b) resursele din afară nu substituie resursele locale; (c) resursele locale produc multiplicare a acestor resurse și (d) oamenii înțeleg că în ultimă instanță, Dumnezeu este acela care dă cu mână largă.
- Proiectele sămânță folosesc resurse locale care există deja în comunitate. Ele nu vin din afară, de la biroul central al denominației sau alte agenții de ajutorare cum ar fi World Vision sau Națiunile Unite. Resursele locale nu vin întotdeauna nici de la o singură biserică locală. Biserica este parte din comunitate. Dacă biserica construiește un pod peste o baltă mlăștinoasă, la un drum care trece prin comunitate, întreaga comunitate poate că ar trebui să participe cu forța de muncă sau chiar să contribuie financiar la costul materialelor.

7. *Proiectele sămânță sunt direcționate spre cei din afara bisericii.*

- Nu ar trebui să demonstrăm dragostea lui Dumnezeu doar față de alți creștini. Noi slujim pe oamenii din comunitate pentru că suntem ascultători de porunca lui Isus de a iubi pe aproapele nostru ca pe noi înșine. Ajutorarea celor în nevoie din biserică este bună și necesară, dar proiectele sămânță sunt concepute să ajute bisericile să demonstreze dragostea lui Dumnezeu celor din afara bisericii.

8. *Aceia care beneficiază de pe urma proiectelor sămânță ar trebui să participe în ele, pe cât posibil.*

- Atunci când cei ce sunt ajutați participă în procesul de planificare și ajutorare, au demnitatea participării la propria lor vindecare. A face lucruri pentru cei ce pot să participe și a nu-i implica în același timp, înseamnă paternalism. De fapt, acționăm prosteste dacă nu-i invităm și pe ei să participe, folosind cunoașterea pe care o au. Oamenii care beneficiază și participă în proiect mai au și un sentiment al proprietății al acestei lucrări. Cel mai probabil că vor dori să mențină, să îmbunătățească, să folosească și chiar să dezvolte proiecte ulterioare.

Vrea cineva sare?

În conferințele noastre îmi place să întreb: „Vă place sarea?” Mulți ridică mâna, ca răspuns pozitiv. „Bine”, spun eu „vă rog să faceți ceva pentru mine. Când ajungeți acasă, umpleți o linguriță de sare și mâncați-o.” Nu pot să nu observ ce fețe au! „Parcă ziceați că vă place sarea!”, spun eu. „Da”, răspund ei, „dar nu așa, este prea concentrată! La fel de adevărat este și pentru biserică. Noi suntem prea *concentrați*. Noi suntem sarea lumii, dar nu pentru biserică! Trebuie să ieșim în afară și să fim sare în lume. Trebuie să ducem biserica în comunitate. Trebuie să „scoatem” din biserică pe cei ce sunt în biserică”!

- În ultimul rând, a nu implica pe aceia care sunt ajutați, înseamnă a le fura demnitatea cu care i-a înzestrat Dumnezeu. Poate că o biserică a decis să repare casa unei văduve. Ea nu este puternică, nu se pricepe la tâmplărie și este și săracă. Membri din biserică ar putea gândi: „Ea nu poate face nimic, noi trebuie să facem acest lucru pentru ea.” Dar trebuie să ne întrebăm: „Cum poate și ea să se implice?” Poate că biserica cumpără hrană pentru lucrători, dar ea ar trebui să o pregătească. Sau ar putea să aducă apă sau ceai sau cafea. Trebuie să lucrăm cu creativitate astfel ca cei ce beneficiază, să participe. Dumnezeu a creat-o după chipul și asemănarea Lui, cu demnitate și semnificație. Îi vom fura această demnitate dacă o vom exclude. Trebuie să fie parte din viața ei și să nu rămână un simplu observator fără putere; chiar și dacă nu poate face altceva decât să fiarbă niște apă, sau ajută la planificare, tot trebuie ajutată să se implice! Atunci când demonstrăm „religiunea adevărată și curată”⁴, trebuie să ținem cont de acest adevăr.

Demnitate

Unul dintre angajații noștri a mers alături de membrii unei biserici să repare acoperișul casei unei văduve. Casa ei, de altfel cu pereți din chirpici, avea nevoie de mai mult decât o reparație. Biserica a decis să îi facă o casă nouă, din cărămidă și grinzi de beton. Colegul nostru a spus liderilor bisericii: „Această schimbare poate fi dificilă pentru această bătrână. Ar putea să o întrebați unde să puneți ferestrele?” Ei au răspuns: „Nu este necesar, o să-i placă!” Aducerea materialelor a durat mult timp iar bătrâna văduvă, a murit între timp, înainte de a vedea casa ei construită. Colegul nostru a spus apoi: „M-am întrebat mereu... poate că a murit mai devreme pentru că a crezut în inima ei că își pierde casa. Am încercat să o ajutăm cu dragoste, dar ar fi trebuit să ținem cont și de demnitatea ei.”

1. *Un impact spiritual vizibil poate fi adăugat în proiectul sămânță oricând este potrivit.*

- Planificarea pentru fiecare proiect sămânță include rugăciune, studiu, căutarea vocii lui Dumnezeu și mulțumirea adresată Lui. Aceasta este esențial, dar nu are un impact spiritual direct asupra celor din afara bisericii. Putem spune despre un proiect că are un impact spiritual doar dacă planificăm să spunem beneficiarului despre participarea lui Dumnezeu, în timpul proiectului. Aceasta ar putea fi făcut prin planificarea unui moment de bucurie, a unui serviciu de dedicare, o plăcuță comemorativă, o notiță scrisă, un discurs spus în public sau o rugăciune publică.

- Ar trebui să fie un impact spiritual planificat, oricând este potrivit. Pentru fiecare plan pentru un proiect sămânță trebuie pusă întrebarea dacă ar trebui ca proiectul să aibă un impact spiritual în comunitate. Dacă da, atunci ar trebui gândit în mod intenționat o astfel de zonă de impact. Altfel, putem deveni prea ocupați cu proiectul și în mod neintenționat, să ometem segmentul spiritual al proiectului, sau să ne amintim prea târziu.

- În unele cazuri, poate că nu este cel mai bine ca impactul spiritual să fie vizibil pentru observatori.

⁴ Iacov 1:27

10. Un proiect sămânță este evaluat după standardele Împărăției.

• Evaluarea este importantă, folosind standardele Împărăției. Iată câteva întrebări pe care vi le-ați putea pune:

- ✓ Dumnezeu a multiplicat resursele? Matematica Împărăției a avut loc?
- ✓ Oamenii au fost binecuvântați sau influențați pozitiv prin realizarea proiectului (alții decât cei ce l-au realizat)?
- ✓ A fost dragostea lui Dumnezeu evidentă? Au fost demonstrate intențiile Lui?
- ✓ A primit Dumnezeu cinstea și lauda cuvenită de la cei ce au observat acest proiect? A primit El mai mult credit decât cei ce au participat la proiect? Când proiectul a fost terminat, cei ce au văzut au spus: „Nu-i așa că acești oameni sunt minunați!” sau au spus: „Ce Dumnezeu minunat aveți!” Noi trebuie să slujim astfel ca oamenii care văd lucrarea noastră, să laude pe Tatăl nostru care este în ceruri.⁵
- ✓ Poate fi spus despre slujirea voastră, următoarele?

*Căci ajutorul dat de darurile acestea, nu numai că acoperă nevoile sfinților, dar este și o pricină de mulțumiri către Dumnezeu. Așa că dovada dată de voi prin ajutorul acesta, îi face să slăvească pe Dumnezeu pentru ascultarea pe care o mărturișiți că o aveți față de Evanghelia lui Hristos și pentru dărnicia ajutorului vostru față de ei și față de toți.*⁶

- Dacă răspunsul la una sau mai multe din aceste întrebări nu este „DA”, atunci proiectul sămânță a eșuat în atingerea standardelor Împărăției lui Dumnezeu, chiar dacă a presupus efort uman bine intenționat.⁷

Pe pagina următoare este un exercițiu. Folosește-l pentru a verifica înțelegerea ta față de caracteristicile proiectului sămânță. Întâi răspunde apoi compară răspunsurile tale cu cele date la sfârșitul acestui capitol. Poți fotocopia aceste pagini pentru a le putea folosi.

5 Matei 5:16

6. 2 Corinteni 9:12-13

7 Traineri cu experiență din Brazilia, ai căror elevi au trecut cu succes prin împlinirea Disciplinei Dragostei și a proiectelor sămânță, îi învață pe alții concepte cheie pentru a încuraja pe oameni să planifice mai departe proiecte sămânță: conceptul responsabilității împărțite. Rolul fiecărei persoane este important și unic în planul proiectelor sămânță. Fiecare trebuie să-și facă partea. Fiecare depinde unul de celălalt. Când proiectul este realizat, fiecare dintre participanți a terminat cu succes. . .

Exercițiul 1

Verifică-ți înțelegerea față de Caracteristicile Proiectelor Sămânță

Notă: Aceste instrucțiuni sunt pentru studiu în grupuri mici. Modifică în cazul în care studiul este individual

Caracteristicile Proiectelor Sămânță	Instrucțiuni
<ol style="list-style-type: none"> 1. Determinate și susținute prin rugăciune 2. Pline de compasiune, nu manipulatorii 3. Motivate de intențiile lui Dumnezeu 4. Planificate cu atenție 5. Simple și scurte 6. Realizate cu resurse locale 7. Direcționate înspre cei din afara bisericii 8. Cei care beneficiază, să participe 9. Impact Spiritual oriunde este potrivit 10. Evaluate după standardele Împărăției 	<ol style="list-style-type: none"> 1. Citiți aceste instrucțiuni, cu voce tare, împreună, de două ori. 2. Împreună, repetați cât de multe caracteristici vă aduceți aminte, fără să citiți. 3. Fără să vă uitați, prima persoană spune prima caracteristică, a doua persoană, a doua caracteristică, și așa mai departe. 4. Repetați caracteristicile, de la ultima la prima. 5. Puneți un semn la „Da” sau la „Nu”, ca să indicați dacă aceste proiecte de mai jos se potrivesc proiectelor sămânță sau nu. 6. Dacă este „Nu”, puneți numărul caracteristicii lipsă, în coloana cu #.

PROIECT	DA	NU	#
<ol style="list-style-type: none"> a. O zi de jocuri și o masă servită pentru comunitate, ca eveniment de evanghelizare. b. Un picnic cu copii săraci, ca urmare a unui sondaj în comunitate c. Repararea latrinei în gospodăria unui membru al bisericii d. Un program de alfabetizare sponsorizat de guvern, program pentru care mulți s-au rugat. e. O discuție a comunității despre un program de alfabetizare, deschisă cu o scurtă rugăciune f. O acțiune de curățenie organizată la o zi după luarea acestei decizii de organizare g. Un seminar în comunitate despre nutriție: comitetul de organizare a făcut o astfel de treabă că participanții din comunitate nu au altceva de făcut decât să vină la seminar. h. Reclame în media pentru proiectul sămânță astfel ca bisericii să i se facă publicitate i. Dezvoltarea și operarea unui centru de zi j. Întâlniri în comunitate pentru a discuta formarea unui centru de zi 			

Pregătirea pentru planificarea proiectului sămânță

În învățătura Sa despre costul uceniciei, Isus se referea la planificare ca la un pas normal de acțiune:

Căci cine dintre voi, care vrea să zidească un turn, nu stă mai întâi să-și facă socoteala cheltuielilor, ca să vadă dacă are cu ce să-l sfârșească? Pentru ca nu cumva, după ce i-a pus temelia, să nu-l poată sfârși și toți cei ce-l vor vedea să înceapă să râdă de el și să zică: „Omul acesta a început să zidească și n-a putut isprăvi”. Sau care împărat, când merge să se bată în război cu un alt împărat, nu stă mai întâi să s sfătuiască dacă va putea merge cu zece mii de oameni înaintea celui ce vine împotriva lui cu douăzeci de mii? Astfel, pe când celălalt împărat este încă departe, îi trimite o solie să îi ceară pace..⁸

Este înțelept să faci planuri, pare să spună Domnul Isus, pentru a sfârzi zidirea unui turn sau a câștiga un război. Noi înțelegem acest lucru. Mai înțelegem și despre înțelepciunea pentru planificarea proiectelor mari, construcția unei clădiri, de exemplu. Chiar dacă un proiect sămânță este simplu și mic, succesul realizării lui cere planificare. Bisericile care planifică cu atenție un proiect sămânță, au un potențial crescut de a onora pe Domnul lor și de crește în abilitatea și harul de a sluji. Planificarea poate fi dificilă pentru unii creștini.

Noi folosim un Ghid de planificare pentru a răspunde unor astfel de îngrijorări.

- Bisericile au apreciat acest mijloc de planificare pentru că i-a ajutat să rămână concentrați pe scopurile lui Dumnezeu. Dumnezeu ne cheamă la un „parteneriat”. El este conducătorul iar noi căutăm înțelepciunea și scopurile Sale. Facem un plan și permitem Duhului Sfânt să îl direcționeze și să ne dea putere.
- Bisericile apreciază acest mijloc de planificare, în format simplu, pas cu pas, pentru că pot planifica și realiza mai departe și alte proiecte de succes. Unii aud câteva idei foarte bune și încearcă să le pună în practică fără planificare. Eșuează nu pentru că ideea era proastă ci pentru că nu au ținut seama de logistica implicată în proces.
- Bisericile apreciază aceste instrumente pentru că le ajută să se gândească la detaliile implicate, la munca delegată și verificarea responsabilităților în progresul înregistrat, la orice moment ales.

Colegii mei din Brazilia sunt traineri experimentați și practicieni care ajută bisericile să planifice și să realizeze proiecte sămânță. Atunci când membrii bisericii se împotrivesc planificării, trainerii le aduc aminte mai întâi că planificarea este doar începutul. *Scopul este de a demonstra dragostea lui Dumnezeu prin proiectul sămânță.* În al doilea rând, ei folosesc mai multe versete din Scripturi pentru a învăța pe acești membri despre planificare. La recomandarea lor, am inclus mai multe versete biblice despre planificare, la sfârșitul acestui capitol.⁹

Acest capitol mai include un Ghid de planificare a Proiectelor sămânță și instrucțiunile aferente; un plan exemplu și o istorisire din Africa; informații despre training, planificare și implementarea proiectelor sămânță; și opțiuni de raportare a proiectelor sămânță.

Cum să folosim Ghidul de planificare a proiectelor sămânță

Acum, să începem cu capitolul și cu agenda Primarului, începem cu Ghidul de planificare a proiectelor sămânță.

⁸ Luca 14:28-32

⁹ Cleiton și Eleuza Oliveira, revizuirea manuscrisului (Brazilia: 2003).

Iată instrucțiunile pentru pașii din paginile care urmează:

- Întâi, uitați-vă la pagina următoare cu Ghidul de planificare și la instrucțiuni.
- Apoi, studiați povestirea și exemplul de planificare din Africa.
- Citiți despre training, implementare și raportarea proiectului sămânță.
- În ultimul rând, lucrați împreună cu grupul dumneavoastră mic, planul de lucru, implementarea și raportarea proiectului mic.

Problema: După cum vă va călăuzi Dumnezeu, identificați problema care va fi adresată prin proiectul sămânță. Faceți sumarul acestei probleme, în câteva cuvinte, pe prima linie din Ghid.

Intențiile lui Dumnezeu/Scriptura: Discutați intențiile generale ale lui Dumnezeu pentru această nevoie, folosind Scriptura. Alegeți un pasaj potrivit. Scrieți aceste lucruri pe linia a doua și a treia din Ghid. Exemplu: Ar trebui să trăim în curăție și într-un mediu sănătos. Levitic 11:36.

Titlul proiectului sămânță: Decide un proiect sămânță care să fie realizabil cu resurse locale și să amelioreze nevoia selectată. Scrie un titlu descriptiv pe linia 4 a Ghidului. Exemplu: „Reparare acoperiș” sau „Joc cu copii”.

Zonele de impact primară/secundară(e): Folosește cele patru domenii de creștere din Luca 2.52. Identifică impactul primar al proiectului (linia 5) și un impact secundar al acestuia (linia 6). Fă o listă cu domenii ale impactului planificat pentru beneficiarii proiectului, nu pentru comitetul de planificare.

Exemple:

- Seminar pentru intențiile lui Dumnezeu pentru relația dintre soț și soție : Înțelepciune / Social
- Curățenia unei zone: Fizic
- Filmul Isus: Spiritual
- O zi de jocuri cu copiii din comunitate: Social (Secundar: Fizic, Spiritual)

Notă: Instrucțiunile sunt continuate pe paginile următoare ale Ghidului de Planificare a proiectelor sămânță.

Ghid de planificare a proiectului sămânță

1. Problema: _____
 2. Intențiile lui Dumnezeu: _____ 3. Scriptura: _____
 4. Titlul proiectului sămânță: _____
 5. Zona de impact Primar: _____ 6. Zona de impact secundar: _____

Pași	Persoane sau instituții de consultat	Resurse necesare	Persoane responsabile	Data acțiunii
1.				
2.				
Spațiu adițional pentru pași				

Verifică dacă planul tău este complet prin scrierea pașilor numerotați mai jos.

<p>Zona de impact planificată Scrie „Primar” sau „Secundar” la dreapta, în locul zonei de impact planificat. În partea stângă, listează numărul pașilor care au legătură cu zona de impact planificată. ___ Întelepciune _____ ___ Fizic _____ ___ Spiritual _____ ___ Social _____</p>	<p>Caracteristicile Proiectului Sămânță Listează numerele care se potrivesc fiecărei caracteristici. Poate că vor fi mai multe numere la fiecare linie.</p> <ul style="list-style-type: none"> - Determinate și susținute prin rugăciune - Pline de compasiune, nu manipulatorii - Motivate de intențiile lui Dumnezeu - Planificate cu atenție - Simple și scurte - Realizate cu resurse locale - Direcționate înspre cei din afara bisericii - Cei care beneficiază, să participe - Impact Spiritual oriunde este potrivit - Evaluate după standardele Împărăției
--	---

Zona de impact planificată

Listează pașii care au un impact planificat în viața beneficiarilor proiectului.

Caracteristicile proiectului sămânță

Ia în considerare toți pașii, fie că ei influențează beneficiarii, pe cei ce planifică, biserica sau pe alții.

Pașii: Discută pașii care trebuiesc făcuți pentru a realiza proiectul. Folosește câte un rând pentru fiecare pas. Scrie pașii în ordinea în care vor fi realizați. Fă un plan în original. Studiază planul exemplu dar nu copia aceeași pași.

Persoanele sau instituțiile de consultat: În această coloană, enumerați oamenii sau instituțiile consultate la fiecare pas. Scrie-i în dreptul fiecărui pas potrivit.

Resurse necesare: La această parte scrie resursele pentru fiecare pas.

Persoanele responsabile: Scrie numele fiecărei persoane responsabile pentru a vedea care pas este realizat de cine. Numele lor să fie în dreptul pasului despre care vor fi ei responsabili.

Data acțiunii: În această coloană scrie data completării fiecărui pas. Folosește data zilei respective și nu „ziua 1” sau „ziua 2”...

Listă de verificare

Zona de impact planificată: La dreapta scrie zona de impact „Primar” sau „Secundar”, lângă acesta. În partea stângă scrie numerele pașilor din planul de realizat pentru zona de impact aleasă. Listează numai pașii care au un impact planificat pentru beneficiarii proiectului.

Caracteristicile proiectului sămânță: Scrie numerele pașilor acolo unde planul abordează fiecare din caracteristici. Ideal, fiecare caracteristică ar trebui să fie observabilă în cel puțin unul dintre pași. Ia în considerare toți pașii, fie că ei influențează beneficiarii, planificatorii, biserica sau pe alții.

Un exemplu de plan din Africa

Unul dintre modurile cele mai bune de a învăța să facem ceva este să privim pe cineva cum procedează. Poate că nu vom putea să lucrăm alături de frații și surorile noastre dar putem face ce putem mai bine în afară de aceasta. În imaginația noastră, putem asculta conversația ce are loc între ei, putem să-i vedem planificând, putem observa cum completează ghidul de planificare al proiectului lor.

Uitați-vă la planul lor, urmărind dialogul. Apoi verificați planul lor urmărind lista de mai sus. Notă: Acest plan a fost de fapt conceput la o conferință de pregătire. Dialogul însă este fictiv.

Musa, un pastor african și un trainer au învățat despre proiecte sămânță la o conferință. Inspirați de ceea ce au auzit, s-au dus într-un sat și au învățat pe oameni despre proiectele sămânță. Biserica de acolo a format un comitet de lucrare holistă și au cerut lui Enoh, un diacon, să se ocupe de conducerea acestui grup. Alți doi bărbați și alte trei femei au fost alese ca să slujească în acest grup.

Enoh a cerut o primă întâlnire a grupului.

- Sarcina noastră, a spus el, este să descoperim ce vrea Dumnezeu să facem ca proiect sămânță ca să arătăm preocuparea Lui pentru satul nostru. Apoi a început să se roage:
- *Tatăl nostru, mulțumim că ne-ai chemat împreună. Te rog să ne călăuzești în discuția noastră. Condu-ne către un proiect care să arate oamenilor cât de mult îți pasă Ție de ei.*

Unul câte unul, ceilalți s-au rugat și ei, cerând ca Duhul Sfânt să le arate ce dorește Dumnezeu să facă. După un *Amin* spus la sfârșit, ei s-au așezat și au așteptat. Era un moment liniștitor și sfânt. Enoh a întrebat:

- Ce anume credeți că ar trebui să facem?
- Păi, a spus David, mi-au venit în minte trei lucruri.

Enoh l-a încurajat să spună întregului grup.

- Bine, a spus David, satul nostru a fost lovit de SIDA; copiii noștri suferă de boli intestinale; salubritatea lasă de dorit, mai ales în piață.
- Și eu m-am gândit la SIDA când m-am rugat, a spus Florence. SIDA este îngrozitoare, dar nu cred că Dumnezeu vrea să începem de aici
- Tot așa gândeam și eu, a spus Samuel.
- Eu, spuse Sara, nu pot să uit experiența îngrozitoare pe care am avut-o în piață, de dimineață. Era mai rău decât după ploaie. Era apă murdară pe drumuri iar copiii se jucau în ea. Erau țânțari, muște pe toate fructele, legumele și pe carnea tăiată care era expusă. Dezgustător!
- Cred, spuse Samuel, că este o legătură între bolile copiilor și lipsa de salubritate pe care a menționat-o David.
- Dar nu putem să nu ne mai ducem la piață! spuse Deborah. Dar este greu de știu ce trebuie să facem. Eu fierb orice mâncare și tot ne îmbolnăvim.
- Nu putem face din piața noastră un loc mai curat? Adică nu este un verset în Biblie care spune ceva de genul „curățenia stă lângă sfințire?”¹⁰ a întrebat David... Enoh a zâmbit și a spus:
- Nu este în Biblie dar este un proverb. Un proverb bun! Gândiți-vă la un pasaj biblic care să ne arate cum gândeste Dumnezeu despre curățenie.

Enoh putea să vadă cum Dumnezeu călăuzea această conversație. Samuel a spus:

- Da, ni se spune că trebuie să avem grijă de pământ. Aceasta include și păstrarea curățeniei lui.
- Excelent! a spus Enoh. Mai este ceva?
- Da, mai sunt și alte versete despre curățenie, în cartea Levitic, a spus Sarah.
- Tu citești Leviticul? Au întrebat unii dintre ei, cu uimire, la adresa Sarei.
- Nu des. Dar știu că acolo se vorbește mult despre lucruri curate și necurate. Nu este de mirare că mă simt așa de rău în piață... nici lui Dumnezeu nu-i place. Și Sarah și-a scuturat din nou capul, amintindu-și de ceea ce văzuse dimineața în piață.
- Cred că începem să ajungem la o concluzie. Haideți să citim puțin Ghidul de planificare a proiectului sămânță, sugerează Enoh.
- Linia 2 este pentru intențiile lui Dumnezeu. Vom scrie „Vom avea un mediu mai curat”. Linia 3 este pentru un verset din Scripturi. Vom scrie „Levitic 11.36!”, spuse David. Răsfoia mai multe pagini din cartea Levitic, exclamând, surprins de atâtea detalii date în această carte, despre cum trebuia să fie curat poporul lui Dumnezeu:
- Vedeți cât de mult ne-am îndepărtat de ceea ce intenționa Dumnezeu să facem?

Enoh savura momentul acesta și scrisese „Levitic 11.36, pe linia a treia.

- Este bine, spuse Enoh.
- Dar încă nu știm ce trebuie să facem! aminti Debora.
- Ce anume vă vine în minte? întrebă Enoh. Sesizează cineva către ce anume ne îndeamnă Dumnezeu?

Florence, care de bicei spune fără menajamente ce anume aude din partea lui Dumnezeu și rareori vorbește despre alte lucruri, spuse:

- Eu cred că Dumnezeu vrea să construim o toaletă publică în piață.

Ceilalți au rămas înmărmuriți. Au urmat câteva momente de liniște. Florence este o femeie timidă și evită să vorbească în public, mai ales bărbaților. Iar acum spune că Dumnezeu vrea ca să construiască o toaletă publică!

- Știți ce, spuse Samuel, cred că acesta ar putea fi răspunsul și cred că poate avea grijă de multe din problemele noastre de salubritate.
- Ar putea?! În mod sigur ar rezolva multe dintre ele!, afirmă și Sarah. Gândurile sale zburară iar spre ceea ce a văzut de dimineață în piață „...apă murdară, țăntării, etc...”

10 Acesta este un proverb american, dar se potrivește bine aici. Puteți folosi un proverb asemănător, cunoscut în cultura voastră.

- Ce anume să trec pe prima linie? întrebă Enoh.
- Urinare publică în piață - spuse Samuel după ce se gândi o clipă – este cauza tuturor problemelor de sănătate.
- Dar la linia 4? întrebă Enoh, după ce scrise ce a spus Samuel.
- Scrie doar „construcție pentru o toaletă publică!” spuse Deborah, repede. Ceilalți zâmbeau către ea, la răspunsul prompt și practic ce l-a dat.
- Bun, spuse Enoh... Și scrise ceea ce a spus Deborah.
- Acum, spuse din nou Enoh, mai este de scris zona de impact primară, pe linia 5.
- Mai spune-mi odată ce înseamnă asta, spuse David.
- Noi vrem să ajutăm pe oameni să crească așa cum a crescut Isus, în înțelepciune, din punct de vedere fizic, intelectual și spiritual, spuse Enoh. De obicei o anumită zonă de creștere este zona în care ne așteptăm ca proiectul să producă cea mai mare schimbare. Care din aceste patru zone, ar fi influențate cel mai mult cu un astfel de proiect?
- Asta-i ușor: fizic, spuse Deborah.
- Și zona de impact secundară? întrebă Enoh.
- Văd un impact social: oameni care vin împreună să lucreze la un astfel de proiect, spuse Samuel
- Și spiritual, spuse Florence, pentru că oamenii ne vor vedea mulțumind lui Dumnezeu atunci când vom inaugura toaleta.

Enoh scrise: „Social și spiritual”, pe linia 6.

- Acum suntem gata să lucrăm la pași.

Grupul era animat. Ei au vorbit despre pași și au discutat care ar trebui să fie primul. La fiecare pas, întrebau pe cine să consulte, sau ce anume era nevoie și când urmau să termine pasul respectiv. Enoh scria deciziile lor, în ghidul de planificare. La urmă, au ajuns la ultimul pas. S-au uitat la plan și au aprobat cu satisfacție. David spuse:

- Putem face asta!
- Cu ajutorul lui Dumnezeu, spuse Florence.
- Stați! strigă Enoh... Trebuie să mai facem lista verificativă. Grupul se uită peste listă, s-au rugat și au mulțumit cu bucurie. Enoh și-a luat hârtiile și a zâmbit. Primul pas a fost realizat!. Măine, el va planifica o întâlnire între comitet și primar.

Acum priviți din nou, exemplul de planificare din Africa și completați lista verificativă.

Răspunsurile sunt date la sfârșitul capitolului, dar vă rog completați mai întâi analiza voastră.

Planul Exemplu african.

1. Problema: *Urinarea publică în piață*
2. Intențiile lui Dumnezeu: *Ar trebui să locuim într-un mediu curat.*
3. Scriptura: *Levitic 11:36*
4. Titlu proiect sămânță: *Construcția unei toalete publice*
5. Zona primară de impact: *Fizic*
6. Zonele secundare de impact : *Social + Spiritual*

Pași	Persoane sau instituții de consultat	Resurse necesare	Persoane responsabile	Data Acțiune
1. <i>Rugăciune și decizi: folosirea Ghidului de planificare al proiectelor sămânță</i>	<i>Dumnezeu</i>	<i>Timp, reflecție</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 1</i>
2. <i>Opinia liderilor comitetului</i>	<i>Primarul și consiliul local</i>	<i>Întâlnire</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 2-4</i>
3. <i>Conceperea chestionarului</i>	<i>Comitetul proiectului</i>	<i>Idei</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 5</i>
4. <i>Rugăciune</i>	<i>Biserica</i>	<i>Planificare, timp</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 5</i>
5. <i>Chestionar</i>	<i>Comunitate și consiliul local</i>	<i>Chestionar</i>	<i>Comitet de proiect</i>	<i>Ziua 6</i>
6. <i>Planurile de construcție</i>	<i>*Arhitect pentru plan *Consiliul pentru locație</i>	<i>Expertize Aprobări</i>	<i>Liderul de proiect și inginer</i>	<i>Ziua 8</i>
7. <i>Obținerea de fonduri de la biserică și comunitate</i>	<i>Pastorul și consiliul local</i>	<i>Timp</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 9-10</i>
8. <i>Procurarea materialelor</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ciment, cărămidă, nisip, unelte,etc</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 11-12</i>
9. <i>Anunțarea datei de construcție</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Afișe</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 15</i>
10. <i>Planificarea pentru mese</i>	<i>Biserica și femei din comunitate</i>	<i>Meniu și voluntari</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 15</i>
11. <i>Rugăciune</i>	<i>Biserica</i>	<i>Timp</i>	<i>Pastor</i>	<i>Ziua 15</i>
12. <i>Construcția propriuzisă</i>	<i>Biserica și comunitatea</i>	<i>Un weekend liber</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 16-17</i>
13. <i>Celebrare și mulțumire</i>	<i>Pastor și Primarul</i>	<i>Invitații și un timp planificat</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 17</i>
14. <i>Evaluare și raport</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Analiză</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 18</i>
15. <i>Rugăciune și planificare pentru următorul proiect sămânță</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Analiză</i>	<i>Comitetul de proiect</i>	<i>Ziua 25</i>

Notă: Acesta este doar un exemplu: Folosește pași diferiți pentru proiectul tău.

Exercițiul 2

Listă verificativă

Verifică și vezi dacă planul dat ca exemplu este complet, prin scrierea pașilor de proiect din tabelul de mai jos. Sunt scrise și câteva răspunsuri. Urmează instrucțiunile pentru a descoperi restul răspunsurilor. Răspunde, apoi compară răspunsurile tale cu cele date la sfârșitul acestui capitol.

Zona de impact planificat Scrie „Primar” sau „Secundar” la dreapta zonei de impact planificat. Pe partea stângă, listează numerele care corespund zonei de impact planificat. _____ Întelegciune _____ <u>12</u> _____ Fizic, <i>Primar</i> <u>13</u> _____ Spiritual _____ _____ Social <i>Secundar</i>	Caracteristicile Proiectului sămânță Listează numerele pașilor care se potrivesc fiecărei caracteristici. Poate că vor fi mai multe numere la fiecare linie. <u>1,4,11,15</u> Determinat de rugăciune _____ Compasiune și nu manipulativ _____ Motivat de intențiile lui Dumnezeu _____ Planificat cu atenție _____ Simplu și scurt _____ Realizat cu resurse locale _____ Direcționat către cei din afara bisericii _____ Cei ce beneficiază, participă _____ Impact spiritual unde este potrivit _____ Evaluat după standardele Împărăției
---	--

Zone de impact planificat. Listează numai pașii care au un impact planificat asupra beneficiarilor proiectului

Caracteristicile Proiectului sămânță. Ia în considerare toți pașii, fie că ei afectează pe beneficiari, fie pe cei ce planifică, biserica sau oricine altcineva.

Training pentru planificarea proiectului sămânță

Acum, că am învățat despre formularul de planificare a proiectului sămânță și am observat o echipă în acțiune, permiteți-mi să explic cum pregătim pe oameni la conferințele noastre ca să planifice proiecte sămânță. Aceasta nu va fi necesar dacă toți cei ce vin la o astfel de conferință, fac parte din aceeași biserică locală.

1. *Formează un grup mic.* Dividem grupul mare al participanților la conferință în grupuri mici de 6 oameni. Membrii acestor grupuri ar trebui să fie parte din una din următoarele opțiuni:

- aceeași biserică
- biserici din context similar
- aceeași organizație, sau care lucrează în același context

2. *Selectează o biserică locală și o comunitate.* Participanții selectează o biserică locală și o comunitate, reală sau imaginată, pentru exercițiul planificării.
3. *Listează problemele.* Membrii grupului mic listează trei probleme majore din acea comunitate reală sau imaginată pe care au ales-o. Apoi continuă planificarea și implementarea pașilor de mai jos.

Planificarea proiectului sămânță și implementarea acestuia

Proiectele sămânță sunt cel mai bine planificate în grupuri mici. Orice grup mic poate planifica un proiect care să reflecte dragostea lui Dumnezeu și preocuparea Lui pentru oamenii din comunitate. Dacă grupul este mai mare, împarte-l în două grupuri mai mici, de 4 sau 5 oameni. Deoarece proiectele sunt simple și scurte, se pot face oricând, chiar și acum, iar grupul mic poate fi invitat să realizeze această planificare și implementare.

1. *Rugați-vă pentru călăuzire.* Participanții cer călăuzirea Duhului Sfânt în procesul de selectare a problemei pe care o vor aborda.
2. *Folosește Ghidul de planificare a proiectelor.* Membrii grupului mic pot concepe fiecare pas al proiectului mic completând ghidul de planificare a proiectului mic. Ei nu ar trebui să piardă din vedere Lista verificativă... le va fi de foarte mare ajutor. Un ghid necompletat se poate găsi în Anexa C și poate fi fotocopiată.
3. *Prezintă planul.* Echipa sau liderii ei se întâlnesc cu grupul mare și prezintă planul pentru revizuire și evaluare.
4. *Implementare.* Aceasta este o parte importantă! Membrii grupului pun în practică planificarea și realizează un proiect sămânță.
5. *Raportează, evaluează și analizează ce au de făcut în viitor.*

- ✓ *Raportarea.* Liderii selectează un sistem de raportare care funcționează cel mai bine pentru grupul lor. Pe paginile următoare sunt trei opțiuni de raportare. Ei pot selecta una din ele sau pot concepe un sistem de raportare cum vor crede de cuviință. Grupul completează acest raport împreună și îl împărtășesc bisericii din care fac parte.

Opțiunea de raportare #1 a fost folosită cu succes de multă ani, de mulți creștini

Opțiunea de raportare #2 este mai nouă și aprofundează impactul proiectului sămânță.

Opțiunea de raportare #3 răspunde la întrebările raportului dar într-o formă narativă.

- ✓ *Evaluează și mergi mai departe.* Participanții ar trebui să se roage, să evalueze și să planifice moduri de a continua să exprime într-un mod tangibil dragostea lui Dumnezeu. A crește într-un stil de viață de slujire a aproapelui, necesită mijloace de planificare și evaluare pe termen lungt, mijloace care sunt prezentate în următoarele două capitole.

Raport al Proiectului sămânță

Datele Grupului:

Numele grupului _____

Biserica _____

Adresa _____

Informații de contact _____

Numele Pastorului _____

Titlu proiect sămânță: _____ Scriptura: _____

Localizarea: Țara: _____ Oraș _____ Cartierul din oraș _____

Data proiectului: _____ Anul _____

Zona de impact primar: _____ Zone de impact secundar(e): _____

(Listează doar acele zone planificate special.)

Răspunde următoarelor întrebări. Folosește cât de mult spațiu ai nevoie.

1. A cui idee a fost acest proiect?
2. Ce s-a realizat? (Describe concis proiectul sămânță.)
3. Cât a durat realizarea proiectului? Organizarea: _____ zile. Realizarea lui: _____ zile.
4. Cine a participat?
5. Câți oameni au participat? _____
6. Cine au fost beneficiarii principali?
7. Cum au participat beneficiarii?
8. Ce resurse au fost necesare? De unde le-ai obținut?
9. Care sunt resursele cu care au contribuit beneficiarii?
10. Care sunt indiciile binecuvântării lui Dumnezeu asupra proiectului?

Raportul proiectului sămânță

Datele grupului:

1. Numele grupului _____
2. Biserica _____
3. Adresa _____
4. Informații de contact _____
5. Numele Pastorului _____

Titlul Proiectului: _____ Scriptura: _____

Localizarea: Țara: _____ Oraș _____ Cartierul din oraș _____

Data proiectului: _____ Anul _____

Zona de impact primar: _____ Zone de impact secundar(e): _____

(Listează doar acele zone planificate special.)

1. Descrie cum și de ce a fost ales acest proiect în mod particular.
 - Cine a ales proiectul?
 - Ce rol a avut rugăciunea în procesul de alegere a proiectului?
 - Cum ai luat în considerare intențiile lui Dumnezeu în selectarea acestui proiect ?
2. Descrie proiectul sămânță.
 - Scrie un paragraf descriptiv ale proiectului sămânță.
 - Cine a participat în planificarea proiectului sămânță?
 - Cine a condus proiectul?
 - Cât a durat planificarea și pregătirea pentru acest proiect?
 - Cât timp a durat realizarea acestui proiect?
 - Cine a participat la realizarea lui? Câți oameni?
 - Cine a beneficiat de pe urma acestui proiect? Câți oameni?
 - De unde au venit aceste resurse?

3. Evaluează proiectul sămânță.

- În ce moduri au fost arătate intențiile lui Dumnezeu comunității?
- Cum a lucrat Dumnezeu în viața participanților?
- Cum a lucrat Dumnezeu în viața bisericii tale?
- Cum a lucrat Dumnezeu în comunitate prin proiect?
- Ce roade ai văzut ca rezultat la proiectului sămânță?
- Ce rezultate surprinzătoare ale proiectului, ai observat?
- Ce roade secundare ai observat?
- Ce dificultăți ai întâmpinat?
- Care din caracteristicile proiectului au fost vizibile?
- Care din aceste caracteristici au fost neglijate?

4. Ce lecții ai învățat în procesul de planificare și implementare al proiectului?

- Despre Dumnezeu?
- Despre voi înșivă?
- Despre cei din biserică?
- Despre comunitate (cei din afara bisericii)?
- Despre Împărăția lui Dumnezeu și intențiile lui în comunitate?

5. Ce urmează?

- Ce pași ulteriori sunt necesari după proiect? Ce și când va fi?
- Ce oportunități evidente de slujire ulterioare, aveți?
- Ce îngrijorări au fost exprimate pentru a adresa acea nevoie?
- În ce moduri rezultatele proiectului sămânță pot contribui la

focalizarea lucrării bisericii voastre?

- În ce domenii au nevoie participanții, de training și dezvoltare?
- Cum ai începe să dezvolti aceste domenii?
- Ce crezi că ar vrea Dumnezeu să faceți mai departe?

Următoarele povestiri răspund Raportului opțiunii #1 dar într-un mod narativ. Cred că ele îmi comunică viața și potențialul acestor demonstrații simple și mici ale dragostei lui Dumnezeu. Cred că Primarul ar spune: „Bine, rob bun și credincios...”

Grupul de studiu biblic în vizită la un cămin de bătrâni

- ❖ Un grup de studiu biblic a vizitat un azil de bătrâni din Santa Felicidade. Domeniul de impact planificat a fost cel social (principalul domeniu) și spiritual, cel secundar. A durat două ore pentru planificarea proiectului și patru ore să fie realizat. Beneficiarii au fost cei 19 bărbați și femei, rezidenți în acest azil. Au participat 5 oameni. Activitățile propuse au inclus ascultarea și vorbirea cu cei bătrâni, dăruirea de prăjituri, ascultarea unor cântece, dans, citirea Psalmului 121 și rugăciune. Resursele au fost puse la dispoziție de către grupul de studiu biblic (transportul) și lucrurile aduse, de către biserică (prăjiturile). Grupul s-a rugat împreună înainte de a pleca de acasă. Un rezultat imediat a fost oportunitatea de a face relații cu acei oameni. Unul dintre membrii grupului de studiu biblic este o doamnă mai în vârstă care a suferit cu doi ani în urmă, o depresie. În timpul petrecut acolo, ea s-a deschis și a avut multe conversații entuziaste cu rezidenții azilului. În ziua următoare, la studiu, femeia a mărturisit că dacă nu ar fi învățat despre iubirea aproapelui, prin proiectele sămânță, ar fi plecat de la azil imediat după ce ar fi sosit. Dar datorită învățaturii, ea a rămas, a apreciat acel timp petrecut acolo și acum dorește să revină între bătrâni.

Un adăpost pentru copii

- ❖ O biserică a conceput un proiect sămânță, acela de a construi și mobila un adăpost pentru copii. Zona de impact primară a fost cea fizică iar cea secundară, social și spiritual. Ideea a venit de la participanții la grupurile de casă și de părtășie. A durat o lună de zile ca proiectul să fie planificat și două zile pentru a fi implementat. Beneficiarii erau 15 copii din familii nevoiașe. Trei credincioși au participat cu materiale de construcție, trei oameni din comunitate au ajutat la muncă. Versetul din Biblie ce a inspirat acest proiect a fost Proverbe 1:23. Înainte de această inițiativă, copiii scriau pe pământ în sala de clasă și studiau Biblia stând în picioare. Proiectul sămânță a realizat finisarea podelei cu ciment, a pus la dispoziție o tablă de scris, 12 scaune de plastic, punând astfel la dispoziția copiilor, un loc decent de întâlnire. Biserica a învățat cum să se mobilizeze și cum să exprime bucuria în slujire aproapelui lor. Principiile Matematicii Împărăției au fost vizibile: alcoolicii din comunitate s-au oferit voluntari să muncească. Un om a decis să doneze scaunele atunci când a făcut o vizită la locul proiectului. Oamenii din comunitate au anunțat vecinii și rudele lor să vină și să se bucure de noua clădire și de activitățile care se desfășurau acolo. De câte ori membrii bisericii se întâlnesc în acest adăpost, ei se roagă. Dumnezeu este onorat și El primește credit.

Celebrarea Zilei copilului

- ❖ Ziua copilului a constituit un proiect sămânță pentru o biserică. Zona de impact primară a fost socială iar cea secundară, spirituală. Acest proiect a fost ideea unui membru al bisericii, care a spus: „Fiecare își aduce aminte de carnaval în țara noastră. Festivitatea este legată de multe lucruri negative; aș vrea ca cei mici din comunitatea noastră să-și aducă aminte de acea manifestare, altfel, experimentând dragostea lui Dumnezeu.”

Planificarea a durat trei săptămâni și a inclus rugăciuni colective, în mai multe ocazii. Activitatea în sine a durat doar o zi. Beneficiarii principali au fost 45 de copii. Au ajutat 20 de adulți. Activitățile au inclus: o petrecere pentru copii cu cântece și devoționale. Psalmul 2.11 a făcut clar mesajul acestui eveniment, ca expresie a dragostei lui Dumnezeu. Au fost așezate mese, a fost servit micul dejun, copiii s-au bucurat de activități recreative, prânz și jocuri. Ziua a luat sfârșit cu un concert creștin și cu o petrecere de ziua de naștere a unui participant. A fost donată multă mâncare: cartofi, banane, portocale, mango și pui. Ce a mai fost nevoie pentru masă, a fost cumpărat cu bani colectați pentru ajutorarea copiilor din comunitate. Rezultate imediate au constat în relațiile dintre copiii din comunitate cu copiii din biserică. Un alt rezultat a fost contribuția oamenilor din comunitate la „donația văduvei”¹¹ la serviciul bisericii din duminica următoare. Resursele au fost înmulțite atât de mult că biserica a organizat a doua zi un prânz pentru vecini. Dumnezeu a fost onorat și dragostea lui împărtășită participanților.

Păr și unghii

- ❖ „Ai văzut ce bine arată părul meu?” a întrebat un tânăr în ai cărui ochi puteai citi bucuria. Atitudinea sa a fost atât de radical diferită de aceea a băiatului timid, cum era el mai înainte (uitându-se mereu în pământ, ascunzându-se în jeaca sa mare)! Cuvintele și sentimentele sale exprimau o mare satisfacție, ca rezultat al proiectului sămânță realizat de biserica locală. 20 de copii din comunitate au beneficiat de tăierea unghiilor și curățirea, tunderea și aranjarea părului. Zona de impact a fost fizică și socială. Activitățile incluse au fost asigurarea materialelor necesare și a echipamentului respectiv (o chiuvetă profesională de spălat părul, uscătoare de păr, foarfeci, perii și materiale de manichiură); transportul copiilor din comunitate la biserică; spălarea părului copiilor, tunderea și uscarea; spălarea mâinilor și tăierea unghiilor și o masă de prânz. Planificarea a durat două săptămâni iar realizarea proiectului, cinci ore. Beneficiarii principali au fost 20 de copii din comunitate. Au participat la proiect 40 de membri din biserică. Majoritatea materialelor necesare au fost donate. Biserica a pus la dispoziție spațiu pentru pregătirea pâinii și a crenvurștilor. Pe măsură ce membrii bisericii spălau și tundeau părul copiilor, ei le explicau instrucțiuni de igienă folosind cuvinte pline de dragoste și afirmare, exprimând în acest fel dragostea lui Dumnezeu pentru ei. Versetul biblic folosit în planificare a fost 3 Ioan 2. Înainte de eveniment, biserica s-a rugat. Beneficiarii au primit șampon pentru acasă. Rezultatul imediat a fost curățenia copiilor: ei arătau frumos și se simțeau bine despre cum arătau. Cei ce au ajutat, au fost foarte bucuroși de acest lucru. Unul dintre ei a făcut un comentariu: „am fi vrut să fiu un tânțar nevăzut și să însoțesc pe copii acasă.” Resursele au fost înmulțite și au rămas chiar materiale ce pot ajuta la repetarea proiectului, cu altă ocazie.

¹¹ Luca 21:2

Oameni care nu au mai venit niciodată la biserică, s-au oferit voluntar pentru a ajuta la aceste activități. Toată cinstea și meritul au fost date lui Dumnezeu.

Masa de discuții a copiilor

- ❖ O biserică a găzduit o „masă rotundă” despre drepturile copiilor și datoriile față de ei. Zona de impact primar a fost „Înțelepciune” iar cea secundară, „Spiritual”. Persoana care a avut această idee a fost un tânăr avocat care a participat la un grup de studiu unde a fost prezentată lucrarea holistă. Timp de o oră, ea a vorbit unui grup de 16 copii și tineri. Copiii au contribuit cu opinii și ceea ce gândeau ei despre acest subiect. Au fost servite prăjituri și sucuri iar copiii au prezentat o scenetă cu păpuși despre subiect, deși nu planificaseră acest lucru. Organizarea proiectului a durat două săptămâni iar implementarea, trei ore. Beneficiarii principali au fost 16 copii din cartier. Textul biblic care a inspirat proiectul a fost Marcu 9.36. Resursele, materialele și alimentele au fost înmulțite. O persoană care a fost mult influențată de proiect, a fost Giovana, de trei ani, care nu a mai fost în compania copiilor săraci până atunci. Un avocat din altă biserică a participat și dorește să înceapă un program de micro-credite pentru familiile nevoiașe. Rugăciunea a fost zilnică, atât în timpul planificării cât și în timpul desfășurării proiectului. Oamenii s-au rugat înainte și după ce au vorbit cu copiii. Dragostea lui Dumnezeu a fost demonstrată iar El a fost onorat.

O nouă toaletă

- ❖ O biserică cu oameni din clasă socială mijlocie, slujea de mai mulți ani oamenii din comunitatea vecină, extrem de săracă, confruntându-se cu tot felul de nevoi umane. Recent, condiția extrem de proastă a unei toalete publice folosită de cei din acel cartier, le-a atras atenția. Câțiva membri ai bisericii se gândeau: „Cum folosesc ei acea toaletă pe timpul iernii? Cum de nu se îmbolnăvesc, mai ales copiii?” Versetul de la Evrei 13.3 a inspirat pe membrii bisericii: „Aduceți-vă aminte de cei ce sunt în lanțuri, ca și cum ați fi și voi legați cu ei...” Au donat timpul și resursele lor pentru a reconstrui toaleta publică. Constructorii s-au oferit voluntar într-una din zile. Cei ce au pus la dispoziție materialele, le-au vândut cu reducere de preț. Rezidenții aceluiași cartier sărac au devenit entuziaști și au ajutat așa cum au putut. Aproximativ 15 adulți și 6 copii au fost beneficiarii acestui proiect. Un alt beneficiu a fost acela că membrii bisericii au înțeles că Dumnezeu îi folosea pentru a reconcilia pe acei oameni la intențiile lui Dumnezeu cu privire la mediul în care trăiau. În toate acestea, Dumnezeu a fost glorificat.

Slujind celor ce slujesc

- ❖ Un grup de la o biserică din Statele Unite a dorit, cum spuneau ei, „să facem ceva special, dincolo de zidurile bisericii, ceva care ar face pe Dumnezeu să zâmbescă!” Ei au decis să „onoreze, să încurajeze, să respecte și să aplaude” pe tinerii adulți care lucrează la un azil, ca bucătari și asistente medicale. Acești lucrători au fost invitați la o masă festivă, dată în cinstea lor și a muncii pe care o fac, acasă la unul dintre membrii bisericii. Zona de impact primară a fost social/ fizic iar cea secundară, spiritual. Scriptura pe care au folosit-o este Galateni 6.9. Au fost scrise și trimise scrisori de invitație foarte frumos alcătuite, la 14 lucrători din care 12 au răspuns, venind la petrecere. Seara a început cu un exercițiu simplu, pentru a se cunoaște unii cu alții. Un membru al echipei de planificare a proiectului a mulțumit acestor

lucrători pentru slujirea lor în folosul acelor bătrâni și le-a spus că planul era ca cei din echipa lui, să îi servească pe ei, în acea seară. Femeile din biserică au pregătit masa iar bărbații au servit la masă și au spălat vasele. După masă, au petrecut timp împreună. Atât gazdele cât și oaspeții au spus câte ceva despre ei înșiși, câțiva din membrii echipei de planificare au vorbit iar liderul de proiect a citit din Scripturi pentru a-i încuraja să nu obosească în facerea binelui și să înțeleagă că fiecare este creat după chipul și asemănarea lui Dumnezeu pentru un scop special. Fiecare invitat a primit în dar un vas decorat, din Mexic, o floare în glastră și o carte. La sfârșitul serii, lucrătorii au stat în mijlocul grupului, care i-a binecuvântat. Echipa de proiect a primit câteva scrisori de mulțumire. Unul dintre ei a spus: „A fost minunat să știi că ești apreciat. Nu voi uita niciodată. Cartea primită m-a ajutat mult să înțeleg cât de multe putem împlini.”

Alte două lucruri trebuie știute: (1) un azil de bătrâni din Mexic a fost renovat ca rezultat al acestui proiect și (2) Grupul a spus: „Niciodată nu am fi realizat acest proiect sămânță, dacă nu ne-am fi adunat să îl planificăm. Planificarea a făcut toată diferența!”

În capitolul următor

În capitolul următor, vom analiza planificarea strategică a unei serii de proiecte sămânță, pentru a sluji agendei Primarului în moduri cuprinzătoare și profunde.

Răspunsuri la Exercițiul 1

PROIECT	Da	Nu	#
a. O zi de jocuri și o masă servită pentru comunitate, ca eveniment de evanghelizare.		x	#2
b. Un picnic cu copii săraci, ca urmare a unui sondaj în comunitate		x	#3
c. Repararea latrinei în gospodăria unui membru al bisericii		x	#7
d. Un program de alfabetizare sponsorizat de guvern, program pentru care mulți s-au rugat.		x	#6
e. O discuție a comunității despre un program de alfabetizare, deschisă cu o scurtă rugăciune		x	#1
f. O acțiune de curățenie organizată la o zi după luarea acestei decizii de organizare		x	#4
g. Un seminar în comunitate despre nutriție: comitetul de organizare a făcut o astfel de treabă că participanții din comunitate nu au altceva de făcut decât să vină la seminar.		x	#8
h. Reclame în media pentru proiectul sămânța astfel ca bisericii să i se facă publicitate		x	#10
i. Dezvoltarea și operarea unui centru de zi		x	#5
j. Întâlniri în comunitate pentru a discuta formarea unui centru de zi	x		...
k. Un proiect de plantare a pomilor fără o semnificație spirituală		x	#9

- „Nu” înseamnă că acest proiect nu conține caracteristicile proiectelor sămânță.
- Numărul din coloana următoare arată caracteristica lipsă.

- Dacă nu înțelegi răspunsul, revizuieste cu atenție caracteristicile proiectelor sămânță.

Caracteristicile Proiectelor Sămânță	
	11. Determinate și susținute prin rugăciune 12. Pline de compasiune, nu manipulatorii 13. Motivate de intențiile lui Dumnezeu 14. Planificate cu atenție 15. Simple și scurte 16. Realizate cu resurse locale 17. Direcționate înspre cei din afara bisericii 18. Cei care beneficiază, să participe 19. Impact Spiritual oriunde este potrivit 20. Evaluate după standardele Împărăției

Răspunsuri la Exercițiul 2

Lista verificativă. Verifică și vezi dacă exemplul de plan african este complet, prin scrierea numerelor pașilor proiectului, în tabelul de mai jos.

<p>Zona de impact planificat Scrie „Primar” sau „Secundar” la dreapta zonei de impact planificat. Pe partea stângă, listează numerele care corespund zonei de impact planificat.</p> <p>_____ Întelepciune _____ <u>12</u> _____ Fizic, <i>Primar</i> <u>13</u> _____ Spiritual _____ <u>12,13</u> _____ Social <i>Secundar</i></p>	<p>Caracteristicile Proiectului sămânță Listează numerele pașilor care se potrivesc fiecărei caracteristici. Poate că vor fi mai multe numere la fiecare linie.</p> <p><u>1,4,11,15</u> Determinat de rugăciune _____ <u>12</u> _____ Compasiune și nu manipulativ _____ <u>1</u> _____ Motivat de intențiile lui Dumnezeu _____ <u>1-15</u> _____ Planificat cu atenție _____ <u>12</u> _____ Simplu și scurt _____ <u>7,8,10</u> _____ Realizat cu resurse locale _____ <u>2,5,6,7,12</u> _____ Direcționat către cei din afara bisericii _____ <u>7,10,12,13</u> _____ Cei ce beneficiază, participă _____ <u>13</u> _____ Impact spiritual unde este potrivit _____ <u>14</u> _____ Evaluat după standardele Împărăției</p>
---	--

Vă rugăm să ne trimiteți rapoartele voastre!

Harvest ar dori să vadă rapoartele proiectelor voastră sămânță. Vă rugăm să ne trimiteți aceste rapoarte în format electronic sau pe hârtie, pe adresa de email sau adresa sediului organizației, listate pe copertile acestei cărți. Raportul ar trebui să fie în Engleză. Fotografiele sunt de mare ajutor. Vă rugăm să ne spuneți:

- Dacă putem folosi aceste exemple pentru a-i ajuta pe alții
- Dacă doriți ca numele vostru, al bisericii, al țării, să rămână confidențial

Mulțumim!

Importanța Planificării

Dumnezeu face planuri . . .

„dar n-ai auzit că am pregătit aceste lucruri de demult, că le-am hotărât din vremuri străvechi? Acum am dat voie să se împlinească!” (Isaia 37:26b)

„Eu am plănuit și Eu voi împlini.” (Isaia 46:11b)

„Căci eu știu gândurile pe care le am cu privire la voi, zice Domnul, gânduri de pace și nu de nenorocire, ca să vă dau un viitor și o nădejde.” (Ieremia 29:11)

„În El am fost făcuți moștenitori, fiind rânduiți mai dinainte după hotărârea Aceluia care face toate după sfatul voii Sale (Efeseni 1:11)

Noi planificăm...

Cu planurile lui Dumnezeu: „Să faci cortul după chipul care ți s-a arătat pe munte (Exod 26:30)

„Toate acestea“ a spus David „toate lucrările izvodului acestuia mi le-a făcut cunoscut Domnul, însemnându-le în scris cu mâna Lui.” (1 Cronici 28:19)

Cu intențiile și faptele nobile: „Dar cel ales la suflet face planuri alese și stăruie în planurile lui alese. (Isaia 32:8)

Cu dedicare: „Încredințea-ți lucrările în mâna Domnului și îți vor izbuti planurile. (Proverbe 16:3)

Cu dreptate: „Înțeleptul ascultă sfaturile”. (Proverbe 12:5b)

Pentru bine: „cei ce gândesc binele lucrează cu bunătate și credincioșie. (Proverbe 14:22b)

La timp, cu înțelepciune: „Du-te la furnică, leneșule, uită-te cu băgare de seamă la căile ei și înțelepțește-te.” (Proverbe 6:6,8)

Cu sfat: „Planurile nu izbutesc când lipsește o adunare care să chibzuiască, dar izbutesc când sunt mulți sfetnici.” (Proverbe 15:22)

Cu hărnicie: „planurile omului harnic nu duc decât la belșug...” (Proverbe 21:5a)

Cu seriozitate: „În luarea hotărârii acesteia am lucrat eu în chip ușuratic? Sau hotărârile mele sunt niște hotărâri pe care le iau în felul lumii, ca să fie în mine, **Da, da** și **Nu, nu**.” (2 Corinteni 1:17)

Clar: „Domnul mi-a răspuns și a zis: Scrie proorocia și sapă-o pe table ca să se poată citi ușor”. (Hab.2:2)

Planificare pentru impact pe termen lung

Un singur proiect sămânță nu are un impact mare pentru Împărăția lui Dumnezeu. O singură persoană care realizează un set din exercițiile *Disciplinei Dragostei* nu schimbă lumea. Oricum, imaginează-ți impactul unor astfel de proiecte dacă stilul de viață al fiecărui creștin și a fiecărei biserici ar fi în felul acesta, în comunitate!

Semințe mici – începerea transformării

Dacă Isus ar fi fost Primar, cred că El ar fi încurajat oamenii Săi și biserica Sa să planteze semințe mici. El apoi le-ar fi multiplicat... și ar fi ieșit pomi, ar fi avut roade și ar fi crescut păduri. Păduri! Colegul meu, Darrow Miller, mi-a spus despre un etiopian care lucra în agricultură și care a vrut să vadă transformare în comunitatea sa prin agricultură. Fermierul acesta a explicat: „*vrem să ajutăm pe fermieri să vadă pădurea din sămânță!*”¹ Fiecare sămânță mică plantată de către fermierul etiopian este începutul unei păduri. Fiecare demonstrație a dragostei lui Dumnezeu plantată de un slujitor al lui Hristos este începutul transformării comunității.

La începutul cărții am pus întrebarea care probabil că v-a aprins imaginația: „Ce s-ar întâmpla dacă luni dimineața, la orele 9.00, fiecare om din comunitatea voastră ar începe să trăiască așa cum a intenționat Dumnezeu?”

Cred că agenda Primarului ar fi bine realizată! Acum, vreau să refrarez această întrebare, folosindu-mă de mai multe întrebări specifice:

- *Ce s-ar întâmpla dacă luni dimineața, la orele 9.00, fiecare credincios din comunitate ar începe o viață de slujire plină de dragoste, credințioasă și ascultare de Dumnezeu?*
- *Cum ar fi dacă fiecare biserică din comunitatea voastră ar începe să demonstreze dragostea și preocuparea lui Dumnezeu pentru cei ce nu-L cunosc pe El?*
- *Ar observa comunitatea voastră?*

Eu cred că da! La început, oamenii nu ar putea spune ce anume s-a schimbat. Ar ști numai că se schimbă ceva și că le place. Poate cei din domeniul media vor pune întrebări. Poate oamenii cu responsabilități publice vor observa. Poate autoritățile vor discuta. De fapt, toate aceste rezultate au apărut acolo unde ucenicii lui Hristos au iubit, în ascultare de Dumnezeu, pe aproapele lor și atunci când agenda Primarului a fost dusă la îndeplinire.

1 Conversație între Darrow L. Miller (Food for the Hungry International) și Comitetul de conducere al Fundației Harvest, Martie 2004.

Micile proiecte, unul după altul, pot influența transformarea comunității. Am văzut aceste influențe în comunitățile care au devenit ținta bisericilor locale pentru demonstrații ale dragostei lui Dumnezeu; unele au durat o decadă sau chiar două. Imaginează-ți impactul! O biserică locală din Tegucigalpa, Honduras, a putut avea un impact mare în comunitate după ce au desfășurat o serie de proiecte mici în cursul unui an. Unele erau proiecte sămânță, altele erau proiecte mai mari. (Ni s-a spus că biserica a putut realiza proiecte mai mari pentru că întâi a avut succes în realizarea proiectelor mai mici.)

❖ Analizează activitățile pe care le-au desfășurat acest grup de credincioși într-un singur an. Imaginează-ți diferența pe care a făcut-o biserica în comunitatea sa cu răspunsul plin de credință al membrilor la nevoile din jurul lor.²

- Liga de fotbal
- Liga medicilor
- Clasa de îngrijire a copiilor
- Îmbrăcăminte pentru copiii săraci
- Servicii stomatologice la domiciliu, realizate de dentiști
- Cooperativa de stomatologie
- Cearșafuri pentru prizonieri
- Materiale educaționale pentru copiii celor din închisoare
- Seminar de igienă preventivă
- Distribuție de vitamine
- Colectarea gunoierului în pubele, pe străzile comunității
- Post pentru o zi pe săptămână ca să se strângă hrană pentru cei foarte săraci
- Vopsirea movilelor de viteză pe stradă
- Vizitarea familiilor cu probleme cu alcoolul
- Umplerea găurilor din asfalt, pe străzi
- Cererea pentru obținerea unui camion pentru gunoi, în oraș
- Construcția de trepte de ciment pe o pantă abruptă

Planificare pe termen lung pentru *Echilibru și Integrare*

Planificarea pe termen lung a proiectelor sămânță ajută bisericile să aibă un impact în comunitate. Avem nevoie prin urmare, de un mijloc care poate ajuta bisericile să planifice numeroase proiecte sămânță de lungul unui an, sau pentru orice altă perioadă de planificare care se dorește. Proiectele sămânță care pot fi realizate de o biserică în comunitatea din care face parte ar trebui să comunice cu claritate că Dumnezeu este preocupat cu orice domeniu de viață. Nu numai că ar trebui să fie un echilibru, adică proiectele să fie variate ci ar trebui integrate diferite zone de impact, în fiecare din proiectele sămânță realizabile.

Integrarea înseamnă că oamenii care sunt ajutați prin proiectele sămânță ar trebui să își dea seama că sunt mai multe zone de interes de care se preocupă Dumnezeu. Dacă o biserică sponsorizează un meci de fotbal între echipa bisericii și o echipă din comunitate, impactul principal planificat ar fi în domeniul *social*. Dacă se pun la dispoziție și băuturi răcoritoare, al doilea domeniu de impact este cel *fizic* iar dacă antrenorul cere lui Dumnezeu să binecuvinteze jocul ambelor echipe, un al doilea impact secundar planificat ar fi în domeniul *spiritual*. Dacă el revizuieste și „regulile jocului” și menționează câteva moduri în care ar vrea Dumnezeu să ne purtăm în timpul meciului, ca model de a ne purta în viața de toate zilele (fiecare joacă în „jocul vieții” un anumit rol), atunci este un alt impact secundar, în domeniul

înțelepciunii. Mesajul neexprimat în mod specific este că lui Dumnezeu îi pasă de oameni din punct de vedere social, fizic, spiritual și al înțelepciunii.

2 Sursa acestor istorisiri se află la sfârșitul acestei cărți, la anexa intitulată Bibliografie.

Deși poate părea că un meci de fotbal este un lucru mărunț, mesajul este doar o parte dintr-o imagine mai complexă: anume că avem un Dumnezeu relevant, care iubește și care se implică în toate segelementele vieții noastre, zi de zi, acum și pentru veșnicie.

Echilibru înseamnă că planificăm o varietate potrivită de proiecte. Echilibrul și integrarea lucrează foarte bine împreună. Permiteți-mi să explic prin a vă întreba ce credeți despre scenariul următor: dacă un grup de oameni care nu participă la biserică, este slujit de biserica voastră prin intermediul unei clinici dentare, poate că aceștia își vor spune: „Celor de la biserică le pasă de dantură!” Dacă biserica voastră se duce în altă comunitate și distribuie broșuri despre mântuire, oamenii de acolo ar gândi: „cei de la biserică vor să spunem această rugăciune și să credem ce cred și ei.” În ambele cazuri, oamenii vor avea o înțelegere îngustă a lui Dumnezeu și a preocupărilor lui pentru oameni.

Când lucrarea este echilibrată și integrată, oamenii lui Dumnezeu reflectă adevărul că El este preocupat și implicat în viața ca întreg.

Biserica, o fereastră

Imaginați-vă următoarele, dacă doriți:

Biserica este fereastra prin care oamenii din comunitate ar vedea pe Dumnezeu și preocupările Lui în orice aspect al vieții lor!

Ce mare responsabilitate! Trebuie să ne curățăm ferestrele astfel ca cei din comunitate să vadă prin ele, pe Dumnezeu care îi iubește! Acest capitol vă prezintă un mijloc de lucru care vă permite să planificați în mod integrat și echilibrat, lucrarea în comunitate, pentru o perioadă de un an. Acest mijloc de lucru este conceput să arate ca o fereastră, cu patru secțiuni. Este o *Fereastră a Viziunii*. Iată cum:

- Fiecare fereastră reprezintă una din cele patru domenii de care se preocupă Dumnezeu, exprimate în Luca 2.52.
- Cele patru secțiuni ale ferestrei vor ajuta bisericile să planifice proiecte sămânță în toate cele patru domenii. Analizând o perioadă mai mare de timp, putem planifica mai bine pentru a demonstra și exprima preocuparea lui Dumnezeu pentru aceia pe care i-a creat și pe care îi iubește.
- Pe măsură ce bisericile planifică proiecte seminte pe termen lung, ele trebuie să continue să încurajeze membrii bisericii să demonstreze un stil de viață de dragoste și slujire.

În acest capitol

Acest capitol include următoarele unelte de planificare pe termen lung:

- Instrucțiuni pentru planificarea proiectelor sămânță pe termen lung
- Un exemplu de Fereastră de viziune
- Un format necompletat al ferestrei pentru viziune.
- Planificarea pentru ADN-ul holist al bisericii locale

Fereastra pentru viziune ajută bisericile locale să planifice cel puțin două proiecte pentru fiecare din cele patru domenii din Luca 2.52. Această unealtă de lucru facilitează planificarea a cel puțin două proiecte în domeniul înțelepciunii, două în domeniul fizic, două în domeniul social și două în domeniul spiritual. Acest exemplu folosește o perioadă de un an calendaristic.

Instrucțiuni pentru planificarea ferestrei pentru viziune, cu proiecte sămânță, pe termen lung / planificare pentru rezultate în profunzime

Fereastra pentru viziune dată ca exemplu arată un plan pentru un an calendaristic. Trebuie să înțelegeți că acest instrument de lucru poate fi folosit pentru orice fel de perioadă de timp extinsă.

1. Înainte de a începe perioada de slujire, liderii bisericii să petreacă un timp de rugăciune și de gândire, împreună, cu privire la proiectele sămânță. Împreună pot revizui *Planificarea pentru rezultate în profunzime*, localizată la sfârșitul acestui capitol.
2. Începeți să folosiți *Fereastra pentru Viziune*. Identificați cel puțin două proiecte în fiecare din cele patru domenii de impact primar. Un domeniu de impact primar este determinat prin natura proiectului, așa cum este definit de unul din cele patru domenii de creștere din Luca 2.52. Se planifică să se obțină un astfel de impact asupra beneficiarilor (și nu a participanților sau a bisericii). Vezi tabelul cu exemple. Un impact secundar include toate celelalte domenii din Luca 2.52, avut asupra beneficiarilor.
3. Propune date calendaristice și coordonatori de proiect pentru fiecare dintre proiecte. Dacă se poate, desemnează coordonatori diferiți pentru proiecte diferite. Aceasta va ajuta biserica se dezvolte mai mulți lideri.
4. Scrieți în spațiul ferestrei, în cele patru ochiuri. Scrie descrierea proiectului sămânță planificat, pe un rând, în fiecare din ochiurile ferestrei. Ține minte importanța că ai de completat o „fereastră”: biserica ta este fereastra prin care oamenii din comunitate văd pe Dumnezeu, dragostea Lui și intențiile Lui pentru orice domeniu din viața lor. Preocuparea lui Dumnezeu pentru fiecare din cele 4 domenii de viață ar trebui să fie vizibile în cele patru ochiuri ale ferestrei. Verifică și vezi dacă proiectele sămânță, luate împreună, reflectă preocuparea și grija lui Dumnezeu, în orice domeniu de viață al celor din comunitate.

Proiecte Sămânță

Exemple de impact primar

Înțelepciune: Seminar

Fizic: curățenie

Social: petrecere pentru pensionari

Spiritual: proiecția filmului cu Isus în piața centrală

5. După fiecare proiect sămânță:
 - Folosește un Raport al proiectului sămânță, Opțiunea 1, 2, sau 3 pentru evaluarea proiectului.
 - Împreună, mulțumiți lui Dumnezeu pentru ceea ce a făcut El, chiar pentru roade care încă nu se văd.
 - Cere Domnului să îți dea o viziune pentru proiecte similare și de continuitate.
 - De fiecare dată când completezi un formular de raport, revizuieste *Fereastra pentru Viziune*. Cere Domnului să îți dea mai multă înțelepciune pentru proiectele ulterioare.
 - Citește din nou *Planificarea pentru rezultate în profunzime* de la sfârșitul acestui capitol. Discută cum ADN-ul holistic poate avea un impact asupra bisericii tale.
 - Începe proiectul următor!
6. Continuă să încurajezi slujirea prin fiecare lucrare a bisericii. Continuă să încurajezi membrii bisericii la un mod de viață de slujire și dragoste. Profită de avantajul uneltelor de lucru din capitolul următor pentru a evalua ascultarea în credincioșie a bisericii tale, ca exemplu viu al dragostei lui Dumnezeu pentru comunitatea ta.

Fereastra Viziunii
Planificare pe termen lung a
Proiectelor Sămânță și Disciplina Dragostei

Perioada de timp: _____

<p>Înțelepciune</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Seminar pentru tineri despre relațiile dintre sexe (Ianuarie) ❖ Întâlnirea cu primarul comunității pentru a discuta chestiuni comunitare (Mai) ❖ Întâlnire cu comunitatea pentru a discuta un program de alfabetizarea (Septembrie) ❖ Disciplina dragostei (permanent) 	<p>Spiritual</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Sfârșit de săptămână pentru vizite din ușă în ușă pentru evanghelizare (Februarie) ❖ Scenată organizată pentru comunitate despre <i>Fiul risipitor</i> (Iunie) ❖ Concert pentru tineri (Octombrie) ❖ Disciplina dragostei (permanent)
<p>Fizic</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Curățenie (Martie) ❖ Prânz pentru copiii din bario (Iulie) ❖ Repararea băncilor la o școală publică (Noiembrie) ❖ Repararea găurilor de pe drum (Datele vor fi decise după discuția cu consiliul local) ❖ Disciplina dragostei (permanent) 	<p>Social</p> <ul style="list-style-type: none"> ❖ Joc de fotbal: biserica și comunitatea (Aprilie) ❖ „Olimpiada” copiilor în parc (August) ❖ Celebrarea Anului Nou (Decembrie) ❖ Disciplina dragostei (permanent)

Aceasta poate fi singura fereastră prin care se poate uita lumea și să fie atinsă de dragostea lui Dumnezeu!

Planificarea în profunzime

Planificarea pentru lucrarea holistă (ADN-ul) a bisericii locale

Pastorii și conducătorii de biserici pot folosi această metodă pentru o gândire strategică și planificare astfel ca să integreze slujirea holistă în ADN-ul bisericii locale.

1. CONVINGERI

• *Considerente:* Liderii bisericii sunt pe deplin convinși că Dumnezeu cere oamenilor Săi demonstrarea dragostei Lui pentru aproapele lor. Aceasta nu este o opțiune negociabilă ci voia lui Dumnezeu. Ei mai sunt convinși că ascultarea aduce roadă.

• **Planificare:** *Cum vor exprima bisericele această convingere în perioada de timp selectată din anul care vine?**

**Poate fi selectată orice perioadă de timp.*

2. POCĂINȚĂ

• *Considerente:* Liderii bisericii au văzut diferența dintre lucrarea bisericii lor și intențiile lui Dumnezeu. Ei conduc biserica spre pocăință: întoarcerea de la inactivitatea bisericii din trecut și neascultarea ei, și umblarea prezentă într-o nouă direcție. Biserica ar putea să organizeze o predică sau un serviciu public de anunțare a acestei decizii și să evedențieze pocăința ei.

• **Planificare:** *Cum va descoperi biserica nevoia sa de pocăință, de decizie și evedențiere a acestei decizii?*

3. ANGAJAMENT

• *Considerente:* Liderii bisericii sunt gata să facă tot ceea ce este posibil ca lucrarea holistă a bisericii să facă parte integrantă din ADN-ul ei. Ei sunt gata să investească timp și efort și să-și asume riscuri datorită acestei convingeri, indiferent de consecințe.

• **Planificare:** *Ce va planifica biserica să facă mai departe în acest angajament asumat, pentru această perioadă de timp?*

4. APLICAȚIE

• *Considerente:* Liderii bisericii locale aplică lucrarea holistă prin biserică, în lucrarea existentă a acesteia, folosind Disciplina Dragostei, proiectele sămânță sau alte expresii ale dragostei lui Dumnezeu.

• **Planificare:** *Ce va face biserica pentru a aplica aceste convingeri? (vezi Fereastra Viziunii.)*

5. ÎNVĂȚARE CONTINUĂ

• *Considerente:* Liderii bisericii comunică acest mesaj al slujirii pline de dragoste, oriunde este posibil. Este exprimat în predici, în studii biblice, liturghie, grupuri mici și mentorizare.

• **Planificare:** *Cum și unde va avea loc această învățare continuă, în această perioadă de timp?*

6. RESPONSABILIZARE

• *Considerente:* Liderii bisericii se țin unii pe alții responsabili, individual și corporativ, de slujirea și aplicarea în biserică. Grupurile mici țin oamenii responsabili. Biserica folosește diferite metode de a măsura credincioșia și slujirea plină de sacrificiu.

- ***Planificarea:*** *Ce va face biserica în această perioadă de timp pentru a-și ține liderii și membrii responsabili în slujire?*

7. RECUNOAȘTERE

- ***Considerente:*** *Liderii bisericii anunță activitățile de slujire în întâlnirile săptămânale, în mărturisiri, în buletinele bisericii sau în revistele acesteia, precum și în grupuri mici, pentru a putea celebra slujirea, de a afirma centralitatea dragostei lui Dumnezeu prin iubirea aproapelui și de a proclama iubirea aproapelui ca stil de viață normală a ucenicilor lui Hristos.*
- ***Planificare:*** *Ce va face biserica în această perioadă de timp, pentru a celebra, a afirma și a recunoaște slujirea în lucrare?*

Măsurarea Ascultării: îi veți recunoaște după roadă

Dacă veți întreba pe creștini la ce anume se gândesc atunci când aud cuvântul „roadă”, vă vor spune „roada Duhului Sfânt”, așa cum face Pavel o listă în Galateni 5:22-23: dragoste, bucurie, pace, răbdare, bunătate, facerea de bine, credincioșie, blândețe și înfrânare. Probabil că vă vor spune că aceasta este o listă a calităților caracterului creștinului pe care Duhul Sfânt le dezvoltă în noi. Totuși, majoritatea referințelor nou testamentale cu privire la roadă nu sunt despre calitățile caracterului ci despre comportament: acțiunile care aduc rezultate. Matei 7 accentuează învățăturile lui Isus:

“Îi veți cunoaște după roadele lor. Culeg oamenii struguri din spini sau smochine din măcăciuni? Tot așa, orice pom bun face roade bune, dar pomul rău face roade rele. Pomul bun nu poate face roade rele, nici pomul rău nu poate face roade bune. Orice pom, care nu face roade bune, este tăiat și aruncat în foc. Așa că după roadele lor îi veți cunoaște. Nu orișicine îmi zice „Doamne, Doamne”, va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu, care este în ceruri.”¹

Roadele bune sunt esențiale! Este criteriul folosit de Isus pentru a declara dacă ne va cunoaște sau nu. Roadele bune reprezintă testul care indică veridicitatea credinței noastre. Mai reprezintă și sumarul intențiilor lui Dumnezeu față de cum ar trebui să trăiască oamenii:

„Tot ceea ce voiți să vă faceți vouă oamenii, faceți și voi la fel; căci în aceasta este cuprinsă Legea și Proorocii.”²

Roadă bună înseamnă mai mult decât rezultatele imediate și observabile ale eforturilor noastre. Roadă bună implică facerea a tot ceea ce vrea Dumnezeu de la noi să facem, în credincioșie și ascultare plină de dragoste de El, încrezându-ne în El pentru rezultate. Este mult mai important să evaluăm dacă ceea ce facem este ceea ce vrea Dumnezeu, decât să măsurăm rezultatele imediate și observabile ale eforturilor noastre.

Oare am fost noi credincioși în împlinirea agendei Primarului nostru, ca membri ai echipei Lui? Cu siguranță că Scriptura ne încurajează să lucrăm astfel ca să avem rezultate.

¹ Matei 7:16-21 (selectate)

² Matei 7:12

Nu neg acest lucru. Noi suntem încurajați să semănăm cu generozitate ca să putem secera cu generozitate,³ și ni se promite multiplicarea eforturilor noastre, cu până la 100 de ori.⁴ Avem suport biblic pentru măsurarea atât a activității cât și a rezultatelor ascultării noastre.

Totuși, dacă ne concentrăm pe măsurarea rezultatelor, vom risca așa cum a riscat și David. El a purtat un război cu filistenii. Ca general de armată, el dorea să știe cât de puternică este armata lui așa că a ordonat un recensământ al israeliților capabili să lupte. Acțiunea lui a demonstrat că se bazează pe numărul luptătorilor disponibili, pentru protejarea țării și nu pe Dumnezeu. Dumnezeu a pedepsit cu severitate pe David pentru acest lucru.⁵ Deși este acceptabil să măsoare rezultatul numeric, poate că biserica de azi ar trebui să fie mai precaută cu privire la admirarea numerelor: prezența la biserică, numărul de convertiri, de botezuri sau numărul de biserici plantate, pentru că aceasta deviază atenția noastră de la Dumnezeu, Acela care aduce recolta la maturitate. Mai trebuie de asemenea să nu fim deviați de la sarcina de a face ucenici unde rezultatele sunt mai greu de măsurat și roadele sănătoase au nevoie de mai mult timp ca să crească.

Una dintre colegile noastre din America de Sud a fost confruntată cu o dilemă. Ea supraveghea un program de predare a limbii engleze la biserica ei. Oamenii tindeau să măsoare succesul prin numărul elevilor și al profesorilor care făceau parte din program. Ea a explicat ce a făcut în această situație:

Când sunt întebată cum se dezvoltă programul de limbă engleză, eu prefer să abordez aspectul calității. Acesta este un program conceput să atingă oamenii, să vină sa-l cunoască pe Isus și să învețe despre preocuparea Lui pentru viața lor, ca întreg. Noi facem ucenici din oamenii care decid să treacă din moarte la viață. Ea a spus profesorilor: „Să facem o lucrare de calitate, de pe acum, când suntem puțini, astfel ca să învățăm din experiență, pentru a putea face față la provocările unui program mai mare. Programul va crește cu siguranță, veți vedea!” Aceasta nu înseamnă că scopurile noastre nu sunt ambițioase cu privire la creșterea cantitativă, dar trebuie să fim atenți la fiecare pas.⁶

Un principiu important este relevat în încurajarea ei dată profesorilor; aceeași încurajare o întâlnim și în capitolul 11 din Epistola către Evrei. Acest principiu este *credincioșia*. Scriitorul acestei epistole a spus că mulți dintre oamenii lui Dumnezeu nu au văzut rezultatele credincioșiei cu ochii lor. Nu au avut ce măsura în timpul vieții lor! Totuși, Dumnezeu a cinstit pe acei oameni neclintii care au trăit în ascultare plină de credincioșie față de El. Dumnezeu aduce roade la timpul Lui, nu al nostru. Ca și eroii a căror credință este catalogată în Evrei 11, noi suntem chemați să fim credincioși, chiar dacă vom vedea sau nu roadele. Suntem chemați să facem treabă de calitate. Responsabilitatea noastră este de a rămâne în Hristos, vița; El va fi Acela care va da roada. Isus a explicat: „*Eu sunt vița, voi sunteți mlădițele. Cine rămâne în Mine și în cine rămân Eu, aduce multă roadă; căci despărțiți de Mine, nu puteți face nimic.*”⁷ Este esențial de știut că suntem conectați la vița, făcând ceea ce ne-a spus Dumnezeu să facem. Iată un adevăr important:

Este de departe cel mai important să măsurăm ceea ce ne ajută să vedem dacă suntem credincioși și ascultători, decât de a măsura rezultatele ascultării noastre.

3 2 Corinteni 9:6

4 Matei 19:29

5 1 Cronici 21:1-7

6 Ruth Concha, revizuirea manuscrisului (Peru: 2003).

Administrarea biblică și responsabilizarea

Evaluarea și reflectarea onestă, sunt părți esențiale ale unei bune administrări. Dumnezeu ne-a pus în creația Sa și ne-a dat rolul de administratori sau manageri. El cheamă pe liderii bisericii locale să fie buni administratori ai bisericii Lui. Managerii pricepuți au scopuri și planuri pe care le implementează, le monitorizează, evaluează și ajustează. Una dintre sarcinile unui lider de biserică, în calitate de manager priceput, este de a evalua continuu și de a ajusta planurile și scopurile lucrării bisericii. Numai Dumnezeu cunoaște rezultatele finale dar evaluarea și reflectarea cinstită sunt părți esențiale ale administrării a ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu.

Responsabilizarea este încurajată în toată Scriptura. Este un element cheie al apartenenței la Trupul lui Hristos. Ne ajutăm unii pe alții să împlinim intențiile lui Dumnezeu. Cartea Proverbe ne arată: „*După cum fierul ascute fierul, tot așa și omul ascute calitățile altui om*” (N.T... *traducere ad literam; versiunea Cornilescu nu arată semnificația din limba Engleză*).⁸ Noi suntem încurajați să împlinim agenda lui Dumnezeu. Autorul epistolei către Evrei spune: „*Să veghem unii asupra altora, ca să ne îndemnăm la dragoste și la fapte bune*.”⁹ Dumnezeu ne cere socoteală. Cartea Evrei ne aduce aminte despre liderii spirituali „*ca unii care au să dea socoteală de ele*...”¹⁰ Responsabilizarea ar trebui să fie o parte esențială și cu scop, a vieții noastre.

Carențe ale metodelor obișnuite

Sunt două moduri obișnuite de a evalua procesul și rezultatele lucrării holiste, dar nici unul din ele nu se potrivește nevoii de a fi responsabil pentru credincioșie și ascultare:

- Am putea folosi numere: obiective, statistici, analize cantitative. Putem culege și analiza date despre rezultatele proiectului. Statisticile ne dau indicii a ceea ce a avut loc dar nu ne indică dacă am fost credincioși intențiilor lui Dumnezeu sau dacă au fost roade pentru Împărăția lui Dumnezeu. Dacă măsurăm doar rezultatele imediate, vom eșua în măsurarea valorii pe termen lung a unei activități.
- Am putea folosi analize subiective. Am putea face „instantanee” ale lucrării. Am putea povesti. Am putea analiza motivațiile, credincioșia, intențiile lui Dumnezeu, valorile și ce reiese de aici. Am putea căuta calitatea. Am putea reflecta asupra progresului realizat în comparație cu scopurile pe care ne așteptăm să le obținem. Un dezavantaj ar fi acela că suntem prea aproape sau prea implicați în acest proces ca să putem face măsurători adecvate.

Ambele metode au carențe. Dacă nu putem măsura ascultarea și credincioșia față de Dumnezeu prin numere și/sau prin impresile noastre, trebuie să găsim alte metode. Aceasta este provocator. De fapt, una din colegele noastre din America de Sud a lucrat recent cu o organizație internațională, găsind moduri de a evalua dacă bisericile locale au atins scopurile lucrării lor holiste. Am observat cu interes schimbările de emailuri în dialogul purtat între membrii participanți, în încercarea lor de a defini metode de evaluare a atitudinilor, credințelor și acțiunilor întreprinse. Să măsoară semnificații, nu este o sarcină ușoară!

7 Ioan 15:5

8 Proverbe 27:17

9 Evrei 10:24

10 Evrei 13:17b

Mijloacele de evaluare nu măsoară dacă activitățile *potrivite* au fost realizate ci doar dacă activitățile alese au fost realizate *corect*. Acestea nu indică de obicei dacă activitățile sunt realizate pentru *motive corecte*, în spiritul ascultării și credincioșiei având la dispoziție creditul *potrivit* acordat de Dumnezeu.

Unele mijloace de evaluare a proiectelor, în complexitatea lor, de adunare a datelor, de completare a chestionarelor și a altor formulare, sunt mult prea pretențioase pentru bisericile locale. Oricum, evaluarea este încă posibilă și importantă.

Mijloace de măsurare simple

Metode simple de evaluare pot fi folosite de biserici locale pentru a evalua credincioșia individuală și corporativă în lucrare. Acestea trebuie să conțină patru criterii:

- *Ușor de înțeles*. Cei ce le folosesc nu trebuie să participe la un seminar pentru a le putea folosi.
- *Ușor de completat*. Cei ce le folosesc își pot aduce aminte de informație, fără statistici .
- *Simple și scurte*. Nu ar trebui să intimideze pe cel ce le folosește, cu volumul mare de hârtie necesar.
- *Imediat folositoare*. Ar trebui să ajute pe oameni să vadă dacă pot împlini scopurile propuse și dacă pot evita anumite greșeli în activități ulterioare.

Acest capitol oferă opțiuni de jurnal pentru a ajuta pe oameni să evalueze credincioșia lor în slujire și opțiuni de evaluare pentru a ajuta bisericile să evalueze răspunsul obținut. Mai sugerăm și câteva metode de măsurare mai puțin structurate. Aceste mijloace pot fi folosite de indivizi, grupuri mici, parteneri de responsabilizare, conducerea bisericii și biserica ca grup mare. Ele pot fi folosite de biserici de orice mărime, la orice nivel de alfabetizare. Ar trebui folosite frecvent până lucrarea holistă devine un obicei de lucrare atât pentru indivizi cât și pentru biserică.

De ce să fie atât de multe opțiuni de raportare? Din propria mea experiență, știu că oamenii preferă abordări diferite. Vă rugăm să selectați forma de raportare care funcționează cel mai bine pentru dumneavoastră, apoi cereți lui Dumnezeu să vă ajute să fiți disciplinați în folosirea ei. Evaluările realizate cu credincioșie sprijină slujirea plină de credincioșie!

După evaluare... ce urmează?

Evaluarea are un scop. Este un sistem de educare cunoscut ca „Reflectare – Acțiune – Reflectare”. Folosind această metodă, noi evaluăm, acționăm, și evaluăm din nou. Aceasta este ceea ce a făcut fiul risipitor, din parabola Domnului Isus, descrisă în Luca 15. Într-o zi, fiul risipitor „și-a venit în fire”¹¹ El a luat seama la viața lui, care era deplorabilă. Apoi, a decis să se întoarcă la tatăl lui și să-i ceară să se poarte cu el ca cu unul din argații săi. Apoi, el s-a sculat să ducă la îndeplinire această decizie. Biblia ne dă câteva posibile „acțiuni” la care să „reflectăm” :

- *Să ne schimbăm direcția*: așa cum a făcut și fiul risipitor, putem reflecta la starea noastră curentă și să vedem greșelile făcute. Putem „să ne venim în fire”. Putem să vedem de ce nu ne atingem scopurile și putem ajusta ceea ce facem astfel ca să facem ceea ce intenționează Dumnezeu.
- *Să continuăm în credincioșie*: Dacă examinăm direcția noastră de mers și credem că suntem credincioși în ceea ce facem, acțiunea noastră nu va fi alta decât continuarea înaintării în

aceeași direcție; nu trebuie să ne orpim ci să facem ceea ce îi place lui Dumnezeu și să-i slujim încă și mai mult!

Într-o altă parabolă, Isus spune celor ce îl ascultau despre un comentariu făcut de stăpân, slujitorului său: „*Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!*”¹²

Metode de măsurare a slujirii individuale

Scopul slujirii individuale este de a demonstra în mod activ dragostea lui Dumnezeu către alții și de a dezvolta un stil de viață de slujire, pe măsură ce înaintăm în realizarea faptelor bune pe care Dumnezeu le pregătește mai dinainte.¹³ Acesta este cel mai normal curs al credincioșiei noastre față de chemarea Lui. Mai jos sunt câteva opțiuni care au menirea să ajute pe oameni să-și evalueze credințioșia în slujire. Pot fi folosite în cadrul grupurilor mici, în procesul de mentorizare alături de parteneri responsabili sau în mod individual. Pot fi folosite oral sau în scris.

Indivizii ar trebui încurajați să țină un jurnal pe un carnețel. Pot folosi și calculatorul, completând răspunsul la întrebările din jurnal, de fiecare dată. Le pot trimite și partenerilor responsabili sau mentorului lor.

- *Jurnal 1* este un tip de jurnal pentru o perioadă de o săptămână (poate fi folosit în locul jurnalului de la *Disciplina Dragostei*). Indivizii pot revizui o activitate planificată pentru a împlini intențiile lui Dumnezeu. Aceasta ar trebui să fie ceva ce nu fac în mod obișnuit și care să ajute pe oameni să se îndrepte către intențiile lui Dumnezeu. Am inclus un exemplu mai jos. Un formular necompletat se găsește la Anexa C.
- *Jurnal 2* este puțin mai cuprinzător. Indivizii reflectă mai în detaliu asupra modului lor de viață și asupra slujirii lor în săptămâna care a trecut. Jurnalul îi ajută să se gândească la natura holistă a uceniciei lor, la creșterea și slujirea de care au avut parte. Am inclus un exemplu mai jos iar un formular necompletat se află la Anexa C.
- *Mementourile* sunt un alt mod de a „înregistra” slujirea individuală. Indivizii scriu aceste mementouri în timpul slujirii lor: scrisori, fotografii, poeme sau mici comentarii personale. Pot fi ținute într-o cutie, într-un sertar, pe un panel de afișaj, pe un jurnal sau într-un album. Acestea nu „măsoară” slujirea dar pot da încurajări pentru activități de slujire ulterioare. Ne ajută să spunem altora ce a făcut Dumnezeu și de a marca viața noastră cu ceea ce ne-a învățat Dumnezeu.
- *Povestiri și mărturisiri personale* sunt un alt mod de a măsura credințioșia. Iată mai jos o povestire auzită la o conferință ținută recent. A fost spusă cu smerenie de către un coleg de-al nostru, lider la o organizație creștină aflată într-o țară restrictivă din Asia de sud-est. Acest domn lucra la ajutarea bisericilor din națiunea sa să înțeleagă nevoia de a demonstra dragostea lui Hristos prin slujirea aproapelui lor.

11 Luca 15:17a

12 Matei 25:21

13 Efeseni 2:10

- ❖ Într-o noapte, colegul nostru s-a trezit la 4.00 dimineța, sigur că Domnul îi spunea să se roage pentru călugării budiști care locuiau într-o mănăstire de lângă casa lui. *Credincios Domnului*, el s-a sculat imediat și a început să se roage pentru călugări. Și a înțeles că acești călugări de la mănăstire nu aveau de mâncare.

Ei depind de donațiile care se fac dar aceste donații nu au fost suficiente. Colegul nostru a decis să sune pe alți creștini să le ceară orez, pentru acești călugări. Unii spuneau: „Nu, lasă-i să moară de foame și să se ducă în iad!” Dar el insista. Îi suna pe alții și astfel a putut să colecteze o jumătate de sac de orez, pe care l-a dus la călugărul budist responsabil de mănăstire. Călugărul a fost surprins de mila sa și a întrebat dacă intenția era ca ei să se convertească la creștinism. „Nu”, a răspuns colegul nostru, „*sunt doar credincios instrucțiunilor pe care mi le-a dat Domnul meu Isus, de a iubi pe aproapele!*” Apoi a plecat. O săptămână după aceea, al doilea călugăr în autoritate a venit la el și i-a cerut să-i spună mai multe despre Isus. Prietenul nostru i-a spus Vestea bună. Apoi, călugărul a plecat. După o altă săptămână, același călugăr s-a întors și i-a cerut un schimb de haine noi. „De ce?” a întrebat prietenul nostru. Călugărul a răspuns: „Voi pleca de la mănăstire. Vreau să fiu creștin!” Colegul nostru s-a rugat împreună cu călugărul care a început o nouă viață în Hristos. După mai multe luni, colegul nostru a auzit că fostul călugăr, după puțin timp, a mai adus alți 20 de călugări la Hristos, inclusiv pe cei trei frați budiști de la mănăstire.¹⁴

În acest exemplu, colegul nostru a putut să vadă ceva roade spirituale ale ascultării și slujirii sale, dar acest lucru nu este întotdeauna valabil. Și nici nu a fost scopul lui! Scopul lui a fost, după cum a spus călugărului, să fie credincios lui Dumnezeu și să asculte de porunca lui Hristos. El a fost credincios adevărului revelat în Scripturi și imboldului Duhului Sfânt. El a fost credincios în lucrurile mărunte, rugându-se în mijlocul nopții și colectând orez. El a fost credincios. Dumnezeu a fost credincios!

¹⁴ Surse ale acestor istorisiri sunt disponibile la sfârșitul cărții la anexa intitulată Bibliografie.

1. Scrie despre ceea ce ai făcut săptămâna trecută pentru a ajuta o altă persoană să crească mai aproape de intențiile lui Dumnezeu. Aceasta ar trebui să fie ceva ce nu faci de obicei, ci ceva care te „forțează” să crești mai mult conform chipului lui Isus, slujitorul suprem. Fii specific. Include: ce ai făcut, cine a mai participat, de ce ai făcut acel lucru. Identifică din Luca 2.52, care din cele patru zone de creștere au fost atinse prin activitatea ta.*
2. Descrie sumar ceva ce ai făcut și care a dăunat creșterii tale și a altora, în Hristos. Cere lui Dumnezeu să te ajute să corectezi acel lucru (aceasta nu trebuie să aibă neapărat legătură cu slujirea ta).

*Notă: Acest raport poate fi folosit și pentru a descrie exercițiile de la *Disciplina Dragostei*.

Note de Jurnal

1. *Mă plimbam, ca de obicei, sâmbăta. Unul din vecinii mei mai în vârstă, Arnold, lucra la grădină. M-am oprit și am spus „Bună ziua!” Mi-a spus că soția sa s-a îmbolnăvit foarte rău și se aștepta să moară. Puteam spune că dorea să vorbească cu cineva de durerea lui. În loc să continui să mă plimb, m-am dus la el și i-am cerut să-mi spună despre ce este vorba. I-am spus și eu că mi-am pierdut mama cu un an în urmă. I-am mai spus la sfârșit că mă voi ruga pentru ei, și am făcut acest lucru.*

Zona principală a acțiunii mele a fost socială dar am încredere că Dumnezeu va folosi acel timp pentru a încuraja spiritual pe vecinul meu. Planific să îl întreb dacă pot să-l ajut cu ceva.

2. *La cină, într-o seară, am împărtășit gândurile mele cu unul dintre liderii bisericii. Ceea ce am spus, reflecta ce simțeam eu, dar modul cum am spus-o, nu reflecta dragostea descrisă la 1 Corinteni 13. Am nevoie de Domnul să îmi păzească gura.*

* PATRU ZONE DE CREȘTERE DIN LUCA 2:52

Înțelepciune: Activitatea care ajută să învețe, să explice, să clarifice voia lui Dumnezeu în vreun domeniu de viață

Fizic: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi fizice sau ajută la creștere fizică

Spiritual: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi spirituale sau la creșterea spirituală

Social: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi sociale

Dacă nu ai făcut nimic, scrie „nimic”.

Pune o steluță (*) la fragmentul care a dăunat creșterii.

CREȘTERE PERSONALĂ. Listează acțiuni noi care te-au ajutat să crești în cele patru zone de creștere descrise la Luca 2:52.*

1. Creștere în înțelepciune

Am citit o carte despre intențiile lui Dumnezeu cu privire la relațiile dintre generații.

2. Creștere din punct de vedere fizic.

Săptămâna aceasta am fost bolnav și am avut grijă să nu obosesc prea mult la muncă.

3. Creștere spirituală.

Am petrecut timp în studiu și rugăciune.

4. Creștere din punct de vedere social

Nimic

FAMILIE. Descrie pe scurt cum ai slujit familiei tale în fiecare din cele patru zone de creștere.

1. Ajutarea familiei să crească în înțelepciune

Am citit împreună porțiuni din Biblie și ne-am rugat, la micul dejun.

2. Ajutarea familiei să crească din punct de vedere fizic.

Am spălat vasele de câteva ori.

3. Ajutarea familiei să crească spiritual

La fel ca la #1.

4. Ajutarea familiei să se dezvolte din punct de vedere social

Am petrecut timp cu soția mea.

BISERICĂ. Descrie pe scurt cum ai slujit bisericii tale în cele patru zone de creștere.

1. Ajutarea bisericii să știe ce am învățat sau să crească din punct de vedere al înțelepciunii

Nimic

2. Contribuția la creșterea spirituală a bisericii

M-am rugat zilnic pentru biserica mea și pentru nevoi specifice știute.

3. Contribuția la nevoile fizice ale bisericii mele

Am donat o sumă de bani pentru niște orfani.

4. Ajutarea bisericii în dezvoltarea din punct de vedere social

Am scris câteva emailuri de încurajare câtorva din membrii bisericii

** Am vorbit în mod nepotrivit unuia din membrii bisericii.*

COMUNITATE. Descrie pe scurt slujirea ta între vecini, la muncă sau la școală, etc.

1. Creșterea în a înțelege comunitatea: sau ajutarea ei în creșterea în înțelepciune

Nimic

2. Ajutarea comunității din punct de vedere fizic

Am spălat ceștile de cafea la serviciu

3. Ajutarea comunității din punct de vedere spiritual

Am spus unui vecin bolnav că m-am rugat pentru el

4. Ajutarea comunității din punct de vedere social

Am petrecut timp cu vecinul meu și cu soția lui bolnavă

* PATRU ZONE DE CREȘTERE DIN LUCA 2:52

Înțelepciune: Activitatea care ajută să învețe, să explice, să clarifice voia lui Dumnezeu în vreun domeniu de viață

Fizic: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi fizice sau ajută la creștere fizică

Spiritual: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi spirituale sau la creșterea spirituală

Social: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi sociale

Măsurarea slujirii pentru Bisericile locale sau pentru grupuri mici

Am mai inclus câteva opțiuni de evaluare a eforturilor bisericii locale sau a grupurilor mici. Mai afirm încă odată: liderii bisericii sunt încurajați să selecteze mijloacele care se potrivesc cel mai bine contextului lor. Formularele de mai jos nu evaluează rezultatele ci *procesul*. Acestea ne eliberează de evaluarea subiectivă a ascultării noastre de Hristos și ne ajută să identificăm unde anume ne cheamă Dumnezeu să demonstrăm dragostea Lui. Ele ne ajută să stabilim scopuri măsurabile și obiective care să aibă semnificație. Ele ne ajută să raportăm congregației din care facem parte, în timpul serviciului bisericii, prin scrisori adresate membrilor sau la întâlnirile de grup mic. Ele ajută biserica să laude pe Dumnezeu pentru impactul în comunitate și să se roage pentru nevoi specifice. Ele accentuează angajamentul general al bisericii de a face misiune și încurajează pe oameni în stilul lor de viață, de slujire.

- *Evaluarea #1* este o simplă fereastră a slujirii bisericii în cele patru domenii de creștere.

Pagina 1 este *lunară*. Pagina 2 este un *calendar* alcătuit sumar.

- *Evaluarea #2* este o listă detaliată a domeniilor de slujire comunitare.

Pagina 1 înregistrează slujirea *lunară*. Pagina 2 este *anuală*.

- *Evaluarea #3* pune *întrebări* legate de rapoartele de proiecte sămânță. După câteva proiecte sămânță realizate, acest formular este un mijloc potrivit pentru reflectare.

- *Evaluarea #4* pune întrebarea cum lucrarea holistă schimbă ADN-ul bisericii locale.

Liderii bisericii pot avea nevoie de aceasta la întâlnirea anuală de strategie și contabilizare.

- *Evaluarea #5* este o analiză numerică. Evaluează cât de larg răspândit este mesajul și stilul de viață caracterizat de slujire, în cadrul bisericii locale. Este folosit după ce a fost organizat un *training* despre lucrarea holistă și urmează să se treacă la implementare.

- *Formulare necomplete*: Evaluarea #1 și #2 sunt exemple: formularele goale sunt disponibile la Anexa C. Evaluările #3, #4, și #5 pot fi copiate prin xeroxare, chiar din acest capitol.

- *Memoriale*. Acestea sunt descrise mai jos.

Cum să faci un memorial (mementou)

Memorialul este un alt mod de care biserica se poate folosi pentru a-și aduce aminte de credincioșii în lucrare: scrisori puse în ramă, o fotografie cu o descriere a unei întâmplări, sau orice altceva care ajută pe oameni să își aducă aminte ce a făcut Dumnezeu în comunitate. Biserica nu se feliță pe sine cu privire la bunătatea ei ci se bucură de ceea ce a făcut Dumnezeu prin eforturile sale. Un memorial procură oportunități de a povesti despre lucrarea lui Dumnezeu atunci când cineva întrebă, „Despre ce este vorba aici?”¹⁵ Iată ce a spus o biserică:

- O biserică din SUA a colectat pături și perne pentru a ajuta pe cei fără locuință, în timpul iernii. Biserica a colectat atât printre membrii ei cât și cumpărând de la magazin. Membrii bisericii au mai plasat și o cutie la intrare în magazin, pentru donații pentru procurarea de pături și un afiș explica despre pături că se dorește a fi o expresie a dragostei lui Dumnezeu pentru cei dezavantajați. Înainte de distribuția acestor obiecte, păturile au fost aduse înaintea bisericii, alcătuind o grămadă mare; erau chiar și perne. Biserica s-a rugat și a binecuvântat aceste obiecte și pe oamenii care le vor folosi. Apoi au făcut o fotografie: o pătură și o pernă, ca aducere aminte a credincioșiei și slujirii bisericii.

Transformarea biblică are loc în comunitățile noastre pe măsură ce suntem credincioși și perseverenți față de faptele pe care Dumnezeu le pregătește pentru noi. Umblând la pas cu Dumnezeu, avem potențialul de impact mai mare decât ne putem imagina, *ca și când Isus ar fi Primar*.

¹⁵ Iosua 4:4-7

Luna _____

Biserica, o fereastră **Evaluarea #1**
Pentru biserici locale sau grupuri mici: EXEMPLU

EVALUARE LUNARĂ

Cum a echipat biserica, în ultima lună, pe membrii ei pentru a împlini agenda lui Dumnezeu în comunitate?

- *Slujire Individuală, activități care au fost raportate la întâlnirile de grup mic*
- *Voluntarii au fost pregătiți să viziteze văduve în comunitatea noastră*
- *Pastorul a predicat un mesaj din Iacov 1.27 și a chemat în față pe cei ce doresc să se implice*

Care a fost cea activitate planificată de membrii bisericii în ultima lună, pentru demonstrarea dragostei lui Dumnezeu?

Ce anume s-a întâmplat, în legătură cu fiecare zonă de impact planificată?*

Folosește tabelul de mai jos sau descrie sub formă de narațiune, pe spatele acestei pagini de evaluare.

<p>Înțelepciune</p> <p><i>Am avut un seminar de training pentru voluntarii care au dorit să viziteze văduve din comunitate.</i></p>	<p>Fizic</p> <p><i>Patru grupuri mici au vizitat o văduvă sau o mămică divorțată și au adus un coșuleț cu alimente. O mămică divorțată era de la biserica noastră. Celelalte trei vizitate locuiau în comunitate și nu erau conectate la nici o biserică. Aceste femei au fost plăcut surprinse și bucuroase.</i></p>
<p>Spiritual</p> <p><i>Impact indirect: s-a explicat că aceste coșulețe cu alimente sunt expresie a dragostei lui Dumnezeu pentru ele.</i></p>	<p>Social</p> <p><i>Impact indirect: vizita la fiecare dintre ele a durat un timp mai îndelungat..</i></p>

* PATRU ZONE DE CREȘTERE DIN LUCA 2:52

Înțelepciune: Activitatea care ajută să învețe, să explice, să clarifice voia lui Dumnezeu în vreun domeniu de viață

Fizic: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi fizice sau ajută la creștere fizică

Spiritual: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi spirituale sau la creșterea spirituală

Social: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi sociale

Luna _____

Biserica, o fereastră

Evaluarea #1

Continuare

SUMAR ANUAL

Scrie proiectele completate în fiecare lună.

<p>Ianuarie <i>Petrecere de Anul nou cu copii din vecinătate (social)</i></p> <p>Februarie <i>Întâlnire cu liderii comunității pentru a discuta problema gunoiului pe stradă (Înțelepciune)</i></p> <p>Martie <i>O petrecere la o acțiune de curățenie (Fizic)</i></p> <p>Aprilie <i>Pus la dispoziție locuințe temporare pentru familii de refugiați (Fizic)</i></p> <p>Mai <i>Concert muzical pentru comunitate (Spiritual)</i></p> <p>Iunie <i>Vizitarea văduvelor (Fizic)</i></p>	<p>Iulie</p> <p>August</p> <p>Septembrie</p> <p>Octombrie</p> <p>Noiembrie</p> <p>Decembrie</p>
---	---

Arene ale slujirii comunității

Exemplu

Acțiuni ale membrilor, ca indivizi: Colectează informații de la grupuri mici sau indivizi.

10 Membri care au ajutat familiile să crească în unul din cele patru domenii*

5 Membri au ajutat biserica lor să crească în unul din cele patru domenii

4 Membri care au reprezentat intenționat intențiile lui Dumnezeu între vecinii lor

3 Membri care au reprezentat intenționat intențiile lui Dumnezeu la serviciu

6 Membri care au reprezentat intenționat pe Dumnezeu la școala lor

Acțiunile bisericii: Descrie sumar o acțiune a bisericii în fiecare din aceste arene. Notifică zona de impact.*

1. Cartierul vostru (Familii în criză, probleme observate în cartier, etc.)

Fondul bisericii „Bunul Samaritean” a fost folosit pentru a răspunde nevoilor financiare a unei familii și a trei persoane. (Fizic)

2. Comunitate, în general (Mai mult decât cartierul vostru)

Nimic

3. Instituții publice (școli, spitale, azile, servicii sociale, etc.)

Grupul de tineri a lucrat într-un azil (Social/ Spiritual)

4. Infrastructură (Poliție, recreație, sanitare, case, slujbe, etc.)

Nimic

5. Autoritățile de guvernare (oficialitățile alese, legislația, chestiuni morale, sociale sau legate de dreptate, etc.)

Am ajutat la organizarea micului dejun de rugăciune a guvernatorului local și am participat la el (Spiritual)

Pastorul și doi bătrâni ai adunării s-au întâlnit cu primarul orașului și au cerut să li se spună pentru ce anume să se roage pentru el. (Înțelepciune)

* PATRU ZONE DE CREȘTERE DIN LUCA 2:52

Înțelepciune: Activitatea care ajută să învețe, să explice, să clarifice voia lui Dumnezeu în vreun domeniu de viață

Fizic: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi fizice sau ajută la creșterea fizică

Spiritual: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi spirituale sau la creșterea spirituală

Social: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi sociale

Anul _____

Evaluarea # 2

Arene ale Slujirii comunității

Exemplu

Scrive proiectele completate în fiecare lună.

Ianuarie

Petrecere de Anul nou cu copii din vecinătate (social)

Februarie

Întâlnire cu liderii comunității pentru a discuta problema gunoiului pe stradă (Înțelepciune)

Martie

O petrecere la o acțiune de curățenie (Fizic)

Aprilie

Pus la dispoziție locuințe temporare pentru familii de refugiați (Fizic)

Mai

Concert muzical pentru comunitate (Spiritual)

Iunie

Vizitarea văduvelor (Fizic)

Iulie

August

Septembrie

Octombrie

Noiembrie

Decembrie

Reflectarea grupului: Proiecte Sămânță

Folosește acest format pentru reflectare de grup, pentru proiecte sămânță realizate într-o perioadă de timp determinată.

1. Discută și evaluează proiectul sămânță al bisericii tale din această perioadă de timp.

- Ce proiecte sămânță a realizat biserica ta în această perioadă?
- În ce fel au fost arătate intențiile lui Dumnezeu pentru comunitate?
- Cum a lucrat Dumnezeu în viața participanților?
- Cum a lucrat Dumnezeu în viața bisericii tale?
- Cum a lucrat Dumnezeu în comunitate prin aceste proiecte sămânță?
- Ce roade ai văzut ca rezultat al acestor proiecte sămânță?
- Ce rezultate neașteptate, surprinzătoare ai putut observa ca rezultat al acestor proiecte?
- Ce roade vis a vis de impactul secundar ai observat?
- Ce dificultăți ai înfruntat? Cum ai depășit aceste dificultăți?
- Care din caracteristicile proiectelor sămânță au fost cel mai evidențiate?
- Care din caracteristicile proiectelor sămânță au fost cel mai puțin evidențiate?

2. Ce lecții a învățat biserica ta în procesul de planificare și implementare a proiectelor sămânță în această perioadă de timp?

- Despre Dumnezeu?
- Despre voi înșivă?
- Unii despre alții (oameni din biserică)?
- Despre comunitate (cei din afara bisericii)?
- Despre Împărăția lui Dumnezeu și intențiile Sale pentru comunitatea voastră?

3. Ce avem de făcut de acum înainte?

- Care sunt pașii de urmărit, mai departe, după proiectele sămânță? Cum și când facem acești pași?
- Ce oportunități avem acum pentru lucrări de slujire ulterioare?
- Ce îngrijorări au fost remarcate și care trebuie abordate?
- În ce fel proiectele sămânță și rezultatele lor contribuie la focalizarea lucrării bisericii?
- Care sunt domeniile unde participanții și voluntarii au nevoie de pregătire?
- Cum vei începe să dezvolți aceste domenii?

Elemente ale ADN-ului lucrării holiste în lucrarea bisericii locale

Evaluarea anuală a liderilor bisericii

1. CONVINGERI

- Sunteți voi, liderii bisericii, convinși de faptul că Dumnezeu cere oamenilor Săi, să demonstreze dragostea Sa pentru aproapele vostru? Sunteți convinși că această opțiune nu este negociabilă, ci este voia lui Dumnezeu? Sunteți convinși că ascultarea aduce roadă?
- Ce ați făcut voi și biserica voastră să exprimați această convingere?

2. POCĂINȚĂ

- Ați văzut voi, liderii bisericii, o diferență între lucrarea bisericii și intențiile lui Dumnezeu? Ați condus biserica spre pocăință, ca să se întoarcă și să pășească spre o nouă direcție? Ați făcut vreun comentariu sau vreo afirmație cu privire la pocăința voastră?
- Ce ați făcut voi și biserica voastră pentru a exprima această pocăință?

3. ANGAJAMENT

- Sunteți voi, liderii bisericii, gata să faceți tot ceea ce este necesar pentru a face lucrarea holistă, parte integrantă din ADN-ul bisericii voastre? Sunteți gata să vă asumați riscurile și să investiți timp și efort? Sunteți determinați să faceți acest lucru, chiar dacă pierdeți membri ai bisericii sau dacă loialitatea vă va fi pusă la îndoială?
- Ce ați făcut voi și biserica voastră pentru a exprima acest angajament?

4. APLICARE

- Aplicați voi, liderii bisericii, lucrarea holistă? Este ea exprimată în lucrarea desfășurată de biserică? Sunteți nu numai gânditori și vorbitori ci și ascultători în practică? Folosiți metoda *Disciplinii Dragostei*, a proiectelor sămânță sau alte mijloace tangibile de exprimare a dragostei lui Dumnezeu?
- Ce ați făcut voi și biserica voastră pentru a aplica aceste convingeri?

5. ÎNVĂȚARE CONTINUĂ

- Comunicați voi, liderii bisericii, mesajul acesta oriunde puteți? Este el inclus în predici, în studii biblice, în liturghii, grupuri mici și procese de mentorizare? Credeți că biserica nu va înceta niciodată să fie provocată în credință, ducându-ne cu teamă și cutremur umblarea noastră, ca stil de viață de credincioșie?
- Ce ați făcut voi și biserica voastră pentru a integra învățarea continuă în biserică?

6. RESPONSABILIZARE

- Dați voi, liderii, socoteală de lucrarea și slujirea voastră, atât personal cât și corporativ? Vă așteptați să fiți luați la întrebări? Grupurile mici cer socoteală membrilor lor pentru aplicații? Folosiți aceste mijloace sau altele, pentru a menține credincioșia și ascultarea plină de dragoste, parte integrantă a caracterului bisericii? Cereți rapoarte de la lideri, cu privire la viața lor și lucrarea grupurilor mici?
- Ce ați făcut voi și biserica voastră pentru a da socoteală unii față de alții cu privire la slujirea voastră?

7. MULȚUMIRI

- Menționați voi, liderii bisericii, pe cei ce slujesc, membrii bisericii, în adunările săptămânale ale bisericii, prin mărturisiri, prin afișierul bisericii, prin scrisori de mulțumire sau în grupuri mici, nu pentru a face pe creștini mândri ci pentru a afirma centralitatea dragostei lui Dumnezeu prin iubirea aproapelui, pentru a proclama aceasta ca stil de viață caracteristic fiecărui ucenic al lui Hristos?
- Ce ați făcut voi și biserica voastră pentru a încuraja și a evidenția slujirea?

**Chestionar pentru sănătatea
lucrării holiste a bisericii
(De folosit după un training pentru lucrarea holistă)**

Selectează numai cel mai bun răspuns pentru fiecare întrebare.

Încercuiește doar numărul răspunsului la fiecare întrebare: 1, 2, 3, 4, 5, sau 6.

Urmează instrucțiunile de la sfârșitul chestionarului pentru a evalua sănătatea lucrării holiste a bisericii.

I. Cât de des este implicată conducerea bisericii în demonstrarea dragostei lui Hristos în comunitate prin mici acțiuni de slujire?

1. Niciodată
2. Ocazional
3. De două sau trei ori pe an
4. Lunar
5. Săptămânal
6. În mod regulat, ca mod de viață

II. Ce procentaj din grupurile mici sunt implicate în acțiuni care demonstrează dragostea lui Hristos pentru aproapele lor, cel puțin de 4 ori pe an?

1. Mai puțin de 10% din grupurile mici
2. 10% sau mai mult
3. 30% sau mai mult
4. 50% sau mai mult
5. 70% sau mai mult
6. 85% sau mai mult

III. Ce procentaj, în predicare, include o chemare a membrilor să aplice mesajul la nivelul iubirii aproapelui lor, ca pe ei înșiși?

1. Mai puțin de 10% din predici
2. 10% sau mai mult
3. 30% sau mai mult
4. 50% sau mai mult
5. 70% sau mai mult
6. 85% sau mai mult

IV. Ce procentaj din congregație a participat la un proiect sămânță anul care a trecut?

1. Mai puțin de 5% din congregație
2. 5% sau mai mult
3. 20% sau mai mult
4. 40% sau mai mult
5. 60% sau mai mult
6. 80% sau mai mult

* Dezvoltat în Coreea după o perioadă extinsă de training cu bisericile locale, pentru lucrarea holistă.

V. Cum a fost biserica voastră, un exemplu în lucrarea holistă, pentru celelalte biserici din comunitate?

1. Am trăit ca exemplu de lucrare holistă.
2. Am discutat câteva din experiențele noastre cu o altă biserică.
3. Am făcut legătura cu mărturii ale bisericii într-o întâlnire oficială.
4. Am ținut un program de training pentru a prezenta lucrarea holistă altor biserici.
5. O altă biserică a început lucrarea holistă, datorită exemplului bisericii noastre.
6. Mai mult de o biserică a urmat exemplul bisericii noastre în lucrarea holistă și în training.

VI. Care este influența lucrării holiste a bisericii tale, în lucrarea în alte culturi sau în ucenicia națiunilor?

1. Am fost un exemplu trăit, pentru misionarii noștri.
2. Am comunicat viziunea pentru lucrarea holistă, lucrătorilor misionari.
3. Persoane sau grupuri din biserica noastră au fost implicați în cel puțin o lucrare misionară care demonstrează dragostea lui Hristos.
4. Biserica noastră a trimis membri în echipe pe termen scurt pentru a fi angajați în lucrarea holistă în circumstanțe multiculturale.
5. Biserica noastră are un continuu proces de mentoare a misionarilor, în lucrarea holistă.
6. Biserica noastră a trimis cel puțin un misionar în zone multiculturale, misionar care are o concepție holistă a lucrării.

VII. A fost pregătirea în lucrarea holistă, extinsă la întreaga biserică, inclusiv la copii și tineri?

1. Mai puțin de 5% din oamenii bisericii noastre au fost pregătiți în lucrarea holistă
2. 5% sau mai mulți
3. 20% sau mai mulți
4. 40% sau mai mulți
5. 60% sau mai mulți
6. 80% sau mai mulți

VIII. Ce procentaj din liderii și membrii bisericii practică regulat *Disciplina Dragostei* ?

1. Mai puțin de 5% din congregație
2. 5% sau mai mult
3. 20% sau mai mult
4. 40% sau mai mult
5. 60% sau mai mult
6. 80% sau mai mult

IX. Cât de des realizează membrii bisericii, proiecte sămânță?

1. Membrii bisericii noastre au realizat un proiect sămânță.
2. Membrii bisericii noastre au realizat două proiecte sămânță anul trecut
3. Biserica noastră face un proiect sămânță odată la trei luni.
4. Biserica noastră face un proiect în fiecare lună.
5. Membrii bisericii noastre fac mai mult de un proiect sămânță, lunar.
6. Proiectele sămânță în comunitate sunt o lucrare continuă și pe termen lung pentru biserica noastră.

X. Cum a fost influențată comunitatea prin lucrarea holistă a bisericii?

1. Biserica a făcut un efort inițial de a sluji comunitatea.
2. Biserica a identificat cel puțin un domeniu cu nevoi din comunitate, pe care biserica îl poate aborda.
3. Biserica este implicată în acțiuni continue și consistente care demonstrează dragostea lui Dumnezeu pentru oamenii din comunitate.
4. Mulți din membrii comunității recunosc rolul benefic al bisericii pentru viața comunității.
5. Comunitatea se așteaptă la asistența bisericii în rezolvarea nevoilor comunității.
6. Comunitatea se așteaptă ca biserica să aibă un rol conducător în rezolvarea nevoilor comunității.

INSTRUCȚIUNI: Adunați numerele încercuite de la fiecare întrebare. Comparați-le cu cifrele de mai jos...

Ar trebui să fie un singur număr încercuit la fiecare din cele 10 întrebări (1, 2, 3, 4, 5, ori 6) . Faceți totalul numerelor încercuite. Cel mai mare scor obținut este de 60, dacă #6 a fost încercuit la fiecare întrebare. Cel mai mic scor este 0. Comparați rezultatul adunării cu cifrele de mai jos. Rețineți că cifrele nu reflectă perfect ceea ce lucrează Dumnezeu în cadrul bisericii voastre, dar vă ajută să vedeți cum puteți implementa mai departe viziunea și lucrarea holistă.

Dacă totalul scorului vostru este...

0 – 10 : Biserica voastră nu a văzut încă rolul dat de Dumnezeu, pe care îl are în comunitate

11 - 20: Biserica voastră este conștientă de rolul pe care îl are în comunitate.

21 – 30: Biserica voastră face primii pași în binecuvântarea comunității din care face parte.

31 – 40: Biserica voastră, individual și corporativ, crește în abilitățile și practica de a iubi pe aproapele ca pe sine.

41 – 50: Biserica voastră și membrii ei dau un exemplu sănătos altor biserici.

51 – 60: Biserica voastră, individual și corporativ, lucrează în mod holist. Trebuie să continuați să influențați alte biserici prin exemplul vostru.

Epilog

Dacă Isus ar fi primarul comunității tale , cum s-ar schimba aceasta?

Este o întrebare bună, nu-i așa? A fost deosebit de special pentru mine, să împărtășesc aceste gânduri cu dumneavoastră. Am credea că a fost la fel de provocator și pentru dumneavoastră, în căutarea răspunsurilor la întrebările ridicate, pe cât de provocatoare sunt implicațiile lor. Isus, ca Primar, este una din multe metafore care puteau fi folosite pentru a analiza intențiile lui Dumnezeu, pentru rolul fiecărei biserici în comunitatea unde este aflată aceasta. Această imagine este provocatoare și determinantă! Nu se pune întrebarea că Dumnezeu intenționează pentru fiecare dintre bisericile locale și dintre ucenicii Săi, să fie ambasade și ambasadorii guvernării Sale: atât în proclamarea cât și în avansarea scopurilor Sale. Pe măsură ce încheiem această conversație îndelungată, permiteți-mi privilegiul să cer Tatălui nostru să ne ajute să vedem și să împlinim voia Lui, răspunzând la întrebarea vieții noastre, atât ca individ cât și ca biserică: *Dacă Isus ar fi Primar, cum s-ar schimba comunitatea noastră?*

Tată, mulțumesc pentru frații și surorile mele. Mi-ai dat cinstea de a împărtăși aceste gânduri cu ei, despre Mireasa Domnului și scopul ei. Lasă Duhul Sfânt să coacă și să cearnă bobul de grâu din această prezentare. Fie ca ce este vânturat de Tine să ardă în inimile noastre până nu mai este nimic care să ne țină departe de a împlini cu determinare, în mod intenționat, agenda Ta în bisericile în care slujim. Tată, umple-ne total cu pasiunea de a face voia Ta, întâi în viața noastră, apoi în viața bisericii noastre în care slujim, până când splendoarea Împărăției Tale atrage pe cei pierduți și distruși la lumina Ta vindecătoare. Inundă-ne inimile și viețile cu realitatea că Fiul Tău, Primarul nostru, intenționează să răscumpere toate lucrurile. Să fim atât de plini, că nu mai putem da înapoi de la împărtășirea și dăruirea propriei noastre vieți pentru avansarea agendei Primarului. Vie Împărăția Ta, facă-se voia ta, precum în ceruri, așa și pe pământ! În Numele lui Isus, Amin!

ANEXE

Anexa A
Mai multe exemple

Anexa B
Biserica locală și organizațiile para bisericești

Anexa C
Unelte: Formate folositoare

Îi veți cunoaște după roadele lor.
—Matei 7:16a

Anexa A

Mai multe istorisiri de la oameni ca dumneavoastră, de la biserici ca ale dumneavoastră.

În paginile cărții *Dacă Isus ar fi Primar* ați citit istorisiri ale unor ucenici credincioși lui Isus Hristos, din toate părțile lumii. Dedicarea și ascultarea acestor frați și surori ne inspiră și pe noi; ideile lor creative ne informează iar înțelepciunea lor colectivă ne învață pe noi și pe cei ce pregătesc și încurajează la rândul lor, pe alții. Noi îi recunoaștem după roadele lor. Colecția noastră de istorisiri crește aproape zilnic, precum semințele. Vrem să împărtășim mai multe din aceste exemple cu dumneavoastră.

- “Mai multe istorisiri de la oameni ca dumneavoastră” descrie lucrarea individuală.
- “Mai multe istorisiri de la biserici ca ale dumneavoastră” relatează impactul bisericilor locale în comunitate.
- “De la semințe la copaci” ne arată cum a avut loc multiplicarea lui Dumnezeu cu privire la semințele plantate de biserici locale. Colecția noastră de exemple începe pe la mijlocul anilor 1980 dar majoritatea dintre ele au avut loc după 1999. Ele sunt scrise de către colegii noștri care lucrează în orașe sau sate din Africa, Asia, America Latină, Europa de Est și Statele Unite.

Mulțumesc!

Aceste istorisiri reies din rapoartele trimise de colegii de la Harvest din întreaga lume. Unele dintre ele sunt citate, altele sunt un sumar al evenimentelor iar altele sunt adaptări după original. Mulțumim tuturor celor al căror exemple au fost folosite. Exemple voastre vor învăța și încuraja și pe alții!

Mulțumim tuturor celor ce ați slujit și ați împărtășit această slujire!

Dumnezeu să vă binecuvinteze pe toți,

Bob Moffitt

Voi fi suficient de specific cu locația acestor exemple, ca să înțelegeți că acestea sunt adevărate; voi face însă referiri și la modul general în mod intenționat. Uneori trebuie să protejăm pe acei oameni care lucrează în zone geografice sensibile. De multe ori însă, mă gândesc că aceste istorisiri „ar fi putut avea loc aici!”

Dacă aceste istorisiri se potrivesc sau nu culturii din care faceți parte, vă îndemn să le „traduceți!” în contextul culturii voastre și să învățați din ele și de la cei ce practică lucrarea holistă atât de bine, în lume. Sunt mai multe exemple decât este nevoie, dar am încrederea că

varietatea lor vă va ajuta personal și biserica voastră să vă gândiți la moduri noi de a sluji în comunitate. Doresc să prindeți entuziasmul acestor frați și surori și să vedeți că este posibil și productiv să demonstrați marea dragoste a lui Dumnezeu, folosind resursele pe care deja le aveți la îndemână, în orice context v-ați afla!

Lăsați aceste istorisiri să vă stimuleze să faceți faptele bune pe care Dumnezeu le-a pregătit mai dinainte pentru voi.² Permiteți ca aceste istorisiri să devină o resursă pentru dumneavoastră, să vă ajute să gândiți moduri noi de a sluji, personal și prin biserica din care faceți parte! Dumnezeu are o istorie unică pentru fiecare ucenic din fiecare biserică. Astfel de istorii, inclusiv a dumneavoastră, au așteptat înainte de creație, să fie povestite. Fiți încurajați! Spuneți povestea dumneavoastră!

Mai multe istorisiri de la oameni ca dumneavoastră

Acestea sunt exerciții ale Disciplinei dragostei din diferite țări, puse la dispoziție ca o listă. Mai multe exerciții au fost puțin modificate pentru a evidenția mai bine zona de impact a nevoii. Nu sunt incluse toate cele 12 zone de impact (vedeți capitolul cu Disciplina Dragostei pentru evidențierea exemplurilor de aici). Acestea sunt exemple adevărate de la oameni ca dumneavoastră. Sper ca ele să vă încurajeze să iubiți pe Dumnezeu în mod intenționat!³

Căsuța 1: Familie/Înțelepciune

Un bunic de dorit

Un domn din Asia a devenit foarte serios cu privire la „iubirea aproapelui”. Ca soț, tată și bunic, el are momente de părtășie acasă cu familia, povestind ceea ce a învățat la conferințele noastre. Familia lui îl vede punând în practică principiile învățate în moduri diferite.

Un tânăr fiu devine un adult responsabil

Unul dintre colegi ne-a spus despre fiul lui și prietena sa că doreau să onoreze pe Dumnezeu planificând să se căsătorească. Ei au cerut sfat și înțelepciune. Colegul meu și soția lui s-au rugat cu tânărul cuplu și au vorbit despre educație, angajare, economisire și a rămâne neîntinși înainte de căsătorie, luând în consecință decizii care dovedesc maturitate.

Prizoniere și intențiile lui Dumnezeu cu privire la relații

Tinerele prizoniere sunt învățate despre intențiile lui Dumnezeu pentru relațiile unele cu altele, pentru simplul motiv că toate sunt create după chipul și asemănarea lui Dumnezeu. Ele s-au angajat să vorbească în mod pozitiv celor ce locuiesc împreună cu ele în închisoare, „familia” lor actuală. Ca exemplu, Sheila a vorbit frumos cu o altă fată cu care se certase iar aceasta, mirată, s-a deschis față de ea și au vorbit ore întregi despre sine și chiar s-au rugat împreună.

Căsuța 3: Familie/Spiritual

O atitudine transformată

Cristina a pus în practică ce a învățat, despre iubirea aproapelui, în propria sa familie (o familie tradițională, japoneză, din Brazilia). Ea nu se înțelegea prea bine cu fratele ei cel mai mare. Întâi a cerut lui Dumnezeu să îi schimbe atitudinea iar El a făcut acest lucru. Apoi ea a vizitat pe acest frate și i-a explicat faptul că Dumnezeu a vrut să se pocăiască de atitudinea ei păcătoasă și să ceară iertare fratelui ei. Așa că a cerut iertare. Ea a fost eliberată și relația lor reînsuflețită. (Ulterior, ea a vizitat pe fratele ei de 3 ori, să îi ducă mâncare, deoarece soția lui era plecată)

1 Am inclus multe exemple din Disciplina Dragostei, din Statele Unite, dar mai puține exemple de proiecte sămânță. Vezi Bibliografia pentru mai multe cărți despre lucrarea holistă a bisericii nord-americane.

2 Efeseni 2:10

3 Toate sursele istorisirilor din această Anexă sunt enumerate în Bibliografia de la sfârșitul cărții. Citatele sunt în caractere italice.

Căsuța 4: Familie/Social

Fără plângeri!

Teresina s-a plâns deseori de soțul ei care pleca la sfârșitul săptămânii să joace fotbal, până săptămâna trecută. Atunci ea a aflat că soțul ei închiria terenul, organiza jocuri de fotbal cu tineri din cartier și chiar le pune la dispoziție tricouri. Ea s-a pocăit de faptul că se plângea de soțul ei iar în schimb, l-a laudat pentru ceea ce făcea pentru comunitate și influența pozitivă pe care o avea asupra tinerilor. Mai mult, a început să spele tricourile tinerilor. Aceste schimbări au făcut ca cei doi să fie mult mai apropiați.

Căsuța 5: Biserica/Înțelepciune

Un bătrân care predă

Un bătrân dintr-o biserică asiatică predă lucrarea holistă prin lecțiile pe care le-a învățat la conferințe. El face acest lucru de două ori pe lună, în biserică sa. Ca membru respectat al comunității creștine, a fost invitat să predea lucrarea holistă și în alte biserici, din denominații diferite. El însuși pune în practică, în comunitate, ce a învățat.

Căsuța 6: Biserica/Fizic

Cărucior pentru biserică

Un membru al unei biserici din SUA a contactat o agenție care pune la dispoziție cărucioare pentru persoane cu handicap fizic și a obținut un cărucior, ca donație. Acesta este folosit la biserică pentru oamenii cu dizabilități fizice, în vârstă, de la parcare până în incinta bisericii.

Spălarea picioarelor – un exemplu modern

Un om a spus păstorului bisericii că vrea să împrumute mașina lui. A luat mașina, a spălat-o, i-a schimbat uleiul, i-a pus benzină în rezervor și aer în cauciucuri și l-a adus înapoi pastorului, cu un mic bilețel pe care scria cât de mult apreciază ceea ce face pastorul.

Căsuța 7: Biserica/Spiritual

O declarație de iertare

Cu cinci ani în urmă, o femeie a avut de suferit după o situație dificilă în legătură cu câteva creștine dintr-o altă biserică. Recent, Dumnezeu a început să lucreze în viața ei. Textul de la Matei 5:23-24 a convins-o că ea avea nevoie „să-și lase darul la altar și să se ducă să se împace cu aproapele ei”, adică cu cele care aveau ceva împotriva ei. Ea s-a rugat Domnului să o ierte și i-a cerut să-i dea curaj să se ducă și să vorbească cu ele. Apoi, în ascultare, s-a dus și a cerut iertare spunând în același timp că și ea a iertat. A fost un act dureros dar Dumnezeu i-a dat putere. Ea s-a bucurat de rezultate și a continuat să se roage pentru aceste creștine. În același timp, ele au spus că această întâlnire le-a adus mai aproape de Dumnezeu, prin chiar ascultarea acestei surori.

Calitate excelentă, a interiorului

La o biserică din Brazilia, un tată a reparat o cutie folosită pentru darurile de bunăvoie ale membrilor bisericii. El a făcut o treabă de foarte bună calitate. Fata lui, de 12 ani, Luiza, a brodat o cruce pe o pernă și a pus-o în interiorul cutiei. Tatăl Luizei a observat efortul fetei de a broda foarte frumos, un obiect care urma să stea în interiorul cutiei. Aceasta a amintit colegilor noștri de exemplul din trecut al unor creștini tâmplari: acești oameni demonstau că erau creștini pentru că mobila fabricată de ei avea aceeași calitate și pe afară și pe dinlăuntru. „Exemplul acestei fete, au spus ei, a inspirat pe mulți și au dat curaj multora de a face o lucrare de calitate pentru Domnul.” Ceea ce a făcut ea, nu a fost doar pentru biserică, ci pentru Dumnezeu.

Căsuța 9: Comunitatea locală/Înțelepciune

Cere autorităților

Un credincios din Coreea a vizitat un oficial guvernamental local și i-a cerut să i se explice care ar fi problemele comunitare cu care se confruntă, explicând că în felul acesta, biserica din care face parte dorește să găsească moduri în care să ajute.

Căsuța 10: Comunitatea locală/Fizic

Slujire marcată de smerenie și canalizare

Colegul nostru din Africa s-a confruntat cu o provocare exersând Disciplina Dragostei:

Isus a spus, “Dacă Eu, Domnul și învățătorul vostru, v-am spălat picioarele, și voi trebuie să faceți la fel.” Acesta este un exemplu de umilință din partea Domnului Domnilor. Am avut recent ocazia de a arăta smerenie. Sistemul de canalizare al vecinului meu s-a spart iar mirosul era îngrozitor. Autoritățile nu au putut veni imediat și nimeni nu s-a înghesuit să repare această țeară relativ mare. Cineva de la primărie mi-a cerut sfatul. Am sugerat să cumpărăm mănuși și am cumpărat. Cineva trebuia să aibă curajul să ștergă suprafața și am început eu. Toți cei prezenți se uitau la mine, acoperindu-și nasul cu o mână. Am făcut asta pentru vreo 15 minute. Apoi, alți patru s-au alăturat. Până la urmă, toți au participat. După trei ore am reușit să curățăm locul. Acum situația se află sub control..

Utilitățile plătite pentru o femeie care aduna cartoane

O femeie din Asia, se ruga pentru ocazii de a sluji unei femei necredincioase, din vecini. Domnul i-a pus pe inimă să facă ceva pentru această femeie săracă, al cărei fiu avea de suferit de pe urma unui accident de mașină. Ea aduna bani din strângerea de cartoane pentru reciclare. Femeia de la biserică s-a dus la cea săracă să o ajute. La început aceasta a fost ofensată și a refuzat ajutorul, crezând că va fi patronată de cea credincioasă. Dar i s-a explicat că ea reprezenta biserica locală și dorea să o ajute necondiționat, în Numele lui Isus. Până la urmă, femeia săracă a acceptat oferta de a i se plăti factura la utilități pentru o lună. Femeia săracă ce colecta cartoane, era budistă. Nora ei se duce la o biserică creștină, dar aceasta niciodată nu i-a spus despre credința ei. Femeia credincioasă a promis că o va susține în rugăciune pentru a vedea dragostea lui Hristos.

Saci de legume

Un trainer din Africa mi-a istorisit despre prietenul său:

Prietenul meu James a soluționat o problemă pentru vecinul său care avea nevoie de legume. A plantat 50 de semințe diferite de legume în grădina acestuia. Curând, vecinul avea ce recolta. Aceasta a fost o idee excelentă și merita să vezi acele plante!

Adunarea gunoaielor în drum spre biserică

Acest raport din Asia ilustrează valorile, obiceiurile și schimbarea perspectivelor pe măsură ce demonstrăm dragostea noastră pentru Dumnezeu și pentru alți oameni. O membră a unei biserici, care participă la întâlnirea de rugăciune de dimineață, a început să strângă gunoaiile aruncate pe stradă, în drum spre biserică. A făcut lucrul acesta prima oară ca temă a Disciplinei Dragostei dar acum, ea face acest lucru de câte ori se duce la biserică. Acum ea are noi valori!

Salariu pentru învățător

Un reprezentant al unei misiuni de evanghelizare și misiune a spus și altora despre pregătirea în lucrarea holistă, la care a participat precum și despre beneficiile observate în timp ce preda și el mai departe aceste principii:

Noi avem un evanghelist ca învățător la clasele I-IV. El folosește o treime din salariul său pentru a plăti salariul unui alt învățător, căruia i s-a dat oportunitatea de a preda, de a predica și de a interacționa cu oamenii.

Un pastor de la sat ajută pe copii

Acesta este un exemplu tot dintr-un sat asiatic. Un pastor lucra acolo de 20 de ani, cu puțină roadă. Încurajat fiind de un mentor, el a început să demonstreze dragostea lui Dumnezeu prin procurarea de pături, îngrijire medicală și educație pentru copii. Două dintre fete au devenit creștine iar părinții lor sunt de mare ajutor. Comunitatea a început să aprecieze aceste fapte ale dragostei. Dumnezeu a început să lucreze în inimile oamenilor din acest sat budist.

Dragostea lui Dumnezeu și orfani budiști

După ce un pensionar creștin a organizat construcția unui drum necesar comunității, el a avut relații excelente cu profesorii de la școala publică, cu vecinii musulmani și cu cei de la templul budist și orfanii budiști. Ca rezultat el a continuat să îi ajute. A ajutat orfelinatul să repare un acoperiș cu o pantă periculoasă la una dintre clădiri și să îmbunătățească sănătatea lucrătorilor de la bucătărie, înlocuind podeaua de pământ cu una de ciment. Oamenii aceștia au recunoscut că dragostea acestui frate venea din partea lui Dumnezeu.

Proprile ei flori

Citiți cu atenție acest exemplu simplu trimis de unul din colegii noștri din:

Citeam un articol de ziar care scotea în evidență un gardian care reușea să supraviețuiască în baza unui venit foarte mic. Fata lui vindea flori și primea și ea o sumă mică de bani. În articolul de ziar se spunea că dacă fata ar fi avut propriile ei flori, venitul ar fi fost mult mai mare. Lucrul acesta mi-a rămas în memorie. Am sunat la ziar și am spus ce vreau să fac. Ziaristul a sunat familia iar noi am contribuit financiar. Familia a fost adânc recunoscătoare și au început să-mi mulțumească dar le-am spus că dragostea lui Dumnezeu m-a făcut să răspund la nevoile lor. Suma a fost mică, dar impactul m-a surprins total.

Pastorii ajută pe o femeie să îngrijească terenul ei

Un coleg din lucrarea holistă din Asia ne-a povestit:

Trei pastori au fost în misiune într-un sat. O femeie era împotriva mesajului lor. Pastorii au decis să o ajute la fermă; doreau să arate că pastorii nu sunt interesați doar de aspectul spiritual ci, ca Isus, erau interesați și de cel fizic și social. Imediat, femeia a devenit atentă la mesajul lor, ca întreaga comunitate. Ziua când au plecat a fost tristă: oamenii nu doreau ca pastorii să plece și au cerut să se facă o biserică în comunitatea lor.

Hrană și ajutor pentru un om fără locuință

Acest exemplu vine de la un coleg din Statele Unite:

Am observat un tânăr cu îmbrăcămintea murdară care căuta în coșul cu gunoi. L-am întrebat dacă ce căuta era de mâncare. Așa și era. Am cumpărat mâncare și de băut și i-am spus că este un semn al dragostei lui Isus față de el. L-am mai întrebat despre starea lui socială. Venise la Los Angeles cu o noapte mai înainte, să-și caute fratele și să găsească de lucru. Nu avea nici un ban și nu mâncase de o zi. L-am întrebat dacă se ducea la biserică, iar el a spus că nu, dar dorea să meargă. I-am făcut legătura cu un prieten dintr-o biserică din apropiere care putea să-l ajute. I-am dat cartea mea de vizită și i-am cerut să mă caute dacă mai are nevoie de ceva și-l pot ajuta.

“Sare între ei”

Un om din Asia folosește abordarea holistică în lucrarea de misiune atunci când pregătește evangheliști pentru sate:

Am trimis un evanghelist să locuiască într-un sat. I-am spus acestuia despre proiectele sămânță. El s-a dus mai întâi la mănăstire și a discutat cu cel mai în vârstă călugăr. S-a mai întâlnit și cu conducătorul satului. A participat la montarea lămpilor fluorescente de pe stradă și s-a rugat pentru sătenii. A mai distribuit și medicamente. A comunicat cu oamenii și le-a schimbat perspectiva așa cum schimbă sarea gustul mâncării. Până la urmă, sătenii l-au considerat ca pe unul dintre ai lor. Într-un an, 14 oameni deveniseră creștini. Acesta este un exemplu al eficienței plantării seminței.

Dragoste pe roți

Dragostea lui Dumnezeu și o bicicletă au trecut printr-un lanț de acte de generozitate:

Am predat despre sacrificiu și semințe. Curând, un om ne-a sunat și a spus: am o bicicletă pe care vreau să o donez. Noi am răspuns “Excelent! Știm un băiat de 7 ani căruia i-ar place foarte mult. Numele lui este Vinicius!” A doua zi însă, acel om a sunat din nou și a spus: „Îmi pare rău, dar soția mea a dat bicileta unei nepoate.” Nu spusese nimic lui Vinicius așa că nu a fost o problemă. Dar câteva zile mai târziu, tatăl lui ne-a spus: “Un prieten tocmai a dat o biciletă nouă lui Vinicius! Puteți da bicileta lui, altcuiva?” Am spus că da și i-am spus tatălui lui Vinicius că cu câteva zile mai înainte, un alt om oferise o biciletă! Am luat bicileta veche a lui Vinicius: aveam un alt plan. Am dus-o lui Bruno, nepotul lui José, pantofarul. El a fost foarte bucuros! José ne-s spus că dorea să îi cumpere o biciletă lui Bruno dar nu și-au permis. Au cumpărat piese, una câte una, cu gândul să îi facă o biciletă din bucăți. De Crăciunul trecut, abia cumpăraseră cadrul și furca. Dar Dumnezeu i-a dat o biciletă completă printr-un lanț de dăruire plină de generozitate al copiilor Săi!

Căsuța 11: Comunitatea locală/Spiritual

Rugăciune pentru cartier, în plimbare

Un om s-a „plimbat rugându-se” prin cartierul său. Pe când se plimba printr-o anumită zonă, se ruga pentru cei cu care se întâlnea și pentru cei din case, pentru copii de la școală și cei ce aveau afaceri. Un alt om a făcut același lucru, dar se ruga alergând.

Un timp de meditație pentru o mamă

O tânără liceană s-a oferit să aibă grijă de doi copii ai unei mame, ca aceasta să aibă timp de meditație și studiu din Cuvânt și rugăciune.

Căsuța 12: Comunitatea locală/Social

Prăjituri

Iată un alt exemplu trimis din America de Sud:

Era de Paște. O familie a decis să dea prăjiturele celor pe care îi întâlneau pe stradă. Au preferat prăjiturele în loc de bomboane, ca să fie mai sociabili și să ajute pe oameni să celebreze acest eveniment. Soțul a plecat de acasă cu prăjiturele și i-a cerut lui Dumnezeu să îl îndrume către cineva care ar aprecia un astfel de mic dar. Cum a trecut de colțul unei clădiri, a văzut pe un om trăgând un cărucior. În cărucior era un copilăș. S-a apropiat de ei și a dat omului prăjiturele. Au stat de vorbă și apoi el i-a urat Paște fericit! Omul, s-a întors către copil și a spus, "Uite, fata mea, Paște fericit!"

Îmbrățișarea unui dușman

Aceasta este o istorisire provocatoare de la un trainer din Africa:

Vecinul meu, John, vede pe vecinii lui cu ochi diferiți. Câțiva dintre ei au fost la închisoare datorită genocidului. Au fost recent eliberați și s-au întors acasă. John s-a dus la acești oameni care i-au ucis rudele și le-a spus că îi iubește și că îi iartă. Chiar i-a îmbrățișat! O îmbrățișare face diferență! Oameni ca John vor avea un rol important în transformarea societății noastre.

Coșul cu cadouri

Soția unui pastor din Asia a dorit să arate dragostea ei față de o vecină, dar nu cunoștea multe ne-creștine. Ea se duce la o sală locală de spa, de două ori pe săptămână. Femeile care pun la dispoziție prosoape lucrează acolo pentru patronul acelei săli. După multă rugăciune, soția pastorului a decis să pregătească un coșuleț cu cadouri pentru aceste femei și să le dea, ca semn de apreciere pentru slujirea lor. Femeile au fost deosebit de bucuroase și surprinse.

Mai multe istorisiri de la biserici ca ale voastre

Acestea sunt exemple de proiecte sămânță realizate de biserici locale, biserici ca ale voastre. Uneori, ele captează prima încercare a unei biserici să lucreze în mod holist către cei din vecinătate. Uneori, exemplele arată biserici care au o îndelungată experiență în slujirea holistă.

AFRICA

O mare diferență în viața oamenilor

Trei biserici dintr-o comunitate au implementat proiecte sămânță care au realizat un impact deosebit în viețile celor din comunitate:

- Într-o biserică, 7 membri au ajutat o persoană săracă și oarbă. Cei 7 au ales o zi pe săptămână și au dat propria lor porție de mâncare, acelei persoane. Au făcut acest lucru pentru mai multe luni. Ei au declarat: „A fost un angajament sfânt!” Același grup a ajutat două eleve care nu erau credincioase. Datorită unor probleme de familie, elevele au fost forțate să nu se mai ducă la școală, de la mijlocul anului școlar.

- A doua biserică a ajutat o văduvă care și-a pierdut soțul în război. Au făcut posibil ca femeia să primească o sumă de bani pentru îngrijirea familiei până ce a obținut sprijin financiar guvernamental, efort care necesită multă muncă, timp și bani. Grupul mic de la biserică a mai ajutat și pe o persoană cu handicap, la plata chiriei timp de două luni. Ulterior, l-au ajutat să-și găsească o slujbă și de atunci, acest om se întreține singur din venitul obținut.
- Cea de-a treia biserică, prin 8 membri, au strâns bani pentru a pune la dispoziție împrumuturi pentru mici afaceri. Ei au identificat 5 familii sărace (3 din biserică și două din afara ei) care aveau nevoie de asistență pentru a începe o mică afacere.

Astuparea unei gropi mari

Imaginați-vă reacția vecinilor când au văzut pe cei de la biserică muncind:

Era o groapă în mijlocul drumului, atât de mare că oricine putea cădea și se putea răni grav. Vecinii se obișnuiseră cu ideea că nu se va astupa niciodată. În vecinătate era o biserică care fusese trezită în responsabilitatea față de comunitatea în care se afla. Biserica a adus nisip, pietriș și ciment. Când oamenii de la biserică munceau, cei din comunitate priveau ce fac. Cineva a întrebat de ce fac acel lucru. Creștinii au răspuns că sunt de la biserică și doreau să exprime dragostea lui Dumnezeu pentru comunitate. Oamenii au rămas uimiți. Unii s-au alăturat creștinilor la muncă iar alții au adus de mâncare muncitorilor.

Anagajarea unui buldozerist

Unul dintre angajații noștri ne-a transmis acest exemplu spus de unul dintre studenții pe care îi pregătea la un colegiu biblic:

Drumul spre biserică noastră și spre sat nu mai era practicabil pentru mașini. I-am spus pastorului despre proiecte sămânță. Biserica a decis să angajeze un buldozer ca să niveleze drumul. Aceasta a fost realizat cu ajutorul membrilor bisericii, într-o sâmbătă. Copiii din sat au venit și au cântat, au jucat, bucuroși de ce se făcea și mulți dintre ei au început să vină la biserică.

Împrumut care permite unei văduve să se autoîntrețină

O biserică asista financiar pe o văduvă care avea de crescut o fetiță și doi băieți. Nu avea nici un venit ca să-și poată crește copiii. După o conferință, comitetul bisericii a început să gândească diferit. În loc să îi acorde bani periodic, comitetul a decis să îi dea o sumă de bani pentru a începe o mică afacere. Comitetul a fost foarte mulțumit observând progresul femeii într-o perioadă scurtă de timp iar fata ei a ajutat-o în această afacere. Văduva poate acum să se întrețină, pe ea și familia ei și este foarte mulțumită de biserică aceasta.

De la prostituție la broderie

Nu demult, biserică a ajutat o femeie prin programul de lucrare holistă, să obțină o mașină de cusut și să înceapă o mică afacere: broderie pe obiectele pe care le cosea. Înainte să vină la Hristos, femeia practica prostituția. Evanghelia lui Isus Hristos a schimbat-o! Aceeași biserică a organizat un eveniment de strângere de fonduri pentru programul de lucrare holistă. Femeia a contribuit cu obiecte brodate pe care le-a vândut iar venitul l-a dat pentru binecuvântarea altora.

Mulțumit pentru sobe și apă

Ascultați ce se spune în aceste cuvinte, din parte unor oameni care au fost ajutați cu sobe sau bazine de apă donate de o biserică locală:

- *Înainte să am această sobă, deseori opream copiii să se ducă la școală pentru că aveam nevoie de ei să pregătească lemne pentru foc. De multe ori trebuiau să se ducă departe și era periculos. Focul pe care îl făceam ardea prea multe lemne. Acum pot să și gătesc cu o bucată de lemne sau două. Fac economie și de chibrituri... Copiii mei sunt acum protejați și se pot duce la școală.*

- *Sunt orb și așa este și soția mea. Noi locuim pe un deal și nu putem merge jos, să luăm apă. Grupul acesta ne-a construit un bazin de apă iar vecinii spun: "Dumnezeu face ca bazinul să fie plin cu apă!"*

ASIA

Fulgerul și o nouă casă

În timpul unei furtuni, un fulger a lovit și deteriorat casa unei văduve și a unei familii cu 4 membri. Văduva nu a mai dorit să intre în partea de casă deteriorată, de teama spiritelor rele. Atunci când membrii bisericii au auzit de acest lucru, s-au rugat pentru această familie timp de 15 zile și i-au cerut lui Dumnezeu să le arate cum să slujească acestei familii. Au decis să înceapă o strângere de fonduri pentru a cumpăra materiale pentru o casă nouă. Casa aceasta nouă a fost gata în două zile. Familia văduvei locuiește acum în această casă nouă și nu le mai este teamă de spirite rele și vin să se închine lui Dumnezeu în mod regulat. Văduva mulțumește acum lui Dumnezeu pentru binecuvântările Sale peste familia ei.

„Un pahar cu apă rece în Numele Lui”

Un grup de 30 de tineri din două biserici locale au participat la un program de pregătire holistică. Ei au răspuns la nevoile locale odată cu creșterea temperaturii, vara și cu scăderea cantității de apă potabilă. Aceste două biserici mici au strâns bani și au pus la dispoziție apă rece, în mod gratuit, tuturor celor ce treceau pe stradă. Cei de la ziarul local au văzut aceasta, au scris despre activitate, menționând că a fost făcut în Numele lui Isus și au dat și un citat din Scripturi.

Proiecte sămânță într-o comunitate influentă

O biserică dintr-o altă comunitate este localizată într-o zonă foarte bogată. Așteptările academice sunt foarte ridicate. Copiii se duc la școală sau fac pregătire de dimineața până seara. Biserica a descoperit că proiectele sămânță „vorbesc” și oamenilor din această comunitate:

- Două grupuri au oferit snack-uri gardienilor care lucrează în complexele de apartamente. Grupul de seară al tinerilor a avut disponibil 17 snack-uri dar erau necesare 20 pentru toți gardienii care lucrau acolo. Tot grupul s-a dus la McDonald's. Era târziu iar hamburgerii erau la preț redus. Grupul a văzut că Matematica Împărăției funcționează!

- Un grup de femei a invitat pe un scriitor binecunoscut, ca vorbitor, la o întâlnire de copii, pentru a le spune din experiența lui. Au participat 27 de femei care nu vin la biserică.

- Un alt grup de femei a susținut un forum pentru tineri, în acel cartier bogat, cu teme despre nevoile tutoriale ale copiilor. Au participat 20 de localnici din comunitate. Au discutat despre faptul că unele familii plătesc foarte mulți bani pentru pregătiri de proastă calitate. Proiectul sămânță a arătat bisericii unde este o ușă deschisă pentru a sluji aceste familii înstărite din comunitatea lor, punând la dispoziție tutori creștini de calitate.
- Un alt grup de femei a organizat un număr de voluntari pentru a ajuta pe elevii mai mici să treacă strada după orele de școală. (Acest efort a continuat ca o lucrare permanentă a bisericii. Voluntarii care ajută pe copii, poartă veste reflectorizante cu numele bisericii.)
- Două grupuri au slujit celor ce sunt în slujba comunității. Un grup a dus o gustare pompierilor. Iar un alt grup a dus o gustare tuturor polițiștilor aflați la datorie. O femeie a spus: „Am dorit să slujim pe aceia pe care nu vrem să-i întâlnim. Primul grup care ne-a venit în minte a fost cel al polițiștilor. Așa că am fost, cu puțină teamă și am slujit polițiștilor.”
- Un grup de femei a curățit un teren de joacă pentru copii din vecinătatea unui complex de apartamente, îndepărtând cioburile de sticlă din nisip.
- Un alt grup s-a dus într-o zonă rezidențială de bătrâni. Au stat de vorbă cu ei și le-a tuns părul. Acest grup dorește să se întoarcă și să ajute pe bătrâni să facă exerciții fizice.
- Un alt grup a găsit o zonă foarte săracă cu apartamente. Inițial, au gândit să distribuie îmbrăcăminte donată de un membru al bisericii care și-a lichidat de curând afacerea. În schimb, au hotărât să ajute pe rezidenții cartierului la curățenie.

O conferință de training foarte aglomerată

Biserici din zona Layshi au organizat o conferință despre lucrarea holistă și concepția biblică despre lume și viață. Această conferință a fost planificată să dureze 10 zile și au participat mai mult de 100 de lideri creștini și membri de biserici din 4 grupuri etnice venind din 20 de sate. Aceste zile și nopți au fost pline de sesiuni de învățare, post și rugăciune, prezentarea filmului Isus, o competiție corală, un serviciu de vindecare, botezuri, grupe mici de rugăciune și o chemare la mântuire unde 60 de oameni au răspuns, dedicându-și viața lui Isus Hristos. Biblii traduse în limba locală precum și îmbrăcăminte au fost aduse pentru aceste biserici și comunitate, din capitala țării.

Layshi este un oraș la care se ajunge cu greu, așezat la mare înălțime în zona montană. Este nevoie de 6 zile pentru a se ajunge din capitală, la Layshi: o zi cu trenul, o zi cu mașina, o zi cu autobuzul și trei zile pe râu. În trecut, oamenii erau cunoscuți pentru război și vânatoare. Evanghelia a ajuns să influențeze și pe acești oameni iar acum, acolo, sunt multe biserici.

Mai multe proiecte sămânță au fost realizate în timpul conferinței:

- Vizitarea celor bolnavi din spitalul local, la care au adus mâncare și au fost spuse rugăciuni
- Vizitarea văduvelor din biserică și curățenie în casele lor
- Construirea a unei mâini curente de 8 m lungime pentru ca treptele de pământ să poată fi folosite în siguranță și de membri mai în vârstă ai bisericii și a celor din comunitate care sunt invitați la biserică.

AMERICILE

(Sunt incluse și Insulele Caraibe)

Pastorii curăță gunoaie

O comunitate a găzduit o conferință pentru lucrarea holistă. Oamenii din această comunitate folosesc de obicei intrarea orașului ca loc de depozitare a gunoiului. Trainerii conferinței au sugerat ca proiect sămânță curățirea acelui spațiu, dar pastorii nu erau prea siguri că vor face acest lucru! După câteva încurajări, s-au decis să curețe a doua zi, locul de acele gunoaie. Întâi, primarului comunității i s-a cerut permisiunea. Acesta a rămas mut de uimire, dar a fost de acord. A doua zi, 20 de pastori au colectat și au ars mulți saci de gunoaie ce puteau fi arse. Cele care nu au putut fi arse au fost colectate și luate de către un camion aparținând municipalității. Locuitorii se uitau cu amuzament la liderii creștini care le vizitau orașul. Primarul a adus sucuri și biscuiți iar seara a plătit pentru cină. Această experiență a avut un impact foarte mare asupra pastorilor, la fel de mare ca și asupra orașului. Aceștia au învățat o metodă ce poate fi practică cu bisericile lor, demonstrând dragostea lui Dumnezeu în moduri practice și fără fonduri externe.

Petrecere surpriză de Crăciun

Copiii dintr-un sat sud american au avut o petrecere minunată la școală, celebrând terminarea perioadei petrecute la grădiniță și Crăciunul. Apoi copiii au plecat. O oră mai târziu, 12 copii din oraș au venit să ajute: cu pinata, bomboane și prăjituri. Erau pregătiți să spună povestiri biblice. Acesta era proiectul lor sămânță, dar au venit prea târziu. Nu mai era posibil să cheme înapoi copiii de la grădiniță; unii locuiau foarte departe. În schimb, un adult s-a dus pe bicicletă în comunitate și a invitat copiii de acolo. În 10 minute, peste 150 de copii au venit la petrecere! Ei au fost aceia care s-au bucurat de povestirile biblice, bomboane, pinata și prăjituri, ceea ce au adus copiii de la oraș ca proiect sămânță. Dumnezeu a făcut ca petrecerea să fie o surpriză plăcută pentru mulți care altfel, nu ar fi avut parte de așa ceva.

Bazarul cartierului

O biserică a organizat un bazar pentru cartierul din care făcea parte. A fost descris ca un „timp de coeziune, prietenie, spontaneitate și cinste.” 40 de oameni au adus îmbrăcăminte, ornamente pentru casă, jucării, toate la schimb. A fost o după amiază caldă iar oamenii stăteau sub un pom și beau ceai. Bazarul a ținut până seara. Lucrurile care au rămas nevândute la bazar au fost date unei doamne care locuiește într-o zonă săracă de lângă biserică. Ea urma să le vândă pentru a putea întreține familia sa de 7 membri. După aceasta, femeia a invitat biserica să țină servicii de închinare la ea acasă.

Renovarea unui azil

O femeie a participat la un proiect sămânță, în Statele Unite și a fost inspirată să facă același lucru în Mexic, acolo unde locuia o perioadă în timpul anului. Ea a spus unei mici biserici în care se vorbea engleza despre proiectele sămânță. Lângă biserică se afla un azil cu 80 de rezidenți. Clădirea avea nevoie de reparații serioase. Biserica a strâns fonduri pentru vopsea, pentru reparații și pentru câte o comodă pentru fiecare rezident. Pentru trei zile, membrii grupului au pictat toate camerele după ce s-au făcut reparații. Apoi au cumpărat fructe proaspete și rulouri pe care le-au mâncat împreună cu rezidenții. Au invitat și un artist plastic care a pictat o imagine murală pe peretele de la intrarea în clădire. În anul următor

Grupul a făcut planuri de renovare a băilor din acea instituție, lucrând alături de membrii unei biserici, vorbitori de limbă spaniolă. La momentul respectiv, bătrânii de la acel azil făceau baie în picioare și turnau apă cu găleata, dar noile băi au acum apă caldă curentă și bănci pe care să se așeze.

Mic dejun pentru părtășie

Doi bărbați dintr-o biserică de oraș, foarte mare, au devenit îngrijorați de tinerii abandonați de părinți, fie din cauza unor morți subite, fie datorită divorțului sau separării temporare. Aceștia au vrut să spună acestor tineri că Dumnezeu nu îi va abandona niciodată, chiar dacă părinții lor au făcut acest lucru: lui Dumnezeu îi pasă de ei și se îngrijește mult de nevoile lor. Ei au reflectat cu seriozitate asupra mai multor pasaje biblice cum ar fi Psalmul 26:10-11, Isaia 63:16, și Psalmul 118:8. Ei au decis să organizeze un mic dejun de părtășie. Cum declarau ei, „proiectul este mic și ușor de realizat: de către o biserică, într-o casă, cu diferite grupuri de oameni.” Au prezentat propunerea pastorului lor, care a fost de acord. Biserica a pus la dispoziție fondurile necesare, o sală de clasă, scaune și mese. 40 de tineri au venit la primul mic dejun organizat. Au stat de vorbă, au băut cafea, au mâncat pâine, gem și brânză. Li s-a prezentat în mod specific de ce anume este îngrijorat Dumnezeu, atât cu privire la spiritualitatea lor cât și cu privire la nevoile fizice și sociale. Ei au spus mai târziu că nu și-au imaginat că mai sunt oameni care sunt sinceri în preocuparea lor față de nevoile tinerilor și față de ei înșiși, ca persoane. Unii au fost și ei deschiși și au spus despre frustrările și suferințele lor. Și-au dat seama că nu sunt singuri și au exprimat mulțumirea față de Dumnezeu și față de cei doi bărbați, luând împreună decizia de a continua acest fel de întâlniri în fiecare lună.

Distribuții de jucării și alimente

Alba, Claise, și Bruno sunt studenți la o școală biblică și au decis să distribuie jucării și alimente într-o comunitate săracă. Au început cu rugăciune. Biserica lor a donat jucării, alimente, coșulețe, felicitări și un microbuz și a pus la dispoziție voluntari ca să ajute. Au vorbit și s-au rugat cu fiecare care a venit și a donat lucruri. Planificarea a durat două sau trei zile iar implementarea a durat 4 ore. 300 de membri ai bisericii au participat într-un fel sau altul. Beneficiarii au fost 50 de familii din Vila Conquista, care au contribuit și ei cu culegere de informații despre nevoile din comunitatea lor. Aceasta a fost o inițiativă de pionierat care a stimulat biserica și pastorul să facă mai multe. Acum, biserica vorbește despre deschiderea unui centru de zi pentru copiii cu nevoi.

Practica școlară și predarea

Lucrarea holistă face parte din curricula unei școli creștine. În clasa a șasea, elevii aleg un președinte pentru fiecare din cele 4 zone evidențiate în Luca 2.52. Președintele însărcinat cu zona *înțelepciune* crează moduri de a ajuta pe elevii care au nevoie să învețe mai bine. Președintele însărcinat cu zona *spirituală* se roagă și ajută cu devoțiunile de grup. Studenții responsabili cu zona *fizică* ajută la curățenia din clase și desenează postere pentru pereți. Elevii responsabili cu zona *socială* asistă pe ceilalți colegi în relațiile unii cu alți.

Patru dintre elevii din clase gimnaziale au predat despre lucrarea holistă la o școală publică din vecinătate, pentru o perioadă de trei luni. Au avut de completat 140 de ore de predare pentru a obține certificatul de absolvire al școlii gimnaziale. Directorul școlii publice a fost plăcut impresionat și a cerut mai multe materiale educaționale.

Tinerii fac curățenie în curtea bisericii

Unul dintre colegii noștri au pregătit mai mulți tineri la biserica sa apoi a plecat într-o călătorie mai lungă. Când a plecat, curtea bisericii era plină de buruieni și obiecte abandonate. Un om s-a oferit să facă curățenie pentru o sumă mare de bani, dar biserica nu a avut. Ronald, unul dintre tinerii participanți la trainingul de la biserică, a încurajat mai mulți tineri să fie volutari la o astfel de activitate. I-a ajutat să planifice și au pus bani împreună pentru mâncare și sucuri. Au petrecut o zi întreagă pentru curățirea curții. Ei au povestit ulterior că a fost „ca un fel de petrecere” iar munca au făcut-o cu bucurie. Pentru că biserica se afla într-o zonă centrală a cartierului, curățenia a îmbunătățit nu numai imaginea bisericii ci și a cartierului lor.

Semne vizibile ale unei transformări crescânde

Unul dintre angajații noștri dintr-o țară din America de Sud, a raportat semne de transformare comunitară, într-o comunitate care a fost mai lentă în răspunsul ei la lucrarea holistică. O echipă a bisericii a vizitat o casă din comunitate. De obicei, acea casă era murdară și în mare dezordine. De data aceasta au găsit familia cu Biblia deschisă pe masă, începând un studiu biblic. Podeaua era curată iar copiii îmbrăcați frumos. Bărbatul schizofrenic din familie era îmbrăcat curat, fiul care avea probleme cu alcoolul, era treaz iar pe pat erau așezate macaturi.

Violetele spun „Dragoste”

Unul dintre colegii noștri au participat la un seminar cu tema „Semințe ale Transformării”, organizat pentru 550 de tineri. Broșura de publicitate a seminarului includea pe paginile ei rapoarte ale proiectelor sămânță realizate cu un an în urmă. Un proiect a fost realizat de două biserici dintr-un oraș foarte mare. Prima zonă de impact a fost cea a *înțelepciunii* iar cea secundară a fost *spirituală*. Tinerii de la biserică au vizitat din ușă în ușă pe oamenii din cartier, le-au dăruit o vază cu violete și le-au spus: “Așa cum Dumnezeu a avut grijă de această floare, ca să crească și să înflorească, tot așa are grijă și de dumneavoastră, pentru că vă iubește.” Pe vase erau abțipilduri cu adresa bisericii și un verset: „*Am venit ca să aveți viața...*” Au fost distribuite 150 de vase. Unii oameni au fost răutăcioși la început dar și-au schimbat atitudinea când au văzut că li se dăruiește ceva. Alții au plâns. Tinerii au povestit: „Noi nu cunoaștem toate intențiile lui Dumnezeu pentru ei, dar noi suntem la dispoziția Lui pentru a-I împlini scopurile.”

Ziua adulților

Ziua adulților a fost organizată într-o sâmbătă, la biserică și la școala de alături. Prima zonă de impact a fost *socială* iar a doua a fost *spirituală*. Planificarea a durat o săptămână și a inclus două întâlniri de rugăciune. Școala a contribuit cu jocuri pentru copii iar biserica a contribuit cu mâncare. Au venit la biserică 36 de vecini în acea zi și mulți copii și părinți au fost atrași de activitățile organizate de școală. Evenimentul a ajutat la integrarea oamenilor care deși locuiesc în aceeași comunitate, nu au timp de relații sociale. De asemenea, noii membri ai bisericii au avut ocazia de a exprima dragostea și grija pentru vecinii lor.

Celebrarea Crăciunului

Doi oameni au pregătit o broșură pentru a da altora idei despre cum să celebreze Crăciunul alături în familie. Erau incluse un poem, instrucțiuni despre cum să fie spuse istorii despre eveniment, un text biblic, un cântec, și un comentariu la rugăciunea *Tatăl nostru*. A durat trei săptămâni pentru planificare și două zile pentru realizare. Beneficiarii au fost 43 de familii care au primit aceste broșuri gratuit. Impactul a fost dincolo de așteptările lor. Iată câteva mărturii ale oamenilor care au folosit broșurile în timpul celebrării Crăciunului:

Simone: *De 12 ani nu am mai vorbit cu tatăl meu, care a divorțat de mama. Cu o zi înainte de Crăciun, eu și soțul meu am decis să ținem cont de ce scrie în broșură pentru a celebra Crăciunul. L-am invitat pe tatăl meu. El a venit și ne-am împăcat.*

Juvenil: *Acesta a fost primul Crăciun celebrat și care a avut o semnificație reală, pentru că am ajuns să-l cunosc pe Domnul. În timpul zilelor de sărbătoare alături de familia extinsă, am urmat pașii descriși în broșură. Un cumnat care întotdeauna ne batjocorea, era și el prezent. Când am terminat festivitatea, el a ieșit din cameră. Am ieșit după el, crezând că este ofensat. L-am găsit plângând. Mi-a spus: „Tot ce vreau este să fiu ca tine, vreau să mă schimb”.*

Ricardo: *Datorită broșurii, am avut un Crăciun plin de semnificație, diferit de toate celelalte sărbători avute alături de familie.*

Ironilo: *Un prieten m-a vizitat și era foarte frustrat de celebrarea Crăciunului. I-am dat broșura. A devenit foarte entuziasmat despre folosirea acestei broșuri cu familia.*

Ruth: *Am celebrat Crăciunul „ca la carte”. Fratele meu, care se încăpățânează să vorbească despre religie, a filmat. Atunci când am început să cântăm împreună, el a lăsat camera și ni s-a alăturat, spunând: „vreau să cânt și eu!”*

Să faci mai mult decât te-ai rugat

Doi noi membri a unui grup de studiu cereau mereu ca grupul să se roage pentru slujbe pentru ei înșiși și pentru părinții lor șomeri. Creștinii din biserică au decis să facă mai mult decât să se roage. Au găsit o nouă casă pentru o familie, au acoperit costul pentru chirie și au mutat familia în microbuzul bisericii. Au oferit angajare temporară părinților, să curețe împrejurimile bisericii și au continuat să caute locuri de muncă permanente atât pentru părinți cât și pentru tineri.

Tineri care lucrează holist

Acest raport a fost trimis din partea unui coleg, lider în biserica locală din America de Sud:

Tinerii din biserica noastră au dorit să facă un sondaj într-o zonă foarte săracă. Am fost și noi împreună cu ei. Pe când vorbeau cu oamenii, au văzut o oportunitate să lucreze în beneficiul copiilor. După amiaza, au adus mai mulți tineri de la misiune, în comunitate. S-au adunat 80 de copii iar tinerii bisericii noastre au prezentat o scenetă cu păpuși, au cântat și au vorbit despre „pacea pentru oraș”, un mesaj care include aspecte de sănătate și prevenirea folosirii drogurilor. Tinerii noștri au fost pregătiți în lucrarea holistă, care i-a ajutat să demonstreze dragostea lui Dumnezeu atunci când au lucrat alături de adulții din biserică. Tinerii au fost un model pentru adulți. Rezultatul a fost binecuvintare pentru tineri, adulți și copiii din comunitate.

EUROPA DE EST

Curățenie și rugăciune

Membrii unei biserici foarte mici se întâlnesc într-un apartament de bloc. Ei au făcut curățenie pe scara blocului. Au mai început și un timp de rugăciune dimineața devreme și au planificat să facă curățenie și pe scara altor blocuri.

Curățenie, dragoste, frumusețe

Membrii din mai multe biserici au realizat 2 proiecte sămânță împreună:

- Ei au curățit casa scării unui bloc cu 5 etaje, au spălat ferestrele și scările... Oamenii au întrebat de ce fac acest lucru. Ei au răspuns: „Dumnezeu iubește ordinea și curățenia și vrea ca noi să iubim pe alții ca pe noi înșine.”
- Au plantat o grădiniță cu flori în fața bisericii. Doreau să atragă oamenii prin frumusețea creației lui Dumnezeu. Eu folosesc un verset din Scripturi pentru a arăta aceasta: Psalmul 37:3: „Încrede-te în Domnul și fă binele, locuiește în țară și umblă în credincioșie.”

De la sămânță la copac

Una din lecțiile pe care le putem învăța din parabola seminței de muștar⁴ este aceea că lucrurile mici semănate în credincioșie produc roade mai mari decât ne putem noi imagina! Acest principiu este una din caracteristicile Împărăției. Uneori, proiectele mici cresc în lucrări mai mari. Alte ori proiectele mici pregătesc biserica pentru eforturi mai mari. Iar alte ori, multe eforturi mici în comunitate produc un efect cumulativ gigant!

Trebuie să dăm un avertisment aici. Multiplicarea în Împărăție nu se produce prin eforturi umane ci Dumnezeu face acest lucru. Proiectele sămânță aduc glorie lui Dumnezeu prin ascultarea și demonstrarea cu sacrificiu a dragostei lui Dumnezeu. El este glorificat chiar dacă rezultatele vizibile sunt mici sau mari. Îi putem mulțumi atunci când El face ca rezultatele unor proiecte mici să fie mari, dar noi ar trebui să-L căutăm pe El și gloria Lui și nu multiplicarea.

Vom începe cu un exemplu excelent al unei biserici care a dezvoltat o viziune pentru lucrurile care ar putea avea loc dacă Isus ar fi Primar!

O viziune pentru Carapita

În 1998 Harvest a realizat un video clip despre un bario (un cartier foarte sărac) din Caracas, capitala Venezuelei.⁵ Istoria acestei biserici merită să fie spusă! Inițial, biserica a fost respinsă de comunitate. Oamenii aruncau pietre sau sticle în clădire și s-a tras chiar cu arma. Erau 10 procese la judecătoria împotriva ei. Acum, biserica este o binecuvîntare pentru comunitate. Înainte, viziunea bisericii era, după cum spune pastorul, „să postească, să se roage pe schimburi și să aibă servicii de biserică.” Apoi, o colegă din Venezuela s-a întâlnit cu pastorul și liderii bisericii și le-a arătat o cântăcică, conținând o poveste adevărată din Republica Dominicană.⁶ Ei au văzut cum o întreagă comunitate săracă din această țară, a fost schimbată atunci când viziunea bisericii s-a schimbat! Ei și-au dat seama de faptul că aveau nevoie de o viziune mai mare pentru Carapita, o viziune care nu mai ignora nevoile comunității.

Colega noastră a început să predea materialele noastre, liderilor bisericii din Carapita: puțin câte puțin, oamenii au căpătat o perspectivă mai largă a scopurilor lor iar viziunea bisericii s-a

mărit. Au început mici acțiuni, cum ar fi coșulețe de mâncare duse oamenilor din comunitate. Aceste mici fapte au crescut în proiecte mai mari care au influențat întreaga comunitate.

4 Matei 13:31-32

5 Clipul video este intitulat „O viziune pentru Carapita”.

6 Împărăția în bario, o povestire în format desenat, comic, disponibil în spaniolă și engleză.

Au distribuit medicamente și alimente. Au lucrat cu școlile din zonă, prezentând Evanghelia și predând lecții pentru prevenirea folosirii drogurilor. Au reparat și întreținut școli și trotuare care deveniseră periculoase. Au început „Proiectul Carapita”, un proiect de cooperare în sistemele de sănătate, recreere, sport și cultură. Au lucrat cu tinerii în activități sociale și sportive. Au reparat terenuri de baschet și au organizat competiții, pentru relații armonioase, ocuparea timpului tinerilor cu activități sportive și prezentarea unei noi perspective de viață: cea a lui Isus Hristos. Dați atenție remarcilor celor de mai jos:

Pastor: *Oamenii vor vedea biserica un exemplu de urmat. Dacă judecătorul este creștin, el va face dreptate. Dacă un consilier este creștin, el va face lucruri în beneficiul comunității. Dacă un reprezentant guvernamental este creștin, el va lucra în comunitate.*

Liderul 1: *Planul pe care îl avem este de a spune despre un Dumnezeu real, nu despre unul mic pe care l-am avut mai înainte, ci un Dumnezeu mareș. Puțin câte puțin, câștigăm comunitatea astfel ca zilnic, oamenii să umble cu Dumnezeu.*

Liderul 2: *Viziunea pe care o are biserica acum este de a prezenta Împărăția conectată cu lucrarea socială și spirituală, de a ne identifica cu comunitatea, de a împărtăși cu comunitatea.*

Pastor: *Cu o nouă viziune, am devenit parte din comunitate. Lucrăm alături de ei, îi ajutăm. Acum, oamenii respectă în totalitate biserica. Acum ei văd biserica fiind soluția. Imaginați-vă, biserica, soluția pentru Carapita!*

Un stil de viață în Brazilia

O biserică de 100 de membri dintr-un oraș brazilian a făcut eforturi conștiente de a face din realizarea proiectelor sămânță, un stil de viață: demonstrarea dragostei lui Dumnezeu. Într-o sâmbătă obișnuită, sunt realizate în biserică diferite proiecte sămânță: predarea de meșteșuguri, copiilor dintr-o comunitate săracă, învățarea broderiei pentru femei din comunitate, vizitarea unui azil și multe altele. Lista aceasta nu se mai termină. Exprimarea dragostei lui Dumnezeu este ceva ce este învățat, modelat și realizat, împreună și în mod individual. A început cu un proiect sămânță și acum este un stil de viață al bisericii în comunitatea în care se află. O altă comunitate din apropiere a devenit următoarea țintă a bisericii. Câteva dintre exemplele pe care le citiți pe aceste pagini își au sursa în acțiunile acelor credincioși administratori ai lui Dumnezeu.

Dragoste mai degrabă decât „ochi pentru ochi”

Un oraș nord african este cunoscut pentru ura istorică împotriva creștinilor evanghelici. Acest oraș a avut o puternică mișcare ortodoxă pentru mai mult de 600 de ani. Istoric vorbind, mai mulți creștini născuți din nou au fost omorâți sau forțați să părăsească orașul pentru a-și salva viața. Și-au pierdut slujbele, casele și tot ce aveau.

Una dintre cele mai mari persecuții, conform istoricilor, a avut loc prin 1500. În acea perioadă, acest oraș era capitala imperiului iar biserica ortodoxă era biserică de stat. La începutul anilor 1500, mișcarea de reformare a bisericii a început în biserica ortodoxă proclamându-se iertarea și mântuirea în Hristos. Regele a fost sfătuit să ia măsuri împotriva reformatorilor. El a chemat pe liderii creștini la o cină, pentru a face pace iar ei au venit.

Regele a cerut invitațiilor, 150 de creștini, să se închine imaginilor iar ei au refuzat. Imediat, regele a poruncit să fie îngropați de la gât în jos și a cerut călăreților imperiali să treacă cu caii peste capetele lor. Au murit de o moarte foarte brutală. Acum, după mai mult de 600 de ani, orașul este unul din cele mai puțin dezvoltate orașe din țară. În ciuda diferitelor forme de persecuție pe care frații și surorile din zilele noastre le suferă, aceștia sunt hotărâți să se roage și să predice Evanghelia lui Isus Hristos. Ca rezultat al trainigurilor pentru realizarea de proiecte sămânță, bisericile din această zonă au început să demonstreze Vestea Bună:

- Bisericele din acest oraș sunt din 5 denominații (Luterană, Menonită, Baptistă, Full Gospel, New Testament Baptist) și au o grădiniță și școală elementară cu 186 de elevi în 8 clase. Directoarea școlii a oferit voluntar timpul ei iar 8 profesori și doi paznici sunt salariați. Resursele financiare provin din contribuțiile la fondul pentru proiecte sămânță donate de creștinii din biserica locală și de la taxele lunare, modice, pe care trebuie să le plătească elevii.⁷ În ciuda opoziției întâmpinate, Biroul Zonal al Ministerului Educației a acordat școlii diploma de merit excepțional, pentru 2000 – 2001.
- Atunci când municipalitatea a clasificat proiectele guvernamentale și non guvernamentale, proiectele realizate de creștini au obținut cea mai înaltă distincție din oraș. Consiliul local a recunoscut faptul că creștinii erau oameni care iubeau pacea și al căror exemplu trebuia urmat.
- Creștinii au plantat copaci în piața din mijlocul orașului. Autoritățile municipale (care de obicei nu susțin pe creștini), au cerut departamentului de distribuire a apei potabile să instaleze țevi pentru apă potabilă în acea piață. Ei au permis creștinilor să folosească mașinile de mare tonaj ale municipalității pentru a transporta pământ fertil din împrejurimile orașului.
- 50 de elevi au fost sponsorizați pentru a face parte din școli publice. Copiii au primit ajutor financiar pentru uniforme, taxele școlare și materiale didactice.
- Doi bacalaureați de liceu, din familii foarte sărace, au fost trimiși la colegiu pentru un an și jumătate. Creștinii au plătit taxele școlare și ceea ce era necesar din surse alternative.

O abordare a lucrării conform Luca 2.52

Acum 20 de ani, bisericile din Republica Dominicană au început să folosească modelul simplu oferit de Luca 2.52, pentru planificarea lucrării în domeniul spiritual, fizic social și intelectual, pentru rezolvarea nevoilor din comunitatea lor. Multe proiecte mici au adus rezultate notabile. Iată câteva din exemple realizate în comunități din Republica Dominicană, din anii 1980:

El Dique este un cartier sărac dintr-un oraș, creat după ce refugiații de pe urma unei furtuni s-au așezat pe marginea abruptă a unui râu. Liderii bisericii s-au întâlnit împreună pentru a planifica un mod de lucru, prin proiecte sămânță, abordând modelul expus în Luca 2.52:

- Copiii din acea comunitate nu puteau plăti taxele școlare. O agenție de sponsorizare a copiilor, internațională, nu a putut interveni așa că liderii bisericii au invitat pe membrii bisericii să sponsorizeze câte un copil cu 20 de pesos lunar, reprezentând taxa de școlarizare. Un membru a sponsorizat un copil, doi membrii au dat 10 pesos fiecare pentru un copil iar patru membri au dat 5 pesos fiecare pentru un copil.
- Liderii bisericii au văzut nevoia pentru consiliere spirituală și emoțională. Ei au contactat o agenție locală pentru a pregăti din membri bisericii pentru această slujbă.
- Liderii bisericii au găsit o femeie recunoscută ca bun administrator în casa ei. Au invitat-o să predea un seminar pentru întreaga comunitate

- Liderii bisericii au văzut nevoia de a învăța pe oameni despre relații în familie. Au contactat un expert și au organizat un seminar, anunțat în comunitate. Liderii au mai spus despre credința lor și au explicat motivul acelor servicii comunitare.

7 Suma totală plătită pentru taxe pentru fiecare copil, lunar, este echivalentul a 1.50 USD

La Cienega este un cartier foarte sărac dar foarte mare, așezat pe marginea unei mlaștine lângă un râu care trece prin capitala țării. Trei biserici locale au cooperat:

- Au inițiat trei clase de preșcolari. Prin rețeaua de lucru, bisericile au găsit suplimente alimentare oferite de agenții de dezvoltare. Au învățat părinții cum să se îngrijească de copii iar părinții au început să plătească taxe astfel că elevii au devenit autofinanțați
- Au început un program de alfabetizare pentru adulți. Tot prin lucru în rețea, au găsit o agenție care putea să pregătească membrii bisericii să predea ore de alfabetizare pentru adulți. Șase membri ai bisericii au participat la acest program de alfabetizare în comunitate.
- Una din biserici a inițiat un program de pregătire vocațională pentru tinerii din comunitate, învățându-i meserii precum tâmplărie și construcții de mobilier. Cel ce a predat a fost un membru al bisericii, tâmplar, și care s-a oferit voluntar pentru aceasta.
- Au organizat comunitatea pentru construirea unui mic pod peste o zonă foarte aglomerată, motiv pentru care traficul se bloca mereu. Biserica a cerut ajutor din partea oamenilor de afaceri iar membrii bisericii au construit podul în mod voluntar. În total, au fost construite 5 astfel de poduri, cu resurse locale.
- Au arătat filmul Isus. Mulți au manifestat interes pentru a fi ucenici ai lui Hristos.
- Atunci când s-a răspândit zvonul că primarul dorea să desființeze La Cienega pentru a construi un port turistic, liderii comunității au cerut liderilor bisericii să reprezinte în mod oficial comunitatea în fața municipalității. Comunitatea a înțeles și știa acum că bisericii îi pasă de comunitate!

Un an în zona rurală din Asia

Într-un singur an, un grup din Asia a pregătit în lucrarea holistă, următoarele grupuri de oameni:

- 35 de elevi din școli biblice
- 39 de pastori și 170 de lideri de biserici din 65 de biserici rurale

Bisericile din această regiune au raportat 83 de proiecte sămânță realizate, dintre care:

- Orez și îmbrăcăminte donate familiilor sărace
- Medicamente pentru cei bolnavi
- Case reparate sau construite pentru văduve
- Drumuri, canale de drenare și un pod construit

Tot în timpul acestui proces:

- numărul membrilor bisericii a crescut
- 4 noi biserici au fost începute

Fântână și drum pentru comunitate

Un pastor al unei biserici foarte active a spus membrilor ce a învățat la una din conferințele noastre. După aceea, biserica a decis să sape un puț și să facă un drum la acest puț astfel ca cei din comunitate să aibă acces la apă curată. Zona de acolo era mlaștinoasă iar nivelul apei ridicat. La o mică distanță era deja o mlaștină care se extindea, ceea ce însemna că apa din

pământ urma să fie curând contaminată. Fântâna cea mai apropiată nu era deloc aproape și era înconjurată de latrine și neprotejată. Noua fântână urma să deservească 50 de oameni din zona aceea și alte 50 de familii din apropiere. Autoritățile locale au pus la dispoziție terenul. Pastorul a remarcat: „Noua noastră strategie pentru acest an este *Dragostea în acțiune*. Putem fi evanghelici în comunitate prin transmiterea mesajului dragostei în acțiune. Când muncim împreună, localnicii spun: *Iar lucrează creștinii!*” Un membru al bisericii a spus: „Noi folosim resursele noastre ca să predicăm, dar nu doar cu cuvinte!”

Copii care trăiesc pe platforma feroviară

Un pastor dintr-o biserică din India a participat la un program de pregătire a trainerilor. El a inclus ce a învățat, în programul tinerilor și a predat despre proiectele sămânță. Tinerii au început practicarea celor învățate, printr-un sondaj cu privire la nevoile fizice și sociale ale oamenilor care locuiau pe o rază de 100 de metri în jurul bisericii.

Au decis să se concentreze asupra copiilor din familii, care locuiau într-o platformă feroviară, în vagoanele de tren, nu departe de biserică. Fiecare tânăr urma să lucreze cu un copil. Au mâncat împreună, au jucat jocuri împreună, în vagoane. Părinții au devenit curioși și eventual au început să facă parte dintr-un program de alfabetizare. Acest mic proiect a crescut la un program pe 4 ani cu implicarea întregii biserici în folosul tuturor celor ce locuiau în vagoane.

Câțiva ani mai târziu, pastorul a fost întrebat dacă dorește să conducă un program de trei ani de educare la un seminar local pentru studenți la teologie pastorală, care nu s-au putut califica academic la un nivel superior. Pastorul a dezvoltat cursuri pentru 5 semestre, folosind materialele Harvest încorporate într-un program de trei ani. Câțiva ani mai târziu, episcopul său i-a spus despre studenții care au terminat acest seminar că sunt cu mult mai eficienți în lucrarea în folosul altor oameni din comunitate decât cei ce au absolvit un seminar teologic tradițional.

Anexa B

Biserica locală și organizațiile parabisericești

Cum ar trebui să se relaționeze?

Această discuție este o chemare pentru toți aceia care sunt activi în misiune în Numele lui Hristos, mai ales pentru aceia care conduc biserici locale și lucrări parabisericești. Eu sunt conducătorul unei lucrări parabisericești. Aceasta este o chemare la examinare în rugăciune a strategiei lui Dumnezeu pentru sarcina care ne-a fost încredințată.

Sunt tot felul de activități misionare și de dezvoltare cunoscute în lume, astăzi, produse de o entitate numită *parabiserică*. Împreună cu aceste activități, apar și întrebări. *Ce este parabiserica?* Cum se leagă activitatea acesteia de activitatea bisericii locale? Pe măsură ce vom examina relația dintre cele două entități, este important să ținem cont de două premise cheie:

- Parabiserica nu este același lucru cu biserica.
- Biserica locală, conform Scripturii, este instituția de bază prin care Dumnezeu intenționează să-Și împlinească agenda.

Uneori, atât parabiserica cât și biserica înțeleg greșit primordialitatea bisericii locale. Ca și consecință, amândouă riscă să opereze în feluri care minimalizează impactul lor, poate chiar împiedică intențiile Sale pentru biserica Sa. Deși aceasta este adevărat în toată lumea, eu voi pune mai mult accentul pe relația dintre biserică și parabiserică, aflate în lumea a treia .

Relații provocatoare în lumea a doua și a treia

Bisericile luate separat, din lumea a doua și a treia sunt de obicei mai slabe în multe feluri decât organizațiile parabisericești care operează în comunitățile lor. Lucrările parabisericești, deseori finanțate și controlate de către Occident, au bugete mai mari, angajați, resurse tehnice și rețele mai bune decât bisericile locale.

Aceasta creează o provocare pentru amândouă entitățile:

- Dacă bisericile nu înțeleg rolul lor biblic, dat de Dumnezeu, ele riscă să diminueze recolta și binecuvântările lui Dumnezeu pentru ele. Bisericile trebuie să fie atente să nu fie înlocuite în acest rol divin de către organizații parabisericești bine intenționate, de altfel.
- Dacă organizațiile parabisericești nu recunosc și nu respectă primordialitatea bisericii locale, ele riscă să împiedice realizarea sau chiar să elimine scopul ultim pentru care au fost create, chiar dacă doresc cu ardoare să vadă Împărăția lui Dumnezeu extinsă.

Biserica Universală exprimată ca biserică locală

Aceasta este de văzut în Efeseni unde apostolul Pavel a confirmat planul lui Dumnezeu de a folosi biserica în calitate de administrator al mării Sale agende:

Da, mie, care sunt cel mai neînsemnat dintre toți sfinții, mi-a fost dat barul acesta să vestesc Neamurilor bogățiile nepătrunse ale lui Hristos și să pun în lumină înaintea tuturor care este isprăvnicia acestei taine, ascunse din veacuri în Dumnezeu, care a făcut toate lucrurile; pentru ca domniile și stăpânirile din locurile cerești să cunoască azi, prin biserică, înțelepciunea nespus de felurită a lui Dumnezeu, după planul cel veșnic pe care l-a făcut în Hristos Isus, Domnul nostru.¹

Pavel vorbea de biserica universală.² În experiența lui Pavel, biserica universală a dus la împlinire această sarcină în contextul bisericii locale. Biserica locală este singura expresie instituțională a bisericii exprimate în Noul Testament:

Biserica locală este principalul vehicol instituțional prin care Dumnezeu intenționează să împlinească agenda Sa cea mare.

- Când vedem pentru prima oară biserica în acțiune în Scripturi, nu se face nici o distincție între biserica universală și cea locală. Expresia universală a bisericii din Faptele Apostolilor presupune că erau biserici locale, cunoscute prin locația lor geografică: Efes, Corint, Antiohia, Listra, Derbe, Ierusalim.
- Scriptura introduce o structură de conducere a bisericii locale, de bătrâni și alți lideri care trebuiau să ghideze, să slujească cu sacrificiu, expresia locală a bisericii.
- Numai membrii unei expresii locale a bisericii puteau să se întâlnească în mod regulat pentru închinare și participare la masa Domnului.

Parabiserica

Noul Testament nu menționează nicăieri organizațiile parabisericești.³ Cu aceasta, absența mențiunii nu invalidează organizațiile parabisericești mai mult decât poate invalida existența colegiilor biblice sau a seminariilor din Noul Testament, sau utilitatea acestora din zilele noastre.

Organizațiile parabisericești sunt parte din biserica universală dar niciodată ele nu trebuie să ia locul bisericii locale. Biserica locală este singura instituție cu o semnificație dată în Noul Testament pentru extinderea Împărăției lui Dumnezeu.⁴ Pentru că biserica locală este singura instituție reprezentativă a bisericii universale din Noul Testament, cred că este potrivit să o vedem ca vehicolul principal folosit de Dumnezeu pentru extinderea Împărăției. De-a lungul istoriei, Dumnezeu a lucrat ca să apară și alte vehicule prin care să împlinească scopurile Sale. Cred că parabiserica este un astfel de vehicol.

Este un precedent, apărut devreme, pentru organizații parabisericești. Acestea erau specializate în lucrări în afara bisericii locale, menționate în primele secole ale erei noastre: spitale, hoteluri, ordine religioase, etc. Dar rolurile și scopurile organizațiilor parabisericești se schimbau în funcție de nevoile abordate la vremea respectivă. Multe dintre organizațiile parabisericești de azi sunt invenții ale timpurilor noastre.

1 Efeseni 3:8-11

2 Biserica universală: include toți creștinii și instituțiile lor sau părtașii.

3 Parabiserică: prin definiție, organizațiile parabisericești lucrează alături și împreună cu biserica. De obicei oferă o lucrare mai specializată și cu un scop mai îngust decât cel al bisericii locale.

4 Matei 18:19-20; Matei 16:18; Efeseni 3:8-11

Definirea caracteristicilor Bisericii locale și a organizațiilor parabisericești

BISERIA LOCALĂ	PARABISERICA
Noul Testament implică faptul că este expresia locală a bisericii universale.	Presupunem că ceea ce este cunoscut ca „organizație parabisericească” este creștină și instituțională. Ea nu este același lucru cu biserica locală.
Noul Testament spune că Dumnezeu a dat lideri în biserică: apostoli, profeți, evangheliști, pastori și învățători. Majoritatea lor slujesc pentru echiparea bisericii pentru fapte de slujire. ⁵	Organizațiile parabisericești nu sunt menționate în Noul Testament, dar nici nu le invaldează. Exemplul seminarilor și colegiilor biblice.
Biserica locală este însărcinată cu mandatul extins al trăirii sub domnia lui Hristos, reprezentând și extinzând Împărăția lui Dumnezeu.	Misiunea organizațiilor parabisericești este o parte chiar mai îngustă decât a bisericii locale. (O organizație parabisericească activă în ajutorare în urma dezastrelor are o misiune mai îngustă decât biserica, chiar dacă aceasta are activități extinse geografic mai mult decât biserica locală.)
Biserica locală este ghidată de bătrâni, diaconi și lideri locali cu diferite capacități. Mai poate fi sub o structură de responsabilitate a unei asocieri mai mari, formale, de biserici locale.	Conducerea organizațiilor parabisericești este similară cu modelele seculare de conducere din lume. De obicei este independentă de biserica locală și deseori dependentă de asocieri formale ale bisericilor.
Se adună regulat și intenționat să se închine lui Dumnezeu prin adorare, laudă, rugăciune, citirea Scripturii, instruire doctrinală, pază împotriva falselor doctrine, încurajare și responsabilizare în trăirea creștină, dăruire, generozitate, celebrarea Cinei Domnului, botezul noilor credincioși și lucrarea de ajutorare a celor nevoiași și evanghelizare.	Organizațiile parabisericești se pot aduna pentru închinare, studiu, rugăciune dar îndeosebi pentru a căpăta puterea Lui, înțelepciunea, cunoașterea și planul specific pe care îl au de atins ca agenda Lui să fie împlinită.
Biserica locală se adună pentru închinare regulată și echiparea sfinților, dar se împrăștie pentru avansarea agendei mari a lui Dumnezeu.	Organizațiile parabisericești se pot aduna pentru închinare și echipare dar în cele mai multe din cazuri, se răspândesc pentru împlinirea unui rol specific din agenda mare a lui Dumnezeu.
Rolul și scopul ei nu s-a schimbat de când l-a așezat Hristos și nici nu se va schimba până la revenirea Lui.	Rolul și scopul acestora se schimbă în funcție de nevoile ce trebuie abordate, locația, perioada și biserica, respectiv lumea unde sunt situate.

Cum au ajuns organizațiile parabisericești să existe

În a doua jumătate a secolului XX s-a observat o proliferare a agențiilor parabisericești independente, evanghelice, carismatice și pentecostale, cum ar fi: Campus Crusade for Christ, World Vision, Youth With A Mission (YWAM), Inter-Varsity, Navigators, Compassion, Young Life, Medical Ambassadors, Business Men's Fellowship, Focus on the Family, Food for the Hungry, și a noastră, Harvest. Sunt multe motive pentru această explozie:

- Indivizi sau grupuri de oameni au fost atinși de Dumnezeu pentru a acoperi golurile din lucrare care păreau puțin sau deloc administrate de biserica locală. Fondatorii organizațiilor parabisericești aveau deseori pasiunea de a vedea intențiile lui Dumnezeu împlinite într-o zonă specifică de lucrare.
- Un spirit de individualism, mai ales în Occident, care încuraja pe oameni să acționeze de unii singuri, dacă era necesar, pentru împlinirea unui scop. Acest spirit individualist făcea ca cei cu personalitate de pionier să spună: „dacă biserica locală nu face nimic cu privire la acest aspect, atunci voi face eu sau voi găsi pe alții să o facă alături de mine!”
- Oameni cu scop care vor să vadă un anumit lucru înfăptuit. Focalizarea pe scop a organizațiilor parabisericești permit deseori o mai mare eficiență decât în cazul mandatului mai extins al bisericii locale. Campus Crusade for Christ a început cu o viziune pentru evanghelizare în campusurile universitare. Fondatorul Bill Bright a putut să dezvolte un scop și o strategie fără să se îngrijoreze prea mult de sarcina multiplă a bisericii locale.
- O organizație parabisericească are de multe ori un potențial mai bun de a atrage resurse și aptitudini pentru un anumit scop. World Vision poate localiza fonduri și oameni care pot răspunde nevoilor imediate la nivel internațional, mult mai bine și eficient decât o biserică locală, un grup de biserici care colaborează sau chiar o denominație.
- Organizațiile parabisericești sunt mai puțin legate de istorie. Ele sunt capabile să evite politicile, teologiile înguste, lipsa de viziune sau inerția bisericilor locale înregistrate de-a lungul istoriei. Liderii acestora nu au o formă specifică de seminarizare sau ordinare ca în cazul bisericilor sau denominațiilor specifice. Într-un sens, acestea sunt ca „vinul cel nou pus în burdufuri noi”. Desigur, toți aceia dintre noi care suntem parte din organizații parabisericești recunoaștem imperfecțiunile care ne infectează la fel de mult ca pe biserica locală.

Versiunea contemporană a parabisericii este o modalitate relativ nouă de manifestare a bisericii universale, cu următoarele caracteristici:

- O dorință, chiar o pasiune de a vedea împlinită o parte specifică a agendei lui Dumnezeu.
- O dorință de a acoperi lipsurile administrate mai puțin bine de către biserica locală.
- O focalizare mai eficientă asupra unui aspect particular al acțiunii Împărăției lui Dumnezeu, decât cel al bisericii locale, care are același scop.
- O abilitate de a mobiliza resurse pentru misiune, mai cuprinzătoare decât o poate avea o biserică locală.
- Libertate relativă în relație cu „burdufurile” istorice .

De ce anume s-a ajuns la o așa proliferare a lucrărilor parabisericești de acum 100 de ani? Un motiv cheie este acela că este mai simplu să îndepliniți anumite sarcini care țin de Împărăție decât prin biserica locală!

Întrebări despre lucrarea organizațiilor parabisericești

Lucrarea parabisericească poate fi o modalitate mai ușoară de a împlini anumite aspecte ale mandatului dat de Domnul nostru, dar sunt întrebări care trebuie puse, pe măsură ce biserica avansează în mileniul al treilea:

- Oare organizațiile parabisericești operează în modul care reflectă mijlocul principal de extindere a Împărăției, folosit de Dumnezeu?

De exemplu, este mai consistent cu intențiile lui Dumnezeu ca tinerii să fie convertiți de către biserica locală sau de către organizații ca Tineri pentru Hristos sau Viața Tânără?

- Dacă bisericile locale ar împlini sarcinile la care se angajează organizațiile parabisericești, ar fi mai eficiente, pe termen lung, pentru Împărăția lui Hristos?

De exemplu, ar fi diferit pe termen lung pentru Împărăție, dacă tinerii era evanghelizați și pregătiți să fie ucenici, de către biserica locală decât dacă o organizație parabisericească ar face aceasta?

Aceste gânduri despre intențiile lui Dumnezeu și eficiența pe termen lung formează un cadru pentru a pune următoarele întrebări:

Întrebare: Dacă lucrările parabisericești sunt parte din planul principal al lui Dumnezeu de extindere a Împărăției Sale, de ce nu le întâlnim în Noul Testament?

Întrebare: De ce este dificil să identificăm titulatură biblică pentru cei ce conduc sau lucrează în organizații parabisericești? Sunt ei lideri, apostoli, profeți, evangheliști, episcopi, pastori, bătrâni sau învățători?

Întrebare: Sunt sarcinile organizațiilor parabisericești ceva ce biserica locală sau o coaliție de biserici ar putea sau ar trebui să îmlinescă?

Întrebare: Succesele organizațiilor parabisericești accelerează extinderea Împărăției lui Dumnezeu? Oare Împărăția ar fi extinsă și mai departe dacă mai multe resurse ale organizațiilor parabisericești ar fi folosite pentru a ajuta biserica locală să influențeze și nu ele, în mod direct?

Întrebare: Oare acțiunile organizațiilor parabisericești nu fură uneori, bisericile locale din lumea a treia, de oportunitatea de a fi o binecuvintare, lumină și sare, așa cum a intenționat Dumnezeu? Oare organizațiile parabisericești, nu intervin prea rapid cu resurse din afară? Oare acest lucru nu descurajează biserica locală să se bazeze mai întâi pe Dumnezeu, în ascultare plină de sacrificiu și să folosească resursele locale la începutul intervenției ei de a rezolva nevoile cu care se confruntă?

Întrebare: Oare organizațiile parabisericești nu au o tendință mai mare de a răspunde repede la „nevoia simțită”, decât să aștepte să înțeleagă intențiile lui Dumnezeu în mijlocul crizei respective?

Întrebare: Dacă lucrările parabisericești sunt parte din planul principal al lui Dumnezeu, de ce Statele Unite, cu atât de multe organizații parabisericești în fiecare aspect de lucrare, nu sunt mai sănătoase din punct de vedere spiritual, în comparație cu starea lor de fapt ?

Întrebare: Oare organizațiile parabisericești nu au o istorie mai mare de corupere a localnicilor prin avantajele economice și tehnologice de care dispun?

Liderii bisericilor locale și a organizațiilor parabisericești mărturisesc valoarea fiecărei forme de lucrare. Și eu recunosc acest lucru. Totuși, aceste întrebări puse anterior pun sub semnul lor lucruri care ne spun că trebuie să continuăm să căutăm pe Dumnezeu pentru a înțelege strategia pentru rolurile și relațiile dintre biserica locală și organizațiile parabisericești.

Rolurile și relațiile bisericilor locale și organizațiilor parabisericești

Mi-ar place să propun o a doua serie de întrebări și de data aceasta aș sugera și niște răspunsuri posibile. Răspunsurile pe care le propun implică faptul că poate fi o relație între bisericile locale și organizațiile parabisericești în care să se profite de avantajele ambelor instituții, în același timp respectând rolul bisericii ca instrument principal al lui Dumnezeu în misiunea bisericii universale:

Întrebare: Organizațiile parabisericești ocupă un loc legitim în biserica universală?

Răspuns: Da, atunci când organizațiile parabisericești și-au specializat rolul dincolo de capacitatea bisericii locale sau o rețea de biserici locale, ele ocupă un loc important în eforturile depuse, în biserica universală. Multe organizații parabisericești s-au specializat în roluri dificil de împlinit de către biserica locală. MAP pune la dispoziție echipamente medicale și face consultări pe probleme de sănătate în comunitate. Floresta s-a specializat în replantări de păduri. ECHO se specializează în plantele care nu sunt folosite corespunzător. MAF pune la dispoziție mijloace aeriene de transport pentru misionari. World Vision poate coordona și sprijini eforturi de ajutorare în caz de dezastre naturale la scară foarte mare, foarte dificil, dacă nu imposibil de realizat prin biserici locale. Acestea sunt servicii necesare și valoroase pentru lucrarea pentru Împărăția lui Dumnezeu. Laud pe Domnul pentru membrii bisericii universale care au viziune, dorința și aptitudinile de a contribui la împlinirea unei părți a agendei mari a lui Dumnezeu de a restaura „toate lucrurile”

Întrebare: Cum pot organizațiile parabisericești să sprijine biserica locală, mai ales în specializarea lor?

Răspuns: Organizațiile parabisericești pot echipa biserica locală, astfel:

- Pregătirea pentru împlinirea sarcinilor pentru care acestea au deja un mandat
- Formarea de aptitudini, cum ar fi rezolvarea problemelor, tehnici de educare non formale, planificare, evaluare...
- Asistarea pentru dezvoltarea propriei viziuni și nu forțarea adoptării viziunii organizației parabisericești
- Oferă consultanță astfel ca biserica să poate implementa noua viziune și aptitudini

Organizațiile parabisericești pot încuraja biserica locală.

- Împărtășește viziunea din Cuvântul lui Dumnezeu cu privire la o misiune specializată
 - Umblă alături de biserica locală atunci când aceasta întâmpină dificultăți sau piedici în implementarea viziunii sale
 - Oferă un legământ în vederea rugăciunii și a împărtășirii sarcinilor și greutăților
 - Susține reciprocitate astfel ca biserica locală lucrează și în beneficiul parabisericii
- Organizațiile parabisericești pot lucra în rețea cu biserica locală.
- Conectează biserica cu alte biserici locale care au viziuni similare
 - Conectează biserici mai puțin experimentate cu cele mai experimentate în scopul pregătirii
 - Prezintă biserica locală guvernelor locale sau în relații de afaceri
 - Prezintă biserica locală altor organizații internaționale cu aptitudini și resurse care ar putea ajuta biserica locală să împlinească viziunea ei

Întrebare: La modul general vorbind, cum se poate conecta o organizație parabisericească la biserica locală?

Răspuns: Organizațiile parabisericești ar trebui să se întrebe pe ele însele: „ceea ce facem noi, ar putea fi făcut de biserica locală?” Dacă răspunsul este afirmativ, atunci organizația ar trebui să utilizeze resursele de care dispune ca să echipeze și să sprijine biserica locală să-și îndeplinească mandatul. (Exemplu: directorii de la Young Life pot pregăti liderii tineri din biserici în școli specializate de lucrare creștină pentru comunitatea lor și nu să inițieze lucrări independente de biserică.)

Întrebare: Cum se pot conecta bisericile locale la organizațiile parabisericești?

Răspuns: Bisericile locale pot persevera în mod activ în relații cu organizații sau lucrări parabisericești, mai ales prin personalul acestora. Bisericile locale ar trebui să adopte, să încurajeze și să ajute pe angajații organizațiilor. Biserica locală poate oferi responsabilizare pentru angajații organizațiilor. Bisericile locale ar trebui să afle în mod activ moduri de parteneriate mutuale cu organizații parabisericești și angajații acestora, maximizând rolul ambelor entități. (Exemplu: directorul lucrării de la Campus Crusade, de la o universitate majoră, implică în mod intenționat pe studenții încă nepocăiți în biserica sa locală, unde sunt ajutați și încurajați în credința în slujirea și lucrarea lor.)

Întrebare: Dacă biserica locală este principalul vehicol instituțional de extindere a Împărăției lui Dumnezeu, cum are trebui să arate legătura dintre biserică și parabisericească?

Răspuns: Acolo unde biserica locală are potențialul să împlinească o parte din mandatul dat de Hristos, are prioritatea, dreptul și responsabilitatea să acționeze. În acest caz, organizațiile parabisericești ar trebui să investească energia în încurajarea și echiparea bisericii locale. Odată angajată într-o astfel de relație, organizația parabisericească ar trebui să se supună autorității bisericii locale în încurajarea și echiparea acesteia. Acolo unde sunt părți ale mandatului dat bisericii locale care nu pot fi împlinite, de exemplu ajutorare la scară mare după un dezastru natural, biserica locală ar trebui să delege sau să încurajeze alte forme de manifestare ale bisericii, cum ar fi organizațiile parabisericești, să rezolve astfel de situații. Chiar și atunci, biserica locală ar trebui să continue să fie un supraveghetor al lucrării. Lucrările parabisericești ar trebui să recunoască rolul lor specific în împlinirea anumitor părți din mandatul lui Hristos, într-o manieră specializată, ca entități complementare bisericii locale.

Relațiile dintre Biserica locală și organizațiile parabisericești: Situații speciale

Mai jos este o a treia serie de întrebări care ne ajută să înțelegem cu pot biserica locală și organizațiile parabisericești să lucreze împreună în situații speciale:

Întrebare: Cum pot răspunde organizațiile parabisericești în situația în care se observă competiție și un mediu competițional la nivel denominațional, între bisericile locale?

Răspuns: Organizațiile parabisericești ar trebui să caute biserici care sunt deschise să lucreze în unitate fără să primească credit pentru lucrarea realizată. Organizațiile parabisericești lucrează îndeosebi cu aceste biserici dar doresc să aibă relații bune și cu altele.

Întrebare: Cum ar trebui să răspundă organizațiile parabisericești dacă biserica locală este slabă?

Răspuns: În multe circumstanțe, o lucrare parabisericească este chemată într-o zonă geografică unde biserica locală se dovedește a fi limitată în pregătire sau abilități,

fără moralitate sau integritate, îngustă în perspectiva teologică, văzându-se pe sine ca săracă și neputincioasă sau neinteresată să încorporeze în viziunea sa, viziunea specializată a organizației parabisericești. Organizația parabisericească poate lărgi viziunea, poate oferi încurajare și se poate investi pe ea însăși în biserici care sunt interesate de acest lucru. Biserica locală este instrumentul planificat de Dumnezeu iar Duhul Sfânt va direcționa organizațiile parabisericești către biserici locale unde scopurile lui Dumnezeu pot fi maximizate. Dacă o organizație parabisericească lucrează într-o zonă unde nu sunt biserici locale pentru a le pregăti în domeniul de specializare al organizațiilor. În acest caz, organizațiile pot lucra cu biserici locale din alte zone pentru a planta o biserică și care, odată plantată, poate răspunde la nevoile respective.⁷

Întrebare: Ce se poate face acolo unde nu este o biserică locală?

Răspuns: Sunt încă multe zone din lume care necesită activitate apostolică în avansarea Împărăției lui Dumnezeu. În loc să planteze o biserică, organizațiile parabisericești pot echipa și sfătui echipe de plantare de biserici ale bisericilor locale din apropiere, în vederea unei lucrări de plantare de biserici. Echipele reprezintă biserica locală și nu o anumită lucrare parabisericească. Asistenții organizațiilor pot ajuta și pregăti echipele locale, dar nu ar trebui să acționeze ei, în mod direct. Pot oferi sfat specializat acolo unde au această competență. Acolo unde bisericile locale sunt rare, organizațiile de ajutorare și dezvoltare creștine sunt la modul general mai bine pregătite pentru a răspunde nevoilor umane. În astfel de cazuri, bisericile locale ar trebui să sprijine și să încurajeze organizațiile parabisericești la extinderea compasiunii lui Dumnezeu. În același timp, organizațiile ar trebui să caute biserici locale sau din comunități învecinate. Dacă acestea sunt și doresc colaborare, ca parte din politica de acțiune a organizațiilor, bisericile ar trebui integrate pe cât de mult posibil în lucrarea de ajutorare a organizațiilor parabisericești.

Întrebare: Cum pot participa bisericile locale în eforturi la scară mare de ajutorare, ca de exemplu în urma unei foamete?

Răspuns: Organizațiile parabisericești ar trebui să informeze bisericile locale de planurile sau strategiile de ajutorare și să caute să ofere moduri creative în care biserica locală poate colabora și participa în mod eficient. Biserica locală se poate pregăti să lucreze după perioada de foamete, adică după ce organizațiile parabisericești și-au împlinit rolul. Organizațiile parabisericești ar trebui să nu fie niciodată paternaliste.

Întrebare: Cum ar fi în cazul în care guvernele preferă colaborarea cu organizațiile mai mari, internaționale, decât cu grupuri mai mici ale bisericilor locale?

Răspuns: Organizațiile parabisericești pot folosi experiența lor și reputația de care beneficiază pentru a ajuta bisericiile locale să lucreze în mod creativ, în rețea și în colaborare cu organizațiile guvernamentale.

⁷ Acestea nu se referă la misiuni speciale precum aviația, ci la activități care pot fi realizate de biserica locală, cum ar fi evanghelizarea, ucenicia, slujirea în comunitate, lucrarea cu tinerii, etc.

Alte considerații

Biserica locală are rolul de a rămâne atâta timp cât mai sunt oameni care să fie ajutați să devină ucenici ai lui Hristos. Organizațiile parabisericești vin și pleacă, în funcție de misiunea lor particulară. Multe din activitățile și proiectele lor se pot opri atunci când acestea pleacă. Organizațiile au o misiune concentrată, dar biserica locală are un mandat mult mai larg. În timp, biserica locală devine mai bine echipată să lucreze în domeniile nevoii umane dintr-o anumită zonă geografică.

Lucrările parabisericești se bazează deseori pe resurse materiale și tehnice în timp ce bisericile locale, mai ales cele din lumea a treia sau a doua, tind să se bazeze mai mult pe Dumnezeu, intervenția Sa miraculoasă și lucrarea plină de sacrificiu a membrilor ei, în rezolvarea nevoilor din comunitate.

În ultimul rând, este un potențial foarte mare pentru multiplicarea lucrării holiste prin biserica locală, deoarece aceasta are o misiune mai largă în timp ce organizațiile parabisericești au o viziune mai îngustă, mai specializată.

Perspectiva lui Dumnezeu

Dumnezeu intenționează ca biserica locală să fie instrumentul prim de extindere a Împărăției Sale. Dacă știm și credem acest lucru, atunci trebuie să acționăm în concordanță cu aceasta, altfel, comitem păcat. Păcatul este alegerea individuală sau a unei instituții de a acționa contrar voii lui Dumnezeu. Neprihănirea este alegerea voluntară de a ne supune planului lui Dumnezeu.

Aceia dintre noi care lucrăm în organizații parabisericești, suntem oameni pragmatici. Dorim să facem ceea ce este eficient, ce credem că funcționează cel mai bine. Datorită acestei perspective, avem riscul să facem ce este bine în ochii noștri iar aceasta poate fi greșit. Noi trebuie să gândim în termenii temporali ai Împărăției lui Dumnezeu, care are în vedere toată istoria umanității. În schimb, noi facem planuri pe 5 ani sau pe 10 ani și rareori gândim în termenii unei vieți de om, sau a unei generații.

Cu câțiva ani în urmă am citit „Limbi de foc”, scrisă de un sociolog britanic, pe nume David Martin. Pe când citeam istoria scrisă de el despre pentecostalismul din America Latină, am rămas surprins să constat că Dumnezeu lucra cu o mână puternică în America Latină de mai bine de 100 de ani, dar noi am observat evidențe ale lucrării Sale doar recent, în generația actuală. Mulți dintre mesagerii Evangheliei în America Latină din prima parte a secolului XX, au murit fără să fi văzut evidențe ale faptului că Dumnezeu era la lucru. Dar acum noi putem vedea că El a onorat ascultarea acestor oameni față de chemarea Sa.

Mă întreb de multe ori dacă rezultatele eforturilor noastre pe termen lung s-ar schimba dacă am fi cu mult mai atenți la urmărirea intențiilor lui Dumnezeu pentru biserica locală decât la pragmatismul nostru! Indiferent cât de lentă ni se pare împlinirea lucrării prin biserica locală și indiferent cât de puțin cunoaștem noi despre aceasta, dacă biserica locală este alegera principală a lui Dumnezeu de a avansa Împărăția, atunci cel mai strategic lucru pe care îl poate face organizația parabisericească este de a ajuta biserica locală să ocupe locul de drept în schema lui Dumnezeu. Poate că este mai lent realizată lucrarea pe termen scurt dar cu siguranță că va fi mai bună, mai eficientă și cu o strategie mai completă pe termen lung.

Mărturia noastră

Am privilegiul de a conduce organizația Harvest, o lucrare parabisericească. Primii noștri 5 ani s-au potrivit bine modelului din industria de ajutorare și dezvoltare prin care se aduceau

resurse din afară, pentru a demonstra preocuparea lui Dumnezeu pentru nevoile fizice și sociale. Am lucrat în America Latină și în comunitățile din Caraibe. Uneori am lucrat cu biserici iar alteori cu organizații parabisericești. În 1986 Dumnezeu ne-a dat de înțeles în mod clar că unele din eforturile noastre bine intenționate surclasau supremația bisericii locale. Ca rezultat, lucrarea noastră chiar a corupt pe câțiva pastori care deveniseră manageri ai proiectelor pe care le facilitam. A fost creată o diviziune și o gelozie cu privire la controlul resurselor care ne erau la îndemână.

Conducerea organizației a sesizat intenția lui Dumnezeu de a ne orienta spre a ajuta biserica locală să privească la Dumnezeu și nu la resursele partenerilor din America de Nord. Nu am înțeles clar ce vrea să spună Dumnezeu dar am crezut că L-am auzit vorbindu-ne. Înțelegând acest aspect, am început să dezvoltăm studii biblice cu aplicații practice. Aceste studii se concentrau pe agenda holistă a lui Dumnezeu pentru creația afectată de păcat; poruncile Sale de a demonstra dragostea Lui; folosirea faptelor mici de slujire care să fie realizate cu resurse locale și nevoia de a ne încrede în Dumnezeu pentru roadă pentru Împărăția Lui.

Această strategie nu este ușoară. Cere răbdare și înțelepciune dar Dumnezeu este plin de har. Am început să vedem rezultate care ne-au încurajat să continuăm să învățăm ceea ce intenționează El. După aproape 20 de ani, știm acum că chemarea noastră ca organizație parabisericească nu este de a face lucruri pentru biserica locală ci de a o ajuta să vadă practica implicațiilor rolului său primordial în Împărăție. Acum, bisericile locale pe care le pregătim nu încep proiecte comunitare cu resurse din afara comunității ci cu resursele pe care le au la îndemână, indiferent cât de mici sau de puține sunt aceste resurse și cât de mult sacrificiu este necesar.

Ne este clar acum, din experiența câștigată, că avansarea Împărăției este cu mult mai cuprinzătoare iar transformarea personală și comunitară mult mai adâncă decât am presupus noi, în strategia inițială. Exemplele personale și din partea bisericilor împărtășite în această carte, ne fac să înțelegem mai bine harul Său. Îl laud pe Dumnezeu de fiecare dată când aud de organizații parabisericești care doresc să echipeze, să încurajeze și să lucreze în rețea cu biserica locală pentru a împlini cu o mai mare eficiență agenda lui Isus, ca atunci când Isus ar fi fost Primar în comunitatea în care slujesc ei. Împreună, să asistăm biserica locală în întregimea ei, ca să aibă impactul și influența dorită de Dumnezeu.

Anexa C

Unelte: formate folositoare

Următoarele pagini conțin formate tip ce pot fi fotocopyate și folosite. Textul conține exemple din aceste formate, dar nu complete, pentru a le fotocopia.

Toate celelalte formate tip pot fi fotocopyate direct din text.

Din capitolul 12, „Disciplina Dragostei”

Disciplina Dragostei

Jurnalul Disciplinei Dragostei

Exercițiu : Disciplina Dragostei

Din capitolul 13, „Planificarea proiectelor sămânță”

Ghidul de planificare al proiectelor sămânță

Raport al proiectului sămânță: Opțiunea 1

Raport al proiectului sămânță: Opțiunea 2

Din capitolul 15, „Măsurarea ascultării”

Jurnalul meu de slujire: Jurnal 1 (Opțiunea 1)

Jurnalul meu de slujire: Jurnal 2 (Opțiunea 2)

Biserica, o fereastră. Evaluarea 1: Lunară și anuală (Opțiunea 1)

Arene ale slujirii comunitare: Evaluarea 2: Lunară și Anuală (Opțiunea 2)

Disciplina Dragostei

Disciplina Dragostei vă va ajuta să slujiți în 4 domenii ale nevoii umane în 3 contexte de slujire.

	Domenii ale nevoii umane			
	Înțelepciune	Fizic	Spiritual	Social
Familie	1.	2.	3.	4.
Biserică	5.	6.	7.	8.
Comunitate	9.	10.	11.	12.

Jurnalul Disciplinei Dragostei

Căsuța #: _____

Data: _____

Context/Zonă: _____

1. Care a fost nevoia? Cum ai rezolvat-o?
2. Cum te-ai pregătit spiritual pentru acest exercițiu?
3. Cum a ajutat acest exercițiu pe cel sau cei pe care i-ai slujit ca să avanseze spre împlinirea intențiilor lui Dumnezeu?
4. Te-a ajutat acest exercițiu și pe tine să îplinești intențiile lui Dumnezeu? Cum?
5. Ce ai învățat din acest exercițiu?

Concluzii Exercițiu Disciplina Dragostei

	Domenii ale nevoii umane			
	Înțelepciune	Fizic	Spiritual	Social
Familie	1. Data _____ Descrierea:	2. Data _____ Descrierea:	3. Data _____ Descrierea:	4. Data _____ Descrierea:
Biserică	5. Data _____ Descrierea:	6. Data _____ Descrierea:	7. Data _____ Descrierea:	8. Data _____ Descrierea:
Comunitate	9. Data _____ Descrierea:	10. Data _____ Descrierea:	11. Data _____ Descrierea:	12. Data _____ Descrierea:

Ghidul de planificare al Proiectelor Sămânță

1. Problema: _____
2. Intențiile lui Dumnezeu: _____ 3. Scriptura: _____
4. Titlul proiectului sămânță: _____
5. Zona primară de impact: _____ 6. Zone secundare de impact: _____

Pași	Persoane sau instituții de consultat	Resurse necesare	Persoane responsabile	Data acțiunii
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				
13.				
14.				
15.				
16.				
17.				
18.				
19.				
20.				

Listă verificativă

Verifică dacă planul tău este complet prin scrierea pașilor numerotați mai jos.

<p>Zona de impact planificată Scrie „Primar” sau „Secundar” la dreapta, în locul zonei de impact planificat. În partea stângă, listează numărul pașilor care au legătură cu zona de impact planificată. ___ Înteleptine _____ ___ Fizic _____ ___ Spiritual _____ ___ Social _____</p>	<p>Caracteristicile Proiectului Sămânță Listează numerele care se potrivesc fiecărei caracteristici. Poate că vor fi mai multe numere la fiecare linie.</p> <ul style="list-style-type: none">- Determinate și susținute prin rugăciune- Pline de compasiune, nu manipulatorii- Motivate de intențiile lui Dumnezeu- Planificate cu atenție- Simple și scurte- Realizate cu resurse locale- Direcționate înspre cei din afara bisericii- Cei care beneficiază, să participe- Impact Spiritual oriunde este potrivit- Evaluate după standardele Împărăției
---	---

Zona de impact planificată

Listează pașii care au un impact planificat în viața beneficiarilor proiectului.

Caracteristicile proiectului sămânță

Ia în considerare toți pașii, fie că ei influențează beneficiarii, pe cei ce planifică, biserica sau pe alții.

Raport al Proiectului Sămânță

Datele Grupului:

Numele grupului _____

Biserica _____

Adresa _____

Informații de contact _____

Numele Pastorului _____

Titlu proiect sămânță: _____ Scriptura: _____

Localizarea: Țara: _____ Oraș _____ Cartierul din oraș _____

Data proiectului: _____ Anul _____

Zona de impact primar: _____ Zone de impact secundar(e): _____

(Listează doar acele zone planificate special.)

Răspunde următoarelor întrebări. Folosește cât de mult spațiu ai nevoie.

1. A cui idee a fost acest proiect?
2. Ce s-a realizat? (Describe concis proiectul sămânță.)
3. Cât a durat realizarea proiectului? Organizarea: _____ zile. Realizarea lui: _____ zile.
4. Cine a participat?
5. Câți oameni au participat? _____
6. Cine au fost beneficiarii principali?
7. Cum au participat beneficiarii?
8. Ce resurse au fost necesare? De unde le-ai obținut?
9. Care sunt resursele cu care au contribuit beneficiarii?
10. Care sunt indiciile binecuvântării lui Dumnezeu asupra proiectului?

Raportul proiectului sămânță

Datele grupului:

1. Numele grupului _____
2. Biserica _____
3. Adresa _____
4. Informații de contact _____
5. Numele Pastorului _____

Titlul Proiectului: _____ Scriptura: _____

Localizarea: Țara: _____ Oraș _____ Cartierul din oraș _____

Data proiectului: _____ Anul _____

Zona de impact primar: _____ Zone de impact secundar(e): _____

(Listează doar acele zone planificate special.)

1. Descrie cum și de ce a fost ales acest proiect în mod particular.

- Cine a ales proiectul?
- Ce rol a avut rugăciunea în procesul de alegere a proiectului?
- Cum ai luat în considerare intențiile lui Dumnezeu în selectarea acestui proiect ?

2. Descrie proiectul sămânță.

- Scrie un paragraf descriptiv al proiectului sămânță.
- Cine a participat în planificarea proiectului sămânță?
- Cine a condus proiectul?
- Cât a durat planificarea și pregătirea pentru acest proiect?
- Cât timp a durat realizarea acestui proiect?
- Cine a participat la realizarea lui? Câți oameni?
- Cine a beneficiat de pe urma acestui proiect? Câți oameni?

- De unde au venit aceste resurse?

3. Evaluează proiectul sămânță.

- În ce moduri au fost arătate intențiile lui Dumnezeu comunității?
- Cum a lucrat Dumnezeu în viața participanților?
- Cum a lucrat Dumnezeu în viața bisericii tale?
- Cum a lucrat Dumnezeu în comunitate prin proiect?
- Ce roade ai văzut ca rezultat la proiectului sămânță?
- Ce rezultate surprinzătoare ale proiectului, ai observat?
- Ce roade secundare ai observat?
- Ce dificultăți ai întâmpinat?
- Care din caracteristicile proiectului au fost vizibile?
- Care din aceste caracteristici au fost neglijate?

4. Ce lecții ai învățat în procesul de planificare și implementare al proiectului?

- Despre Dumnezeu?
- Despre voi înșivă?
- Despre cei din biserică?
- Despre comunitate (cei din afara bisericii)?
- Despre Împărăția lui Dumnezeu și intențiile lui în comunitate?

5. Ce urmează?

- Ce pași ulteriori sunt necesari după proiect? Ce și când va fi?
- Ce oportunități evidente de slujire ulterioare, aveți?
- Ce îngrijorări au fost exprimate pentru a adresa acea nevoie?
- În ce moduri rezultatele proiectului sămânță pot contribui la

focalizarea lucrării bisericii voastre?

- În ce domenii au nevoie participanții, de training și dezvoltare?
- Cum ai începe să dezvolti aceste domenii?
- Ce crezi că ar vrea Dumnezeu să faceți mai departe?

Săptămâna _____

Jurnalul slujirii mele

Jurnal 1

1. Scrie despre ceva ce ai făcut săptămâna trecută pentru a ajuta pe o altă persoană să înțeleagă mai bine intențiile lui Dumnezeu. Aceasta nu ar trebui să fie ceea ce faci de obicei ci ceva care te forțează la mai mult și care te ajută să dezvălui mai mult chipul lui Isus, Slujitorul.* Fii specific. Include: ce ai făcut, cine s-a mai implicat. Identifică cele 4 zone ale nevoii umane conform Luca 2.52 și care au fost abordate prin acțiunile tale.*

2. Descrie sumar ce ai făcut și care a împiedicat dezvoltarea altora sau a ta personală. Cere lui Dumnezeu să te ajute să corectezi greșeala. (Aceasta nu se referă în mod necesar la slujirea ta.)

Notă: Acest raport poate fi utilizat și pentru descrierea exercițiului de la Disciplina Dragostei.

Note de Jurnal

* PATRU ZONE DE CREȘTERE DIN LUCA 2:52

Înțelepciune: Activitatea care ajută să învețe, să explice, să clarifice voia lui Dumnezeu în vreun domeniu de viață

Fizic: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi fizice sau ajută la creștere fizică

Spiritual: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi spirituale sau la creșterea spirituală

Social: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi sociale

Săptămâna _____

Jurnalul slujirii mele, Jurnal# 2
EXEMPLU

Dacă nu ai făcut nimic, scrie „nimic”.
Pune o steluță (*) la fragmentul care a dăunat creșterii.

CREȘTERE PERSONALĂ. Listează acțiuni noi care te-au ajutat să crești în cele patru zone de creștere descrise la Luca 2:52.*

1. Creștere în înțelepciune
2. Creștere din punct de vedere fizic.
3. Creștere spirituală.
4. Creștere din punct de vedere social

FAMILIE. Descrie pe scurt cum ai slujit familiei tale în fiecare din cele patru zone de creștere.

1. Ajutarea familiei să crească în înțelepciune
2. Ajutarea familiei să crească din punct de vedere fizic.
3. Ajutarea familiei să crească spiritual
4. Ajutarea familiei să se dezvolte din punct de vedere social

BISERICĂ. Descrie pe scurt cum ai slujit bisericii tale în cele patru zone de creștere.

1. Ajutarea bisericii să știe ce am învățat sau să crească din punct de vedere al înțelepciunii
2. Contribuția la creșterea spirituală a bisericii
3. Contribuția la nevoile fizice ale bisericii mele
4. Ajutarea bisericii în dezvoltarea din punct de vedere social

COMUNITATE. Descrie pe scurt slujirea ta între vecini, la muncă sau la școală, etc.

1. Creșterea în a înțelege comunitatea: sau ajutarea ei în creșterea în înțelepciune
2. Ajutarea comunității din punct de vedere fizic
3. Ajutarea comunității din punct de vedere spiritual
4. Ajutarea comunității din punct de vedere social

* PATRU ZONE DE CREȘTERE DIN LUCA 2:52

Înțelepciune: Activitatea care ajută să învețe, să explice, să clarifice voia lui Dumnezeu în vreun domeniu de viață

Fizic: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi fizice sau ajută la creștere fizică

Spiritual: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi spirituale sau la creșterea spirituală

Social: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi sociale

Luna _____

Biserica, o fereastră **Evaluarea #1**
Pentru biserici locale sau grupuri mici: EXEMPLU

EVALUARE LUNARĂ

Cum a echipat biserica, în ultima lună, pe membrii ei pentru a împlini agenda lui Dumnezeu în comunitate?

Care a fost cea activitate planificată de membrii bisericii în ultima lună, pentru demonstrarea dragostei lui Dumnezeu?

Ce anume s-a întâmplat, în legătură cu fiecare zonă de impact planificată?*

Folosește tabelul de mai jos sau descrie sub formă de narațiune, pe spatele acestei pagini de evaluare.

Înțelepciune	Fizic
Spiritual	Social

* PATRU ZONE DE CREȘTERE DIN LUCA 2:52

Înțelepciune: Activitatea care ajută să învețe, să explice, să clarifice voia lui Dumnezeu în vreun domeniu de viață

Fizic: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi fizice sau ajută la creștere fizică

Spiritual: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi spirituale sau la creșterea spirituală

Social: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi sociale

Luna _____

Biserica, o fereastră

Evaluarea #1

Continuare

SUMAR ANUAL

Scrie proiectele completate în fiecare lună.

Ianuarie	Iulie
Februarie	August
Martie	Septembrie
Aprilie	Octombrie
Mai	Noiembrie
Iunie	Decembrie

Luna _____

Evaluarea # 2

Arene ale slujirii comunității

Exemplu

Acțiuni ale membrilor, ca indivizi: Colectează informații de la grupuri mici sau indivizi.

- ___ Membri care au ajutat familiile să crească în unul din cele patru domenii*
- ___ Membri au ajutat biserica lor să crească în unul din cele patru domenii
- ___ Membri care au reprezentat intenționat intențiile lui Dumnezeu între vecinii lor
- ___ Membri care au reprezentat intenționat intențiile lui Dumnezeu la serviciu
- ___ Membri care au reprezentat intenționat pe Dumnezeu la școala lor

Acțiunile bisericii: Descrie sumar o acțiune a bisericii în fiecare din aceste arene. Notifică zona de impact.*

1. Cartierul vostru (Familii în criză, probleme observate în cartier, etc.)

2. Comunitate, în general (Mai mult decât cartierul vostru)

3. Instituții publice (școli, spitale, azile, servicii sociale, etc.)

4. Infrastructură (Poliție, recreație, sanitare, case, slujbe, etc.)

5. Autoritățile de guvernare (oficialitățile alese, legislația, chestiuni morale, sociale sau legate de dreptate, etc.)

* PATRU ZONE DE CREȘTERE DIN LUCA 2:52

Înțelepciune: Activitatea care ajută să învețe, să explice, să clarifice voia lui Dumnezeu în vreun domeniu de viață

Fizic: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi fizice sau ajută la creșterea fizică

Spiritual: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi spirituale sau la creșterea spirituală

Social: Activitatea care contribuie la abordarea unei nevoi sociale

Anul _____

Evaluarea # 2
Continuare

Arene ale Slujirii comunității

Exemplu

Scrie proiectele completate în fiecare lună.

Ianuarie

Februarie

Martie

Aprilie

Mai

Iunie

Iulie

August

Septembrie

Octombrie

Noiembrie

Decembrie

Glosar

Holism biblic: Un mod de gândire care înțelege lumea în conformitate cu agenda întregă a lui Dumnezeu, așa cum este revelată în Sfintele Scripturi.

Ramura conservatoare a bisericii protestante: Evanghelicii, carismaticii, penticostalii și alte denominații tradiționale care cred printre altele că Biblia este Cuvântul autoritativ al lui Dumnezeu iar mântuirea personală este esențială.

Cultura: Toate căile de viață care definesc cine suntem ca indivizi și ca societate. Cultura include comportamente, tipare, credințe, gânduri, instituții, valori, tradiții, obiceiuri, practici și caracteristici care sunt transmise din generație în generație. Cultura definește cum gândește și operează societatea. Dacă dorim să transformăm o societate, putem face acest lucru prin transformarea culturii acesteia.

Cădere: revolta omului împotriva lui Dumnezeu și consecințele acestei revolte (Geneza 3).

Gnosticizm: Dihotomia grecească între sfera spirituală, considerată sacră și sfera fizică, văzută ca rea.

Ramura liberală a bisericii protestante: Multe denominații principale, biserici și organizații cu un puternic accent pe lucrarea socială și care interpretează Scriptura, în general, ca având mai puțină autoritate în comparație cu bisericile conservatoare. Nu pun accent prea mare pe mântuirea spirituală individuală.

Biserica locală: O părtășie de creștini care se identifică pe ei înșiși ca atare. Expresia biblică principală a bisericii universale pe Pământ. Toate părtășile dintr-o zonă pot fi considerate biserica locală din acea zonă.

Primar: Liderul principal dintr-o comunitate.

Metaforă: Două lucruri diferite exprimate implicit.

Națiune: În Vechiul Testament, „națiunea” (mishpachah, în ebraică) înseamnă un grup de familie, un trib sau un clan. În Noul Testament se folosește cuvântul grec *ethnos* care indică o rasă, un grup de oameni sau un grup etnic.

Naturalism: Un sistem de gândire în care lumea este percepută în ultimă instanță ca fizică și limitată, controlată de operațiuni impersonale și oarbe ale legilor naturale, timp și șansă. Mai este cunoscut și ca secularism, umanism secular sau umanism.

Parabiserică: O organizație care lucrează alături de biserică, oferind în general o lucrare mai specializată și cu un scop mai limitat decât cel al bisericii locale.

Premisă: un principiu fundamental, o bază pentru rațiune și acțiune.

Societate: un grup distinct de oameni deosebiți prin instituții, relații și cultură comune.

Transformare: O schimbare substanțială în natură și caracter. Transformarea biblică aliniaza pe oameni la intențiile lui Dumnezeu.

Lumea a doua și a treia: Zonă geografică din perspectiva Occidentului: se face referire mai ales la Asia, Africa, America Latină și zone limitate din Europa de Est, caracterizate de contexte de nevoi stringente, concepții despre lume și viață și culturi unice. Uneori mai este numită Lumea Treia (termen bazat pe indicatori economici și de calitate a vieții). Lumea a doua și a treia indică mai bine procentajul populației din aceste zone geografice.

Biserica universală: Include toți creștinii și instituțiile sau părtășile lor.

Lucrarea bolistă: Lucrare care reflectă preocuparea lui Dumnezeu pentru persoana ca întreg și pentru toată creația.

Concepția despre lume și viață: Un set de presupuneri, deținute conștient sau inconștient, despre modul în care este alcătuită lumea și cum funcționează ea.

Bibliografie

Texte biblice citate (Abrevieri)

Living Bible (LB). Wheaton IL: Tyndale House Publishers, 1979.
The Message. Colorado Springs: Navpress, 1993.
Versiunea New International Version (NIV). Colorado Springs CO: International Bible Society, 1978, 1984.
Versiunea New King James (NKJ). Nashville TN: Thomas Nelson, Inc., 1979, 1982.
Versiunea New Living Translation (NLT). Wheaton IL: Tyndale House Publishers, 1986.

Surse ale istorisirilor

Sursele istorisirilor sunt din arhivele organizației Harvest, dacă nu sunt specificate diferit. Sursele sunt listate *în ordinea apariției în capitol*. Numele pot fi repetate dacă cel ce a contribuit la acest exemplu este citat de mai multe ori. Numărul din paranteză indică numărul de istorisiri consecutive aparținând aceleiași persoane care a contribuit cu ele. Sursele sunt vag menționate în mod intenționat pentru protecția celor care au contribuit.

Capitolul 2

Dennis Tongoi, 2003. Stefan Eicher, FHI, 2001. Mark Wilson, FHI, Noiembrie 2002. Cleiton și Eleuza Oliveira. Mary Tyler și Scott Allen, FHI, 2000. Ric Nesimiuk, 2001. Bob Moffitt.

Capitolul 4

Bob Moffitt, dată neprecizată. Guerino St. Simon, 1997. Ruth Concha, 2004. “ Povestirea lui Arturo,” Curs de lucrare holistă, Disciple Nations Alliance, Internet.

Capitolul 5

Demere Seyoum, FHI/Ethiopia, publicație din, 2001.

Capitolul 7

R. Beckham. John P. Wood, Februarie 2004. Jon Sanborn, Martie 2004. Bob Moffitt și Jack Tesch, 1984; Cleiton and Eleuza Oliveira, 2003. Simon Nziramakenga; Pastor G.F. Muzala, 2003. Ric Nesimiuk.

Capitolul 8

Ric Nesimiuk, 2002. John P. Wood, 2003. Simon Nziramakenga. Simon Nziramakenga. Dennis Tongoi, 2003. Scott Allen, 2001. Cleiton și Eleuza Oliveira. Simon Nziramakenga. B. Hedlund, 2002. R. Beckham.

Partea a treia, Preludiu

Pastor Franco Onaga, 2003. Înregistrare video de la întâlnirea globală a bisericii celule din Hong Kong, 2003.

Capitolul 9

Bob Moffitt, 2003. Guerino St. Simon, 2004. Simon Nziramakenga, 2002. Cleiton și Eleuza Oliveira. O viziune pentru Carapita, Xiomara Suarez. 1998. Bob Moffitt, 1980s. Tom Polsin, 2003. Karla Tesch, 2004. Stephen Langa.

Capitolul 10

Bob Moffitt, 1986. Joel Hauser, Nehemiah Center. Arhive, 1980. Chris Ampadu, 2002. Pyone Kyi, 2000. John P. Wood, 2002. Cleiton și Eleuza Oliveira, 2001. John P. Wood, 2002. Bob Moffitt, 1980, John P. Wood, 2002. Bob Moffitt.

Capitolul 11

Bob Moffitt. Pastor Franco Onaga, 2003. Bob Moffitt, John P. Wood, 2002. John P. Wood, 2002, 2004(2). Andre Mwitwa, 2004.

Partea a patra, Preludiu

Bob Moffitt, 1980. Atuka, video, 1996. Dr. Benjamin, 1989.

Capitolul 12

Surse de exerciții exemplu: Linda Morris. Chris Ampadu. Karla Tesch. John P. Wood. Karla Tesch. Cleiton și Eleuza Oliveira. Linda Morris. Bob Moffitt. Chris Ampadu. Cleiton și Eleuza Oliveira. Chris Ampadu. Ric Nesimiuk.

Surse exerciții ghicitoare: Chris Ampadu. Linda Morris. John P. Wood. Karla Tesch. John P. Wood. Alex Fearon. Bob Moffitt.

Capitolul 13

Chris Ampadu. Pastor baptist la conferința din Bangkok. Cleiton și Eleuza Oliveira. Tom Polsin (2). Cleiton și Eleuza Oliveira (6). Tom Polsin.

Capitolul 14

Alex Fearon, începutul anilor 1990.

Capitolul 15

Aung _____, 2004. Tom Polsin, 2004.

Anexa A

- Mai multe povestiri de la oameni ca dumneavoastră (exerciții ale Disciplinei Dragoste): Ric Nesimiuk, 2001. Chuck Morgan. Linda Morris. Steve Kawamura (2). Ric Nesimiuk, 2001. Linda Morris. Karla Tesch. Cleiton și Eleuza Oliveira (2). John P. Wood. Simon Nziramakenga. John P. Wood. Simon Nziramakenga. John P. Wood. Ric Nesimiuk (3), 2001. Caleb Premanandam. Chris Ampadu, 2002. Bob Moffitt, 2003. Ric Nesimiuk. Cleiton și Eleuza Oliveira. Brian Gammill. Karla Tesch. Cleiton și Eleuza Oliveira. Simon Nziramakenga. John P. Wood.
- Mai multe povestiri de la biserici ca ale dumneavoastră: Demelash Lemma, 2001. Chris Ampadu (2). Demelash Lemma, 2002 (2). Darrow Miller, 2001. Arhive. Caleb

Premanandam. John P. Wood, 2003. Ric Nesimiuk. Food for the Hungry International, Peru. Alex Fearon. Cleiton și Eleuza Oliveira. Tom Polsin. Arhive. Cleiton și Eleuza Oliveira. Alex Fearon. Guerino St. Simon. Cleiton și Eleuza Oliveira (4). Steve Kawamura. Cleiton and Eleuza Oliveira. Reprezentanți ai YWAM , Europa de Est (2).

• De la sămânță la copac (impact pe termen lung): O viziune pentru Carapita, 1996. Cleiton și Eleuza Oliveira. Demelash Lemma. Arhive (2). Ric Nesimiuk. Tom Polsin. Pastor din biserica din Maharashtra, India.

Lucrări citate

O viziune pentru Carapita. Phoenix: Fundația Harvest, 1997. Videocasetă.

Atuka. Phoenix: Fundația Harvest, 1996. Videocasetă.

Arizona Republic, “Mii de morți nerezolvate în Guatemala,” 2 Martie 2004.

Barna, George. *Un pește pe uscat*. Nashville TN: Integrity Publishers, 2002.

Barna Research Online. “Credințe: Religii în general— Grupuri ale credinței (2002).” Disponibil la <http://www.barna.org/cgi-bin/PageCategory.asp?CategoryID=2>. Internet.

Barna Research Institute, “O concepție biblică are un efect radical asupra vieții unei persoane,” 1 Decembrie 2003. Disponibil la

<http://www.barna.org/FlexPage.aspx?Page=BarnaUpdate&BarnaUpdateID=154>. Internet.

Blackaby, Henry T. și Claude V. King. *Experiența cu Dumnezeu*. Nashville: LifeWay Press, 1990.

Bloesch, Donald G. *Reforma Bisericii*. Grand Rapids MI: William B. Eerdmans, 1970.

Boyd-MacMillan, Ronald. “Strigătul bisericii irakiene” Disponibil la <http://www.charismamag.com/articledisplay.pl?ArticleID=7852>. Internet.

Branco, Alex. “Părtășia Oamenilor de Afaceri – India.” Disponibil la <http://bmfindia.org/mission.htm> and <http://bmfindia.org/whatis.htm>. Internet.

Brown, Daniel A. *Cealaltă parte a Lucrării Pastorale*. Secunderabad, India: Cărțile OM, 1999.

Burnett, David G. *Vindecarea Națiunilor: Baza biblică a misiunii lui Dumnezeu*. Carlisle U.K.: Paternoster Press, Biblical Classics Library, ediție revizuită, 1996.

Cahill, Thomas, *Darul iudeilor*, New York NY: Anchor Books, 1998

Cahill, Thomas, *Cum au salvat irlandezii civilizația* New York, NY: Anchor books, 1996

Carlson Raymonds G., Cyril E. Homer și D.V.Hurst *Adunările lui Dumnezeu în misiune*. Springfield MO: Gospel Publishing House, 1970.

Chambers, Oswald. *My Utmost for His Highest: ediție actualizată în Today's Language*, ed. James G. Reimann. Grand Rapids MI: Discovery House Publishers, 1935, revizuită în 1992.

Chambers, Oswald. *My Utmost Devotional Bible*. Nashville TN: Thomas Nelson, 1992.

China Prayer Watch, Volumul 11, Numărul 1. Ianuarie - Iunie, 2004.

Colson, Charles. *BreakPoint*. 22 Martie, 2004, citat din Hugh Hewitt.

Concha, Ruth. Revizuirea manuscrisului. Peru: 2003.

Crossman, Meg. Revizuirea manuscrisului. Arizona: 2003.

F. Davidson, A.M. Stibbs, și E.F. Kevan (eds). *The New Bible Commentary*. Grand Rapids MI: Eerdmans, 1968.

Disciple Nations Alliance. *Lucrarea Holistă*. Phoenix: Food for the Hungry International și Fundația Harvest, 2002. Curs Online. Disponibil la <http://www.disciple-nations.org/course/wholistic/course.php?a=0-0>. Internet.

Farah, Charles. "Penticostalii americani: Ce cred ei." Christianity Today, 16 Octombrie, 1987.

Graelein, Frank E. *The Expositor's Bible Commentary*. Volumul 11. Grand Rapids MI: Zondervan, 1978.

Grant, George, *Mandatul Mica*. Chicago: Moody Press, 1995. Citat în Disciple Nations Alliance. *Lucrarea Holistă*. Phoenix: Food for the Hungry International și Fundația Harvest 2002. Disponibil la <http://www.disciple-nations.org/course/wholistic/course.php?a=0-0>. Internet.

Hall, David W. (ed), "Paradigme inițiale pentru începerea reformei. Perioada Reformei." În *Welfare Reformed: O abordare compasionată*. Phillipsburg NJ: Presbyterian & Reformed Publishing și Franklin TN: Legacy Communications, 1994. Co-publishers.

Hann, Scott. *Splendoarea Bisericii*. St. Joseph Communications, Inc., nedată. Videocasetă.

Hannah, Ian. Monasticism. London: Allen și Unwin, 1924. Citat în Pierson, Paul. "Misiune și Dezvoltare Comunitară: O perspectivă istorică." În *Dezvoltare și ajutorare creștină: dezvoltarea lucrătorilor pentru lucrare eficientă*, ed. Edgar J. Elliston. Dallas: Word Publishing, 1989.

Hepzi Joy, R.J. *Istoria și dezvoltarea educației femeilor din Kelala (1819-1947)*. Kannammoola, Thiruvananthapuram, India: Seminary Publications, K.U.T. Seminary, 1995.

Holmes III, Urban, citat în Ruben și Shacheck, *Un ghid în rugăciune pentru lucrători și alți slujitori*. Nashville TN: Camera de sus, 1983.

Homan, Ben. Food for the Hungry, scrisoare informativă, Phoenix, 2001.

Lapin, Rabbi Daniel. "Cutremure egale cu rezultate inegale." 15 Ianuarie, 2004. Disponibil la http://www.tothesource.org/1_15_2004/1_15_2004.htm. Internet.

Lewis, Robert. *Biserica de o influență irezistibilă*. Grand Rapids MI: Zondervan, 2001.

Lord, Ellen. "Sărăcia prevalează în Haiti," *The Cincinnati Post*. 3 Iunie 2000. Disponibil la <http://www.cincypost.com/news/2000/2haiti060300.html>. Internet.

Mahan, Clarence. Revizuire a *Cum au salvat irlandezii civilizația*, Thomas Cahill. In AIS Buletin, Aprilie 1997. Disponibil la www.irises.org/ais810.htm. Internet.

Mangalwadi, Ruth și Vishal. *The Legacy of William Carey*. Illinois: Crossway Books, 1999.

Mangalwadi, Ruth și Vishal. *William Carey: Un tribut al unei femei indiene*. New Delhi: Nivedit Good Books Distributors Private Limited, 1993.

Mangalwadi, Vishal. *Adevărul și reforma socială*. London: Nivedit Good Books Distributors Pvt. Ltd., 1985. **Note:** This work was not cited but is recommended reading.

Miller, Darrow L. *Ucenicia națiunilor. Puterea Adevărului în transformarea culturii*. Seattle: YWAM Publishing, 2001.

Miller, Darrow L., Bob Moffitt, și Scott D. Allen. *Planul remarcabil al lui Dumnezeu pentru Națiuni*. Phoenix: Food for the Hungry International, 2004.

Newton, Joseph Fort. "Mântuitori sociali." Union Life, Iulie/August 1990.

Nouwen, Henri. Citat în Ruben P. Job și Norman Shawchuck, *A Guide to Prayer for Ministers and Other Servants* (The Upper Room, 1983), p. 68.

Oden, Thomas C. "Două mii de ani de îngrijire a săracilor." *Stewardship Journal*, Spring 1993.

Oliveira, Cleiton și Eleuza. Revizuirea manuscrisului. Brazilia: 2003.

Pierson, Paul. "Misiuni și dezvoltare comunitară: O perspectivă istorică." În *Dezvoltare și ajutorare creștină: dezvoltarea lucrătorilor pentru lucrare eficientă*, ed. Edgar J. Elliston. Dallas: Word Publishing, 1989.

Ro, Rong Rin. "Perspective ale istoriei bisericii din timpurile Noului Testament până în 1960." În *Cuvânt și faptă: Evanghelizare și responsabilitate socială*, ed. Bruce Nichols. Grand Rapids: Eerdmans, 1985.

Scottsdale Tribune. “1 miliard promis pentru reconstrucția Haiti.” 21 Iulie 2004.

Sider, Ronald J. “Un parteneriat inseparabil.” În *One-Sided Christianity?* Grand Rapids MI: Zondervan, 1993.

Sine, Tom (ed). *Biserica răspunde nevoilor umane*. Monrovia CA: Missions Advanced Research and Communication Center, 1983.

Snyder, Howard A. *Comunitatea regelui*. Downers Grove IL: Inter-Varsity Press, 1977.

Southern Baptist Church, “Credința baptistă și mesajul, Secțiunea XV.” Disponibil la <http://www.sbc.net/bfm/bfm2000.asp#xv>. Internet.

Spittler, Russell P. “Copiii Secolului XX.” În *Revoluția tăcută*, ed. Robin Keeley. Grand Rapids MI: Eerdmans, 1985.

St. Francis of Assisi. QuotationReference.com. Disponibil la <http://www.quotationreference.com/quotefinder.php?byax=1&strt=1&subj=St.+Francis+of+Assisi>. Internet.

Stark, Rodney. *Apariția creștinismului*. San Francisco: HarperCollins Publishers, 1997.

Stephens, Randall J. “Assessing the Roots of Pentecostalism: A Historiographic Essay.” Disponibil la <http://are.as.wvu.edu/pentroot.htm>. Internet.

Stott, John. *Implicare: Cum să fii un creștin responsabil într-o societate necreștină*. Old Tappan NJ: Fleming H. Revell, 1984, 1985.

U.S. Department of State, *Background Notes: Haiti*, Martie 1998. Disponibil la http://www.state.gov/www/background_notes/haiti-0398.bgn.html. Document on line. Internet.

Warren, Rick. *Viața condusă de scop*. Michigan: Zondervan, 2002.

Warren, Rick. *Biserica condusă de scop*. Michigan: Zondervan, 1995.

Willard, Dallas. *Conspirația divină*. New York: HarperSanFrancisco, 1998.

Wright, Alex. Revizuire a *Cum au salvat irlandezii civilizația*, Thomas Cahill. 24 Decembrie 2003. Disponibil la <http://www.agwright.com/blog/archives/000802.html>. Internet.

Wright, Christopher J. H. *Deuteronom: New International Biblical Commentary—Vechiul Testament*, Volumul 4. Peabody MA: Hendrickson Publishers, 1996.

Resurse suplimentare pentru Lucrarea holistă

Scrise pentru contextul bisericilor locale, internațional

Bush, Luis K (ed). *O viziune unificatoare pentru Misiunea bisericii*. Tailanda: 2004, Forumul pentru Evanghelizarea Lumii, 2004

Yamamori, Tetsunao și C. Rene Padilla (eds). *Biserica locală, agent de transformare: Ecclesiologie pentru misiune integrală*. Buenos Aires, Argentina: Ediciones Kairos, 2004

Scrise pentru contextul bisericilor locale din America de Nord

Allen, Roland. *Expansiunea spontană a bisericilor*. Grand Rapids MI: Eerdmans, 1962.

Clegg, Tom și Warren Bird. *Pierdut în America: Cum poți tu și biserica ta să influențezi lumea de lângă tine*. Loveland CO: Group Publishing, Inc., 2001.

Dennison, Jack. *Ocuparea orașului: pe drumul transformării comunitare*. Pasadena CA: William Carey Library, 1999.

Gibbs, Edie. *In Name Only: Tackling the Problem of Nominal Christianity*. Wheaton IL: Victor Books, 1994.

Hunter, Kent. *Discover Your Windows: Lining up with God's Vision*. Nashville TN: Abingdon Press, 2002.

Schwarz, Christian și Christoph Schalk. *Natural Church Development*. St. Charles IL: ChurchSmart Resources, 1998.

Sjogren, Steve. *Conspiracy of Kindness: A Refreshing New Approach to Sharing the Love of Jesus with Others*. Ann Arbor MI: Servant Publications, 1993.

Sider, Ron, Philip Olson, și Heidi Rolland Unruh. *Churches that Make a Difference: Reaching Your Community with Good News and Good Works*. Grand Rapids MI: Baker Books, 2002.

Despre autori

Bob Moffitt este un profesor experimentat și un strateg organizațional. El lucrează fundamentat pe următoarele convingeri de bază:

- Evanghelia trebuie atât proclamată cât și demonstrată.
- Biserica locală este principalul vehicol ales de Dumnezeu pentru demonstrarea dragostei Sale în lumea noastră decăzută.
- Demonstrarea dragostei lui Dumnezeu trebuie să fie atât individuală cât și corporativă.

Bob este fondatorul și președintele organizației Harvest, care pregătește lideri ai bisericii locale pentru lucrarea holistă, mai ales pastori și conducători de biserici din Lumea a doua și a treia. Harvest a dezvoltat materiale de pregătire cu caracter holist și a organizat conferințe de acest gen. Din 1981, Bob a organizat conferințe pentru mii de lideri de biserici locale în peste 30 de țări.

Dumnezeu a dat lui Bob o experiență bogată care a dat formă lucrării sale:

- Slujire în cadrul organizației Peace Corps în Malawi, Africa
- Studii în Israel, Elveția și Statele Unite.
- Mobilizarea creștinilor, fondator și director al Partners Inc., secțiunea Hunger Corps de la Food for the Hungry; și Harvest
- Doctorat în educarea adulților și dezvoltare comunitară

Bob slujește în biserica sa în calitate de bătrân și președinte al comitetului de misiune. El și soția sa, Judy au trei copiii adulți și nepoți.

Karla Tesch a slujit în calitate de editor al organizației Harvest din 1983. Educația, interesul și experiența sa au făcut ca *Dacă Isus ar fi Primar* să devină o provocare plăcută. Nimic însă nu i-a conferit mai multă calificare decât experiența de o viață în colaborarea cu o varietate largă de biserici, în acțiuni sociale, de evanghelizare, liturgice și carismatice. Karla a învățat de la fiecare și crede că lucrarea spirituală și cea socială nu se află la poluri opuse. *Dacă Isus ar fi Primar* este și mesajul ei.

Karla și soțul ei, Jack sunt activi în lucrarea din biserica și comunitatea lor. Au doi copii adulți și o familie în creștere.

COPERTA FAȚĂ

*Dacă Isus
ar fi
Primar*

*Transformarea și
Biserica Locală*

Bob Moffit
Cu Karla Tesch

COPERTA SPATE:

Cum s-ar schimba comunitatea ta dacă Isus ar fi Primar?

Aceasta este întrebarea pe care o adresează Bob Moffitt în această carte de senzație care exprimă rolul intenționat de Dumnezeu pentru biserica locală. El atrage prin anii săi de experiență în training, lideri creștini din întreaga lume și descrie rezultatele transformatoare ale principiilor biblice în acțiune. *Dacă Isus ar fi Primar* ilustrează viziunea biblică pentru biserica locală, influențând comunitățile din care fac parte printr-un stil de slujire plină de sacrificiu

Recomand cu entuziasm pe Bob și cartea de față tuturor celor care doresc să cunoască inima lui Dumnezeu și să-L slujească conform vocii Sale. Ochii vi se vor deschide; viața voastră va fi schimbată; gândirea vă va fi stimulată; teologia voastră va fi îmbogățită; lucrarea voastră nu va mai fi niciodată la fel.

Ben Wong, Coordonator al
Misiunii Rețelei de biserici celulă, Hong Kong

Bob Moffitt oferă un fruct copt al reflecțiilor sale, adânc înrădăcinate atât în Scriptură cât și în experiență. Recomand în mod deosebit această lucrare ca pe una care nu numai că dă viziunea dar și strategia care poate abilita biserica să împlinească scopul dat de Dumnezeu.

C. Rene Padilla, Președinte emerit al
Fundației Kairos, Argentina

Dacă Isus ar fi Primar dă o cale clară bisericii din toată lumea, pentru a împlini Marea Poruncă și de a demonstra dragostea lui Dumnezeu în moduri practice în comunitatea sa. Drumul acesta al transformării este luminat de elemente concrete și ilustrații din domeniul biblic, istoric și contemporan, care revelează principiile și practicile funcționale pentru biserici din toată lumea.

Luis Bush, Facilitator internațional
Transform World

Sunt convins că informațiile și trainingul dezvăluit în această publicație, *Dacă Isus ar fi Primar*, conțin ingredientele lipsă pentru ajutarea bisericilor din Africa, să îndemne pe credincioși să devină „agenți ai schimbării” pentru transformarea comunităților lor. Conținutul acestei publicații nu este doar teorie ci a fost deja pus în practică în diferite zone din Africa, cu rezultate remarcabile și încurajatoare.

Daniel Bitrus, Secretar general al
Asociației Evanghelicilor din Africa

Bob Moffitt a captat esența a ceea ce presupune lucrarea. Recomand în mod deosebit această carte!

Ralph Neighbour, Președinte al
Touch Global Training Center, SUA

Prefață

V-ați gândit vreodată la următorul lucru: *Cum ar fi dacă Isus ar fi primarul comunității dumneavoastră locale?* Eu nu m-am gândit. Am lucrat mulți ani între oameni săraci sau privați de drepturi. Știam că starea lor frângea inima lui Dumnezeu. Dar într-o zi, acum douăzeci de ani, vorbeam cu câțiva pastori descurajați dintr-o comunitate extrem de săracă, în Honduras. Pe când vorbeam, Dumnezeu mi-a deschis dintr-odată ochii cu o viziune și o întrebare care nu-mi dădea pace: „Ce ar face Isus dacă ar fi primarul comunității tale?”. Am mers cu El în gând pe străzile satului. L-am văzut lăcrimând în fața suferinței oamenilor. Am prins o idee din viziunea Lui pentru comunitate. Veți citi singuri această istorie în cartea de față.

Biserica – Trupul lui Cristos pe pământ – are potențial și responsabilități extraordinare. A fost trimisă și pregătită de Isus Cristos. În acea zi, în Honduras, m-am gândit: „Trupul lui Cristos ar trebui să slujească comunității locale așa cum ar fi făcut-o Însuși Cristos!”. Am înțeles că Isus *este* primarul comunităților noastre locale în măsura în care El lucrează prin agentul Său transformator, Biserica..., adică noi înșine! Acesta este planul Lui – cuprinzătoarea Sa agendă – pentru cei ce-L reprezintă aici, pe pământ.

Mă gândesc că poate unii dintre cititori vor reacționa la titlul acestei cărți gândindu-se că Isus nu a venit ca să fie un reformator social! Într-un anumit sens, aceștia ar avea dreptate. Apreciez comentariul lui Oswald Chambers:

Oamenii cred că Isus Cristos a venit ca reformator social. E o absurditate! Noi suntem reformatorii sociali; Isus Cristos a venit să ne schimbe pe noi, iar noi încercăm să ne eschivăm de la această responsabilitate, punând lucrarea pe care o avem de făcut pe umerii Lui. Isus ne schimbă ca să ne aducă la starea pe care trebuie să o avem; atunci aceste principii ale Lui ne vor face instantaneu reformatori sociali. Ele încep să lucreze chiar din locul unde trăim.

Dacă Isus ar fi primar arată felul de evanghelizare care aduce oameni la o relație susținută, „schimbată” cu Cristos, care conduce mai apoi la ucenicizarea întregii națiuni, prin biserica locală.

Această carte a fost scrisă inițial pentru liderii de biserici din diverse țări, altele decât cele din Occident, cunoscute și drept țările Lumii a Doua sau a Treia². Oricum, acești oameni m-au întrebat: „De ce să ne fie adresată numai nouă? Pastorii și liderii de biserici din Occident nu au nevoie să știe sau cel puțin să li se amintească de implicațiile Trupului lui Cristos?”. Bineînțeles că au nevoie să știe. Toți trebuie să știm acest lucru! Am început dedicându-le această carte celor din Lumea a Treia, pentru că am lucrat acolo mai mult de un sfert de veac. Mai știu și că sunt cărți despre acest subiect scrise pentru bisericile din Occident, dar strategiile nu sunt ușor transferabile. Sunt și alte cărți scrise despre acest fel de lucrare pentru cititori care nu provin din Occident, dar acestea sunt cu precădere destinate organizațiilor misionare și agențiilor de dezvoltare, iar nu bisericilor.

Da, principiile sunt adevărate pretutindeni. Dacă proveniți din Occident sau din orice altă parte, vă invit să citiți această carte și mă rog să o găsiți incitantă și de folos.

Permiteți-mi să extind această invitație. În această lucrare, fac referire adesea la bisericile conservatoare (evangelice, carismatice sau pentecostale). Acestea sunt bisericile la care ne raportăm de cele mai multe ori în lucrarea noastră. Invit însă oameni din *toate* tradițiile bisericesti să citească și să exploreze aplicarea acestor mesaje în propriile lor circumstanțe. Una dintre convingerile mele e aceea că Biserica este principala instituție pe care o folosește Dumnezeu pentru vindecarea lumii noastre decăzute. O altă convingere este aceea că Dumnezeu vrea să avem unitate între noi, atunci când slujim împreună. Vă rog, așadar, să citiți!

Un alt motiv pentru care am scris pentru frații și surorile mele din bisericile conservatoare este acela că bisericile conservatoare sunt adesea neechilibrate în lucrare, punând accentul cu predilecție asupra lucrării spirituale. Mulți nu au învățat că Dumnezeu le poruncește copiilor Săi să dovedească în mod conștient și activ compasiunea Lui pentru oameni și pentru nevoile lor fizice și sociale. De cele mai multe ori, aceștia nu au avut nici strategia, nici

„permisiunea” biblică, nici resursele necesare. Pretutindeni unde predau cursuri – în mai mult de treizeci de țări, în ultimii douăzeci de ani – văd lideri de biserici care au sesizat acea chemare a lui Dumnezeu să facă cu mult, mult mai mult decât până acum. Această carte a fost scrisă inițial pentru ei, dar va provoca pe oricine dorește să se aducă pe sine însuși sau adunarea din care face parte într-o lucrare de slujire mai profundă și mai cuprinzătoare.

Agenda lui Dumnezeu începe cu mântuirea spirituală a fiecărui individ, în mod special prin lucrarea bisericii locale, dar agenda Sa nu vizează cu nimic mai puțin decât ucenicizarea tuturor popoarelor! Bisericile care se angajează la împlinirea acestei mari agende vor continua să aducă oameni la Cristos, împreună cu salutul de pace al lui Dumnezeu pentru comunitățile locale. Vom studia Scriptura din perspectiva acestei mari agende a lui Dumnezeu pentru Biserica Lui. Unul dintre colegii noștri care a slujit cu o organizație evanghelică, a afirmat: „Nici nu-ți poți imagina de câte ori am predat cursuri din acest pasaj, dar niciodată nu am văzut implicațiile lui la o astfel de scară. Și totuși, erau scrise chiar acolo!”. Sper să aveți astfel de revelații citind aceste pagini. *Dacă Isus ar fi primar* mai pune la dispoziție relatări adevărate despre lucrări transformatoare. Aceste istorisiri sunt intercalate pe parcursul întregii cărți, oferindu-vă posibilitatea să întâlniți persoane și biserici din toată lumea care au răspuns întrebării: „Ce s-ar întâmpla dacă Isus ar fi primarul nostru?”. Vă încurajez să „traduceți” aceste istorisiri în propriul dumneavoastră context. Prindeți spiritul, dedicarea și creativitatea fraților și surorilor noastre!

Sunt și eu o voce umilă în această mișcare pe care Dumnezeu o dezvoltă și îmi împărtășesc viziunea din perspectiva pe care mi-a dat-o Dumnezeu în acest moment al vieții mele. Vă îndemn să comparați ceea ce citiți cu Cuvântul scris și cu călăuzirea Duhului Sfânt. Unul dintre colegii mei din Brazilia mi-a spus că, citind manuscrisul acestei cărți, a avut impresia că stă de vorbă cu mine. Vă invit și eu să purtăm o lungă conversație. Mă bucur că Dumnezeu ne-a dat ocazia să cercetăm împreună ce înseamnă cu adevărat – literal vorbind – această lume pentru El!

Bob Moffitt